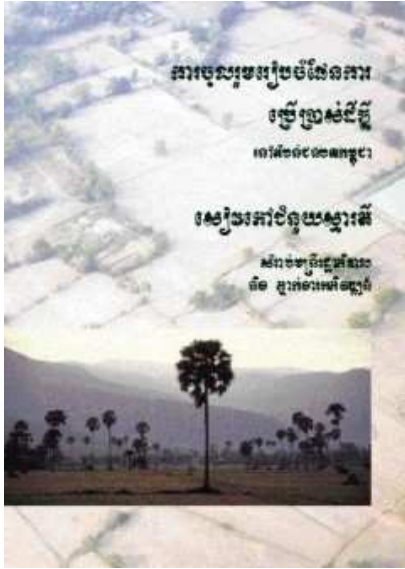

រៀបរៀង និងកែសម្រួលដោយ

Florian Rock វិទ្យាស្ថានប្រឹក្សាប្រុងប្រយ័ត្នធនធានធម្មជាតិ

ជាមួយនឹងការរួមការពារពីគ្រប់គំរោង និង សិក្ខាកាមនៃសិក្ខាសាលាសិក្សា **PLUP**

(ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៩ ខែមេសា ២០០០ មិថុនា ២០០០ មីនា ២០០១)

ផលគំនិត និងបត្រដោយ

គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានដោយនិរន្តរភាព ក្នុងអាងទន្លេមេគង្គក្រោម MRC/GTZ

ព្រះមុខ និងចែកចាយដោយ

ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ សាមយ្យក្រុមការងារជាតិសិរីរៀង PLUP

រចនាដោយ **Li Migura**

ភ្នំពេញ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ២០០១

សារព័ត៌មាន

សេចក្តីផ្តើមអំពីអង្គការ

សៀវភៅជំនួយស្តារពីនេះត្រូវបានរៀបចំឡើងដោយមានការប្រមូលចងក្រងនូវឯកសាររយៈពេល ២ ឆ្នាំ កន្លងមក ។ មានអង្គការ

និងបុគ្គលិកជនមួយចំនួនបានចូលរួមក្នុងការផលិតជាជំនួយក្នុងការផលិតនេះ ទាំងជំនួយផ្នែកបច្ចេកទេស ទាំងការចងក្រង ការផលិតជាភាសាសិរីរៀង ទាំងព័ត៌មានពាក់ព័ន្ធនានា ក៏ដូចជាជំនួយផ្នែកហិរញ្ញវត្ថុ ។

សាមាស

- នាយកដ្ឋាន រុក្ខាប្រមាញ់ នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- នាយកដ្ឋាន ក្សេត្រសាស្ត្រ នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- នាយកដ្ឋាន ជលផល នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ការិយាល័យរុក្ខា ប្រចាំខេត្ត មណ្ឌលគីរី នៃក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- នាយកដ្ឋាន ការពារ និងអភិរក្សធម្មជាតិ នៃក្រសួង បរិស្ថាន
- នាយកដ្ឋាន រៀបចំដែនដី និងនគរូបនីយកម្ម នៃក្រសួង រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- នាយកដ្ឋាន សុរិយោដី និងភូមិសាស្ត្រ នៃ ក្រសួង រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់

អង្គការគ្រូបង្រៀន

- Concern Worldwide
- Handicap International
- World Wide Fund for Nature

គំរោងផ្ទៃខាងក្រោម

- ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផ្នែកតាមសហគមន៍ (គំរោងសារ និងអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា ខ្យល់ ខេត្ត រតនគិរី
- គំរោង ព្រៃឈើ កម្ពុជា អាស៊ីម៉ង់ (កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពី សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាស៊ីម៉ង់ ខេត្ត កំពង់ស្ពឺ
- ក្រុមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីសំរាប់តំបន់មីន ខេត្ត បាត់ដំបង (គំរោង សារ និងអភិវឌ្ឍន៍ កម្ពុជា និងអង្គការ ទស្សន៍វិទ្យាពិភពលោក កម្ពុជា-អន្តរជាតិ
- គំរោងគ្រប់គ្រងដីធ្លី (កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពី សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាស៊ីម៉ង់ ការចូលរួមគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិតំបន់ទន្លេសាប កម្ពុជា នៅខេត្ត សៀមរាប (អង្គការស្បៀងអាហារ និងកសិកម្ម អង្គការសហប្រជាជាតិ
- កម្មវិធីសមាហរណកម្មសុវត្ថិភាពស្បៀង ខេត្ត កំពត (កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពី សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាស៊ីម៉ង់

- គំរោងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាង ខេត្ត កោះកុង
- កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ ខេត្ត កំពង់ធំ (កិច្ចសហប្រតិបត្តិការពី សាធារណរដ្ឋសហព័ន្ធអាល្លឺម៉ង់
- គំរោងអនុផលព្រៃឈើ (អុកស្វាម អង់គ្លេស ខេត្ត រតនគិរី
- គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានដោយនិរន្តរភាពក្នុងអាងទន្លេមេគង្គក្រោម នៅកម្ពុជា

បុគ្គលខ្ញុំគង់

• លោក Christoph Feldkötter	ទីប្រឹក្សាផ្នែក GIS កម្ពុជា
• លោក Doug Henderson	ទីប្រឹក្សាផ្នែកសហគមន៍ព្រៃឈើ
• Florian Rock	ទីប្រឹក្សាផ្នែកចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី
• អ្នកស្រី Melissa Marschke	ទីប្រឹក្សាគំរោង ការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាង
• លោក ម៉ែង មុនីរក្ស	ទីប្រឹក្សា
• លោក ប៊ូល អ៊ុយ	អតីតទីប្រឹក្សា (បច្ចុប្បន្ននៅ ធនាគារអភិវឌ្ឍន៍អាស៊ីកម្ពុជា
• Wayne Gum	ទីប្រឹក្សា
• Renaud Bailleux	អង្គការ FAO
• Gordon Paterson	គំរោងអនុផលព្រៃឈើ

បញ្ជីរាងឈ្មោះអក្សរកាត់ និងបំព្រួញ

CB-NRM	ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍
CF	សហគមន៍ព្រៃឈើ
CF-WG	ក្រុមការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ
CPR	ធនធានរួម
DAFF	មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
DFW	នាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់
DoA	នាយកដ្ឋានក្សេត្រសាស្ត្រ
DoE	មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត

DoF	នាយកដ្ឋានជលផល
DRDC	គណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទស្រុក
FAO	អង្គការស្បៀង និង កសិកម្មប្រចាំនៅទីក្រុងរ៉ូម
GDCG	អគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយោដី និង ភូមិសាស្ត្រ
GDLMUP	អគ្គនាយកដ្ឋានគ្រប់គ្រងដីធ្លី និង រៀបចំផែនការក្រុង
GIS	ប្រព័ន្ធព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ
GPS	ប្រព័ន្ធទីតាំងនៅលើពិភពលោក
HRD	ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស
IO	អង្គការអន្តរជាតិ
JFM	ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
MAFF	ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
MLMUPC	ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
MoE	ក្រសួងបរិស្ថាន
MoEF	ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ
Mol	ក្រសួងមហាផែនដី
MoIME	ក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល
MRC	លេខាធិការដ្ឋានគណ្ឌីកម្មាធិការទន្លេមេគង្គ
MRD	ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ
NGO	អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
NCFP	គំរោងសហគមន៍ព្រៃឈើជាតិ (CONCERNWorldwide)
NTFP	អនុផលព្រៃឈើ
NR	ធនធានធម្មជាតិ

NRM	ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
PA	តំបន់ការពារធម្មជាតិ
PLUP	ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី
PRA	ការចូលរួមវាយតម្លៃជនបទ
PRDC	គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត
RRA	ការវាយតម្លៃជនបទដោយរបៀបសំណួរ
SMRP	គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានដោយនិរន្តរភាពក្នុងអាងទន្លេមេគង្គក្រោម
UNEP	កម្មវិធីបរិស្ថានរបស់អង្គការសហប្រជាជាតិ ប្រចាំនៅទីក្រុង នារូប៊ី
VDC	គណៈកម្មការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ
VR	បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ

**របៀបប្រើប្រាស់សៀវភៅ ទូរស័ព្ទ
របស់អង្គការស្រាវជ្រាវស្រី**

ការចាប់អារម្មណ៍ចំពោះបទប្បញ្ញត្តិ	សូមអានទំព័រ
ស្វែងយល់ជាដំបូងបង្អស់នូវអត្ថន័យនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និង អ្វីដែលស្បៀងភោជន៍និងបរិយាយ	១.១ ១.២ ១.៣ ១.៤
បង្កើនចំណេះដឹង និងស្វែងយល់ពី ក្របខណ្ឌច្បាប់ការរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅកម្ពុជា	២.១ ២.២ ២.៣ ឧបសម្ព័ន្ធ ២
ការរៀបចំតារាងតែងតោលនយោបាយអំពីការគ្រប់គ្រងដីធ្លីនៅទូទាំងប្រទេស	២.១ ២.២ ២.៥ ឧបសម្ព័ន្ធ ២និង៤
ប្រៀបធៀបចំណាត់ថ្នាក់ដីធ្លីសំរាប់ធ្វើការគ្រប់គ្រង	២.៣ ២.៤ ៣.៧ ឧបសម្ព័ន្ធ ៣
ដើម្បីដឹងថា តើនរណាខ្លះទាញបាន ហើយនរណាខ្លះជាអ្នកដឹកនាំ ដំណើរការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ឧបសម្ព័ន្ធ ៤និង៥	២.៥ ៣.១ ៣.៦ ៤.៤ ៤.៦ ៤.៧
ដើម្បីរៀបចំកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលពាក់ព័ន្ធនឹង ការចូលរួមរៀបចំ ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំរាប់មន្ត្រីមូលដ្ឋាន	៣.១ ៣.២ ឧបសម្ព័ន្ធ ៥ និង ៦
ដើម្បីដឹងកាន់តែច្រើនពីសេវាកម្មគាំទ្រ និងធនធានទិន្នន័យដែលមាន ព្រមទាំង ឧបករណ៍ សំភារៈដែលត្រូវការចាំបាច់ដើម្បីពង្រឹងសកម្មភាពនៃការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលកំពុងដំណើរការ បន្ថែមទៀត	៣.៣ ៣.៤ ៣.៦ ឧបសម្ព័ន្ធ ៧ ៨ និង ៩
ដើម្បីដឹងអំពីរបៀបប្រើប្រាស់ផែនទី និងបច្ចេកទេសធ្វើផែនទី	៤.២.៣ និង ឧបសម្ព័ន្ធ ៩
ជាពិសេសអត្ថន័យ ដូចជាមានការចូលរួមឱ្យបាន នៃការរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងដើម្បីដឹងកាន់តែច្រើនអំពី ការចូលរួមវាយតម្លៃ ជនបទនៅក្នុងការរៀបចំនេះ	១.២ ៣.២ ៤.២ ឧបសម្ព័ន្ធ ១ និង ១១
ដើម្បីដឹងថា តើការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីចាប់ពីមុនត្រឹមណា របៀបប្រើប្រាស់វិស័យតំបន់ធ្វើផែនការយ៉ាងដូចម្តេច និងរបៀបពង្រីកការ ចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីក្នុងដំណាក់កាលក្រោយទៀត	៣.៥ និង ៤.៩
ដើម្បីដឹង និងស្ថិតិទិន្នន័យ និងនីតិវិធីនៃការចូលរួមរៀបចំ ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី	៤ ឧបសម្ព័ន្ធ ១០
ដើម្បីជួយអ្នកភូមិក្នុងការរៀបចំតារាងតែងតោលបញ្ជីផ្ទៃក្នុង ដែលជាផ្នែកមួយនៃ សកម្មភាពការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយ ឧទាហរណ៍មួយចំនួនស្តីពីបទបញ្ជា សហគមន៍ បទបញ្ជាចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ផ្ទៃក្នុងភូមិ ក្នុងជំពូក ៨	៤.៥.២ ឧបសម្ព័ន្ធ ១២
ដើម្បីជួយអ្នកភូមិក្នុងការធ្វើសេចក្តីព្រាងផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ ទៅលើវិស័យព្រៃឈើ ផលជល	៤.៥.៣ ឧបសម្ព័ន្ធ ១៣ និង ១៤ ឧទាហរណ៍មួយចំនួនស្តីពីផែនការ គ្រប់គ្រង ក្នុងជំពូក៨
ដើម្បីដឹងពីតួនាទីនៃការត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងវាយតម្លៃនៅក្នុងការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី	៤.៨ ករណីសិក្សាពីការវាយតម្លៃ ផលប៉ះពាល់ ក្នុងជំពូក ៨
ការយកទៅអនុវត្តនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ក្នុងលក្ខខណ្ឌសេសនៅកម្ពុជា ដូចជានៅតំបន់ការពារធម្មជាតិ បុរាណវត្ថុជាតិមានជនជាតិដើមភាគតិច បត់បង់ដោះមីនរួច	៥

តារាងមាតិកា

១ សេចក្តីផ្តើម

- ១១ ក្រុមគោលដៅ និងគោលបំណងនៃសៀវភៅជំនួយស្តារពីនេះ
- ១២ និយមន័យនៃពាក្យ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី
- ១៣ គោលដៅ និងយុតិកម្ម
- ១៤ គោលគំនិត និង គោលការណ៍

២ លក្ខ័ណ្ឌគ្រឹះ

- ២១ ទិដ្ឋភាពទូទៅ
- ២២ គោលនយោបាយជាតិចំពោះការគ្រប់គ្រងដីធ្លី
- ២៣ បញ្ហាសិទ្ធិគ្រប់គ្រងដីធ្លី
- ២៤ ប្រភេទដី
- ២៥ ស្ថាប័នជាតិពាក់ព័ន្ធនឹង PLUP

៣ ការងារផ្សេងៗ ១៖ ឯកសារ ០៥

- ៣១ ក្រុមសម្របសម្រួល PLUP និង ភារកិច្ចរបស់ក្រុម
- ៣២ ការរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងការបង្កើតការងារសម្រាប់ក្រុម PLUP
- ៣៣ សេវាកម្មទ្រទ្រង់ និង ធនធានទិន្នន័យនៅថ្នាក់ជាតិ
- ៣.៣.១ បណ្តាស័យ
- ៣.៣.២ ប្រព័ន្ធ Internet
- ៣.៣.៣ ផ្នែកធ្វើផែនទី និងប្រព័ន្ធពតមានភូមិសាស្ត្រ
- ៣.៣.៤ សេវាកម្មជំនាញដទៃទៀត
- ៣៤ សំភារៈ និងឧបករណ៍ប្រើប្រាស់ពេលធ្វើ PLUP

- ៣៥ ការជ្រើសរើសតំបន់ធ្វើផែនការ
- ៣៦ ការវិភាគអំពីអ្នកពាក់ព័ន្ធ និងការពិនិត្យឡើងវិញលើព័ត៌មានដែលមាន
- ៣៧ ដីរដ្ឋ និងដីសម្បទាន

៤ ជំហាន និងនីតិវិធីក្នុង PLUP

៤.១ ជំហានទី ១ ការរៀបចំការងារនៅមូលដ្ឋាន

- ៤.១.១ ការបែងចែកភារកិច្ចក្នុងចំណោមសមាជិកក្រុមសម្របសម្រួល PLUP
- ៤.១.២ ការជូនដំណឹងប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងភូមិជិតខាង
- ៤.១.៣ កិច្ចប្រជុំណែនាំនៅតំបន់ការងារ

៤.២ ជំហានទី ២ ការវិភាគស្ថានភាពនៅក្នុងសហគមន៍

- ៤.២.១ ដំណាក់កាលទី១ ការចូលរួមប៉ាន់ប្រមាណ បការប្រមូលព័ត៌មាន
 - ៤.២.១.១ ការវិភាគទៅលើសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៅតំបន់ការងារ
 - ៤.២.១.២ ការវិភាគទៅលើស្ថាប័ននៅតំបន់ការងារ
 - ៤.២.១.៣ ការវិភាគទៅលើគំរូនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន
 - ៤.២.១.៤ ការវិភាគទៅលើទំនាស់នៃការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន និងបំរែបំរួល
- ៤.២.២ ដំណាក់កាលទី២ ការវិភាគព័ត៌មានជាបឋម និងការផល់យោបល់ទៅឱ្យសហគមន៍ទាំងមូល
- ៤.២.៣ ដំណាក់កាលទី៣ ការវាយតម្លៃដោយអង្កេត ការធ្វើផែនទី និងការរៀបចំធ្វើជាគំរូ
 - ៤.២.៣.១ ការវាយតម្លៃ និងការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន បការរៀបចំគំរូ
- ៤.២.៤ ដំណាក់កាលទី៤ ការផល់យោបល់ទៅអោយសហគមន៍ទាំងមូល

៤.៣ ជំហានទី ៣ ការកំណត់អត្ថប្រយោជន៍ និងលទ្ធផលសង្ខេប

- ៤.៣.១ ការកំណត់តំបន់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង
- ៤.៣.២ ការវាយតម្លៃទៅលើលទ្ធភាពជីវិត
- ៤.៣.៣ ការវាយតម្លៃតាមបច្ចេកទេសសមស្រប

៤.៣.៤ ការសំរេចចិត្តទៅលើជំរើសដ៏ប្រសើរបំផុតសំរាប់ការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅអនាគត

៥៤ ជំហានទី ៤ ការបង្កើតគណ្តីកម្មការគ្របគ្រង

៥៥ ជំហានទី ៥ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី(ទៅអនាគត បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងផែនការ គ្របគ្រងលំអិត

ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅអនាគត

៤.៥.១

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ

៤.៥.២

ផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់រួម

៤.៥.៣

៥៦ ជំហានទី ៦ ការដាក់ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី(បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងផែនការគ្របគ្រង ដើម្បីយល់ និងអនុវត្តជាដាច់ខាត)

៥៧ ជំហានទី ៧ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព និងកម្មវិធីបែងចែកដីធ្លី ដោយគ្រាប់ទៅនឹងសេចក្តីស្នើ ឬផ្ទុយ និងដំណោះស្រាយជំនាចៈ

៥៨ ជំហានទី ៨ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

៥៩ ការច្នៃ និងការប្តូរចលនាផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី

៥៩ ការប្តូរចលនាផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី(ក្រោមលក្ខខណ្ឌសេស

៥៩១ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ឧទ្យានជាតិ

៥៩២ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ជនជាតិភាគតិច

៥៩៣ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទាន

៥៩៤ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ដែនសេសាទ

៥៩៥ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅក្នុងតំបន់ដោះស្រាយ

៦០ ខ្លឹមសារយោង

៦១ បទបញ្ជាទូទៅ

ឧបសម្ព័ន្ធ១ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី

ឧបសម្ព័ន្ធ២ បញ្ជីកសាងច្បាប់ដែលទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅកម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធ៣ ឧទាហរណ៍នៃប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ដីសំរាប់កម្ពុជា

ឧបសម្ព័ន្ធ៤	<u>ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ននៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅកម្ពុជា</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ៥	<u>គំរូតួនាទី និងភារកិច្ចសំរាប់ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅមូលដ្ឋាន</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ៦	<u>ឱកាស និងមធ្យោបាយអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ៧	<u>សេវាគាំទ្រ និងធនធានពត៌មាន</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ៨	<u>មជ្ឈមណ្ឌលទ្រទ្រង់ GIS និងកម្រងទិន្នន័យដែលមាន</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ៩	<u>ផែនទី រូបថតពីលើអាកាស រូបភាពផ្ទាយរណប និងឧបករណ៍ អក្សរ</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១០	<u>ដំណាក់កាល និងនីតិវិធីក្នុងការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១១	<u>វិធីសាស្ត្រ PRA សមស្របសំរាប់ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១២	<u>គោលការណ៍ និងសំណួរណែនាំលំអិតបឋមក្នុងក្រុង និងឧទាហរណ៍ផែនការ សកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងភូមិ</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១៣	<u>គោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការចូលរួមធ្វើការពិភាក្សាព្រំដែន និងជលផល</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១៤	<u>ឧទាហរណ៍រចនាសម្ព័ន្ធផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ</u>
ឧបសម្ព័ន្ធ១៥	<u>យន្តការដោះស្រាយទំនាស់</u>
៨	<u>បសម្ភេសស្សី ករណីសិក្សា និងឧទាហរណ៍បង្ហាញនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ផែនការ សកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ</u>
៨១	<u>ឧទាហរណ៍ដំណើរការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ បការបែងចែកដីធ្លីនៅឡាវ និងវៀតណាម</u>
៨២	<u>ករណីសិក្សាអំពីសហគមន៍ព្រៃឈើ នៅឃុំខ្នារពោធិ៍ ដោយ (PNRM) FAO សៀមរាប</u>
៨៣	<u>ឧទាហរណ៍ ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ឃុំកំពង់ក្អក ដោយ (PNRM) FAO សៀមរាប</u>
៨៤	<u>ឧទាហរណ៍ ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ភូមិបួសធំ ដោយ (PNRM) FAO សៀមរាប</u>
៨៥	<u>ករណីសិក្សា ការចូលរួមត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សង្គម ដោយលោក ប្រឡង ពាណិជ្ជ (PNRM) FAO សៀមរាប</u>
៨៦	<u>ឧទាហរណ៍ បឋមក្នុងក្រុងភូមិដូនល្អ ដោយ (PDP) GTZ កំពង់ធំ</u>
៨៧	<u>ឧទាហរណ៍នៃលក្ខន្តិក្ខសហគមន៍ព្រៃឈើចំការភ្នំឃី នៅភូមិព្រះរាមរង្សី ដោយ Concern Worldwide</u>
៨៨	<u>ឧទាហរណ៍នៃលក្ខន្តិក្ខសហគមន៍ព្រៃឈើនៅភូមិថ្មី ដោយ CARERE Battambang</u>
៨៩	<u>ឧទាហរណ៍នៃលក្ខន្តិក្ខសហគមន៍ព្រៃឈើ នៅឃុំសោមធំ ស្រុកអូរយ៉ាដាវ ខេត្ត រតនគិរី ដោយ (CBNRM) IDRC/CARERE</u>
៨១០	<u>ឧទាហរណ៍នៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅភូមិភាគឦសានកម្ពុជា និងបទពិសោធន៍របស់ភូមិក្រឡ តំរោង NTFP នៅខេត្ត រតនគិរី</u>

៧	ប្រអប់ និងគ្រាហ៍
ប្រអប់ទី១	ក្រុមគោលដៅអំណាចសៀវភៅជំនួយស្មារតី
ប្រអប់ទី២	គោលបំណងនៃសៀវភៅជំនួយស្មារតី
ប្រអប់ទី៣	និយមន័យនៃ PLUP ស្នើដោយ FAO/UNEP និង GTZ
ប្រអប់ទី៤	ភាពខុសគ្នារវាង "ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីតាមទំលាប់ និងការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី"
ប្រអប់ទី៥	PLUP គឺជាវិធីសាស្ត្រ
ប្រអប់ទី៦	សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីគោលនយោបាយដីធ្លី
ប្រអប់ទី៧	បញ្ហាមូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី
ប្រអប់ទី៨	តួនាទីរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលចំពោះ PLUP
ប្រអប់ទី៩	បញ្ជីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំរាប់ជ្រើសរើសតំបន់
ប្រអប់ទី១០	វិធីដែលគំរោងនានាបានប្រើប្រាស់ក្នុងការតាក់តែងបទបញ្ជាដីក្នុងភូមិ
ប្រអប់ទី១១	បញ្ហាចំបងឆ្ពោះទៅការបង្កើតក្រុម PLUP បគណ្ត្រឹកម្នាធិការមគ្គុទ្ទេសន៍ផ្នែកខេត្ត
ប្រអប់ទី១២	លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យទៅលើអាទិភាពចំបងរបស់ការមិន
ក្រាហ្វិច១	គំនូសបំព្រួញសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធាននៅកម្ពុជា
ក្រាហ្វិច២	ដំណើរការនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី (PLUP)
ក្រាហ្វិច៣	ការធ្វើផែនការនៅកំរិតខុសគ្នា

១. សេចក្តីផ្តើម

សៀវភៅជំនួយស្មារតីសិទ្ធិការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី (Participatory Land-use Planning PLUP) នេះគឺជាឧទ្ទេសន៍ដែលបានពិពណ៌នាពីការរៀបចំសិក្ខាសាលាជាច្រើនលើកស្ទើរតែ PLUP ដែលមានអ្នកសកម្មជា ច្រើនចូលរួមអនុវត្តកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ និងកម្មវិធីគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍។ គ្រប់ អង្គការទាំងអស់ដែលបានចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលា បានចែករំលែកនូវបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ ព្រមទាំងបាន ផ្តល់គំនិត និងបច្ចេកទេសដែលទាក់ទងនឹង PLUP ។ ភាគច្រើនអ្នកដែលបានចូលរួមបង្កើតសៀវភៅជំនួយ ស្មារតីនេះសុទ្ធតែជាអ្នកធ្វើការនៅតំបន់ និងបានផ្តល់នូវគំនិតស្មើភាពដែលគេបានអនុវត្តជាលំដាប់។ ក្រៅពីនេះ នៅមានមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលបានចូលរួមចូលបង្កើតគោលនយោបាយ និងច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងអត្ថន័យនៃការធ្វើ ផែនការប្រើប្រាស់ដីផងដែរ។ សិក្ខាសាលាត្រូវបានរៀបចំ និងសំរាប់សំរួលដោយគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានប្រកប ដោយនិរន្តរភាពនៃអាងទន្លេមេគង្គខាងក្រោម (SMRP)/(MRC/GTZ) និង GTZ-LMP គំរោងគ្រប់គ្រងដីធ្លី។ ក្រៅពីសិក្ខាសាលា ទីប្រឹក្សាខាងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និង PLUP បានធ្វើស្បៀងកិច្ចនៅតាមគំរោងនានា

ដើម្បីស្វែងយល់ពីសកម្មភាពនៅតាមមូលដ្ឋានក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។ របាយការណ៍តាមមូលដ្ឋាន ឯកសារ បច្ចេកទេស និងការសិក្សាជាក់ស្តែងជាច្រើនត្រូវបានប្រមូល និងវាយតម្លៃ។ បន្ទាប់មកដោយមានការគាំទ្រពី បុគ្គលិកគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៃអាងទន្លេមេគង្គក្រោម ទីប្រឹក្សារូបនេះបានពង្រាង ឯកសារ នេះជាលើកដំបូងដោយដាក់ស្នើឱ្យមានមតិ។ បន្ទាប់មកទៀតដោយបានធ្វើការកែសម្រួលពីការចូលរួម មតិនៅខែឧសភា ២០០១ ពង្រាង ឯកសារចុងក្រោយត្រូវបានបង្កើតឡើង។

ដូច្នេះមាតិកានៃសៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះផ្អែកលើ

- បទពិសោធន៍ពីកន្លែងនានានៅប្រទេសកម្ពុជាដែលមានការទ្រទ្រង់ពីអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលអន្តរជាតិ គំរោងនានាដែលឧបត្ថម្ភដោយជំនួយទ្វេភាគី ពហុភាគី និងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា។
- បទពិសោធន៍ពីបណ្តាប្រទេសនានានៅក្នុងតំបន់និងនៅលើពិភពលោក។ បទពិសោធន៍ទាំងនេះបាន ចងក្រងនិងអាចរកមាននៅមជ្ឈមណ្ឌលធនធាននៅកម្ពុជា (សូមមើលជំពូក ៣.៣)។

សៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះត្រូវបានចាត់ទុកជាធនធានចម្រើននិងត្រូវមានការកសាងនិងកែលម្អបន្ថែមទៀត។ គ្រប់ ភាគីទាំងអស់ចង់ឱ្យមានការយកឯកសារនេះទៅសាកល្បងនៅមូលដ្ឋាន បន្ទាប់មកធ្វើការកែលម្អ និងបញ្ជាក់ នូវផ្នែកណាដែលមិនច្បាស់ ជាពិសេសលើផ្នែកបញ្ហា ច្បាប់ ស្ថាប័ន នីតិវិធី បក្សវិធីសាស្ត្រ។

សៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះត្រូវបានចាត់ទុកជាឧបករណ៍សំរាប់អ្នកអនុវត្តទាំងអស់ ដែលអាចជំរុញឱ្យអ្នកប្រើប្រាស់ ទាំងអស់បន្តការសិក្សានិងកែលម្អអំពី និងបំរើបំរាស់របស់វា។ ជាការល្អ ឯកសារនេះគួរតែធ្វើការកែលម្អជា ប្រចាំដោយមានបណ្តាអង្គការទាំងអស់ដែលបានចូលរួមបង្កើត និងអ្នកដែលនឹងយកវាទៅអនុវត្តនៅក្នុង ប្រទេសកម្ពុជានាពេលអនាគត។

អ្នកពិនិត្យនិងអ្នកចូលរួមកសាងឯកសារនេះសង្ឃឹមថាការអនុវត្តន៍នានាខាងមុខ ព្រមទាំងការបញ្ជាក់បន្ថែម និងអាចបង្កើនឱ្យគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីកែលម្អសៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះជាប្រយោជន៍ដល់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។

៦.១ ក្រុមគោលដៅនិងគោលបំណងនៃសៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះ

សៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះគឺសំរាប់បុគ្គលិកបច្ចេកទេស ដែលមានវិជ្ជាជីវ្យាឯកទេសខាង កសិកម្ម រុក្ខកម្ម ជលផល វិទ្យាសាស្ត្រ សង្គម បកស្រាយដីដែលបំរើការងារនៅតាមបណ្តាស្រុក និងខេត្តទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា។ ក្រៅពីនេះសៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះ

ក៏អាចមានប្រយោជន៍ដល់អ្នកធ្វើការខាងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ (ក្រសួងកសិកម្ម ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ សំរាប់ជាជំនួយក្នុងការបង្កើតគោលនយោបាយ។ ក្រៅពីនេះអង្គការអ្នកផលជំនួយក៏អាចដកយកបទពិសោធន៍ពីសៀវភៅនេះសំរាប់ កែលម្អសកម្មភាពរបស់គេនៅក្នុងវិស័យនេះ បកសំរាប់ធ្វើផែនការគំរោងនិងកម្មវិធីថ្មី។ ខុសពីសៀវភៅសិក្សាមួយចំនួន សៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះ រៀបរៀងឡើងសំរាប់ អ្នកគ្មានបទពិសោធន៍ផ្នែក PLUP និងជំនាញបច្ចេកទេសតិចតួច។

ប្រអប់ ១ ក្រុមគោលដៅនិងគោលបំណងនៃសៀវភៅជំនួយស្ទាតី

- បុគ្គលិកបច្ចេកទេសដែលមានវិជ្ជាជីវ្យាឯកទេសខាង កសិកម្ម រុក្ខកម្ម ជលផល វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម បកស្រាយដី ដែលបំរើការងារនៅតាមបណ្តាស្រុក និងខេត្តទូទាំងប្រទេសកម្ពុជា
- បុគ្គលិកដឹកនាំនៅតាមក្រសួងនិងនាយកដ្ឋាននៅភ្នំពេញ (ក្រសួងកសិកម្ម ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់)
- អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អង្គការអ្នកផលជំនួយដែលផលចំណូលសំរាប់កម្មវិធីនៃគំរោងនានានៅកម្ពុជា

សៀវភៅជំនួយស្ទាតីនេះ ពិពណ៌នាខ្លឹមសារមូលដ្ឋាននិងទំរង់បែបបទនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីជាក់ស្តែងនៅ កម្ពុជា។ សៀវភៅនេះមានគោលបំណងផលជំនួយ បង្ហាញផ្លូវគោលការណ៍ណែនាំដល់អ្នកចាប់អារម្មណ៍វិធីធ្វើការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងដី។ សៀវភៅនេះមានពេញលេញសិទ្ធិក្នុងការប្រើប្រាស់របស់ PLUP នៅកម្ពុជា ដូចជា ទិដ្ឋភាពច្បាប់ បញ្ជាសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងការបង្កើតស្ថាប័ន។ ថ្វីបើពេលនេះអាចចាស់ហួសសម័យក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រពិភពលោក ពិតមែនតែវានៅតែមានប្រយោជន៍ដល់ បុគ្គលិកដឹកនាំ និងគំរោងដែលបំរើការងារនៅតាមបណ្តាខេត្ត ហើយពុំបានដឹងអំពីការ បង្កើតច្បាប់ថ្មីនៅថ្នាក់ជាតិ។

សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះគួរតែជួយដល់អ្នកមានសិទ្ធិសំរេចក្នុងការបង្កើតភាពជាដៃគូនៅក្នុង PLUP និងអាចបំរើដល់ការ ពង្រឹងគោលនយោបាយជាតិ PLUP អនុក្រឹត្យ PLUP និងគោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការអនុវត្ត PLUP សំរាប់កម្ពុជា។ លើសពីនេះទៀត សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះអាចជួយបង្ហាញផ្លូវក្នុងការរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំ សំរាប់ការកែលម្អ ដូចជា ពង្រឹងគោលការណ៍ណែនាំសហគមន៍ព្រៃឈើ បកគោលការណ៍ណែនាំការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅក្នុងព្រៃសម្បទាន។

ដោយមានបញ្ហាទំនាស់ដីធ្លីបទល្មើស និងភាពមិនច្បាស់លាស់លើបញ្ហាកម្មសិទ្ធិដីនៅកម្ពុជា សកម្មភាព PLUP ក៏ជាមធ្យោបាយ សំរាប់ដំណោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី និងការគ្រប់គ្រងទំនាស់ផងដែរ។ សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះមិនគួរចាត់ទុកជាសៀវភៅផែនការទេ កប៉ុន្តែវាពណ៌នាអំពីវិធីសាស្ត្រ និងដំណាក់កាលដោយឈរ លើបទពិសោធន៍បច្ចុប្បន្ន។ ពេលណាដែលអាចអនុវត្តបាន សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះអាចផល់ឱ្យអ្នកអាននូវជំរើសជាច្រើន សំរាប់ដោះស្រាយបញ្ហាជាក់ស្តែង សំរាប់ជ្រើសយកជំរើសដ៏ប្រសើរបំផុតសំរាប់ស្ថានភាពជាក់ស្តែង។ ភាពប្រែប្រួលបាននេះ មានសារៈសំខាន់ដែលអាចសំរេចទៅនឹងវិធីសាស្ត្រសំរាប់សេចក្តីត្រូវការជាក់ស្តែងនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ប្រអប់ ២ គោលបំណងនៃសៀវភៅជំនួយស្មារតី

- បង្ហាញខ្លឹមសារមូលដ្ឋាននៃ PLUP និងទំរង់បែបបទក្រោមលក្ខខណ្ឌនៅកម្ពុជា
- ដើម្បីចងក្រងបទពិសោធន៍បច្ចុប្បន្នដែល PLUP មាននៅកម្ពុជា
- ដើម្បីផល់ដំបូន្មាន បង្ហាញផ្លូវ គោលការណ៍ណែនាំដល់អ្នកចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និង បញ្ហាគ្រប់គ្រងដីធ្លី
- ផល់ជាសេវាលំនាំដំបូងក្នុងការពង្រឹងគោលនយោបាយជាតិ PLUP អនុក្រឹត្យ PLUP និង គោលការណ៍ណែនាំជាតិ សំរាប់អនុវត្ត PLUP នៅកម្ពុជា។
- ដើម្បីបង្ហាញឱ្យដឹងថា PLUP ក៏ជាមធ្យោបាយសំរាប់ដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី និងការគ្រប់គ្រងទំនាស់ នៅមូលដ្ឋានដែរ
- ដើម្បីចូលរួមចំណែករៀបចំផែនការសមាហរណកម្មសំរាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកប ដោយនិរន្តរភាពផ្អែកតាមសហគមន៍មូលដ្ឋាន

៦២ និយមន័យនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

អង្គការជាច្រើនបានចូលរួមក្នុងការបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រ វិធីសាស្ត្រ និងឧបករណ៍ សំរាប់ PLUP ។ អ្នកដែលបានចូលរួមចំណែក

រូបរាង ៣ និយមន័យនៃ PLUP ស្នើដោយ FAO /UNEP និង GTZ

(ការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីគឺជាអំពើបែបបទជាមួយក្រុម និងពលរដ្ឋហើយអនុវត្តដើម្បី បង្កើតស្ថានភាពមួយ សំរាប់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនូវធនធានដី ក្នុងការបំពេញតំរូវការ និងសេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជន ។ ការប៉ាន់ស្មាន សកានុពលរូបសាស្ត្រ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម ស្ថាប័ន និងច្បាប់ និងឧបសគ្គនានាដែលទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាពសមស្របនៃធនធានដី និង ផលប៉ះពាល់ដល់ប្រជាជនក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានទាំងនេះ ។១

ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី គឺជាដំណើរការរៀបរាប់ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការសន្ទនា ក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ក្នុងទិសដៅរួមគ្នា និងការសម្រេចចិត្តសំរាប់ការប្រើប្រាស់ដីប្រកប ដោយនិរន្តរភាពនៅជនបទ ព្រមទាំងជូនដំណឹង និងត្រួតពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តន៍របស់វា ។

ការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីកើតមាននៅគ្រប់សង្គមទាំងអស់និងគ្រប់ពេលវេលាទោះបីពាក្យនេះមិនបានប្រើប្រាស់ក៏ដោយ ។ ពេលណាដែលប្រជាជនប្រើប្រាស់ដី និងធនធាន ការប្រើប្រាស់ដីត្រូវតែធ្វើផែនការ ហើយការដាក់កំរិតត្រូវតែតាក់តែងឡើង ។ ជាញឹកញាប់រដ្ឋាភិបាលថ្នាក់ជាតិតែងតែគិតថា ការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ដី គួរតែត្រូវបានធ្វើឡើងដោយអ្នក បច្ចេកទេស និងអ្នកនយោបាយនៅថ្នាក់ជាតិ តែការពិតជាក់ស្តែងសេចក្តីសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ដីធ្វើឡើងរាល់ថ្ងៃ ភាគ ច្រើនដោយថ្នាក់ក្រោមហើយដែលការគ្រប់គ្រងធនធានជាក់ស្តែងគឺធ្វើនៅថ្នាក់នេះ ។ សេចក្តីសម្រេចលើការប្រើប្រាស់ដីផ្សេង ទៀតធ្វើឡើងដោយថ្នាក់ខេត្ត បកថ្នាក់ស្រុកដោយមាន បក្សគ្រាន់ការងារភាពជាតិជាតិ បកប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។ ជាញឹកញាប់ មានការខ្វះតម្លាភាព ការប្រាស្រ័យទាក់ទងនិងការពិគ្រោះយោបល់ពីសាធារណៈនៅក្នុងការសម្រេចលើបញ្ហាគ្រប់គ្រងដី ។

វាជួយទាំងស្រុងទៅនឹងប្រតិទិនសារ PLUP ដែលបានបង្កើតអស់រយៈពេលជាងពីរទសវត្សមកហើយ ។ វិធីថ្មីនៃ PLUP ផោតទៅលើសមត្ថភាព និងសេចក្តីត្រូវការរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ដីនៅមូលដ្ឋាន ដោយគិតថាការគ្រប់គ្រងធនធានប្រកបដោយ និរន្តរភាពអាចសម្រេចបាន ប្រសិនបើធនធានទាំងនោះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន នៅពេលដែលគេយល់ ច្បាស់អំពីសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងកាន់កាប់ចំពោះពតមានបន្ថែមអំពីការបែងចែកការចូលរួម (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ ១ ។

វិធីចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី តំណាងនូវទស្សន្ទៈថ្មីទាំងស្រុងដើម្បីដោះស្រាយបញ្ហាប្រើប្រាស់ដី និងការគ្រប់គ្រង ធនធាន បើប្រៀបធៀបទៅនឹងការគ្រប់គ្រងតាមខ្សែបណ្តោយ និងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីតាមបច្ចេកទេសនៅទសវត្ស ទី ១៩៦០ និង ១៩៧០ ។

ប្រអប់ ៤ គ្រួសារក្នុងតំបន់ ការប្រើប្រាស់ដីស្រែកស្រែក (តាមទំនើប)

ប្រអប់	ការប្រើប្រាស់ដីស្រែកស្រែក (តាម ទំនើបទំនើប)	ការប្រើប្រាស់ដីស្រែកស្រែក (តាម ទំនើបទំនើប)
ផ្ទះ	ផ្ទះលើ ខេត្ត ស្រុក ទីសាលា	ផ្ទះក្រោម ភូមិ ឃុំ ទីសាលាតូច
អ្នកអនុវត្តខាង2	បុគ្គលិកបច្ចេកទេសមកពីបណ្តាស្ថាប័ន រដ្ឋបាលស្រុក ខេត្ត	ប្រជាជនមូលដ្ឋាន រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន អ្នកសំរាប់សំរួលមាន ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសខ្លះ
ផែនការអនុវត្ត6 ជាចំបង	អត្ថបញ្ញត្តិការប្រើប្រាស់ដីស្រែក បានប្រសើរដោយផ្អែកលើទីតាំងដីសមស្រប ការប្រតិបត្តិតាម ការប្រើប្រាស់ដីស្រែក ដោយ ការលើកទឹក ចិត្តបកប្រែ	អត្ថបញ្ញត្តិការប្រើប្រាស់ដីស្រែកប្រកបដោយនិរន្តរភាព និងមានសមធម៌នៅក្នុងក្រោម ដោយមានការសំរាប់សំរួល រវាងសេចក្តីត្រូវការ ក្នុងមូលដ្ឋាន អ្នកខាងក្រៅ និងគោល នយោបាយជាតិ ។ តម្លាភាពជាកត្តាសំខាន់
លក្ខណៈចំបង	ខ្នាតបច្ចេកទេស ដូចជាជំរៅដី ជីជាតិ ជំរាល ជាដើម ។ល ។	ទស្សន៍ប្រជាជន អាទិភាព គោលនយោបាយរដ្ឋ និង គោលការណ៍ណែនាំ
សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី	ជាទូទៅគេមិនបានគិត	ត្រូវបានគេគិតថាជាបញ្ហាសំខាន់ ។ ជាទូទៅ សេចក្តីត្រូវការ ភាពជាម្ចាស់ច្បាស់លាស់ ប សិទ្ធិប្រើប្រាស់ ប្តូរទៅជាសិទ្ធិ ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុង PLUP
ការអនុវត្ត6	ជាទូទៅអនុវត្តតាមការសិក្សាដែល មានយុទ្ធសាស្ត្រ	អនុវត្តទៅតាមលំដាប់ដោយនៃដំណាក់កាលដោយ យោងទៅតាមល្បឿន និងពេលវេលារបស់ប្រជាជន
ទិសដៅចំបង	ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានដីស្រែកស្រែក	ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពអ្នកពាក់ព័ន្ធសហគមន៍មូលដ្ឋានសំរាប់ ការគ្រប់គ្រងធនធានរបស់ពួកគេប្រកបដោយនិរន្តរភាព

ក្រៅពីអ្នកក្នុងស្រុកដែលប្រើប្រាស់ធនធានដីដោយផ្ទាល់នៅក្នុងតំបន់ផែនការកន្លែងមានអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅក្នុង PLUP ដែររួម មានស្ថាប័នរដ្ឋដែលពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានដី រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន គណៈកម្មាធិការពាក់ព័ន្ធនឹងធនធានដី អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល អង្គការអន្តរជាតិ ស្ថាប័នផលិតផលសេវាឯកជន និងអ្នកសកម្មខាងក្រៅផងដែរ ។ (សូមមើលជំពូក ៣.៧ ការវិភាគអ្នកពាក់ព័ន្ធ ។

អង្គការមួយចំនួននៅកម្ពុជាបានគាំទ្រការផ្តល់ឱ្យមានសហគមន៍ព្រៃឈើ (CF) និងក្រុមនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងនៅក្នុង នាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់ ក្រសួងបរិស្ថាន ។ បើក្រុមទៀតមើលបទពិសោធន៍សហគមន៍ព្រៃឈើនៅតាមមូលដ្ឋានក្នុងកម្ពុជាមានការ ជាន់គ្នាទៅនឹង PLUP ។ តែភាពខុសគ្នារវាង CF និង PLUP គឺ PLUP មានទស្សន៍ទូលាយជាងហើយគ្របដណ្តប់លើការ ប្រើប្រាស់ដីគ្រប់ប្រភេទ ដូចជាដីកសិកម្ម ដីព្រៃ វាលស្មៅ តំបន់នេសាទក្នុង PLUP តំបន់ផែនការ (ឧ. ភូមិ ឃុំ ។ PLUP មានការផ្សាភ្ជាប់យ៉ាងខ្លាំងជាមួយនឹងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី របស់បុគ្គល ក្រុម និងសហគមន៍ទាំងមូល ។ ការអនុវត្តន៍ CF ដែលមានការគាំទ្រដោយ CONCERN នៅកំពង់ឆ្នាំង និងពោធិសាត់ គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ នៅសៀមរាបទ្រទ្រង់ ដោយ FAO ឬ CB-NRM នៅខេត្តរតនគិរី អាចចាត់ទុកជាផ្នែកមួយនៃវិធីសាស្ត្រ PLUP និងអាចបន្ថែមបានយ៉ាងងាយនៅ គ្រប់ប្រភេទដី នៅក្នុងសហគមន៍មួយ ។ សហគមន៍ព្រៃឈើ ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយសហគមន៍ និងទំនាក់ទំនងរបស់វាទៅនឹង PLUP ។

**សហគមន៍ក្រីក្រ ការចូលរួមគ្រប់គ្រងក្រុមប្រឹក្សាភិបាលសហគមន៍ និងទំនាក់ទំនង
របស់វាទៅនឹងការចូលរួមប្រកួតប្រជែងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី**

រដ្ឋាន៖	ឈ្មោះ	ទំនាក់ទំនងរបស់វាទៅនឹង PLUP
សហគមន៍ក្រីក្រ ពាក្យគន្លឹះស្រដៀង ដទៃទៀត - ព្រៃឈើសង្គម - ព្រៃឈើអ្នកក្នុង	CF ទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅកន្លែង ជាក់លាក់មួយហើយដែលគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ មូលដ្ឋាន ជាទូទៅតាមរយៈការសហគមន៍ដោយ ផ្អែកលើផែនការគ្រប់គ្រង និងគោលការណ៍ណែនាំ ជាក់លាក់ បញ្ជាក់ខ្លីៗ ។ CF គឺជាទំរង់នៃការ គ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ក្នុងទិសដៅបំពេញសេចក្តី ត្រូវការរបស់សហគមន៍ (ឧ. ដើម្បីបំពេញសេចក្តី ត្រូវការសង្គម សេដ្ឋកិច្ច វប្បធម៌ អារម្មណ៍សំរាប់ បច្ចុប្បន្ន និងកូនចៅជំនាន់ក្រោយ ការដុះព្រៃឈើ ឡើងវិញ និង និរន្តរភាព ។	តាមទំរង់បែបបទស្រដៀងនឹងដំណាក់កាល PLUP ប៉ុន្តែជាទូទៅផ្តោតទៅលើព្រៃឈើ វិចារិកប្រែប្រួលស្រាប់នៅក្នុងព្រំដែនសហគមន៍ PLUP ទាក់ទងទៅនឹងដីគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុង តំបន់ផែនការមានទស្សន៍ទូលាយជាង ។ PLUP ជួយកំណត់តំបន់ CF និងបញ្ចូលទៅ ក្នុងដំណើរការធ្វើផែនការទូទៅ
ការចូលរួមគ្រប់គ្រង ក្រុមប្រឹក្សា (JFM) ពាក្យគន្លឹះស្រដៀង ដទៃទៀត ការគ្រប់គ្រងដោយ ពិគ្រោះយោបល់	JFM ទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធព្រៃឈើ ដែលមានការទទួលខុសត្រូវរួម កាតព្វកិច្ច និងផល ប្រយោជន៍រវាងសហគមន៍ មូលដ្ឋាននិងស្ថាប័នរដ្ឋ បង្កបណ្តាក់ទុកក្នុង (ឧ. ក្រុមហ៊ុនសម្បទាន ទៅនឹងព្រៃតំបន់ណាមួយ. JFM ផ្តោតខ្លាំងទៅលើ ការធ្វើអាជីវកម្ម ធនធានព្រៃឈើមានស្រាប់ដោយ គោរពទៅតាមលក្ខខណ្ឌ និងកិច្ចព្រមព្រៀងមួយ ចំនួន ។ ជាទូទៅប្រយោជន៍ជាលំដាប់សហគមន៍ មូលដ្ឋានមានតិចជាងករណីប្រព័ន្ធ CF	ពេលដែល CF ទាក់ទងទៅនឹងព្រៃឈើគ្រប់ ប្រភេទ JFM ផ្តោតទៅលើការធ្វើអាជីវកម្ម ច្រើនជាង. JFM ជាផ្នែកមួយនៃ PLUP នៅតំបន់ព្រៃឈើមានស្រាប់ ដោយមានការ ការពារធនធាននៅថ្នាក់ជាតិបខេត JFM នៅក្នុងតំបន់ការពារ បធ្វើអាជីវកម្មធនធាន ឧ. ក្រោមប្រព័ន្ធសម្បទាន JFM ក្រោម ប្រព័ន្ធសម្បទាន PLUP ជួយកំណត់តំបន់ឱ្យ ធំសំរាប់ការគ្រោងទុកពេលក្រោយ
ការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ ដោយសហគមន៍ (CB-NRM) ពាក្យគន្លឹះស្រដៀង ផ្សេង ការចូលរួម គ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ	CB-NRM សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពដោយសហគមន៍ សេចក្តីត្រូវការ និង អទិភាពរបស់ប្រជាជនត្រូវបាន ពេញចិត្តយ៉ាងខ្លាំង រីឯរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាលគឺទទួល ខុសត្រូវសំរាប់គោលការណ៍ណែនាំទូទៅ តាមរយៈ ច្បាប់និងគោលនយោបាយ	CB-NRM ប្រហាក់ប្រហែល និងដោយវា ទាក់ទងទៅនឹងធនធានធម្មជាតិកណ្តាល ចាត់ទុកជាឧបករណ៍ បរិវេណស្របសំរាប់សំរេច CB-NRM ។ ដូច្នេះ PLUP ជាធាតុសំខាន់ សំរាប់ CB-NRM ប៉ុន្តែ CB-NRM ត្រូវការ លក្ខន្តិកៈ និងផែនការគ្រប់គ្រងលំអិតជាង កំណត់ដោយសហគមន៍ ដើម្បីសំរេចការប្រើ ប្រាស់ប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។ CB-NRM ធ្វើឱ្យសហគមន៍ធ្វើការមួយជំហានទៅមុខ ។

៦៣ គោលដៅ និងយុទ្ធសាស្ត្រ

តើទិសដៅរបស់ កង្វះកម្មមានអ្វីខ្លះ ?

ប្រអប់ ៥ PLUP គឺជាវិធីសាស្ត្រ

- ដែលនាំទៅរកការសំរេចបានការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ដែលជួយវិភាគការប្រើប្រាស់ធនធានបច្ចុប្បន្ន និងជួយកំណត់នូវតំរូវការផ្លាស់ប្តូរដែលបណ្តាលមកពីការធ្វើ អាជីវកម្មហួសកំណត់ ការប្រើប្រាស់ដោយខុសច្បាប់ បដិសន្ធិស្ថានភាពទំនាស់
- ដែលជួយបង្កើនសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានជីវធនាគារបច្ចុប្បន្ន និងជួយរៀបចំទីតាំងសំរាប់ការទុកដាក់ការប្រើប្រាស់ ធនធានធម្មជាតិ និងជីវិតក្នុងន័យរក្សាសិទ្ធិប្រើប្រាស់
- ដែលមានស្ថាប័ន និងទិដ្ឋភាពកសាងសមត្ថភាពជួយទ្រទ្រង់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការពង្រឹងសមត្ថភាព គ្រប់គ្រង និងជួយបង្កើនតួនាទីនិងការទទួលខុសត្រូវរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋ និងគណៈកម្មាធិការ
- ជួយបង្កើតឱ្យមានតម្លាភាពលើបញ្ហាប្រើប្រាស់ធនធាន និងបង្កើននូវការប្រាស្រ័យទាក់ទងនៅគ្រប់ថ្នាក់

តើគេត្រូវការ PLUP នៅកន្លែងណាខ្លះ ?

PLUP មានប្រយោជន៍នៅទីដែលមានទំនាស់ក្នុងបញ្ហាប្រើប្រាស់ដីពេលបច្ចុប្បន្នបអនាគត បទីដែលធនធានធម្មជាតិត្រូវ រិចរិលដោយសារទំនាស់ប្រើប្រាស់មិនសមស្រប ។ ទំនាស់លើសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីគឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមមួយទៀតសំរាប់ PLUP ។ ខ្លឹមសារនៃ PLUP

ផោតទៅលើការចូលរួមគ្នាគ្នាមានការអនុវត្តន៍ដោយចាប់ផ្តើមចេញពីសហគមន៍មូលដ្ឋានបង្កបង្កើនប្រជាជន ក្រោម (ភូមិ ឃុំ ។ ក្នុងករណី ខ្លះរបៀបនេះអាចអនុវត្តនៅអាងទឹករំលងតូច ។

PLUP ទាក់ទងជាមួយតំបន់ដែលធ្លាប់មានប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន (ឧ. តំបន់ព្រៃ ដីព្រៃតុល្លាត តំបន់ នេសាទ ដីកសិកម្ម ទីលំនៅដ្ឋាន និងចំការមីន ។ PLUP មានលក្ខណៈទូលំទូលាយ និងសំរាប់ដីគ្រប់ប្រភេទទាំងអស់ ។

ប្រសិន បើ PLUP ត្រូវបានពន្យារបមិនយកទៅអនុវត្តពេលមានទំនាស់ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើទេវាសិនអាចបណ្តាលឱ្យមានវិបត្តិសង្គម បបរិស្ថានយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរ ។ ជាទូទៅតំលៃនៃវិបត្តិទាំងនេះនឹងថ្លៃថ្លើសតំលៃនៃការចាប់អនុវត្តនិងការផ្តល់ដើមដំបូងនៃដំណើរការ ធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីទៅទៀត ។

៦៤ គោលគំនិត និងគោលការណ៍

គោលគំនិតនៃ PLUP គឺជាលក្ខន្តិកៈនៃទិដ្ឋភាពច្បាប់ ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន ទិដ្ឋភាពធនធានធម្មជាតិ និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ សហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ PLUP

តំរូវឱ្យមានការធ្វើផែនការពីថ្នាក់ក្រោមទៅលើ ។ ដោយចាប់អារម្មណ៍លើអ្នកប្រើប្រាស់នៅមូលដ្ឋាន ជាមុនដោយសុំឱ្យមានការប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសងាយ និងមានតំលៃថោកដើម្បីលើកទឹកចិត្តឱ្យមានការចូលរួមយ៉ាង សកម្ម និងឱ្យមានការរដ្ឋភាពក្នុងចំណោមអ្នកភូមិ ។

ចំណែកការចូលរួមរបស់អ្នកខាងក្រៅឱ្យមានកំរិតដោយគ្រាន់តែជាអ្នកសំរេច សំរួលក្នុងការធ្វើផែនការ ។ យ៉ាងហោចណាស់ អ្នកខាងក្រៅអាចដើរតួជាអ្នកគ្រប់គ្រងនិងការពារគំនិត សហគមន៍ ឧ. ក្នុងករណី មានទំនាស់ជាមួយអ្នកមានអំណាចមកពីខាងក្រៅ ។ ទាំងនេះនាំទៅរកទំនាស់តួនាទីដល់បុគ្គលិករដ្ឋដែលចូលរួមនៅក្នុង សកម្មភាព PLUP ។

តែទោះបីជាក្នុងកាល្បីទេស្សីណាក៏ដោយអ្នកសំរេចសំរួលក្នុង PLUP ត្រូវតែដាច់ខាតចំពោះដំណោះស្រាយ របស់គេចំពោះអ្នកភូមិ បកត្រូវមានតួនាទីផលយោបល់ឱ្យបានខ្លាំងក្លា ។

គោលការណ៍គ្រឹះរបស់ PLUP

- ជាវិធីសាស្ត្រមានការចូលរួម និងលើកទឹកចិត្តតាមទស្សន្ទី និងអាទិភាពរបស់ប្រជាជន ។
វាផោតលើការពង្រឹងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងរបស់សហគមន៍ ។
- អ្នកខាងក្រៅមានតួនាទីជាអ្នកសម្របសម្រួល ប៉ុន្តែកអាចក្លាយជាអ្នកទ្រទ្រង់ទូទៅដែរ ។
- PLUP អាច និងគួរតែជាអ្នករៀបចំនីតិវិធីគ្រប់គ្រងដីធ្លី ។
- PLUP ជាទូទៅទាក់ទងជាមួយដីគ្រប់ប្រភេទដែលអ្នកភូមិប្រើប្រាស់ ។
- ដំណើរការ PLUP នឹងនាំទៅរកការរៀបចំវេទនាសម្ព័ន្ធចាត់តាំងនៅថ្នាក់ភូមិ និងឃុំដោយ មានបង្កើតផែនការ (ជាផែនទី និងច្បាប់បលក្ខនិក្ស័យនៃការប្រើប្រាស់ជាឯកជន ជាសហគមន៍ ជាចំហ និងដីរបស់រដ្ឋនៅក្នុងតំបន់រស់នៅរបស់អ្នកភូមិ

២. លក្ខខណ្ឌគ្រឹះ

ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ត្រូវបានគេលើកឡើងទៅតាមលក្ខខណ្ឌផ្សេងៗនៃ ក្របខណ្ឌការងារ នៅតាមប្រទេស និងតំបន់នីមួយៗ ដូចជា ្ទី ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន និងច្បាប់គោលនយោបាយដីធ្លី សិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី និង ប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ដី ។ នៅតាមជំពូកផ្សេងទៀត ក៏មានអធិប្បាយអំពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នទូទៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាផងដែរ ។

២.១ និយមនាគ

ច្បាប់ និងអនុក្រឹត្យមួយចំនួនកំពុងស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការរៀបចំ និងអាចអនុម័តដោយរដ្ឋាភិបាលក្នុងពេលដ៏ខ្លីខាងមុខ
(សូមមើលបញ្ជីឈ្មោះឯកសារច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ២ ។ ប្រការសំខាន់ៗនោះ គឺថាច្បាប់ដីធ្លីបានឆ្លងរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាហើយ និងបានអនុម័តដោយសភាជាតិ ។ ស្របពេលជាមួយគ្នានេះដែរច្បាប់ព្រៃឈើ ច្បាប់ជលផលកក់ពុំរៀបចំ ។ ប្រសិនបើច្បាប់ទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលនេះនឹងនាំមកនូវមូលដ្ឋានច្បាប់សំរាប់ PLUP នៅកម្ពុជា ។ ឯកសារច្បាប់ដទៃទៀតបានចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋាភិបាលដែលមានទាក់ទងទៅនឹង PLUP ដូចជា ្ទី

- ច្បាប់ស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ
- អនុក្រឹត្យស្តីពីការចាត់តាំងនិងមុខងារនៃក្រសួងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
- អនុក្រឹត្យស្តីពីនីតិវិធីនៃការបង្កើតលិខិតប្រកាសផែនទី និងបញ្ជីដីធ្លី ច្បាប់រដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់

ដោយផ្អែកលើច្បាប់មានស្រាប់និងច្បាប់ថ្មី រាជរដ្ឋាភិបាលគួរតែរៀបរាប់អំពីគោលការណ៍ណែនាំលក្ខខណ្ឌសំរាប់ PLUP
(ឧ.ក្នុងរូបភាពជាអនុក្រឹត្យនិងគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្តច្បាប់សាលា ។ ឯកសារបែបនេះពុំទាន់មាននៅកម្ពុជានៅឡើយ តែគំរោង១ ផលជំនួយមួយចំនួនបានចាប់ផ្តើមបង្កើតនូវវិធីរបស់ខ្លួនគេ និងបានប្រើប្រាស់វានៅក្នុងមូលដ្ឋាន ។

គោលគំនិតរួមនៃគំរោងគឺការពង្រឹងសមត្ថភាពសហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងដើម្បីធ្វើជាគំរូក្នុងវិធី នៃការចូលរួមរៀបចំ ។

តំរោងទាំងនេះបានសហការគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធ បន្ទាប់ពីការបង្កើតមូលដ្ឋានទៀតផង (ថ្នាក់ ឃុំ ស្រុក ខេត្ត និងបុគ្គលិកបច្ចេកទេសរដ្ឋ ។ ទោះបីស្ថានភាពច្បាប់ជាទូទៅមិនច្បាស់លាស់ក៏ដោយ បទពិសោធន៍ C-BNRM មាននៅ តាមបណ្តាខេត្តជាច្រើន និងលទ្ធផលខ្លះអាចលើកមកបង្ហាញបាន ។ ទោះបីនៅមានភាពខុសគ្នារវាងវិធីផ្សេងៗនៃការសាកល្បង ជាច្រើនបានកំពុងអនុវត្តដើម្បីសំរួលនិងសហប្រតិបត្តិការក្នុងចំណោមអ្នកអនុវត្តដែរតាមរយៈវិស័យសាធារណៈ និងការប្រជុំ ជាប្រចាំនៅក្នុងក្រុមការងារ (ឧ.ក្រុមការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ វិធីផ្សេងៗទាំងនេះអាចកាន់តែសំបូរប្រសិនបើគេផ្លាស់ប្តូរ បទពិសោធន៍និងការសិក្សាគ្នាទៅវិញទៅមក ។

សកម្មភាពតំរោងបច្ចុប្បន្នផោតលើការស្វែងយល់លើការប្រើប្រាស់ធនធាននាពេលបច្ចុប្បន្ននៅកន្លែងការងាររបស់គេដោយ មានការធ្វើផែនទី តំបន់ប្រើប្រាស់ ព្រំប្រទល់ ការបង្កើតលក្ខន្តិកៈប្រើប្រាស់ និងការបង្កើតគណកម្មាធិការទទួលខុសត្រូវការ អនុវត្តនិងការប្រតិបត្តិលក្ខន្តិកៈទាំងនេះ ។ បញ្ហាចម្បងគឺការពង្រឹងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ បលក្ខន្តិកៈប្រើប្រាស់សំរាប់រៀបចំ ក្របខណ្ឌគ្រប់គ្រងជាផ្លូវការ ។

លក្ខន្តិកៈ និងផែនការគ្រប់គ្រងច្បាស់លាស់មួយចំនួនសំរាប់តំបន់ព្រៃឈើបត់បន្លែនសាច់ត្រូវបញ្ជូនទៅឱ្យរដ្ឋអំណាចថ្នាក់លើ (ឃុំ ស្រុក ខេត្ត និងនាយកដ្ឋានបច្ចេកទេស (ឧ.នាយកដ្ឋានកសិកម្ម រុក្ខា និងនេសាទ ដើម្បីអនុម័ត និងឯកភាព ។ ប្រព័ន្ធ ឯកភាពលើលក្ខន្តិកៈរបស់អ្នកភូមិសំរាប់ការពារធនធានទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់សហគមន៍ និងគណកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ដើម្បីឱ្យប្រតិបត្តិ លក្ខន្តិកៈ ត្រូវមានការរកដឹកជំនួសដោយមានការចែងច្បាស់លាស់នៅក្នុងច្បាប់និងអនុក្រឹត្យ ។ វាជាជំរើស ដប្រសើរដុំតំរូវការច្បាប់បច្ចុប្បន្ន ។

ដោយគោរពតាមនីតិវិធីនេះ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លីដើមពុំត្រូវបានផ្លាស់ប្តូរឡើយ គឺគ្រាន់តែផែនការកាន់កាប់ធនធានទៅឱ្យសហគមន៍ មូលដ្ឋានបន្ទាប់ពីការអនុម័តលក្ខន្តិកៈ និងផែនការគ្រប់គ្រងជាក់លាក់ (ឧ.ផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។ ទោះបីទំរង់បែបបទ នេះបានក្លាយជាការអនុវត្តន៍យ៉ាងឆាប់រហ័សក៏ពិតមែន តែមានមន្ទិលសង្ស័យថា តើវានឹងធានាបានសិទ្ធិប្រើប្រាស់គ្រប់គ្រាន់ដល់ សហគមន៍ដែលបទបញ្ជាពេលអនាគត ។ ណ្យកម្មាធិការគ្រប់គ្រងភូមិនៅពុំទាន់មានការទទួលស្គាល់ពីរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋានជា ផ្លូវការនៅឡើយ ។ តួនាទីជាក់ស្តែង និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គណកម្មាធិការនេះត្រូវបញ្ជាក់ឱ្យកាន់តែច្បាស់ថែមទៀត ។ ភាគច្រើន ប្រជាជននៅតែពឹងផ្អែកលើបុគ្គលិកបច្ចេកទេសយ៉ាងខ្លាំងទាបពីថ្នាក់ស្រុករហូតដល់ថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីជួយការពារលើ ការទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងរបស់គេនៅពេលពួកគេមានទំនាស់ជាមួយអ្នកខាងក្រៅ ។

ដើម្បីជំរុញនិងអនុវត្ត PLUP នៅទូទាំងប្រទេស រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវដាក់ចេញក្របខណ្ឌច្បាប់ឱ្យបានច្បាស់ និងគោល នយោបាយជាផ្លូវការអំពីការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងការរៀបចំដីដីធ្លី ។ រាល់អនុក្រឹត្យប្រកាសការណ៍ណែនាំអំពី PLUP គួរតែមានការបញ្ចូលបទពិសោធន៍ដែលបានពីតំរោងសកម្មភាពនៅតាមមូលដ្ឋាន ។ តាមលក្ខណៈរបស់ PLUP គឺតំរូវឱ្យមាន ការចូលរួមពីបណ្តាក្រសួងនានា និងការសហការជាមួយគណកម្មាធិការចំរុះពីថ្នាក់លើដល់ថ្នាក់ក្រោម (សូមមើលជំពូក ២.៥ ។ កតាសំខាន់ក្នុងករណីនេះគឺការសហការគ្នាយ៉ាងជិតស្និទ្ធក្នុងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងការរៀបចំទុកដាក់ដីធ្លីរវាងបណ្តា ក្រសួងចូលរួមក្នុងការបង្កើតគោលនយោបាយប្រើប្រាស់ដីធ្លីបែបវិមជ្ឈការ និងការប្រតិបត្តិច្បាប់នៅគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ (ក្រសួង រៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងក្រសួងមហាផ្ទៃ ជាមួយនិងក្រសួងពាក់ព័ន្ធការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ (ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងក្រសួងបរិស្ថាន (សូមមើលឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ។ រាជរដ្ឋាភិបាលបានសំរេចឱ្យក្រសួងរៀបចំ ដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់មានកាតព្វកិច្ចជាអ្នកដឹកនាំក្នុងការកំណត់ច្បាប់ និងវិធីសាស្ត្រអនុវត្ត PLUP នៅកម្ពុជា ។ ថ្មី នេះកាលពី ខែ មេសា ២០០០ បណ្តាញ PLUP បានបង្កើតឡើងក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្នុងគោលបំណងឱ្យមានតំណាងមកពី ក្រសួងកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល អង្គការអនរជាតិ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នឯកជន ។

២២ គោលនយោបាយជាតិចំពោះការគ្របគ្រងដីធ្លី

គោលបំណងនៃការបកស្រាយយ៉ាងលម្អិតពីគោលនយោបាយដីធ្លីគឺ ដើម្បីលើកទឹកចិតដល់ស្ថេរភាពសេដ្ឋកិច្ចនិងការអភិវឌ្ឍន៍ សង្គម ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រនិងការដឹកនាំល្អ ។ មានអាទិភាព ៣ នៃគោលនយោបាយដីធ្លីគឺ រដ្ឋបាលដីធ្លី ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី និងការបែងចែកដីធ្លី ដើម្បីបង្កើនសុវត្ថិភាពកាន់កាប់សិទ្ធិស្របច្បាប់លើដីឯកជន និងការគ្រប់គ្រងទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។ ដោយ ដឹងពីបញ្ហាស្រុកស្រាញ់នៃក្របខណ្ឌគោលនយោបាយដីធ្លី រដ្ឋាភិបាលបានបង្កើតក្រុមប្រឹក្សាអនរក្រសួងសំរាប់គោលនយោបាយ ដីធ្លី ដើម្បីពិភាក្សាបញ្ហាពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ និងពង្រឹងគោលនយោបាយដីធ្លីថ្មីមួយ ។

កាលពីខែឧសភា ២០០០ រាជរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា បានបង្ហាញផែនការសកម្មភាពដឹកនាំល្អមួយដែលទទួលស្គាល់ការខំប្រឹងប្រែងដោះស្រាយបញ្ហាដីធ្លីគឺ ជាបញ្ហាសំខាន់ ក្នុងការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងដាក់ចេញនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះ និងកសាងមូលដ្ឋានសំរាប់នាំមកនូវបរិយាកាសការដឹកនាំល្អក្នុងការ ប្រើប្រាស់ធនធាននៅកម្ពុជា ។ មានកតា ៧ យ៉ាងដែលរៀបរាប់អំពីបញ្ហាដី

- ភាពមិនគ្រប់គ្រាន់ផ្នែកនីតិបញ្ញត្តិ
- ភាពទន់ខ្សោយ ក្នុងការដឹកនាំទូទៅ
- ខ្វះសមត្ថភាពក្នុងការចុះបញ្ជីដីធ្លី និងរដ្ឋបាលដីធ្លី
- ពុំបានសង្កត់ធ្ងន់លើការលក់ដូរដីធ្លី ដែលជាញឹកញាប់មានការក្លែងបន្លំលើការខ្ចីបុល
- ប្រើប្រាស់ទិន្នន័យស្រាវជ្រាវសម័យសំរាប់ចំណាត់ថ្នាក់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងការធ្វើផែនការ
- ខ្វះគ្របខណ្ឌច្បាប់សំរាប់ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់ដីរដ្ឋ និងការជួញដូរអចលនវត្ថុ
- គោលនយោបាយដីធ្លី និងដំណោះស្រាយបញ្ហាដីធ្លី និងការឆ្លើយតបពុំគ្រប់គ្រាន់

កំណែទម្រង់ដីធ្លីនៅកម្ពុជាគឺជាបញ្ហាមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាចំបងនៃកម្មវិធីកែទម្រង់នានាសំរាប់អភិវឌ្ឍន៍ប្រទេសដោយនិរន្តរភាព ។

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាត្រូវតែយកចិត្តទុកដាក់លើផែនការសកម្មភាពដូចខាងក្រោម

- ពង្រឹងតួនាទីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ដែលទើបតែបង្កើតនៅឆ្នាំ ១៩៩៩ ក្នុងនាមជាអ្នក ដឹកនាំសំរាប់សំរួល និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លីនៅកម្ពុជា
- បកស្រាយអំពីគ្របខណ្ឌគោលនយោបាយដីធ្លីក្រោមការដឹកនាំរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាតិដែលទើបតែបង្កើតថ្មី
- អនុវត្ត និងផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ដីធ្លីថ្មី បន្ទាប់ពីអនុម័តដោយសភាជាតិ បកស្រាយអនុក្រឹត្យ និងលក្ខន្តិកៈ និងការ ប្រតិបត្តិច្បាប់ ។ អត្ថនាយកដ្ឋានរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងរៀបចំគោលការណ៍ណែនាំអំពីការគ្រប់គ្រងដីធ្លី ដើម្បីទ្រទ្រង់ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍យុទ្ធសាស្ត្រអនាគត
- ពង្រឹងគណៈកម្មាធិការជាតិដោះស្រាយដីធ្លី និងគណៈកម្មាធិការខេត្តសំរាប់សំរួលទំនាស់ដីធ្លី ។ គណៈកម្មាធិការ ទាំងនេះបានបង្កើត ឡើងនៅខែមិថុនា១៩៩៩ ។ ការទទួលខុសត្រូវរបស់ គណៈកម្មាធិការទាំងនេះ គឺដើម្បីរៀបចំ យន្តការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពសំរាប់ដោះស្រាយជំនឿដីធ្លីនៅក្រៅតុលាការ
- ពង្រឹងការិយាល័យនៅមជ្ឈិម និងខេត្ត សំរាប់រដ្ឋបាលដីធ្លី និងការគ្រប់គ្រងដីធ្លី
- ពង្រឹងដំណើរការវិមជ្ឈការដោយកំណត់ឱ្យច្បាស់អំពីព្រំព្រាស់ឃុំដោយមានការទ្រទ្រង់ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ និង ការពង្រឹងលក្ខន្តិកៈអំពីការយកពន្ធដីធ្លី ។ វិមជ្ឈការ និងសហវិមជ្ឈការ គឺបំពេញតួនាទីទៅវិញទៅមក និង ផ្សព្វផ្សាយអំពីកាតព្វកិច្ច ទំរង់បែបបទ និងភាពជាដៃគូ
- បង្កើនការចុះបញ្ជីដីធ្លីឱ្យបានឆាប់រហ័ស (ការចុះបញ្ជីដីធ្លីតាមប្រព័ន្ធ និងជាអនាធិស្រយ
- បង្កើតបញ្ជីសារពើភ័ណតាមប្រព័ន្ធ និងការគ្រប់គ្រងដីរដ្ឋ
- ពង្រឹងយន្តការដើម្បីកិច្ចសហប្រតិបត្តិការឱ្យមានប្រសិទ្ធភាពជាមួយអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ (ស្ថាប័នជាតិ ស្ថាប័ន ទ្វេភាគី ប ស្ថាប័នពហុភាគី អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងការសំរាប់សំរួលអនរស្ថាប័ន
- កសាងធនធានមនុស្ស និងសមត្ថភាពបច្ចេកទេសគ្រប់ថ្នាក់

ប្រអប់ ៦ សេចក្តីថ្លែងការណ៍របស់រាជរដ្ឋាភិបាលសម្តីគោលនយោបាយដ៏រឹង (ខ្សែសកា ២០០១)

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាកំពុងខ្វះខាតអនុវត្តសំរេចសំរួលច្បាប់ កម្មវិធីការងារ និងការប្រៀបធៀបសំនិធិ ក្នុងគោលបំណង
សំរេចនាការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច កាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ និងជីកនាំល្អ ដូចដែលបានចែងនៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម
បុទូសាស្ត្រកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រក្នុងអនកាល និងផែនការសកម្មភាពជីកនាំចំពោះជំនិញ ។

ទិសដៅក្នុងការផ្តួចផ្តើមគំនិត្យាក្ខ៧នាហ្មឺន(មាន

- ពង្រឹងស្ថេរភាពសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី និងទីផ្សារដីធ្លី និងការពារ បដិសេធស្រាយជំលោះដីធ្លី
- ដើម្បីគ្រប់គ្រងធនធានដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិឱ្យមានសមភាព និរន្តរភាព និងមានប្រសិទ្ធិភាព
- បង្កើនការបែងចែកដីធ្លីឱ្យមានសមភាព
- ដើម្បីសំរេចមិនដោះដីទាំងនេះរដ្ឋាភិបាលនឹងខ្វះខាតឱ្យសំរេចកាតព្វកិច្ចដូចខាងក្រោម

ក្បួនវិស័យ ៧ យុវជនពលដីធ្លី

- ដាក់ឱ្យដំណើរការច្បាប់ដីធ្លី ច្បាប់បន្ថែម លក្ខនិក្សី និងបណ្តាបទបញ្ញត្តិដទៃទៀត
- ការប្រតិបត្តិរបស់ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយដីធ្លីដើម្បីជំរុញ និងត្រួតពិនិត្យតាមដានការអនុវត្តន៍ គោលនយោបាយដីធ្លីឱ្យស្របទៅនឹងទិសដៅរបស់ក្រុមប្រឹក្សាជាដាច់ខាតកំណែទម្រង់
- បង្កើតឱ្យមានបញ្ជីសារពើភ័ណដីរដ្ឋ និងប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ដីរដ្ឋ
- ការអនុវត្តន៍ និងការប្រតិបត្តិការនៃប្រព័ន្ធចុះបញ្ជីដីធ្លីរដ្ឋទូទាំងប្រទេស ដោយប្រើនីតិវិធី ចុះបញ្ជីដីធ្លីតាម ប្រព័ន្ធ និងជាអនាធិស្រ្ទយ៍ ក្នុងនោះរួមមានដំណោះស្រាយជំនោះដីធ្លី តាមរបៀបរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន គណ្ឌី កម្មាធិការខេត្ត គណ្ឌីកម្មាធិការដោះស្រាយជំនោះសិទ្ធិការតាំងទីលំនៅដ្ឋាននៅទីក្រុង និងស្ថាប័នតុលាការ

ក្បួនវិស័យ៧យគ្របគ្រងដ៏ធំ

- បង្កើតផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំរាប់តំបន់អាទិភាព រួមមាន តំបន់ទេសចរណ៍ តំបន់បណាក់ទុន ក្រុង និងផ្លូវ របៀងសំខាន់
- សំរាប់សំរួលការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីជាមួយនិងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ព្រៃឈើ ជលផល ឆ្នេរ ផ្លូវទឹក វិទ្យុមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នានៅក្នុងក្របខ័ណ្ឌច្បាប់
- ធ្វើវិមជ្ឈការគ្រងគ្រងដីធ្លី និងធ្វើផែនការឱ្យទៅរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន និងខេត្ត បន្ទាប់ពីមានការបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំជាតិអំពីការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងរចនាសម្ព័ន្ធត្រួតពិនិត្យ
- បង្កើតទំរង់បែបបទសំរាប់ការគ្រប់គ្រងដីក្រុង និងការតាំងលំនៅនៅតំបន់បែងចែកដីធ្លី

ក្បួនវិស័យ 7 យំបែងចែកដ៏ធំ

- ប្រតិបត្តិសំណើការពិគ្រោះយោបល់ឱ្យបានទូលំទូលាយ និងគំរោងសាកល្បងដើម្បីបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រការបែងចែកដីធ្លីសំរាប់ក្រុមដែលត្រូវការ
- ទប់ស្កាត់ការកាន់កាប់ដីខុសច្បាប់ និងការប្រមូលផលដីធ្លី

ចំពោះ ៣ ចំណុចខាងលើ ការពង្រឹងស្ថាប័ន ការកសាងសមត្ថភាពនៅក្នុងការអនុវត្តន៍គោលនយោបាយដីធ្លី និងការបង្កើនការ យល់ដឹងជាសាធារណៈ អំពីបទបញ្ញត្តិដីធ្លីជាអាទិភាព។
ដើម្បីសំរេចរៀបចំកាតព្វកិច្ចទាំងនេះរាជរដ្ឋាភិបាលត្រូវតែផែនឱ្យហើញ ថា កម្មវិធីដោះស្រាយដីធ្លី ការគ្រប់គ្រង និងការបែងចែកដីយូរអង្វែងនឹងត្រូវអនុវត្ត។
ដោយចាប់ផ្តើមការសាកល្បងវិធីទាំងអស់ ក្នុងដំណាក់កាលដំបូង ត្រូវសំរេចការផ្លាស់ប្តូរ បញ្ជាក់តួនាទីស្ថាប័ន និងកំណត់តំរូវការហិរញ្ញវត្ថុ។ វត្ថុសំខាន់សំរាប់ជោគជ័យ នៃកម្មវិធីនេះ
គឺការបង្កើតបណ្តាញប្រចាំពិភពត្រឹមត្រូវ រួមបញ្ចូលអាស័យដ្ឋានផែនទី និងការបង្កើតប្រព័ន្ធតពត្តមានភូមិសាស្ត្រថ្មី។ ២៧ ឆ្នាំមិច្ឆិមាស្រីស្រី

ជាទូទៅ ស្ថានភាពច្បាប់នៅកម្ពុជាទទួលស្គាល់តែសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លីរដ្ឋ និងឯកជនប៉ុណ្ណោះ។ ច្បាប់ដីធ្លីចាស់ថែមថាគ្រប់ដីធ្លី ទាំងអស់នៅកម្ពុជា ជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់រដ្ឋ។ ប៉ុន្តែ

ជនកម្ពុជាមានសិទ្ធិកាន់កាប់ និងប្រើប្រាស់ដីធ្លីនេះ ។ សិទ្ធិកាន់កាប់ក្នុងកម្មសិទ្ធិ ពេញលេញ គឺដ៏សំខាន់សំរាប់រស់នៅដ្ឋាន រីឯការកាន់កាប់ដីដាំដុះ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិកាន់កាប់អាចប្រព្រឹត្តទៅបាន ។ ដូច្នេះដីធ្លី ទាំងអស់នៅជនបទជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ លើកលែងតែដីលំនៅដ្ឋាន ដីស្រែមួយចំនួនតូចតែប៉ុណ្ណោះ អាចមានកម្មសិទ្ធិក្នុងកម្មសិទ្ធិដោយមានវិញ្ញាប័ណ្ណប័ត្រកម្មសិទ្ធិដីធ្លីត្រឹមត្រូវ ។ មានប្រជាជនជនបទមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះដែលមានកម្មសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីត្រឹមត្រូវ និងវិញ្ញាប័ណ្ណប័ត្រសិទ្ធិប្រើប្រាស់សំរាប់ដីលំនៅដ្ឋាន ដីស្រែបដិកសិដ្ឋានដទៃទៀត ។ នឹងមានស្ថានភាពប្លែកនៅពេលក្រឡេក មើលសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធាន ។ មានគំនូសបំព្រួញនៃសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានសំខាន់ ៤ ដែលទទួលស្គាល់នៅទូទាំងកម្ពុជា។

ធនធានរុក្ខ (CPR) - តាមច្បាប់វាជាកម្មសិទ្ធិដីតែធនធានទាំងនេះបើកជាចំហចំពោះសាធារណៈ។ ដូចជាតំបន់ព្រៃឈើគ្រប់ ស្ថានភាព វាលស្មៅ និងគ្រប់ដីលិចទឹកនៅជុំវិញបឹងទន្លេសាប ។

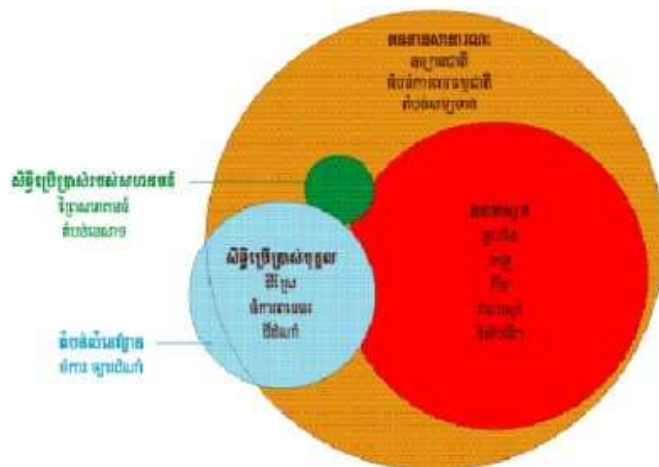
ធនធានសាធារណៈ - មានហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធជាមូលដ្ឋាន តំបន់ការពារ តំបន់សម្បទាន ដែលជួលឱ្យអ្នកបណ្តាក់ទុន និងក្រុមហ៊ុន ។

ធនធានបុគ្គល រូបភាព ១ បង្កបញ្ជាក់ចំពោះលំនៅដ្ឋាន ដំណាំជុំវិញផ្ទះ វាលស្រែ កសិដ្ឋាន ដំណាំចំការ និងកសិកម្មផ្សេងៗ ។

សិទ្ធិប្រើប្រាស់របស់សហគមន៍ - ជាផ្នែកតូចជាងគេក្នុងចំណោមប្រព័ន្ធនៃធនធានសំខាន់ៗទាំង ៤ ហើយដែលវាទាក់ទង និងតំបន់ ព្រៃសហគមន៍ បត់បន្លែងនេសាទ ដែលបង្កើតក្រោមការចូលរួមរបស់គំរោងជាច្រើននាពេលថ្មី ។

គំនូសបំព្រួញសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធាននៅកម្ពុជា

រូបភាព ១

ក្នុងច្បាប់កម្ពុជាពុំមាននិយាយច្បាស់អំពីសម្បត្តិសាធារណៈ និងសម្បត្តិរដ្ឋឡើយ ។ តែទោះជាយ៉ាងនេះក៏ដោយគេសង្កេតឃើញ មានតំបន់ធនធានសាធារណៈជាច្រើនដូចជា ព្រៃឈើ ព្រៃគុម្ពោធ មាត់ទន្លេ បឹង និងត្រពាំងមានការគ្រប់គ្រងដោយកងកម្មសិទ្ធិ ។

ការយកទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈមកធ្វើជាកម្មសិទ្ធិរបស់អ្នកដែលធ្លាប់ប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនេះកាន់តែអស់សិទ្ធិទៅ ជាលទ្ធផល ផលប្រយោជន៍សំរាប់ប្រជាជនភាគច្រើនត្រូវបានថយចុះ ។ សិទ្ធិប្រើប្រាស់របស់សហគមន៍ឱ្យទៅជាស្របច្បាប់នៅ តែជាករណីលើកលែង ។

ការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងរហ័សនេះទៅរកទីផ្សារសេដ្ឋកិច្ចសេរី និងភាពទន់ខ្សោយរបស់រដ្ឋាភិបាលនៅកម្ពុជាបណ្តាលឱ្យមានការចាប់ យកនៅពាសពេញទូទាំងប្រទេស ។ គឺមានន័យថា ធនធានសាធារណៈត្រូវបានបំផ្លាញយ៉ាងរហ័ស ដោយប្រជាជនគ្រប់ ស្រទាប់ ដូចជាការចាប់យកដីស្រែដោយអ្នកជំនួញទឹកក្រុង យោធាវិសាម បកសិករ ។ ដោយសំអាងលើច្បាប់ចាស់ រដ្ឋាភិបាល មជ្ឈឹម ថ្នាក់ខេត្ត ជូនកាលថ្នាក់ស្រុកបាន ជួល លក់ បង្កើនម្សាន្តឱ្យក្រុមហ៊ុន បង្កើនបណ្តាក់ទុនក្នុងកម្មសិទ្ធិ រាល់តំបន់ព្រៃឈើ បឹងប្តូរជាច្រើន ។ ឧ. ព្រៃសម្បទាន ឡូត៍នេសាទ បទ្រព្យសម្បត្តិកងកម្មសិទ្ធិ ។

ហេតុផលនៃការផែនធនធានសាធារណៈទៅជាកម្មសិទ្ធិក្នុងយ៉ាងរហ័សបែបនេះ គឺដោយខ្វះគ្រោងការណ៍ គ្រប់គ្រងនៅ តំបន់ចំហជាច្រើន និងការកើនឡើងនៃសេចក្តីត្រូវការដីធ្លី និងធនធានដែលចេះតែកើនឡើងពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃដោយសារ កំនើនប្រជាជនសំរាប់ពេញសេចក្តីត្រូវការជាមូលដ្ឋាន និងការរកជាចំណូលផងដែរ ។ ជាអកុសល ប្រការនេះធ្វើឱ្យមានការ ទិញដី ពុករលួយ ការកើនឡើង និងភាពក្រីក្ររបស់ប្រជាជនជនបទយ៉ាងច្រើនថែមទៀតនាពេលកន្លងមក ។ ការសិក្សានា ពេលថ្មី និងទិន្នន័យអំពីភាពគ្មានដី ២ កម្មសិទ្ធិដី ការលក់ដី ការប្រមូលផ្តុំ និងភាពក្រីក្រ បានបញ្ជាក់មកពីនិន្នាការនេះ ។

ប្រអប់ ៧ ប្លាតផ្លូវសិក្សាអំពីការគ្រប់គ្រងដី

- ចំណេះដឹងអំពីសិទ្ធិដីសាធារណៈ និងឯកជន (រួមមានបញ្ជីសារពើភ័ណដីរដ្ឋ និងសម្បទាន គឺ
- សំខាន់សំរាប់ការគ្រប់គ្រងដីឱ្យបានត្រឹមត្រូវនៅមូលដ្ឋាន
- ការចុះបញ្ជីដីទៅតាមប្រព័ន្ធ និងជាអនាចិន្ត្រៃយ៍ត្រូវតែមានកំរិត
- សិទ្ធិទីតាំង (សិទ្ធិប្រើប្រាស់ផ្ទះ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ត្រពាំង បរិស្ថាន គួរតែមានការចុះបញ្ជីផងដែរ
- រាល់បញ្ហាដីធ្លីទាំងអស់គួរតែមានការផ្សព្វផ្សាយជាសាធារណៈ (ការបិទប្រកាសសាធារណៈ)
- គោលការណ៍ច្បាប់ដីធ្លីគួរតែបានដឹងដល់ប្រជាជនជនបទ និងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន
- ស្ថានភាពដី បំផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន (ដែលបង្ហាញពីសម្បត្តិរដ្ឋ សម្បត្តិឯកជន ព្រៃសហគមន៍ តំបន់សម្បទាន និងតំបន់ការពារ គួរតែរៀបចំ
- ការគូសព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលឱ្យបានច្បាស់ (ព្រំប្រទល់ភូមិ ព្រំប្រទល់ឃុំ គឺជាការសំខាន់
- ទំរង់បែបបទសំរាប់ដោះស្រាយទំនាស់ ដីធ្លី (គណ្ឌីកម្មាធិការទំនាស់ដីខេត្ត តំរូវឱ្យមានជាចាំបាច់

ប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណីដែលបានបង្កើតឡើងយ៉ាងល្អរបស់ប្រជាជននៅក្នុងតំបន់ជនជាតិភាគតិចនៅកម្ពុជា ត្រូវបាន បង្កើតឡើង និងត្រូវបានគោរពអស់ជាច្រើនជំនាន់មកហើយ ។ ការសិក្សាជាច្រើននៅ ខេត្ត រតនគិរី បង្ហាញអំពីប្រសិទ្ធភាពនៃ ប្រព័ន្ធនេះនៅក្នុងការគ្រប់គ្រងតំបន់ព្រៃ និងតំបន់ការពារធនធាន ។

ឧទាហរណ៍ ការសិក្សារបស់ Dr. Jefferson Fox of East West Center នៅសហគមន៍ព្រៃ ខេត្ត រតនគិរី (១៩៩៦ បាន បង្ហាញថា ដង់ស៊ីតេប្រជាជនគឺ ៣០ នាក់ ក្នុងមួយ គ.ម២ (ក្នុងព្រំប្រទល់ប្រពៃណី ទោះបីជាភូមិនោះមានទំហំប៉ុណ្ណាក៏ដោយ ។ នេះសបញ្ជាក់ ឱ្យឃើញថាមានសមភាពក្នុងការបែងចែកដីនៅក្នុងប្រព័ន្ធទំលាប់ជាប្រពៃណីរវាងសហគមន៍របស់ជនជាតិ ភាគតិចនេះ ។ នៅក្នុងព្រំប្រទល់ភូមិ ដី ៨% សំរាប់ដាំដុះក្នុងពេលណាក៏ដោយ ។ រីឯដីទំនេរដីទៅតាមដីព្រៃដណ្តុះថ្មីដែល ស្ថិតនៅក្នុងដំណាក់កាលលូតលាស់ផ្សេងគ្នា ។ វិភាគតាមរូបភាពផ្តោតរលាបនៅក្នុងសហគមន៍ព្រៃនេះ បានបង្ហាញថា ដីព្រៃចាស់មាន ៥០% ព្រៃដណ្តុះថ្មីមាន ៤០% និងដីវាលមាន ៥% នៃដីទាំងមូល ។ រីឯផ្សេងទៀត ជាផ្លូវ ជាទីលំនៅដ្ឋាន និង ជាប្រព័ន្ធទឹក ។ និរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធនេះអាស្រ័យលើការរក្សាបាននូវដង់ស៊ីតេប្រជាជនទាប និងប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់របស់ សហគមន៍ជាប្រពៃណី ។

ការទាមទាររបស់សហគមន៍នេះ គឺសុំឱ្យចេញវិញ្ញាបនបត្រដីធ្លីដើម្បីដាក់ចូលទៅក្នុងច្បាប់ដីធ្លីថ្មី ។ ការទាមទារបែបនេះ អាច មានករណីលើកលែង ហើយមានប្រសិទ្ធភាពតែនៅក្នុងជនជាតិភាគតិច នៅប៉ែកឦសានប្រទេសតែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះជាការសុំ បែបនេះមានតំលៃ និងអាចអនុវត្តបានសំរាប់ព្រៃសហគមន៍នៅកន្លែងដទៃទៀតក៏ដោយ តែច្បាប់ពុំបានអនុញ្ញាតឡើយ ។

នៅក្នុងសហគមន៍ អ្នកភូមិអាចលែងលក់ដីទុកសំរាប់សកម្មភាពបង្កបង្កើនផលតាមគ្រួសារ ។ នេះជាឧទាហរណ៍ដែលអ្នកភូមិ នៅ ខេត្ត រតនគិរី បានអនុវត្តនៅព្រៃដណ្តុះថ្មីសំរាប់ចំការពនេចរ ។ ការលក់ដូរដីអាចមានតែចំពោះដីឯកជនតែប៉ុណ្ណោះ ។ លក្ខន្តិកៈរបស់ភូមិមួយចំនួននៅ ខេត្ត រតនគិរី អនុញ្ញាតឱ្យលក់ដីបានប្រសិនបើមានការឯកភាព ៦ ពីអ្នកភូមិយ៉ាងហោចណាស់ ៨០% ។

២៤ ប្រភេទដី

ដូចដែលបានរៀបរាប់ខាងដើម PLUP គួរតែទាក់ទិននឹងគ្រប់ ប្រភេទដីទាំងអស់ នៅភូមិបន្ទាប់ ។ នៅកម្ពុជា PLUP គួរតែ ទាក់ទិននឹងដីកសិកម្ម ដូចជា ដីស្រែ ដីចំការឈើផ្លែ ដីបន្លែ ចំការពនេចរ ដីព្រៃ ដូចជា ព្រៃអ្នកតា ព្រៃលិចទឹក បត់បន់ សំរាប់រកអុស និងតំបន់ទឹកនិង បហូរ ជាច្រើនដែលប្រើប្រាស់ សំរាប់ការនេសាទ ដូចជាបឹង ត្រពាំង ទន្លេ បព្រៃកតូច ។ ក្រៅពីនេះ នៅមានតំបន់សំរាប់តាំងទីលំនៅរបស់អ្នកភូមិ សំរាប់ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ដូចជាផ្លូវ ។ អាស្រ័យទៅតាមខេត្ត និងមួយ អាចមានវាលស្មៅ និងចំការមិន ។ ក្នុងដំណើរការ PLUP ការប្រើប្រាស់ និងមុខងារនៃដីទាំងអស់នឹងត្រូវ ធ្វើការស្រាវជ្រាវ ព្រមទាំងស្ថានភាពសិទ្ធិប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ និងជាប្រពៃណី ។

ជាញឹកញាប់អ្នកភូមិមានចំណាត់ថ្នាក់ដីផ្ទាល់របស់គេ ឧ.ដោយ ផ្អែកលើប្រភេទដីប្រភេទប្រើប្រាស់ ។ ចំណាត់ថ្នាក់ជាទំលាប់នេះ ប្រែប្រួលពីកន្លែងមួយទៅកន្លែងមួយ ជាហេតុធ្វើឱ្យមាន ការលំបាកក្នុងការអនុវត្តន៍ បម្រៀបច្រៀបទៅសងដីដីធ្លី ។ តែគេត្រូវតែបកប្រែឱ្យទៅជាប្រព័ន្ធមួយ ដែលអាចយល់ បាន ។

ដូច្នេះវាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការមានប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ ដ៏សង្ខេបជាមួយដោយផ្អែកលើលក្ខណៈវិស័យ ការប្រើប្រាស់ និង ប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ (សូមមើលឧទាហរណ៍នៃប្រព័ន្ធចំណាត់ ថ្នាក់ដ៏នៅកម្ពុជា ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ ។ នៅតាមភូមិ និងឃុំជាច្រើន តែងមានប្រព័ន្ធរួមមួយ ដែលត្រូវបានគេបែងចែករួចរាល់ហើយ

សំរាប់ជាអចលនវត្ថុទ្រព្យ បង្កើតការដល់ក្រុមហ៊ុននានា ។ ពេល ខ្លះដឹកមូលដ្ឋានភូមិកម្មាភារត្រូវបានបង្កើតជាដីសម្បទាន បង្កើតឧទេសនាជាបន្ទាន់ផងដែរ ។ ករណីខ្លះទៀត តំបន់ភូមិដែល គ្របដណ្តប់ព្រំប្រទល់ជាមួយតំបន់ការពារធម្មជាតិ (ឧ. ឧទ្យាន ជាតិ បត់បង់ការពារធម្មជាតិកំនត់ដោយរដ្ឋអំណាចខេត (ឧ. ដែនជំរកសត្វព្រៃ បត់បង់ស្ថិតក្រោមនាយកដ្ឋានវប្បធម៌ និងទេសចរណ៍ ។ ដើម្បីឱ្យ PLUP ប្រព្រឹត្តទៅបានជោគជ័យ នៅថ្នាក់ភូមិ និងឃុំ ចាំបាច់ត្រូវមានតម្លាភាពព័ត៌មាន អំពីការ រៀបចំតំបន់សំរាប់ការពារ បគ្រប់គ្រងពីថ្នាក់ខេត បង្កើតឱ្យ បានដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន (សូមមើល ជំពូក ៣.៧ ។

ជាការពិតណាស់ដែលថា កតាសំខាន់មួយទៀតនៃ PLUP គឺ ការឱ្យនិយមន័យច្បាស់ ការធ្វើផែនទី និងការកំនត់ព្រំប្រទល់ រវាងចំណាត់ថ្នាក់ដីគ្រប់ប្រភេទ ។

វិធីសាស្ត្រ PLUP អាចជាវិធីដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់ការ ស្រាយបំភ្លឺ និងដោះស្រាយទំនាស់អំពីព្រំប្រទល់រវាង ទស្សនៈរបស់រដ្ឋាភិបាល និង ទស្សនៈរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និង អាទិភាព(សូមមើលជំពូក៤.២.១.៤ ។ ព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលរវាងភូមិ និងឃុំត្រូវតែកំនត់ឱ្យបានច្បាស់នៅ ក្នុងដំណើរការណ៍ PLUP ។

២៥ សាម័យស្ថិតភូមិ PLUP

នៅក្នុងកំរិតថ្នាក់ជាតិ បណ្តាញស្រូវ និងនាយកដ្ឋានមួយចំនួន និងពាក់ព័ន្ធកម្មវិធីធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅកម្ពុជា ទោះបីគេ ពុំទាន់មានការពាក់ព័ន្ធជាក់លាក់ណាមួយជាមួយ PLUP ក៏ដោយ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ត្រូវ បានតែងតាំងជាស្ថាប័នកណ្តាល និង ដឹកនាំបណ្តាញ PLUP ។ ក្រសួងរៀបចំដែនដីនគរូបនីយកម្ម និង សំណង់ មានកាតព្វកិច្ច បង្កើតគោលនយោបាយដីធ្លី ការគ្រប់គ្រងដីធ្លី រដ្ឋបាលដីធ្លី និង ការបែងចែកដីធ្លី (សេវាកម្មសុរិយោដី ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ក្រសួងមហាផែនទីទទួលខុសត្រូវណែនាំដំណើរការ វិមជ្ឈការ នៅកម្ពុជាដែលមានទាក់ទងនឹង PLUP នាពេលអនាគត ។

ក្នុងចំណោមស្ថាប័នរដ្ឋ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងនាយកដ្ឋានរបស់ខ្លួនជាអ្នកអភិវឌ្ឍន៍វិស័យកសិកម្ម ការគ្រប់ គ្រងធនធានព្រៃឈើ ជលផលនៅក្រៅតំបន់ ការពារធម្មជាតិ មុនគេ ។ ក្រសួងបរិស្ថានទទួលខុសត្រូវការពារធនធានធម្មជាតិ នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិទូទាំងប្រទេស ។ ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ (ឧ.ការសំរួបសំរួល នៅក្នុងខេត និងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ (ឧ.សំរាប់ការយកពន្ធដី និងចូលរួមចំណែកខ្លះ នៅក្នុងដំណើរការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅកម្ពុជា ។

ដើម្បីរក្សានិស្ស័យក្នុងប្រទេស កងកំលាំងប្រដាប់អាវុធ និង នគរបាល នឹងត្រូវមានវតមាននៅក្នុងគណៈកម្មាធិការ បក្រុម ការងារ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅ ថ្នាក់ជាតិ ។

គ្រប់ក្រសួង និងនាយកដ្ឋានទាំងអស់មានបុគ្គលិកបច្ចេកទេស ធ្វើការនៅថ្នាក់ខេត និងនៅថ្នាក់ស្រុក ។

បសិនបើកម្មវិធី PLUP ជាតិ ដែលផ្អែកលើគោលការណ៍ណែនាំអនុវត្តជាក់លាក់ត្រូវបានផ្តើមឡើង

នោះសេចក្តីត្រូវការ បង្កើតគណៈកម្មាធិការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីជាតិមួយដែលមានតំណាងមកពីក្រសួង និងនាយកដ្ឋានទាំងអស់ ដូចបានរៀប រាប់ខាងលើត្រូវតែបង្កើតឡើងដែរ ។ ប្រព័ន្ធគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត និងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទស្រុក ដែលមានស្រាប់ ត្រូវមាននាយកដ្ឋានអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេតជាប្រធាន អាចជាអ្នកសំរួបសំរួល PLUP នៅថ្នាក់ខេតនិមួយ (រចនាសម្ព័ន្ធ SEILA ។

លើសពីនេះទៅទៀត គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយទំនាស់ដីខេតដែលមានអភិបាលខេតជាប្រធាន បានបង្កើតដោយមជ្ឈដ្ឋាន ជាតិមួយ កំពុងតែប្រតិបត្តិការនៅតាមបណ្តាខេតមួយចំនួន

។ គណ្យកម្មាធិការទាំងនេះអាចដើរតួយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការទ្រទ្រង់ PLUP ។ ជាអវិសោធន៍

គណ្យកម្មាធិការសំរាប់សំរួលពិសេសសំរាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅតំបន់ទន្លេសាបដែលមាននៅ តាមបណ្តាខេត្តប៉ៃលិន បឹងទន្លេសាប និងគណ្យកម្មាធិការទើបបង្កើតថ្មីមួយ ត្រូវបានកើតឡើងសំរាប់ការគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ ធម្មជាតិ និងឧទ្យានជាតិ ។

ក្នុងចំណោមគណ្យកម្មាធិការមានស្រាប់ទាំងនេះនៅតាមថ្នាក់ខេត្តដែលមានការប្រមូលផ្តុំស្ថាប័នផ្សេងដោយ PLUP ហើយ ដែលមានកាតព្វកិច្ចដាន់គ្នាខ្លះ

តែការចូលរួមរបស់គណ្យកម្មាធិការទាំងនេះមាននៅក្នុងការសំរួលសំរួល PLUP នៅថ្នាក់ខេត្ត និងស្រុក គឺមានសារៈសំខាន់ ។ ទាំងនេះអាចឱ្យមានការបង្កើតលើសនូវគណ្យកម្មាធិការ PLUP នៅតាមបណ្តាថ្នាក់ទាំងនេះ ។

សាម័យ១	គុណតម្លៃ និងបទដ្ឋានចម្លង PLUP នៅកម្ពុជា
ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទ	ការគ្រប់គ្រងកសិកម្ម ព្រៃឈើ ផលិតផលក្រៅតំបន់ការពារធម្មជាតិ អភិវឌ្ឍន៍ និងផ្សព្វផ្សាយការប្រើប្រាស់ដីប្រកបដោយនិរន្តរភាពនិងសន្សំសំចៃ ។
នាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់	- ការប្រើប្រាស់ដីនិងបញ្ជីកសិកម្ម - ការស្រាវជ្រាវកសិកម្ម - ការផ្សព្វផ្សាយកសិកម្ម
នាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់	- គោលនយោបាយព្រៃឈើ ធ្វើផែនការនិងការគ្រប់គ្រង - លើកទឹកចិត្តប្រជាជនឱ្យចូលរួមការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ - តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងប្រតិបត្តិច្បាប់ និងបទបញ្ជាព្រៃឈើនៅកម្ពុជា - ណែនាំការងាររដ្ឋបាលព្រៃឈើ - សិក្សាស្រាវជ្រាវព្រៃឈើ
នាយកដ្ឋានផលិតផល	- គ្រប់គ្រង និងត្រួតពិនិត្យធនធានផលិតផលក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ - តំបន់លិចទឹក តំបន់សើម ទន្លេធំ និង ទន្លេតូចនេសាទ នៅក្រៅតំបន់ការពារ - ធម្មជាតិ និងឧទ្យានជាតិ
ក្រសួងបរិស្ថាន	- គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅតំបន់ការពារធម្មជាតិ - និងឧទ្យានជាតិ
នាយកដ្ឋានការពារ និងអភិរក្សធម្មជាតិ	គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងការពារនៅក្នុង PLUP
នាយកដ្ឋាន DEDM	សំភារៈអប់រំអំពី PLUP
ក្រសួង មហាផ្ទៃ	- ណែនាំខ្លឹមសារ និងគោលនយោបាយនៃដំណើរការវិមជ្ឈការ និងសហវិមជ្ឈការ - នៅកម្ពុជា
ក្រសួង រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	- ដីកាន់ និងគ្រប់គ្រងដីធ្លី ធ្វើផែនការទីក្រុង និងសំណង់ ស៊ុយយោដី និងភូមិសាស្ត្រ - នៅកម្ពុជា
អគ្គនាយកដ្ឋាន ស៊ុយយោដី និងភូមិសាស្ត្រ	- ស្រាវជ្រាវ និងបង្កើតបទបញ្ជាបណ្តោះអាសន្នចំពោះការប្រើប្រាស់ និងរដ្ឋបាលដីធ្លី - អនុវត្តសិក្សាស៊ុយយោដី និងធ្វើផែនការ ចេញកម្មសិទ្ធិដីធ្លី - អនុវត្តចុះបញ្ជីស៊ុយយោដីនិងត្រួតពិនិត្យសភាពដូចគ្នា - កំណត់ព្រំប្រទល់ក្បាលដី - ចុះបញ្ជីទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ
អគ្គនាយកដ្ឋានរៀបចំដែនដី និង នគរូបនីយកម្ម	- រៀបចំសំណើ និងអនុវត្តយុទ្ធសាស្ត្រ គោលនយោបាយការគ្រប់គ្រងដីធ្លី និងការធ្វើផែនការទីក្រុង - ប្រមូលព័ត៌មាន និងទិន្នន័យ - ផលប៉ះពាល់ ត្រួតពិនិត្យតាមដាន និងលើកទឹកចិត្តការអនុវត្តគោលនយោបាយ - គ្រប់គ្រងដីធ្លី និងការធ្វើផែនការទីក្រុង

ក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	- អភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ និងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និង (គណៈកម្មាធិការ - អភិវឌ្ឍន៍ភូមិ គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទស្រុក គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ - ជនបទខេត្តទំនាក់ទំនងជាមួយសកម្មភាព PLUP
ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	ពន្ធដីធិ
កងកម្លាំងប្រដាប់អាវុធ	- បញ្ជាសន្តិសុខ ការកាន់កាប់ដីធ្លីដោយខុសច្បាប់ និងការបែងចែកដីឱ្យយោធា - វិសាយ
នគរបាល	ករណីប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានខុសច្បាប់ ការចាប់យកដី ការប្រើប្រាស់អំណាចខុស

៣. អារម្មណ៍

ជំពូកជាបន្ទាប់ទៅនេះ នឹងឆ្លើយតបទៅនឹងសំណួរគោលដៅខាងក្រោម ក្នុងដំណើរការចាប់ផ្តើមរៀបចំផែនការ ការប្រើប្រាស់ដីនៅតំបន់ ជនបទក្នុងកម្ពុជា ។

- តើនរណាជាអ្នកដឹកនាំទីតាំងសំបុត្រ និងពង្រឹងដំណើរការនៅ ក្នុងមូលដ្ឋានពិតប្រាកដ?
- តើការរៀបចំប្រភេទណាដែលអ្នកសំបុត្រត្រូវការ ដើម្បី បំពេញ ការងារថ្មីរបស់ខ្លួន ហើយតើពួកគេអាចទទួលបានការបណ្តុះ បណ្តាលសមស្របនៅកន្លែងណា?
- តើពួកគេអាចទទួលបានធនធានបន្ថែម សេវាគ្រឹមត្រូវ និងការ គាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសនៅទីណា?
- តើមានសំភារៈ និងឧបករណ៍ចាំបាច់ណាខ្លះដែលត្រូវការ?
- តើត្រូវចាប់ផ្តើម និងជ្រើសរើសតំបន់ការងារអោយ រាសម ស្របនៅទីណា?

៣.១ ក្រុមសំបុត្រ PLUP និងការកិច្ចប្រសព្វ

ជាការចាំបាច់ត្រូវការក្រុមអនុវត្តជាក់ស្តែងដែលមានពហុជនាញ ដោយសារ PLUP ជួយដោះស្រាយរាល់ប្រភេទដីដែលមាន នៅក្នុងភូមិ និងឃុំ ។ ហេតុនេះ ក្រុមសំបុត្រ PLUP នេះ គួរជាមន្ត្រីមកពីស្ថាប័នកសិកម្ម ក្រៅប្រជាព័ន្ធ និងនេសាទ ព្រម ទាំងមកពីមន្ទីរសុខាភិបាល ។ សមាជិកក្រុមថ្នាក់បន្ទាប់ គួរជាមន្ត្រីមកពីស្ថាប័នជំនាញខាងលើថ្នាក់ខេត្ត បស្ចុក ។ ជាគំនិត ក្រុម សំបុត្រនេះ គួរមានសមាជិកពី ៣-៥ នាក់ ហើយក្រុមនេះចាត់ទុកជាក្រុមស្នូលសំរាប់អនុវត្តភារកិច្ច PLUP ទាំងអស់ ។ សមាជិកក្រុម មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវរួមក្នុងការសំបុត្រ PLUP នៅក្នុងតំបន់ការងារណាមួយ ឧទាហរណ៍ ក្នុងស្រុក បង្កើតមួយនៃស្រុក (សូមអាន ជំពូក ៣-៥ ។

សមាជិកក្រុមស្នូល គួរតែបន្ថែមមន្ត្រីការិយាល័យសុរិយោដីខេត្តនៃមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដីខេត្ត នៅក្នុងដំណាក់កាលការងារដោះស្រាយជាមួយបញ្ហាណាតំបន់ប្រទេស និងជាពិសេសបញ្ហាប្រទេសរដ្ឋបាល ។ រាល់ពេលមាន ឱកាស ក្រុមនេះគួរមានការចូលរួមពីអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍នៃអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ បុគ្គលិកបច្ចេកទេសគំរោងរបស់ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល បង្កការអនុវត្តជាតិ ។ ក្នុងករណីធ្វើការជាមួយគំរោងនានាដែលទទួលបានការគាំទ្រពីប្រទេសផលជំនួយនៅជនបទកម្ពុជា គេគួរតែជៀសវាងប្រើប្រាស់ មន្ត្រីគំរោងដែលជួយដោយផ្ទាល់ដើម្បីអនុវត្តសកម្មភាព PLUP ដោយសារហេតុផលនិរន្តរភាព និងការអនុវត្តការឡើងវិញនៃ

វិធីនេះ ។ ជាជំនួសវិញ ការទទួលខុសត្រូវរួមចំពោះកិច្ចការ PLUP ជានិច្ចកាល គួរតែស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលដែល មកពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេង ។ គេបានផលយោបល់ទៅដល់ក្រុមសំបុត្រ PLUP ថាគួរតែជ្រើសរើសអ្នកដឹកនាំក្រុម បង្កើត សំបុត្រថ្នាក់ ។

ករណីខ្លះ និងជាពិសេសនៅប្រទេសវៀតណាម ដំណើរការនៃ PLUP ចាប់ផ្តើមដោយបង្កើតគណ្ឌកម្មាធិការរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីថ្នាក់ស្រុក សំរាប់គ្រប់គ្រងក្រុមសំរាប់សំរួលនេះ ។ ករណីខ្លះ គណ្ឌកម្មាធិការប្រហាក់ប្រហែលនេះ ត្រូវបានកកើត ឡើងដោយផ្ទាល់នៅថ្នាក់ខេត្ត ។ គណ្ឌកម្មាធិការណាករដោយ ត្រូវព្យាយាមនាំមកនូវតំណាងផ្សេង មកពីស្ថាប័ន សំខាន់ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹង PLUP (សូមអានជំពូកទី ២.៥ ។ យ៉ាងណាករដោយ បទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងបង្ហាញថាការបង្កើតគណ្ឌកម្មា ធិការបែបនេះ ត្រូវការពេលវេលាច្រើន ហើយជានិច្ចកាលវាមានការសំបាក នឹងបញ្ជាក់អោយបានច្បាស់ពីភារកិច្ច និងការ ទទួលខុសត្រូវចំពោះគណ្ឌកម្មាធិការធ្វើមុនពេលចាប់ផ្តើមអនុវត្ត PLUP ។ ជារឿយ បណ្តាស្ថាប័ន និងអង្គការពាក់ព័ន្ធនានា ឆាប់បាត់បង់ការចាប់អារម្មណ៍ទៅលើកិច្ចការរបស់គណ្ឌកម្មាធិការនេះ បមានបញ្ហាក្នុងការរៀបចំដើម្បីបំពេញតួនាទី ថ្មីរបស់គេដែលអាចនាំទៅដល់ការដួលរលំនៃគណ្ឌកម្មាធិការ ។

ចំពោះករណីកម្ពុជា ជំរើសមួយផ្សេងក្រៅពីបង្កើតគណ្ឌកម្មាធិការថ្មី គឺត្រូវចាប់ផ្តើមកិច្ចការមូលដ្ឋានជាមុនសិន ហើយជា បណ្តើរ យកគណ្ឌកម្មាធិការខេត្តដែលមានស្រាប់ ដូចជាគណ្ឌកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត (បើមាន គណ្ឌកម្មាធិការ ខេត្តដោះស្រាយវិវាទដីធ្លី គណ្ឌកម្មាធិការខេត្តគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ (ខេត្តដែលមាន ឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការរបស់ PLUP ហើយអាចពង្រីកវិសាលភាព និងការទទួលខុសត្រូវ (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ។

គំរូតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ក្រុមសំរាប់សំរួល PLUP ថ្នាក់មូលដ្ឋាន មាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៥ ។ ៣២ ការរៀបចំវគ្គបណ្តុះបណ្តាល និងការបង្កើតការងារសំរាប់ក្រុម PLUP អ្វីដែលជាគំរូរៀបចំការមុនពេលសមាជិកក្រុមសំរាប់សំរួលចាប់ផ្តើមដំណើរការ PLUP នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាននោះ គឺត្រូវយល់ដឹងឱ្យបាន ច្បាស់លាស់ពីទស្សន្សី និងការអនុវត្តន៍នៃការចូលរួម ។ ក្រៅពីចំណេះដឹងផ្នែកបច្ចេកទេស សមាជិកក្រុម ភឡកទាំងអស់ នឹង ទាមទារឱ្យមានជំនាញ និងបច្ចេកទេសសំរាប់សំរួល ហើយនិងការយល់ដឹងអំពីការធ្វើទំនាក់ទំនង និងអំពីការកសាងក្រុម ។

មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលភាគច្រើនបំរើការងារនៅតាមមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ បមន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត និងស្រុកក្នុងប្រទេស កម្ពុជា មានការខ្វះខាតចំណេះដឹង និងបទពិសោធន៍ ។ ហេតុនេះ ការចូលរួមវគ្គបណ្តុះបណ្តាលណាមួយសំរាប់ក្រុម PLUP នេះ ត្រូវបញ្ចូលសេចក្តីងើមជាទូទៅលើវិធីសាស្ត្រនៃ PLUP និងត្រូវមានវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាសេរីស៊ីពីបច្ចេកទេស សំរាប់សំរួល និង វិធីសាស្ត្រធ្វើកិច្ចការដោយមានការចូលរួម ។ លើសពីនេះ ជាការពិតសមាជិកក្រុមនេះចាំបាច់ត្រូវមានចំណេះដឹង ក្របខ័ណ្ឌ ច្បាប់សំរាប់កិច្ចការ PLUP មានជំនាញធ្វើទំនាក់ទំនងទូទៅ និងមានបច្ចេកទេសកសាងក្រុម ។

បច្ចុប្បន្ន ឱកាសបណ្តុះបណ្តាលលជាពិសេសស៊ីពី PLUP បញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធ គឺនៅមានកំរិតបំផុតនៅកម្ពុជា សូម្បីតែនៅក្នុង អនុតំបន់អាស៊ីអាគ្នេយ៍ ។ នេះជាហេតុផលមួយដែលសៀវភៅជំនួយស្តារតីនេះត្រូវដើរតួនាទីជាការណែនាំនៃវិធី សំរាប់អ្នក អនុវត្តផ្ទាល់ ។ បញ្ជីបរិក្ខារ និងឱកាសបណ្តុះបណ្តាលដែលមាននៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះនៅកម្ពុជា និងអនុតំបន់មាននៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ៦ក ។

ឱកាសដ៏ល្អមួយដើម្បីអោយមន្ត្រីមូលដ្ឋានថ្មីទៅនឹងវិធីនេះ គឺត្រូវរៀបចំអោយចុះអនុវត្តជាក់ស្តែង និងមានអនុវត្តទំនាក់ទំនង ជាមួយនឹងគំរោងនានាដែលពុំពង្រីកកិច្ចការលើផ្នែកការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ បសហគមន៍ព្រៃឈើនៅកម្ពុជា ។ បញ្ជីឈ្មោះគំរោង ជាមួយអាស័យដ្ឋាន និងបទពិសោធន៍ជំនាញមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៦ក ។ ជំរើសមួយទៀតគឺ ជួលទីប្រឹក្សា ដែលមានបទពិសោធន៍ និងគ្រូបង្គោលធ្វើការនៅក្នុងអនុតំបន់សំរាប់វគ្គបណ្តុះបណ្តាលពិសេសស៊ីពី PLUP ។

អ្នកផល់សេវាកម្មពិសេសលើការបណ្តុះបណ្តាលស៊ីពីបច្ចេកទេសធ្វើផែនទី ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ GPS និងមូលដ្ឋាននៃ GIS មានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៨ ។ ជាការពិតក្រុម PLUP មិនត្រឹមតែត្រូវការវគ្គបណ្តុះបណ្តាលជាមូលដ្ឋានដើម្បីចាប់ផ្តើមប៉ុណ្ណោះទេ តែថែមទាំងការអនុវត្តន៍ ជាក់ស្តែងជាប្រចាំ និងការត្រួតពិនិត្យទៀតផង ។ បច្ចុប្បន្ននេះវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអាចរៀបចំទៅបានតាមរយៈវិធីបង្ហាញបណ្តុះ បណ្តាលដែលមានស្រាប់នៅកម្ពុជា បន្តអនុវត្តបន្ត បតាមរយៈបេសកកម្មទីប្រឹក្សាដទៃទៀត ។ ទស្សនកិច្ចសិក្សា និងការចុះ អនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង អាចជាវិធានការអភិវឌ្ឍធនធានមនុស្សដ៏ល្អមួយ ប្រសិនបើរៀបចំអោយបានល្អ និងប្រសិនបើកន្លែងធ្វើ ទស្សនកិច្ចសិក្សាត្រូវបានជ្រើសរើសដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ។ បច្ចុប្បន្ន នៅមានការសាកសួរថាតើក្រុមនៅមូលដ្ឋានរបស់ PLUP ដែលកកើតថ្មីនឹងទទួលបានបទពិសោធន៍ជារៀងរាល់ថ្ងៃពីការធ្វើទស្សនកិច្ចរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី បសកម្មភាពបែងចែក ដីនៅតាមប្រទេសជិតខាងមាន វៀតណាម ឡាវ ប្រចៃ ដែរបទេ ដោយសារតែភាពខុសគ្នាស្រឡះនៅលើស្ថានភាពច្បាប់របស់ ប្រទេសទាំងនោះដែរទេ ។ ជាជំនួសវិញ គេគួរតែពិចារណាពីការប្រើប្រាស់ឱ្យបានល្អនូវឱកាសដែលមាននៅកម្ពុជា ។ ៣៣ សេវាកម្មទ្រទ្រង់ និងធនធានទិន្នន័យនៅថ្នាក់ជាតិ

៣.៣.១ ការបង្ការការរាយការ

នាយកដ្ឋានភាគច្រើននៃបណ្តាស្រុកនានា និងស្ថាប័នជំនាញមួយចំនួន ដូចជា NGO និង FAO និងគំរោងមួយចំនួនមាន បណ្តាលយ៉ាងល្អខ្លះរបស់គេ ដែលបណ្តាលយ៉ាងនោះមានសៀវភៅទាក់ទងនឹង PLUP ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយ សហគមន៍ បសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ តារាងបញ្ជីឈ្មោះបណ្តាលយ៉ាង

និងបញ្ជីឈ្មោះសៀវភៅទាំងនោះមាននៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ៧៧ ។ ការអនុញ្ញាតិអោយចូលទៅក្នុងបណ្ណាល័យទាំងនោះនៅមានកំរិតនៅឡើយ កប៉ុន្តែ បុគ្គលិកគំរោង និងអ្នករៀបចំផែនការអាច ទទួលបានការអនុញ្ញាតិពីអ្នកគ្រប់គ្រងដើម្បីអាចប្រើប្រាស់ឯកសារបណ្ណាល័យនោះបាន ។

៣.៣.២ ការប្រៀបធៀប អ៊ីនធឺណិត

អ៊ីនធឺណិត ជាមធ្យោបាយមួយក្នុងការស្រាវជ្រាវរកព័ត៌មានទាក់ទងនឹងកិច្ចការ PLUP នៅបណ្តាប្រទេសផ្សេងៗ ជាអកុសល យ៉ាងហោចណាស់ក៏មានការកំរិត ២ ចំពោះការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិត ដែលរារាំងដល់ប្រតិបត្តិការកម្ពុជា ក្នុងការ ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតនេះ

- ចំនួនអ្នកប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធ អ៊ីនធឺណិត នៅតែមានតិចតួចបំផុត ព្រោះវាមានតម្លៃថ្លៃ
- ឯកសារភាគច្រើនមានជាភាសាអង់គ្លេស ហើយសមាជិកក្រុម PLUP ភាគច្រើនមិនមានចំណេះដឹងភាសា អង់គ្លេសល្អម្តងគ្រប់គ្រាន់សំរាប់អានឯកសារទាំងនោះ

Mekonginfo Site (www.mekonginfo.org) ជាប្រព័ន្ធ Website ដែលទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងសហគមន៍ព្រៃឈើនៅក្នុងតំបន់ដែលមាន និងងាយស្រួលបំផុតក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ Mekonginfo កអាចភ្ជាប់ទៅនឹងប្រព័ន្ធ Website ដទៃទៀតដែរ ដែលមានព័ត៌មានល្អអំពីវិស័យផ្សេង និងបទពិសោធន៍ នានានៅជុំវិញពិភពលោក ។ ឧបសម្ព័ន្ធ ៧២ បង្ហាញពីតួនាទី និងសេវាកម្មសង្ខេបខ្លី សំខាន់ ដែលមាននៅក្នុងប្រព័ន្ធ Website របស់ Mekonginfo ។

៣.៣.៣ ផ្នែកដីផែនទី និងប្រព័ន្ធភាពស្រាវជ្រាវ

ផែនទី និងទិន្នន័យតាមប្រព័ន្ធ GIS ជាធាតុមួយដ៏សំខាន់បំផុតនៅក្នុងដំណើរការរបស់ PLUP ។ នៅប្រទេសកម្ពុជា មានស្ថាប័ន ជាច្រើននៅភ្នំពេញ និងមួយចំនួនតូចនៅតាមខេត្ត បានផ្តល់សេវាកម្មធ្វើផែនទី និង GIS ។ រាល់ផែនទីផលិតនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ត្រូវទទួលបានការបញ្ជាក់ពីនាយកដ្ឋានភូមិសាស្ត្រ ដើម្បីធានាថាជាផែនទីផ្លូវការ ។ ស្ថាប័នដែលផ្តល់សេវាកម្មផែនទី និង GIS ទៅអោយភ្ញៀវខាងក្រៅ នូវទិន្នន័យសំខាន់ និងដំណើរការផលសាធារណៈប្រព័ន្ធផ្លូវការសំរាប់ផែនទី មានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៨ ។

៣.៣.៤ សេវាកម្មជំនាញជំនឿន

ព័ត៌មានលំអិត និងថ្មី អំពីតំបន់មានមីន និងតំបន់ដោះមីនរួចនៅកម្ពុជា អាចរកបានពីអង្គការ Handicap International ។ អង្គការនេះ ជាដៃគូពេញ បតាមរយៈការិយាល័យរបស់អង្គការទាំងនេះដែលមានការិយាល័យនៅតាមខេត្ត ។ ស្ថិតិទូទៅដូចជា ចំនួនប្រជាជនអាចរកបានតាមរយៈវិទ្យាស្ថានស្ថិតិជាតិ នៅក្រសួងផែនការ នៅទីក្រុងភ្នំពេញ ។

៣.៤ សំភារៈ និងបកប្រែប្រែសម្រាប់ PLUP

បរិមាណសំភារៈប្រើប្រាស់មួយចំនួនទាមទារអោយមានជាចាំបាច់សំរាប់អនុវត្តកិច្ចការ PLUP ។ ដោយសារឧបករណ៍មួយចំនួន ចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាទិញអោយបានមុនពេលចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ការងារនៅមូលដ្ឋាន តំរូវការជាមូលដ្ឋានទៅលើសំភារៈប្រើប្រាស់ទាំងនោះអាចនឹងមានរាយនាមដូចតទៅ

ដើម្បីធ្វើកិច្ចការវាយតម្លៃជនបទដោយមានការចូលរួម ក្រុមការងារ PLUP នេះ ត្រូវការក្រដាសរូបថត ហ្វីល្លឺនច្រើនពណ៌ និង បើមានក្រដាសរូបថតមួយចំនួន និងកម្រៃ ។ ក្រៅពីនេះ វត្ថុនានានៅទីនោះអាចប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាឧបករណ៍វាយតម្លៃ ជនបទដោយមានការចូលរួម ។ ការធ្វើដើម្បីទាមទារធនធានច្រើន ។ ក្រុម PLUP ត្រូវការផែនទីឋានលេខា ១២៥០.០០០ និង ១២៥០០.០០០ សំរាប់តំបន់ការងារនីមួយៗ ផែនទីទាំងនេះអាចរកបាននៅនាយកដ្ឋាន ភូមិសាស្ត្រ នៅរាជធានីភ្នំពេញ និង នៅតាមតុបលក់សំភារៈការិយាល័យសិក្សានៅផ្សារមួយចំនួន ។ តំបន់ភាគច្រើននៃប្រទេសកម្ពុជា មាននៅក្នុងផែនទីឋាន លេខា ១២៥០០០ និង ជាប្រភេទផែនទីដែលមានខ្នាតធំ ហើយអាចរកបាន ។ ជាអកុសល ផែនទីឋានលេខាទាំងអស់របស់ ប្រទេសកម្ពុជា មានអាយុកាលចាស់ជ្រុល ជាមួយនឹងព័ត៌មានមូលដ្ឋានដែលចងក្រង និងបង្កើតឡើងនៅទសវត្សរ៍ ៧០ ។

ជាទូទៅមានជំរើសបីយ៉ាង ១៣មានលំអិត សូមអានបសម័យ៧៩ ៩៤ សំរាប់មានថ្មី២បំផុតអ្វីសាន្តរាជធានី នៅតាមតំបន់ ហើយជាមូលដ្ឋានសំរាប់រៀបចំផែនទីរូបភាពទឹកកក PLUP

ជំរើសទី១ មានតំលៃថោក គឺទិញរូបថតពីលើអាកាសផលិតនៅឆ្នាំ ១៩៩២-១៩៩៣ អាចជារូបថតដើម បច្ចេកទេស បឋម រូបថតពីលើអាកាសទៅស្កែន (scan) ។ រូបថតពីលើអាកាសផលិតនៅឆ្នាំ ១៩៩២-១៩៩៣ ពណ៌ស-ខ្មៅ គ្របដណ្តប់ទូទាំងផែន ប្រទេសមានខ្នាតប្រហែល ១៧០.០០០ ។ រូបថតទាំងនេះមានភាពងាយស្រួល មានតំលៃថោក កប៉ុន្តែមានគុណវិបល្លាសដោយសារ វាមានអាយុកាលចាស់ពេក ក្នុងការបង្ហាញរូបថតមានគំរូបព្រៃឈើភាគច្រើន កប៉ុន្តែមានការប្រែប្រួលលើការប្រើប្រាស់ដីជាច្រើន ដែលបានកើតឡើងតាំងពីទសវត្សកន្លងទៅ ។ គេអាចរកបានរូបថតពីលើអាកាសថ្មី សំរាប់តំបន់ពិសេសមួយចំនួននៅកម្ពុជា ដូចជា តំបន់សម្បទានភាគច្រើន ភាគខ្លះនៃបឹងទន្លេសាប និងគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធទ្រង់ទ្រាយធំមួយចំនួន ។

ជំរើសទី២ គឺត្រូវមានរូបថតពីលើអាកាសថ្មី ថតដោយក្រុមហ៊ុនស្រាវជ្រាវពីលើអាកាស ។ នេះមិនមែនជាដំណោះស្រាយ ថោកទេ ប៉ុន្តែប្រសិនបើមានធនធានគ្រប់គ្រាន់ ការប្រើប្រាស់រូបថតពីលើអាកាសថ្មី អាចជាជំនួយដល់អនាគតដើម្បីជួយក្រុម PLUP ក្នុងពេលធ្វើផែនទីអ្វីមួយ ។ គេអាចបញ្ជាទិញរូបថតពណ៌ ខ្នាតប្រមាណ ១៧០.០០០ បាន បើសិនជាមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ សំរាប់អោយធ្វើរូបថតពីលើអាកាសថ្មី ។ ការប្រើប្រាស់រូបថតពណ៌ អាចបន្ថែម ១០-១៥ ភាគរយថែមទៀតទៅលើតំលៃ រូបថតស-ខ្មៅ ប៉ុន្តែតំលៃបន្ថែមនេះវាមិនសមស្របក្នុងគោលបំណងនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនោះឡើយ ។ រូបថតពណ៌ ដែលអាចពង្រីកខ្នាត ១៧៥.០០០ ឬ ១៧០.០០០ នៅតែជាឧបករណ៍ធ្វើផែនទីដែលអាចល្អបំផុត ពីព្រោះអ្នកភូមិមានភាព ងាយស្រួលក្នុងការស្គាល់វាលស្រែ ដីភូមិ ដីព្រៃ និង បឹងរបស់ពួកគេនៅលើរូបថតនោះ ។ ផ្ទុយទៅវិញវាក៏មានភាព លំអៀងដែរ រូបថតពីលើអាកាស អាចជាឧបករណ៍ចូលរួម ដល់មួយសំរាប់ក្រុមការងារនេះ ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សាពិបាក ប្រើប្រាស់ដីធម្មតា ទំនាស់នៃការប្រើប្រាស់ និងជំរើសនានាសំរាប់ការគ្រប់គ្រងអោយកាន់តែប្រសើរឡើង ។

ជំរើសទី ៣ មានភាពស្មុគស្មាញ ប៉ុន្តែវាក៏ជាជំរើសមួយថ្លៃបំផុត គឺទិញរូបភាពផ្កាយរណបមកធ្វើជាឧបករណ៍ ធ្វើផែនទី ។ រូបភាពផ្កាយរណប និងជួយឱ្យក្រុម PLUP នេះដោយផលចំណូលមានថ្មីបំផុតអំពីធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់ពិសេសណាមួយ និងចៀសវាងបាននូវភាពចាំបាច់នៃការកែតម្រូវរបស់រូបភាពនេះ ។ សំរាប់ការអនុវត្តលើការធ្វើផែនទី ការប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ GPS គឺមានប្រសិទ្ធភាពបំផុត និងសន្សំសំចៃពេលវេលា ។ អង្គការមួយចំនួនដែលកំពុងធ្វើការនៅកម្ពុជា មានឧបករណ៍ GPS ហើយឧបករណ៍ GPS អាចរកជួលបានសំរាប់ការងារនៅមូលដ្ឋាន កប៉ុន្តែលទ្ធភាពដែលអាចផល់អោយរបស់ឧបករណ៍ប្រភេទ នេះ គឺកំពុងតែធ្វើការកែលម្អជាប្រចាំ (សូមអាន លំអិតនៅឧបសម្ព័ន្ធ ៩ ។

ការធ្វើផែនទីនៅក្នុងការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្វើអាចធ្វើជាប្រភេទផែនទីពង្រាងដោយដៃ ។ ផែនទីគូសចេញពីរូបថតពី លើអាកាសដែលបានពង្រីក បំផុតផលិតចេញដោយការវាស់វែងរបស់ឧបករណ៍ GPS នឹងដាក់ពីលើរូបថតពី លើអាកាស បន្តបន្ទាប់ផ្កាយរណប ។ ការសំរេចចិត្តថា តើបច្ចេកទេសណាមួយគួរយកមកប្រើប្រាស់ នឹងអាស្រ័យជាចម្បងទៅ លើថវិកាដែលមានសំរាប់កិច្ចការ PLUP ទៅលើជំនាញរបស់បុគ្គលិក និងទៅលើឱកាសដើម្បីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងការងារនេះទៅ និងសេវាកម្ម GPS ដែលមាននៅក្នុងប្រទេសនេះ ។ ក្នុងករណីប្រើប្រាស់រូបថតពីលើអាកាស បន្តបន្ទាប់ផ្កាយរណប ជាការ ប្រសើរត្រូវយកផ្លាស់ភាព (transparency) មកដាក់ពីលើផែនទីគោល ហើយគូសផែនទីប្រើប្រាស់ដីទៅលើផ្លាស់ភាពនោះ ។ បទពិសោធន៍ PLUP និង សហគមន៍ព្រៃឈើ បង្ហាញថាផែនទីនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលឆ្លើយតបនឹងបទដ្ឋាន គុណភាពតិចតួចបំផុត គឺមានភាពងាយស្រួលយល់ និងអាចទទួលយកបានពីសំណាក់រដ្ឋាភិបាលនៅពេលផែនទីនេះក្លាយជា ផែនទីផ្លូវការ ចៀសជាងផែនទីគូរដោយដៃមានលំអៀងខ្ពស់មិនមានខ្នាត ។ ឧទាហរណ៍ បទពិសោធន៍របស់គំរោង ការចូលរួម គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់អង្គការ FAO ខេត្តសៀមរាប បានបង្ហាញថាផែនទី ប្រើប្រាស់ដីផលិតចេញពី Computer ដែលចម្លងចេញពីផែនទីភូមិគូសដោយដៃបង្កើននូវសារៈប្រយោជន៍របស់វា នូវភាពអាចទទួលយកបាននៅក្នុងដំណើរការ ទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ និងជួយអ្នកភូមិអោយយល់ឃើញហាក់ដូចជារូបភាពពិត និងពន្យល់ពីទ្រព្យធនរបស់ពួកគេនៅក្នុងន័យ ប្រើប្រាស់ និងការពារទៅថ្ងៃអនាគត (សូមអានបន្ថែមពីពួក ៤.២.៣ ពីការធ្វើផែនទី និងការធ្វើជំរុញ ។

៧.៥ ការជ្រើសរើសតំបន់បង្កើនការ

សំណួរសំខាន់មួយគឺថា តើត្រូវចាប់ផ្តើមសកម្មភាព PLUP នៅពេលណា ។ មានជំរើសមួយចំនួន ពីវិធីដោះស្រាយបញ្ហានេះ ។ ការជ្រើសរើសតំបន់ការងារកន្លែងណាមួយអាចមានច្រើនយ៉ាង អាស្រ័យទៅនឹងធនធានរួមដែលមាន (ថវិកា បុគ្គលិក សំភារៈ បរិក្ខារនានា ហើយអាស្រ័យទៅនឹងទស្សន៍ទាយបង្កប់នៅក្នុង PLUP ។ គំរោងទ្រទ្រង់ថវិការបស់ប្រទេសផល់ជំនួយ ដែលដោះស្រាយ បញ្ហាការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅកន្លែងបង្ហាញណាមួយ នឹងជ្រើសរើសតំបន់ការងារមួយដោយធ្វើការប្រៀបធៀបទៅ នឹងកម្មវិធីរដ្ឋាភិបាលក្នុងទ្រង់ទ្រាយទូលំទូលាយ ដែលគ្របដណ្តប់លើផែនដីទូលាយ និងដែលអាចយកទៅអនុវត្តបាននៅ កន្លែងផ្សេងទៀត គឺជាប្រធានបទសំខាន់បំផុត ។ ភាពខុសគ្នានេះ អាចអោយឈ្មោះថា ការងាររបស់ PLUP "កើតមាន មង្គល" ធៀបទៅនឹងការងាររបស់ PLUP មានលក្ខណ "ជាប្រព័ន្ធ" ។ ហេតុនេះការជ្រើសរើសតំបន់បង្កើនការ គឺថាតើដំណើរការរបស់ PLUP គួរអនុវត្តជាបឋមនៅលើតំបន់សំខាន់ ដូចជា តំបន់ទំនាស់ទៅលើការប្រើប្រាស់ប្រភពធនធាន

ធម្មជាតិ និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លី បត់បន់ទទួលរងការបំផ្លាញដង្ហើម បថាតើវា គួរតែមានគោលបំណងដោយចាប់ផ្តើមដំណើរ ការ PLUP ដោយគ្របដណ្តប់ជាមួយ ឧទាហរណ៍ ស្រុកទាំងមូល បខេត្តទាំងមូល ។ ក្នុងករណីដំបូងនេះលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យលើការ ជ្រើសរើសតំបន់ប្រឈមមុខនឹងបញ្ហាគួរតែបង្កើតឡើង និងអនុវត្តបើសិនជានៅក្នុងពេលប្រជុំថ្នាក់ខេត្ត បថ្នាក់ស្រុក ដើម្បីរក តំបន់ដែលមានទំនាស់ បត់បន់ទទួលរងការបំផ្លាញ ។ សំណួរផ្សេងទៀត គឺថាតើពេលមានគ្រប់គ្រាន់អំពីតំបន់ប្រឈមមុខនឹង បញ្ហាទាំងនេះមានហើយឬនៅ ជាមួយនឹងរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន បថាតើការសិក្សាពិសេសនៅមូលដ្ឋានក្នុងការរកសញ្ញាណនៅ តែជាតំរូវការចាំបាច់បយ៉ាងណា ។ ទាំងនេះត្រូវការចំណាយថវិកា និងពេលវេលាច្រើនណាស់ ។

នៅក្នុងករណីនេះ ជាញឹកញយតំបន់ខាងដែលបានកំណត់ នឹងធ្វើទៅតាមព្រំប្រទល់ធម្មជាតិ (ឧទាហរណ៍ យកតំបន់ព្រៃឈើ ដងទួលយូរមួយទាំងមូល យកតំបន់ដែនទឹកក្នុងទាំងមូលច្រើនជាងព្រំប្រទល់រដ្ឋបាល (ដូចជាយកតែភូមិមួយ ឬឃុំមួយ ។ នេះមិនមែនជាចំណោទបញ្ហាដោយសារតែវិធីដែលមានសុពលភាពនោះទេ ប៉ុន្តែមិនដោយសារតែ សហគមន៍ព្រៃឈើ បគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើមួយកន្លែង បគ្រប់គ្រងតំបន់ការពារ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតដោយ ស្របទៅនឹងតំបន់ខាង វិធីធ្វើការជាទូទៅ នឹងគ្រប ដណ្តប់លើតំបន់ទាំងមូលដូចជា ភាពលំបាកនៅក្នុងស្រុក បន្ទាប់មកវិញដើម្បីសំរេចអោយបានស្មើត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ ។

ប្រអប់ ៩ ប្រៀបធៀបវិធីនិង យស័រាប ជ្រើសរើសតំបន់

- ទំនាស់ទៅលើការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ (ឧទាហរណ៍ ភូមិនៅក្នុង បក្សប្រឹក្សាតំបន់ព្រៃសម្បទាន បទ្ទេត3 នេសាទ ទំនាស់លើការប្រើប្រាស់រវាងសហគមន៍ក្បែរខាង
- ចំនួនទំនាស់ដីធ្លីមានច្រើនករណី ចាប់ពី កាន់កាប់ដីខុសច្បាប់ បកាន់កាប់ធនធានធម្មជាតិខុសច្បាប់
- មានសំពាធខ្លាំងទៅលើធនធានសហគមន៍ និងការបំផ្លាញបរិស្ថាន (ឧទា. ភូមិដែលមានប្រជាជនច្រើន និងដី ភូមិតូច ភូមិដែលមានអ្នកប្រើប្រាស់ធនធានពីក្រៅតំបន់ហូរចូលយ៉ាងគំហុកប្រចាំរដូវ
- បរិមាណនៃការបំប្លែងនាពេលថ្មី នេះទៅលើការប្រើប្រាស់ដី បការប្រែប្រួលកម្មសិទ្ធិដីធ្លីមានច្រើន (ឧទា. ក្នុងតំបន់ដែលមានផលិតផលដំណាំសេដ្ឋកិច្ចកើនឡើង ដឹកជញ្ជូន បស្រែចំការនៅតំបន់ភ្នំថ្មី
- មានទំនាស់លើព្រំប្រទល់រដ្ឋបាល
- វតមាននៃបេដ្ឋានធនធានម្តង និងតំរូវការអភិវឌ្ឍន៍ដីធ្លី (ឧទា. នៅក្បែរតំរូវការធារាសាស្ត្រក្បែរចំការធំ
- មានតំបន់តាំងទីលំនៅ

ជ្រើសរើសផ្សេងទៀត គឺត្រូវចាប់ផ្តើមធ្វើកិច្ចការភ្លាម ដោយដើម្បីចំណុចតាមព្រំប្រទល់រដ្ឋបាល ក្នុងករណីនេះលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ ជ្រើសរើសអាចផោតការយកចិត្តទុកដាក់ដល់សកម្មភាពដែលជាតំណាងនៃភូមិ បដីភូមិដែលបានជ្រើសរើស (ឧទា. ភូមិរបស់ ជនជាតិនិមួយ ភូមិនៅតាមតំបន់ទំនាប ភូមិនៅតាមតំបន់ភ្នំជាដើម ។ ការជ្រើសរើសនេះ គួរតែផ្អែកទៅលើភាពចាំបាច់ ជាបន្ទាន់សំរាប់ដោះស្រាយទំនាស់ និងសារធនធានឡើងវិញ ប៉ុន្តែជាវិធីកាលស្ថិតនៅក្នុងព្រំប្រទល់រដ្ឋបាល ។

នៅពេលចាប់ផ្តើមដំណើរការ PLUP នៅតំបន់ណាមួយនៃប្រទេសកម្ពុជា មានសារៈសំខាន់ណាស់ធ្វើការពិចារណាទៅលើ ទស្សន្សី ដែលយើងចង់ពង្រីក ។ ជាទូទៅ ក្រោយពេលជ្រើសរើស ដោយផ្អែកទៅលើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានកាត់តែងឡើង ដំបូងការស្វែងយល់គួរតែពង្រីកសកម្មភាពបន្ថែមទៀត ។ មានន័យថា ភូមិ ឬឃុំ ជិតខាង បន្ទាប់ពីបានឃើញលទ្ធផលជាវិជ្ជមាន របស់ PLUP ពួកគេអាចទទួលយកវិធីនោះដែល ឧទា. អ្នកភូមិអាចសួរក្រុមអនុវត្ត PLUP ដើម្បីអោយជួយក្នុងការងារ ។ តាមវិធីនេះជាបណ្តើរ PLUP នឹងពង្រីកនៅក្នុងតំបន់ ។

ដើម្បីជំរុញ PLUP រាល់តំរូវការ បស្ថាប័នជនាញថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក កអាចជួយដើម្បីធនធានការពេញមាន និងបង្កើនការយល់ដឹងលើ សកម្មភាព PLUP ក្នុងទស្សន្សីពង្រីកតំរូវការបានដែរ ។ បើសិនជាអាច ការជំរុញនេះកអាច ជាវិធីសំរាប់តំបន់អាទិភាព ប អាចជាការពង្រីកជាបណ្តើរពីភូមិទៅភូមិ ។ ទៅថ្ងៃអនាគត រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជាបង្កើតកម្មវិធីរៀបចំផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីជាតិមួយ ហេតុនេះវានឹងមានសារៈសំខាន់ណាស់ ក្នុង ការកំណត់តំបន់អាទិភាព បអាចនៅតាមបណ្តាខេត្តនានាសំរាប់ការអនុវត្ត PLUP ដោយស្របទៅនឹងគោលនយោបាយ ឯកភាពគ្នាមួយ ។ នៅក្នុងខេត្តមួយ កិច្ចខិតខំលើកកម្ពស់ឡើងវិញរបស់ទ្វេភាគី បតំរូវការរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលនៅ លើតំបន់ដែលមានភាពជាន់លើគ្នា គួរតែជៀសវាងដោយហេតុផលពិតប្រាកដ ។ ពី៦៦ ការវិភាគអ្នកក្នុងក្រុម និងការវិនិច្ឆ័យឡើងវិញលើតំបន់ដែលមាន

ពេលរៀបចំសកម្មភាព PLUP នៅតំបន់ជនបទនៃប្រទេសកម្ពុជា វាជាការសំខាន់ដែលត្រូវដឹងនូវអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅ តំបន់នោះ សិរីសីលកម្មភាពទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ គឺយើងត្រូវដឹងថា តើស្ថាប័ន ណាបញ្ជាក់អោយណាខ្លះនៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន (ភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក្រុមឯកជន មានវតមាននៅតំបន់នោះ ជាមួយនឹងធនធានអ្វីខ្លះ (ឧទា. បុគ្គលិក ថវិកាសំរាប់សកម្មភាពពាក់ព័ន្ធនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលស្ថាប័ន ភ្នាក់ងារទាំងនោះកំពុងប្រតិបត្តិ និងជាមួយសមត្ថភាពអ្វីខ្លះ (ទំហំនៃការងារ បទពិសោធន៍ ។

ការវិភាគពីអ្នកពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ខេត្ត បស្រុកអាចធ្វើក្នុងរូបភាពសំភាសន៍ និងសិក្សាស្រាវជ្រាវជាផ្លូវការ បរៀបធៀបប្រជុំ ក្រៅផ្លូវការទៅតាមលំដាប់ ។

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់នៅក្នុងបរិបទនៃ PLUP ក្នុងការចងក្រងឯកសារដែលជាលទ្ធផល នៃការវិភាគអ្នកពាក់ព័ន្ធ ឧទា. តារាងសង្ខេបព័ត៌មានទី និងសមត្ថភាពរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធ ចាំបាច់ត្រូវពិនិត្យមើលឱ្យបានស្ថានភាព។

ការវិភាគអ្នកពាក់ព័ន្ធ អាចជួយកំណត់កត្តាដែលបង្កឱ្យមានការប្រឈម និងភ្នាក់ងារឱ្យបានជាក់លាក់។ វាថែមទាំងជួយ បញ្ជ្រាញការធ្វើ ច្រើនដែល និងអាចបង្កើនការដល់យល់ដឹងពីសកម្មភាព PLUP ក្នុងចំណោមអ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់។ អ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលបានធ្វើទំនាក់ទំនងនៅក្នុងដំណាក់កាលធ្វើអត្ថសញ្ញាណកម្ម អាចបង្កើនការគាំទ្រកាន់តែច្រើនឡើងនូវកិច្ចការ PLUP នៅដំណាក់កាលក្រោយដៃ ឧទា. តាមរយៈការរកឱ្យបានអ្នកជំនាញការសំរាប់គាំទ្រ ប ផល់យោបល់ជាបណ្តោះអាសន្ន ទៅដល់សមាជិកក្រុមស្នូល PLUP ។

ការវិភាគអ្នកពាក់ព័ន្ធ គួរតែធ្វើដោយអ្នកទទួលបន្ទុកកិច្ចការ PLUP របស់គំរោងបកប្រែវិធីណាមួយ ហើយការវិភាគនេះ មិនត្រូវធ្វើដោយសមាជិកក្រុម PLUP តែឯងនោះទេ។ ម្យ៉ាងវិញទៀតសមាជិកក្រុម PLUP ចាំបាច់ត្រូវតែចូលរួមគ្រប់ ដំណាក់កាលនៃការប្រមូល និងវិភាគព័ត៌មាន។

នៅពេលតំបន់ការងារណាមួយត្រូវបានកំណត់ គេគួរតែពិគ្រោះយោបល់ និងពិនិត្យឡើងវិញនូវព័ត៌មានដែលមានទាំងអស់អំពី តំបន់នោះ។ ជាទូទៅ គេអាចរកបាននូវទិន្នន័យទាក់ទងនឹងសហគមន៍ដែលគេបានជ្រើសរើសរួចរួចជា ចំនួនប្រជាជន ចំនួន គ្រួសារ ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធត្រឹះ ព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលជាដើម ចេញពីទិន្នន័យជំរឿនជាតិ បញ្ជីឡាស្តានស្ថិតិជាតិនៃ ក្រសួងផែនការ នៅរាជធានីភ្នំពេញ។ គេអាចទទួលបាននូវទិន្នន័យបន្ថែមពីបណ្តាញស៊ីវិលនៅតាមខេត្តនានា (ឧទា. ផ្នែក កសិកម្ម ជលផល ព្រៃឈើ សុរិយោដី និង ស្ថិតិនានា)។

លើសពីនេះវាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការប្រមូល និងពិនិត្យឡើងវិញនូវ ព័ត៌មាន របាយការណ៍ បងកសាងផ្សេងអំពីសហគមន៍ តំបន់ការងារដែលគេបានជ្រើសរើសរួច។ សារវត្ថាព័ត៌មានដែលមានទាំងអស់ នឹងជួយដល់ក្រុមសំរាប់ស្នូល PLUP ធ្វើអោយ មានភាពស៊ាំទៅនឹងការងារថ្មីរបស់ពួកគេ។

នៅក្នុងបរិបទកម្ពុជា ការវិភាគអ្នកពាក់ព័ន្ធជារឿយ បង្ហាញពីបណ្តាអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិបាន និង កំពុងប្រតិបត្តិកិច្ចការនាពេលថ្មីនេះ នៅក្នុងតំបន់ការងារដែលបានជ្រើសរើស។ ជាទូទៅ អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលទាំងនេះមាន ពេលមានសម្បូរបែប និងល្អ ដែលអាចមានសារៈសំខាន់ដល់ការធ្វើផែនការ។ ក្នុងករណីខ្លះ វាអាចចាត់ទុកជាកិច្ចការបឋម តាមរយៈអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលណាមួយដែលកំពុងប្រតិបត្តិនៅទីនោះ បដែលកំពុងទទួលបានយកចិត្តទុកដាក់ពីសហគមន៍ ផ្សេងៗ។ វាជាចំណុចសំរាប់ក្រុម PLUP ក្នុងការបញ្ចូលខ្លួនទៅក្នុងសហគមន៍ទាំងនោះ (សូមយោងទៅ ជំពូក ៣.១)។

អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលក្នុងស្រុក និងអន្តរជាតិជាច្រើនប្រើប្រាស់បច្ចេកទេស ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដោយមានការចូលរួម បការ វាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ដោយប្រជាជន។ ក្នុងការប្រមូលព័ត៌មាន។ ក្នុងករណីវិធីសាស្ត្រណាមួយត្រូវបានគេយកមកប្រើប្រាស់ក្នុង តំបន់ការងារក្នុងរយៈពេលកន្លងទៅនេះ វិធីសាស្ត្រនោះនឹងមានសារៈសំខាន់សំរាប់ក្រុម PLUP នេះដើម្បីធ្វើអោយ ក្រុមនេះមានភាពធ្វើទៅនឹង ឯកសារទាំងនេះ។

៧.៧ ដីធ្លី និងសមធាន

ដូចបរិយាយខាងលើ រដ្ឋាភិបាលភ្នំពេញ ព្រមទាំងអភិបាលខេត្តក្រុង បស្រុក កាលពីអតីតកាល បានបែងចែកដីសំខាន់សំរាប់ ធ្វើការគ្រប់គ្រងទៅអោយអង្គភាពឯកជន (ឧទា. ឡូត៍ 3 នេសាទ ព្រៃសម្បទាន និង ដឹកសិកម្មរដ្ឋ)។ តំបន់ដីទំនៀតត្រូវបាន ប្រកាសជាតំបន់ការពារធម្មជាតិជាតិ បខេត (ឧទា. ឧទ្យានជាតិ ដែនជំរកសត្វព្រៃ បតំបន់ការពារសំរាប់វប្បធម៌ និង ទេសចរណ៍)។ ទោះជាបែងចែកដីទាំងនេះ មិនអាចនិយាយបានថា ដើរតាមយុទ្ធសាស្ត្ររៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីជាតិ បខេត្តក៏ដោយ កការបែងចែកនេះមានឥទ្ធិពលយ៉ាងខ្លាំងទៅលើ PLUP នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាន។

ទោះយ៉ាងណាក៏ មុនចាប់ផ្តើម PLUP នៅក្នុងភូមិ បឃុំ ដែលគេបានជ្រើសរើសណាមួយ ចាំបាច់ត្រូវប្រមូលព័ត៌មានដែល មានឱ្យបានច្បាស់អំពីព្រំប្រទល់ថ្មីរបស់តំបន់សម្បទាន បតំបន់ការពារធម្មជាតិ (សូមអាន ឧបសម្ព័ន្ធ ៨ សិទ្ធិបញ្ញត្តិទិន្នន័យ ដែល មាននៅថ្នាក់ជាតិ)។ ព័ត៌មានបែបនេះ អាចរកបានដោយត្រូវបង់ថ្លៃ ជាពិសេសនៅថ្នាក់ខេត្ត ហើយភាគច្រើនជា ព្រំប្រទល់ ឧទា. ដីសម្បទានសំរាប់ធ្វើកសិកម្ម មិនមាននៅលើផែនទីទាល់តែសោះ។ ពេលខ្លះតំបន់ទាំងនេះ មានពណ៌នាតែ ទីតាំង និង ការកត់សំគាល់តាមព្រំប្រទល់ខាងក្រៅដែលមានចែងនៅក្នុងប្រកាសរបស់ខេត្តតែប៉ុណ្ណោះ បឯកសារមានភាពពាក់កណ្តាល លាក់ការណ៍។ ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារធម្មជាតិ ភាគច្រើនត្រូវបានគូសចាប់ពី ជើងភ្នំ គិតតាមចំនួនក្រឡាននៃផែនទីទំនើបលេខ ជាទូទៅ តំបន់ដែលបានគូសព្រំប្រទល់ទាំងនេះ មានទំហំធំទូលាយជ្រួល និងហួសពីអ្វីដែលត្រូវការការ

ប្រគប់គ្រងឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាពក្រោមរូបភាពជាតំបន់សម្បទាន ។ ភាគច្រើននៃតំបន់ទាំងនេះ មានភូមិ និងជួនកាលឃុំទាំងមូលក្នុងតំបន់នោះ ។

ករណីខ្លះ ដីដែលចែកឱ្យសម្បទានិក បង្គោលថ្មី មានជាន់គ្នាលើតំបន់តែមួយ ។ មានករណីចែកដីឱ្យខ្លះ ភាពខុសគ្នានៃព្រំប្រទល់ កើតឡើងចំពោះតំបន់ការពារធម្មជាតិតែមួយ ដោយសារភាពមិនច្បាស់លាស់នៃការកំណត់ព្រំប្រទល់នៅលើផែនទីឋានលេខា ខ្នាតតូច ។ កង្វះខាតនូវតំណភាពនៅស៊ើរតែគ្រប់នីតិវិធីនៃការបែងចែក សូម្បីតែមនីរ និងស្ថាប័ន ជំនាញតាមខេត្តតែងតែ ចោទថា ពួកគេមិនត្រូវបានប្រាប់ឱ្យដឹងពីការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការបែងចែកនៅថ្នាក់ជាតិឡើយ ។ ដូចគ្នានេះដែរ រដ្ឋអំណាចថ្នាក់ស្រុកតែងបន្ទោសថាជាជំនួញមិនធ្វើទំនាក់ទំនងលើការសម្រេចចិត្តពីការបែងចែកដីទៅឱ្យឯកជន ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ពេលមានមូលដ្ឋានខ្លះនៅតំបន់ទាំងនោះ ដែលបានចែកចាយរួចទៅហើយដោយអាជ្ញាធររដ្ឋាភិបាល គឺវាមាន សារៈសំខាន់ណាស់សំរាប់ជៀសវាងទំនាស់បន្ថែមទៀតនៅពេលដែលដំណើរការ PLUP នៅថ្នាក់មូលដ្ឋានត្រូវបានចាប់ផ្តើម ។ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ បច្ចុប្បន្ននេះបានបន្តប្រឹងប្រែងរបស់ខ្លួនដើម្បីធ្វើជាប្រព័ន្ធសារពើភ័ណ រាល់ដីរដ្ឋ និងដើម្បីកំណត់ព្រំប្រទល់អោយបានច្បាស់លាស់ ។ គេនៅតែគិតថាពេលណាទើបពេលមានបែបនេះនឹងអាច រកបានជាសាធារណៈស្របការអនុវត្តន៍រៀបចំធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។

រាល់ដីបែងចែកពីមុនទៅឱ្យឯកជន (ដីសម្បទាន ត្រូវតែដោះស្រាយតាមវិធីផ្សេងដោយឡែកក្នុងដំណើរការធ្វើ PLUP ។ គោលបំណង PLUP នៅលើដីរដ្ឋ និងដីសម្បទាន គឺដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មដីទាំងនោះ ដែលបច្ចុប្បន្ននេះប្រជាជនបាន ប្រើប្រាស់ដើម្បីភាគច្រើនទំនាស់ និងភាពតឹងតែងលើការប្រើប្រាស់ និងដើម្បីចងក្រងជាឯកសារសំណើមួយចំនួនសម្រាប់ការចូលរួម គ្រប់គ្រង បែងចែកចាយផលប្រយោជន៍ ឧទា. ការចូលរួមគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅតំបន់ព្រៃសម្បទាន ។

នៅក្នុងរយៈពេលយូរអង្វែង នៅកម្ពុជានឹងមានការពុះពារយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីបញ្ចូល និងធ្វើសមាហរណកម្ម PLUP ថ្នាក់មូលដ្ឋាន ទៅនឹងការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីថ្នាក់តំបន់ ដែលធ្វើនៅឯកមិត្តភាពថ្នាក់ខ្ពស់ (ឧទា. ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ ខេត្ត ប ស្រុក ។ វាមានភាពរហ័សបន្តិច និងមិនមែនជាកម្មវត្ថុរបស់សៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះទេ ដើម្បីផល់ទស្សន៍ស្តីពីថា តើការធ្វើសមាហរណកម្ម អាចទទួលបានជោគជ័យតាមរបៀបណា ។ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការកត់សំគាល់ថា PLUP នៅថ្នាក់មូលដ្ឋាននឹងមិនទទួល បានជោគជ័យទេនៅក្នុងរយៈពេលយូរអង្វែង ដរាបណាគ្មានការឆ្លើយតបទៅនឹងយន្តការរៀបចំផែនការ ធ្វើនៅឯរដ្ឋបាលថ្នាក់ លើ (ឧទា. ផែនការម ដែលផែនការនេះនឹងកំណត់អាទិភាពថ្នាក់តំបន់ និងជួយធ្វើអោយមានតុល្យភាពរវាងសេចក្តីត្រូវការ អភិវឌ្ឍន៍ជាតិជាមួយនឹងផលប្រយោជន៍សហគមន៍ ។

ក្នុងក្របខ័ណ្ឌវិស័យការដែលកំពុងដំណើរការនៅកម្ពុជា ក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែលនឹងត្រូវជាប់ឆ្នោតត្រូវការពេល ១២ខែ (ការបោះ ឆ្នោតនឹងប្រព្រឹត្តទៅនៅដើមឆ្នាំ ២០០២ ដើម្បីរៀបចំផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំឱ្យបានពេញលេញ ។ ទ្រង់ទ្រាយ និងមាតិកាពិត ប្រាកដ នៃផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ នៅមិនទាន់បានកំណត់នៅឡើយ ប៉ុន្តែជាការចាំបាច់ផែនការនេះត្រូវបញ្ចូលភាពលំអិតខ្លះ អំពីការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងឃុំ ។ ក្នុងបរិបទនេះ ឃុំមួយណាក៏ដោយឱ្យតែមាន សកម្មភាពរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍ ប PLUP នឹងមានផលប្រយោជន៍ច្រើន ។

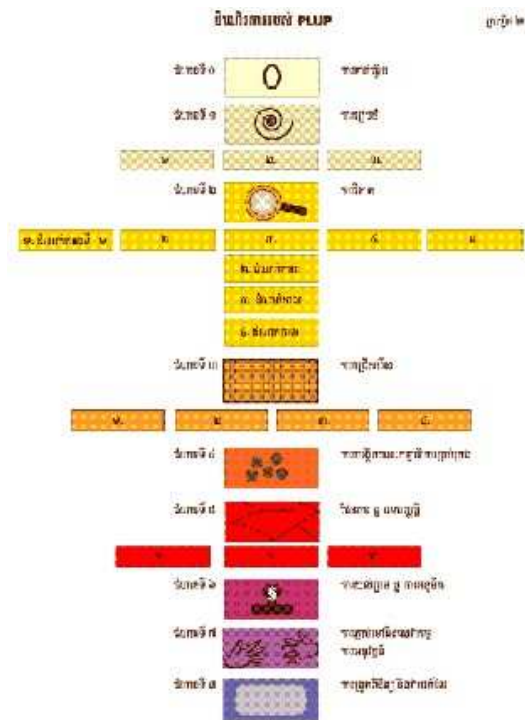
៤. ជំហាន និងនីតិវិធីក្នុង PLUP

កតាមខាងលើសំរាប់ដំណើរការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីគឺ បរិមាណនៃជំហានការងារ និងនីតិវិធី ។ នៅក្នុងសៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះ ជំហានការងារ ត្រូវបានរាយទៅតាម លំដាប់លំដោយជាក់ស្តែងរបស់វា ។ ប៉ុន្តែកមិនមានន័យថា ទាំងលំដាប់លំដោយ បក ទាំងចំនួននៃជំហាន និងកតាទាំងនោះ គឺជាគោលការណ៍ណែនាំចាំបាច់ដែលយើងត្រូវ តែអនុវត្តតាមគតខ្លះនោះឡើយ ។ ជាថ្មីម្តងទៀត ទាំងដំណាក់កាល និងនីតិវិធី ដែលមានដាក់ជូននេះគឺគ្រាន់តែផ្អែកទៅតាមបទពិសោធន៍បច្ចុប្បន្ន ដែលមាននៅក្នុង ប្រទេស និងនៅក្នុងតំបន់តែប៉ុណ្ណោះ ។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកអំណាចគប្បី ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃឱ្យបានច្បាស់លាស់ ថា តើ ជំហានការងារណាមួយដែលត្រូវយក

មកអនុវត្តលើស្ថានភាពជាក់ស្តែងរបស់ខ្លួន ហើយតើកំណែប្រែណាមួយដែលត្រូវយក មកប្រើដើម្បីឱ្យឆ្លើយតបទៅនឹងអ្វីដែលមាននៅក្នុងសៀវភៅជំនួយស្មារតីនេះវិញ ។

នៅទីណាក៏ដោយ អ្នកនិពន្ធតែងព្យាយាមស្វែងរកចំណុចខុសគ្នារវាងជំហានសំខាន់ និងកតាផ្សេង និងអ្វីដែលជាជំរើស បអាចបង្កើនគុណភាពការងារទាំងមូលបាន ។

ជំហាន និងនីតិវិធី ដែលត្រូវបានដាក់ស្នើសំរាប់ការងារ កមានបង្ហាញ និងសង្ខេបជូន នៅក្នុងតារាង ឧបសម្ព័ន្ធ ១០ ផងដែរ ។

៥១ ការរៀបចំការងារនៅមូលដ្ឋាន

៥១១ ការបែងចែកភារកិច្ចក្នុងបណ្តាញសមាជិកក្រុមសម្របសម្រួល PLUP សមាជិកក្រុមនេះ

គួរតែត្រៀមខ្លួនអោយបានល្អដើម្បីចាប់ផ្តើមអនុវត្តសកម្មភាពកិច្ចការនៅមូលដ្ឋាន ក្នុងតំបន់ធ្វើផែនការ ដែលបានជ្រើសរើសបន្ទាប់ពីក្រុម PLUP មានភាពស៊ាំជាមួយនឹងភារកិច្ចថ្មីតាមរយៈវិវត្តបណ្តុះបណ្តាល ការធ្វើទស្សន៍វិទ្យាសិក្សា ការពិនិត្យឡើងវិញ លើទិន្នន័យ និងព័ត៌មានដែលមាន ព្រមទាំងបង្កើតការធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកផល់សេវាកម្ម ពាក់ព័ន្ធផ្ទាល់ជាតិ ។ នៅពេលអនុវត្តសកម្មភាពកិច្ចការនៅមូលដ្ឋានដែលសកម្មភាពទាំងនេះមានអធិប្បាយយ៉ាងលំអិតនៅក្នុង ជំពូកបន្ទាប់នោះ វាមានសារៈវិប្បាយជាន់ខ្ពស់ណាស់សំរាប់សមាជិកក្រុមទាំងអស់ដែលអាចមានឱកាសស្នើសុំដើម្បីអនុវត្ត ចំណេះដឹងតាមទ្រឹស្តី ។ ហេតុនេះសហសេរីក ត្រូវធ្វើការផ្លាស់ប្តូរគ្នាក្នុងការបង្កើតកិច្ចការផ្សេងៗដែលពួកគេត្រូវការ ។

ភារកិច្ចរបស់ពួកគេនៅក្នុងកិច្ចប្រជុំជាមួយអ្នកភូមិរួមមាន៖

- ការសំរបសំរួលបញ្ជីជាតំរូវនៃដំណើរការ
- សង្កេតប្រតិកម្មរបស់សមាជិកសហគមន៍ និងក្រុម PLUP និងផល់យោបល់ត្រឡប់ទៅដល់សមាជិកក្រុមទាំងអស់
- ចងក្រងឯកសារលទ្ធផល បញ្ជីហេតុណាស់ត្រួតពិនិត្យមើលឯកសារដោយអ្នកភូមិផ្ទាល់តែម្តង

ទោះយ៉ាងណាក៏ដោយ ដោយសារតែបទបញ្ជាបណ្តាញសមាជិកក្រុម PLUP គួរបញ្ជូនទិន្នន័យភារកិច្ចពិសេសរបស់ពួកគេពីតំបន់ ធ្វើការងារមួយទៅតំបន់មួយទៀត ហើយប្តូរវេនធ្វើជាអ្នកសំរបសំរួល អ្នកសង្កេត និងអ្នកចងក្រងឯកសារ ។ សមាជិកក្រុម គួរប្តូរវេនក្នុងពេលធ្វើការជាមួយអ្នកភូមិ ដូចជាក្នុងពេលធ្វើផែនការ ការធ្វើពង្រាងលក្ខន្តិកៈ បក្កងពេលធ្វើផែនការគ្រប់គ្រង ។

ជាគំនិត សមាជិកក្រុម PLUP ម្នាក់ គួរតែធ្វើកិច្ចការរាល់ជំហាន ។ ចំណេះដឹងបច្ចេកទេសពិសេសរបស់សមាជិកម្នាក់ គឺជា ការសំខាន់បន្តបន្ទាប់ នៅក្នុងដំណើរការ PLUP ភាគច្រើន ។ ជំនាញបច្ចេកទេស នឹងត្រូវការតែពេលធ្វើការវាយតម្លៃការប្រើប្រាស់ ធនធានព្រៃឈើ ជលផល និងកសិកម្មនាពេលបច្ចុប្បន្នរបស់សហគមន៍ក្នុងពេលធ្វើសារពើភ័ណធនធានពិសេស និងក្នុងពេលផល ការប្រើប្រាស់ជាមួយអ្នកភូមិ ក្នុងពេលពង្រាងលក្ខន្តិកៈ បក្កងពេលរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងលំអិត ដូចជា សំរាប់តំបន់សហគមន៍ ព្រៃឈើ បន្ទុកនេសាទពិសេសណាមួយ ។

ដោយមិនគិតដល់វិធី ទូទៅ ដូចពណ៌នាខាងលើ ក្រុម PLUP គួរជ្រើសរើសអ្នកសំរបសំរួលម្នាក់ បង្កើតក្រុមម្នាក់ដើម្បី ទទួលខុសត្រូវចំពោះផែនការ ការងារសរសេរបាយការណ៍ និងអ្នកតំណាងអោយក្រុមនៅក្នុងអង្គប្រជុំផ្ទាល់ខ្លួន បន្តិក ។

៥៦២ ការជូនដំណឹងដល់ប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងភូមិជិតខាង

នៅពេលក្រុម PLUP ត្រៀមខ្លួនរួចរាល់សំរាប់ចាប់ផ្តើមចុះមូលដ្ឋានជាក់ស្តែង ពួកគេចាំបាច់ត្រូវជំរាបជូនអ្នកភូមិថា តំបន់របស់ពួកគាត់ត្រូវបានជ្រើសរើសសំរាប់ធ្វើការងារ PLUP បច្ចេកទេសនេះក្រុមការងារ PLUP ត្រៀមខ្លួនជាស្រេចក្នុង ការឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើចេញពីតំបន់ណាមួយ ។

នៅពេលធ្វើសូន្យកិច្ចភូមិបត់បង់ការងារជាលើកដំបូងក្រុមនេះត្រូវណែនាំខ្លួននៅចំពោះមុខអ្នកដឹកនាំមូលដ្ឋានពន្យល់ត្រួស អំពី PLUP និងធ្វើជាសំណើប្រជុំ ភូមិជាលើកដំបូង ។ វាជាការសំខាន់ណាស់ក្នុងការជ្រើសរើសរដ្ឋបាលត្រឹមត្រូវ និងពេល វេលាត្រឹមត្រូវសំរាប់ចាប់ផ្តើមដំណើរការ PLUP ។ រដ្ឋបាលធ្វើការងារដ៏ប្រសើរបំផុតសំរាប់កសិករ ដូចជាពេលរៀបចំស្រែ ចំការ បពេលប្រមូលផល គេគួរជៀសវាង ។ ពេលវេលារវល់របស់អ្នកភូមិសំខាន់ ជាមួយនឹងបញ្ហាដទៃទៀតក៏អាចប៉ះ ពាល់ផងដែរ (ដូចជា ទំនាស់ធ្ងន់ធ្ងរ អស្ថេរភាព រដូវរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍ និង រដូវបុណ្យទានធំ ។ ក្នុងករណីណាក៏ដោយ គេត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ អាជ្ញាធរភូមិដើម្បីរកពេលវេលា ត្រឹមត្រូវបំផុត សំរាប់ការងារ PLUP និងបើសិនជាអាច ក្រុម ក៏ចាំបាច់ត្រូវមានប្រតិកម្មទំនាក់ទំនងចំពោះសំណើពិសេសរបស់អ្នកភូមិ ដូចជាចង់ប្រជុំនៅពេលល្ងាច ។ ល ។

លើសពីនេះក្រុម PLUP នឹងត្រូវធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្តថាតើវត្តមានរបស់តំណាងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន (ឧទា. ខេត បស្ចុក ចាត់ទុក ថាមានសារៈប្រយោជន៍ក្នុងពេលប្រជុំនៅក្នុងភូមិលើកដំបូងដែរទេ ។ ប្រការនេះចាំបាច់ត្រូវឆ្លើងផ្ទៃមួយករណីម្តង ។ វត្តមាន របស់មន្ត្រីជាន់ខ្ពស់នៅក្នុងពេលប្រជុំលើកដំបូងនេះ នឹងបង្កើនសារៈសំខាន់ និងយុត្តាធិការរបស់វា ប៉ុន្តែក៏អាចបន្ថយបង្អាក់អ្នក ភូមិ រវាងពួកគេមិនអោយចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត បមិនអោយនិយាយសំដៅយល់ក្នុងពេលប្រជុំភូមិបានដែរ ។

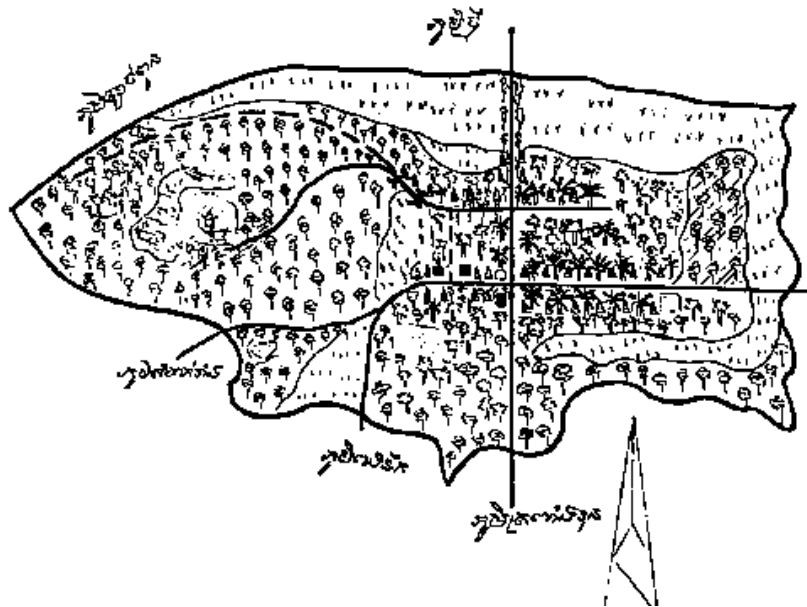
៥៦៣ កិច្ចប្រជុំណែនាំនៃរបស់ការងារ

នៅពេលមានការឯកភាពលើថ្ងៃខែសំរាប់ប្រជុំភូមិ ប្រធានភូមិ គួរតែអញ្ជើញសមាជិកពេញវ័យម្នាក់ក្នុងមួយគ្រួសារ តំណាង អង្គការទាំងអស់ដែលមានក្នុងភូមិ តំណាងរបស់ភូមិជិតខាង និង ប្រធានឃុំសំរាប់ប្រជុំជាលើកដំបូងស្តីពី PLUP ។ ក្នុងអង្គ ប្រជុំសមាជិកក្រុម PLUP ត្រូវណែនាំខ្លួនម្នាក់ម្តង និយាយពីគំនិតចំបងរបស់ សកម្មភាព PLUP ទៅថ្ងៃអនាគត ប៉ុន្តែពណ៌នា ត្រួស ពីទិសដៅសំខាន់នៃកិច្ចការទាំងមូល ។ យ៉ាងហោចណាស់ សមាជិកក្រុមម្នាក់ នឹងធ្វើជាអ្នកសំរាប់សំរួល ឯសមាជិក ដទៃទៀតធ្វើជាអ្នកសង្កេត និងក្រុមទី៣បមនុស្សម្នាក់ទៀត នឹងកត់ត្រាកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំ ។

បន្ទាប់ពីណែនាំអោយស្តារវិធីសាស្ត្រក្នុងការចាប់ផ្តើម គឺសាកសួរអ្នកភូមិពីប្រវត្តិរបស់ភូមិ បន្ទាប់មកទៀតអោយពួកគាត់ពណ៌នា ពីការប្រើប្រាស់ធនធាន និងដីធ្លីទូទៅនៅពេលបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងតំបន់របស់ខ្លួនពីការប្រើប្រាស់ដីកសិកម្ម សកម្មភាពនេសាទ សកម្មភាពបរបាញ់ បសកម្មភាពប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ និងចុងក្រោយបំផុតគឺការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ ។ នៅពេលមាន ការបញ្ជាក់ច្បាស់លាស់គ្រប់គ្រាន់ពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន សំណួរពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រែប្រួលការប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនោះក្នុង រយៈពេល ១០ ទៅ ១៥ ឆ្នាំ កន្លងទៅនេះត្រូវតែលើកឡើង ។ ជាទូទៅ នៅដំណាក់កាលចុងក្រោយនេះអ្នកភូមិនឹងលើកឡើង នូវបញ្ហាទំនាស់លើការប្រើប្រាស់មួយចំនួនដែលកើតមានឡើងអស់រយៈពេលជាច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅនេះ និងពណ៌នាពីការខូចខាត បរិស្ថានទូទៅរបស់គាត់ ។

ទាក់ទងនឹងបញ្ហាដីធ្លី និងធនធានដែលបានបរិយាយខាងលើ ក្រុមគួរចាប់ផ្តើមដោយពន្យល់បកស្រាយលំអិតពីដំណើរការ PLUP និងពណ៌នាពីទិសដៅចំបង ។ ជាការសំខាន់ ការសន្យារបស់ក្រុម គួរមានតែការព្យាយាមជួយអ្នកភូមិក្នុងការកំណត់រក មធ្យោបាយផ្សេងដើម្បីពុះពារជំនះបញ្ហាទាំងនោះតាមរយៈ

- មានលទ្ធភាពយល់ដឹងជាទូទៅពីស្ថានភាពរបស់ខ្លួនជាមួយនឹងការយកចិត្ត ទុកដាក់ដល់ទិដ្ឋភាពសង្គមការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ និង ទិដ្ឋភាពស្ថាប័ន (សូមអាន ការវិភាគស្ថានភាពក្នុងដំណាក់កាលទី ២
- ធ្វើការវាយតម្លៃ និងធ្វើផែនទីរួមគ្នានូវតំបន់ប្រើប្រាស់ដីផ្សេងគ្នា និងព្រំប្រទល់របស់ពួកគេ
- ជួយអ្នកភូមិដើម្បីកំណត់រកជីវិតសន្តាន និងដំណោះស្រាយដ៏ប្រសើរសំរាប់ការប្រើប្រាស់នាថ្ងៃអនាគត (ជំហានទី៣
- ជួយអ្នកភូមិក្នុងការបង្កើតគណ្យកម្មការដើម្បីគ្រប់គ្រងដំណើរកិច្ចការងារ និងដើម្បីពង្រឹងកែលម្អ ការគ្រប់គ្រងធនធាន ក្នុងភូមិ
- ជួយពួកគេក្នុងការរៀបចំគម្រោងផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅថ្ងៃអនាគត លក្ខន្តិក្សី និងផែនការគ្រប់គ្រង (ជំហានទី៥

- អនុវត្តជាមួយពួកគាត់ដើម្បីទទួលបានការឯកភាពជាផ្លូវការទៅលើផែនការ និងលក្ខន្តិក្ស ហើយបើអាចមានលទ្ធភាពផលការគាំទ្រពួកគេដើម្បីធ្វើជាសំណើការបែងចែកដីជាផ្លូវការចំពោះតំបន់ពិសេសដែលមាននៅក្នុងសហគមន៍ (ជំហានទី៦)
- ផលការគាំទ្រដល់ពួកគេក្នុងការអនុវត្ត និងប្រតិបត្តិផែនការ និងលក្ខន្តិក្ស (ជំហានទី៧ និង ៨ ដូចបានបរិយាយខាងលើ) វតមានរបស់អាជ្ញាធរថ្នាក់ខ្ពស់នៅក្នុងអង្គប្រជុំលើកដំបូងគ្រាន់តែជាជំរើស ប៉ុន្តែយ៉ាងហោចណាស់ ចាំបាច់ត្រូវតែមានតំណាងមកពីថ្នាក់ប៉ុន្តែ និងជាពិសេសតំណាងមកពីភូមិជិតខាង ។

ក្នុងករណីតំបន់ការងារត្រូវបានជ្រើសរើស ដោយរដ្ឋអំណាចថ្នាក់លើ ហើយអ្នកភូមិមិនមានសំណើអ្វីសោះ (សូមអានជំពូក ៣.៥ នេះអាចមានន័យថាសហគមន៍មូលដ្ឋានជំទាស់ទៅនឹង PLUP ដោយហេតុផលអ្វីមួយ ។ ក្នុងករណីបែបនេះក្រុម PLUP មិនត្រូវរឹងត្អឹង ប៉ុន្តែត្រូវជ្រើសរើសកន្លែងផ្សេង បើសិនជាអាចជ្រើសរើសយកតំបន់ជិតខាង ។ ការចូលរួម និងការរួមវិភាគទានរបស់អ្នកភូមិដោយស្ម័គ្រចិត្តក្នុងដំណើរការ PLUP គឺជាការសំខាន់បំផុត ។

៥២ ជំហានទី២ៗ ការវិភាគសាងសង់នៅក្នុងសហគមន៍

(ការប្រមូលព័ត៌មាន និងទិន្នន័យ - ការបកស្រាយ និងការវិភាគ)

ក្រុម PLUP ចាំបាច់ត្រូវមានការយល់ដឹងអោយច្បាស់លាស់ពីស្ថានភាពបច្ចុប្បន្នក្នុងសហគមន៍នីមួយៗ ដើម្បីគាំទ្រអ្នកភូមិ ក្នុងការកំណត់រកមធ្យោបាយកែលម្អការគ្រប់គ្រងបរិស្ថានរបស់ពួកគេ ។ ដើម្បីឈានដល់ទិសដៅនេះក្រុមនេះនឹងចាប់ផ្តើមការងារ នៅមូលដ្ឋាន ដោយធ្វើការវិភាគស្ថានភាពអោយបានស៊ីជម្រៅសិក្សាសេដ្ឋកិច្ចសង្គម និងធនធានធម្មជាតិដែលពាក់ព័ន្ធ ។ ការ ប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងតំបន់ការងារ និងទំនាស់លើការប្រើប្រាស់ជាទូទៅ នឹងត្រូវតែកំណត់រក ព្រមទាំងវិភាគ ជាមួយនឹងប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។ ជាការពិត វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការផល់យោបល់ជាប្រចាំទៅអោយសហគមន៍ទាំងមូលនិងការវិភាគស្ថានភាពច្បាស់លាស់លើផ្នែកណាមួយនោះជាមួយនឹងក្រុមអ្នកភូមិតូច ។ សកម្មភាពនេះនឹងអនុញ្ញាតអោយគ្រប់គ្រួសារ នៃសហគមន៍នេះនឹងបានជ្រាប និងចូលរួមវិភាគទានដោយអនុលោមទៅនឹងដំណើរការ PLUP ជាទូទៅ ។ នៅពេលណាអាចធ្វើ ទៅបាន ព័ត៌មានដែលទទួលបានត្រូវតែផ្ដល់ជាតំបន់គ្នា និងវិភាគនៅចំពោះមុខអ្នកភូមិ ។

៥២៦ ជំណាគការទី១ៗ ការចូលរួមពន្យល់ប្រមាណ បការប្រមូលព័ត៌មាន

តំរូវការព័ត៌មាន និងទិន្នន័យនៅក្នុង PLUP ត្រូវតែកំណត់ដោយប្រុងប្រយ័ត្នបំផុតដើម្បីជៀសវាងព័ត៌មានមិនបានការ ។ ជាញឹកញយ ស្ថាប័នជំនាញកម្ពុជា និងអង្គការអនរជាតិចូលចិត្តប្រមូលព័ត៌មាន (មិនត្រឹមតែអ្នកចូលរួមកិច្ចការស្រាវជ្រាវ នោះទេ ដោយមិនបានវាយតម្លៃព័ត៌មានសំខាន់ដែលមានពិត ប៉ុន្តែជាតំរូវការជាអប្បបរមា ។

លោក ប្រុបរត ជម្រាមបរស ដែលជា “បិតា” នៃការប៉ាន់ប្រមាណជនបទដោយមានការចូលរួម (PRA) បានបង្កើតឃ្លាចាប់ អារម្មណ៍នៃ “ការមិនអើពើប្រសើរបំផុត”

ដើម្បីពណ៌នាពីអ្វីដែលអ្នកសំរាប់សំរួលខាងក្រៅព្យាយាមនៅក្នុងដំណាក់កាលវិភាគស្ថានភាព។ អ្នកសំរាប់សំរួលទាំងនេះ នឹងមិនអាចប្រមូល និងយល់អោយបានពេញលេញនូវបញ្ហា និងហេតុការណ៍ពិត ដែលកើតមាននៅក្នុងតំបន់ការងារណាមួយឡើយ ហេតុនេះអ្នកសំរាប់សំរួលនេះ ជាទូទៅនឹងធ្វើជាមិនដឹងមិន ។ ទោះយ៉ាង ណាក៏ ពួកគេត្រូវព្យាយាមរកហេតុការណ៍ និងពត៌មានសំខាន់ ដើម្បីដាច់ការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើវិជ្ជាជីវៈទាំងនោះ និងដើម្បីគោលបំណងឈានដល់កំរិតនៃការយល់ដឹងដ៏ប្រសើរបំផុតតាមដែលអាចធ្វើបាន (ការមិនអើពើដ៏ប្រសើរបំផុត ។

បញ្ហាដល់ខាន់មួយទៀត គឺសំណួរសិរីអំពី “ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិ” ទៅលើមិនន័យ និងពត៌មានដែលប្រមូលនៅដំណាក់កាលដំបូង ។
មន្ត្រីនីតិវិធីចូលរួមទាមទារអោយអ្នកខាងក្រៅគាំទ្រសហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការវិភាគស្ថានភាពរបស់ខ្លួន ពីសេចក្តីត្រូវការ របស់ខ្លួន និងពីអាទិភាព ។

នេះជាជំហានដំបូងឆ្ពោះទៅរកគោលបំណងដ៏ទូលំទូលាយនៃការបង្កើតសេចក្តីត្រូវការនៃការប្រែប្រួលខ្លួនឯង ។ ហេតុដូច្នេះនេះ ជាមូលដ្ឋានគ្រឹះ មិនន័យ និងពត៌មានគួររក្សាជាច្រើនសម្បត្តិរបស់អ្នកភូមិ និងនៅក្នុងភូមិ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត វាអាចរារាំងក្រុម PLUP ពីតួនាទីអ្នកគាំទ្រ អ្នកសន្យា និងពេលខ្លះពីអ្នកបញ្ចុះបញ្ចូល ។ ការបញ្ចូលគ្នាដ៏សមហេតុផលមួយ គឺការធ្វើកិច្ចការទៅ តាមគោលការណ៍នៃឯកសារដើមទាំងអស់ ។ វិធីដ៏ប្រមាណជនបទដោយមានការចូលរួម គួរតែស្ថិតនៅក្នុងភូមិ បកត្រឡប់ ទៅរកភូមិវិញនៅពេលក្រុម PLUP បានថតចម្លងរួចរាល់ ។ បន្ទាប់មកសមាជិកក្រុម PLUP អាចប្រើប្រាស់មិនន័យ និងពត៌មាន ទាំងអស់ដើម្បីជំរុញដំណើរការងារ PLUP អោយមានការលូតលាស់ទៅមុខ ។ ក្នុងករណីមានឧទាហរណ៍ម្នាក់ចង់ប្រើប្រាស់មិនន័យ និងពត៌មានទាំងនេះសំរាប់គោលបំណងស្រាវជ្រាវ បង្កើនច្បាប់ គេត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតិពីសេសសល់សហគមន៍ ។

៤.២.១១ ការវិភាគនៅលើសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៅតំបន់ការងារ

ក្រុម PLUP ត្រូវតែមានចំណេះដឹងជាមូលដ្ឋានស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមរបស់ភូមិ បត់បង់ការងារ ។ មិនដោយចំបងមួយក្នុង ចំណោមនោះ គឺយល់ដឹងឱ្យបានច្រើនបំផុតពីស្ថានភាពតំរូវការនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងទៅអនាគតទៅលើជីវៈ និងធនធានធម្មជាតិ ។ ធាតុសំខាន់ៗ ចំនួនប្រជាជន និងគ្រួសារទាំងអស់របស់សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិច និងកតាបង្ហាញមួយចំនួនពីកំណើន ប្រជាជន (ដោយធម្មជាតិ និងដោយជនចំណូលថ្មី ។ វាក៏ជាតំរូវការផងដែរសំរាប់ពត៌មានអំពីអ្នកចំណូលថ្មីតាំងពីយូរយារ ប តាមរដូវកាលនៅតំបន់ទាំងនោះ ដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅព្រំប្រទល់របស់តំបន់ទាំងនោះ ។

លើសពីនេះ គេចាំបាច់ត្រូវតែប្រមូលពត៌មានអំពីមុខរបរចំបងរបស់អ្នកភូមិ និង ប្រភពចំណូលរបស់ពួកគេ ។ ក្នុងបរិបទនេះ វាមានផលប្រយោជន៍ក្នុងការចងក្រងរួមគ្នានូវបញ្ជីឈ្មោះគ្រួសារដែលមានសកម្មភាពរកបានតែមួយគ្រប់ហូប និងរកចំណូល របស់អ្នកភូមិ និងក្នុងការសាកសួររាល់សកម្មភាពថាតើគ្រួសារនីមួយៗប្រកបមុខរបរយ៉ាងដូចមេច ។

ជាទីបញ្ចប់ កតាបង្ហាញខ្លះពីកំរិតភាពក្រីក្រនៅក្នុងតំបន់បភូមិនិមួយ គឺជាវិជ្ជាជីវៈសំខាន់ ។ ក្រុម PLUP ត្រូវព្យាយាម កំណត់រក តើមានគ្រួសារប៉ុន្មានរស់នៅក្នុងតំបន់កំពុងធ្វើផែនការដែលចាត់ទុកថា ក្រ មធ្យម បគ្រប់គ្រាន់ធៀបទៅនឹងអ្នកភូមិ របស់គេ ។ គេគួរតែវាយតម្លៃផងដែរពីអ្នកភូមិដែលគ្មានដីធ្លី បង្កកភូមិដែលមានដីមិនគ្រប់គ្រាន់ ។

ពត៌មានអាចជាជីវិតស៊ី ពេលខ្លះ វាមានប្រយោជន៍ក្នុងការយល់ដឹងអោយជ្រៅជ្រះពីប្រវត្តិ និងប្រភពដើមរបស់សហគមន៍ ។ ក្នុងករណី ក្រុម PLUP មិនសុំទៅនឹងសង្គមមូលដ្ឋាន និងការប្រតិបត្តិ បប្រពៃណីរបស់សហគមន៍ ។ គេអាចប្រមូលពត៌មាន បន្ថែម ដូចជាអំពីសកម្មភាពសំខាន់របស់គ្រួសារនីមួយៗតាមភេទ ប្រចាំឆ្នាំ និងប្រចាំថ្ងៃរបស់បុរស និងស្រី វិភាគរកគ្រួសារ មាន មធ្យម និងក្រអោយបានលម្អិត និងវិភាគរកចំនួនសត្វស្រូវក្នុងមួយគ្រួសារ ។ ពត៌មាន លម្អិតដទៃទៀត អាចជាចំនួន មេគ្រួសារជាស្រី អាយុ អត្រាកើត និងស្លាប់ ។ គេក៏ព្យាយាមកំណត់រក និងវិភាគពីទំនាស់ដែលកើតមាននៅក្នុងភូមិផងដែរ ។

វិធីសាស្ត្រៗ គេអាចប្រមូលពត៌មានអំពីចំនួនប្រជាជន សកម្មភាពចំបង និងសកម្មភាពរកចំណូល ដោយប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រ ដោយផ្ទាល់ បស់ភាសន៍នៅក្នុងពេលប្រជុំភូមិ ។ គេអាចវាយតម្លៃបានយ៉ាងប្រសើរ ចំពោះគ្រួសារក្រីក្រតាម វិធីការផល់ពិន្ទុ លើទ្រព្យធន ទីពាលតបា រានកិនធុ (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ១១ ។

៤.២.១២ ការវិភាគនៅលើសាមាសធាននៅតំបន់ការងារ

គេចាំបាច់ត្រូវតែវិភាគពីអ្នកដឹកនាំ និងពីវត្តមានរបស់អង្គការដែលមានការចូលរួមគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ ដើម្បីស្វែងយល់ ពីកំរិតពឹងពាក់របស់ខ្លួន និងកំរិតនៃសម្ព័ន្ធភាពនៅក្នុងសហគមន៍ ។

ធាតុសំខាន់ៗ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការកំណត់រកវតមានស្ថាប័នមូលដ្ឋាន និងអង្គការដែលមានការចូលរួមគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ រួមទាំងអ្នកដឹកនាំផ្លូវការ និងមិនផ្លូវការនៅក្នុងភូមិ ។ ត្រូវកំណត់ពិត្នានី និងមុខងាររបស់ស្ថាប័ន និងអង្គការទាំងនោះ និងភាពជាអ្នកដឹកនាំរបស់គេចំពោះសហគមន៍ទាំងមូល ។ តើបណាអង្គការ និងគណៈកម្មការទាំងនោះបានបង្កើតឡើងតាមវិធីណា? ត្រូវកំណត់រកមនុស្សសំខាន់ នៅក្នុងសហគមន៍ដែលមានឥទ្ធិពលទៅលើការរស់នៅរបស់ភូមិ និងត្រូវរកអោយឃើញថាតើជននោះមានតំណែងសព្វថ្ងៃតាមរបៀបណា? ។ តើស្ថាប័ន និងអង្គការក្នុងស្រុកទាំងនោះបានដោះស្រាយបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធទៅ និងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិដែរឬទេ? ។ តើមានសកម្មភាពជំនួយហិរញ្ញវត្ថុ បសកម្មភាពគំរោងណាខ្លះដែលបាន អនុវត្តនៅក្នុងសហគមន៍នេះ?

ត្រូវមានអាចជាជំរើសៗ មុខងារខាងក្រៅរបស់គណៈកម្មការ និងអង្គការដែលមានការចូលរួមពីសហគមន៍ដែលមានសព្វថ្ងៃ ត្រូវវិភាគបន្ថែមទៀត ។ គេអាចធ្វើទស្សន៍វិកិត្ត និងវាយតម្លៃពីលទ្ធផលនិងសកម្មភាពព្រមទាំងអ្វីដែលប្រតិបត្តិដោយគំរោង បង្កើនលទ្ធផលការគាំទ្រពីបណ្តាអ្នកផលជំនួយដទៃទៀត ។ គេត្រូវកំណត់រកតំណាងស្រីអោយមាននៅគ្រប់ក្រុម ។ វិធីសាស្ត្រ សំភាសន៍ដោយផ្ទាល់ បដោយមានការណែនាំជាមុន ។ គេអាចវាយតម្លៃបន្ថែមទៀតពីសារៈសំខាន់ផងដែរនៃ បណ្តាស្ថាប័ននានា និងអង្គការដែលមានការចូលរួមពីសហគមន៍ដែលបានកំណត់រួចតាមការប្រើប្រាស់វិធី នេន ឱ្យមង្គរ (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ១១ ។

៥.២.៧ ការវិភាគទៅលើផែនការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន

ក្រុម PLUP គួរលើកទឹកចិត្តអ្នកភូមិអោយមានវតមាន និងចូលរួមពិភាក្សាជាចំហទៅលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្នរបស់ ពួកគេ ។ ទិសដៅរបស់ក្រុម PLUP គឺស្វែងយល់ពីបញ្ហាសំខាន់ដែលកើតមាននាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។ ឧទាហរណ៍ តើមានដី និងធនធានធម្មជាតិគ្រប់គ្រាន់នៅតំបន់នោះដែរឬទេ? តើមានអ្វីទៅជាដំណោះស្រាយ បើសិនជាដី និងធនធានធម្មជាតិមិន គ្រប់គ្រាន់? តើអ្នកភូមិមានប្រើប្រាស់ធនធានច្រើនពីខាងក្រៅសហគមន៍ បតំបន់រៀបចំផែនការដែរឬទេ? តើមានទំនាស់ ចំបង់ជាមួយប្រជាជនខាងក្រៅ បង្កកភូមិក្បែរខាងដែរឬទេ? តើមានតំបន់អាចចេញចូលដោយសេរីនៅជុំវិញសហគមន៍ ដែលគ្មានគោលការណ៍ត្រួតពិនិត្យ បគ្រប់គ្រងដែរឬទេ? តើមានការតឹងតែងលើការប្រើប្រាស់ជាប្រពៃណី បយុទ្ធការការពារ នៅក្នុងតំបន់ពិសេសណាដែរឬទេ? ។ ល ។

ធាតុសំខាន់ៗ គេត្រូវកំណត់រកតំបន់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំខាន់ ។ គេថែមទាំងចាំបាច់ត្រូវកំណត់តើសហគមន៍មូលដ្ឋានគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងសហគមន៍ជាកំណត់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះ? បន្ទាប់មកវាយតម្លៃពីស្ថានភាពកម្មសិទ្ធិ ដីធ្លីនៅក្នុងសហគមន៍ ដូចជាតាមរយៈការវិភាគធនធានធម្មជាតិ អ្នកដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់វិញ្ញាបនបត្រដីធ្លី និងប័ណ្ណកម្មសិទ្ធិ កាន់កាប់ដីធ្លី (ផ្លូវការបមិនផ្លូវការ ។ វាយតម្លៃសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាទំនៀមទំលាប់ ដូចជា ទៅលើព្រៃឈើ ប តំបន់នេសាទ (នរណាប្រើប្រាស់ធនធានទាំងនេះ? ក្នុងគោលបំណងអ្វី? ជាមួយនឹងកំរិត និងភាពញឹកញាប់នៃធ្វើការដកហូត? តើព្រំប្រទល់ សំខាន់នៅណា? ។ នៅតំបន់ភាគច្រើននៃប្រទេសកម្ពុជា អ្នកភូមិប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ និងធ្វើនេសាទនៅឆ្ងាយពីភូមិ របស់ពួកគេទៅតាមរដូវកាលប្រចាំ ។ ការប្រើប្រាស់ធនធានដែលស្ថិតនៅខាងក្រៅព្រំប្រទល់ភូមិ បញ្ជាក់ចាំបាច់ត្រូវតែពិចារណាដែរ ។ ផ្ទុយទៅវិញមានអ្នកប្រើប្រាស់ ដទៃទៀតជាច្រើនបានដកហូតធនធានធម្មជាតិទាំងនេះដែលស្ថិតនៅក្នុងតំបន់រៀបចំផែនការ ហើយអ្នកទាំងនោះក៏ចាំបាច់ ត្រូវតែដឹងផងដែរ (នរណាខ្លះមកពីខាងក្រៅ និងពេលណា? តើពួកគេប្រើប្រាស់អ្វីខ្លះ? ក្នុងបរិមាណប៉ុន្មាន និងរដូវកាលណា? តើមានសិទ្ធិប្រពៃណី បផ្ទុកការអ្វីខ្លះដែលពួកគេមាន? ។ តើច្បាប់គ្រប់គ្រងចំពោះតំបន់ពិសេសទាំងនោះមានលក្ខណ៍ជា

ប្រពៃណី បជាទំនៀមទំលាប់រួម? បើមានមែនច្បាប់ និងបទបញ្ជាដែលប្រើប្រាស់សព្វថ្ងៃដឹងគ្រប់គ្នាដែរឬទេ? មានការ គោរពឬទេ? មានចងក្រងជាឯកសារឬទេ? តើសហគមន៍ទាំងនោះ ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធបែងចែកដីធ្លីតាមប្រពៃណីដែរឬទេ? បើសិនមាន តើធាតុចំបង និងតើវាដំណើរការយ៉ាងដូចម្តេច? ចុងបញ្ចប់វាជាការសំខាន់ណាស់ត្រូវដឹងថាតើការបែងចែកដីធ្លី របស់រដ្ឋទៅអោយអ្នកខាងក្រៅបានធ្វើអោយប៉ះពាល់យ៉ាងខ្លាំងដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងការប្រតិបត្តិជាទំនៀមទំលាប់ របស់ពួកគេយ៉ាងណាដែរ? ។

វិធីសាស្ត្រ គេគួរតែសួរអ្នកភូមិអោយគួរ ផែនទីធនធានរបស់សហគមន៍ ដសាមញ្ញ (កអាចហៅថា ផែនទីមូលដ្ឋានរបស់ ភូមិ នៅលើក្រដាសដង់មួយជាមួយនឹងហ្វីតច្រើនពណ៌ ។ ផែនទីតូចដោយដៃនេះ គួរធ្វើអោយមានភាពខុសគ្នារវាងភូមិករ ផ្លូវសំខាន់ និងតំបន់គួរអោយកត់សំគាល់សំខាន់ ព្រំប្រទល់របស់ភូមិត្រួស និងតំបន់កសិកម្មរួមមាន ដីស្រែបោះបង់ចំការ ស្រែនៅលើភ្នំ តំបន់ព្រៃឈើទាំងអស់ បើសិនជាអាចភាពខុសគ្នាជាមួយនឹងលក្ខណបច្ចុប្បន្ន (ដូចជា តំបន់ព្រៃក្រសាំងខ្លាំង ខូចខាតបន្តិចបន្តួច ខូចខាតគ្មានសល់ដើមឈើធំ ព្រៃតុម្កាត តំបន់វាលស្មៅ និងតំបន់នេសាទទាំងអស់ (ដូចជា បឹង ត្រពាំង សឹង ទន្លេ ព្រែក ប្រឡាយ (សូមមើលពតមានលំអិតនៅលើផែនទីធនធាន នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ១១ ។

ចូរចងចាំថា មិនទាន់សំខាន់ត្រូវមានផែនទីដែលមានមាត្រដ្ឋានពិតប្រាកដទេ នៅចុងបញ្ចប់នៃការធ្វើផែនទីលើកដំបូង ។ ផែនទី ភូមិនេះគឺជាឧបករណ៍មួយក្នុងការវាយតម្លៃត្រួសពីស្ថានភាពទូទៅលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ។ ផែនទីលំអិត និងធ្វើ បន្ទាប់នៅដំណាក់កាលលើកក្រោយ (សូមមើល ជំពូក ៤.២.៣ ។ មិនគួរភ្លេចថា សមាជិកក្រុម PLUP ម្នាក់ត្រូវធ្វើការ សំរាប់រូបលក្ខណៈ គួរផែនទីភូមិនេះហើយថាសមាជិកម្នាក់ទៀត កត់ត្រារាល់គំនិត និងយោបល់របស់សហគមន៍ដែលមិន ជាធិបតេយ្យក្នុងការគូរផែនទីនេះ ។ សមាជិកក្រុមទាំងអស់គួរបន់សំណួរដោយចង់ដឹងទៅលើផែនទី ដើម្បីបំពេញកន្លែង ទទេ និងដើម្បីទទួលបានរូបភាពពេញលេញ ។ ចុងបញ្ចប់ កំណត់សំគាល់អោយគួរបន្ថែមទៅលើផែនទីនោះ ។ នៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ១១ មានគំរូផែនទីធនធាននៅក្នុងភូមិមួយ ។

៥.២.៨ ការវិភាគទៅលើទំនាស់នៃការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន និងបម្រែបម្រួល

ប្រហែលជាភាគច្រើននៃទំនាស់ទៅលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លីរវាងសហគមន៍ បង្ហាញនិងអ្នកខាងក្រៅ និងអាចកើតមានជាស្រេច នៅពេលណាមួយនៃដំណាក់កាលពីមុនមក ។
យ៉ាងណាក៏ដោយក្រុម PLUP ត្រូវតែគិតគូរបញ្ជាក់ឡើងនេះមុនទៀតពីព្រោះ ក្រុម PLUP អាចចូលរួមវិភាគទានក្នុងការគ្រប់គ្រងទំនាស់ផងដែរ ។ ហេតុនេះ
ក្រុមនេះចាំបាច់ត្រូវតែកំណត់រកអោយ ឃើញថាតើជាអ្វីទៅ និងនរណាជាអ្នកបង្កអោយមានទំនាស់ ហើយថាតើអ្វីទៅជាការខិតខំប្រឹងប្រែងពីមុនមកក្នុងការ ដោះស្រាយទំនាស់ទាំងនេះ ។
ក្រុម PLUP ត្រូវតែយល់អោយបានច្បាស់ពីការប្រែប្រួលការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិដែល បានកើតមាន ប៉ុន្មានឆ្នាំកន្លងទៅនេះ ។

ទិដ្ឋភាពទូទៅ២ - តើអ្វីទៅជាទំនាស់ចំបងទៅលើការប្រើប្រាស់ធនធានជាមួយនិងអ្នកចំណូលថ្មី? តើសហគមន៍មូលដ្ឋាន

ដោះស្រាយស្ថានភាពទំនាស់ទៅលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លីយ៉ាងដូចម្តេច? តើមានហេតុផលនៃការដណ្តើមដី បករណ៍ដីទៅអោយ ឈ្នួញកណ្តាល បង្កមានអំណាចដែរឬទេ?

តើធនធានដែលប្រើប្រាស់ពីអ្នកចំណូលថ្មីក្នុងគោលបំណងបំពេញសេចក្តីត្រូវការ ផ្នែកជីវភាព បក្សក្រាបបំណងរកប្រាក់ចំណូល? អ្នកចំណូលថ្មីជានរណា?

តើស្ថានភាពទូទៅនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លី បធនធាន ធម្មជាតិរយៈពេល១០ ទៅ ១៥ ឆ្នាំកន្លងទៅនេះយ៉ាងណាដែរ?

គម្រោងគោលដៅ២ - បើអាចក្រុម PLUP អាចដំណើរការភ្លាមក្នុងការចុះអង្កេតទស្សន៍រូបរបស់អ្នកពាក់ព័ន្ធក្នុងទំនាស់ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីស្រួចស្រាវនៅក្នុងតំបន់កំពុងធ្វើផែនការ ។

ដោយសំឡឹងមើល "ភាគីម្ខាងទៀត" ក្រុម PLUP និងអោយយល់ កាន់តែច្បាស់ថែមទៀតពីស្ថានភាពទូទៅ និងពីមូលហេតុនៃការកើតទំនាស់ ។ ការផ្តើមផាត់ពត៌មាននៅមូលដ្ឋានលើទំនាស់
នៃការប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងមានភាពងាយស្រួលក្នុងករណីមានការចូលរួមពីអ្នកភូមិ ។ ក្នុងករណីទំនាស់មាន ការពាក់ព័ន្ធនឹងអ្នកធ្វើជំនួញ ក្រុមហ៊ុនសម្បទាន
ទាហានរំលាយជាដើម វាមានការលំបាកកាន់តែខ្លាំងឡើង និងត្រូវតែពន្យារ ពេលទៅដំណាក់កាលក្រោយនៃដំណាក់កាល PLUP (សូមអាន ជំពូក ៤.៣.២ ។

វិធីសាស្ត្រ - អ្នកភូមិត្រូវចំណងទៅក្នុងផែនទីគូសដោយដៃលើកទី២ (ជាញឹកញយសំដៅយក " ផែនទីទំនាស់" នូវតំបន់ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំខាន់ចេញពី " ផែនទីភូមិ

និងបន្ទាប់មកគូសតំបន់ដែលមានការប្រើប្រាស់ធនធាននានារបស់អ្នកចំណូលថ្មី នាពេលបច្ចុប្បន្ន ដូចជា ឈ្មោះភូមិបត់បន់ ពួកគេមកពីណា និងផលិតផលសំខាន់ដែលពួកគេប្រើប្រាស់
ព្រមទាំងរដ្ឋាការ និងចំនួនអ្នកចំណូលថ្មីដែលបានប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិទាំងនោះ ។ ជាពិសេសគូសតំបន់ដែលនាំទៅដល់ទំនាស់ជាមួយនិង ពណ៌ចាប់អារម្មណ៍
បញ្ជាក់ទាក់ទងអារម្មណ៍ ។

ប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រដូចគ្នាទៅតាមតំបន់នានាដែលអ្នកចំណូលថ្មី បានដំណើរការធ្វើជាកម្មសិទ្ធិខុសច្បាប់ដែលប្រឆាំងទៅនឹងឆន្ទៈ របស់អ្នកភូមិក្នុងតែកត់សំគាល់ផងដែរ ។ ចុងបញ្ចប់
គំនូសបំពេញត្រូវគូសកាត់ព្រំប្រទល់ភូមិឆ្ពោះទៅរកតំបន់ដែល ប្រើប្រាស់របស់សហគមន៍មូលដ្ឋានដែលតំបន់នោះស្ថិតនៅខាងក្រៅការកំណត់តំបន់ធ្វើផែនការ ។ ជាឧទាហរណ៍
បើសិនអ្នកភូមិ ធ្វើបំណាច់ទៅតាមរដ្ឋ ទៅតំបន់បឹងទន្លេសាបក្នុងគោលបំណងធ្វើនេសាទ បដិកប្បធនធានព្រៃឈើលើកំណាត់ផ្លូវឆ្ងាយ ក្នុងរយៈពេលមួយចំនួនក្នុងមួយឆ្នាំ ។
គំនូសបំពេញនៅលើផែនទីឆ្ពោះទៅតំបន់ទាំងនោះ ត្រូវតែសរសេរកំណត់សំគាល់ ។ វាជា ការសំខាន់ក្នុងការគូសជាមួយនិងគំនូសបំពេញពីរដ្ឋាការរបស់អ្នកភូមិធ្វើដំណើរ ផលិតផលប្រើប្រាស់
ចំនួនគ្រួសារដែល ពាក់ព័ន្ធ និងចំងាយធ្វើដំណើរប្រហាក់ប្រហែល (គិតជាថ្ងៃ ឬ គីឡូម៉ែត្រ ។

ក្រុម PLUP ជាធិបតេយ្យត្រូវចងចាំថាតួនាទីរបស់ពួកគេ គឺសួរសំណួរ និងមិនត្រូវផលចំណាយឡើយ ។ ក្នុងករណីគូសផែនទី ធនធានរបស់ភូមិជាលើកដំបូងសំខាន់បំផុតនោះ
គឺផែនទីទាំងនេះត្រូវគូសដោយអ្នកភូមិដាច់ខាត និងមិនត្រូវធ្វើដោយបុគ្គលិក បច្ចេកទេសឡើយ ។ ក្រុម PLUP អាចចំណងផែនទីទាំងនោះបាននៅដំណាក់កាលក្រោយ ។
ចំនួនសំខាន់មួយនៃការវិភាគស្ថានភាពរួម គឺត្រូវបង្កើតការទុកចិត្ត និងយោគយល់គ្នារវាងក្រុម PLUP និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ភាពជឿជាក់ និងទំនុកទុកចិត្ត និងមិនអាចកើតមានឡើងឡើយ ប្រសិនបើសមាជិកក្រុមនេះមានអាកប្បកិរិយាត្រួតត្រាលើស លប់លើ និងបញ្ជាអ្នកទាំងនោះអោយធ្វើនេះ
បមិនត្រូវធ្វើនោះ ។ នៅពេលបញ្ចប់កិច្ចការនីមួយៗ អ្នកសំរាប់សំរួលត្រូវសួរ សំណួរចុងក្រោយ គឺតើយើងមានមើលហួសអ្វីទេ
បរិយាយមានភ្លេចបញ្ហាណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និង ធនធានធម្មជាតិដែលចាំបាច់ត្រូវតែដោះស្រាយដែរឬទេ? តើអ្នកមានអ្វីត្រូវបន្ថែមដែរឬទេ? អត្ថបទដកស្រង់កាសែត
ជាប្រជា ឱវិលយ (ការដកស្រង់នេះមិនបានបញ្ជាក់ថ្ងៃខែទេ ។

៥២២ ដំណាចក្រទី ២ រឿងការវិភាគគម្រោងគោលដៅ២ និងការផលយោបល់នៅឱ្យសហគមន៍នៅទីមួយ ស្ថិតក្រោមបរិយាកាសធម្មតា

គេត្រូវចំណាយពេលប្រមាណ២ថ្ងៃទៅមូលដ្ឋាន នៅក្នុងដំណាក់កាលប៉ាន់ប្រមាណដោយមាន ការចូលរួម និងដំណាក់កាលប្រមូលពត៌មាន ។ នៅដំណាក់កាលនេះ ក្រុម PLUP
នឹងត្រូវការពេលវេលាដើម្បីពិនិត្យស៊ើវវិភាគ និងចំណងពត៌មានដែលប្រមូលបាន ។ នេះគឺជាកិច្ចការការិយាល័យ ក្រុមចងក្រង និងប្រៀបធៀបរាល់កំណត់ហេតុ និង
វិធីសាស្ត្រនៃការប៉ាន់ប្រមាណផលបទដោយមានការចូលរួមដើម្បីបង្កើតអោយចេញជារូបភាពសហគមន៍ ។ វាថែមទាំងផល ឱកាសដល់ក្រុម PLUP ក្នុងការពិនិត្យ
និងពិភាក្សាថាតើពត៌មានអាចចាត់ថាពេញលេញ និងលម្អិតល្អិតគ្រប់គ្រាន់ដែរឬទេ ។

ករណីខ្លះបទដ្ឋាននៃ "ប្រវត្តិភូមិ ១វិលលាង ផ្សំចិត្តច្រើន" ត្រូវចងក្រងឡើងធ្វើជាបទដ្ឋានពត៌មានរួមមួយ ដើម្បីអោយមានភាព ងាយស្រួលក្នុងការផែនការពត៌មានពីភាពពេញលេញ
និងដើម្បីធ្វើអោយមិនខ្វះខាតដោយប្រៀបធៀបរវាងតំបន់ការងារផ្សេងៗ ។

ពុំសូវមានច្បាប់បង្កាន់ដែលត្រូវចុះនៅក្នុងផែនទី នៅដំណាក់កាលធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន និងកំរិតលំអិតប៉ុន្មានទេ ។ នេះជាបញ្ហាមួយដែលក្រុម PLUP ត្រូវសម្រេចចិត្តមួយករណីម្ខាង ។ យ៉ាងណាក៏ដោយ តំរូវការអប្បបរមាមួយចំនួនអាចត្រូវ បង្កើតឡើង ។

២.៣ មាននិងតំរូវការសំខាន់ៗ

- ផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ននៃតំបន់ការងារ ត្រូវមានមាត្រដ្ឋាន ១:៥០.០០០ និង ១:២០.០០០ ។ ជាការល្អ ផែនទីនេះ គួររៀបចំនៅលើជំរឿនឡូការ៉ា ១១៨០ ជានិមិត្តរូបនៃចម្ងាយ លើរូបថតពីលើអាកាស ប្រូបភាពផ្កាយរណបដែល បានពង្រីក ។ ផែនទីឋានលេខ២ដែលបានពង្រីករួច ជាទូទៅវាមានភាពគ្រប់គ្រាន់ដូចផែនទីកំពុងគូរ (សូមអាន ឧបសម្ព័ន្ធ ៩ ។
- គំរោងមួយចំនួនដែលប្រើឧបករណ៍ GIS ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន គឺធ្វើឡើងដោយប្រើប្រាស់ផែនទីធនធានរបស់សហគមន៍ គួរដោយដៃ សូមអាន (៤.២.១.៣ ។ ផែនទីព្រាងនេះ ដោយមានជំនួយពីការវាស់វែង អក្សរ និងត្រូវតូស បញ្ចូលក្នុងកុំព្យូទ័រ ។ ដោយហេតុនោះ ផែនទីដែលតូសដោយអ្នកភូមិ ជាបណ្តើរ បំប្លែងទៅជាផែនទីពិតប្រាកដ ដែលមានមាត្រដ្ឋានច្បាស់លាស់ដែលជាផែនទីឆ្លុះបញ្ចាំងពីការប្រើប្រាស់ដីឆ្លុះបញ្ចាំងពេលបច្ចុប្បន្ន ។
- គេត្រូវរៀបចំការគូរឱ្យបានត្រឹមត្រូវប្រសិនបើ បង្កើនតំបន់ការងារនៅលើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ។ មន្ត្រីកិច្ចការស្តីពីសុខាភិបាល ជួយចូលរួមកំណត់ព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលដែលមាន ។
- លើសពីនេះ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ត្រូវបង្ហាញអោយឃើញរាល់ធនធានសាធារណៈ បំប៉នប្រើប្រាស់រួមជា មួយនឹងការចង្អុលបង្ហាញពីមុខងាររបស់តំបន់នោះ (ដូចជាព្រៃឈើសំរាប់ផលិតផលសហគមន៍ ព្រៃការក្ស ព្រៃធានាភាពបច្ចុប្បន្ន (ដូចជា បំប៉នបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់និងត្រូវពណ៌នាពីសិទ្ធិចេញចូលប្រើប្រាស់ទូទៅ (ដូចជា ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយ អ្នកស្រុកមកពី ភូមិ ក ខ គ ។ នេះមានន័យថា យ៉ាងហោចណាស់ក្នុងពេលធ្វើផែនទី បញ្ជីសារពើភ័ណពេញលេញនៃតំបន់ព្រៃឈើ និងតំបន់នេសាទទាំងអស់ត្រូវបានបំពេញបំណងមួយដែរ ។ ពត៌មានលំអិតស្តីពីឯកតាផែនទីនីមួយៗ ត្រូវចងក្រងអោយមាននៅក្នុងតារាងមួយ បន្ថែមក្នុងបញ្ជីទិន្នន័យ ។ ការប្រើប្រាស់កូដ (សូមមើល ឧទាហរណ៍ប្រព័ន្ធកំណត់ថ្នាក់ នៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៣ សំរាប់ឯកតាផែនទីនីមួយៗគឺសន្សំសំចៃពេលវេលា និងកែលម្អការប្រើប្រាស់ផែនទី ។
- ក្នុងស្ថានភាពប្រទេសកម្ពុជា ផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ជាធិបតេយ្យ ត្រូវមានពត៌មានស្តីពីចំការមិននៅក្នុងតំបន់ ផែនការ បើសិនជាអាច ត្រូវមានកំណត់សំគាល់បន្ថែម ពីសកម្មភាពដោះស្រាយនៅក្នុងផែនការពិពេលកន្លងទៅ និងពីដង់ស៊ីតេមីនជាដើម ។
- ជាធម្មតា ក្នុងក្រុមប្រឹក្សា PLUP ធ្វើកិច្ចការនៅមូលដ្ឋានមានរយៈពេលលើសពី១០-១៥ថ្ងៃ តំបន់ណាក៏ដោយ ដែលបង្ហាញពីការប្រែប្រួលឆាប់រហ័សពេកនៃប្រភេទការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងជាពិសេសនៃប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លី ក៏ត្រូវតែដៅ នៅក្នុងផែនទីអោយបានលំអិត ។ តំបន់ប្រែប្រួលទាំងនេះ អាចជាតំបន់ស្រែចំការថ្មីនៅតំបន់ភ្នំដែល ធ្វើនៅក្នុងព្រៃដំណុះថ្មី (ព្រៃបោះ បន្ទាប់ពីតំបន់ដីព្រៃគុរម្ពាត ចំការថ្មីដែលប្រកាសថាជាបង់អ្នកមកពី ខាងក្រៅ បង្កើនជាតំបន់នៃការពង្រីកដីស្រែ ។
- ម្យ៉ាងវិញទៀត វាលស្រែចំការ (ដូចជា ស្រែធ្វើប្រវាស់និងមេឃ ស្រែលិចទឹក ជាទូទៅមិនចាំបាច់ចុះនៅក្នុង ផែនទី ថាជាវាលស្រែរបស់បុគ្គល ប ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គ្រួសារ ប៉ុន្តែជាវាលស្រែទូទៅ ។ ជាមួយគ្នានេះដែរ វាលស្រែពេនចរ និងតំបន់ដែលបោះបង់ចោលកមិនត្រូវចុះនៅក្នុងផែនទីថាជាបង់គ្រួសារដែរ គ្រាន់តែបញ្ជាក់នៅ លើផែនទីថាជាតំបន់ ធ្វើកសិកម្មពេនចរ ជាមួយនឹងព្រៃឈើ ដល់ផលបន្ទាប់បន្សំ ។ មន្ត្រីនៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូប និងកម្ម និងសំណង់ និងចុះធ្វើការសិក្សា និងធ្វើផែនទីលំអិតពីតំបន់វាលស្រែ ចំការ ស្រែនៅតំបន់ភ្នំ និងស្រែកសិកម្ម ពេនចរនៅពេលដែលកម្មវិធីការចុះបញ្ជីក្បាលដី និងការបែងចែកដីជាមួយនឹងកេតនភាពនៃការប្រគល់វិញ្ញាបនបត្រ កាន់កាប់ដីដែលធ្វើឡើងក្នុងតំបន់ពិសេសបន្ទាប់កិច្ចការធ្វើផែនទីរបស់ PLUP រួច ។

ដំណើរការពិតប្រាកដនៃការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន និងពិភាក្សាមួយភាគធំទៅលើគុណភាព និងភាពត្រឹមត្រូវនៃ ផែនទីដើម ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងករណីដែលក្រុម PLUP បានពង្រីករូបថតពីលើអាកាសដែលមានទិន្នន័យថ្មី បុគ្គលភាពរូបភាព ផ្កាយរណបកាន់តែខ្ពស់រួចរាល់ហើយ ភាពចាំបាច់នៃការងារកំណត់ព្រំប្រទល់នៅមូលដ្ឋាន និងកាត់បន្ថយបានច្រើន ។ ប្រសិនបើ ក្រុមនេះមានតែរូបថតចម្លងពីលើអាកាសចាស់ នេះមានន័យថាការងារត្រួតពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ នៅលើដីត្រូវធ្វើច្រើនដើម្បី កំណត់ព្រំប្រទល់ថ្មីរវាងឯកតាប្រើប្រាស់ដីទាំងអស់នៅលើជំរឿនឡូការ៉ា ។ ការកំណត់ព្រំប្រទល់នៅលើផែនទី និងការងារ ស្រាវជ្រាវ នឹងប្រហែលជាត្រូវការពេលវេលាយូរជាង ប្រសិនបើក្រុមនេះធ្វើការជាមួយនឹងផែនទីព្រាងនៃធនធានរបស់ សហគមន៍ដែលគួរដោយដៃ ដោយផែនទីឋានលេខ២ពង្រីក និងដោយឧបករណ៍ អក្សរ ។

ប្រសិនបើគំរោង បង្កើនដែលគាំទ្រ PLUP មានលទ្ធភាពអាចរកបានសេវាកម្ម GIS ពីការងាររបស់ខ្លួន បើអ្នកផលសេវា កម្មខាងក្រៅ (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ៨ នោះកំណត់បំពេញនៃផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន ត្រូវតែធ្វើឱ្យឆ្ងាយ ១១៨០ លីន័រ ហើយដែលនាំទៅដល់ការផលិតជាផែនទីពណ៌ ។ ដើម្បីធ្វើឱ្យឆ្ងាយព្រាងផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន គេត្រូវការដឹងទីតាំង តាមរយៈ អក្សរ ពី ៦ ទៅ ២០ កន្លែងរបស់តំបន់សំគាល់សំខាន់ ដូចជា (អគារចាស់ សឹង ព្រែកកោង បក់ពូលភ្នំ បង្គោល ឆ្នេរកាត់ដែលអាចមើលឃើញច្បាស់ ។ នេះក៏ជាករណីមួយដែរ ប្រសិនបើផែនទីគោល ជាប្រភេទពីលើអាកាស ប្រូបភាព ផ្កាយរណបដែលមិនមានការកែតម្រូវ ។

នៅតំបន់ភ្នំ គេអាចប្រើប្រាស់បច្ចេកទេសដទៃផ្សេងទៀតក្នុងការវាយតម្លៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន និងពិភាក្សាលើការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅថ្ងៃអនាគត ។ បច្ចេកទេសនេះ ហៅថា តំរូវ

១ ម្យ៉ាងលើសពីនេះ គឺជាកំរិតដែលមានវិជ្ជាមាត្រ ៣ នៅភូមិ បត់បង់ ផែនការដែលត្រូវបានបង្កើតឡើង ។ ជាការប្រសើរ អ្នកភូមិត្រូវតែធ្វើកិច្ចការទាំងនេះ ។ កំរិតនេះអាចធ្វើជា លក្ខណ៍ប្រឈាន អាសន្ន (ដូចជាកំរិតភូមិដោយប្រើប្រាស់ដីខ្វះ ឬ ដីឥដ្ឋ ពាក់កណ្តាលអចិន្ត្រៃយ៍ (ដូចជាកំរិតដីឥដ្ឋភ្ជាប់ដោយ ការពិសោធន៍ ឬ អចិន្ត្រៃយ៍ (កំរិតក្នុងរឹង បសាយរូបមន្ត ឬ តាមរូបមន្ត ។ វិធីសាស្ត្រនេះមិនអាចយកមកអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ភាគច្រើននៃ ប្រទេសកម្ពុជា ដែលតំបន់ទាំងនោះមានស្ថានភាពជីវភាពច្រើនជាជំនាញរាបស្មើ ពីព្រោះបច្ចេកទេសនេះមានន័យតែចំពោះតំបន់ ភូមិសាស្ត្រដីខ្ពស់ទាប ។ ប៉ុន្តែវាអាចជាជំនួយមួយគួរអោយចាប់អារម្មណ៍ចំពោះតំបន់ភ្នំភាគពាយ័ព្យនៃប្រទេស ។

ការធ្វើកំរិតនេះ មានផលប្រយោជន៍ដោយសារវាជាវិធីចូលរួមដល់កម្មវិធីចំពោះករណីកំរិតដីជាបណ្តោះអាសន្ន បញ្ជាក់ករណី អចិន្ត្រៃយ៍ដែលចូលរួមធ្វើដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ មួយវិញទៀត ការធ្វើកំរិតទាមទារពេលវេលាច្រើន និងមានករណីជាច្រើន ដែលមិនអាចជំនួសភាពចាំបាច់នៃការធ្វើផែនទី ពីព្រោះជាទូទៅ ការឯកភាពជាផ្លូវការទៅលើផែនការប្រើប្រាស់ដីធម្មតា អោយមានផែនទីក្រដាស ។

ជាថ្មីម្តងទៀត ដើម្បីធ្វើផែនទីអោយបានល្អ វាទាមទារអោយមានបទដ្ឋានមួយចំនួននៃប្រភេទធនធាន និងដីធ្លី ។ ការប្រើប្រាស់ ប្រព័ន្ធចាត់ថ្នាក់ជាបទដ្ឋានសំរាប់ឯកតាប្រើប្រាស់ដី (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ៣ និងការប្រើប្រាស់ GIS សំរាប់បោះពុម្ពអោយ ច្បាស់ និងបង្កើនការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ការផ្តល់ជាតំណាង និងការយកមកប្រើប្រាស់បាននៃផែនទីដើម ។ បញ្ហាមួយ ដែលជាគ្រឿងងាយចាប់អារម្មណ៍ក្នុងពេលធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធម្មតាបច្ចុប្បន្ននោះ គឺការកំណត់ព្រំប្រទល់ភូមិ បង្កំ ។ ជាផ្លូវការ គេកំណត់ព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលមានរហូតដល់ថ្នាក់ឃុំ ។ សូម្បីតែព្រំប្រទល់ថ្នាក់ឃុំក៏នៅតែមានភាពមិនច្បាស់លាស់ដែរ ។ នៅតាម ខេត្តមួយចំនួន មន្ត្រីក្រសួងរៀបចំផែនទី ឥតរូបនិយកម្ម និងសំណង់ កំពុងធ្វើការស្រាវជ្រាវសារឡើងវិញទៅលើព្រំប្រទល់ ទាំងនោះនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ។

យោងតាមបទពិសោធន៍បច្ចុប្បន្ន អ្នកភូមិនៅតំបន់ជាច្រើននៃប្រទេសកម្ពុជា មានគំនិតផ្សេងគ្នាចំពោះព្រំប្រទល់ភូមិ ។ នៅ តំបន់មានដង់ស៊ីតេច្រើនបង្អួច ព្រំប្រទល់ភូមិហាក់ដូចជាកំណត់បានច្បាស់លាស់គ្រាន់បើ និងដឹងគ្រប់គ្នា ។ តែទោះជាយ៉ាង នេះក៏ គេក៏បានធ្វើការកត់ត្រាទុកផងដែរ ចំពោះព្រំប្រទល់ភូមិដែលកាត់ព្រំប្រទល់ឃុំ ។

ក្នុងករណីដែលភូមិមានតំបន់ចេញចូលជាចំហ័សទូលាយ ដូចជាតំបន់ព្រៃឈើដីធ្លីលើលើយ បត់បង់លិចទិសបឹងទន្លេសាប អ្នកភូមិ មាននិន្នាការកំណត់ព្រំប្រទល់ភូមិ ថាជាតំបន់ដែលស្ថិតនៅជិតភូមិតែម្តង ។ ធនធានសាធារណៈជាច្រើន មិនត្រូវបានគេគិតថាជា ផ្នែករបស់ដីភូមិឡើយ ។ ហេតុដូច្នេះ ចំនុចណាមួយក៏ដោយនៃប្រទេសកម្ពុជា គឺត្រូវស្ថិតនៅក្នុងព្រំ ប្រទល់ភូមិ ឃុំ ស្រុក ។ល ។ ហេតុនេះភូមិមួយ ត្រូវមានព្រំប្រទល់ច្បាស់លាស់ជាមួយភូមិជិតខាងរបស់ខ្លួន ហើយក៏មិនអាចមានព្រំប្រទល់ជាប់ជាមួយ “ដីគ្មានម្ចាស់” ដែរ ។

សារៈសំខាន់បំផុតនៅក្នុងពេលធ្វើផែនទី គឺត្រូវផ្តល់ជាតំណាងមានរូបរាងរវាងព្រំប្រទល់ភូមិមួយទៅភូមិមួយ ដោយគួសនៅលើ ផែនទីនៅចំពោះមុខវត្តមានរបស់សហគមន៍ជិតខាងគ្នា ជាធម្មតាបញ្ជាក់ការចូលរួមនិងងាយស្រួលនឹងរៀបចំឡើយ ។ បញ្ហាទំនាស់ ព្រំប្រទល់មួយចំនួនរវាងភូមិជិតខាង អាចដោះស្រាយបានតែតាមរយៈសេចក្តីសំរេចចិត្តរបស់រដ្ឋអំណាចថ្នាក់ខ្ពស់ (ថ្នាក់ ឃុំ ឬ ស្រុក ហើយទំនាស់បែបនេះអាចនឹងពន្យារពេលយូរដល់ដំណើរការ PLUP ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ វាជាការសំខាន់ក្នុងការ កំណត់តំបន់រៀបចំផែនការអោយច្បាស់លាស់ និងព្រំប្រទល់រដ្ឋបាលរបស់តំបន់ធ្វើផែនការ គឺដើម្បីធ្វើអោយច្បាស់លាស់នូវ ភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវ ក្នុងការគ្រប់គ្រងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ខណៈពេលនៃដំណាក់កាលចាប់ផ្តើមនៃការវិភាគស្ថានភាព ជាធម្មតាអ្នកភូមិត្រូវតែមានតួនាទីជាអ្នកដឹកនាំក្នុងការវិភាគ ស្ថានភាពថ្មីរបស់ពួកគេ ហើយនៅពេលជាមួយគ្នានេះដែរ សមាជិកក្រុម PLUP ចាំបាច់ត្រូវតែដើរតួនាទីអោយសកម្មក្នុង ដំណើរការរៀបចំធ្វើផែនទីសីតិការប្រើប្រាស់ដីធម្មតាបច្ចុប្បន្ន ។ អ្នកភូមិត្រូវតែលើកទឹកចិត្តតាមលទ្ធភាពដែលអាចធ្វើទៅបាន ដើម្បីចូលរួមដល់កិច្ចការរៀបចំធ្វើផែនទី កុំប៉ុន្តែជាទូទៅ និងដោយសារតែការខាងបច្ចេកទេស អ្នកភូមិ នឹងដើរតួនាទីភាគ ច្រើនជាអ្នកផល់ពេលមាន ក្នុងពេលធ្វើការនៅមូលដ្ឋាននិងធ្វើការវាស់វែង អក្សរ ។ ប្រសិនបើក្រុម មានរូបថតពីលើអាកាស ដែលបានពង្រីកចំណែកត្រង់កន្លែងធ្វើការងារ នោះរូបភាពប្រភេទនេះ នឹងបង្កើតឱកាសសំរាប់ការចូលរួមរបស់អ្នកភូមិតិច្រោះ ជាទូទៅពួកគេអាចមាន លទ្ធភាពអាន និងបកស្រាយរូបភាពទាំងនេះ ។

៥.២.៤ ដំណាក់កាលទី៤៖ ការផលយោបល់នៃអោយសហគមន៍ទទួល (សិក្សាសាលាថ្នាក់ភូមិ)

នៅក្នុងបន្ទាប់នៃការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធម្មតាបច្ចុប្បន្ន គេគួររៀបចំការប្រជុំផលយោបល់ដល់អ្នកភូមិជាទូទៅនៅលើកទី ២ ។ គំរោងខ្លះនៅកម្ពុជា (ដូចជា FAO-PMNR សៀវភៅ ចាត់ទុកប្រភេទប្រជុំបែបនេះថាជាសិក្ខាសាលាភូមិ ដែលនៅពេល នោះ គំរោងក៏បានអញ្ជើញតំណាងរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន (ឃុំ ស្រុក មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់និងនេសាទកងកំលាំងប្រដាប់ អាវុធជាដើម អោយចូលរួមផងដែរ ។

មិនដោយបង់ប្រជុំ បសិក្ខាសាលាបែបនេះ គឺដើម្បីឆ្លុះបញ្ចាំងអោយកាន់តែច្រើនឡើងក្នុងការប្រើប្រាស់ដីធម្មតាបច្ចុប្បន្ន ដើម្បី ពិនិត្យផែនការផែនទីពីភាពពេញលេញនៃពេលវេលា និងដើម្បីចាប់ផ្តើមការពិភាក្សាពីជំរើសនានាសំរាប់ការផ្លាស់ប្តូរការប្រើប្រាស់ ដីធ្លី ការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅអនាគត និងការបែងចែកដីធ្លីបើសិនជាអាច ។

៥៣ ការកំណត់អតសាសនាដំបូង និងលទ្ធភាពស្រាវជ្រាវ

៥៣.១ ការកំណត់បទប្បញ្ញត្តិស្រាវជ្រាវសាងសង់ស្រាវជ្រាវ

ក្រោយពីធ្វើការត្រួតពិនិត្យលើស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងតំបន់ធ្វើផែនការច្បាស់លាស់រួចរាល់ហើយ វាជាដំណាក់កាលសំខាន់ សំរាប់ក្រុម PLUP ជួយអ្នកភូមិក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍លើទស្សន៍នៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំរាប់អនាគត និងជួយកំណត់អាទិភាពលើ តំរូវការកែប្រែរបស់ពួកគាត់ ។ ដោយផ្អែកទៅតាមព័ត៌មាន និងទិន្នន័យប្រមូលបានពីភូមិ ពីផែនទីភូមិ ពីផែនទីតំបន់វិវាទ និង ពីផែនទីលំអិតប្រើប្រាស់ដី កម្ពុជាប្រភពព័ត៌មានផ្សេងទៀត ក្រុម PLUP អាចជំរុញដល់ការពិភាក្សាលើតំរូវការកែប្រែតំបន់ ធ្វើផែនការ ។ ការកែប្រែទាំងនេះអាចជាប្រភេទៗ

- កែប្រែការប្រើប្រាស់ដីនៅលើផែនការមួយ ដោយមិនកែប្រែលើសិទ្ធិប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ (ឧ. កែប្រែដីកសិកម្ម ពន្លឺចរទៅជាកសិកម្មតំបន់ខ្ពង់រាបជាអចិន្ត្រៃយ៍ បង្កើនតំបន់ឈើហូបផ្លែ ។
- កែប្រែ បញ្ជីហេតុអ្វីបានជាអ្នកនិយមន័យឱ្យបានច្បាស់លាស់ទៅលើសិទ្ធិប្រើប្រាស់ស្របច្បាប់ (ឧ. ការកំណត់ទៅ លើផែនដីព្រៃណាមួយឱ្យបានច្បាស់លាស់ដូចជា "សហគមន៍ព្រៃឈើ" ព្រមទាំងឱ្យមានការរក្សាភាពជាដូរការសំរាប់ ផែនដីនេះ បង្កើនការកំណត់អំពីធនធានសាធារណៈព្រៃមុន ចំពោះគ្រួសារដែលខ្វះខាតដីធ្លី ប៉ុន្តែគ្មានធនធានសំរាប់ទាញយកផល ។
- ធ្វើការកំណត់ឡើងវិញនូវដីធ្លី ដល់អ្នកដែលធ្លាប់បានកាន់កាប់ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្នមិនមានឈ្មោះជាដូរការ (ឧ. ការបែង ចែកផែនដីកាន់កាប់ខុសច្បាប់ ចំពោះប្រជារាស្ត្រដែលគ្មានដីនៅក្នុងភូមិ ។
- កំណត់ឡើងវិញនូវព្រំប្រទល់ភូមិ តំបន់ការពារធម្មជាតិ បត់បន់សម្បទាន កម្ពុជាជាការធ្វើសំណើសំរាប់ជាតំបន់ការពារ ចូលរួមគ្រប់គ្រងលើផែនដីព្រៃធំ ក្នុងករណីដែលអាចប្រើប្រាស់បានដោយអ្នកភូមិនោះ មិនមានចំនួនគ្រប់គ្រាន់ ។
- ក្នុងជំរើសចុងក្រោយ សំរាប់តែក្នុងកាលៗទៅទៀតដោយឡែកណាមួយនោះ ការរៀបចំតាំងលំនៅដ្ឋានជាថ្មីនៅទូទាំង ភូមិ នឹងត្រូវបានលើកយកមកពិចារណា ។

ប៉ុន្តែត្រូវចងចាំផងដែរថា រាល់សំណើកែប្រែដែលលើកឡើងដោយអ្នកភូមិជាមួយនិងក្រុម PLUP អាចនឹងត្រូវបានពិចារណា តែក្នុងរយៈពេលបណ្តោះអាសន្នតែប៉ុណ្ណោះ ហើយត្រូវមានការព្រមព្រៀងពីកិច្ចសន្យាផ្ទៃក្នុងក្នុងផែនដី ។ ក្នុងដំណាក់កាល នេះក្រុម PLUP ពេលខ្លះត្រូវបំពេញតួនាទីពីរដល់ប្រាកដក្នុងពេលតែមួយ ។ ម្យ៉ាងគឺ PLUP ត្រូវធ្វើការតស៊ូមតិ និងបញ្ចុះបញ្ចូល ដើម្បីផលប្រយោជន៍របស់ភូមិ ។ ម្យ៉ាងទៀតក្នុងនាមជាសមាជិករដ្ឋាភិបាលក្រុម PLUP ត្រូវមានភក្តីភាពចំពោះថ្នាក់ដឹកនាំ របស់ខ្លួន និងជាតំណាងផលប្រយោជន៍របស់រដ្ឋផងដែរ ។

នៅពេលដែលក្រុម PLUP ជិតក្នុងដំណាក់កាលពិភាក្សាបញ្ចប់ចាំបាច់ក្នុងការកែប្រែបច្ចុប្បន្ន និងការអនុវត្តគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ កម្ពុជាបញ្ចប់ការកំណត់សិទ្ធិប្រើប្រាស់ កំណត់ហេតុសិក្សាពីការដឹកនាំ បសិទ្ធិកាន់កាប់បន្ថែមដល់គ្រួសារក្រីក្រ ក្នុងតំបន់ផែនការ គឺមានសារៈសំខាន់ណាស់ ។ មានន័យថា ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដើមដែលបានប្រមូលក្នុងកំឡុងពេលវិភាគ ស្ថានភាព ក្រុម PLUP ត្រូវតែដឹងថា តើមានគ្រួសារប៉ុន្មាននៅក្នុងភូមិដែលមានដី និងមានធនធានធម្មជាតិគ្រប់គ្រាន់ ហើយ មានគ្រួសារប៉ុន្មានដែលមិនគ្រប់គ្រាន់ ។ ជាគោលការណ៍ពួកគេត្រូវធ្វើការត្រួតពិនិត្យនៅលើរាល់ដី ដីដែលប្រជារាស្ត្របាន ប្រកាសក្នុងតំបន់ផែនការ ។

នៅតាមប្រទេសខ្លះ បទដ្ឋានច្បាប់ត្រូវបានកំណត់លើតម្រូវការអប្បបរមាដីសំរាប់ផលិតផលកសិកម្ម (ឧ. ម៉ែត្រការ៉េផលដុះ បហ.ត.គ្រួសារ សំរាប់ការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ (ឧ. ម៉ែត្រគូប.ផលដុះ បហ.ត.គ្រួសារ ។ល ។ ភាគច្រើននៃបទដ្ឋានទាំងនេះ មានកំរិតខុសគ្នាច្រើន និងមានភាពលំបាកក្នុងការយកមកអនុវត្ត ។ ជារួមភាពស្មើគ្នានៃបទដ្ឋាន មិនត្រូវបានយកមកប្រើប្រាស់ និងម្យ៉ាងមិនពាក់ព័ន្ធទៅលើទស្សន៍នៃកំណើនដល់របស់ប្រជារាស្ត្រ និងម្យ៉ាងទៀតចំពោះការបាត់បង់នូវធនធានឡើយ ។ ទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយក្រុម PLUP ចាំបាច់ត្រូវចូលរួមធ្វើការវាយតម្លៃជាមួយអ្នកភូមិក្នុងពេលដែល PLUP ដំណើរការ ទំនាក់ទំនងរវាងតម្រូវការរបស់ប្រជារាស្ត្រ និងធនធានសរុបដែលអាចទាញយកបាន ។ វាជាករណីកិច្ចសំរាប់ក្រុម PLUP ក្នុង ការកំណត់ដំណោះស្រាយជាក់ស្តែងចំពោះអ្នកដែលគ្មានដី បង្កកក្រីក្រនៅក្នុងភូមិក្នុងកិច្ចសហការជាមួយអាជ្ញាធរភូមិ ។

ក្នុងករណីដែលដំណោះស្រាយមួយត្រូវបានរកឃើញហើយនោះ គេត្រូវធ្វើកត់ត្រាសំរាប់បញ្ចូលទៅក្នុងការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ ដីធ្លី និងបទបញ្ជានៅក្នុងភូមិសំរាប់ថ្ងៃអនាគត ។ នៅពេលដែលការប្រកាសអំពីដីធ្លីរបស់ប្រជារាស្ត្រនៅមូលដ្ឋានត្រូវបានត្រួតពិនិត្យហើយផ្អែកខ្លះនៃបទបញ្ជា បច្ច័យទំលាប់ ចាំបាច់ត្រូវតែបញ្ចៀសនូវភាពខុសគ្នា និងល្បើសនៃធនធានសមស្របរបស់ ភូមិ ។ ទស្សន៍នេះគួរតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នៅក្នុងការអនុវត្តគោលការណ៍ណែនាំបែងចែកដីធ្លីទៅតាមច្បាប់ដីធ្លីថ្មី ។

- កអាចដើរតួនាទីសំខាន់ក្នុងការធ្វើឱ្យមានលំនឹងភាពចំពោះការធ្វើកសិកម្មពនេចរផងដែរ ជាក់ស្តែងដូចជាៗ
- លើកទឹកចិត្តប្រជាពលរដ្ឋនៅមូលដ្ឋានឱ្យធ្វើកសិកម្មពនេចរឱ្យមានកំរិត និងឱ្យមានការគូសព្រំប្រទល់ផែនដីស្ថិតកម្ម ឱ្យបានច្បាស់លាស់ ដែលជានិមិត្តរូបជាភាពអាចកាត់បន្ថយនូវព្រៃដំណុះថ្មី ។
- កំណត់ផែនដីព្រៃដំណុះថ្មីទាំងនេះឱ្យបានច្បាស់លាស់ចំពោះសហគមន៍ក្នុងការគ្រប់គ្រង ដោយយោងទៅតាម បទបញ្ញត្តិ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង (មើលជំពូក ៤.៥ បកំណត់ឱ្យបានច្បាស់ (ជាមួយលិខិតបញ្ជាក់ដីធ្លី នូវទីវាល និងផែនដីទំនេរចោល សំរាប់ប្រព័ន្ធខូបកសិកម្មពនេចរគ្រួសារ ។
- ជួយដល់កសិករពនេចរក្នុងការកែប្រែជាបណ្តើរ នូវទីវាលពនេចរបស់ពួកគេឱ្យទៅជាតំបន់កសិកម្មខ្ពង់រាបនៅ នឹងកន្លែង បទៅជាដំណាំឈើហូបផ្លែវិញ (ឧ. ជាមួយប្រព័ន្ធដំណាំចម្រុះ កសិ-រុក្ខកម្ម ។ល ។

អាជ្ញាធរ ខេត្ត រតនគិរី បានស្នើឱ្យមានការគូសព្រំប្រទល់ឡូត៍៣កសិកម្មពនេចរតាមគ្រួសារនៅក្នុងតំបន់រួម ។ ធនធានដីសំរាប់ ប្រភេទកសិកម្មនេះ នឹងអាចមានដល់ ៥ ហិកតា សំរាប់មួយគ្រួសារ (តែវាអាស្រ័យទៅនឹងចំនួនពលកម្ម ដែលមាន បតាម ចំនួនសមាជិកគ្រួសារ ។ ជាប្រពៃណីនៅក្នុងតំបន់នេះ កដែលបានកាប់ឆ្ការដីធ្លីធ្វើពនេចរ បធ្វើកសិកម្មនានានឹងកន្លែងត្រូវ បានគេទទួលស្គាល់ថា មានសិទ្ធិប្រមូលផល ហើយអាចបនសិទ្ធិនេះឱ្យទៅបងប្អូនកូនចៅគេជំនាន់ក្រោយបានទៀត ។ ច្បាប់ ដែលនិយាយអំពី ៥ ហ.ត នេះ កមានន័យផងដែរថា ចំនួន ៥ ហ.ត សំរាប់ប្រភេទគ្រួសារស្នូល (សមាជិកគ្រួសារមានតែ បី ប្រពន្ធ កូន តែប៉ុណ្ណោះ គឺត្រូវប្រើប្រាស់ចំពោះផែនដីពនេចរឱ្យទៅជាផែនដីកសិកម្មនានានឹងកន្លែងវិញ ។ ច្បាប់នេះម្យ៉ាងអាច ការពារដល់គ្រួសារខ្សត់ខ្សោយនៅក្នុងសហគមន៍ (គ្រួសារមេម៉ាយ បគ្រួសារដែលធនធានពលកម្មមានកំរិត ពីការរំលោភ បំពានពីសមាជិកផ្សេងទៀតក្នុងសហគមន៍ ។ ប៉ុន្តែគេកត់តែថា សំរាប់ផែនដី ៥ ហ.ត ណាដែលពុំសូវមានជីជាតិនៅ រតនគិរី វានៅតែមិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការចិញ្ចឹមជីវិតគ្រួសារមួយចំនួនដែរ ។ ជារួម ការផលដី ៥ ហ.ត នេះ នឹងអាចជួយលើក ទឹកចិត្តតាមគ្រួសារ ដើម្បីអាចចូលរួមដាំដំណាំគ្រប់រដូវ និងអាចជួយគាំទ្រដល់ការកែប្រែការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបានដែរ ។

ក្នុងករណីខ្លះទៀតការពិភាក្សាឡើងវិញទៅលើព្រំប្រទល់ភូមិអាចកើតមានឡើងក្នុងពេលដែលក្រុម PLUP ចុះមូលដ្ឋាន ។ វាអាចជាករណីនៅពេលដែលអ្នកភូមិមួយភាគធំ គ្មានធនធានគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងភូមិពួកគេ ស្របពេលដែលអ្នកភូមិជិតខាង បែបជាមានធនធានច្រើនសំរាប់ប្រើប្រាស់ទៅវិញ ។ ក្នុងករណីនេះក្រុម PLUP ត្រូវតែថ្លឹងថ្លែងឱ្យបានច្បាស់នូវការបែងចែក ធនធានដីធ្លីឱ្យបានត្រឹមត្រូវរវាងសហគមន៍ជិតខាង និងកត់ត្រាឱ្យមានកិច្ចសហការបន្តជាមួយមន្ត្រីសុរិយោដីខេត្តផងដែរ ។

នៅតំបន់ភ្នំ ការផ្លាស់ប្តូរតំបន់លំនៅដ្ឋានទាំងមូល ពេលខ្លះអាចពង្រឹងនូវនិរន្តរភាពក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធាន និងធ្វើឱ្យកាន់តែ ប្រសើរឡើងនូវការត្រួតពិនិត្យទៅលើតំបន់ជាក់លាក់ណាមួយនៅក្នុងភូមិ ។ នៅកម្ពុជា បញ្ហានេះពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទំនៀមទំលាប់ របស់ក្រុមជនជាតិភាគតិចដែលតែងតែផ្លាស់លំនៅដ្ឋានក្នុងព្រំប្រទល់មួយច្បាស់លាស់ ដោយផ្អែកទៅនឹងជំនឿរបស់ពួកគេ ។ បំណាស់លំនៅដ្ឋានទៅតាមទំនៀមទំលាប់នេះធ្វើឡើងតែក្នុងព្រំដែនដែលជាជំនឿទំនៀមទំលាប់របស់ពួកគេប៉ុណ្ណោះ គឺមិនជិត នៅក្រៅព្រំប្រទល់ពួកគេដូចដែលអ្នកភូមិផ្សេងទៀតធ្វើនោះឡើយ ។ ទោះបីជាបញ្ហានេះមានកើតឡើងជាក់ស្តែងនៅក្នុង ប្រទេស កម្ពុជា ឡាវ និងវៀតណាម បញ្ហានេះគឺមិនមានទាក់ទងជាមួយនិងទំរង់បែបបទរបស់ PLUP ទេ ប៉ុន្តែក្នុងករណី ផ្សេងទៀត បញ្ហានេះកអាចជះផលវិបាកដល់បញ្ហាផលិតផលផងដែរ ។

៥.៣.២ ការវាយតម្លៃ(នៅលើលទ្ធភាពវិសេស

ក្នុងករណីជាច្រើនដែលមានការផ្លាស់ប្តូរមិនច្បាស់លាស់ ដំណោះស្រាយសាមញ្ញត្រូវយកមកអនុវត្ត ។ ភាគច្រើននៃការ អនុវត្តន៍ការងាររបស់ PLUP អាចមានជំរើសច្រើន សំរាប់ការកែប្រែ លើការប្រើប្រាស់ដីធ្លី លើធនធានធានធម្មជាតិ លើសិទ្ធិ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។ វាទាមទារឱ្យមានផងដែរនូវការព្រមព្រៀងពីសង្គម ពីផ្នែកបរិស្ថាន និងពីដំណោះស្រាយជាក់ស្តែងផ្សេងទៀត លើបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។ គោលការណ៍ដែលអាចឈានទៅដល់ជំរើសផ្សេងក្នុងការវាយតម្លៃគួរតែៗ

- យ៉ាងហោចណាស់ តំរូវការសំរាប់ជីវភាពអ្នកភូមិឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ដែរ
- មានលក្ខណ៍ត្រឹមត្រូវ និងមានសមធម៌លើការសំរេចចិត្ត
- ពង្រឹងបន្ថែមលើការការពារធនធាន និងនិរន្តរភាពចំពោះការប្រើប្រាស់
- ឱ្យមានការកំណត់នូវឱកាសរកចំណូលបន្ថែមក្នុងករណីខ្លះ

វាទាមទារនូវការវិភាគឱ្យបានហ្មត់ចត់លើជំរើសដែលអាចមានសំរាប់គ្រប់ផ្នែកប្រើប្រាស់ដីធ្លីចំបង ។ តួនាទីក្រុម PLUP គឺធ្វើ ផែនការណែនាំ និងបញ្ជាក់

ឱ្យបានច្បាស់នូវលទ្ធភាពជ្រើសរើសផ្សេង និងធ្វើការសម្របសម្រួលកិច្ចពិភាក្សារបស់ភូមិទៅលើជំរើស ទាំងនោះ ។

ការពិភាក្សាលើការផ្លាស់ប្តូរចាំបាច់ផ្សេងក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងសហគមន៍ អាចប្រើប្រាស់នូវវិធីវាយតម្លៃ ដោយមានការចូលរួម ដូចជាគំនូសពង្រាងផ្សេង ការធ្វើចំណាត់ថ្នាក់ ការឱ្យពិនិត្យតាមតារាងម៉ាទ្រិក (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ១១ ។

នៅពេលដែលសហគមន៍ធ្វើការសម្រេចចិត្តទៅលើលទ្ធភាពនៃការជ្រើសរើសណាមួយហើយ ជំរើសទាំងនោះគួរតែត្រូវបាន

សរសេរដោយអ្នកតំណាងភូមិក្នុងន័យបញ្ជាក់ឡើងវិញនៅក្នុងការរៀបចំផែនទីប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត និងរៀបចំបទ បញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ។

កំណែប្រែដីកសិកម្មភាគច្រើនពាក់ព័ន្ធទៅនឹងដីតំបន់ខ្ពង់រាប (ឧ. តំបន់ពេនឆរ បកសិកម្មតំបន់ខ្ពង់រាបហើយក្រោមទារឱ្យមាន ការកំណត់ជាក់លាក់

និងការលើកទឹកចិត្តដល់ការកែប្រែផងដែរ ។ ជាញឹកញាប់ផែនទីស្រែបច្ចុប្បន្នតំរូវឱ្យមានការកែប្រែមួយ ចំនួន ។

ការកែប្រែលើការប្រើប្រាស់ធនធានសាធារណៈ គួរតែប្រមូលមើលទៅលើផែនទីព្រៃ វាលស្មៅ និងផែនទីធនធាន ។ ការគ្រប់គ្រង ទៅលើការកែប្រែនេះ

គួរតែផោតទៅលើស្ថានភាពជាក់ស្តែងដូចជា តាមរដូវ តាមវិធីសាស្ត្រ តាមការជ្រើសរើសអ្នក ប្រើប្រាស់ ។ល។ បណ្តាញដល់ការការពារតំបន់នេះជារួម ។

រាល់គំរោងការគ្រប់គ្រងនេះ តំរូវឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យទៅលើប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដី និងប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធាន ។ ដីរដ្ឋ (ផែនដីសម្បទាន

បត់បន់ការពារផ្សេងគ្នាជាចំណុចអាទិភាពដែលមិនអនុញ្ញាតឱ្យមានការកែប្រែសិទ្ធិប្រើប្រាស់ឡើយ ។

ក្នុងករណីមួយចំនួន សហគមន៍មូលដ្ឋានអាចនឹងស្នើសុំឱ្យមានសិទ្ធិបន្ថែម និងការទទួលខុសត្រូវគ្រប់គ្រងរួមទៅលើផែនដី សម្បទាន បត់បន់ការពារធម្មជាតិ ។

ដូចដែលបានរៀបរាប់នៅខាងដើមរួចហើយថា វាអាចនឹងមានលទ្ធភាពជ្រើសរើសជាច្រើន សំរាប់ជាក្នុងការចូលរួម បសហការគ្រប់គ្រងនៅក្នុងតំបន់ទាំងនោះ

ដែលអាស្រ័យទៅលើកំរិតនៃការសម្រេចចិត្តថ្នាក់មួយទៅ ថ្នាក់មួយទៀត និងពីការរៀបចំចាត់ចែងរបស់ស្ថាប័នទាំងនោះ ។ ពេលខ្លះវាចាំបាច់តំរូវឱ្យមានការឱ្យនិយមន័យឡើងវិញ និង ការទទួលយកនូវព្រំដែនទាំងនោះដែរ ។

សំរាប់ការកំណត់លើផែនដីសហគមន៍ព្រៃឈើ គឺមានលទ្ធភាពជ្រើសរើសខ្លះ ។ វាអាចចិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាដែល វាអាស្រ័យទៅនឹងកំរងច្បាប់

បទៅនឹងការបែងចែកតាមការគ្រប់គ្រងឡូត៍របស់គ្រួសារនីមួយៗ ។

ចំណុចសំខាន់មួយដែលតែងតែមើលរំលងនោះគឺ និយមន័យនៃតំរូវការ និងធនធានសំរាប់ជំនាន់ក្រោយទៀត ។ ក្នុងពេល ធ្វើការវាយតម្លៃលទ្ធភាពជ្រើសរើស ជាការប្រសើរ គឺថាក្រុម

PLUP គួរតែពិភាក្សាដោយឡែកនូវផែនទីត្រូវការសំរាប់ក្រុម គ្រួសារក្មេងជំនាន់ក្រោយទៀត ។ បញ្ហានេះ គឺវាទាក់ទងទៅនឹងផែនទីកសិកម្ម ប៉ុន្តែអាចទាក់ទងទៅនឹងផែនទីព្រៃ និងតំបន់ ទេសាមធុងដែរ ។ នៅក្នុងតំបន់ដែលកំរិតនៃការធ្វើអាជីវកម្មបច្ចុប្បន្នជិតឈានដល់ បលើសកំរិតកំណត់សកម្មភាពនៃការទាញ យកធនធានធម្មជាតិ

បញ្ហានេះត្រូវប្រឈមនឹងភាពលំបាកក្នុងការដោះស្រាយ ។

ការរៀបចំឡើងវិញនូវទ្រព្យសម្បត្តិរូបិយភូមិសំរាប់ផលិតផលកសិកម្ម (ឧ. កសិដ្ឋានដែលបានមកពីអ្នកក្រៅ បម្រើផ្ទះដីនៅ ក្នុងភូមិ

គឺជាបញ្ហាមួយក្នុងចំណោមបញ្ហាជាច្រើនដ៏ស្រួចស្រាវក្នុងពេលដំណើរការរបស់ PLUP ។ ក្នុងករណីដែលអ្នកភូមិធ្វើ សំណើចំពោះលទ្ធភាពជំរើសនេះ

វិវាទជាមួយកំរិតរដ្ឋបាលថ្នាក់លើអាចនឹងកើតមានឡើង ។ អាជ្ញាធរភូមិ និងក្រុម PLUP នឹងត្រូវធ្វើការសម្រេចលើករណីនេះ ហើយអាចនឹងលើកយកទៅពិភាក្សាក្នុង

“គណៈកម្មាធិការដោះស្រាយជំនាញ” ។

៥.៣ ការវាយតម្លៃ(តាមបច្ចេកទេសសង្គមស្រប

នៅពេលដែលគេបានកំណត់អត្តសញ្ញាណកម្មតំបន់កែប្រែលើការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានរួចហើយនោះ ការប៉ាន់ប្រមាណ លំអិតបន្ថែមទៅលើដីធ្លី និងធនធានគួរតែធ្វើ ។

ក្នុងការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង ការប៉ាន់ប្រមាណនេះពាក់ព័ន្ធទៅនឹងពេលវេលា កំណត់តម្លៃ និងទាមទារនូវជំនាញបច្ចេកទេសល្អផងដែរ ។ ហេតុដូច្នេះ

ការអនុវត្តន៍លើការប៉ាន់ប្រមាណឱ្យបានសមស្របនោះ គឺជាលទ្ធភាពជំរើសក្នុងពេលដំណើរការរបស់ PLUP ។ ក្នុងការបង្កើតផែនការគ្រប់គ្រងសាមញ្ញដោយសហគមន៍ ការចូល

រួមធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណធនធាន និងវិធានការណ៍ច្បាស់លាស់មួយចំនួនគួរតែយកមកអនុវត្ត (សូមអាន ជំពូក ៤.៥.៣ ។ ប៉ុន្តែការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណទាំងនេះ

គឺមានលក្ខណ៍ខុសប្លែកអំពីសមត្ថភាពយល់ដឹងអំពីដីធ្លី និងការប៉ាន់ប្រមាណលើធនធាន ។

ជាទូទៅអ្នកភូមិតែងតែដឹងច្បាស់អំពីស្ថានភាពផល ហើយអាចពិចារណាបានច្បាស់លាស់ទៅលើភាពសមស្របនៃផែនដីដើម្បី បំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់ពួកគាត់ ។

ជំនាញទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាគោលសំរាប់ PLUP និងសំរាប់បំពេញនូវចំណេះ ដឹងជំនាញដល់សមាជិកក្រុម PLUP ។

គឺថាមានលក្ខណ៍ខុសប្លែកក្នុងករណីចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីក្នុងការតាំង លំនៅដ្ឋានជាថ្មី បត់បន់ដោះមិនដែលជាទូទៅគឺមានទារឱ្យមានការប៉ាន់ប្រមាណនូវសកានុពលនៃការប្រើប្រាស់ដី ។

៥.៧.៤ ការសម្រេចនូវលើសឧត្តមនៃសេចក្តីសម្រេចសំរាប់ការប្រើប្រាស់ដីនៃប្រទេសអនាគត

នៅពេលដែលសហគមន៍បានធ្វើការពិភាក្សា និងវាយតម្លៃលើលទ្ធភាពជីវិតផ្សេងហើយនោះការសម្រេចចិត្តចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើ និងចងក្រង ។ ការសម្រេចចិត្តទាំងនេះ នឹងត្រូវបានយកទៅប្រើនៅក្នុងការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីពេលអនាគត ការរៀបចំបទ បញ្ញត្តិផ្សេង របស់ភូមិ និងការធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងផ្សេងទៀតផងដែរ ។

៥.៨ ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រង

វាមានលក្ខណ៍ចាំបាច់ក្នុងការបង្កើតគណៈកម្មាធិការនៅក្នុងដំណាក់កាលមួយនៃដំណើរការរបស់ PLUP សំរាប់គ្រប់គ្រងដី និងធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់ផែនការ ។ វាអាចជាគណៈកម្មាធិការភូមិដែលបោះឆ្នោតឱ្យដោយអ្នកភូមិនៅក្នុងសហគមន៍មួយ បអាចជាគណៈកម្មាធិការតំណាងមកពីភូមិដទៃទៀតក្នុងតំបន់ដែរនៃភូមិភាគតាម បត់បន់ប្រែប្រួល ។ វាអាចជា គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងនៅកំរិតឃុំ ដោយមានអ្នកចូលរួមពីភូមិនៅក្នុងឃុំនោះ ។ ការបង្កើតគណៈកម្មាធិការនេះ អាចកើត មានឡើងមុនតំណាក់កាលទី ៤ ។ ឧទាហរណ៍ ក្នុងដំណាក់កាលវិភាគស្ថានភាព បមុននឹងមានការវាយតម្លៃលើលទ្ធភាពជីវិត នៃការកែប្រែការប្រើប្រាស់ដី ។ បទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងបានបង្ហាញថា ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណៈកម្មាធិការនៅដំណាក់ កាលដំបូងនៃដំណើរការនេះ នឹងធ្វើឱ្យអ្នកភូមិមានការភាន់ច្រឡំ ពីព្រោះការងាររបស់ PLUP នៅមិនទាន់ចាប់ផ្តើម ហើយ ការងាររបស់សមាជិកគណៈកម្មាធិការនៅស្រពិចស្រពិលមិនទាន់ច្បាស់លាស់ ។

រាល់ការងារគំរោង និងការងារអង្គការក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ បក្កងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍នៅកម្ពុជា បានលើកទឹកចិតដល់អ្នកភូមិក្នុងការបង្កើតជាគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងការងាររបស់ពួកគាត់នៅក្នុងដំណាក់កាលមួយ ។ យោងទៅតាមការទទួលខុសត្រូវចំបងរបស់ពួកគាត់ គណៈកម្មាធិការនេះមានឈ្មោះផ្សេងពីគ្នាក្នុងតំបន់ផ្ទៃគំរោងខុស គ្នា ខ្លះគឺជាគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងភូមិ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ (FAO) សៀមរាប គណៈកម្មាធិការ ពិគ្រោះយោបល់អនុផលព្រៃឈើ ១៣០៥៣០ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ (PDP) កំពង់ធំ ការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិដោយសហគមន៍ក្នុង ខេត្ត រតនគិរី គណៈកម្មាធិការអ្នកប្រើប្រាស់ធនធាន បគណៈកម្មាធិការ PLUP ។ ជាការពិត គឺថា ការងារទាំងនេះវាមានភាពខុសគ្នាបន្តបន្ទាប់ប៉ុណ្ណោះរវាងសហគមន៍ព្រៃឈើ ក្រុមពិគ្រោះយោបល់ និងគណៈកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។ ដូច្នេះតួនាទីចំបងរបស់គណៈកម្មាធិការទាំងនេះនឹងរួមបញ្ចូលនូវចំណុចដូចជា៖

- តំណាងអ្នកភូមិ បង្កើនការងារសំរាប់សំរួលរវាងអ្នកភូមិនៅក្នុងក្រុម PLUP ក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ បក្កងដំណើរ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍ ។
 - ព្រមព្រៀង និងជួយដល់ក្រុមសំរាប់សំរួល (ក្រុម PLUP បក្រុមស្នួល ។
 - គាំទ្រដល់ក្រុមអ្នកសំរាប់សំរួលក្នុងកិច្ចដឹកនាំពិភាក្សាជាមួយអ្នកភូមិ បង្កើនចំណេះដឹងទៅលើការងាររបស់ PLUP និងបញ្ហាគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់នោះ ។
 - ជួយដោះស្រាយជំនឿនៅក្នុងភូមិ បដោយអ្នកក្រៅភូមិ (ឧ. គូសផែនទីប្រែប្រួល ។
 - ណែនាំដល់ដំណើរកិច្ចសហការនូវបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិទៅលើការងារប្រើប្រាស់ដី និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ទៅតាមសេរីនៃកិច្ចប្រជុំនៅភូមិ ។
 - ជំរុញផែនការសកម្មភាពរបស់សហគមន៍លើបញ្ហាដី និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ រួចចាត់ចែងអនុវត្ត ។
 - ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្ត និងពង្រឹងបទបញ្ជាផ្សេង រួមទាំងការផ្សព្វផ្សាយដល់សកម្មភាពខុសច្បាប់ផ្សេង ពិន័យ ប៉ុន្តែត្រូវឱ្យមានការផល់ជាអ្វីដល់លើកទឹកចិតដល់សកម្មភាពផ្សេងផងដែរ ។
 - គ្រប់គ្រងទឹកប្រាក់ដែលប្រមូលបានពីការដាក់ពិន័យ និងធ្វើការសំរេចចំពោះការប្រើប្រាស់ប្រាក់នេះសំរាប់សកម្មភាព គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។
 - រក្សាទំនាក់ទំនងជាមួយអ្នកភូមិជិតខាងកំរិតឃុំ ស្រុក និងខេត្ត តាមការចាំបាច់ ។
 - ធ្វើរបាយការណ៍ជូនដល់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ (កំរិតឃុំ បុគ្គលិកជលផល និងបុគ្គលិករក្សានៅកំរិតស្រុក ។ល។ នូវសកម្ម ភាពខុសច្បាប់ និងស្ថានភាពវិវាទលើការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់ដែលមិនអាចដោះស្រាយបាននៅក្នុង ជួរគណៈកម្មាធិការរបស់ខ្លួន ។
 - ជាទូទៅវាមិនគួរឱ្យមានគណៈកម្មាធិការ ភូមិ ឃុំ ដែលជាប់ពាក់ព័ន្ធទៅនឹងបញ្ហាគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ បក្កង ទិដ្ឋភាពនេះ មានច្រើនលើសពី១ នោះទេ ។
- មានន័យថាប្រសិនបើការងាររបស់ PLUP ត្រូវបានចាប់ផ្តើមក្នុងតំបន់ ដែលមានគណៈកម្មាធិការសហគមន៍ព្រៃឈើរួចហើយនោះ កិច្ចការរបស់គណៈកម្មាធិការនេះ គួរតែត្រូវបានរំលឹក និងបំពេញឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។ គ្រប់គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ គួរតែត្រូវបានពិចារណាជាអនុគណៈកម្មាធិការ នៃក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ប្រសិនបើអង្គការនេះមានវតមាននៅក្នុងភូមិនេះស្រាប់ ។ វាអាចជា ទំនាក់ទំនងរវាងគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ជាមួយគណៈកម្មាធិការភូមិដទៃទៀត (ឧ.

គណ្ឌី កម្មាធិការវត សមាគមមាតាបិតា បមនុស្សចាស់ ចាំបាច់ត្រូវឱ្យមានការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់លាស់ពីដំបូងផងដែរ ។

ជាការប្រសើរ គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិគួរតែត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើសដោយគ្រប់សមាជិកវ័យកណ្តាល ទាំងអស់របស់សហគមន៍ ។
គំរោងខ្លះតម្រូវឱ្យមានការបនសមាសភាពគណ្ឌីកម្មាធិការ ដោយស្នើឱ្យអ្នកភូមិធ្វើការបោះឆ្នោត ប ចាត់តាំងចំនួនស្រី មនុស្សចាស់ យុវជន បប្រធានភូមិ ក្នុងកំរិតអប្បបរមា ។
ជាពិសេសតំណាងស្រីនៅក្នុងគណ្ឌីកម្មាធិការ សូមឱ្យបានគ្រប់ និងគួរផោតទៅលើបញ្ហា យេនឌ័រ ។ ក្នុងករណីខ្លះទៀត វាអាចនឹងបញ្ចូលអ្នកពាក់ព័ន្ធផ្សេងមកពីក្រុម និង
ឋានៈសង្គមខុសគ្នាជាអ្នកតំណាងទៅក្នុងគណ្ឌីកម្មាធិការនោះដោយឱ្យមានសមធម៌ ទោះបីជាពួកគេទាំងនោះរស់នៅ ឆ្ងាយពីតំបន់ការពារធម្មជាតិ
បំប៉នគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក៏ដោយ ។ ការគ្រប់គ្រងដោយពួកអ្នកមានអំណាចខ្លាំង និងពួកអ្នកមាននៅក្នុងតំបន់នោះ មិនត្រូវឱ្យមានឡើយ ។

ដោយយោងទៅតាមការងារចងក្រងឯកសារ (ឧ. ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងការងារទទួលខុសត្រូវផ្នែកគណនេយ្យ សមាជិកគណ្ឌីកម្មាធិការទាំងអស់គួរតែជាបញ្ជាជន ។
ចំនួនសមាជិកគណ្ឌីកម្មាធិការភូមិ អាចមានចាប់ពី ៥ ទៅដល់ ៨នាក់ (សំរាប់ភូមិធំ ។ ក្នុងករណីខ្លះទៀតអ្នកភូមិធ្វើការជ្រើសរើសអ្នកផល់យោបល់ បទីប្រឹក្សាពិសេស ដូចជា ព្រះសង្ឃ
បព្វះចៅអធិការវតនៅក្នុងតំបន់នោះ និងចាស់ទុំដែលមានចំណេះដឹង ។ សំរាប់គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅ កំរិតថ្នាក់ឃុំ
ចំនួនសមាជិកអាស្រ័យទៅលើចំនួនភូមិដែលពាក់ព័ន្ធ ។

តាមបទបញ្ញត្តិទូទៅរបស់ភូមិ បរបស់គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឃុំ គណ្ឌីកម្មាធិការនេះត្រូវធ្វើការបោះឆ្នោត ជ្រើសរើសរៀងរាល់ ៣ ឆ្នាំ ទៅ ៥ ឆ្នាំម្តង ។
តាមបទពិសោធន៍បង្ហាញឱ្យឃើញថា ការសំរេចសំរួល និងការគ្រប់គ្រងបែបបទ នៃការបោះឆ្នោតដែលរៀបចំធ្វើដោយអ្នកមកពីខាងក្រៅ (ក្រុម PLUP ជាទូទៅមានការគាំទ្រពីអ្នកភូមិ
មានតម្លាភាព និងមានយុត្តិធម៌ ។ គំរោងខ្លះទៀតក៏ទាមទារឱ្យមានវតមានរបស់អ្នកតំណាងឃុំ និងស្រុកផងដែរក្នុងពេលដំណើរការបោះឆ្នោត នេះ (FAO) ស្បៀមរាប់ ។
សមាជិកដែលបានជាប់ឆ្នោតនៅក្នុងគណ្ឌីកម្មាធិការនេះគួរតែមានគំនិតបង្កើតនូវកិច្ចការថ្មី ដែល ផ្អែកទៅលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្ត
ប៉ុន្តែសហគមន៍នោះត្រូវតែបង្កើតយន្តការទូទាត់សងសំរាប់ដៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដូចជា តម្លៃ ទូទាត់សងពន្ធ និងភារកិច្ចការងាររួម
បំណុលការអ្នកជិតខាងសំរាប់ប្រតិបត្តិការនៅមូលដ្ឋានរបស់គេផងដែរ ។ល ។

៥៥ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីពេលអនាគត បទប្បញ្ញត្តិ និងផែនការគ្រប គ្រល៍រំពឹង

៥៥.១ ផែនការប្រើប្រាស់ ដីពេលអនាគត

ផែនការប្រើប្រាស់ដីពេលអនាគត គឺជាផែនទីមួយដែលមានមាត្រាដ្ឋានដូចជា ផែនទីប្រើប្រាស់ដីនាពេលបច្ចុប្បន្នក្នុងតំបន់ ធ្វើផែនការ (សូមមើលជំពូក ៤.២.៣.១ ។
ផ្អែកទៅតាមលើផែនទីប្រើប្រាស់ដីនាពេលបច្ចុប្បន្ន និងកំរិតត្រឹមត្រូវរបស់ ផែនទីគោល (ឧ. រូបថតផ្កាយរណប បរូបថតពីលើអាកាស ត្រូវបានគូសឡើងដោយដៃ
ប៉ុន្តែក្រោយមកត្រូវបានគូស និង បោះពុម្ពដោយការប្រើប្រាស់តាមប្រព័ន្ធពតមានភូមិសាស្ត្រ ។ គ្រប់តំបន់ទាំងអស់ដែលតម្រូវឱ្យមាននូវប្រភេទកែប្រែណាមួយ
និងគ្រប់ការសំរេចចិត្តដែលប្រកាន់យកក្នុងពេលពិភាក្សាអំពីលទ្ធភាពរើសគួរតែត្រូវបានចែងលម្អិតសំរាប់ផែនការប្រើប្រាស់ ដីនៅពេលខាងមុខ ។ ប្រភេទដីខុសគ្នាគួរតែដាក់ក្នុងថ្មី
ដោយយោងទៅតាមប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ៣ ហើយដែលតម្រូវឱ្យមានការកែប្រែនៅក្នុងផ្នែកពិសេសណាមួយនោះ គួរតែបញ្ចូលបន្ថែមទៅក្នុងតារាងមិនខ្វះ ។

ជាមួយឯកសារសិក្សាបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្រប់គ្រងលំអិតខ្លះក្នុងតំបន់ជាក់លាក់មួយ ដែលចិតនៅក្រោមការ គ្រប់គ្រងរបស់ឃុំ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត
គឺជាលទ្ធផលចម្បងនៃដំណើរការ PLUP ទាំងមូល ។ ផែនទីប្រើ ប្រាស់ដីនាពេលអនាគត និងបទបញ្ញត្តិផ្សេង គឺជាឯកសារសំខាន់ដែលត្រូវបានដាក់ជូនឱ្យរដ្ឋអំណាចពិនិត្យ និងអនុម័តជា
ផ្លូវការចំពោះការងារ PLUP ។ យោងទៅតាមកាលវិភាគការងារលំអិតរបស់ផែនទីប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត នៅក្នុងករណីជាច្រើន ត្រូវអនុវត្តដោយផ្ទាល់ ទៅតាមដំណើរការសំរេច
ដូចដែលមានអធិប្បាយក្នុងជំពូក ៤.៣.៣ និង ៤.៣.៤ ។

៥៥.២ បទប្បញ្ញត្តិ និងក្បួនច្បាប់

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិជាធាតុសំខាន់មួយផ្សេងទៀតនៃការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលឆ្លុះបញ្ចាំងនូវការសំរេចចិត្ត របស់សហគមន៍ សិក្សាការរៀបចំគ្រប់គ្រងធនធានទាំងអស់នៅមូលដ្ឋាន ។
ការយល់ព្រមទៅលើបទបញ្ញត្តិ និងបទបញ្ជាផ្សេងមានភាពខុស ប្លែកគ្នាពីភូមិមួយទៅភូមិមួយ ។ ដូច្នេះពង្រាងនៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ គួរតែមានការទទួលយកដោយផ្អែកទៅតាមលក្ខណ
នៅមូលដ្ឋាននោះ ។ វាមានការស្មុគស្មាញយ៉ាងខ្លាំងប្រសិនបើគំរោង បង្កើតរបស់សំរួលតាមភូមិបង្កើតនូវ "សង់ដា" បទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុង
ដោយយកទៅតាមគំរោងឯកសារដែលបានមកពីតំបន់ផ្សេងឱ្យដល់អ្នកភូមិរបស់ខ្លួន ។ ជាជំនួសវិញសហគមន៍ និមួយ

គួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យធ្វើការវាយតម្លៃនូវស្ថានភាពផ្ទាល់របស់ពួកគេ ដោយធ្វើការពិភាក្សាបើកចំហរដែល នឹងនាំទៅដល់ទីបញ្ចប់ដោយខ្លួនឯងផ្ទាល់ ។
ប្រសិនបើបញ្ហានេះមិនត្រូវបានធ្វើទេ ជានិច្ចជាកាល អ្នកភូមិនឹងគិតថាបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងភូមិនេះជារបស់អ្នកដទៃ មិនមែនជារបស់ខ្លួនឡើយ ។ មានន័យថា បទបញ្ញត្តិ បទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងទាំងនេះនឹងត្រូវបាន គេគោរពកាន់តែតិច ហើយមិនសូវមានប្រសិទ្ធិភាពទៀតផង ។

អ្នកភូមិ និងក្រុម PLUP ត្រូវការគោលការណ៍ច្បាស់លាស់សំរាប់ធ្វើការងារបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិរបស់ខ្លួន ។ ក្រុម PLUP ត្រូវ ការបង្ហាញនូវគោលគំនិតសិរីបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងអធិប្បាយពីប្រធានបទសំខាន់ដែលត្រូវបញ្ចូលទៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផលជាចំណាប់ផ្ទៃមួយសិរីពីការទទួលខុសត្រូវរបស់អ្នកភូមិ និងរបស់ក្រុម PLUP ក្នុងកំឡុងពេលរៀបចំធ្វើដំណើរការ ពង្រាង ។ លទ្ធភាពជំរើសដ៏ប្រសើរបំផុតសំរាប់ក្រុម PLUP ត្រូវប្រើសំណួរណែនាំធម្មតាដោយ ដើម្បីធ្វើឱ្យប្រាកដថាអ្នកភូមិ និងគណ្ឌិកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិបានគិតដល់ទិដ្ឋភាពសំខាន់ៗទាំងអស់ និងរាល់បញ្ហាផ្សេងដែលអាចកើត មានឡើង ។ ឧទាហរណ៍សំរាប់សំណួរបែបនេះ ហើយនិងគោលការណ៍មិនច្បាស់លាស់មួយ ត្រូវបានបង្ហាញក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ១២ ។

ប្រអប់ ១០ វិធីដែលគំរោងនានាបានប្រើប្រាស់ក្នុងការគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិក្នុងក្របខណ្ឌ

CONCERN ១ក្នុងឆ្នាំរដ្ឋបាលសាធារណៈ	FAO-PMNR ១សៀវភៅបច្ចេកទេស	CARERE ១ពត៌មានបង្កើនស្ថានភាព	CB-NRM (CARERE) ១វគ្គបណ្តុះបណ្តាល
១. បុគ្គលិក Concern ធ្វើ ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសំរាប់ គណៈកម្មាធិការភូមិ (រចនា សម្ព័ន្ធគណៈកម្មាធិការមាន នៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ។	១. ដោយមានការសម្របសម្រួល ពីបុគ្គលិកគំរោង សហគមន៍ ជួយជំរុញពង្រាងបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងទៅលើគំនិតរបស់ភូមិ និមួយនៅក្នុងតំបន់គំរោង ។	១. អ្នកភូមិទទួលបាន បញ្ជាផ្ទៃក្នុងដែលមាន ស្រាប់ ពីអ្នកសម្របសម្រួល ដើម្បីមានជាគំនិតខ្លួន ។	១. អង្គប្រជុំនៅក្នុងភូមិ មួយត្រូវបានរៀបចំដើម្បី ផ្តល់ដើម ជំរុញបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុង ។
២. ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ភូមិត្រូវបានត្រួតពិនិត្យដោយ ថ្នាក់ដឹកនាំ គណៈកម្មាធិការ ភូមិ និងសមាជិកគណៈកម្មា ធិការគំរោង ។	២. ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ភូមិត្រូវបានបញ្ជូនទៅឱ្យស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ ជាពិសេស មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ដើម្បីផល់ជា យោបល់ និងវាយតម្លៃថា តើឯកសារស្នើសុំនោះ វាស្រប ទៅនឹងច្បាប់ និងគោលនយោ បាយរបស់រដ្ឋាភិបាលដែរឬទេ ។	២. អ្នកសម្របសម្រួល និងគណៈកម្មាធិការភូមិ អង្គុយរួមគ្នាដើម្បីធ្វើការ អភិវឌ្ឍន៍នូវពង្រាង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ។	២.អ្នកសម្របសម្រួលប្រមូល គំនិតទាំងអស់ពីភូមិ និមួយ ហើយធ្វើពង្រាង បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង (សំរាប់ ភូមិច្រើនរួមគ្នា ។
៣. បុគ្គលិក Concern អាន មាត្រា វាក្យខណ្ឌនិមួយនៃ ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនៅ មុខអ្នកភូមិ និងឆ្លើយនូវគ្រប់ សំណួរទាំងអស់ដែលអ្នកភូមិបានលើកឡើងរហូតដល់គេ ទទួលយកនូវមតិរួមមួយរបស់ មហាជន ។ ចំណុចនិមួយ ក្នុងបទបញ្ជារបស់ភូមិត្រូវ បានគេទទួលយកដោយការ បោះឆ្នោត (លើកដៃ ។	៣. ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ភូមិត្រូវបានត្រួតពិនិត្យក្នុង អង្គប្រជុំភូមិ ហើយយោបល់ ទាំងអស់របស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ចាំបាច់ត្រូវពិភាក្សា និងទទួល យកប្រសិនបើអាច ។	៣. ការប្រជុំនៅតាមភូមិ ជាទូទៅមួយ ត្រូវបាន រៀបចំឡើងដើម្បី ពិភាក្សា និងត្រួតពិនិត្យ ទៅលើពង្រាងបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងភូមិ ។	៣. អ្នកសម្របសម្រួលបង្ហាញ បទបញ្ជាពង្រាងទៅឱ្យ គណៈកម្មាធិការភូមិ និមួយធ្វើការពិភាក្សា និងដាក់បញ្ចូលនូវការ ផ្លាស់ប្តូរគំនិតថ្មី ហើយ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនោះនឹង ត្រូវបានត្រួតពិនិត្យជាថ្មី ម្តងទៀតដោយអ្នកសម្រប សម្រួល ។
៤. បុគ្គលិក Concern កែ សំរួលពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃ ក្នុងជាលើកទីពីរ ហើយយកវា ត្រឡប់មកវិញ ដើម្បីធ្វើបទ បង្ហាញនៅក្នុងអង្គប្រជុំភូមិ មួយទៀត ។	៤. នៅពេលដែលពង្រាងបទ បញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ត្រូវបានគេ ទទួល និងយល់ព្រមនៅក្នុង ភូមិហើយវាត្រូវបានចុះហត្ថ- លេខជាដំបូង ដោយប្រធាន គណៈកម្មាធិការភូមិ និងបន្ទាប់ មកអ្នកដឹកនាំយុវជនអំណាច ស្រុក និងមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខា ប្រមាញ់ និងនេសាទ ។ បន្ទាប់ ពីចុះហត្ថលេខាជាចុងក្រោយ ដោយអភិបាលខេត្តហើយ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិនេះចាប់	៤. អ្នកសម្របសម្រួល កែ សំរួលជាថ្មីនូវបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងភូមិម្តងទៀត ដោយបញ្ចូលនូវគំនិត ផ្សេងដែលមាននៅក្នុងការប្រជុំនៅតាមភូមិ ។	៤. ពង្រាងទីពីរ ត្រូវបាន ដាក់បង្ហាញនិងត្រួតពិនិត្យ នៅក្នុងសិក្ខាសាលាថ្នាក់ឃុំ ។ បទបញ្ជានេះត្រូវ បានចែកចាយទៅគ្រប់ ភូមិទាំងអស់ ។

	មានប្រសិទ្ធភាពជាផ្លូវការ ។		
៥. បុគ្គលិក CONCERN ដាក់ ពាក្យស្នើអនុម័ត និងរៀបចំ ឱ្យមានការចុះហត្ថលេខាទៅលើឯកសារចុងក្រោយដោយគណ្ឌីកម្មាធិការភូមិ ថ្នាក់ដឹកនាំឃុំ អភិបាលស្រុក និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៃមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។		៥. សំណើរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធត្រូវបានលើកយកមកពិភាក្សាឡើងវិញជាមួយគណ្ឌីកម្មាធិការភូមិ ។	៥. ភូមិនិមួយត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។
		៦. ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងចុងក្រោយត្រូវបានចុះហត្ថលេខា ដោយគណ្ឌីកម្មាធិការភូមិ ថ្នាក់ដឹកនាំឃុំ អភិបាលស្រុក ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ខេត្ត ។	៦. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានដាក់ជូនទៅស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនៅថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីផល់ជាយោបល់ ។
			៧. សិក្ខាសាលាត្រូវបានរៀបចំធ្វើឡើងសំរាប់ថ្នាក់ខេត្ត ដើម្បីឯកភាពទៅលើបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។
			៨. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានចុះហត្ថលេខាដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងរដ្ឋអំណាចខេត្ត ។
			៩. បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានដាក់ជូនទៅគណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត ដើម្បីត្រួតពិនិត្យ ។

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ គឺជាគ្រឿងសំខាន់ដែលធ្វើឱ្យការប្រើប្រាស់បទបញ្ញត្តិ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងតាមប្រពៃណី ត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ (ជាសិទ្ធិកាលមិនមានចែងទោសធម្មាភាពជាផ្លូវការ ។ ក្នុងករណីដែលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង (ប្រពៃណីមានហើយ នោះវា គឺជាចំណុចចាប់ផ្តើមនៃដំណើរការពង្រាងនេះ ។ ឧទាហរណ៍មួយគឺ ព្រលឹង (សកិសិទ្ធិ បង្ការការរក្សានៅក្នុងព្រៃ គឺជាអ្នកការពារព្រៃព្រឹក្សាដ៏ឆ្លើយតបប្រសើរកម្ពុជា កម្ពុជានៅតាមបណ្តាប្រទេសជិតខាងផ្សេងទៀតដែរ អ្នកភូមិទាំងអស់ និង សហគមន៍ជិតខាងកាន់ទទួលស្គាល់ថា ពួកគាត់មិនអាចចូលទៅកាប់ព្រៃនៅតាមតំបន់ព្រៃឈើទាំងនោះបានទេ ។ ម៉្យាងវិញ ទៀត មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងមន្ត្រីមកពីក្រៅតំបន់នោះក៏មិនបានដឹងអំពីវិធាននៃបរិមាណនោះដែរ ។ ដោយធ្វើការបញ្ចូលបញ្ហានេះ ទៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ បទបញ្ញត្តិទាំងនេះ នឹងកាន់តែមានតម្លាភាព ដឹងពាក្យតែច្រើន ហើយក៏មានឱកាសច្រើនសំរាប់ ឱ្យគេគោរពរួមទាំងអ្នកមកពីក្រៅតំបន់ផងដែរ ។ ក្នុងករណីនៃបទបញ្ជាជាប្រពៃណីមិនមានវតមានទេនោះបទបញ្ញត្តិសាមញ្ញ ទាំងនោះត្រូវតែមានការពង្រឹងបន្ថែមជាដំណាក់ និងមានបញ្ចូលទៅគ្រប់ប្រភេទដីទាំងអស់ ។ ឯកសារសិក្សាបទបញ្ជាផ្សេង គួរតែធ្វើឱ្យបានហ្មត់ចត់ ព្រោះថាផែនទីវាមិនបានលំអិត បទបញ្ញត្តិភាពល្អទេ ។ តាមបទបញ្ញត្តិទូទៅ ឯកសារត្រូវតែមានបញ្ចូល នូវការអធិប្បាយទូទៅលើទីតាំងរបស់ភូមិ ហើយនិងធនធានសាធារណៈសំខាន់ជាច្រើនដែលមាននៅក្នុងតំបន់ ។ ការកំណត់ តំបន់ប្រើប្រាស់ដី (កន្លែងបង្កបង្កើនផល ច្បារដំណាំនៅផ្ទះ វាលស្រែ គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានសាធារណៈ ការកំណត់ទៅលើយន្តការដោះស្រាយជំនោះ និងវិធីត្រូវធ្វើការងារជាមួយនិងដីដែលកាន់កាប់ បគ្រប់គ្រងដោយជនអន្តរ-ប្រវេសន៍ និងជនចំណូលស្រុក (មកក្នុងភូមិ ។ នៅឧបសម្ព័ន្ធ នៃបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ គួរតែមានបង្ហាញនូវព័ត៌មានអំពីគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងភូមិ និងបញ្ជីកាតាឡុក ដែលវាអាចងាយស្រួលក្នុងការត្រួតពិនិត្យមើលជាញឹកញាប់ជាងឯកសារបទបញ្ជាទាំងមូលរបស់ភូមិ (សូមមើល ឧបសម្ព័ន្ធ ១២ ។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើពង្រាង ដោយអ្នកភូមិខ្លួនឯង ។ វាអាចធ្វើឡើងដោយគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងក្រុមតូចបន្ទាប់មកធ្វើការ ផ្សេងទៀតព័ត៌មានរួមគ្នា និងមានការឯកភាពដោយសហគមន៍ទាំងមូល បក្រោយពេលប្រជុំនៅភូមិ (ពេលល្ងាច ដើម្បីពិភាក្សា និងសំរេចគ្រប់មាត្រាបស់ឯកសារនៅក្នុងក្រុមវិញ ។ ជាការប្រសើរគឺថា តំណាងនៅតាមភូមិគឺជា គួរតែមានវតមាននៅក្នុងដំណាក់កាលពិភាក្សាបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិនោះ ។ ក្រុម PLUP នឹងត្រឡប់មកកាន់ភូមិវិញជាប្រចាំដើម្បីស្វែងយល់អំពីពង្រាង ទាំងនោះសួរជាសំណួរ បំណើកដល់អ្នកភូមិខ្លួនបញ្ជាក់ដែលមិនទាន់បានរៀបរាប់នៅក្នុងឯកសារ ។ គ្មានករណីណាមួយដែលពួកគេអាចធ្វើការកែប្រែទៅលើបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិដោយខ្លួនឯង បង្អង់អ្នកភូមិឱ្យកែប្រែឡើងវិញនោះឡើយ លើកលែងតែ មាត្រាណាមួយនៅក្នុងឯកសារនោះចែងផ្ទុយអំពីច្បាប់របស់កម្ពុជា ។ បទពិសោធន៍ជាក់ស្តែងបង្ហាញឱ្យឃើញថា ក្រុម PLUP ត្រូវសាប និងផល់យោបល់ទៅលើបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ២-៣ ដងដែរនៅរៀងរាល់ ៣-៤ សប្តាហ៍ ។ នៅពេលដែលឯកសារបទបញ្ជាសរសេរដោយដៃចប់សព្វគ្រប់ និងបានឯកភាពដោយអ្នកភូមិហើយ ពង្រាងជាភាសាខ្មែរគួរតែ វាយឱ្យហើយ ។ ជាធម្មតាឯកសារបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងតែងតែមានមាត្រា និងកថាខណ្ឌមួយចំនួន និងមានប្រហែលជា ១៥ ទៅ

៣០ ទំព័រ គិតទាំងឧបសម្ព័ន្ធ ។ នៅក្នុងបញ្ជីឯកសារនេះ តែងមានចន្លោះសំរាប់គ្រប់ភាគីដែលបានឯកភាពទៅលើបទបញ្ជា ទាំងនោះចុះហត្ថលេខា (មើលជំពូក ៤.៦ ។

ស្របពេលដែលបទបញ្ជាដែលក្នុងភូមិត្រូវបានអនុម័តហើយ ការអនុវត្តន៍សកម្មភាពធនធានធម្មជាតិទៅក្នុងផែនការសកម្មភាព មានសារៈសំខាន់ណាស់ (មើលឧទាហរណ៍នៅឧបសម្ព័ន្ធ ១២ ។ ផែនការការងារនេះអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ជាមូលដ្ឋាន សំរាប់ផ្សព្វផ្សាយ និងគាំទ្រដល់សកម្មភាពរបស់គំរោង និងកម្មវិធីផ្សេង បន្តបញ្ជាក់នូវកិច្ចព្រមព្រៀងរួមគ្នាលើសកម្មភាព ស្វ័យជំនួយរបស់សហគមន៍ នៅពេលដែលឯកសារ PLUP ត្រូវបានអនុម័តជាផ្លូវការហើយ (មើលជំពូក ៤.៧ ។

នៅពេលដែលមានបទបញ្ជាដែលក្នុងភូមិមួយចំនួននៅក្នុងឃុំមួយត្រូវបានអនុម័តដោយរដ្ឋបាលមូលដ្ឋានហើយនោះ បទ បញ្ជាសង្ខេប ចាំបាច់ត្រូវឱ្យមានការរៀបចំដើម្បីបង្កើតឡើងនូវលក្ខន្តិក្យឃុំ ដែលក្នុងនោះគោលការណ៍ណែនាំសំខាន់សំរាប់ គ្រប់គ្រងធនធាននៅក្នុងឃុំទាំងមូលត្រូវតែមានចែង ។ ជាពិសេសធនធានសាធារណៈសំខាន់របស់ឃុំនីមួយៗត្រូវតែមានរាយ មុខទៅតាមឈ្មោះ និងការប្រើប្រាស់របស់វា ហើយច្បាប់ការពារផ្សេងទៀតចាំបាច់ត្រូវតែចែងផងដែរ ។ ចំណុចសំខាន់ របស់លក្ខន្តិក្យឃុំទាំងនេះ គួរតែត្រូវបានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ ដែលព្រាងដោយក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែលបាន ជាប់ឆ្នោតចាប់ពីឆ្នាំ ២០០២ តទៅ ។ ឧទាហរណ៍ផ្សេងនៃបទបញ្ជាដែលក្នុងភូមិសំរាប់អនុវត្តនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាមាន នៅក្នុងជំពូក ៩ ក្នុងឯកសារនេះ ។

៥.៥.៣ ផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់រួម ១តំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍នេសាទ

នៅពេលដែលបទបញ្ជាដែលក្នុងភូមិត្រូវបានទទួលស្គាល់ និងអនុម័តជាផ្លូវការហើយ គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិភូមិ គួរតែត្រូវបានលើកទឹកចិត្តឱ្យធ្វើពង្រាងជាក់លាក់បន្ថែមទៅលើផែនការគ្រប់គ្រងសំរាប់តំបន់រួម ។ វាអាចជាតំបន់ នេសាទដូចជា បឹង សឹង ដៃទន្លេ ផ្លូវទឹក បត់បន្លំព្រៃផ្សេងដូចជា សហគមន៍ផលិតផលព្រៃឈើ បត់បន្លំការពារព្រៃឈើ ។

ផែនការគ្រប់គ្រងនេះបានកំណត់នូវសកម្មភាព និងពេលវេលាយ៉ាងច្បាស់លាស់ ។ ផែនការនេះមានសារៈសំខាន់ផ្នែកបច្ចេកទេសច្រើនជាងផ្នែកបញ្ញត្តិ ។ សហគមន៍ថ្មីជាអ្នករៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងក្រោយពីធ្វើ ការវិភាគទៅលើតំបន់សហគមន៍ប្រើប្រាស់លក្ខខណ្ឌព្រៃឈើ អង្គទឹក និងការពិភាក្សាបញ្ជាក់ជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាល ការការពារ និង ការទទួលខុសត្រូវលើផ្នែកគ្រប់គ្រង និងយន្តការចូលរួមចំណែកផលប្រយោជន៍ ។

ផែនការទាំងនេះត្រូវផ្អែកទៅលើការចូលរួមអនុវត្តធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ ដោយត្រូវគិតបញ្ចូលទាំងការប៉ាន់ប្រមាណនូវចំនួន ដើមឈើដែលមាននៅក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ការប៉ាន់ប្រមាណទៅលើទំហំវា និងនិរន្តរភាព អត្រា ទិន្នផល (សំរាប់ឧទាហរណ៍នៃការចូលរួមធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណព្រៃ មើលឧបសម្ព័ន្ធ ១៣ ។ ឆ្លើយតបទៅនឹងធនធានជលផល ត្រីសំខាន់ និងប្រភេទសត្វទឹកមួយចំនួន អត្រាផលិតផលប្រហាក់ប្រហែល និងតំរូវការការពារដ្បាស់លាស់ (រដូវពេង និង ក្នុងកំឡុងពេលបំណាស់ទី ។ ចាំបាច់ត្រូវឱ្យមានការកំណត់ ។ ការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណត្រូវធ្វើជាមួយគណ្ឌីកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ជាមួយអ្នកភូមិដែលមានចំណេះដឹង និងជាមួយគ្រប់សមាជិកក្រុម PLUP ។ ក្នុងករណីដោយឡែក នេះ ក្រុម PLUP ត្រូវធ្វើការបំបែកខ្លួនដោយយោងទៅតាមជំនាញឯកទេសរបស់ពួកគេជាមួយនិងមន្ត្រីជលផល ដែលអ្នក ភូមិបានជួយក្នុងការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ និងដោយមានការគាំទ្រពីពួកក្រុមការងារធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណព្រៃឈើផងដែរ ។ លទ្ធផលនៃការធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណទាំងនេះ នឹងជួយធ្វើឱ្យសំរេចបាននូវផែនការគ្រប់គ្រង ។

ឯកសារចុងក្រោយនៃផែនការគ្រប់គ្រងរួម រាប់បញ្ចូលនូវចំណុចលំអិតដូចជា ទិសដៅ ប្រភេទព្រៃឈើ និងលក្ខខណ្ឌការប្រមូល ផលព្រៃឈើ ភាពចាំបាច់នូវការសារព្រៃឈើឡើងវិញ ការប្រើប្រាស់ដី ការបែងចែកដី និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ សកម្ម ភាពគ្រប់គ្រង ការគិតគូរពីជីវសាស្ត្រចំរុះ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ១៤ ។

នៅក្នុងគំរោងចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់អង្គការ FAO នៅ ខេត្ត សៀមរាប ដំណាក់កាលជាក់លាក់នៃការរៀបចំ ផែនការគ្រប់គ្រងគឺ៖

- ការចូលរួមក្នុងការធ្វើផែនទីក្នុងតំបន់គ្រប់គ្រង
- បែងចែកនូវការទទួលខុសត្រូវ គ្រប់គ្រងក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងដោយយោងទៅតាមព្រៃធម្មជាតិ និងទីតាំងភូមិ
- ចូលរួមធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណព្រៃឈើ
- វិភាគទិន្នន័យ និងពិភាក្សាជាមួយសមាជិកសហគមន៍
- ធ្វើពង្រាងផែនការគ្រប់គ្រង
- ត្រួតពិនិត្យ និងបញ្ចប់ផែនការគ្រប់គ្រងជាមួយសហគមន៍
- ដាក់ផែនការគ្រប់គ្រងជូនទៅការិយាល័យព្រៃឈើខេត្ត (បការិយាល័យជលផល និងតំបន់នេសាទ អនុម័ត

ក្នុងករណីជាច្រើនរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា។ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងអ្នកតំណាងផ្នែករុក្ខា ឯកភាពទៅ លើការថយចុះ បយ៉ាងហោចណាស់តំបន់ព្រៃឈើដែលមានផលិតផលតិចតួចសំរាប់ផែនការគ្រប់គ្រងរួម។ ដូចនេះបញ្ជីសារពើភ័ណ ធនធាននៅក្នុងតំបន់ព្រៃឈើនឹងឈានទៅដល់ចំណុចបញ្ចប់។ ជារឿយ អាចឱ្យគេសន្និដ្ឋានបានថាតំបន់ បរិមាណធនធាន បែងចែកទៅឱ្យសហគមន៍ មិនគ្រប់គ្រាន់សំរាប់តម្រូវការរបស់មនុស្សឡើយ។ រដ្ឋាភិបាលរំពឹងថា អ្នកភូមិនិងអនុវត្តវិធានការ សារឡើងវិញ។

នៅក្នុងករណីដែលសហគមន៍ធ្វើការសំរេចចិត្តទប់ស្កាត់ជាបណ្តោះអាសន្ន ហើយនឹងចាត់វិធានការសារឡើងវិញនៅក្នុងព្រៃ ដែលគេបំផ្លាញ មានន័យថាការគំរាមកំហែងចំពោះធនធាននៅក្នុងតំបន់ជិតខាងដទៃទៀតនឹងកើនឡើង។ ក្នុងករណីនេះនៅ តែបន្តនាំឱ្យមានការកើនឡើងនូវការបាត់បង់ធនធាននៅខាងក្រៅតំបន់ការងារ។ ឧទាហរណ៍ នៅក្នុងខេត្ត សៀមរាប (FAO) បកកំពង់ឆ្នាំង ១៧១៧៨២២ ប្រាំបួន បានបង្ហាញឱ្យឃើញថា ការសារព្រៃឈើឡើងវិញ និងការកែលម្អនៅក្នុងតំបន់សហគមន៍ ត្រួតពិនិត្យអាចជាចំណុចសកម្ម ប៉ុន្តែការជះឥទ្ធិពលទៅលើតំបន់ជុំវិញ គឺមិនដែលបានចាត់វិធានការឡើយ។ នៅតែមានសេចក្តី

ត្រូវការជាក់ស្តែង មួយនៅឡើយ ដើម្បីសារឡើងវិញនឹងទប់ស្កាត់ជាបណ្តោះអាសន្ននូវសហគមន៍ព្រៃឈើបែបនេះ។ បច្ចុប្បន្ន វានៅតែបន្តលុបបំបាត់ការបំបែកជាខ្លាំងដើម្បីធ្វើនិស្សន្ទទៅលើផលិតផលព្រៃឈើពេលអនាគត និងនិរន្តរភាពរបស់ទិន្នផល។ ដូចជាបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិដែរ ផែនការគ្រប់គ្រងតំបន់រួមចំណែកត្រូវរៀបចំ និងដាក់ជូនដើម្បីស្វ័យសេចក្តីសំរេចយល់ព្រមជាផ្លូវ ការដល់ដំណើរការនេះ (មើលជំពូក ៤.៦)។

នៅពេលដែលការអនុវត្តត្រូវបានផលឱ្យដល់សហគមន៍រួចហើយ តំបន់ទាំងនេះចាំបាច់ត្រូវធ្វើព្រំប្រទល់ដីតាមភូមិសាស្ត្រដោយ ប្រើផ្លាកសញ្ញាសំគាល់មាន បង្គោលលាបថ្នាំពណ៌ បសញ្ញាសំគាល់ផ្សេងទៀត។ គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ ត្រូវទទួលខុសត្រូវរួមក្នុងការគ្រប់គ្រង និងអនុវត្តផែនការនេះដាក់បញ្ចូលបំណង និងធ្វើឱ្យច្បាស់លាស់ថា រាល់ចំណូលទាំងអស់ ត្រូវបានចែកចំណែកស្មើគ្នា ដូចដែលបានធ្វើផែនការនៅក្នុងឯកសារស្រាប់។ ការជ្រើសរើសផែនការគ្រប់គ្រងតាមបែបកម្ពុជា មានបញ្ជាក់នៅក្នុងជំពូកទី ៩ នៃឯកសារនេះ។

៥.៦ ការដាក់ផែនការប្រើប្រាស់ដី (បទប្បញ្ញត្តិ និងផែនការគ្រប់គ្រង ដើម្បីយល់ និងអនុវត្តស្ថានភាព)

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ជាឧបករណ៍មួយធ្វើឱ្យមានការទទួលស្គាល់សិទ្ធិម្ចាស់ដីលុបបំបាត់សកម្មភាពខុសច្បាប់ និងអនុវត្តនូវការ គ្រប់គ្រងដោយនិរន្តរភាពមួយនៅក្នុងតំបន់ ភូមិ ឃុំ និងឱ្យមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការពីថ្នាក់ ស្រុក ខេត្ត និងជូនការលម្អិត ដល់ថ្នាក់ជាតិ។ ផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគតឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញនូវតំបន់ដីរដ្ឋទាំងអស់ និងតំបន់ឯកជនផ្សេង ដែលគួរ បិទនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់សហគមន៍ពេលអនាគត។ ផែនការគ្រប់គ្រងទាំងនេះបង្ហាញឱ្យឃើញនូវគោលការណ៍គ្រប់គ្រង លំអិតសំរាប់តំបន់ដែលបិទនៅក្រោមការត្រួតត្រារបស់សហគមន៍។ នៅទំព័រចុងក្រោយបង្អស់ បង្អែកខាងក្រោម នៃឯកសារ ត្រូវបន្តលុបបំបាត់កន្លែងសំរាប់បុគ្គលខាងផ្លូវការ។ គ្រប់សំណើទាំងអស់ដែលស្នើឡើងដោយអ្នកភូមិអំពីទស្សន៍ពួកគាត់ ចាំបាច់ត្រូវផ្សេងផាត់ឡើងវិញ និងយល់ព្រមដោយមន្ត្រីបច្ចេកទេសថ្នាក់ខ្ពស់រដ្ឋាភិបាល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានជាអាទិភាព។

ដូចក្នុងករណីតំណាង FAO នៅខេត្ត សៀមរាប បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងចុងក្រោយត្រូវបានដាក់ជូនទៅអភិបាលខេត្តដើម្បីទទួលស្គាល់ ជាផ្លូវការ និងអនុវត្តក្រោយពីត្រួតពិនិត្យ និងចុះហត្ថលេខាដោយគណ្ឌីកម្មាធិការភូមិ ប្រធានឃុំ អភិបាលស្រុក ការិយាល័យ ព្រៃឈើ បដិសេធន និងប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត។ ក្នុងករណីដែលតំបន់ធ្វើផែនការបិទនៅក្នុងតំបន់ លិខិតទទួលស្គាល់ (ដែននេសាទ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងផែនការគ្រប់គ្រងចុងក្រោយ ត្រូវតែដាក់ជូនទៅដល់ប្រធាននាយកដ្ឋាន ជលផល នៅក្រុងជាតិ ហើយដែលជាញឹកញយការផល់ហត្ថលេខាតែងតែចំណាយពេលអស់រាប់ខែ។

ផ្នែកគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ខេត្ត កំពង់ធំ ឧបត្ថម្ភដោយ GTZ PDP-KT បានចាប់ផ្តើមដាក់ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងទី ១ ទៅដល់សមាជិកគណ្ឌីកម្មាធិការខេត្តទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិតំបន់ទន្លេសាបក្រោមអធិបតីភាពអភិបាលខេត្ត។ មុនពេលដាក់ជូនគណ្ឌីកម្មាធិការនេះ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ និងចុះហត្ថលេខាដោយគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិភូមិ ប្រធានឃុំ និងអភិបាលស្រុកផងដែរ។ ក្នុងពេលជួបប្រជុំគណ្ឌីកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិខេត្ត ច្បាប់ចម្លងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងត្រូវបានជូនដល់ប្រធានមន្ទីរ និងមន្ត្រីសិស្សខាងក្រៅនៅក្នុងជួរគណ្ឌីកម្មាធិការដើម្បីជាក់ស្តែង ក្នុងការវាយតម្លៃ។ ក្នុងពេលជួបបន្ត រាប់ទៀត សមាជិកគណ្ឌីកម្មាធិការ អាចធ្វើកំណត់ត្រា បង្កើនសំណើកែប្រែ។ ក្នុងករណី មានសំណើកែប្រែឯកសារនោះ ពួកគេត្រូវតែត្រឡប់ទៅភូមិវិញដើម្បីពិភាក្សា និងដាក់ឆ្លងថ្នាក់ឃុំ និងស្រុកម ឯទៀតប្រសិន បើមានការព្រមព្រៀង។ នៅក្នុងតំណាងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយសហគមន៍ក្នុងខេត្ត រតនគិរី នីតិវិធីនៃការដាក់បទ បញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះក មានលក្ខណ៍ដូចគ្នាដែរ លើកលែងតែថាតំណាងនោះរៀបចំបើកជាសេរីសិក្ខាសាលាពាក់ព័ន្ធដល់ថ្នាក់ស្រុក មន្ទីរ និងអាជ្ញាធរខេត្ត។ ចុងបញ្ចប់ បទបញ្ជានេះត្រូវបានចុះហត្ថលេខា

និងអនុម័តដោយគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ផលបូជន៍ និងមានសម្ពោធជាផ្លូវការនៅក្នុងសហគមន៍នោះដែរ ។

ជារួម តួនាទីរបស់ក្រុម PLUP គឺដាក់ជូននូវបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដល់គណៈកម្មាធិការតាមដាននីតិវិធីអនុម័ត និងជួយសំរួលរៀបរៀងការកែប្រែផ្សេងរបស់មន្ត្រីថ្នាក់ស្រុក ថ្នាក់ខេត្ត ជាមួយនិងអ្នកភូមិ ។ ជាញឹកញយ លទ្ធផលផែនការចុងក្រោយ បទបញ្ជា និងផែនការគ្រប់គ្រង នឹងបង្កើតឡើងនូវសម្បទានមួយរវាងសមាជិក និងយោបល់ផ្សេងគ្នា ។ សមាជិកក្រុម PLUP ដើរតួនាទី ក្នុងការធ្វើអនាគតម្តង ប៉ុន្តែពេលខ្លះក៏អាចបញ្ចុះបញ្ចូលដែរ ។ ការពិភាក្សាលើការបង្កើតស្ថាប័នសំរាប់ទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនូវ សកម្មភាពផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ននៅទូទាំងខេត្តក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មាននៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ៤ ។

៥៧ ការអនុវត្តផែនការសកម្មភាព និងកម្មវិធីបែងចែកដី (ដោយផ្ទាល់តាមការសម្ភាសន៍ និងសេវាកម្ម ឬផ្ទាល់ និងដំណោះស្រាយដំណោះ)

នៅពេលដែលឯកសារផែនការប្រើប្រាស់ដីត្រូវបានព្រមព្រៀង និងអនុម័តជាផ្លូវការហើយ ដំណាក់កាលអនុវត្តការងារ នឹង ត្រូវចាប់ផ្តើម ។ ជាការប្រសើរ ការអនុវត្តន៍ការងារត្រូវធ្វើតាមផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ (អាចហៅថា ផែនការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ បំផុតការងារភូមិដោយអង្គការ ។ ផែនការនេះ ជានិច្ចជាកាលត្រូវបានគេបង្កើតឡើង និងកំណត់យ៉ាងច្បាស់លាស់ក្នុងពេលដំណើរការផែនការលំអិតប្រើប្រាស់ដីក្នុងពេលអនាគត ដំណើរការបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ភូមិ និងដំណើរការផែនការគ្រប់គ្រង ។ តួយ៉ាងផែនការសកម្មភាព នឹងត្រូវគិតបញ្ចូលទាំងការបង្កើតផ្ទាល់បណ្តុះបណ្តាលក្នុងភូមិ ការដាំដើមឈើ ការបង្កាត់ពូជត្រី ការអប់រំបរិស្ថាន ចម្រៀនសន្សំសំចៃថាមពល ជំរុញការដាំឈើបូមផ្លែ បង្កើនផលិតផល កសិកម្ម បសកម្មភាពគណនេយ្យផលបូជន៍ ។

ដើម្បីឱ្យការកែប្រែផែនការប្រើប្រាស់ដីសំរេចបាន ទាមទារឱ្យមានការឧបត្ថម្ភពីសំណាក់ខាងក្រៅ ក្នុងពេលដំណើរការនេះ ។ ការឧបត្ថម្ភនេះត្រូវតែផល់ឱ្យតាមរយៈមន្ត្រីជំនាញផ្នែកកសិកម្ម រុក្ខា និងជលផល ដែលជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយ និងបណ្តុះបណ្តាល ។ ប្រសិនបើឯកសាររៀបចំបាននោះ ផែនការភូមិអាចចាត់ទុកថាជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការងារផ្សព្វផ្សាយ និងការឧបត្ថម្ភគាំទ្រ ដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ និងកាតព្វកិច្ចវិធីបង្កាញ (វិធីបង្កើនការគ្រប់គ្រងដី តាមរយៈអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងសេវាកម្មរបស់ រដ្ឋាភិបាលដែរ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ១២ ។

ការិយាល័យរៀបចំផែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ គួរតែទទួលនូវច្បាប់ចម្លងផែនការលំអិតស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីសំរាប់ពេល អនាគត សំរាប់តំបន់ដែលនៅក្នុងខេត្ត ។ ផែនដីនោះ នឹងបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់នូវតំបន់ដែលត្រូវការសំរាប់ការកំណត់ព្រំដី និងនីតិវិធីផ្សេងទៀតខាងក្រៅតំបន់កម្មសិទ្ធិឯកជន (ដីស្រែ ច្បារដំណាំ លំនៅដ្ឋាន ។ ជាបន្ថែម ក្រុម PLUP គួរតែជូន ដំណឹងឱ្យបានច្បាស់ដល់មន្ត្រីសុរិយោដីស្តីពីការសុំសិទ្ធិអនុញ្ញាតកាន់កាប់ដី និងតំរូវការផ្សេងទៀតនៃតំបន់ធ្វើផែនការ ប ភូមិនិមួយ ។ នៅពេលដែលច្បាប់ដីធ្លី ត្រូវបានអនុម័តដោយសភាជាតិ ហើយគោលការណ៍ណែនាំដ្បងលាស់ក្នុងការ អនុវត្តន៍ទៅលើការបែងចែកដីធ្លីមានរួចរាល់ហើយនោះ ការងារគួសព្រំប្រទល់ និងការងារចុះបញ្ជីរបស់ក្រុមសុរិយោដីនៅ ក្នុងតំបន់ដែលក្រុម PLUP ធ្វើគួរតែចាប់ផ្តើមដោយយោងទៅតាមផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត ។

នៅក្នុងកិច្ចភូមិ បញ្ចុ PLUP អាចនាំឱ្យមានការចរចាឡើងវិញអំពីព្រំប្រទល់នៃតំបន់ការពារ បត់បង់សម្បទាន (ឡូត៍នេសាទ ។ ការវាយតម្លៃទៅលើព្រំប្រទល់ឡើងវិញនេះអាចអនុវត្តបានក្រោមការត្រួតពិនិត្យមើលដោយគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយ ជំនោះនៅក្នុងខេត្តផ្សេង បកគណៈកម្មាធិការពិសេសស្តីពីការកំណត់ព្រំប្រទល់ (ឡូត៍នេសាទនៅទន្លេសាប ។

PLUP ក្រៅតែជាយន្តការដោះស្រាយជំនោះដីធ្លីតាមរយៈការស្វែងរកដំណោះស្រាយប្រកបដោយសមធម៌ និងមានតម្លាភាព នៅក្នុងការគ្រប់គ្រងដី ជាញឹកញាប់ PLUP ក៏មានតួនាទីជួយបញ្ចូលចំណុចស្តីពីការប្រើប្រាស់ដីដែរ ។ ជំនោះភាគច្រើនកើត មានឡើងរវាងអ្នកក្នុងភូមិជាមួយអ្នកនៅក្រៅភូមិ ។ អ្នកដែលនៅក្រៅភូមិអាចជាអ្នកភូមិជិតខាង ។ ទោះបីជាញឹកញយ វាជិតនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌកម្ពុជាក៏ដោយ អ្នកក្រៅទាំងនេះគឺជាជាអាហារនាំសាយ បបូជ្យន្តជាអាហារ ជាអ្នកជំនួញឯកជន បជាមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល ។ ដូច្នេះហើយទើបដំណោះស្រាយជំនោះ បន្សល់ទុកនូវបញ្ហាបំបែកមួយចំនួនសូម្បីតែក្រោយពេល ឯកសាររបស់ PLUP ត្រូវបានយល់ព្រមជាផ្លូវការហើយក៏ដោយ ។ ការអធិប្បាយអំពីយន្តការដោះស្រាយជំនោះសំខាន់ ដែលមាននៅក្នុង PLUP មានបង្ហាញជូននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ទី ១៥ ។

ការគូសរៀបចំលំដាប់សម្រាប់សុរិយោដី

៥៨ ការត្រួតពិនិត្យ និងរបាយការណ៍

ក្នុងករណីនេះ PLUP មានទំហំពាក់ព័ន្ធផ្សេងគ្នាទៅលើសកម្មភាពត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ ។ នៅក្នុងភូមិដែល PLUP អនុវត្តទៅបានសំរេចជោគជ័យនោះ អាចជា្យី

- ស្វ័យត្រួតពិនិត្យលើដំណើរការ PLUP ទាំងមូល ឧ.តាមរយៈសកម្មភាពផ្សេងៗទៀតដាច់ពីការបង្កើន PLUP ដែល ផ្ទុយទៅនឹងអនុសាសន៍នៅក្នុងសៀវភៅជំនួយស្តារពីរបស់ PLUP នេះ ។
- ត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពផ្សេងៗ និងណែនាំអនុវត្តដោយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល បសេវាកម្មរដ្ឋាភិបាលក្នុងការ គាំទ្រនូវផែនការកែប្រែការប្រើប្រាស់ដី ។
- ត្រួតពិនិត្យនូវសកម្មភាពរួម ទាំងសកម្មភាពផែនការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ ។
- ត្រួតពិនិត្យបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្រប់គ្រង្យី ការងារប្រតិបត្តិ កំរិតអនុវត្ត ការប្រមូលប្រាក់ផាកពិន័យ ឧប្បត្តិហេតុនៃជំនឿជាមួយអ្នកក្រៅ ។ល ។ ដែលអាចនាំឆ្ពោះទៅដល់ការកែប្រែឯកសារក្នុងពេលមួយ ។
- ត្រួតពិនិត្យនូវការកែប្រែលើការប្រើប្រាស់ដី និងប្រព័ន្ធសិទ្ធិប្រើប្រាស់ កម្លាំងជាផលប៉ះពាល់ដោយផ្ទាល់របស់វា ។
- ត្រួតពិនិត្យរាល់ផលប៉ះពាល់របស់ការងារ PLUP ទៅលើធនធានធម្មជាតិ និងស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គម (ផលជាវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន ។

ផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងភូមិ និងសកម្មភាពផ្សេងៗផ្សេងទៀតដែលបានរៀបចំនៅក្នុងតំបន់ គួរតែត្រួតពិនិត្យមើលជាប្រចាំដោយអ្នកភូមិ និងបុគ្គលិកផ្នែកផ្សេងៗ (អាចរៀងរាល់ ៦ខែ ។ បញ្ហានេះនឹងជួយឱ្យភាគី

ទាំងពីរអាចវាយតម្លៃយ៉ាងស្មើគ្នាដល់សកម្មភាពដែលទទួលបានជោគជ័យនូវអ្វីដែលមិនធ្លាប់អនុវត្តទាល់តែសោះ បម្រាន់តែ
ជាការពន្យារពេលនិងជួយក្នុងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងដល់ភាពប្រាកដប្រជានៃផែនការការងារនៅពេលអនាគត ។ ជាពិសេស ការផ្សព្វផ្សាយដែលទទួលបានជោគជ័យ
បសកម្មភាពបង្ហាញឲ្យទៀតដែលអាចជួយជំរុញបន្ថែមដល់តំបន់ផ្សេងទៀត ។

គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ នឹងត្រួតមើលនូវការអនុវត្តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្រប់គ្រង ។ គណ្ឌី កម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ
គួរតែជួបប្រជុំជាមួយក្រុម PLUP ដើម្បីពិភាក្សារួមគ្នា និងអាចជំរុញដល់ផែនការ គ្រប់គ្រងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ។ កិច្ចប្រជុំនេះគួរតែមានបញ្ចូលទស្សនកិច្ចសិក្សានៅមូលដ្ឋាន ។ សនស្សន៍
នៃការវាយតម្លៃក្នុងការ អនុវត្តន៍បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ត្រូវបានប្រព្រឹត្តទៅដោយជោគជ័យ បយ៉ាងណានោះ គឺជាចំនួនរំលោភបំពានដែលគេបានសង្កេតឃើញ
តាមរយៈវិធីនានាទាក់ទងនឹងការប្រមូលបានពីការផ្អាកពិន័យ តាមរយៈការណ៍វិវាទជាមួយអ្នកក្រៅភូមិ និងដំណោះស្រាយ របស់វា ។ ក្រុម PLUP ត្រូវធ្វើឱ្យបានច្បាស់ថា
គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិទទួលបាននូវការគាំទ្រជាប្រចាំពីការត្រួតពិនិត្យ និងការចូលរួមវាយតម្លៃរួមគ្នានៅតាមភូមិ ។ នៅពេលចាប់ផ្តើមដំបូង ទស្សនកិច្ចសិក្សានេះ
គួរតែប្រព្រឹត្តិ ទៅអោយបានញឹកញាប់ (ឧទាហរណ៍ រៀងរាល់ ២ សប្តាហ៍ ហើយក៏ឡុងពេលនេះគួរតែកាត់បន្ថយបន្តិចម្តង ទៅពេល ដែលគណ្ឌីកម្មាធិការកាន់តែមានទំនុកចិត្ត
និងមានឯករាជ្យ ។

សិក្ខាសាលាថ្នាក់ភូមិដែលរៀបចំដោយ PLUP ទៅលើការងារធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ប្រើប្រាស់ដី និងបញ្ហាសិទ្ធិ ប្រើប្រាស់ក្នុងមួយឆ្នាំម្តងនោះ គួរតែត្រូវបានពិនិត្យពិចារណា ។
តំណាងឃុំ មន្ត្រីស្រុក និងមន្ត្រីខេត្ត គួរតែត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យ ចូលរួមក្នុងសិក្ខាសាលាបែបនេះ ។ សិក្ខាសាលានេះ កត្តាមានបញ្ចូលនូវទស្សនកិច្ចសិក្សានៅមូលដ្ឋាន ។ ក្នុងករណីដែលមាន
ការថតរូបក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃការងាររបស់ PLUP (ឧទាហរណ៍ ការគូសផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លី រូបថតទាំងនេះត្រូវបាន គេប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ថានភាពជាក់ស្តែង (ឧទាហរណ៍ ១ ឆ្នាំ
ឬ ២ឆ្នាំក្រោយមក ។

ប្រហែលជា៥ឆ្នាំក្រោយមក ផលប៉ះពាល់រួម និងឥទ្ធិពលវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាន នៃការងារនេះអាចនឹងកើតមានឡើង ។ និស្សិត សាលាករិទ្ធាល័យ ទីប្រឹក្សា បុគ្គលិកស្រាវជ្រាវ
គួរតែត្រូវបានផលដល់នូវការងារនេះឱ្យធ្វើ ។ គេអាចនឹងធ្វើការប្រៀបធៀបនូវ ទិន្នន័យដើម និងពេលវេលាដែលប្រមូលបានក្នុងពេលវិភាគនៅក្នុងតំបន់ផែនការ
ដោយជោគជ័យទៅលើវិធីសាស្ត្រវាយតម្លៃតាមការ ចូលរួមទៅលើផែនទី ទៅលើឯកសារ និងធ្វើការប្រៀបធៀបទៅនឹងស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន ។ យកករណីការងារដូចនេះ គួរតែត្រូវបាន
ធ្វើដោយអ្នកមកពីខាងក្រៅដំណើរការ PLUP ដើម្បីអាចទទួលបាននូវចំណេះដឹងដែលប៉ះពាល់ទៅដល់ PLUP ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និង គំរោងផ្សេង ។

ការសិក្សាវាយតម្លៃទៅលើផលប៉ះពាល់ទាំងមូលគួរតែបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់នូវសារៈសំខាន់ផ្សេងសំរាប់ PLUP ក្នុងប្រទេស កម្ពុជា ក្នុងការសំរាប់អនុវត្តឱ្យបានជោគជ័យ និងឧបសគ្គចំបង ។

៥៩ ការរៀបចំ និងតម្រូវការមូលដ្ឋានសម្រាប់ការប្រើប្រាស់ដី

ដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសៀវភៅជំនួយស្ថាប័ននេះស្រាប់ ក្រុម PLUP នឹងផលដល់នូវការគាំទ្រយ៉ាងមុតមាំក្នុងដំណាក់កាលទី ១ ទៅទី ៦ របស់ PLUP ។
សំរាប់ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងស្ថានភាពធម្មតា ដំណាក់កាលទាំងនេះទាមទារនូវពេលធ្វើការពី ២០ ទៅ ៣០ថ្ងៃ សំរាប់សមាជិកក្រុម PLUP ក្នុងមួយភូមិ និងពេលសរុបពី ៦ ទៅ១០ ខែ ។
ក្នុងដំណាក់កាលទី ៧ និងទី ៨ ការងារ ផ្សព្វផ្សាយ និងការគាំទ្រ នឹងត្រូវថយចុះជាបណ្តើរ ដូចបានរៀបរាប់ខាងលើ ។ គឺអាចអនុញ្ញាតឱ្យក្រុម PLUP ចាប់ផ្តើមធ្វើ
សកម្មភាពនៅភូមិដទៃទៀត និងអាចពង្រីកការងារជាបណ្តើរ ។ តាមការប៉ាន់ប្រមាណក្រុម PLUP មួយក្រុមដែលមានចំនួន សមាជិកពី ៣ ទៅ៥ នាក់ អាចទទួលខុសត្រូវពី ២០ ទៅ ៣០
ភូមិក្នុងពេលមួយ ដែលអាស្រ័យទៅតាមមធ្យោបាយធ្វើដំណើរ និងចំងាយផ្លូវ ។ ក្រោយពីធ្វើសហប្រតិបត្តិការជាមួយគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិបានពី ៣ ទៅ ៥ ឆ្នាំ
ក្រុម PLUP គួរតែមានលទ្ធភាពអាចកាត់បន្ថយនូវទស្សនកិច្ចត្រួតពិនិត្យមកត្រឹមមួយឆ្នាំម្តងវិញ ។ ជាក់ស្តែង ករិត្យនៃការគាំទ្រពី
ខាងក្រៅចំពោះគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ ត្រូវបានកាត់បន្ថយពីមួយថ្ងៃទៅមួយថ្ងៃ អាស្រ័យទៅលើ សមត្ថភាព ករិត្យទំនុកចិត្តទទួលខុសត្រូវរបស់ពួកគេ ។

វាមានសារៈសំខាន់ខ្លាំងណាស់សំរាប់ក្រុម PLUP ដើម្បីសំរេចបាននូវតំបន់ពិតប្រាកដមួយ និងសំរេចបាននូវករិត្យនៃការពង្រីក ខ្លួននៅក្នុងសកម្មភាព PLUP របស់ពួកគេ
ដើម្បីធ្វើឱ្យសមស្របចំពោះបុគ្គលិក និងតំលៃបណ្តុះបណ្តាលរបស់ពួកគេ ។ ការងារ PLUP ចាំបាច់ទាមទារឱ្យមានការពង្រីកបន្ថែមទៅក្នុងតំបន់ដទៃទៀត
ដើម្បីសំរេចបាននូវផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នា សំរាប់ភូមិ ជាច្រើន អ្នកភូមិ និងធនធានធម្មជាតិក្នុងតំបន់របស់ពួកគេ ។

៥.១ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ឆ្នាន់ជាតិ

ប្រទេសកម្ពុជាបានជ្រើសរើសតំបន់ ២៣ កន្លែង សំរាប់ធ្វើជាតំបន់ការពារធម្មជាតិ ដោយចិត្តនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ ក្រសួងបរិស្ថាន ។ ទោះបីជាមិនទាន់ត្រូវបានអនុម័តយកមកប្រើប្រាស់នូវអនុក្រឹត្យស្តីពីតំបន់ការពារធម្មជាតិក៏ដោយ ក៏អនុក្រឹត្យនេះត្រូវបាន ពង្រាងឡើងតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៩ មកម្ល៉េះ គឺសំរាប់ការគ្រប់គ្រង និងការពារធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ទាំងនោះ ។ ប្រទេសកម្ពុជា មានបទពិសោធន៍តិចតួចបំផុតក្នុងការធ្វើការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់ការពារ ធម្មជាតិ តួយ៉ាង ជំនឿលើការប្រើប្រាស់ដី តាមច្បាប់ អ្នកភូមិដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ការពារតាំងពីមុនរហូតមកដល់ឆ្នាំ ១៩៩៣ គឺមានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់នៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ប៉ុន្តែពួកគាត់មិនអាចធ្វើការលក់ដូរ បទពិសោធន៍នៅក្នុងតំបន់ការពារ ទិញដីនៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិទាំងនោះបានឡើយ ។

យោងតាមអនុក្រឹត្យ តំបន់ការពារធម្មជាតិ ត្រូវបានបែងចែកជា ៣ តំបន់គឺ តំបន់ស្នូល តំបន់ទ្រទ្រង់ និងតំបន់អភិវឌ្ឍន៍ សហគមន៍ ។ គ្រប់ដំណើរការផែនការប្រើប្រាស់ដីចាំបាច់ត្រូវតែធ្វើការពិចារណានូវបញ្ហាទាំងនេះ ជាពិសេសនៅពេលដែល ប្រទេសកម្ពុជាចាប់ផ្តើមអនុវត្តដំណើរការផល់កម្មសិទ្ធិ (ដំណើរការផល់កម្មសិទ្ធិទាំងនោះ និងមិនត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ ការពារធម្មជាតិទេ ដូចនេះបញ្ហានៃការផល់កម្មសិទ្ធិដីធ្លីទាមទារឱ្យមានការបញ្ជាក់ និងពិនិត្យមើលឱ្យបានជាក់លាក់នៅក្នុង តំបន់ការពារធម្មជាតិទាំងអស់ ។

បទពិសោធន៍ការងារក្នុងការចូលរួមគ្រប់គ្រងតំបន់ឆ្នេររបស់គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាងក្នុងខេត្តកោះកុង នៅក្នុង តំបន់ការពារ PLUP អាចធ្វើការក្នុងលក្ខណ៍ជាអ្នកសម្របសម្រួលដោយអព្យាក្រឹត្យ រវាងអ្នកភូមិ និងភ្នាក់ងាររដ្ឋាភិបាល ។ ឧទាហរណ៍ ការគាំទ្ររបស់ក្រសួងបរិស្ថានចំពោះសហគមន៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងក្នុងផែនការសកម្មភាព (ជាពិសេសជាប់ទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាសេសសល់ និងព្រៃឈើ នៅក្នុងដែនជំរកសត្វព្រៃពាមក្រសោប ។ ការផ្តើមក្នុងការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដំណើរការទៅបាននៅពេលដែលប្រធានភូមិគាំទ្រដល់គំនិតផ្តើម ហើយកត់ទ្រង់ដល់ភូមិដែល មានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនេះដែរ ។

ដូចនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៃប្រទេសកម្ពុជាដែរ បញ្ហានៃការកាន់កាប់ដីកើតមាននៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ។ ឧទាហរណ៍ អ្នកភូមិ ដែលជាអ្នកចូលរួមខ្លះ បានធ្វើការអះអាងបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិក្នុងការទទួលកម្មសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីសំរាប់ធ្វើជាដីកសិដ្ឋាន (ដែលមាន កំរិតកំណត់នៅបណ្តាភូមិតាមឆ្នេរសមុទ្រ ទោះបីជាកម្មសិទ្ធិមិនត្រូវបានផល់ ឱ្យក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិក៏ដោយ ។ ហើយ បណ្តាគ្រួសារផ្សេងទៀតបានធ្វើការអះអាងកម្មសិទ្ធិក្នុងតំបន់ស្រែបង្កា (មានន័យថាអ្នកផ្សេងទៀតអាចចូលទៅតំបន់នោះ បានទេ ។ ទោះបីជាទៅតាមផ្លូវច្បាប់ អ្នកភូមិមានសិទ្ធិត្រឹមតែជាអ្នកប្រើប្រាស់ធនធាននៅក្នុងតំបន់ការពារក៏ដោយ ក៏ជាអ្នកដែលទទួលបាននូវការគាំទ្រច្រើន គឺអាចចូលទៅតំបន់នេសាទបាន បទៅក្នុងតំបន់ស្រែបង្កា ។

៥.២ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងតំបន់ជនជាតិភាគតិច

តំបន់ជនជាតិភាគតិចសំខាន់នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា គឺស្ថិតនៅក្នុង ខេត្ត រតនគិរី មណ្ឌលគិរី សឹងត្រែង ភាគខ្លះនៃខេត្តក្រចេះ និងព្រះវិហារ ។ ក្នុងតំបន់ទាំងនេះ លក្ខណៈរបស់ PLUP ខុសប្លែកពីតំបន់ផ្សេងទៀតក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ដូចជា ការអនុវត្តន៍ ការគ្រប់គ្រងដី សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីទៅតាមទម្លាប់ និងអង្គការសង្គមមានភាពខុសប្លែកពីតំបន់សំខាន់ដែលមានខ្មែររស់នៅ ។

កតាឡង់នីតិ

- ការកាប់ និងដុតព្រៃសំរាប់ធ្វើកសិកម្ម (ពេនចរ គឺជាការងារដែលផលចំណូលដល់ខាងសំរាប់ជនជាតិដើម ។
- ការកំណត់ព្រំប្រទល់ជាក់លាក់ដែលធ្វើឡើងដោយអ្នកចាស់ទុំនៅជំនាន់មុនក្នុងការព្យាករឱ្យដាច់ពីគ្នារវាងតំបន់អ្នក ប្រើប្រាស់ដែលជាប់ទៅនឹងសហគមន៍ ។
- សមាជិកភាពនៅក្នុងសហគមន៍ គឺជាតំរូវការជាដ៏ច្បាស់លាស់បំផុតសំរាប់ជាអាទិភាពក្នុងការទទួលបាននូវដីកសិកម្ម ក្នុងព្រំប្រទល់របស់សហគមន៍ ។

- ព្រឹត្តិសិទ្ធិ បង្កើនការក្សត្តិជាតំបន់ការពារដែលពួកគេជឿជាក់ថាត្រូវបានពួកអារក្សដែលមានឥទ្ធិពលតាំងនៅក្នុង ដូចជាកន្លែងបញ្ចុះសព។
- តំបន់ព្រៃមាសធំ (ក្នុងឃុំខ្លះមានផែនបូតដល់ ៥០ភាគរយ នៃផែនដីទាំងអស់ ត្រូវបានថែរក្សាទុកសំរាប់ការ ប្រមូលផលព្រៃឈើ ដែលតំបន់ទាំងនេះស្ថិតនៅខាងក្រៅព្រំប្រទល់សំរាប់ធ្វើកសិកម្មភូមិ។
- ការប្រកាន់ខ្ជាប់នូវប្រពៃណី សិទ្ធិសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានរួម ការចូលរួមធ្វើការសំរេចចិត្ត និងការដឹកនាំ ដោយចាស់ទុំក្នុងភូមិ។

គំរោងអនុផលព្រៃឈើបានចាប់ផ្តើមគាំទ្រដល់សកម្មភាពផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងសហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចផ្សេងទៀត នៅក្នុងខេត្ត រតនគិរី។
ខាងក្រោមនេះគឺជាសេចក្តីលំអិតនៃដំណើរការ PLUP ក្នុងភូមិជនជាតិដើមភាគតិចមួយៗ

បញ្ហាព្រៃសម្បទាន និងតំបន់ពាណិជ្ជ-កសិកម្ម ។ល។ បានធ្វើឱ្យអ្នកភូមិប្រឈមមុខនឹងការបាត់បង់ដីធ្លី។ នៅចុងឆ្នាំ ១៩៩៧ អ្នកដឹកនាំភូមិក្រឡាញ់មួយចំនួន (ជនជាតិ ត្រឹង បានសំរេចសុំជំនួយពីគំរោងអនុផលព្រៃឈើ។ ក្រោយពីធ្វើការពិចារណាលើ លទ្ធភាពជីវិតសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីធ្លីមក (រួមបញ្ចូលទាំងសិទ្ធិទទួលបានកាន់កាប់ជាបុគ្គល និងសិទ្ធិកាន់កាប់ជាសមូហភាព អ្នកភូមិ ទាំងអស់បានជ្រើសរើសនូវតំបន់ប្រើប្រាស់ផែនដីដែលមានការចូលរួមពីសំណាក់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ដោយយោងទៅដល់ ជំរើសក្នុងការកាន់កាប់ស្របច្បាប់។
ហេតុផលរបស់ពួកគេគឺការទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានដែលផលនូវការការពារ ទៀសជាងសិទ្ធិស្របច្បាប់។ ផែនការប្រើប្រាស់ដីអាចបង្កលក្ខណៗងាយស្រួលដល់ពួកគេឱ្យបន្តប្រើប្រាស់ ផែនដីរួម (ឧទាហរណ៍ ការបង្កបង្កើនផលនេចរ និងបែងចែកផែនដីសំរាប់ប្រើប្រាស់ឯកជន (ស្រែ និងចំការឈើហូបផ្លែមន្រី ដែលមកពីនាយកដ្ឋាន សុរិយោដី ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងគំរោងគ្រប់គ្រងដីធ្លី (ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និង សំណង់, GTZ ផលជាជំនាញ បច្ចេកទេសក្នុងការបង្កើតផែនទីការប្រើប្រាស់ដីដោយមានការចូលរួមនៅក្នុងតំបន់ភូមិប្រើប្រាស់។

មានតំបន់តូចចំនួន១២ ត្រូវបានធ្វើអត្តសញ្ញាណកម្ម និងត្រូវបានគូសជាផែនទីដែលរួមមាន

- ព្រៃចាស់សំរាប់ប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ
- ព្រៃអារក្ស បង្កើនព្រឹត្តិសិទ្ធិ
- ព្រៃប្រសើរ (សំរាប់ជាសំភារៈសាងសង់
- ព្រៃសំរាប់ការពារទីជំរាល
- ព្រៃសំរាប់កប់សាកសព
- ព្រៃទ្រនាប់ (បុរីញភូមិ
- តំបន់ភូមិ (សំរាប់លំនៅដ្ឋាន
- វាលស្រែ
- កសិកម្មពនេចរ និងដីទំនេរ
- ចំការផ្លែឈើដែលមានរាល់ឆ្នាំ
- តំបន់វិនិយោគសំរាប់ផលិតផលដែលផលកំរៃ

ផែនទីប្រើប្រាស់គ្រប់ដណ្តប់លើផែនដីសរុបប្រមាណ ១២០០ ហ.ត។ ក្នុងចំនួននេះមានប្រហែល ៣០ភាគរយ ជាដីសំរាប់កសិកម្ម (កសិកម្មពនេចរ ដីស្រែ ដីចំការ។
ផែនដីចំនួនប្រហែល ៥ ហ.ត ក្នុងមួយគ្រួសារនេះ (៧៩ គ្រួសារ ត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយ អំពីការប្រើប្រាស់ដីក្នុង ខេត្ត រតនគិរី។

ក្នុងចំណោមតំបន់តូចទាំង ១២ មានតំបន់តូចមួយដែលបញ្ហាផែនដីក្នុងសិទ្ធិ ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់គ្រងត្រូវបានធ្វើឱ្យ ប្រសើរឡើង។
ហើយការងារនេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយក្រុមការងារប្រើប្រាស់ដីភូមិដោយមានការផលជំនួយបច្ចេកទេសពី គំរោងអនុផលព្រៃឈើ និងសមភាគីបច្ចេកទេសមកពីនាយកដ្ឋានសុរិយោដី។

ដំណើរការចងក្រងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងមានបញ្ចូល នូវទស្សន៍វិស័យសាធារណៈសមាជិកភូមិទាំងអស់ជាទៀងទាត់ក្នុងកិច្ចប្រជុំ។

គ្រប់សហគមន៍ប្រើប្រាស់ផែនការដែលជាប់នឹងភូមិក្រឡាញ់បានបញ្ជូននូវតំណាងរបស់ខ្លួនដើម្បីចូលរួមក្នុងដំណើរការគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់។

តំណាងរបស់អ្នកភូមិក្រឡាញ់បានទៅចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំជាមួយគ្រប់ភូមិជិតខាងទាំងអស់របស់ខ្លួនវិញដែរ ដើម្បីស្វែងយល់

ឱ្យបានច្បាស់នូវដំណើរការប្រើប្រាស់ផែនការវាងសហគមន៍ជិតខាង។ ក្រោយពីការពិភាក្សាទាំងអស់ត្រូវបាន បញ្ចប់ហើយ អ្នកចាស់ទុំ

និងអ្នកដឹកនាំទាំងអស់ដែលមកពីភូមិជិតខាងបានផិតមេដែរបស់ពួកគេលើផែនទីប្រើប្រាស់ដីដើម្បី ជាសក្ខីភាពនៃការគាំទ្ររបស់ពួកគេ។

មានការគាំទ្រដែលទទួលស្គាល់ពីអាជ្ញាធរដែនដី គឺជាកតាសំខាន់បំផុតដើម្បីធ្វើអោយប្រាកដពីសុវត្ថិភាពដី ធនធាន អាជ្ញាធរ

និងនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមក្នុងដំណើរការនៅគ្រប់ដំណាក់កាលទាំងអស់។ ដំណើរការធ្វើផែនទី និងកែសម្រួល បទបញ្ជាប្រើប្រាស់ទាមទារពេលវេលាប្រហែល ៤ ខែ

នៅតំណាក់កាលនេះ គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងដីធ្លី ត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើស។ បទបញ្ជាក្នុងការគ្រប់គ្រងដី

រួមមានបញ្ចូលទាំងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណ្ឌីកម្មាធិការ ឡើងវិញ និងគោលការណ៍នៃកិច្ចប្រតិបត្តិរបស់ពួកគេ។

ទាហរណ៍៦ នៃបទបញ្ជា

- ការលក់ដី (ទោះបីជាមួយចំណែកតូច ត្រូវមានការឯកភាព និងយល់ព្រមព្រមយ៉ាងហោចណាស់ ៨០ ភាគរយ នៃសម្លេងឆ្នោតគាំទ្រពីសមាជិកភូមិ។
(អ្នកភូមិយល់ឃើញថាបញ្ហាទាំងនេះនឹងជួយក្នុងការការពារនូវសក្តានុពល ផលិតកម្ម មូលហេតុរបស់អ្នកភូមិសំរាប់កូនចៅជំនាន់ក្រោយ។
- លទ្ធភាព និងសិទ្ធិនៃការប្រើប្រាស់ត្រូវបានលៃទុកដោយសហគមន៍សំរាប់បុគ្គល បុគ្គលិកដែលជាសមាជិកភូមិ។ រាល់សកម្មភាពសំខាន់ដែលផលជាផ្នែក
គឺជាអាទិភាពដែលត្រូវអនុវត្តទៅលើគ្រួសារ។
- ដីពនេចរ (ធ្វើចំការ អាចត្រូវបានធ្វើការផ្លាស់ប្តូរជាដីសំរាប់ប្រើប្រាស់ជាប្រចាំ ដូចជាការផ្ទេរលើដីដែលផល ផលរាល់ឆ្នាំ បង្កើនលើដីដែលលក់បានកម្រៃ។
គ្រួសារណាដែលបានអភិវឌ្ឍលើដីមួយចំណែកត្រូវបានគេទទួលស្គាល់ និងមានសិទ្ធិដាច់មុខក្នុងការប្រមូលផល (ហើយអាចមានសិទ្ធិបន្តជាមរតក។ ដី ៥ ហិកតា សំរាប់១គ្រួសារ
ដែលមានឪពុក មាយា និងកូន (គ្រួសារស្នូលត្រូវបានកែប្រែពីសិទ្ធិសកម្មនេះឱ្យទៅជាដីប្រើប្រាស់ជាប្រចាំវិញ។ ដូចនេះគឺអាចជួយដល់គ្រួសារមេម៉ាយ
និងគ្រួសារផ្សេងទៀតដែលមានធនធានកំលាំងពលកម្មកំណត់ និងពីការ ធ្វើទុក្ខបុកម្នេញពីពួកអ្នកខិតខំនៃសមាជិករបស់សហគមន៍។ ការផល់អោយនូវដីចំនួន ៥ ហិកតា
គឺជាការលើក ទឹកចិតដល់បណ្តាក្រុមគ្រួសារដើម្បីអោយពួកគេមានលំនឹងក្នុងការដាំដុះនូវដំណាំដែលផលផលអាចលក់បាន និង
ទទួលបានរាល់ឆ្នាំទៅតាមគោលនយោបាយអភិវឌ្ឍន៍របស់ខេត្ត។ ប្រជាជនអាចពង្រីកផែនការ នៅពេលដែល ដំណាំទាំងនោះផលផលពីមួយឆ្នាំទៅមួយឆ្នាំបាន
អាស្រ័យដោយលទ្ធភាព និងសមត្ថភាពរបស់ពួកគេផាល់។ ប្រសិនបើដំណាំទាំងនោះផលផលយើងអាចសង្ឃឹមថា នឹងមានការបន្តយន្តវត្ថុនឹងផ្អែកទៅលើកសិកម្មពនេចរ។
- នៅពេលដែលចំនួនប្រជាជនកើនឡើងនៅក្នុងភូមិ (ចំនួនគ្រួសារស្នូលកង្វះខាតដែរ សភាពការណ៍អាចកើតឡើង
នៅពេលដែលផែនការនេះត្រូវបានបែងចែកសំរាប់គ្រួសារឯកជន។ នៅដំណាក់កាលនេះ ចំណែកដីតូច អាចចាប់ ដើមបែងចែកទៅឱ្យកូនចៅសំរាប់ទុកជាកេរ្តិ៍
ស្ថានភាពនេះអាចនឹងមានការខុសប្លែកគ្នាបន្តិចអំពីការកាន់កាប់ដី ជាលក្ខណ៍ឯកជន ដែលមានលក្ខណ៍ដោយឡែកមួយគឺពុំអាចមានការអនុញ្ញាតឱ្យលក់បានទេ។
- តំបន់ព្រៃចាស់ និងព្រៃអារក្សត្រូវបានការពារពីការលូកលុយទូទ្រាន់។
- តំបន់សំខាន់ត្រូវបានដាក់ឱ្យនៅដោយឡែក សំរាប់ការធ្វើវិនិយោគទៅលើផលិតផលដែលលក់បានកម្រៃ។
សហគមន៍ស្វាគមន៍គ្រប់វិនិយោគិនដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍លើដីនេះសំរាប់ដំណាំដែលអាចលក់ បានកម្រៃ។ វាទាមទារឱ្យមានកិច្ចព្រមព្រៀង
និងមានកំណត់យ៉ាងហ្មត់ចត់សហប្រតិបត្តិការ គូបផ្សំនិងការទទួល ខុសត្រូវ និងប្រាក់ចំណេញរវាងក្រុមហ៊ុនវិនិយោគ និងសហគមន៍ក្នុងស្រុក។ ស្របពេលដែលរដ្ឋាភិបាលផល
អាទិភាពលើកទឹកចិតដល់អ្នកវិនិយោគទុន ការការពារផលប្រយោជន៍សហគមន៍ក៏ត្រូវមានការគិតគូរផងដែរ។ វានឹងមានការទទួលស្គាល់យ៉ាងពេញលេញពីរដ្ឋ
ពីបណ្តាសហគមន៍ក្នុងស្រុក និងបណ្តាអ្នកវិនិយោគដែលជាអ្នក ដើរតួនាទីស្របច្បាប់ទៅលើដីនេះ។ វិធីនេះបង្ហាញឱ្យឃើញនូវជំហានសំរេចចិត្តក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ និងការវិនិយោគ
នៅលើដីដែលជាប្រពៃណី ដែលមានការពិគ្រោះយោបល់រួម និងការពិភាក្សាជាមួយសហគមន៍។

អាស្រ័យទៅតាមប្រពៃណីរបស់ពួកគេ សហគមន៍ជនជាតិដើមភាគតិចនៃភូមិក្រឡាញ់ បង្ហាញនូវចំណូលចិតយ៉ាងច្បាស់អំពី ការកាន់កាប់ដីរួម (ដោយមានការលើកលែងដីស្រែ និងចំការ
ហើយបច្ចុប្បន្នស្នើឱ្យមានការបែងចែកសិទ្ធិកាន់កាប់ដីសំរាប់ តំបន់តូចផ្សេងទៀតក្នុងអំឡុងពេលដំណើរការ PLUP (សំរាប់សេចក្តីលំអិតសូមមើលការណែនាំក្បា ៨.១០ សិទ្ធិ PLUP ក្នុង
តំបន់ជនជាតិភាគតិចនៃភាគពាយ័ព្យសាន ប្រទេសកម្ពុជាក្នុងភូមិក្រឡាញ់។

៥.៣ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងតំបន់ស្រែមនោធា

បច្ចុប្បន្នវាមានការលំបាកក្នុងការទទួលយកបទពិសោធន៍ដែលមាននៅក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ ប PLUP ក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទាន ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ FAO ក្នុងខេត្ត សៀមរាបថ្មីនេះ បានជួយគាំទ្រដល់សហគមន៍ព្រៃឈើ មួយនៅក្នុងតំបន់ព្រៃសម្បទាន ដោយអនុវត្តទៅតាមទំរង់បែបបទរបស់តំបន់ព្រៃផ្សេងទៀត ។ ភាពខុសគ្នាចំបង គឺទំនាក់ ទំនងរបស់សម្បទានិកក្នុងគ្រប់ដំណាក់កាលការងារទាំងអស់ និងដំណើរការចុងក្រោយរបស់សម្បទានិក ក្នុងការចុះហត្ថលេខា ព្រមព្រៀងជាផ្លូវការ (ក្នុងករណី ខេត្ត សៀមរាប នៅមិនទាន់ទទួលបាននូវលទ្ធផលទេ ។

ការអនុវត្តរបស់ PLUP គួរតែអោយសមស្របសំរាប់ភូមិដែលស្ថិតនៅក្នុងព្រៃសម្បទាន ដូចក្នុងករណីវាទៅលើបញ្ហាដី និងធនធានជាច្រើនដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងរបាយការណ៍ ។ ក្នុងស្ថានភាពបែបនេះ PLUP គួរតែជួយគាំទ្រលើផ្នែកពិគ្រោះ យោបល់ និងដំណើរការក្នុងការពិភាក្សាគ្នារវាងអ្នកភូមិ និងសម្បទានិក ។ យន្តការក្នុងការដោះស្រាយជំនឿគួរតែដើរតួសំខាន់ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ១៥ ។

៥.៤ ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅក្នុងតំបន់ដែលសាងសង់

សំរាប់សហគមន៍ព្រៃឈើ ប PLUP ក្នុងដែនសេសាទ (តំបន់លិចទឹកតាមរដូវនៅជុំវិញទន្លេសាប ទន្លេមេគង្គ និងតំបន់ឆ្នេរ សមុទ្រទាំងអស់ នីតិវិធី និងដំណាក់កាលធ្វើការងារដូចគ្នា និងត្រូវយកទៅអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ដទៃទៀតដែរ ។ ភាពខុស ប្លែកគ្នាចំបង គឺផែនទីប្រើប្រាស់ដីសំរាប់ពេលអនាគត បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ហើយឯកសារផ្សេងទៀតស្តីពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ ព្រៃឈើ និងដែនសេសាទចាំបាច់ត្រូវមានការចុះហត្ថលេខាដោយ នាយកដ្ឋានជលផល ក្នុងកំរិតជាតិដើម្បីឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

អនុក្រឹត្យស្តីពីសហគមន៍សេសាទបច្ចុប្បន្នមាននៅក្នុងច្បាប់ពង្រាង និងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងដំណើរការផល់យោបល់ជា សាធារណៈ (មើលឧបសម្ព័ន្ធ ២ ។ ពង្រាងអនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតសហគមន៍សេសាទមានចំណុចសំខាន់ដូចតទៅ

- សហគមន៍អ្នកសេសាទត្រូវបានចាត់ទុកជាក្រុមនៃប្រជាជនដែលស្ម័គ្រចិត្តក្នុងការព្រមព្រៀង និងធ្វើកិច្ចសហ ប្រតិបត្តិការ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីបង្កើតឡើងនូវអង្គការក្នុងស្រុកដោយមានគោលដៅដើម្បីគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងប្រើប្រាស់ការអភិវឌ្ឍន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពនូវធនធានជលផលក្នុងគោលបំណងការពារសិទ្ធិ និងប្រាក់ចំណូល របស់ប្រជាពលរដ្ឋ ។
- គំរោងសហគមន៍អ្នកសេសាទអាចត្រូវបានចាប់ផ្តើមនៅគ្រប់ដែនសេសាទ រួមមានតំបន់សមុទ្រ ទន្លេ បឹង ដីសើម ប តំបន់សេសាទផ្សេងទៀតដែលបើកចំហជាសាធារណៈ ។ ទាំងនេះពុំបានបញ្ចូលនូវបណ្តាតំបន់ដែលជាប់នឹងកន្លែង សាធារណៈដូចជាកន្លែងសំរាប់ចិញ្ចឹមត្រី ជំរកត្រី និងទ្រព្យសម្បត្តិឯកជនឡើយ ។
- ការចូលរួមក្នុងគំរោងសហគមន៍អ្នកសេសាទ គឺធ្វើឡើងដោយស្ម័គ្រចិត្ត និងបើកចំហសំរាប់គ្រប់ប្រជាជនកម្ពុជា ទាំងអស់ ។ អ្នកចូលរួមអាចមកពីបណ្តាភូមិជាច្រើន ។
- សហគមន៍អ្នកសេសាទគឺជាដៃគូរវាងប្រជាជន និងអាជ្ញាធរដែលពាក់ព័ន្ធ ដូចជានាយកដ្ឋានជលផលជាដើម ។ អ្នកចូលរួមអាចមានលទ្ធភាពក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ខ្លួនគេដោយពឹងផ្អែកលើច្បាប់ជាអ្នកគ្រប់គ្រង ស្ថាប័នសហគមន៍សេសាទ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដើម្បីគ្រប់គ្រងនូវធនធានជលផលដោយប្រកាន់ខ្ជាប់នូវច្បាប់ដែលមាន ។
- អាជ្ញាធរ ដូចជានាយកដ្ឋានជលផល ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី ត្រូវជួយដល់ប្រជាជនដែលចង់ អនុវត្តនូវគំរោងសហគមន៍អ្នកសេសាទ ។
- អ្នកចូលរួមក្នុងគំរោងសហគមន៍អ្នកសេសាទ គឺជាតំណាងគណ្យិកម្មាធិការដែលត្រូវបានបោះឆ្នោតដោយអ្នកចូលរួម ។ សមាជិកគណ្យិកម្មាធិការមិនត្រូវជាបុគ្គលិករដ្ឋាភិបាលទេ ។
- សហគមន៍អ្នកសេសាទត្រូវបានកំណត់ឱ្យប្រើឧបករណ៍សេសាទជាលក្ខណៈត្រួតស្រាវក្នុងតំបន់ដីគោក និងឧបករណ៍ជុន កណ្តាលសំរាប់តំបន់សមុទ្រ ។
- ដើម្បីឱ្យមានការទទួលស្គាល់នូវគំរោង បង្កើតសហគមន៍អ្នកសេសាទ ទាមទារនូវឯកសារព្រមព្រៀងមួយដែល រួមមានឈ្មោះ និងរចនាសម្ព័ន្ធរបស់គណ្យិកម្មាធិការជលផលដែលបានជ្រើសតាំងពីសហគមន៍ដោយផ្អែកទៅ លើច្បាប់ និង បទបញ្ជា ផែនការគ្រប់គ្រង និងផែនទីតំបន់គ្រប់គ្រង ។ ឯកសារនេះត្រូវតែចុះហត្ថលេខាដោយ ប្រធានការិយាល័យជលផលខេត្ត ។
- ក្រោយពេលចុះហត្ថលេខាដោយប្រធានការិយាល័យជលផលខេត្តហើយ គំរោងសហគមន៍អ្នកសេសាទ មានសិទ្ធិក្នុងការអនុវត្តច្បាប់ និងបទបញ្ជាដោយមានកិច្ចសហការ និងគាំទ្រយ៉ាងពេញលេញពីអាជ្ញាធរដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ដំណើរការទូទៅក្នុងការបង្កើតសហគមន៍អ្នកសេសាទ ប្រព្រឹត្តដូចនីតិវិធី និងទំរង់បែបបទរបស់ PLUP គួបផ្សំនិងការរួមបញ្ចូល នូវគ្រប់ទំរង់បែបបទទាំងអស់ដែល PLUP បានអនុវត្តនៅក្នុងដែនសេសាទ ។

៥៥ ការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅត្រង់តំបន់ដោះស្រាយ

ក្រុមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅ ខេត្ត បាត់ដំបង ដែលបានការឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីសំណាក់ CARRERE/UNDP និងក្រុម ការងារគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដីនៅ ខេត្ត បន្ទាយមានជ័យ ក្រោមការឧបត្ថម្ភគាំទ្រពី Handicap International ទទួល បាននូវបទពិសោធន៍លើការប្រើប្រាស់ដីក្នុងតំបន់ដែលដោះស្រាយ ។ ខាងក្រោមនេះគឺជាការបង្ហាញនូវទិដ្ឋភាពសំខាន់របស់ ស្ថាប័ន និងការអធិប្បាយនូវវិធីសាស្ត្រក្នុងការដោះស្រាយ

ទិដ្ឋ ភាសាបទ

នៅខេត្ត បាត់ដំបង អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត និងក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី សំរាប់ដីដែលដោះស្រាយ ត្រូវបានបង្កើត ឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៩៩ ។ ភារកិច្ចសំរាប់ក្រុមការងារនេះ គឺត្រូវសំរួលជាមួយនិងផែនការបោសសំអាតមីន បន្ទាប់មក គឺ ផែនការប្រើប្រាស់ដី ក្នុងដំណាក់កាលដំបូងគ្រប់គ្រង ជាពិសេសគឺនៅកំរិតថ្នាក់ស្រុក ដែលមានទំនាក់ទំនងជាមួយ ចំការមីន ។ ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី បានអភិវឌ្ឍន៍ផែនការប្រើប្រាស់ដី ដោយផ្អែកទៅលើការពិភាក្សា និងសហការ ជាមួយអាជ្ញាធរដែនដីថ្នាក់ខេត្ត ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ និងស្ថាប័នកំចាត់មីន ។ ផែនការទាំងនោះត្រូវបានដឹកនាំគ្រប់គ្រងដោយ អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត និងអនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត គឺជាអ្នកដោះស្រាយទំនាស់ដី ។

អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត មានសមាសភាពចូលរួមគ្រប់គ្រងពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ក្នុងនោះរួមមានមន្ត្រីថ្នាក់ខេត្ត កងយោធពល ខេមរ្យឫមិនតំបន់ មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត ជាដ គណ្ឌិកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត មន្ទីរកសិកម្ម មន្ទីរផែនការ មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី មន្ទីរបរិស្ថាន អភិបាលស្រុក និងតំណាងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍នានាផងដែរ ។ គោលបំណងនៃការបង្កើតនេះ គឺធ្វើឱ្យមានភាពចូរស្រឡាចនូវរាល់ដំណោះស្រាយបញ្ហាក្នុងស្ថានភាពព្រំក្រិបរបស់ប្រជាពលរដ្ឋ ដើម្បី ឱ្យមានភាពសមស្របទៅតាមភារកិច្ចរបស់អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត គឺ

- ធានាបាននូវប្រសិទ្ធភាពការងារសមស្រប និងការប្រើប្រាស់ដីត្រឹមត្រូវ ការគ្រប់គ្រងដី និងកំណត់តំបន់ដែលមានមីន
- ធានាបាននូវដំណើរការដោះស្រាយ ដែលជាផែនការជាក់លាក់ និងមានតម្លាភាព
- កាត់បន្ថយនូវទំនាស់ដីតាមរយៈការគ្រប់គ្រងដីដោយមានប្រសិទ្ធភាព និងផែនការច្បាស់លាស់ទៅតាមរបៀបវារៈ

ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ដោយផ្ទាល់ទៅអនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត ។ រាល់សមាជិកភាពនៃក្រុម ការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលមកពីស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធរបស់រដ្ឋាភិបាល រួមមាន មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត DLUCC មន្ទីរផែនការ មន្ទីររាជការ និងកងយោធពលខេមរ្យឫមិនលេខ ៥ ។ ភារកិច្ចរបស់ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីរួមមាន ៖

- លើកទឹកចិតដល់ការពិភាក្សា និងការសំរួលរវាងអាជ្ញាធរដែនដី ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ ទីភ្នាក់ងារកំចាត់មីន ។ អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្តត្រូវមានភាពច្បាស់លាស់ និងតម្លាភាពក្នុងការកំណត់ចំការមីន ។ កំណត់នូវអាទិភាពចំការ មីនដែលត្រូវធ្វើការបោសសំអាត និងអភិវឌ្ឍន៍តំបន់ដោះស្រាយ ក្នុងដំណាក់កាលដំបូងនៃផែនការប្រើប្រាស់ដី
- រៀបចំរាល់ឯកសារដែលយល់ឃើញថាជាប្រយោជន៍ (អ្នកដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ដី សំរាប់អ្នកដែលទទួលផលពីដី
- រៀបចំកំណត់តំបន់បន្ទាប់ពីដោះស្រាយហើយដោយចងក្រងជាឯកសារ និងត្រូវមានតម្លាភាព
- កំណត់ឱ្យបាន និងបង្ហាញនូវបញ្ហាក្នុងការប្រើប្រាស់ដី ក្នុងដំណាក់កាលដំបូង បន្ទាប់ពីដោះស្រាយក្នុង និងក្រោយឆ្នាំ ២០០០ ។ បញ្ហាគន្លឹះដែលឈានទៅដល់ការបង្កើតឱ្យមានក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី បន្តអនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត

ប្រអប់ ១១ ប្រមូលនូវការបង្កើតក្រុម PLUP គណៈកម្មាធិការបក្សសង្គមរាស្ត្រខ្មែរ

- ទំនាស់ដីធ្លី
- ការចាប់យកដី ការកំណត់ដីមិនបានត្រឹមត្រូវ និងដីប្រើប្រាស់ដោយអ្នកមានអំណាចបង្កើតមានសក្តានុពល ក្នុងនោះរួមមានតំបន់មួយចំនួនធំនៃដីមិនក្រោមការត្រួតពិនិត្យ និងគ្រប់គ្រងដោយយោធា
- ខ្វះខាតក្នុងការបោសសំអាតចំការមីន
- ខ្វះការសំរួលរវាងក្រុមការងារដោះមីន និងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ដទៃទៀត គឺជាការកំចាត់មីនមិននាំមកនូវផលចំណេញពីស្ថាប័នដែលគាំទ្រ និងគ្មានការត្រួតពិនិត្យដោះមីនរួច
- អត្រាខ្ពស់បំផុតនៃចំការមីនមាននៅក្នុង ខេត្ត បាត់ដំបង និងបនាយមានជ័យ

បនាបំពេញតាមក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីហើយ ក្រុមនេះក៏បានបង្កើតក្រុមការងារថ្នាក់ស្រុក និងក្រុមការងារ ផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ស្រុក នៅតាមស្រុកចំនួន ៩ ជាបន្ទាន់ដែរ ។ ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីប្រចាំស្រុក ធ្វើរបាយការណ៍ទៅក្រុមការងារស្រុកនិងក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ខេត្ត ។ ក្រុមការងារស្រុក និងក្រុមការងារ ផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ស្រុកជាអ្នកជួយជ្រោមជ្រែងក្នុងការជ្រើសរើសអ្នកដែលត្រូវបានទទួលផលប្រយោជន៍លើដីដែល បានកំណត់ ការបែងចែកដីធ្លី និងការកំណត់នូវដីដែលមានវិវាទ ។

វិធីសាស្ត្ររៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

យោងទៅតាមដំណើរការក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី សិក្ខាសាលាសិក្សាផែនការប្រើប្រាស់ដី តាមបណ្តាស្រុកដែល ជាប់ពាក់ព័ន្ធត្រូវបានចាប់ផ្តើម ។ អ្នកចូលរួមសិក្ខាសាលានេះមាន ក្រុមការងារស្រុក ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី អាជ្ញាធរដែនដី ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ និង ស្ថាប័នកំចាត់មីនផងដែរ ។ ក្នុងអំឡុងពេលសិក្ខាសាលានេះ អាទិភាពនៃតំបន់មីនត្រូវបាន ពិភាក្សា និងលើកឡើងនូវកម្មវិធីក្នុងការបោសសំអាតមីនសំរាប់ឆ្នាំក្រោយឱ្យកាន់តែមានភាពល្អប្រសើរឡើង ។

ប្រអប់ ១២ លក្ខន្តិកៈនិង៧យន្តការនៃការបង្កើតក្រុមប្រឹក្សា

- ១- បនាបំពេញតាមសំណើមីនរួច ដឹកនាំត្រូវបានប្រើប្រាស់ដោយអ្នកភូមិក្នុងការតាំងទីលំនៅជាថ្មី ផលិតផល ស្រូវ វាលស្រែ បហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាធារណៈ
- ២- អ្នកដែលត្រូវទទួលផលប្រយោជន៍ពីដី គឺត្រូវតែជាអ្នកក្រ និងអ្នកគ្មានដីធ្លី
- ៣- តំបន់អភិវឌ្ឍន៍គំរោង ត្រូវតែអភិបាលកិច្ចដោយអាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ (លើកលែងតែដី ឯកជន និងស្ថាប័នដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ ដែលមានលទ្ធភាពបំពេញកិច្ចការនៅក្នុងតំបន់ ។
- ៤- វាជាផែនការកំណត់នូវប្រភេទដី និងបានការទទួលស្គាល់ក្នុងការប្រើប្រាស់ដីដោយអ្នកដែលទទួលផល ។
- ៥- វាត្រូវតែជិតនៅក្នុងតំបន់ដែលមានអត្រាមីនខ្ពស់ (ការប្រមូលទិន្នន័យអំពីមីនដោយអង្គការ Handicap International និងកាកបាទក្រហមកម្ពុជា ។
- ៦- រាល់សកម្មភាពប្រតិបត្តិរបស់ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធក្នុងការកំចាត់មីន នឹងត្រូវបានធ្វើការពិចារណានៅពេល ជ្រើសរើសតំបន់មីនថា តើតំបន់នោះមានសន្តិសុខអាចចូលទៅបានដែរឬទេ?

ស្ថាប័នកំចាត់មីន និងក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដី ត្រូវស្រាវជ្រាវចំការមីន កំណត់ឱ្យបាននូវរាល់ចំណុចខាងលើ ។ ក្នុង រយៈពេលនេះ ស្ថាប័នកំចាត់មីនអាចប៉ាន់ប្រមាណផងដែរ នូវតំបន់ដែលអាចចូលទៅបាន ចំនួនមីនដែលចាំបាច់ក្នុងការដោះ កង្វះជាទិដ្ឋភាពប្រតិបត្តិការក្នុងរដ្ឋប្រាំ និងរដ្ឋវិស្ស ។ តារាងស្នើចុះបញ្ជីតំបន់មីន ត្រូវដាក់បង្ហាញដល់ប្រធានភូមិ ដើម្បី សុំការអនុម័ត ។

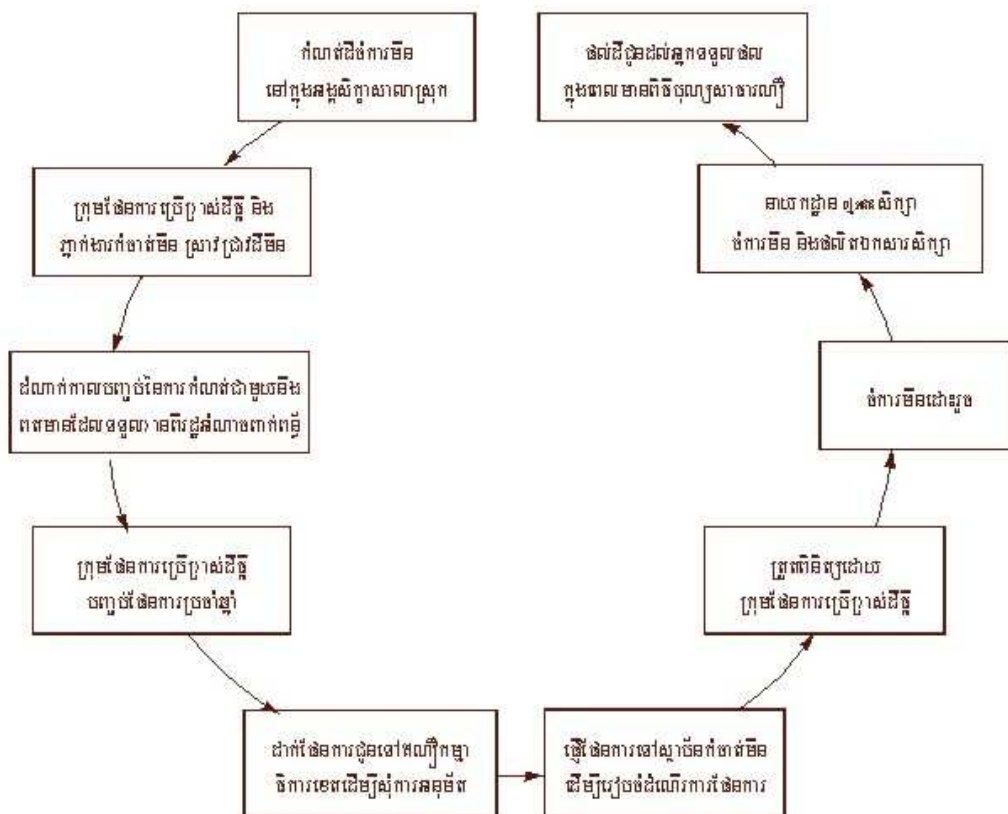
សិក្ខាសាលាថ្នាក់ខេត្ត បានប្រព្រឹត្តឡើងដោយមានការចូលរួមពី អនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ក្រុមការងារស្រុក ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍នានា និងស្ថាប័នកំចាត់មីន ដើម្បីបញ្ចប់ផែនការដោះមីនប្រចាំឆ្នាំរបស់ខ្លួន ។ សិក្ខាសាលា នេះបានទុកឱកាសផងដែរសំរាប់ ក្រុមការងារស្រុក និងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងការធ្វើសំណូមពរ បង្គាប់បង្គំផែនការរបស់ខ្លួន ក្នុងករណីមានភាពចាំបាច់ បំណុលពេលបនាប ។

តបតាមការអនុម័ត ពីការដាក់ពាក្យសុំរបស់ស្ថាប័នកំចាត់មីនដោយអនុគណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត ការងារប្រតិបត្តិមួយទៀតត្រូវ បានដំណើរការងាររបស់ខ្លួន ។ ស្ថាប័នកំចាត់មីន និងក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីត្រូវចុះត្រួតពិនិត្យ និងកំណត់តំបន់ មានមីន ។

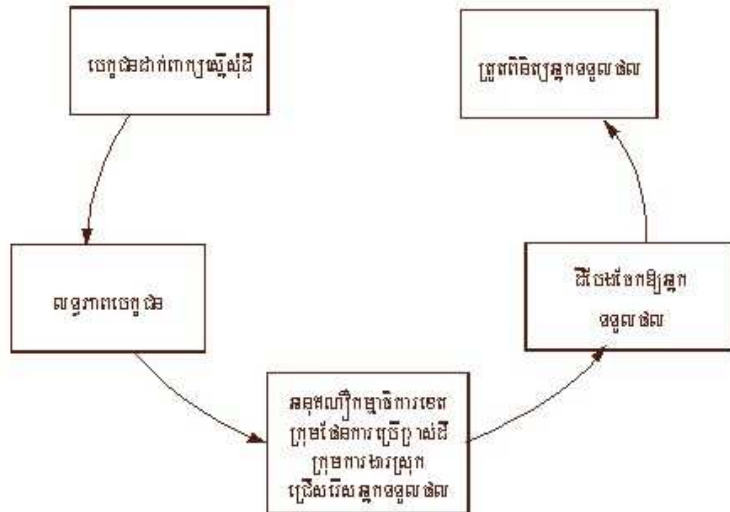
ស្ថាប័នកំចាត់មីនបានទទួលនូវព័ត៌មានពិតប្រាកដអំពីព្រំប្រទល់ចំការមីនដោយការប្រើប្រាស់ផែនទីភូមិសាស្ត្រ និង GPSs

ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីបានធ្វើសហការជាមួយមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុកនៃ LUCC ជាមួយប្រធានភូមិ និងអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាល ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។ ព្រំប្រទល់នៃចំការមីន និងដីប្រើប្រាស់ត្រូវបានកំណត់ធ្វើការបោះសំអាតជាបនបនាប និងដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រ ។

ដំណើរការដោះមីន និងដីដែលការប្រើប្រាស់ដី

ដំណើរការប្រើប្រាស់អនុវត្តផលជោគជ័យ

អ្នកដែលទទួលបាន ត្រូវបានផលនូវទំរង់បែបបទនៃពាក្យស្នើសុំដីធ្លីដាក់ពាក្យសុំកាន់កាប់ដីឡូត៍3 ។ ទំរង់បែបបទបាន រៀបរាប់ផងដែរ អំពីលក្ខណក្នុងការរស់នៅលើដីរបស់ខ្លួន ។ រាល់ពាក្យស្នើសុំត្រូវបានអនុម័តដោយអាជ្ញាធរដែនដី ។

បន្ទាប់មកស្ថាប័នកំចាត់មីន LUCC ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ស្ថាប័នកំចាត់មីន និងស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍នានា ត្រូវចុះ ជាប់ដោយផ្ទាល់ទៅតំបន់ចំការមីន ។ តំណាងភាគីត្រូវពិភាក្សាលើសំណើដីក្នុងការប្រើប្រាស់ដីជាមួយនឹងអ្នកដែលទទួលបាន និងជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី ។ នៅក្នុងករណីប្រែប្រួល ចាំបាច់ត្រូវមានការពិភាក្សាឡើងវិញ ។ នៅពេលបានការព្រមព្រៀងលើ ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី មន្ត្រី LUCC ត្រូវធ្វើអង្កេតនិងបែងចែកដីចំការមីន ។ ឆ្លើយតបទៅនឹងប្រការ ខាងលើ LUCC ត្រូវចេញនូវប័ណ្ណបង្ហាញពីទំហំនៃដីឡូត៍3នីមួយៗ កម្រិតជាផលបែបបទស្នើសុំទៅអ្នកដែលទទួលបាន ។

លក្ខណទាំងនោះគឺថា អ្នកដែលទទួលបានត្រូវតែមានទីលំនៅជាប់លាប់លើដីដែលខ្លួនតាំងនៅ ។ ជាបន្ថែមទៀតនោះទាក់ទង ទៅនឹងបញ្ហាខាងលើដោយអនុវត្តកម្មវិធីការងារខេត្ត ត្រូវអនុលោមទៅតាមដីដែលបានកំណត់បំរុងទុក ។

១. ប្រជាជនដែលអនុញ្ញាតឱ្យសង់ទីលំនៅ និងដាំដំណាំផ្សេង លើដីដែលបានកំណត់

- ដីសំរាប់តាំងលំនៅដ្ឋានជាថ្មី
- ដីកសិកម្ម
- ដីសម្បទាន

២. តំបន់តាំងទីលំនៅជាថ្មីសំរាប់មួយគ្រួសារ គឺកំណត់មិនលើសពី ២០០០ម៉ែត្រការេ និងអនុម័តដោយអភិបាលខេត្ត

៣. ដីកសិកម្មសំរាប់ដំណាំស្រូវ និងសំរាប់ដំណាំផ្សេងទៀត គឺមិនលើសពី ៥ ហិកតា ឡើយក្នុងមួយគ្រួសារ ហើយត្រូវ មានការអនុញ្ញាតពីអភិបាលស្រុក ។

៤. ដីសម្បទាន ដែលលើសពី ៥ ហិកតា ក្នុងមួយគ្រួសារត្រូវមានការអនុញ្ញាតដោយក្រសួងកសិកម្ម ។

នៅក្នុងអំឡុងពេល ៣ខែ នៃការតាំងទីលំនៅ ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងអាជ្ញាធរដែនដី ត្រូវចុះជាប់ក្នុងការត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីធានាបានថា តើអ្នកដែលទទួលបានប្រយោជន៍ប្រកាន់ខ្ជាប់តាមគោលការណ៍របស់ អនុកម្មវិធីការងារខេត្ត និងលក្ខខណ្ឌទាំងនោះដែរឬទេ? ។ ក្នុងករណីដែលពួកគាត់ (ប្រជាជន មិនគោរពទៅតាមគោលការណ៍ខាងលើ អាជ្ញាធរ ដែនដីនឹងរឹបអូសយកវិញ ហើយត្រូវកំណត់ផែនការឱ្យគ្រួសារផ្សេងវិញ ។

ពេលណាក៏ដោយក្នុងដំណើរការប្រព្រឹត្តរបស់ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី រាល់វិវាទដីដែលកើតមានឡើង ត្រូវបញ្ជូន ទៅអនុកម្មវិធីការងារខេត្ត ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា និងដោះស្រាយ ។ ក្រុមការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅខេត្ត បាត់ដំបង បានបង្ហាញឱ្យឃើញពីប្រសិទ្ធភាព ពិសេសដល់ក្នុងការធ្វើផែនការ បោសសំអាតមីន និងកំណត់ដីសំរាប់អ្នកដែលទទួលបាន ។ គំរោងនេះទទួលបាននូវការគាំទ្រពីសំណាក់ស្ថាប័ន កំចាត់មីន ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍នានា កម្រិតជាអាជ្ញាធរដែនដី ។

ទាំងនេះដោយមានការយល់ព្រមទៅនឹងដំណើរការនៃប្រព័ន្ធផែនការប្រើប្រាស់ ដីធ្លាក់ជាតិ ដើម្បីផលនូវការទទួលស្គាល់ការងារដែលបានអនុវត្តក្នុងមក។
ហើយវាក៏ជាភស្តុតាងសំរាប់បង្កាន់ការទទួលស្គាល់ស្របច្បាប់របស់ទំរង់បែបបទផងដែរ។ ទិន្នន័យសិរីអំពីមិននៅកម្ពុជា អាចផល់ឱ្យដោយ Handicap International, MAG, CMAC.

៦ ទំរង់ការងារ

Biddulph, R., Interim Report on Findings of Landlessness and Development, OXFAM et al. (June 2000)

Bottomley, R. Structural Analysis of Deforestation in Cambodia, Non-Timber Forest Products Project, for Mekong Watch and Institute for Global Environmental Strategies (March/April 2000)

Butterfield, R.: Land Use Allocations in Cambodia and Mechanisms for National and Provincial Level Coordination, Forest Policy Reform Project, Technical Paper No.1 (March 1998)

Degen, P. et al: Taken for granted: Conflicts over Cambodia's freshwater fish resources (2000)

FAO: Guidelines for Land-Use Planning, FAO Development Series 1, (1993)

FAO/UNEP/GTZ: The Future of Our Land - Facing the Challenge (1999)

FARM Program: Participatory Assessment and Planning (PAP) Process for Community Planning and Natural Resource Management - A Training Manual, FAO/UNDP (1998)

Greve, S.: Land Tenure and Property Rights in Cambodia (1996)

GTZ: Experiences of Land-use Planning in Asian Projects - Selected Insights (1996)

GTZ: Land-Use Planning: Methods, Strategies and Tools (1999)

Gum, W.: Inland Aquatic Resources and Livelihoods in Cambodia - A Guide to the Literature, Legislation, Institutional Framework and Recommendations, OXFAM (Nov. 2000)

Hobley, M.: Participatory Forestry: The Process of Change in India and Nepal, ODI (1996)

IGCEDP: Participatory Rural Appraisal for Village Integrated Resource Management Planning, Himachal Pradesh (1995)

Ingles, A., et al.: The Participatory Process for Supporting Collaborative Management of Natural Resources, FAO (1999)

Kirk, M.: Land Policy, Land Legislation and Land Management in Cambodia, Land Management Project, GTZ-MLMUPC (March/June 2000)

Meijers, H.: Land Tenure and Agriculture in Cambodia (1994)

MLMUPC, SMRP/LMP: Participatory Land-use Planning

in Cambodia, Proceedings of the National Workshop on PLUP (15-16 March 2001), Phnom Penh

Nhem, Sovanna: Community-Based Natural Resource Management Project, UNDP/UNOPS, CAREERE/IDRC (Dec. 1999)

OXFAM: Land Ownership Disputes in Cambodia: A study of the capacity of five provinces to resolve conflicts over land (Feb. 2000)

OXFAM: Interim Report on Findings of Landlessness and Development Information Tool (LADIT) Research, Cambodia Land Study Project (June 2000)

Paterson, G.: Resource Management by Indigenous People in North-East Cambodia, NTFP (2000)

Pretty, J.N.et al.: A Trainer's Guide for Participatory Learning and Action, IIED, London (1995)

RGC: Initial Document on Land Policy Framework, Unofficial Translation (Feb. 2001) Schoenhuth, M.;

Kievelitz, U.: Participatory Learning Approaches - An introductory guide, GTZ, Rossdorf (1994)

Sik, Boreak: Land Ownership, Sales and Concentration in Cambodia, CDRI (2000) SMRP (MRC/GTZ)

Christ, H. Participatory Land-use Planning in Cambodia - Proceedings of the Introductory Workshop (14-15 September 1999), Phnom Penh, Main Report and

Annexes, SMRP (MRC/GTZ)

Rock, F. Participatory Land-use Planning in Cambodia - Proceedings of the Second Workshop (03-04 April 2000), Phnom Penh, Report and Appendices, SMRP (MRC/GTZ)

Rock, F. Participatory Land-use Planning in Cambodia - Proceedings of the Third Workshop (29-30 June 2000), Phnom Penh, Report and Appendices

Williams, S.: Where has all the land gone? A Review of Published and Unpublished Materials Relating to Land Rights and Access in Cambodia (OXFAM) (1998)

ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

តើការចូលរួមនៅក្នុងដំណើរការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីយ៉ាងដូចម្តេចដើម្បីងាយយល់? ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយពាក្យថា ការចូលរួមត្រូវបានផ្តល់នូវអត្ថន័យផ្សេងគ្នាទៅតាមមនុស្ស និងទៅតាមក្រុមក្នុងការប្រើប្រាស់ ។ ខាងក្រោមនេះមានកតាចំនួន ៧ ជាមូលដ្ឋានដែលអង្គការអភិវឌ្ឍន៍មួយចំនួនបានធ្វើការបកស្រាយអំពីការចូលរួម ការចាត់ថ្នាក់តាមលំដាប់ពីតំណាងការ ចូលរួម រហូតដល់ការចូលរួមធ្វើសកម្មភាពបំផុតស្របតាមសេចក្តីស្នើសុំដោយខ្លួនឯង ។

ប្រភេទផ្នែកនៃការចូលរួម

- ១ - ការចូលរួមដោយចាត់តាំង គឺជាការចូលរួមដោយតំណាងប្រជាជននៅក្នុងជួរមន្ត្រីក្រុមការ ប៉ុន្តែមិនមានការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស និងគ្មានអំណាចអ្វីឡើយ ។
- ២ - ការចូលរួមដោយអកម្ម ប្រជាជនចូលរួមដោយគ្រាន់តែត្រូវបានគេប្រាប់នូវអ្វីដែលគេបានធ្វើរួចមក ហើយនិងអ្វីដែលបំរុងនឹងធ្វើក្នុងពេលខាងមុខ ។ វាស្រដៀងតាមរបៀបការប្រកាសជាឯកតោភាគីដោយ រដ្ឋបាលមួយ បដោយគំរោងមួយ គឺមិនបានសាបដល់ទំនោរចិត្តរបស់ប្រជាជនឡើយ ។
- ៣ - ការចូលរួមដោយការិយាល័យ ប្រជាជនចូលរួមដោយត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានការពិភាក្សា បដោយការឆ្លើយតបនឹងសំណួរ ។ ភ្នាក់ងារដែលមកពីខាងក្រៅជាអ្នកកំណត់បញ្ហា ក្នុងកិច្ចដំណើរការប្រមូលព័ត៌មាន និងត្រួតពិនិត្យទៅលើការវិភាគ និងផ្សព្វផ្សាយ ។
- ៤ - ការចូលរួមដោយមានការបត់ម អ្នកចូលរួមត្រូវបានផ្តល់ឱ្យនូវធនធានផ្សេងៗដូចជា កំលាំងពលកម្ម ការផល់អាហារ លុយកាក់ បស់ភារៈលើកទឹកចិត្ត ។
- ៥ - ការចូលរួមតាមបែបវិជ្ជាជីវ្យា ការចូលរួមនេះស្រដៀងតាមរបៀបស្ថាប័នពីខាងក្រៅក្នុងន័យធ្វើឱ្យសំរេចគោលដៅរបស់គំរោង ។ ប្រជាជនអាចចូលរួមបានដោយរៀបចំជាក្រុមដើម្បីអាចសំរេចបាននូវគោលបំណងទាក់ទងទៅនឹងគំរោងជហានដំបូង ប៉ុន្តែហាក់ដូចជាពឹងផ្អែកទៅលើអ្នកដែលដើមគំនិតពីខាងក្រៅដែរ ។
- ៦ - ការចូលរួមជាលក្ខណ៍អនុវត្ត ប្រជាជនចូលរួមក្នុងការធ្វើវិភាគអភិវឌ្ឍន៍ផែនការសកម្មភាព និង ការបង្កើតបទដ្ឋានស្ថាប័នមូលដ្ឋាន ។ ការចូលរួមនេះស្រដៀងនូវសិទ្ធិ តែមិនមែនជាមធ្យោបាយដែលគ្រាន់តែដើម្បីសំរេចនូវគោលដៅរបស់គំរោងនោះឡើយ ។ ដំណើរការនេះវាទាក់ទងទៅនឹងការទទួលខុសត្រូវជាលក្ខណ៍អនុវត្តវិស័យនៃវិធីសាស្ត្រស្វែងយល់រៀនសូត្រអំពីសូន្យឱ្យចុះ និងធ្វើការប្រើប្រាស់តាម យថាភូត និងរៀបចំតាមដំណើរការសិក្សា ។ ប្រជាជនទទួលយកនូវការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញទៅលើការ សំរេចផ្សេងៗនៅមូលដ្ឋាន និងកំណត់ឱ្យបានថាតើធនធានប្រភេទណាខ្លះ ដែលអាចប្រើប្រាស់ ។

៧ - ការធ្វើសេវាប្រជាជនចូលរួមដោយទទួលយកនូវគំនិតជាឯកភាពរវាង របស់ស្ថាប័នពីខាងក្រៅដើម្បី ផ្លាស់ប្តូរប្រព័ន្ធ ។ ពួកគេអាចពង្រឹងកិច្ចសន្យាជាមួយស្ថាប័នពីខាងក្រៅសំរាប់ការណែនាំលើផ្នែកធនធាន និងបច្ចេកទេសដែលគេត្រូវការ ប៉ុន្តែនៅតែចាំអ្នកសំរេចថា តើធនធានអាចនឹងត្រូវប្រើប្រាស់របៀបណា ។

PLUP ត្រូវបានគេសង្កេតឃើញថា កំរិតនៃការចូលរួមមានខ្ពស់អាស្រ័យទៅលើបរិបទ ប៉ុន្តែការចូលរួមគួរតែមានលក្ខណ៍ អនុវត្តកម្មវិធីដែលទើបអាចទទួលបានជោគជ័យ (FAO & UNEP 1999). និយាយដល់ GTZ (1999) គេអាចយល់បានថា PLUP គឺដូចជាអនុវត្តកម្ម និងដំណើរកិច្ចសហការនៃការវិភាគ ការធ្វើផែនការ និងការធ្វើសេចក្តីសំរេចដែលក្នុងនោះ គ្រប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទាំងអស់ត្រូវចូលរួម ។

ដំណើរការនេះទាមទារនូវភាពច្បាស់លាស់នៃផលប្រយោជន៍ និងគោលដៅផ្សេង របស់អ្នកទទួលបានផលក្នុងការសន្និដ្ឋានលំដាប់មូលដ្ឋានសំរាប់ការចរចាលើទំនាស់ផលប្រយោជន៍ និងការស្រុះស្រួលគ្នាលើ ការប្រើប្រាស់ដីទៅអនាគត ។

គោលដៅចម្បង គឺដើម្បីបង្កើនសមត្ថកិច្ចក្នុងការធ្វើផែនការស្វ័យភាពក្នុងការទទួលខុសត្រូវ និង ស្វ័យភាពក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចដូចជាការពង្រឹងសមត្ថភាពស្ថាប័នប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។

បញ្ជីឯកសារច្បាប់ដែលទាក់ទងនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ នៅកម្ពុជា

ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

ដ

ឈ្មោះខ្លឹមសារច្បាប់	កាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខា	សាលាភូមិប្បបន្ត
ច្បាប់ដីធ្លី	១៩៩២	និងត្រូវជំនួសវិញដោយច្បាប់ដីធ្លីថ្មី
ច្បាប់ដែនដី នគរូបនីយកម្ម		បច្ចុប្បន្នចិតនៅក្រោមការពិនិត្យ ឡើងវិញ ដោយក្រសួងរៀបចំ ដែនដីនគរូបនីយកម្ម និងសំណង់
សារាចរណ៍សីពីការបង្កើតគណ្ឌក្រុមការងារ ដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លីនៅថ្នាក់ ខេត្ត-ក្រុង ទូទាំងប្រទេស		បានចុះហត្ថលេខាហើយ
ច្បាប់សីពីការគ្រប់គ្រងដីធ្លីរៀបចំក្រុង និងសំណង់	១០ សីហា ១៩៩៧	ចុះហត្ថលេខាដោយសមេច ជា ស៊ីម
អនុក្រឹត្យស្តីពីការរៀបចំ និងប្រព្រឹត្តទៅ របស់ក្រសួង រៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់	២០ កក្កដា ១៩៩៩	ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយ សមេចនាយ រដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន
អនុក្រឹត្យស្តីពី ការផលិតផែនទី នៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ការគ្រប់គ្រង និងការប្រើប្រាស់	២៧ ធ្នូ ១៩៩៩	ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយ សមេចនាយ រដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន
អនុក្រឹត្យស្តីពីទម្រង់ការនៃការបង្កើតលេខ សំគាល់ផែនទីសុរិយោដី និងការចុះបញ្ជីដីធ្លី	២២ មិនា ២០០០	ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយ សមេចនាយ រដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន
អនុក្រឹត្យស្តីពីការចាត់បញ្ជូនសមាជិកនៃ គណ្ឌក្រុមការងារដឹកនាំគោលនយោបាយដីធ្លី	៧ ធ្នូ ២០០០	ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយ សមេចនាយ រដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន

ឈ្មោះខ្ញុំគម្រោង	កាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខា	សាលាក្រុងប្រធាន
ច្បាប់ព្រំប្រទល់		ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី បានដាក់ទៅ ស្ថាប័នច្បាប់ផ្សេងទៀត
អនុក្រឹត្យស្តីពីការគ្រប់គ្រងព្រំប្រទល់	៧ កុម្ភ្យី ២០០០	ចុះហត្ថលេខា និង ត្រា ដោយ សម្តេចនាយ រដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន
អនុក្រឹត្យស្តីពីការបង្កើតសហគមន៍ព្រំប្រទល់		ជិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យដោយ ទីស្តីការ គណៈរដ្ឋមន្ត្រី
គោលនយោបាយព្រំប្រទល់ជាតិ		ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ច្បាប់ពិសេសស្តីអំពី បទឧក្រិដ្ឋ និងបំរាមលេ វិស័យព្រំប្រទល់		ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
គោលការណ៍ណែនាំសហគមន៍ព្រំប្រទល់		ជិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រសហគមន៍ព្រំប្រទល់ជាតិ		ជិតនៅក្រោមការរៀបចំរបស់ នាយកដ្ឋាន រុក្ខាប្រមាញ់
បំរាមការកែប្រែដីព្រៃ និងការពិនិត្យឡើង វិញ្ញាណព្រំប្រទល់		ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយ នាយករដ្ឋមន្ត្រី ហុន សែន
ច្បាប់អនុវត្តលើការប្រមូលផលព្រំប្រទល់		ចុះហត្ថលេខា និងត្រា ដោយរដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ជំពូកទី២

ឈ្មោះខ្ញុំគម្រោង	កាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខា	សាលាក្រុងប្រធាន
ច្បាប់គ្រប់គ្រង និងអភិវឌ្ឍន៍អភិរក្សជលផល		
ច្បាប់ទឹក		ពង្រាង នៅជិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យ
អនុក្រឹត្យស្តីពីការអភិវឌ្ឍន៍ សហគមន៍នេសាទ		បច្ចុប្បន្នកំពុងពង្រាង និងពិនិត្យសំរាប់ ដាក់ពិគ្រោះយោបល់សាធារណៈ

បរិស្ថាន

ឈ្មោះខ្ញុំគម្រោង	កាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខា	សាលាក្របបង្គោល
ច្បាប់សីលធម៌ការពារបរិស្ថាន និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ		ចុះហត្ថលេខា និងត្រាហើយ
ព្រះរាជក្រឹត្យសីលធម៌ការបង្កើត និងកំណត់តំបន់ការពារធម្មជាតិ		ព្រះហស្ថលេខា និងត្រា ដោយ ព្រះមហាក្សត្រ នរោត្តម សីហនុ
ព្រះរាជក្រឹត្យសីលធម៌ការបង្កើត និងការគ្រប់គ្រងមណ្ឌលបំប៉នជីវ្យទន្លេសាប		ព្រះហស្ថលេខា និងត្រា ដោយ ព្រះមហាក្សត្រ នរោត្តម សីហនុ
អនុក្រឹត្យសីលធម៌ ការគ្រប់គ្រងតំបន់ ការពារធម្មជាតិ		បច្ចុប្បន្ន កំពុងត្រូវបានត្រួតពិនិត្យ

វិស័យ

ឈ្មោះខ្ញុំគម្រោង	កាលបរិច្ឆេទចុះហត្ថលេខា	សាលាក្របបង្គោល
ច្បាប់សីលធម៌ការគ្រប់គ្រងរដ្ឋបាលឃុំ សង្កាត់		បានការយល់ព្រមពីសភាជាតិនៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ច្បាប់រចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល		កំពុងរៀបចំ
ផែនការសកម្មភាពអភិបាលកិច្ច	ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០	បានធ្វើបទបង្ហាញដោយរដ្ឋាភិបាល កម្ពុជា នៅទីក្រុងប៉ារីស

ប្រទេសដើម

ថ្ងៃទី ២១ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ២០០០ ទីសីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា បានអនុម័តពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ (ច្បាប់ដីធ្លីថ្មី និងបានបញ្ជូនច្បាប់នេះទៅសភាជាតិដើម្បីពិភាក្សា ។ ការទទួលយកពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ ត្រូវបានឈានដល់ដំណាក់កាលបញ្ចប់ក្នុងរយៈពេល ២ ឆ្នាំ លើកិច្ចសហការរវាងរាជ រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលចំរុះ និងអង្គការអន្តរជាតិ រាប់បញ្ចូលទាំងការស្ថាប័នជំនួយផ្នែកច្បាប់ អង្គការសិទ្ធិ មនុស្ស និងស្ថាប័នអប់រំ ។

គោលបំណងនៃពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុនេះ គឺការពិនិត្យឡើងវិញដើម្បីផលឱ្យបានទូលំទូលាយអំពីច្បាប់ដីធ្លីនៅកម្ពុជាដែល មានស្រាប់ និងដើម្បីដាក់ច្បាប់នេះឱ្យច្រើននៅក្នុងខ្សែបន្ទាត់សិទ្ធិ កម្មសិទ្ធិកង និងសាធារណៈដែលបានផលដោយរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣ ។

ចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៥ ដល់ ឆ្នាំ ១៩៨៩ កម្មសិទ្ធិកងនៅមិនទាន់មាននៅឡើយទេ ។ នាឆ្នាំ ១៩៨៩ រដ្ឋាភិបាលបានអនុញ្ញាតិ ជាលើកដំបូងឱ្យមានកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន ដីធ្លីលំនៅដ្ឋាន ប៉ុន្តែការកាន់កាប់ដីដែលមិនមែនជាដីលំនៅដ្ឋាននោះ នៅមិនទាន់ត្រូវបាន អនុញ្ញាតិឱ្យមាននៅឡើយទេ ។

ឆ្នាំ ១៩៩២ ច្បាប់ដីធ្លីរបស់រដ្ឋកម្ពុជា បានពង្រីកវិសាលភាពលើសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិកង ក្នុងនោះមានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិបណ្តោះអាសន្ន សិទ្ធិអាស្រ័យផលការប្រើប្រាស់ និងសិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីទៀត ប៉ុន្តែនៅមិនទាន់មានការអនុញ្ញាតិឱ្យមានជាសិទ្ធិជាម្ចាស់ពេញលេញ នៅឡើយ ទៅលើដីធ្លីដែលមិនមែនជាលំនៅដ្ឋាន ។

មាត្រា ៤៤ ឆ្នាំ ១៩៩៣ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញបានចែងថា “ ជនគ្រប់រូបជាឯកជន បដិសេធមូហភាព ត្រូវមានសិទ្ធិលើកម្មសិទ្ធិផ្ទាល់ខ្លួន មានតែជនជាតិខ្មែរស្របច្បាប់ទេដែលមានសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លីរបស់ខ្លួន” ។

នៅក្នុងមាត្រានេះ ពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុបានចែងថា រាល់ប្រភេទដីទាំងអស់អាចចែកចាយនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងជាលក្ខណ៍ ឯកជន លើកលែងតែសម្បត្តិបំរុងសាធារណៈរបស់រដ្ឋប៉ុណ្ណោះ ។

ពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ ក៏បានចែងផងដែរអំពីការដែលអាចទទួលបាននូវកម្មសិទ្ធិឯកជន រួមបញ្ចូលទាំងការទិញជាឯកជននូវ សម្បត្តិរដ្ឋ បសម្បត្តិលំនៅដ្ឋានឯកជន បដិស្វយសម្បទានសង្គម ដីដែលរដ្ឋផ្តល់ឱ្យដល់ជនក្រីក្រ) បដិស្វយរបស់រដ្ឋ និងអំណោយ បមរតកកម្មសិទ្ធិឯកជនផ្សេង ។

មធ្យោបាយសំខាន់បំផុតក្នុងការទទួលបាននូវកម្មសិទ្ធិទ្រព្យឯកជន គឺតាមរយៈ “ ការទទួលបានកាន់កាប់កម្មសិទ្ធិ” ។ មានន័យថា រាល់បុគ្គលណាដែលបានកាន់កាប់ដីអស់រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ ដោយស្របទៅនឹងពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ គឺអាចមានសិទ្ធិនឹងទទួលបាននូវលិខិតកាន់កាប់ដីស្របច្បាប់ ។ ហើយបើសិនជាកម្មសិទ្ធិនោះត្រូវបានកាន់កាប់អស់ត្រឹមរយៈពេល ២ឆ្នាំ នោះលិខិតបញ្ជាក់អំពីសិទ្ធិប្រើប្រាស់នឹងត្រូវបានផ្តល់ជូន ជាមុន ដើម្បីអាចឈានដល់រយៈពេល ៥ ឆ្នាំ នៃការទទួលបានប័ណ្ណកាន់កាប់ស្រប ច្បាប់ដែរ ។ បើសិនជាបុគ្គលនោះបានកាន់កាប់ដីត្រឹមរយៈពេលតិចជាង ២ ឆ្នាំ ចំពោះពង្រាងច្បាប់នេះមានសុពលភាពរួច រាល់នោះ បុគ្គលនោះនឹងមិនមានសិទ្ធិក្នុងការកាន់កាប់ដីនោះស្របច្បាប់ឡើយ ។

ពង្រាងច្បាប់នោះក៏បានផ្សាភ្ជាប់ទៅនឹងបញ្ហាការចាប់យកដី ដោយបញ្ជាក់ផងដែរថា រាល់ដីធ្លីណាដែលត្រូវបានចាប់យកដោយ រំលោភ បដោយការប្រើអំណាចខុសច្បាប់ដោយអាជ្ញាធរនោះត្រូវបង្វិលទៅឱ្យរដ្ឋវិញ លើកលែងតែមានការប្រកាសតវ៉ាពី ម្ចាស់កាន់កាប់ស្របច្បាប់ ។ ប៉ុន្តែបញ្ហានៃភាគីទី ៣ ដែលជាអ្នកទិញដី ហើយមិនបានដឹងពីការកាន់កាប់នេះ មិនត្រូវបាន បញ្ជាក់អ្វីនៅក្នុងពង្រាងនោះទេ ។

ពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុក៏បានចែងទៅដល់ការបង្កើតមណ្ឌលចុះបញ្ជីដីនៅកំរិត ខេត្ត ក្រុង ដើម្បីចុះបញ្ជីកាន់កាប់ កម្មសិទ្ធិ ហើយដែលទាក់ទងទៅនឹងរាល់សម្បត្តិទាំងអស់ ទាំងសម្បត្តិសាធារណៈ និងសម្បត្តិឯកជន និងដើម្បីផ្តល់នូវលិខិតកាន់កាប់ ផងដែរ ។ លិខិតកាន់កាប់នេះ គឺជាភស្តុតាងក្នុងការកាន់កាប់កម្មសិទ្ធិដី ហើយដែលអាចធ្វើជំនួញ ប្រើប្រាស់ជាកិច្ចសន្យាក្នុង កម្ចីផ្សេង ។ ចំពោះដីដែលមិនបានចុះបញ្ជី នឹងមិនត្រូវមានសិទ្ធិពាក់ព័ន្ធជាមួយភាគីទី ៣ នោះឡើយ ។ ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ នឹងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការបង្កើត និងត្រួតពិនិត្យការចុះបញ្ជី និងត្រូវទទួលខុសត្រូវលើឱសានវាទ សំរាប់រាល់ការចេញលិខិតកាន់កាប់ទាំងអស់ ។

ការចុះបញ្ជីនៅថ្នាក់មជ្ឈឹម មានសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងការការពារ និងដំណោះស្រាយវិវាទទាក់ទងទៅនឹងសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី ។ ក្នុងករណីខ្លះអាចមានការចែកចែង បំភ្លេចបន្តដាក់ឈ្មោះកម្មសិទ្ធិ និងចេញសំរាប់ម្ចាស់ផ្សេងវិញលើចំណែកដីតែមួយប្រភេទ ។ ករណីខ្លះទៀត ទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋត្រូវបានលក់ដោយខុសច្បាប់ឱ្យទៅឯកជន ។ ប្រព័ន្ធនៃការចុះបញ្ជីដោយកាតព្វកិច្ចនេះ ជាការនាំមកនូវប្រសិទ្ធភាពលើយន្តការដំណោះស្រាយវិវាទដីធ្លី ដែលអាចកាត់បន្ថយរាល់បញ្ហាវិវាទទៅអនាគត ។ ពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ ក៏បានទទួលស្គាល់ផងដែរនូវសិទ្ធិរបស់សហគមន៍កុលសម្ព័ន្ធជាម្ចាស់ដីសហគមន៍ (រួមដែលបានកាន់ កាប់ និងប្រើប្រាស់សំរាប់ដាំដុះតាមបែបប្រពៃណីរបស់ខ្លួន ។ សហគមន៍កុលសម្ព័ន្ធ កាន់កាប់ដីរបស់ខ្លួនជានិរន ហើយបើសិនវា ជាទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈរបស់រដ្ឋ សហគមន៍កុលសម្ព័ន្ធអាចលក់ទៅឱ្យបុគ្គលណាម្នាក់ បក្រមដែលមកពីសហគមន៍ខាងក្រៅឡើយ ។

ពង្រាងច្បាប់នេះក៏បានទទួលស្គាល់ផងដែរនូវ “ សិទ្ធិរួម” សិទ្ធិជាម្ចាស់លើផ្នែកនៃអាគារ ដូចជាផ្ទះល្វែងនៃអាគារខ្ពស់ និង សិទ្ធិនៃការទទួលខុសត្រូវជាម្ចាស់រួម សំរាប់ទ្រព្យសម្បត្តិទូទៅ (កន្លែងក្រោមដី ចំណតរថយន្ត ជណ្តើរ បំពង់បង្ហូរផ្សេង ។ ការទទួលយកនូវពង្រាងច្បាប់អចលនវត្ថុ នៅក្នុងទំរង់ដែលអាចទទួលយកបានជាទូទៅមួយរបស់រដ្ឋាភិបាល របស់សង្គមស៊ីវិល និងម្ចាស់ជំនួយ គឺមិនអាចធ្វើទៅបានដោយគ្មានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងក្រុមទាំង ៣ នេះឡើយ ។

ខោបង្ការ រូប ១ ឡានដ ជលាសសិទ្ធិចាត្រ័យ យុយសតមេ ថ្ងៃ ជាបច្ច័យ

ការប្រើប្រាស់	ប្រព័ន្ធកម្មសិទ្ធិ					
	កម្មសិទ្ធិ			កម្មសិទ្ធិសហគមន៍	កម្មសិទ្ធិខ្ញុំក្នុង	
	ជាតិ	ខេត្ត	ស្រុក		គ្រួសារ	អ្នកវិនិយោគ
ប្រភេទ						
១. ព្រៃការពារ	PA1	PA2	PA3	PA4	-	-
- ព្រៃជំនឿ សក្ការ្យី ប្រព្រឹត្តិការណ៍	PA1a	PA2a	PA3a	PA4a	-	-
- ព្រៃការពារតំបន់ទីជម្រក	PA1b	PA2b	PA3b	PA4b	-	-
- ព្រៃលិចទឹក	PF1c	PF2c	PF3c	PF4c	-	-
២. ព្រៃអភិរក្ស (សំរាប់អភិរក្ស ជីវិតចម្រុះ)	CF1	CF2	CF3	CF4	-	-
៣. ផលិតផលព្រៃឈើ	PR1	PR2	PR3	PR4	PR5	PR6
- ឈើព្រៃសម្បទាន	-	-	-	-	-	PR6a
- ឈើសំរាប់អុស ឆ្នុង និងសំណង	-	-	-	PR4b	PR5b	-
- ព្រៃស្បៀង	-	-	-	PR4c	PR5c	PR6c
- ព្រៃលិចទឹក	-	-	-	FF4d	-	-
៤. ព្រៃដាំដុះ	PL1	PL2	PL3	PL4	PL5	PL6
៥. ព្រៃវិវត្តន៍ ដីបោះបង់ចោល	DE1	DE2	DE3	DE4	DE6	-
៦. កសិ-រុក្ខកម្ម	-	-	-	-	-	-
៧. ព្រៃកោងកាង	MA1	MA2	MA3	MA4	-	-
ប្រភេទ						

ផ្នែក២	អគ្គកោត និងការប្រើប្រាស់ស្នូល	តម្លាភាពនៃការអនុវត្តន៍នៃការប្រើប្រាស់ស្នូល
១. ល្បាប់	រឿង មូលដ្ឋានកងទ័ព ឬ តំបន់តាំងទីលំនៅ	រៀ
តំបន់ទេសភាព		
១. ទន្លេ សឹង	ខ្សែតំបន់សព្វាស្រ័យ និងឈ្មោះទន្លេ សឹង	
២. របបទឹកទន្លេ	តំបន់ប្រព័ន្ធសព្វាស្រ័យ	
៣. តំបន់លិចទឹកតាមរដូវ	ព្រំប្រទល់ទឹកជំរន់	
៤. បឹង	តំបន់ប្រព័ន្ធសព្វាស្រ័យ	
៥. ត្រពាំង	តំបន់ប្រព័ន្ធសព្វាស្រ័យ , កាត់ ភ្លឺ	
១. ផ្លូវមេ		
១. ផ្លូវមេ	តំបន់ប្រព័ន្ធសព្វាស្រ័យ	
២. ផ្លូវដឹកជញ្ជូន	តំបន់សព្វាស្រ័យ	
៣. ផ្លូវដែក	តំបន់សព្វាស្រ័យ	
៤. ផ្លូវលំ ផ្លូវថ្មីជើង	តំបន់សព្វាស្រ័យ	
ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព	តំបន់ស្រោចស្រព (ស្រោចស្រពក្នុងកម្រិតប្រព័ន្ធស្រោចស្រព)	
ប្រព័ន្ធស្រោចស្រព	តំបន់ស្រោចស្រព	
បង្គោលសំគាល់	ឈ្មោះភ្នំ ថ្ម ព្រៃសំខាន់	

ដីចំការមិន	ក្រុមហ៊ុន	

ដើម្បីទទួលបានជោគជ័យក្នុងការអនុវត្តការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅថ្នាក់ជាតិទាំងមូល ចាំបាច់ត្រូវដើមដោះ ស្រាយដោយតម្រូវឱ្យមានគណៈកម្មាធិការ ដឹកនាំ បក្រមការងារ ថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក និងឃុំ ។ ជំនួសដោយការបង្កើតគណៈកម្មាធិការថ្មីលើគ្រប់ស្ថាប័នរដ្ឋបាលពាក់ព័ន្ធ សំណូមពរចាំបាច់មួយគឺធ្វើឱ្យបានប្រសើរនូវការប្រើប្រាស់គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ ដូចជាការបង្កើតទៅតាមរចនាសម្ព័ន្ធរបស់សីលា ។

ការបង្កើតជាថ្មីនូវគណៈកម្មាធិការដោះស្រាយវិវាទ កអាចដើរតួនាទីចាំបាច់ផងដែរក្នុងដំណោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី ដែលទទួល បានស្របច្បាប់ និងធនធានប្រើប្រាស់ ក្នុងពេលដំណើរការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។

ដូច្នេះតួនាទីច្បាស់លាស់ និងការទទួលខុសត្រូវនៃគណៈកម្មាធិការ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិនិត្យ និងពង្រីកបន្ថែមតាមតែអាចធ្វើ ទៅបានដើម្បីដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងបញ្ហាផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។ បច្ចុប្បន្នកម្មវិធីសីលា ការចូលរួមអភិវឌ្ឍន៍ផែនការមូលដ្ឋាន ប ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ស្រុកដែលរៀបចំឡើងដោយគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទថ្នាក់ខេត្ត គួរតែពង្រីកឱ្យដល់ការចូលរួមរៀបចំ ធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ។ នៅក្នុងបរិបទ សីលា ទាមទារនូវភាពចាំបាច់ក្នុងឃុំសំរាប់ក្រុមស្នូលក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ក្រោមការពិនិត្យរបស់គណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្រោមគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ។ នៅតាមបណ្តាខេត្តទាំងនោះ មិនមានរចនាសម្ព័ន្ធសីលានៅឡើយទេ គោលការណ៍ដោះស្រាយផ្សេងទៀតសំរាប់ការសំរួលរួល ទៅលើសកម្មភាពការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក គួរតែត្រូវបានកំណត់ ។

នៅកំរិតថ្នាក់ជាតិ គណៈកម្មាធិការជាតិដឹកនាំការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី ទាមទារឱ្យបង្កើតឡើងនូវតំណាងមកពី ក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ក្រសួងមហាផ្ទៃ ក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ក្រសួងបរិស្ថាន ក្រសួងឧស្សាហកម្មរ៉ែ និងថាមពល កំលាំងប្រដាប់អាវុធ និងសេវាកម្មនយោបាយ ។ បើអាចធ្វើទៅបានគណៈកម្មាធិការដឹកនាំ គួរតែជ្រើសរើសឡើងពីក្រុមប្រឹក្សានយោបាយដីធ្លី ។ គណៈកម្មាធិការដឹកនាំការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនេះ មាន ភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- សហការណ៍ជាមួយសកម្មភាព ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅទូទាំងខេត្ត ក្រុង នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- ជូនយោបល់ទៅរដ្ឋាភិបាល អំពីបញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងដីធ្លី និងការគ្រប់គ្រងធនធានដី
- សំរួលរួលការផ្លាស់ប្តូរព័ត៌មាន នៅថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក ឃុំ និងជំរុញឱ្យមានដំណោះស្រាយរួម និងធ្វើសមាហរណកម្ម ដែលពាក់ព័ន្ធ និងបញ្ហាដីធ្លី
- អភិវឌ្ឍន៍ប្រព័ន្ធព័ត៌មានលើធនធានដី ការប្រើប្រាស់ដី និងឥទ្ធិពលទៅលើបរិស្ថាន
- ធ្វើការទស្សនាមូលដ្ឋាន និងគំនូសស្នាម ការប្រើប្រាស់ដីចាំបាច់ និងអាទិភាព
- គាំទ្រកិច្ចសហការលើដំណោះស្រាយដឹកនាំជាទំរង់ច្បាស់លាស់ ការអនុវត្ត និងត្រួតពិនិត្យផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ភូមិ ឃុំ
- ធ្វើការកែប្រែ និងធ្វើឱ្យទាន់សម័យនូវគោលនយោបាយនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលទាក់ទងទៅនឹងច្បាប់ បណ្តាប័ន

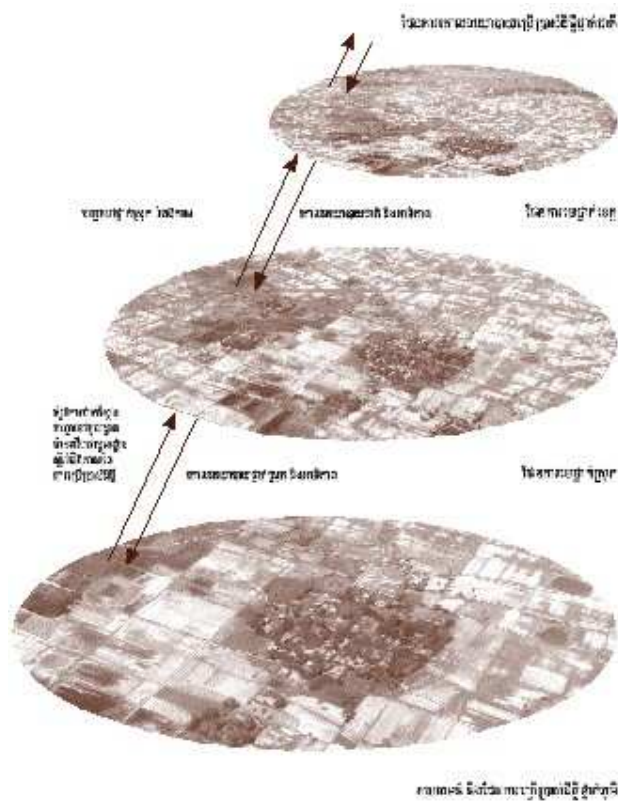
គណៈកម្មាធិការដឹកនាំចំរុះថ្នាក់ជាតិ សីពីការចូលរួមគ្រប់គ្រងផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ត្រូវមានកិច្ចសហប្រតិបត្តិការយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ជាមួយនឹងគណៈកម្មាធិការជាតិ ដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី (បានបង្កើតឡើង នាខែ មិថុនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ និងរាល់គណៈកម្មាធិការ ខេត្តដោះស្រាយទំនាស់ដីធ្លី ។

កំរិត សាម័យ៧ និងកិច្ចការ

កំរិតរដ្ឋបាល	ផែនការគោលនយោបាយ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី	សាម័យ៧	កិច្ចការ
ថ្នាក់ជាតិ	ក្រុមប្រឹក្សាគោលនយោបាយ ដីធ្លី	គណ្ឌីកម្មាធិការជាតិរៀបចំ គោលនយោបាយដីធ្លី	ទទួលខុសត្រូវបំពេញតំរូវ ការថ្នាក់ជាតិ (សេដ្ឋកិច្ច នយោបាយ បរិស្ថាន ។ល ។ ធ្វើការសម្រេចចិត្ត
ថ្នាក់ខេត្ត	ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ថ្នាក់ខេត្ត	គណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ខេត្ត (សីលា បណ្ឌិតកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិថ្នាក់ ខេត្ត ការចូលរួមរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីថ្នាក់ខេត្ត	កំណត់អាទិភាពថ្នាក់ខេត្ត ធ្វើការដឹកនាំ ចំណេះដឹង បច្ចេកទេស ធ្វើការសម្រប សម្រួល ធ្វើការសម្រេចចិត្ត
ថ្នាក់ស្រុក	ផែនការមេថ្នាក់ស្រុក	គណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ ជនបទ ខេត្ត (សីលា	ធ្វើការដឹកនាំ ចំណេះដឹង បច្ចេកទេស
ថ្នាក់ឃុំ	ផែនការមេថ្នាក់ឃុំ	ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ បច្ចុប្បន្នជាគណ្ឌី កម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំ (សីលា អនុគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិឃុំ (នៅក្រោម ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ	រដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ចំណេះដឹងជាប្រពៃណី កំណត់អាទិភាពនៅ មូលដ្ឋាន ធ្វើការសម្រេចចិត្ត
ថ្នាក់ភូមិ	ផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្នាក់ភូមិបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ផែនការគ្រប់គ្រងសំរាប់ តំបន់សហគមន៍	គណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិភូមិ បណ្ឌិតកម្មា ធិការចូលរួមរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីភូមិ	ចំណេះដឹងជាប្រពៃណីតំរូវការ និងការផ្គត់ផ្គង់

នៅកំរិតរដ្ឋបាលមូលដ្ឋាន ការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសក្រុមប្រឹក្សាឃុំនៅដើមឆ្នាំ ២០០២ និងគូសបញ្ជាក់នូវដំណាក់កាលសំខាន់ ក្នុងដំណើរការធ្វើវិមជ្ឈការ និងវិសហមជ្ឈការ ។ ការបង្កើតនូវក្រុមប្រឹក្សាឃុំដែលបានជាប់ឆ្នោត និងបន្តធ្វើឱ្យប្រសើរថែម ទៀតនូវដំណើរការធ្វើផែនការពីថ្នាក់ក្រោមទៅលើ ដែលអាចអនុវត្តទៅតាមលំដាប់លំដោយដូចជា

ត្រាហ្វិក ៣ ការធ្វើផែនការលើកិច្ចសន្យា

ជាការប្រសើរ ដំណើរការត្រូវចាប់ផ្តើមពីកិច្ចសន្យាឡើងទៅ ។ នៅពេលដែលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី សំរាប់ អនាគត ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ បនេសាទ សំរាប់ភូមិភាគច្រើននៅក្នុងឃុំដែលមានស្រាប់ បញ្ហាទាំងអស់នេះគួរ តែឱ្យមានការត្រួតពិនិត្យដោយម៉ត់ចត់ ត្រូវបានបញ្ចូលគ្នា និងជាកំសែងត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ជាកិច្ចការងារ លំអិតទៅលើ ការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីឃុំ កម្ពុជាទៅលើលក្ខន្តិក្យឃុំ បច្ច្យាប័ ។ ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំដែលតម្រូវឱ្យ មានការអនុវត្តន៍ សហគមន៍លំអិតពីក្រុមប្រឹក្សាឃុំ និងត្រូវគិតបញ្ចូលនូវសមាសភាគថ្មី ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំរាប់ការអនុវត្តន៍នៅក្នុងកំឡុង ពេលធ្វើផែនការ ។

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ

គំរោងការស្នើឱ្យមានក្រុមប្រឹក្សាឃុំ នឹងត្រូវមានការបោះឆ្នោត និងជាអង្គភាពស្របច្បាប់នាពេលអនាគត ។ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ នឹងត្រូវមានអំណាចនីតិប្រតិបត្តិ និងនីតិបញ្ញត្តិ ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះនឹងត្រូវបានផល់អំណាច ក្នុងការកំណត់ជាពន្ធ និងទទួលនូវមូលនិធិអំពីថវិកាជាតិ និងសំរាប់អនុវត្តនូវសកម្មភាពការងាររបស់ខ្លួន ។

ប្រាក់ដែលប្រមូលបាននឹងត្រូវរក្សាទុកក្នុងមូលនិធិរបស់ឃុំ ។

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ នឹងត្រូវបានជ្រើសរើសឡើងទៅតាមដំណើរការបោះឆ្នោត ដូចមានចែងក្នុងច្បាប់បោះឆ្នោតឃុំ ។ ក្រុមប្រឹក្សានេះ នឹងត្រូវមានសមាសភាពពី ៥-១១ រូបអាស្រ័យទៅតាមប្រជាសាស្ត្ររបស់ឃុំនីមួយៗ ។ ប្រធានក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ដែលនឹងក្លាយទៅជាមេឃុំ គឺជាអ្នកដឹកនាំក្រុមប្រឹក្សា ។ មេឃុំនឹងត្រូវមានជំនប់ទី ១ និងជំនប់ទី ២ ក្នុងការជួយការងារ ។ មេឃុំ ក៏មានសិទ្ធិក្នុងការតែងតាំងគណ្យីកម្មាធិការឱ្យជួយដល់ការងារ រដ្ឋបាលឃុំបានដែរ ។ លេខាធិការឃុំ នឹងត្រូវបានតែងតាំងឡើងដោយក្រសួងមហាផ្ទៃ ដែលជាជនស៊ីវិល អណតិរបស់ឃុំ ៥ ឆ្នាំ ។

នៅកំរិតភូមិ ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ជាអ្នកតែងតាំងមេភូមិ ក្រោមយុត្តាធិការនៃកិច្ចដំណើរការបោះឆ្នោត ។ មេភូមិ មានអំណាចក្នុងការតែងតាំងអនុ និងអ្នកជំនួយការរបស់ខ្លួន ។

ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ នឹងត្រូវមានតួនាទីសំខាន់ដូចជា៖

ក. បំរើការងារមូលដ្ឋាន ដើម្បីផលប្រយោជន៍ឃុំ និងប្រជាជនក្នុងឃុំ និង

ខ. អនុវត្តច្បាប់ ព្រះរាជក្រឹត្យ ប្រកាសក្រសួង និងបទបញ្ញត្តិផ្សេងៗ ក្រុមប្រឹក្សានឹងមិនត្រូវមាន យុតាធិការ ទៅលើព្រៃឈើ ប្រៃសណីយ៍ និងទូរគមនាគមន៍ ការពារជាតិ សនិសុខជាតិ គោល នយោបាយរូបិយវត្ថុ គោលនយោបាយសារពើពន្ធប្រចាំឆ្នាំ និងទៅលើវិស័យផ្សេងទៀត ដូចដែល មានចែងនៅក្នុងលក្ខនិក្សី បបទដ្ឋានពាក់ព័ន្ធនានា ។

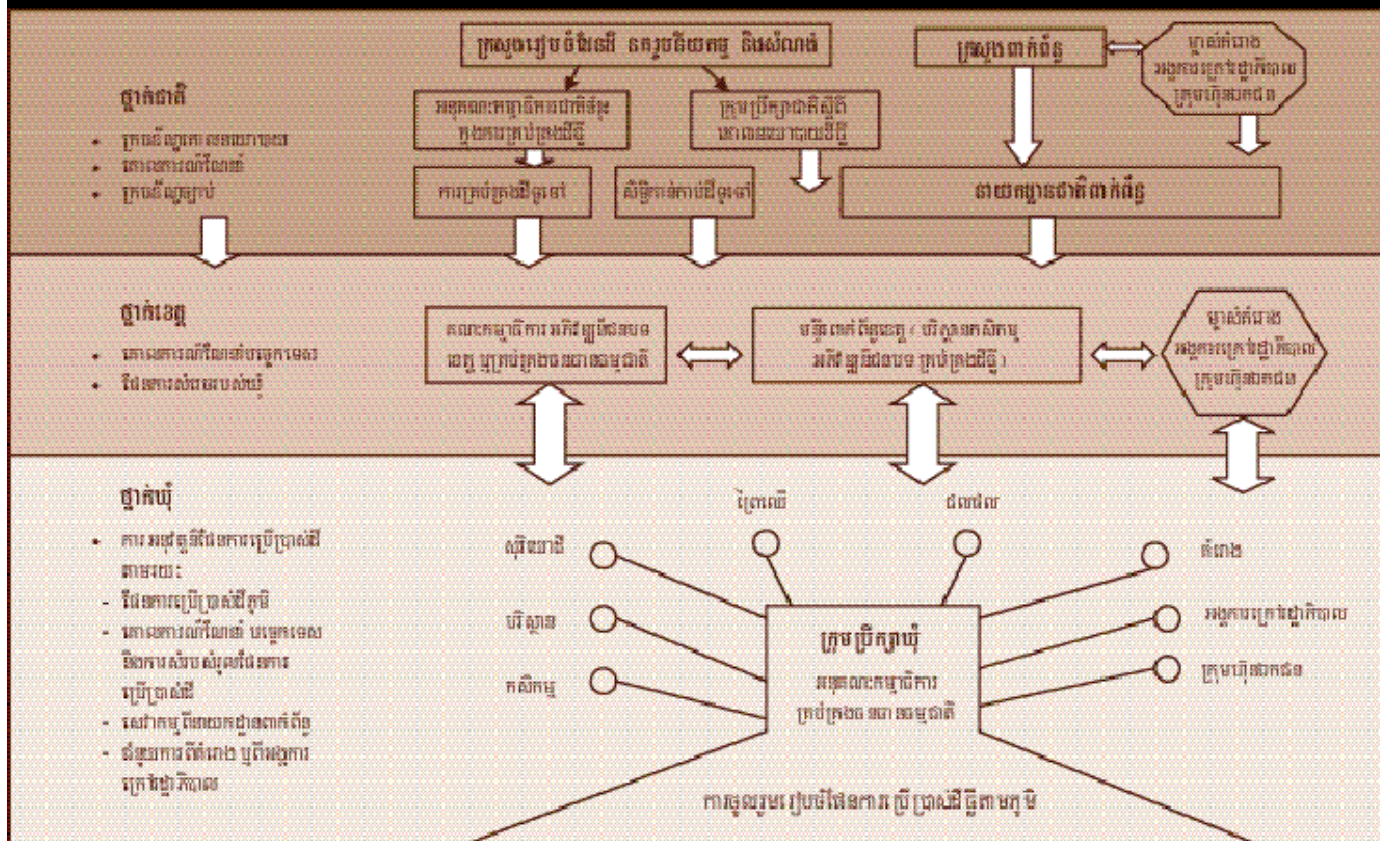
ក្រុមប្រឹក្សាឃុំនឹងរៀបចំប្រជុំជារៀងរាល់ខែ ដើម្បីពិភាក្សាលើបញ្ហាផ្សេងៗ ។

ក្នុងកិច្ចការយូរអង្វែង ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងលក្ខនិក្សីឃុំ នឹងតម្រូវឱ្យមានការសំរបសំរួល និងកិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយ ផែនការមេថ្នាក់ស្រុក និងខេត ។

សាងសង់សាម័យបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងខេត្ត និងក្រុងនៅកម្ពុជាធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពមុខក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

ខេត្ត ក្រុង	រចនាសម្ព័ន្ធ ៧៨ សីលា	គណៈកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ ខេត្ត	គណៈកម្មាធិការ ដោះស្រាយប្តូរ ទំនាស់ដីធ្លី	ជំរើសផ្តេង២សំរាប់ ការសំរបសំរួលរបស់ PLUP
បនាយមានជ័យ	មាន	គ្មាន	អត់ប្រតិបត្តិ	ផ្នែកគ្រប់គ្រងការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី
បាត់ដំបង	មាន		មាន	PSC/LUPU
កំពង់ចាម	មាន			
កំពង់ឆ្នាំង	គ្មាន	?	?	គ្មាន
កំពង់ស្ពឺ	គ្មាន			
កំពង់ធំ	ទៅតាមផ្នែក	មាន	មាន ប៉ុន្តែអត់ប្រតិបត្តិ	គ្មាន
កំពត	មាន		មាន	
កណ្តាល	គ្មាន			
កោះកុង	គ្មាន	គ្មាន (១	គ្មាន	គ្មាន
ក្រចេះ	គ្មាន			
ក្រុងកែប	គ្មាន			
ក្រុងប៉ៃលិន	មាន			
មណ្ឌលគីរី	គ្មាន			
ឧត្តរមានជ័យ	មាន			
ភ្នំពេញ	គ្មាន			
ព្រះវិហារ	គ្មាន			
ព្រៃវែង	មាន			
ពោធិសាត់	មាន	មាន	មាន	គ្មាន
រតន្ត្រីគីរី	មាន	មាន	មាន	គ្មាន
សៀមរាប	មាន	គ្មាន	មាន	គ្មាន
ក្រុងព្រះសីហនុ	គ្មាន			
ស្ទឹងត្រែង	គ្មាន			
ស្វាយរៀង	គ្មាន			
តាកែវ	មាន			

រូបភាពសាធារណៈអំពី ក្រុមការងារស្រាវជ្រាវនៃការប្រើប្រាស់ដីក្រីក្រនៅកម្ពុជា

គំរូតួនាទីនិងភារកិច្ចសំរាប់ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅមូលដ្ឋាន

កិច្ចការរបស់សមាជិកក្រុម

រៀបចំ និងសំរួលការងារវាយតម្លៃបន្ទាន់ដោយមានការចូលរួម ក្នុងការធ្វើការប្រជុំ រាល់ភូមិគោលដៅ ក្នុងន័យធ្វើការ វិភាគស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន សីលធម៌ការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងធនធានធម្មជាតិ ចងក្រងឯកសារ និងវិភាគលទ្ធផល ។ កំណត់នូវអង្គការ មូលដ្ឋានដែលមានសមត្ថភាពស្ថាប័ន បង្អាក់ដឹកនាំភូមិ ដើម្បីធ្វើជាដៃគូការងារក្នុងកិច្ចភូមិ ក្នុងការជួយដល់ដំណើរការ ការងារឱ្យកាន់តែប្រសើរឡើង លើការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅភូមិ ។

ដឹកនាំការសិក្សាលំអិត និងការធ្វើផែនទីសីលធម៌ការចូលរួមធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី (ទាំងបច្ចុប្បន្ន និងអនាគត នៅរាល់គ្រប់ បន្ទប់ប្រើប្រាស់ដីធ្លីសំខាន់ក្នុងតំបន់ធ្វើផែនការ ។ ជួយដល់សហគមន៍ក្នុងការអធិប្បាយអំពីការប្រើប្រាស់របស់ពួកគាត់នាពេល បច្ចុប្បន្នការបាត់បង់ធនធានផ្សេង ការប្រកាសកម្មសិទ្ធិ ការវិវាទ ។ បំប្លែងនូវប្រព័ន្ធចំណាត់ថ្នាក់ដីបែបប្រពៃណីទៅជាបែប ទំនើបសំរាប់ប្រើប្រាស់នៅក្នុងប្រទេសទាំងមូល ។ គាំទ្រដល់ការបោះឆ្នោតគណ្ឌិកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិដោយសេរី និងយុត្តិធម៌នៅទូទាំងសហគមន៍ ។

សំរួលដល់ការប្រជុំ និងការពិភាក្សានៅភូមិសីលធម៌ការកែប្រែការប្រើប្រាស់ដីធ្លី លទ្ធភាពជីវិតកម្មសិទ្ធិ ។ល ។ និងជួយដល់ អ្នកភូមិក្នុងការចងក្រងឯកសារសំរេចចុងក្រោយ ។

ជូនដំណឹងដល់ថ្នាក់ដឹកនាំ និងនាយកស្ថាប័នដែលជាដៃគូក្នុងការចូលរួមធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងដីធ្លី សីលធម៌លទ្ធផលនៃការវិភាគ ស្ថានភាពភូមិ គោលដៅបញ្ជាក់បង និងដំណោះស្រាយសំរាប់តំបន់ធ្វើផែនការ ។

ធ្វើការសំរួលយ៉ាងល្អិតល្អនូវបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិដោយផោតចំ ទៅលើស្ថានភាពភូមិនិមួយ ។ ប្រើប្រាស់បញ្ជីសមាសភាគ សំខាន់ ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងជាគោលលំនាំ ប៉ុន្តែមិនត្រូវកំហិតបទបញ្ជាផ្សេងទៅលើអ្នកភូមិឡើយ ។ បទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងទាំងនោះត្រូវមានការទទួលស្គាល់ដោយអ្នកភូមិថាជារបស់ខ្លួនគឺមិនមែនជាការកំហិតពីអ្នកក្រៅនោះឡើយ ។

វាយបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងដាក់ជូនទៅរដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន ថ្នាក់ដឹកនាំឃុំ ស្ថាប័នបច្ចេកទេស និងរដ្ឋអំណាចស្រុក ដើម្បីសុំចុះ ហត្ថលេខា ។ លើកទឹកចិតដល់អ្នកភូមិឱ្យធ្វើការប្រកាសបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ដែលបានចុះហត្ថលេខាហើយក្នុងអង្គប្រជុំភូមិ និងដល់ អ្នកភូមិជិតខាងជាថ្មីម្តងទៀត ។

ធ្វើសំណើ និងធ្វើការបញ្ចុះបញ្ចូលឱ្យមានការគាំទ្រពីស្ថាប័នដៃគូ រដ្ឋអំណាចមូលដ្ឋាន (ស្រុក ខេត្ត និងគណ្ឌិកម្មាធិការពាក់ ព័ន្ធនានានៅកំរិតខេត្ត ដើម្បីធានាឱ្យបានច្បាស់នូវសិទ្ធិរបស់អ្នកភូមិ ដើម្បីដោះស្រាយជំនឿដីធ្លី និងអនុម័តលើឯកសារ ការ ចូលរួមរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងដីធ្លីរបស់ភូមិ ។

កំណត់សកម្មភាព និងវិធានការចាំបាច់សំរាប់ធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងដល់ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយផ្អែកទៅតាមបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងភូមិនិមួយ ដោយបញ្ចូលបញ្ហាទាំងនេះទៅក្នុងផែនការសកម្មភាពភូមិ ។ សកម្មភាពទាំងនេះ គួរតែបញ្ចូលនូវវិធានការ ការពារផ្សេង (ដាក់ផ្លាកសញ្ញា ព័ទ្ធរបង សកម្មភាពដាំដុះ (ដាំដើមឈើជុំវិញ សួនច្បារផ្ទះ និងនៅក្នុងតំបន់ព្រៃធម្មជាតិ និងសកម្មភាពចិញ្ចឹមត្រី ។

គាំទ្រដល់អ្នកភូមិ និងគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងការចូលរួមវាយតម្លៃធនធាន និងសេចក្តីព្រាងផែនការ
គ្រប់គ្រងបែបសាមញ្ញសម្រាប់តំបន់គ្រប់គ្រងរួម (តំបន់ព្រៃ និងតំបន់នេសាទ ។ វាយតម្លៃផែនការគ្រប់គ្រង និងដាក់ជូនទៅ គណ្ឌីកម្មាធិការចាត់តាំង
និងតំណាងដើម្បីសុំការអនុម័ត ។ រៀបចំរបាយការណ៍សកម្មភាពសង្ខេបសម្រាប់អនុវត្ត ។

តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យនូវការអនុវត្ត ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និងវិធានការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅ ក្នុងភូមិ
និងធ្វើការត្រួតពិនិត្យមើលពីការអនុវត្តន៍ចំពោះបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិមានប្រសិទ្ធភាព បង្អស់ ។

ឱកាស និងបញ្ហាប្រឈមក្នុងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្ស

ការកសាងសមត្ថភាពរបស់សមាជិកក្រុមសម្របសម្រួល រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយមានការចូលរួម គឺមានសារៈសំខាន់សំរាប់ការជំរុញសហគមន៍ឱ្យទទួលបានជោគជ័យនៃការងារនេះ ។ ការពិចារណាទៅលើលទ្ធភាពជំរើសក្នុងពេលអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់ផែនការប្រើប្រាស់ដី គឺត្រូវហ្វឹកហ្វឺនទៅលើការវាយតម្លៃវគ្គសិក្សានៅពេលពេញលេញប្រសិនបើ ក្រោយពីការវិភាគទៅលើការយល់ដឹងរបស់អ្នកចូលរួមទទួលបាន និងទៅលើភាពច្បាស់លាស់របស់តួនាទីក្នុងការអនុវត្តផែនការប្រើប្រាស់ដីជាមួយរចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋាភិបាល យុទ្ធសាស្ត្រវគ្គបណ្តុះបណ្តាល ចាំបាច់ត្រូវតែបន្តពង្រឹង ។ ជាដំបូងគួរតែមានការណែនាំ ឱ្យបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលកម្មវិធីគ្រប់គ្រងធនធាន ។ បន្ទាប់មកវិធីបណ្តុះបណ្តាលក្រុមចល័ត ដែលអាចនឹងយកមកប្រើប្រាស់ផងដែរ ។ ក្នុងករណីខ្លះទៀត ក្រសួងរៀបចំផែនការ នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ និងបណ្តាញនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីដែល ទើបបង្កើតឡើងថ្មី គួរតែដើរតួជាអ្នកសម្របសម្រួល ។

រាល់គោលគំនិតស្តីពីការកសាងសមត្ថភាព ផែនការប្រើប្រាស់ដី គួរតែត្រូវបានធ្វើការបញ្ចូលទៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃការកសាង សមត្ថភាពមនុស្សនៅថ្នាក់ខេត្ត ស្រុក និងឃុំរបស់សិលាដែលមានស្រាប់ ។ ជាការប្រសើរ កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលសំរាប់ក្រុម គួរតែមានការណែនាំឱ្យមានជាគោលគំនិតក្នុងការចូលរួមរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីដូចជា៖

- ការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីថ្មីៗ ទំរង់បែបបទវិធីសាស្ត្រ និងការណែនាំ
- ជំនាញ និងវិធីសាស្ត្រសម្របសម្រួល
- គោលការណ៍នៃវិធីការងាររួមគ្នា និងការវាយតម្លៃបន្ទាន់ដោយមានការចូលរួម
- ជំនាញទំនាក់ទំនង
- វិធីសាស្ត្រធ្វើផែនការ និងការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ១អក្សរ
- យនការដោះស្រាយជំនឿ
- គោលការណ៍ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ

មានអង្គការមួយចំនួនដែលត្រូវបានផល់ការជួយជ្រោមជ្រែង ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី បើទោះបីជាបច្ចុប្បន្នគ្មានកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បន្តិចបន្តួចក៏មាននៅឡើយដែរ ។ អង្គការ និងក្រុមឯកជនមួយចំនួនអាចផល់ជាវគ្គបណ្តុះបណ្តាល បកជា មជ្ឈមណ្ឌលធនធានបានដែរ ។

ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុះក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

ការសម្របសម្រួលលើការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស

ឈ្មោះអង្គការ	អាសយដ្ឋាន	ជំនាញខ្ញុំក្នុងខ្លួន	កំណត់សម្គាល់
CAMCOFTT - ក្រុមបណ្តុះបណ្តាល សហគមន៍ព្រៃឈើ កម្ពុជា	ផ្ទះលេខ ៣៦ ផ្លូវ ៣៥២ បឹងកេងកង១ ខណ្ឌចំការមន ភ្នំពេញ P.O.Box 485	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍ ព្រៃឈើ គំនិតនៃការបង្កើត CF និងវិធីសាស្ត្រនៃការបង្កើត ជំនាញការសម្របសម្រួល CF ការផលិតគ្រាប់ពូជ បច្ចេក ទេសដាំឈើ	សមាគមន៍បណ្តុះបណ្តាលនៅ ក្នុងប្រទេសដែលអាចផលិតជា គោលគំនិតជាច្រើនទាក់ទង ទៅនឹងដំណើរការរបស់ PLUP និងកិច្ចប្រតិបត្តិការនៅទូទាំង ប្រទេស
RECOFTC	P.O. Box 1111, មហាវិទ្យាល័យ ក្សេត្រសាស្ត្រ បឹងកក ១០៩០៣ E-mail Ftcsss@nontri.ku.ac.th HTTP://www.recoftc.org	សហគមន៍ព្រៃឈើ ការគ្រប់ គ្រងធនធានធម្មជាតិ ផ្នែក តាមសហគមន៍	ជំនាញក្នុងការសម្របសម្រួល និង គ្រប់គ្រងវិវាទនៃសហគមន៍ ព្រៃឈើ
PNRM, FAO សៀមរាប	P.O.Box 2 សៀមរាប	សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍នេសាទ ការបណ្តុះ កូនឈើ កសិ-រុក្ខកម្ម យេនឌ័រ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង ពត៌មានភូមិសាស្ត្រ អ៊ីនធឺណិត	កំពុងស្នើ
CFRP គំរោងស្រាវជ្រាវ សហគមន៍ព្រៃឈើ នៅកម្ពុជា	ផ្ទះលេខ ៤៨ ផ្លូវ សមេច ព្រះសីហនុ ភ្នំពេញ P.O.Box 2114	ការស្រាវជ្រាវសហគមន៍ ព្រៃឈើ គោលនយោបាយ សហគមន៍ព្រៃឈើ និងការ តម្រាប់តាម ការអភិវឌ្ឍន៍ ធនធានមនុស្ស	កំពុងស្នើ
DFW ក្រុមសហគមន៍ ព្រៃឈើ របស់រុក្ខា	ផ្ទះលេខ ៤០ ផ្លូវ ព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ	គោលនយោបាយសហគមន៍ ព្រៃឈើ គោលការណ៍ ណែនាំសហគមន៍ព្រៃឈើ	តាមរយៈ CAMCOFTT

សកលវិទ្យាល័យភ្នំពេញ បានបង្ហាញការចាប់អារម្មណ៍ ដើម្បីចូលរួមទទួលខុសត្រូវលើកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាល នៃការគ្រប់គ្រងដីធ្លី ។

ជាងនេះទៅទៀតបទពិសោធន៍ លើការអនុវត្តបានជាមួយនឹងអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល មន្ត្រីគំរោងផ្សេងទៀត ដូចជាគំរោង សហគមន៍ព្រៃឈើ និងនេសាទ
PRA បច្ចេកទេសនៃការចូលរួមធ្វើផែនទី ការធ្វើពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងជាដើម ។ ដូច្នេះគំរោង

ប្តីគំរោង, សាមាជិកខ្សែសហគមន៍ព្រៃឈើ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផែនការសហគមន៍, ការគ្រប់គ្រងដីនៅកម្ពុជា

ឈ្មោះគម្រោង	ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ	ជំនាញខ្ញុំកម្រិត	កាលបរិច្ឆេទការបណ្តុះបណ្តាល
PNRM, FAO	សៀមរាប	អនុវត្តន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ និងនេសាទ ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ច្បាប់សហគមន៍ ការគាំទ្រសកម្មភាព ប្រព័ន្ធពតមានភូមិសាស្ត្រ ការសិក្សា យេនឌ័រ កសិ-រុក្ខកម្ម និង ឥណទាន	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីសហគមន៍ ព្រៃឈើ និងសហគមន៍នេសាទ ភក្ស និង ប្រព័ន្ធពតមាន ភូមិសាស្ត្រ
CB-NRM-Carere	រតនគិរី	ផែនការប្រើប្រាស់ដី ភូមិ ឃុំ ច្បាប់ និង តួនាទីរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើ និង នេសាទ សិទ្ធិនៃដីសក្តានុពលប្រើប្រាស់ផែនទី និងគ្រប់គ្រង គំនិតគ្រប់គ្រង ធនធាន ធម្មជាតិ (ជីវ និង ភូមិសាស្ត្រ ជាមួយ សហគមន៍ គាំទ្រនូវផ្នែកពតមាន	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលអំពីផែនការ ប្រើប្រាស់ដី ការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិ ការអនុវត្ត នៅសហគមន៍ព្រៃឈើសំរាប់ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និង បុគ្គលិកខេត្ត
PDP-GTZ	កំពង់ធំ	ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផ្នែកតាមសហគមន៍ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ការធ្វើ ផែនទីតាមប្រព័ន្ធពតមានភូមិសាស្ត្រ	
CONCERN Worldwide	ពោធិសាត់ កំពង់ឆ្នួត	លក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសិទ្ធិ PRA
MCC	តាកែវ	សហគមន៍ព្រៃឈើ	
HANDICAP International	បនាយមានជ័យ ឧត្តរមានជ័យ ព្រះវិហារ	ផែនការប្រើប្រាស់ដី និងការកំណត់បែង ចែកដីបន្ទាប់ពីដោះមីនរួច ការពង្រឹង ស្ថាប័នមូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងដី ការសម្របសម្រួលតាមការណែនាំដីធ្លី	
NTPF	រតនគិរី	ការប្រើប្រាស់ដីជាលក្ខណ៍ប្រពៃណី ច្បាប់បញ្ញត្តិ និងបទបញ្ជា សហគមន៍ សិទ្ធិប្រើប្រាស់ដីរបស់ជន ជាតិដើម ផែនការប្រើប្រាស់ដី	
គម្រោង សហគមន៍ នេសាទ CAA	ក្រចេះ សឹងត្រែង	សហគមន៍នេសាទ នៅទន្លេមេគង្គ	
SMRP-DFW (MRC/GTZ)	មណ្ឌលគិរី	ការចូលរួមធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដី	
BPAMP: គម្រោងគ្រប់គ្រងជីវ្យាប្រភព និងតំបន់ ការពារធម្មជាតិ	ក្រសួងបរិស្ថាន មន្ទីរបរិស្ថាន រតនគិរី	គោលនយោបាយសហគមន៍ព្រៃឈើ គោលការណ៍នាំសហគមន៍ព្រៃឈើ គោលការណ៍ នៃនាំតំបន់ការពារ ធម្មជាតិ	
LUPU- Carere	បាត់ដំបង	ផែនការប្រើប្រាស់ដី និងដំណើរការ កំណត់បែងចែកដីក្រោយពេលដោះ មីនរួច	

		ការពង្រឹងស្ថាប័នមូលដ្ឋាន សំរាប់ការគ្រប់គ្រងដី ការសំរួប សំរួលបញ្ចោមនាសំដីធ្លី	
CGFP (DFW-GTZ)	កំពង់ស្ពឺ	សហគមន៍ព្រៃឈើ ផ្សព្វផ្សាយអំពីព្រៃឈើ	
MRC/Danida/DoF	កំពង់ឆ្នាំង កំពង់ធំ	ធ្វើ ភ្ជាប់ ក្នុងតំបន់ករណីសិក្សា និង សំរួបសំរួលសាធារណៈ	
	បាត់ដំបង ពោធិសាត់	ការពិភាក្សាអនុក្រឹត្យសីពី សហគមន៍ នេសាទ ការស្រាវជ្រាវអំពីអភិបាល កិច្ច និងសិទ្ធិមានធនធានត្រី	
គំរោងគ្រប់គ្រងដី (MLMUPC-GTZ)	កំពង់ធំ កំពត តាកែវ កណ្តាល	ការចុះបញ្ជីដី បញ្ជីគោលនយោបាយ ដី ការបែងចែកដី និងការចុះអង្កេត ដល់ទីកន្លែង	
CFRP - គំរោង ស្រាវជ្រាវសហគមន៍ ព្រៃឈើ (IDRC)	កំពត សៀមរាប កោះកុង	ការសិក្សាសហគមន៍ព្រៃឈើនៅ មូលដ្ឋាន និងការអនុវត្ត ការផល់ យោបល់ទៅលើគោលនយោបាយ សហគមន៍ព្រៃឈើ និងការពង្រឹង ការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស	
គំរោង ការចូលរួម គ្រប់គ្រងធនធាន ព្រៃកោងកាង (PMMR) MoE/IDRC	កោះកុង	ការធ្វើផែនការ និង ការគ្រប់គ្រង ធនធាននៅក្នុងតំបន់ការពារធម្មជាតិ ការរៀបចំសហគមន៍ ដំណើរការ PLUP	
សេវាសាសនាពិភពលោក (CWS)	កំពង់ធំ និង ខេត្តដទៃទៀត	សហគមន៍ព្រៃឈើ	

សេវាកម្ម និងធនធានពត៌មាន ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

បណ្តាញ 7 យ សៀវភៅ និងសំភារៈ ដែលទាក់ទងជាមួយ ភស្តុតាង ជន និង NRM

ឈ្មោះ អង្គការ	អាសយដ្ឋាន	បណ្តាញ 7 យជំនាញ	បទប្បតិក្ខ្យការប្រើប្រាស់
CAMCOFTT	ផ្ទះលេខ ៣៦ ផ្លូវ ៣៥២ បឹងកេងកង ១. ចំការមន ភ្នំពេញ P.O.Box 485	វគ្គបណ្តុះបណ្តាលសហគមន៍ ព្រៃឈើ របាយការណ៍សីតិ សហគមន៍ព្រៃឈើ និងការ ចងក្រងឯកសារ	បើកចំហ
CF Unit of DFW	ផ្ទះលេខ ៤០ វិថីព្រះនរោត្តម	សហគមន៍ព្រៃឈើ	បើកចំហ
MRC-S			
CONCERN Worldwide	ផ្ទះលេខ ៣៦ ផ្លូវ ៣៥២ បឹងកេងកង១ ចំការមន ភ្នំពេញ P.O.Box 485	មជ្ឈមណ្ឌលធនធានអនុផលព្រៃឈើ (NCFP)	ភ្នាក់ងារដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ ក្រុម បុគ្គលជា ឯកជនអាចអនុញ្ញាតឱ្យ ប្រើប្រាស់បាន
OXFAM			
DFW នាយកដ្ឋានរុក្ខា ប្រមាញ់	ផ្ទះលេខ ៤០ ព្រះនរោត្តម ភ្នំពេញ	រាល់កិច្ចការដែលទាក់ទងនឹង ព្រៃឈើទាំងអស់	អាចប្រើប្រាស់បានបើមានការអនុញ្ញាត
MoE ការិយាល័យគ្រប់គ្រង សហគមន៍ព្រៃឈើ និងតំបន់ទ្រនាប់	ផ្ទះលេខ ៤៨ ផ្លូវសម្រេច ព្រះសីហនុ ទន្លេបាសាក់ ចំការមន ភ្នំពេញ	សហគមន៍ព្រៃឈើ	បើកចំហ
MoE នាយកដ្ឋាន គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងទិន្នន័យបរិស្ថាន (ផ្នែកគ្រប់គ្រងពត៌មាន	ផ្ទះលេខ ៤៨ ផ្លូវសម្រេច ព្រះសីហនុ ទន្លេបាសាក់ ចំការមន ភ្នំពេញ	បញ្ហាបរិស្ថាន	បើកចំហ
IRIC មជ្ឈមណ្ឌលប្រមូល ព័ត៌មានភូមិសាស្ត្រនាយកដ្ឋាន ភូមិសាស្ត្រ	ផ្ទះលេខ ៤ ផ្លូវ ៦៥ ភ្នំពេញ	ប្រព័ន្ធពត៌មានភូមិសាស្ត្រ និង ការបកប្រែរូបថត	អាចប្រើប្រាស់បានបើមានការអនុញ្ញាត
PNRM FAO សៀមរាប	P.O. Box 2 សៀមរាប	កសិកម្ម ព្រៃឈើ អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	បើកចំហ

FAO ភ្នំពេញ	ផ្ទះលេខ ៥ ផ្លូវ ៣៧០ បឹងកេងកង ភ្នំពេញ	កសិកម្ម និងអាហារ	បើកចំហរ
UNDP	ផ្ទះលេខ ៥៣ ផ្លូវប៉ាស័រ បឹងកេងកង ភ្នំពេញ	បណ្តាញយុទ្ធនៅ (ភាគច្រើន ជាភាសាអង់គ្លេស និងពុំសូវ សរសេរអំពីកម្ពុជាទេ	បើកចំហរ
NGO Forum វេទិកា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល	ផ្ទះលេខ ២៤៥ ផ្លូវ ៥១ បឹងកេងកង ភ្នំពេញ	វិទ្យាសាស្ត្រសង្គម អភិវឌ្ឍន៍ សហគមន៍ បញ្ហាព្រៃឈើ	បើកចំហរ ផ្នែកព្រៃឈើ អាចទាក់ទងជាមួយ លោក Andrew Cock
BPAMP (គំរោង គ្រប់គ្រងជីវ្យាប្រភពនិងតំបន់ ការពារធម្មជាតិរតនគីរី	ការិយាល័យគំរោង គ្រប់គ្រងជីវ្យាប្រភព និង តំបន់ការពារធម្មជាតិ ខេត្ត រតនគីរី	តំបន់ការពារធម្មជាតិ សហគមន៍ព្រៃឈើ	បើកចំហរ
RUA សកលវិទ្យាល័យ ភូមិន្ទកសិកម្ម	សកលវិទ្យាល័យភូមិន្ទ កសិកម្ម (ខណ្ឌដង្កោ ភ្នំពេញ នៅមាន បណ្តាញយុទ្ធ ចំនួន ៥ តាមមហាវិទ្យាល័យ នីមួយៗទៀត	កសិកម្ម	បើកចំហរ
CARERE រតនគីរី	CARERE ខេត្ត រតនគីរី	ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	បើកចំហរជាសាធារណៈ
NTPF (គំរោងអនុផល ព្រៃឈើ ខេត្ត រតនគីរី	ការិយាល័យ គំរោង អនុផលព្រៃឈើ ខេត្ត រតនគីរី	សហគមន៍ព្រៃឈើនៅតំបន់ ជនជាតិភាគតិច	បើកចំហរ
គំរោងគ្រប់គ្រងការនេសាទ វិទ្យាស្ថានស្រាវជ្រាវនេសាទទឹកសាបនៅកម្ពុជា (IFRIC)	ផ្ទះលេខ ៨៦ ព្រះនរោតម នាយកដ្ឋាន ជលផល ភ្នំពេញ	ការនេសាទ វារីវប្បកម្ម ការគ្រប់គ្រងជលផល	មិនមានថែ
PNMR កោះកុង	ផ្ទះលេខ ៤៨ សមេចព្រះ សីហនុ ទន្លេបាសាក់ ចំការមន ភ្នំពេញ (ក្រសួងបរិស្ថាន	ធនធានតាមឆ្នេរសមុទ្រវិធី ចូលរួមវាយតម្លៃការគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិផ្នែកតាម សហគមន៍	បើកចំហរ

MekongINFO គឺជាប្រព័ន្ធពតមានតាមប្រព័ន្ធអ៊ីនធឺណិតសំរាប់ចែកចាយពតមាន និងចំណេះដឹងពីការចូលរួមគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិនៅប្រទេស កម្ពុជា ឡាវ ថៃ និង វៀតណាម ។ គំរោងគ្រប់គ្រងធនធានដោយនិរន្តរភាពក្នុងអាងទន្លេមេគង្គ ក្រោម ជាអ្នកបង្កើតកម្មវិធី MekongINFO នេះឡើងដោយផ្អែកទៅតាមកម្មវិធីជាដៃគូមួយក្នុងគោលបំណងកសាង សមត្ថភាពរបស់អង្គការដែលបានជ្រើសរើសនៅក្នុងប្រទេសរៀងខ្លួន ដើម្បីថែរក្សា និងគ្រប់គ្រងប្រព័ន្ធនេះ ។ ការគាំទ្រក្នុង ការបង្កើត MekongINFO នេះគឺដើម្បីបណ្តុះបណ្តាលអ្នកផល និងអ្នកគ្រប់គ្រងពតមាន និងដើម្បីរួមភាគទានដល់ការលូតលាស់នៃការផ្លាស់ប្តូរបណ្តាញពតមានសិទ្ធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់តំបន់ ។

MekongINFO មានគោលបំណងដើម្បី

- ផលលទ្ធភាពពតមានអំពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើវិស័យព្រៃឈើនៅក្នុងប្រទេស កម្ពុជា ឡាវ ថៃ និងវៀតណាម ។
- ពង្រឹង និងគាំទ្រអ្នកមានវិជ្ជាជីវ្យាក្នុងវិស័យនេះ ដើម្បីចែកចាយបទពិសោធន៍ និងរៀនសូត្រពីគ្នាទៅវិញទៅមកមេរៀននិមួយ
- ធ្វើអោយបណ្តាញពតមាននៅក្នុងតំបន់មានលទ្ធភាពផ្សាភ្ជាប់ចំណេះដឹងពីខាងក្រៅ
- សំរាប់សំរួលភាពចាំបាច់ចំពោះមុខនៃប្រព័ន្ធចំណេះដឹងទៅតាមវិស័យនិមួយ និងទំនាក់ទំនងនានានៃការអនុវត្ត ជាក់ស្តែង

MekongINFO ផលជូននូវសេវាពតមានដោយឥតគិតថ្លៃ សំរាប់អ្នកពាក់ព័ន្ធទៅតាមវិស័យ រួមមាន

- បណ្តាញពតមាន ជាមួយនឹងរបាយការណ៍ករណីសិក្សា និងឯកសាររបស់គំរោងថតចម្លងដែលមានការពាក់ព័ន្ធទៅ នឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដោយសង្កត់ធ្ងន់លើវិស័យព្រៃឈើ (ប្រព័ន្ធនេះ មានជាភាសា ខ្មែរ ថៃ វៀតណាម និងអង់គ្លេស ។
- ប្រព័ន្ធសេវាពតមាននៅតាមប្រទេស
- បន្ទប់តាំងសំភារ្យឯកសារនានា ឯកសារណែនាំ ឯកសារបណ្តុះបណ្តាល ជាដើម
- ពតមានអំពីព្រឹត្តិការណ៍នានា ពតមានផ្សេង បណ្តាវិស័យដែលកំពុងដំណើរការ
- វេទិកាពិភាក្សាតាមបណ្តាញរៀងខ្លួន
- CD-ROMs
- ពតមានប្រចាំខែតាមរយ្យ e-mail

ពតមានបន្ថែមទៀតសូមបើកមើល www.mekonginfo.org ឬ e-mail hoapp@mekonginfo.org

បង្កបណ្តាលទ្រទ្រង់ GIS និងកំរៃទិន្នន័យដែលមាន

ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

អង្គការ GIS ដែលកំរៃទិន្នន័យ

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីអង្គការ GIS ផ្សេងៗដែលអាចផ្តល់ការគាំទ្រអោយមានភាពងាយស្រួលដល់កិច្ចការ PLUP ដែលអង្គការទាំងនោះផ្តល់ការយកចិត្តទុកដាក់វិស័យនាបច្ចុប្បន្ន ។ មានអង្គការ GIS ដទៃទៀតដែលមិនបានដោតជាសំខាន់ទៅលើបញ្ហាដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់ដី កប៉ុន្តែផោតការយកចិត្តទុកដាក់ដល់បញ្ហាដឹកជញ្ជូន បត្រមនាគមន៍ ។

ល.រ	អង្គការ	អ្នកអាចធ្វើការទាក់ទងបាន	អ៊ី-ម៉ែល	ទូរស័ព្ទ
១	នាយកដ្ឋានភូមិសាស្ត្រ	លោក អ៊ុត សុផា	geographydpt@camnet.com.kh	០១៦ ៨៥៥៥៧៦
២	ក្រសួងបរិស្ថាន	លោក ជួន ចាន់ប៊ុន	Chanrithy_Ch@hotmail.com	០១២ ៨៧២៤៥៨
៣	នាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់	លោក មាស មករា	dfwgis@bigpond.com.kh	០២៣ ២១១៦៣៦
៤	PNRM, FAO សៀមរាប	លោក គឹម វ៉េង	faofish@rep.forum.org.kh	០៦៣ ៩៦៣៤៦១ ០៦៣ ៩៦៣៥២៥
៥	CARERE រតនគិរី	លោក ផាត ផល្លិត Mr. Grame Brown	carererat@caminet.com	០៧៥ ៩៧៤០៥៨
៦	អគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយោដី និងអគ្គនាយកដ្ឋាន ភូមិសាស្ត្រ	លោក ហេ សុផាន់ណារ៉ា	GTZ.LMP@bigpond.com.kh	០២៣ ២១៣៨១៧
៧	ក្រុមហ៊ុនបច្ចេកវិជ្ជា អានុណា	លោក ច័រហ្វ្រី ហ៊ីមែល Mr. Jeffrey Himel	jmh55@cornel.edu	០១២ ៩៧៨២៦៩
៨	FINNMAP	លោក វ៉ែកគូ ចាន់ទួនន្ត Mr. Veikko Jantunen	veikko.jantunen@bigpond.com.kh	០១៦ ៨៣២៨៨០

សេវាផលជូនបង្កើន

តារាងខាងក្រោម បង្ហាញពីសេវាផលជូនរបស់អង្គភាព GIS ដូចមានរាយនាមខាងលើ ។ លេខដែលមាននៅក្នុងបន្ទាត់ជួរលើ របស់តារាងនេះ សំដៅយកលេខរៀងនៅក្នុងតារាងខាងលើនៃអង្គភាព GIS ដែលកំពុងដំណើរការ ។ តារាងនេះបង្ហាញពី ពត៌មានទូទៅ និងមិនចាំបាច់ត្រូវតែបំពេញទាំងអស់នោះទេ ។

សេវាផលជូន	ផលជូនតាមអង្គភាព								កំណត់សម្គាល់
	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	
ការផលិតរូបថតពីលើអាកាស								ឃ	គុណភាពអាចផ្សេងគ្នា
ស្តែនរូបថតពីលើអាកាស	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	
កែលម្អរូបភាពផ្តោតយល់							ឃ		
រូបថតពីលើអាកាសផ្សេងៗនិងចំណុចប្រចាំ	ឃ			ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	
សង់ដារកំណែរូបថតពីលើអាកាស	ឃ					ឃ	ឃ		
ការបកស្រាយរូបថតពីលើអាកាស	ឃ	ឃ	ឃ				ឃ		ការប្រើប្រាស់ដី បត់បង្គោល
រូបភាពផ្តោតយល់ផ្សេងៗនិងចំណុចប្រចាំ			ឃ				ឃ		
ការបកស្រាយរូបភាពផ្តោតយល់		ឃ	ឃ				ឃ		ការប្រើប្រាស់ដី បត់បង្គោល
គូសផែផែនទី		ឃ	ឃ			ឃ			
ការស្រាវជ្រាវដោយប្រើឧបករណ៍ GPS សាមញ្ញ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	
ការស្រាវជ្រាវដោយប្រើឧបករណ៍ GPS ផ្សេងៗ	ឃ					ឃ	ឃ	ឃ	
ការស្រាវជ្រាវតាមឡូត៍ 3 ដី						X		X	រូបថតពីលើអាកាស
ការប្រើក្រាពីនស្សន្ទីរទៅលើ GIS	ឃ						ឃ		
	១	២	៣	៤	៥	៦	៧	៨	

ទិន្នន័យ GIS ដែលកំពុងអភិវឌ្ឍន៍

តារាងខាងក្រោមបង្ហាញពីទិន្នន័យពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដី ដែលគេដឹងថាជាបន្ទុកនិងឧបសគ្គនេះ ។ មានទិន្នន័យដទៃទៀត ដែលអាចមានការពាក់ព័ន្ធ បមិនពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅទីនេះ ប៉ុន្តែមានហើយ តែមិនដឹង ។

ចំពោះការចុះបញ្ជីជាច្រើនថែមទៀតនៃទិន្នន័យ GIS សូមសំដៅទៅរកមូលដ្ឋានទិន្នន័យ GIS របស់ ETAP/IRIC នៅក្នុងដំណាក់កាលទីមួយ (១៩៩៧ បដិណាកាលទីពីរ (១៩៩៩ បកអាសសំដៅទៅរកទិន្នន័យថ្មីបំផុត ដែលទិន្នន័យ ទាំងនេះនឹងត្រូវបោះពុម្ព នៅក្នុងខែកក្កដា ២០០១ ។ គេអាចរកបាននូវមូលដ្ឋានទិន្នន័យទាំងនោះ តាមរយៈអ៊ីម៉ែលជាមួយ e-mail ដូចតទៅ គឺ geographydpt@camnet.com.kh ។

ក្រោមការនាំមុខរបស់អង្គភាពចែកចាយសំខាន់មួយចំនួន សំដៅទៅរកតារាងអង្គភាព GIS ដែលកំពុងដំណើរការខាងលើ ។ ជាការពិត អង្គភាពចែកចាយសំខាន់ គឺជាអ្នកផលិតទិន្នន័យរៀងរាល់ខ្លួន ។ សូមកត់សំគាល់ថា ស៊េរីតែត្រប់ទិន្នន័យ GIS ដែល មាននៅក្នុងតារាងខាងលើ កអាចរកបានពីអង្គភាពចែកចាយផ្សេងទៀត ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ ការចែកចាយទិន្នន័យទាំងនោះ មិនផ្លូវការ បស្របច្បាប់ឡើយ ។

អង្គភាពចែកចាយសំខាន់មួយចំនួន ដែលមិនមាននៅក្នុងតារាងអង្គភាព GIS ដែលកំពុងដំណើរការខាងលើនោះគឺ ្រឹ

MPWT	ក្រសួងសាធារណរៀការ និង ដឹកជញ្ជូន	ផ្ទះលេខ ២០០ មហាវិថីនរោតម ភ្នំពេញ
RCS	គណ្ឌីកម្មាធិការជាតិទន្លេមេគង្គផ្នែកគាំទ្របច្ចេកទេស	០២៣ ៧២០៩៧៩ ត ២០២៩ dirk@mrcmekong.org
NMC	គណ្ឌីកម្មការជាតិទន្លេមេគង្គ	ផ្ទះលេខ ២៣ មហាវិថីម៉ៅសែនទុង ភ្នំពេញ
NPC	ជំរឿនប្រជាជនទូទាំងប្រទេសក្រសួងផែនការ	e-mail: census@camnet.com.kh

បណ្តាញឃ្លាននៃទិន្នន័យនានាដែលមិនអាចរកបានស្របតាមតម្រូវការនេះ គឺជាឃ្លានក្នុងក្របខណ្ឌបច្ចេកទេស

ទិន្នន័យ	វិធីសាស្ត្របណ្តាញ	កាលបរិច្ឆេទ	មាត្រដ្ឋាន របស់ Landsat	អង្គភាពផ្តល់សំខាន់២
ព្រំប្រទល់រដ្ឋបាល (ប្រទេស ខេត្ត ស្រុក ឃ	កម្ពុជា	ចុងទសវត្សទី១៩៩០	១.៥០០០០	១
ទីតាំងភូមិធានា	កម្ពុជា	ចុងទសវត្សទី១៩៩០	១១៥០០០០	១
ទិន្នន័យពីជំរឿនប្រជាជន	កម្ពុជា	១៩៩៨	១១៥០០០០	NPC
ផែនទីឋានលេខាស្តែន	កម្ពុជា	ដើមទសវត្សទី១៩៧០	១១៥០០០០	១
ផែនទីឋានលេខា ៊ី ជារ៉ូម៉េរ	កម្ពុជា	ដើមទសវត្សទី១៩៧០	១១៥០០០០	១
ឱ្យផែនទីឋានលេខាស្តែនឌុ	តំបន់កណ្តាលកម្ពុជា	១៩៩៨	១១៥០០០០	៣
ផែនទីឋានលេខា ៊ី ជារ៉ូម៉េរ	តំបន់កណ្តាលកម្ពុជា	១៩៩៨	១១៥០០០០	MPWT
គំរូរូបភាពព័ត៌មានអាកាស	កម្ពុជា	ទសវត្សទី១៩៩០	១១៥០០០០	MRC
ផ្លូវសំខាន់ៗស្ថិតក្នុងផែនការ	កម្ពុជា	ទសវត្សទី១៩៩០	១១១០០០០០	MPWT
រូបថតពីលើអាកាស ^២	កម្ពុជា	ទសវត្សទី១៩៩០	១១២៥០០០	១ + NMC
រូបថតពីលើអាកាសការប្រើប្រាស់ដីបតំបន់	មិនទាន់ចងក្រង	ទសវត្សទី១៩៩០	១១២៥០០០	១
រូបភាពផ្កាយរណប (Landsat TM/ETM)	កម្ពុជា	២០០០	រហូតដល់៥០០០០	១៣
រូបភាពផ្កាយរណប (SPOT)	តំបន់កណ្តាលកម្ពុជា	ពាក់កណ្តាលទសវត្សទី១៩៩០	រហូតដល់២៥០០០	MPWT
រូបភាពផ្កាយរណបពីការប្រើប្រាស់ដីបតំបន់	កម្ពុជា	ទសវត្សទី១៩៩០	១១២៥០០០០	MRC+៣
រូបភាពផ្កាយរណបពីការប្រើប្រាស់ដី បតំបន់	មិនទាន់ចងក្រង	ទសវត្សទី១៩៩០	១១១០០០០០	៣
ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារធម្មជាតិ	កម្ពុជា	ទសវត្សទី១៩៩០	១១២៥០០០០	២
ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារ	មិនទាន់ចងក្រង	ទសវត្សទី១៩៩០	១១៥០០០០	២
ព្រំប្រទល់ព្រៃសម្បទាន	កម្ពុជា	១៩៩៩	១១៥០០០០	៣
ព័ត៌មានពីការផលិតការកាន់កាប់ដីធ្លី	មិនទាន់ចងក្រង	ចុងទសវត្សទី១៩៩០	១១៥០០០០	៦

១ រួមទាំងការដឹកជញ្ជូន និងធារាសាស្ត្រ

២ មានតែរូបភាពមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះដែលបានធ្វើឱ្យយឺតយ៉ាវ គឺភាគច្រើនជារូបភាពថតចម្លង

សូមមើលបន្ថែមនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៩ ចំពោះព័ត៌មានលម្អិតពីរបៀបប្រើប្រាស់ទិន្នន័យខាងលើ ជាពិសេសពីរូបថតពីលើអាកាស និងរូបភាពផ្កាយរណប ។

អង្គភាពសំរាប់សំរួល GIS

ទិដ្ឋភាពរបស់ស្ថាប័នជាមួយនឹងអង្គភាព GIS និង បណ្តាសេវាកម្ម GIS និងលទ្ធភាពអាចរកបាននូវទិន្នន័យ GIS ជាទូទៅ គឺ រាស្ត្រយោងទៅនឹងការប្រែប្រួលយ៉ាងឆាប់រហ័ស ។ ថ្មីនេះអង្គភាពសំរាប់សំរួល GIS ថ្មីមួយសំរាប់ប្រទេស កម្ពុជា ទើបនឹងបង្កើត ឡើងដោយមានសមាជិកកម្មកម្មវិធីស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល គំរោងអភិវឌ្ឍន៍ និងក្រុមហ៊ុនឯកជននានា ។ អង្គភាពសំរាប់សំរួល GIS នេះ មានភារកិច្ចទទួលខុសត្រូវក្នុងការសំរាប់សំរួលរាល់សកម្មភាព GIS ជាមួយនឹងការកសាងសហគមន៍ ប្រើប្រាស់ និន្នាការ និងការអភិវឌ្ឍន៍ថ្មី ក្នុងវិស័យ GIS និងជាមួយការធ្វើអោយមានសភាពការណ៍មូលដ្ឋានស្វ័យទិន្នន័យរបស់ GIS ខាងលើ ។ គេអាចធ្វើការទាក់ទងជាមួយនឹងអង្គភាពសំរាប់សំរួល GIS នេះបានក្នុងការធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពព័ត៌មាន ដូចដែលបាន បង្ហាញក្នុងតារាងខាងលើជាមួយនឹងអាស័យដ្ឋាន e-mail geographydpt@camnet.com.kh.

សិទ្ធិចតចំណងទិន្នន័យ GIS

បញ្ហាសិទ្ធិចតចំណងដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងទិន្នន័យ GIS នៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា នៅមិនទាន់បានដោះស្រាយនៅឡើយទេ ព្រោះនៅ មិនទាន់មានប្រព័ន្ធផ្លូវច្បាប់ដែលអាចការពារអោយមានប្រសិទ្ធភាពខាងធនធានប្រាជ្ញា បធនធានទិន្នន័យ ។ មានករណីជាច្រើនកន្លងមកក្នុងការដោះដូរ បញ្ហាសិទ្ធិកម្មទិន្នន័យក្រៅផ្លូវការ ។ គុណវិបត្តិនៃការអនុវត្តទាំងនេះគឺថា ទិន្នន័យ ដែលទទួលបានមិនផ្លូវការ ជារឿយមិនត្រូវបានគេប្រើប្រាស់នៅក្នុងឯកសារផ្លូវការ បញ្ជាក់កណ្តាលផ្លូវការ ដូចជានៅក្នុងផែន ការប្រើប្រាស់ដីធ្លីទៅថ្ងៃអនាគតដែលបានធ្វើរួចរាល់សំរាប់សុំការចុះហត្ថលេខាពីអាជ្ញាធរខេត្តឡើយ ។ អនុសាសន៍សំខាន់បានចែងថា រាល់អ្នកចតចំណងទិន្នន័យ GIS ត្រូវតែធ្វើកិច្ចព្រមព្រៀងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរមួយឡើង ជាមួយនឹងស្ថាប័នផល់ទិន្នន័យទាំងនោះ ។ កិច្ចព្រមព្រៀងនេះគួរចែងថា (ក ទិន្នន័យដែលផល់អោយនេះ (ខ ការប្រើ ប្រាស់ទិន្នន័យតាមបំណង និង (គ អ្នកផ្គត់ផ្គង់ទិន្នន័យនេះមិនមានការជំទាស់ទៅនឹងការប្រើប្រាស់ក្នុងបំណងអ្វីមួយ ។

ដំណើរការផលរៀបចំប្រព័ន្ធទិន្នន័យផែនទីជាដើម (វិការ

នៅកម្ពុជាផែនទី និងការបោះពុម្ពផែនទីគឺអាស្រ័យទៅនឹងដំណើរការផ្លូវការនៃការធ្វើវិញ្ញាបនប័ត្រ ។ ដំណើរការលំអិតមាន ចែងនៅក្នុងអនុក្រឹត្យ ការផលិត ការគ្រប់គ្រង និងការលក់ផ្លូវផែនទីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងនៅក្នុងគោលការណ៍ណែនាំ សំរាប់ប្រតិបត្តិរៀងខ្លួន ។ គោលការណ៍ណែនាំក្នុងការអនុវត្តទាំងនោះ ត្រូវបានចែងដូចជា (បកប្រែក្រៅផ្លូវការ

១. រាល់ភ្នាក់ងារ (ស្ថាប័ន អង្គការ ក្រុមហ៊ុន និងបុគ្គល អាចផលិតផែនទីគ្រប់ប្រភេទសំរាប់ប្រើប្រាស់ និងចែកចាយនៅក្នុង កិច្ចការរបស់គំរោងតែប៉ុណ្ណោះ ។ រាល់ផែនទីត្រូវធ្វើឡើងដោយផ្អែកទៅលើទិន្នន័យផែនទីជាមូលដ្ឋានដែលបានចុះបញ្ជីនៅក្នុង នាយកដ្ឋានភូមិសាស្ត្រនៃអគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយាដី និងភូមិសាស្ត្រ ។

២. រាល់ប្រភេទផែនទី ដែលបានបោះពុម្ពទាំងក្នុង និងក្រៅប្រទេសសំរាប់ការប្រើប្រាស់របស់សាធារណជន ត្រូវតែទទួលការ អនុម័ត និងចុះបញ្ជីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

៣. រាល់ផែនទីដែលបានបោះពុម្ពសំរាប់សាធារណជន ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ២ ខាងលើ ត្រូវបញ្ជាក់ឈ្មោះអ្នកផលិត កាល បរិច្ឆេទនៃការផលិត អាស័យដ្ឋានបោះពុម្ព និងចំនួនផែនទីដែលត្រូវបោះពុម្ព ។ គេត្រូវបញ្ជូនផែនទី ២ ច្បាប់ទៅតំកល់ទុកជា ឯកសារនៅអគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយាដី និងភូមិសាស្ត្រ និងត្រូវមកដល់កន្លែងទទួលក្នុងរយៈពេល១០ថ្ងៃក្រោយពេលបោះពុម្ព ។

៥. រាល់ប្រភេទផែនទីដែលធ្វើក្នុងទម្រង់ជាឌីជីថល ក្នុងបំណងផ្គត់ផ្គង់ជាសាធារណជន ត្រូវតែគោរពតាមចំណុច ២ ៣ និង ៤ ។ ចំពោះអត្ថបទទាំងស្រុងរបស់អនុក្រឹត្យ បទគោលការណ៍ណែនាំប្រតិបត្តិ បញ្ជីប្រកាសលំអិតបន្ថែមលើការផលវិញ្ញាបនប័ត្រផ្លូវ ការនៃផែនទី សូមទាក់ទងអគ្គនាយកដ្ឋានសុរិយាដី និងភូមិសាស្ត្រ នៃក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម និងសំណង់ ។

ពត៌មានបន្ថែម៖ ប្រសិនបើត្រូវការបញ្ជាក់បន្ថែម សូមទាក់ទងនឹងអ្នកនិពន្ធដូចតទៅនេះ៖ Christoph Feldkötter ទូរស័ព្ទលេខ៖ (៨៥៥ ០១២ ៩៨២៥៧០ e-mail: cfeldko@gmx.net

ផែនទី រូបថតពីលើអាកាស រូបភាពផ្កាយរណប និងឧបករណ៍ GPS ធ្វើបច្ចុប្បន្នភាពចុងក្រោយ ថ្ងៃ ១ ឧសភា ២០០១

សេចក្តីផ្តើម

ឧបសម្ព័ន្ធនេះ មានគោលបំណងជំរុញជូនអំពី “ការធ្វើផែនទីតាមបច្ចេកទេស” ផ្សេងទៅនឹង “ការធ្វើផែនទីរបស់ប្រជាជន ដោយដៃ (គំរូ ភ្នំ)” ។ ជាពិសេស ឧបសម្ព័ន្ធនេះ ចង់ជំរុញបច្ចេកទេសធ្វើផែនទីដែលអាចគាំទ្រដំណើរការ PLUP ដោយ សង្កត់ធ្ងន់ទៅលើប្រភពសំភារៈ ដែលធ្វើជាមូលដ្ឋាននៃការបង្កើតផែនទីដូចជា ផែនទីឋានលេខា និងរូបថតពីលើអាកាស ។ វាព្យាយាមធ្វើឱ្យអ្នកប្រតិបត្តិ PLUP ទទួលបាននូវគំនិតត្រឹមត្រូវនៅពេលគាត់ស្វែងរកការ ចរចាគាំទ្រខាងបច្ចេកទេស ជាមួយនឹងក្រុម អ៊ីប ណាមួយ ដែលមានរាយនៅក្នុង ឧបសម្ព័ន្ធ ៨ ។

ឧបសម្ព័ន្ធនេះ មិនមែនផលចំណេញពីការណែនាំខាងបច្ចេកទេសលំអិតសិរីប្រែប្រួលផែនទីទេ ។ ការផលិតផែនទី គឺជាការកិច្ច របស់អ្នកជំនាញ ដែលទាមទារការបណ្តុះបណ្តាលយ៉ាងច្រើន ប្រសិនបើសំណាម្នាក់ចង់បានលទ្ធផលអោយមានភាពសុក្រឹត ។ គោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសលំអិត គឺហួសពីវិសាលភាពរបស់សៀវភៅជំនួយស្តារតីនេះ ។

ទាហរណ៍៦ មួយចំនួននៃផែនទី និងរូបភាព

រូបភាពដែលមានបង្ហាញជាបន្តបន្ទាប់ទៅនេះ គឺកាត់ចេញពីប្រភពផែនទី និងរូបភាពផ្កាយរណបផ្សេងគ្នា ។ រូបភាពទាំងនេះ ត្រូវ បានដាក់បញ្ចូលដើម្បីជំនួយដល់មិត្តអ្នកអានដែលមិនធ្លាប់មានជំនាញលើផ្នែកនេះ និងដើម្បីបង្កើនគុណភាព និងសុក្រឹតភាព ដល់ប្រភពឯកសារទាំងនេះផង ។ រូបភាពទាំង ៤ នេះគ្របដណ្តប់លើតំបន់តែមួយប៉ុណ្ណោះ (បឹងយក្សឡោម ស្រុកបានលុង ខេត្ត រតនគិរី និងត្រូវបានពង្រីកឡើងតាមមាត្រដ្ឋានដូចគ្នាគឺ ១១២៥ ០០០ ។

រូបភាពតាមផ្កាយរណប ផល់នូវទិដ្ឋភាពទូទៅលើតំបន់ដី បច្ចេកទេសថ្នាក់ការប្រើប្រាស់ដី (ព្រៃក្រសែមានពណ៌ ក្រហមក្រមៅ តំបន់កសិកម្ម មានពណ៌ខៀវ បណ្តាប្រេង ប៉ុន្តែរូបភាពនេះពុំមានសុក្រឹតភាពគ្រប់គ្រាន់សំរាប់ធ្វើការគូស ព្រំប្រទល់ឱ្យបានត្រឹមត្រូវនោះឡើយ ។ សូមចំណាំថា នៅមានរូបភាពតាមផ្កាយរណបផ្សេងទៀតដែលមានសុក្រឹតភាព ខ្ពស់ជាងនេះ ។ គឺរូបភាពមានភាពច្បាស់ប្រហាក់ប្រហែលនឹងរូបថតពីលើយន្តហោះដែរ ។ វាពុំមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការ រករូបភាពផ្កាយតាមរណបដែលមានសុក្រឹតភាពខ្ពស់ឡើយនៅពេលដែលសៀវភៅជំនួយស្តារតីនេះត្រូវបានសរសេរចប់ ។

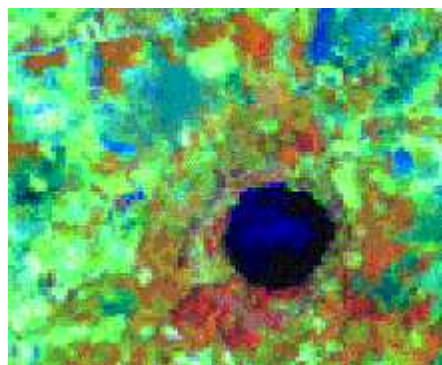
មានតែ រូបថតតាមអាកាស ប៉ុណ្ណោះ (បរូបភាពតាមផ្កាយរណបដែលមានលក្ខណ៍ប្រហាក់ប្រហែលរូបភាពពិត ដែលមាន លក្ខណ៍គ្រប់គ្រាន់សំរាប់ការងារផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅក្នុងកម្រិតតូចតាចទៅតាមទំហំក្បាលដីឡូត៍ ៣ ។

ផែនទីឋានលេខា មានលក្ខណ៍ហួសសម័យ (មើលឧទាហរណ៍ ផ្លូវដែលឆ្ពោះទៅរកបឹង គឺនៅក្នុងរូបថតពីលើអាកាសមិនមាន បង្ហាញទៀតឡើយ ។ ប៉ុន្តែវាអាចជាគោលសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការទទួលបាននូវផលិតផលបន្តបន្ទាប់ផ្សេងទៀត ដូចជា ផែនទី ចំណោត ។

ផែនទី ចំណោត (បជាផែនទីផែក្រឡា ត្រីវិជ្ជាមាត្រ ត្រូវបានយកមកបង្ហាញសំរាប់ជាផលប្រយោជន៍ដល់ដំណើរការចូលរួម រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅតាមតំបន់ជើងភ្នំ បត់បន់ភ្នំ ។

ជាទីបញ្ចប់ ផែនទីបច្ចេកទេសទាំងនេះ អាចជួយដល់នូវចំណេះដឹងសិរីប្រែប្រួលប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដែលផែនទីជំនួយស្តារតីផ្សេងទៀត មិនអាចធ្វើបាន ។

ក្នុងករណីមួយចំនួនទៀត ផែនទីទាំងនេះត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាស្ថានសំរាប់ទទួលបាននូវដំណើរការ PLUP ជា មួយរដ្ឋអំណាចពាក់ព័ន្ធផ្សេង ។

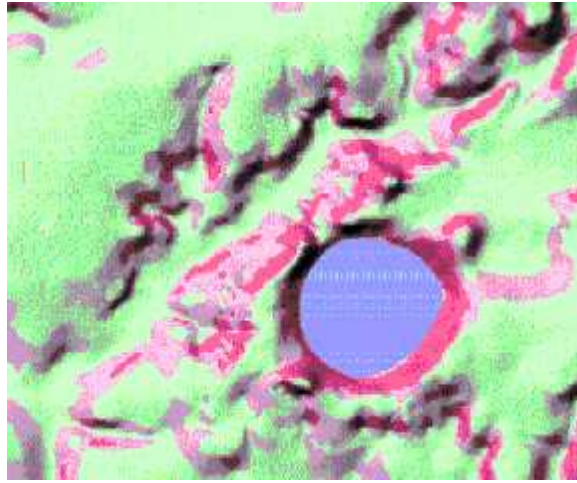
រូបភាពតាមផ្ទាំងរណប Landsat ETM (វ៉េស្តេស្តេស្បុង ៣០ម ឆ្នាំ ២០០០

រូបថតតាមអាកាស មាត្រដាន ១្យ២៥០០០ (ពង្រីកពី ១្យ៣០០០០ ឆ្នាំ ២០០១

ផែនទី ឋានលេខា មាត្រដាន ១្យ២៥០០០ (ពង្រីកចេញពីខ្នាត ១្យ៥០០០០ ឆ្នាំ ១៩៧០

ផែនទី ចំណោត មាត្រដ្ឋាន ១្យ២៥០០០ ដកស្រង់ចេញពី ផែនទីឋានលេខា ខាងលើ
(រាប ចំណោតតិច ចំណោតខ្លាំង)

មាត្រដ្ឋាន និងភាពលំអៀង

មាត្រដ្ឋានផែនទី	ភាពលំអៀង គិតជាម៉ែត្រ មាត្រដ្ឋានផែនទី	ភាពលំអៀង គិតជាមីលីម៉ែត្រនៅលើក្រដាស
១្យ១០ ០០០	៨	០,៨
១្យ៥០ ០០០	២៥	០,៥
១្យ១០០ ០០០	៥០	០,៥
១្យ២៥០ ០០០	១០០	០,៥
១្យ៥០០ ០០០	២៥០	០,៥

មាត្រដ្ឋាន និងភាពលំអៀងរបស់ផែនទី មានការពាក់ព័ន្ធគ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងជិតស្និទ្ធ ។ ជាទូទៅផែនទីដែលមានមាត្រដ្ឋាន តូចមានភាពលំអៀងតិចតួច ។ ករណីនេះ វានៅតែជាការពិតចំពោះទិន្នន័យ អ្វី ដែលជាធម្មតាមានប្រភពចេញពី ផែនទី ប រូបភាពនានាដែលមានមាត្រដ្ឋានកំណត់ណាមួយ ។ សូម្បីតែកម្មវិធី អ្វី ខ្លះឯង កអនុញ្ញាតិអោយអ្នកប្រើប្រាស់ត្រូវតែពង្រីក ឱ្យបានជិតទៅនឹងទិន្នន័យទាំងមូល បបោះពុម្ពវាតាមមាត្រដ្ឋានធំបំផុត ដូចនេះការពង្រីក បការបោះពុម្ពវា មិនអាចធ្វើអោយ មានភាពលំអៀងកើនឡើងជាងផែនទី បរូបភាពនានាដែលមានមុនពេលបញ្ចូលទៅក្នុងកម្មវិធី អ្វី នោះឡើយ ។

តារាងខាងក្រោម បង្ហាញពីទិដ្ឋភាពទូទៅនៃទំនាក់ទំនងរវាងមាត្រដ្ឋាន និងភាពលំអៀង ។ គ្មានករណីណាមួយដែលទិន្នន័យ អ្វី មានភាពលំអៀងច្រើនជាងផែនទីដើមដែលគេយកមកនោះទេ ។ ដើម្បីប៉ាន់ប្រមាណពីភាពលំអៀងរបស់ទិន្នន័យ អ្វី ភាគ ច្រើនដែលបានប្រើប្រាស់នៅកម្ពុជា ជាទូទៅគេត្រូវតែគុណនឹង ២ ជាមួយនឹងតំលៃភាពលំអៀងដូចមានបង្ហាញក្នុងតារាងខាងលើ ។

មាត្រដ្ឋាន និងបន្ទុកការងារ

ជាញឹកញយគេមិនដឹងថាការពង្រីកផែនទី ទិន្នន័យ អ្វី មាត្រដ្ឋាន បភាពលំអៀងដែលបានពិភាក្សាខាងលើ មិនបង្កើនមាតិកា ពតមាននោះឡើយ ។ ដើម្បីបង្កើនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ចំពោះមាតិកាពតមាន គេត្រូវធ្វើផែនទីនោះឡើងវិញនៅលើតំបន់ ដែលសង្ស័យ គឺជំនួសឱ្យដោយគ្រាន់តែពង្រីកផែនទី បទិន្នន័យ អ្វី ដែលមានស្រាប់ ។ ម្យ៉ាងវិញទៀត នេះជាមូលហេតុ នៃបន្ទុកការងារដែលបង្កើនឡើងតាមរយ្យ សកានុកាតនៃអត្រាមាត្រដ្ឋានទាំងពីរ ។

ម្យ៉ាងទៀត ការធ្វើផែនទីតំបន់ណា មួយជាមួយមាត្រដ្ឋាន ១៧៥០ ០០០ ត្រូវការខិតខំប្រឹងប្រែង ៤៨២ ច្រើនជាងការធ្វើផែនទីមានមាត្រដ្ឋាន ១៧៥០០ ០០០ ។

ជាពិសេស គេត្រូវផលិតតែករណីមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះនូវផែនទីដែលទាមទារពេលវេលាមានលំអិតមានកម្រិតខ្ពស់ ដូចជាផែនទីភូមិសាស្ត្រ កិច្ចការ PLUP ដែលបង្ហាញពីប្រភេទនៃការប្រើប្រាស់ដីធ្លីជាច្រើន ។ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លី ជាញឹកញយមានលក្ខណ៍ទូទៅ និង អាចរកបានតាមមាត្រដ្ឋានតូចប៉ុណ្ណោះ ។ ម្យ៉ាងទៀត បើការធ្វើផែនទីបែបបច្ចេកទេសសំរាប់កិច្ចការ PLUP មិនត្រូវឱ្យ មានពេលវេលាលំអិតក្នុងកម្រិតខ្ពស់ឡើយ គេត្រូវតែមានថវិកាគ្រប់គ្រាន់ (ការផល់ពេលវេលាធ្វើការងារ បការផល់ថវិកាទៅឱ្យ សេវាខាងក្រៅសំរាប់កិច្ចការនេះ ។

មាត្រដ្ឋាន និងទំហំនៃការធ្វើផែនទី

ចំពោះការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីអោយបានពិសារដល់ថ្នាក់ភូមិ បង្កំ វាមានការលំបាកដើម្បីទទួលបានអោយបានលទ្ធផលល្អ ដោយមិនប្រើប្រាស់រូបថតព្រឹកពីលើអាកាស (រូបភាពដើម មានមាត្រដ្ឋានប្រហែល ១៧៥ ០០០ អាចពង្រីក រហូតដល់ ទៅមាត្រដ្ឋាន ១៧៥ ០០០ បរូបភាពផ្កាយរណបដែលមានរស្មីលុយស្បែងខ្ពស់ដូចជា គីឡូឡិក្រ ។ ចំពោះការធ្វើផែនទីការមេ ការប្រើប្រាស់ដីនៅថ្នាក់ខេត្ត បស្ចុក កម្រងទិន្នន័យដែលមានមាត្រដ្ឋានតូច (១៧៥០ ០០០ និងតូចជាងនេះអាចជាការ គ្រប់គ្រាន់ ដូចជារូបភាពផ្កាយរណប ឡានដសាត ទំ បង្ហាញខាងលើ ។

ការប្រៀបធៀបធនធានសំភារៈដែលមាន

តារាងចុងក្រោយបង្ហាញពីទិដ្ឋភាពទូទៅនៃគុណភាព ភាពសមស្រប និងតំលៃនៃសំភារៈផ្សេងៗសំរាប់ធ្វើផែនទីនៅកម្ពុជា ដែលមានរួមមកហើយ បដែលអាចរកទិញបានពីអ្នកផ្គត់ផ្គង់ផ្នែកពាណិជ្ជកម្ម ។

ចូរកត់សំគាល់ថា ផែនទីឋានលេខាដែលមានមាត្រដ្ឋានធំបំផុត គ្របដណ្តប់ទូទាំងប្រទេស ដែលអាចរកបាននៅកម្ពុជានោះគឺ ផែនទី មានមាត្រដ្ឋាន ១៧៥០ ០០០ ។ គេបានផលិតផែនទីមានមាត្រដ្ឋានធំល្មមមងម្កាល កប៉ុន្តែគ្របដណ្តប់តែលើផែនដីតំបន់ ប ផែនដីតូច ។ ហេតុនេះ ផែនទីទាំងនោះ មិនបានឆ្លើយតបនៅទីនេះទេ ។

ផែនទីរូបភាព	កំណត់សំគាល់	តំលៃជា US\$ ក្នុង១តម្លៃ
	- បង្កើតឡើងដោយយោធា ១៨-៧០ - តំបន់ភាគខ្លះនៃប្រទេស និងបោះពុម្ពផ្សាយដោយវៀតណាម - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ធារាសាស្ត្រ តំបន់ភូមិករមានសភាពថ្មី - សូមមើលផែនទីបោះពុម្ពដូចមានក្នុងកំរងខាងលើ - ផែនទីក្នុងទំរង់ជាឌីជីថលអាចរកបានពីនាយកដ្ឋាន - ភូមិសាស្ត្រសំរាប់តំលៃរដ្ឋបាលប្រហែល១០០ដុល្លា	0,000៥ (ឌីជីថល)
១១១០០ ០០០ ផែនទីឋានលេខ១	- បង្កើតឡើងដោយមានជំនួយពីជប៉ុន ឆ្នាំ ១៩៩៨ - គ្របដណ្តប់តែតំបន់មានប្រជាជនរស់នៅច្រើនជុំវិញ បឹងទន្លេសាប និងភ្នំពេញ - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធារាសាស្ត្រ តំបន់មានប្រជាជនរស់នៅច្រើនមានសភាពថ្មី - ផែនទីក្នុងទំរង់ជាឌីជីថលអាចរកបានពីក្រសួងសាធារណៈការសំរាប់តំលៃរដ្ឋបាលប្រហែល ៥០ដុល្លា	0,000៥ (ឌីជីថល)
១១២៥០ ០០០ ផែនទីឋានលេខ១	- ធ្វើដោយ ខ្មៅ នៅទសវត្សឆ្នាំ ៦០-៧០ - ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធធារាសាស្ត្រ តំបន់មានប្រជាជនរស់នៅច្រើនភាគច្រើនមានសភាពថ្មី - ភាពលំអៀងនៃទីតាំងមានតិចតួចជាងបទដ្ឋាន គឺប្រហែល ៥០០ ម៉ែត្រ - ផែនទីអាចរកបានតែបោះពុម្ពហើយ អាចទិញបានតាមផ្សារ	មិនដឹង
រូបភាពផ្ទាយរណប Landsat ETM	- ប្រភេទ មានពណ៌ - រំលងចុះស្តង់ដារ ៣០ ម៉ែត្រ - គ្របដណ្តប់ (រូបភាពមួយ ១៨៥ x ១៨៥ គម) - ទំហំបញ្ជាអប្បបរមា ៦០០ដុល្លារ (រូបភាពមួយ)	0,០២

	- រូបភាពអាចរកបានតែជាឌីជីថល - សូមមើលអ្វីដែលជាគំរូបង្ហាញខាងលើបោះពុម្ពរួច	
រូបភាពផ្កាយរណប SPOT	- ប្រភេទទ្វីពណ៌ស និង ខ្មៅ - វេស្វលុយស្យុងៗ ១០ ម៉ែត្រ - គ្របដណ្តប់ (រូបភាពមួយៗ ៦០ x ៦០ គម) - ទំហំបញ្ជាក់អប្បបរមា ២ ៦០០ ដុល្លារ (រូបភាពមួយ) - រូបភាពអាចរកបានតែជាទំរង់ឌីជីថល	០,៧២
រូបភាពផ្កាយរណប IRS	- ប្រភេទទ្វីពណ៌ខ្មៅ និង ស - វេស្វលុយស្យុងៗ ៥,៨ ម៉ែត្រ - គ្របដណ្តប់ (មួយរូបភាពៗ ៧០ x ៧០ គម) - ទំហំបញ្ជាក់អប្បបរមា ២ ៥០០ ដុល្លារ (រូបភាពមួយ) - រូបភាពអាចរកបានតែជាទំរង់ឌីជីថល	០,៥១
រូបភាពផ្កាយរណប IKONOS	- ប្រភេទទ្វីពណ៌ខ្មៅ និង ស - វេស្វលុយស្យុងៗ ១ ម៉ែត្រ - គ្របដណ្តប់ៗ មានការប្រែប្រួល (ប្រមាណ ២០ x ២០ គម) - ទំហំបញ្ជាក់អប្បបរមា ៣ ៥០០ ដុល្លារ (១០ x ១០ គម) - រូបភាពអាចរកបានតែជាទំរង់ឌីជីថល	៣៤,០០
រូបថតពីលើអាកាស	- ប្រភេទទ្វីភាគច្រើន ខ្មៅ និង ស មាត្រដ្ឋាន ១១២៥ ០០០ - វេស្វលុយស្យុងៗ ០,៥ ម៉ែត្រ (មាត្រដ្ឋាន ១១២៥ ០០០) - គ្របដណ្តប់ៗ ៦ x ៦ គម (មាត្រដ្ឋាន ១១២៥ ០០០)	១៥,០០-២៥,០០ (ថ្មី) ០,១០ (រូបថតចម្លង មួយផ្ទាំង)

	- ទំហំបញ្ជាអប្បបរមា ១០ ០០០ ដុល្លារ - ដំណើរការជាទំរង់ឌីជីថល តំលៃកើន (ចំណែកតំលៃដកស្រង់ទីនេះគឺសំរាប់តែការបោះពុម្ពប៉ុណ្ណោះ - អាចពង្រីកអោយបានធំជាង ៥ ដង - សូមមើលគំរូបង្ហាញខាងលើ (១៥ - ២៥ ថ្មី	
--	---	--

ពតមានលំអិតបន្ថែមស្តីពីផែនទី និងរូបភាពដែលអាចរកបាន សូមយោងទៅឧបសម្ព័ន្ធ ៨ ។

ដំណើរការដែលត្រូវឱ្យមាន

ផែនទីដូចមានក្នុងតារាងខាងលើមិនចាំបាច់មានដំណើរការបន្ថែមទៀតទេ បើសិនគេចង់បានផែនទីជាទំរង់ឌីជីថល ។ រូបថតពី លើអាកាសចាំបាច់ត្រូវស្តែង ហើយទាំងរូបភាពផ្កាយរណប និងរូបថតពីលើអាកាសដែលមានទំរង់ជាឌីជីថលចាំបាច់ត្រូវដើរ តួនាទីជារូបប្រថពីយោង ប្រសិនបើគេប្រើកម្មវិធី អ៊ីបកម្មវិធីផែនទី ។ ប្រថីយោង ជាដំណើរការដែលតាមរយៈនេះ រូបភាពត្រូវស៊ីទៅនឹងប្រព័ន្ធកូអរដោនេ ។

រូបថតពីលើអាកាស និងរូបភាពផ្កាយរណបដែលមានវិស្វលុយស្បងខ្ពស់ ចាំបាច់ត្រូវធ្វើជាសង់ដារកំណែ ដើម្បីបំប្លែងសកម្មភាពដែលទាមទារនូវភាពស្មុគស្មាញខ្ពស់ផ្នែកធរណីមាត្រ (ដូចជាការធ្វើផែនទីស៊ុរយោដី ។ សង់ដារកំណែ គឺជាដំណើរការមួយដែលតាមរយៈនេះភាពខុសគ្នាផ្នែកធរណីមាត្ររបស់ឋានលេខាត្រូវបានដកចេញ ។

បករណ៍ជំនួយ GPS សំរាប់ធ្វើផែនទី

GPS (ប្រព័ន្ធចំនុចទីតាំងផ្សេងៗផែនដី គឺជាប្រព័ន្ធមួយដែលមានមូលដ្ឋានជាផ្កាយរណបដែលនៅក្នុងនោះអ្នកប្រើប្រាស់ ឧបករណ៍នេះ ដើរតួនាទីជាអ្នកទទួលនៅលើដី (កាន់ដោយដៃ បដោយជើងទំរង់ ដើម្បីចាប់សញ្ញាបញ្ជូនដោយផ្កាយរណបនានា ។ នៅពេលនោះ គ្រឿងទទួលនេះនឹងកំណត់ទីតាំងរបស់ខ្លួន (ចំណុចកូអរដោនេ នៅលើផែនដីចេញជាសញ្ញាទទួលបាន ។

តារាងខាងក្រោមនេះ ចង្អុលបង្ហាញនូវភាពលំអៀងតំលៃ និងសកាន់ពលភាពរបស់ឧបករណ៍ទទួល GPS ។

ប្រភេទ	ភាពលំអៀង ១មធ	តំលៃបង្ហាញ (US\$)	ទាហរណ៍នៃការអនុវត្ត
បទដ្ឋានគ្រឿងទទួល ដោយគ្មានការកែតម្រូវ ភាពខុសគ្នា ^(១)	± ៥ - ២០	២០០ - ៥០០	- ផែនទីព្រំប្រទល់ភូមិ បង្កំ - ផែនទីព្រៃសម្បទាន - ការបែងចែកការប្រើប្រាស់ដីធ្លី - ស្រាវជ្រាវផ្លូវថ្នល់ងាយ
គ្រឿងទទួលដែលមានការកែតម្រូវភាពខុសគ្នា ^(២)	± ១ - ៥	១ ០០០ - ១០ ០០០	- ដូចខាងលើ - ការស្រាវជ្រាវភាពលំអៀង របស់ផ្លូវថ្នល់ - ផែនទីដីឡូត៍ ៣ (ជាមួយនឹងគ្រឿងទទួលមានគុណភាពខ្ពស់)
ស្រាវជ្រាវកម្រិតគ្រឿងទទួលជាមួយនឹងការកែតម្រូវភាពខុសគ្នា ^(២)	± ០,០០៥ - ០,០៥	> ១០ ០០០	- ការផលិតទិន្នន័យកាប៊ីដ្រូស្តាតិក - ការស្រាវជ្រាវប្រព័ន្ធវិភាគ

(១) ភាពលំអៀង គឺជាស្រ្តីទៅនឹងកំហុសជាបទដ្ឋានធ្វើឡើងដោយទាហានអាមេរិក ។ ភាពលំអៀង អាចកាត់បន្ថយអោយ មានតិចតួចរហូតដល់ទៅ ១០០ ម ។ ភាពលំអៀង ពី ៥ - ២០ ម គឺជាកំហុសមួយមិនអាចកែប្រែបាន ។

(២) ការកែតម្រូវភាពខុសគ្នាទាមទារនូវប្រដាប់ទទួល ២ គ្រឿង ដំណើរការក្នុងពេលតែមួយ បការចាប់សញ្ញាឱ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

កត់សំគាល់ៗ ជាទូទៅ ភាពលំអៀងនៃការវាស់វែងរបស់ឧបករណ៍ GPS អាស្រ័យទៅនឹងពេលវេលាទទួលយក ។ ការចាប់ចំណុចទីតាំងណាមួយដោយគ្រឿងទទួលកាន់តែយូរពេល នោះភាពលំអៀងនឹងមានកាន់តែតិច (នៅក្នុងបំរែបំរួលនៃលំអៀង និមួយដូចបានបង្ហាញខាងលើ ។ នេះសបញ្ជាក់ថាការស្រាវជ្រាវ "ដោយបំណាច់" (ដូចជាដោយប្រើរថយន្តកំពុងធ្វើចលនា ធ្វើជើង បដិវត្តតាមព្រំប្រទល់ គឺជាទំរង់មានភាពលំអៀងខ្ពស់ ។

ការអនុវត្តន៍ទាំងអស់ដូចមានខាងលើ ទាមទារអោយចំណុចកូអរដោនេដែលកំណត់ដោយឧបករណ៍ទទួលចាំបាច់ត្រូវតែបញ្ជូន ទៅលើផែនទីណាមួយ ។ ជួយទៅវិញ វាថែមទាំងទាមទារឧបករណ៍ទទួល GPS និងផែនទីដែលប្រើប្រាស់ ត្រូវមានប្រព័ន្ធ កូអរដោនេដូចគ្នា ។ មានចំនុចខ្លះខាតមួយចំនួននៅពេលព្យាយាមបញ្ចូលទៅលើផែនទី ។ កំហុសមួយដែលត្រូវបានគេបំភ្លេច សើរតែទូទៅនោះគឺ ឧបករណ៍ GPS ត្រូវតែកែតម្រូវនៅពេលប្រើប្រាស់អោយដូចទៅនឹងប្រព័ន្ធគន្លងរបស់ផែនទីដែលយកមក ប្រើប្រាស់ ។ លើសពីនេះ វាចាំបាច់ដែលអ្នកប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះត្រូវតែមានភាពច្នៃក្រៅនឹងឧបករណ៍នោះ ជាមួយនឹងការ ប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធកូអរដោនេភូមិសាស្ត្រ ប ជារតស៊ាន ជាពិសេសនៅពេលបញ្ចូលចំនុចកូអរដោនេដោយដៃ ។

ដោយសារតែវាមានភាពស្មុគស្មាញនៅពេលអនុវត្ត និងកំហុសឆ្គងកើតមានជាទូទៅ គេបានផល់អនុសាសន៍យ៉ាងមុតមាំថាអ្នក

ប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះ ដែលមិនផ្អាកទៅនឹងបច្ចេកវិទ្យានេះ គួរតែចាប់ផ្តើមដោយមានជំនួយបច្ចេកទេសពីសមាជិកម្នាក់នៃ អង្គភាព អ្វីដូចមាននៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធ ៨ ។ សូម្បីតែអ្នកប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេះមានភាពច្នៃក្រៅនឹង បច្ចេកវិទ្យាក៏ដោយ ក៏អាចធ្វើទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងអង្គភាព GPS ទាំងនោះដែរ ដើម្បីសុំយោបល់ពីការប្រើប្រាស់បច្ចេកវិទ្យាទំនើប បពីការ បញ្ចូលទិន្នន័យកូអរដោនេដោយស្វ័យប្រវត្តិចេញពីឧបករណ៍ GPS ។

គេតែងប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ GPS ជាមួយនឹងសំភារៈស្រាវជ្រាវដូចជា ឧបករណ៍សង្កត់កំពស់ theodolites នូវរាល់ចំណុចទីតាំង ទាំងអស់ដែលត្រូវការ ជាពិសេសអ្នកប្រតិបត្តិទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាលរួចហើយ ។

ផលប្រយោជន៍នៃការប្រើប្រាស់ផែនទី និងរូបភាពរូបវាសន៍ដំណើរការ PLUP

ជាញឹកញយ គេនឹងជួបទស្សន៍វិមួយដែលថា “ការធ្វើផែនទីបែបបច្ចេកទេស” គឺជាការមិនសមហេតុផលសំរាប់កិច្ចការ PLUP នៅ ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ពីព្រោះវាមានភាពស្មុគស្មាញពេក និងមានតម្លៃថ្លៃ ។ គេមិនគួរឆ្ងល់ថា “ការធ្វើផែនទីភូមិដោយដៃ (តាមវិធីសាស្ត្រ ភព)” គឺជាមធ្យោបាយចាំបាច់មួយសំរាប់ PLUP បាននោះទេ ។ ហេតុនេះគេគួរតែរួមបញ្ចូលគ្នាជាមួយនឹង ការធ្វើផែនទីដោយបច្ចេកទេសសំរាប់ហេតុផលដូចខាងក្រោម៖

- មានភាពលំអៀងតិច ជាខ្នាតរូបភាពទំហំធំ ផ្សេង និងច្រើនរវាងភាពគ្មានទំនាក់ទំនងនៃចំណាត់ថ្នាក់ការប្រើប្រាស់ ដីខុសគ្នា ។ ឧទាហរណ៍ វាមានសារៈសំខាន់ក្នុងការកំណត់ព្រំប្រទល់ដែលសហគមន៍ប្រកាសពីការជាន់គ្នា ។ បរិវេណព្រំដែលជាន់លើគ្នានៅតែមានភាពមិនច្បាស់លាស់ដដែល ចំពោះផែនទីដែលធ្វើដោយដៃអ្នកភូមិ ។
- ផែនទីធ្វើដោយបច្ចេកទេស អាចបំបាត់ភាពមិនច្បាស់លាស់ និងអ្វីដែលអាចមានន័យពីរយ៉ាង (ដូចជាទំហំពិត ប្រាកដ និងទីតាំងឡូត៍៣ក្បាលដី និងធ្វើជាវត្ថុយោងសំរាប់ការចុះបញ្ជី ។ ហេតុនេះ ផែនទីធ្វើដោយបច្ចេកទេសមាន ការទទួលស្គាល់បានល្អពីសំណាក់អាជ្ញាធរ ជាងផែនទីធ្វើដោយដៃអ្នកភូមិ ។ នេះជាបញ្ហាមួយដ៏សំខាន់នៅពេលដែល គេយកមកប្រើប្រាស់ ដើម្បីរៀបចំផែនទីដែលបានចុះបញ្ជីរួចរាល់ និងដើម្បីលើកជាសំណើពិនិត្យប្រើប្រាស់ទៅថ្ងៃ អនាគតអោយបានយូរអង្វែង ដែលចាំបាច់ត្រូវតែមានការឯកភាព និងចុះហត្ថលេខាដោយរដ្ឋអំណាច ។
- ផែនទីធ្វើដោយដៃអ្នកភូមិ និងផែនទីធ្វើដោយបច្ចេកទេស មិនអាចខ្វះគ្នាទៅវិញទៅមកបានឡើយ ។ ឧទាហរណ៍ ការប្រើប្រាស់ផែនទីបច្ចេកទេស អាចមានផលប្រយោជន៍ជាច្រើន ដូចជា រូបភាពពីលើអាកាសដែលបានពង្រីក ប ផែនទីស្ថានភាពដី ដែលអាចមើលឃើញបីជ្រុង ដូចបានបង្ហាញខាងលើ យកមកធ្វើជាសំភារៈវិមូលដ្ឋានសំរាប់ការធ្វើ ផែនទីគួរដោយដៃអ្នកភូមិ ។
- ប្រទេសអភិវឌ្ឍន៍និមួយមានប្រព័ន្ធរដ្ឋបាល និងស៊ុរយោដី ដែលផ្អែកទៅលើផែនទីបច្ចេកទេស ។ ពិតប្រាកដណាស់ នៅពេលណាប្រទេសកម្ពុជាអាចទាញប្រយោជន៍ចេញពីតួនាទីប្រព័ន្ធរដ្ឋបាល និងស៊ុរយោដី បញ្ជាធ្វើផែនទី ដោយ បច្ចេកទេស នឹងត្រូវបានដោះស្រាយក្នុងពេលឆាប់នេះ ។ ការមិនបញ្ចូលផែនទីធ្វើដោយបច្ចេកទេសនៅពេលនេះ មានន័យថាគេនឹងធ្វើវានៅពេលក្រោយ ។ គឺថា យ៉ាងហោចណាស់ផ្នែកខ្លះនៃដំណើរការ PLUP នឹងត្រូវធ្វើសារ ឡើងវិញ ។ ផ្ទុយទៅវិញ ដោយសារតែធ្វើពីដងនៃផ្នែកខ្លះ តម្លៃសរុបនៃដំណើរការនេះនឹងមានកំរិតខ្ពស់ ។

សូមអានបន្ថែមទៀត

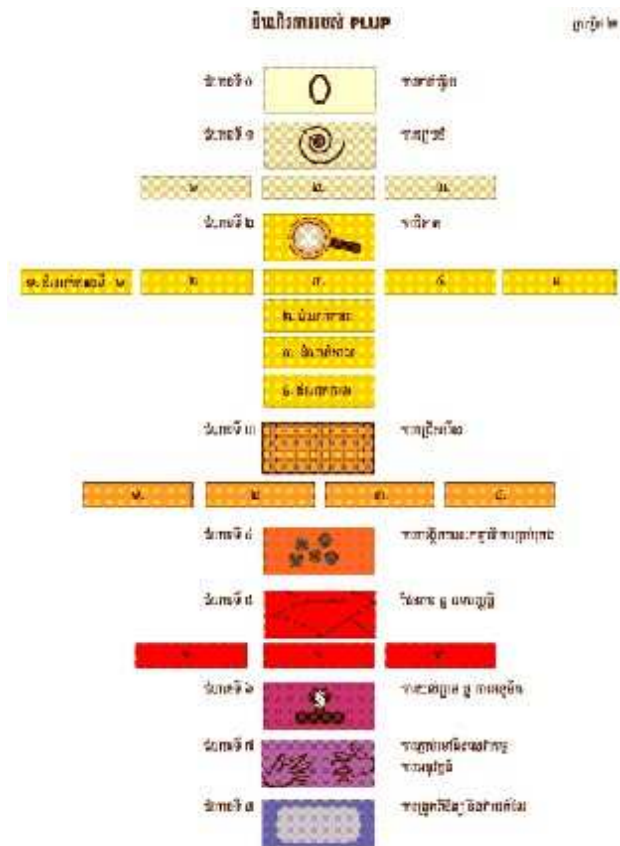
Delattre, E ្យីវិធីសាស្ត្រធ្វើផែនទី និងស្រាវជ្រាវ សំរាប់ការចូលរួមធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី (PLUP) ្យី បទពិសោធន៍សហគមន៍ព្រៃឈើ គាំទ្រដោយអង្គការ FAO . សិក្ខាសាលាសិក្សាពី PLUP លើកទី ៣ ពីថ្ងៃទី ២៩ - ៣០ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ២០០០ ។

Feldkötter, C ្យីជំរើសនៃការធ្វើផែនទីសំរាប់ PLUP ។ សិក្ខាសាលាសិក្សាពី PLUP លើកទី ១ ពីថ្ងៃទី ១៥ - ១៦ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។

ត្រូវមានបន្ថែម

បើមានការចាំបាច់ត្រូវបញ្ជាក់បន្ថែម សូមទាក់ទងអ្នកនិពន្ធខាងក្រោម្យី Christoph Feldkötter ទូរស័ព្ទលេខ្យី (៨៥៥ ០១២ ៩៨២ ៥៧០ Email: cfeldko@gmx.net

ជំនាញការងារ និងនីតិវិធីក្នុងការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី

សកម្មភាព - កសាងក្រុមសំរាប់ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី - រៀបចំក្រុមសំរាប់ធ្វើការងារថ្មី (បណ្តុះបណ្តាល និងត្រួតពិនិត្យ - ពិគ្រោះយោបល់លើសកម្មភាពគាំទ្រ និងធនធានទិន្នន័យដែលមានស្រាប់ - ទិញសំភារៈ និងឧបករណ៍ចាំបាច់ - ជ្រើសរើសតំបន់ធ្វើផែនការ - វិភាគ លើអ្នកទទួលបានផលនៅកំរិត ខេត្ត បន្តបន្ទាប់ - ពិនិត្យឡើងវិញនូវរាល់ព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ ស្តីពីតំបន់ធ្វើផែនការថ្មី		ធានាទី១(៖) (សំភារៈ,ឧបករណ៍ ផែនទី រូបថតពីលើយន្តហោះ រូបភាពផ្ទាយរណប ឧបករណ៍ចាប់ប្រព័ន្ធទីតាំងភូមិសាស្ត្រ អក្ស ស្ថិតិ ទិន្នន័យទូទៅស្តីពីតំបន់ធ្វើផែនការ វិធីវាយតម្លៃ ក្បែរ ដែលមានស្រាប់ សំភារៈបណ្តុះបណ្តាល
អ្នកណា? (អ្នកធ្វើសកម្មភាព,អ្នកចូលរួម រាល់អ្នកដឹកនាំការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនៅកំរិតខេត្ត គណ្ឌីកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ គ្រូបណ្តុះបណ្តាល,ទីប្រឹក្សា (អាចជាក្រុមបណ្តុះបណ្តាលចល័ត ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដែលបង្កើតឡើងថ្មី ម្ចាស់ជំនួយឧបត្ថម្ភគំរោង ទី១,ណអ៊ីប	យើងប្រើប្រាស់បុណ្យណា? រូបណា? ៤-៦ សប្តាហ៍ រួមបញ្ចូលទាំងការអនុវត្តន៍ជាក់ស្តែង លើការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលពី ១០-១២ ថ្ងៃ	ដោយវិធីអ្វី? (មធ្យោបាយ,វិធីសាស្ត្រ វគ្គបណ្តុះបណ្តាលដោយមានការចូលរួម ការអនុវត្តន៍ជាក្រុម ការសំរាប់សំរួល ជួបប្រជុំ និងធ្វើបទសំភាសន៍ ការវាយតម្លៃទិន្នន័យរួម
លទ្ធផល ក្រុមសំរាប់សំរួល ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ៣-៥ នាក់ ដែលទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល និងរៀបចំផែនការ		

អាចចាប់ផ្តើមសកម្មភាពផែនការប្រើប្រាស់ដីឃុំ ក្នុងតំបន់ជ្រៃសរសំរាប់ធ្វើផែនការ ។

ជំហានទី ១

ជំហានទី ២ ការវិភាគសាងសង់នៅក្នុងសហគមន៍

ដំណាក់កាលទី ១៖ ការចូលរួមវាយតម្លៃ និងប្រមូលធនធាន សកម្មភាព - វិភាគទៅលើស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនៅតំបន់ការងារ - វិភាគទៅលើទីតាំងភាពស្ថាប័ននៅតំបន់ការងារ - វិភាគគំរូដី និងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន - វិភាគគំរូដី និងទំនាស់សិទ្ធិការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិបច្ចុប្បន្ន និងអតីតកាល		ធនធាន(៖) (សំភារៈ, ឧបករណ៍ ផ្ទាំងក្រដាសធំ ហ្វឺត កាតរីង កន្លែង ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ, វិធីសាស្ត្រ ការប្រជុំជាក្រុម វិធីសាស្ត្រ ភ្ជាប់ សំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ ចំណាត់ថ្នាក់ធនធាន ដ្យាក្រាមវ៉ែន
អ្នកណា(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព បុគ្គលិកចូលរួម ក្រុម ភាគី អ្នកភូមិ និងអ្នកផល់ពេញមាន	យើងប្រមូលបាន? លទ្ធផល? ២-៣ ថ្ងៃនៅក្នុងភូមិ និងការចងក្រងឯកសារ	ផែនទីធនធានភូមិ ផែនទីប្រវត្តិ ការវិភាគនិន្នាការ ផែនទីប្រើប្រាស់ធនធាន និងទំនាស់
ដំណាក់កាលទី ២៖ ការវិភាគធនធានដំណាក់កាលដំបូង ចំពោះតម្លៃសហគមន៍ទាំងមូល សកម្មភាព - ត្រួតពិនិត្យ និងវិភាគធនធានដែលប្រមូលបាន - ចងក្រងឯកសារ - ដឹកនាំប្រជុំក្នុងភូមិសំរាប់ត្រួតពិនិត្យ និងផល់ចំពោះ		ធនធាន(៖) (សំភារៈ, ឧបករណ៍ ផ្ទាំងក្រដាសធំ ហ្វឺត កាតរីង កន្លែងសំរាប់ការងារទាក់ទង ភ្ជាប់

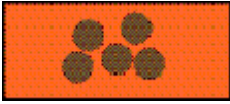
អ្នកណាខ(៖)? (អ្នកធ្វើសកម្មភាព បង្កកចូលរួម ក្រុម ភក្សា និងអ្នកភូមិ	យើងប្រមូលបុណ្យនា? ទ្រព្យណា? ២ ថ្ងៃ នៅក្នុងការិយាល័យ និង ១ ថ្ងៃ នៅអង្គប្រជុំភូមិ	ម៉ាស៊ីនថតឯកសារ ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយវិធីសាស្ត្រ ពិភាក្សាតាមក្រុម ផ្លាស់ប្តូរការងារសង្កេត ប្រជុំតាមភូមិដើម្បីទទួលចំណេះ
ណាកាលទី ៣ ការធ្វើច្នៃជើង ការគូសផែនទី និងការធ្វើគំរូតំណាង សកម្មភាព - អនុវត្តដោយធ្វើជើងកាត់តាមតំបន់ធ្វើផែនការ - ដឹកនាំការងារគូសផែនទីប្រាំប្រទល់ និងធ្វើការងារបោះបង្គោលព្រំនៅមូលដ្ឋាន - គ្រូបម្រើផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន(និងគំរូតំណាងបរិវេណដី		មាតិកា(៖)? (សំភារៈ ឧបករណ៍ ក្រដាសធំទំហំ ហ្វឺតសរសេរ ផែនទីឋានលេខា រូបថតពីលើយនហោះ រូបភាពផ្កាយរណប ឧបករណ៍ចាប់ប្រព័ន្ធទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ១អក្សរ ក្រដាសជ័រថ្លា ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ធ្វើច្នៃជើង ធ្វើផែនទីដោយការពង្រីករូបថតពីលើយនហោះ ជាមួយនិងអំណាចប្រព័ន្ធទីតាំងភូមិសាស្ត្រ ១អក្សរ
អ្នកណាខ(៖)? (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម (មន្ត្រីក្រសួងរៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់	យើងប្រមូលបុណ្យនា? ទ្រព្យណា? ៣-៥ ថ្ងៃ នៅមូលដ្ឋាន អាស្រ័យទៅនឹងស្ថានភាពតំបន់	
ដំណាកាលទី ៤ ការឆ្លើយតបទៅសហគមន៍ ១សិក្សាសាលាផ្នែកភូមិ សកម្មភាព - គ្រូបម្រើរៀបចំច្បាប់ចម្លងនូវផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន		មាតិកា(៖)? (សំភារៈ ឧបករណ៍ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន

- បង្ហាញ និងពិភាក្សាលើផែនទី នៅក្នុងអង្គប្រជុំថ្នាក់ភូមិជាទូទៅ		ដោយវិធីអ្វី? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ការប្រជុំពិភាក្សាតាមភូមិ សំរាប់ទទួលបានចម្លើយតប
អ្នកណាខ(៖)? (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី អ្នកភូមិ	យើងប្រើប្រាស់អ្វី? ប្រភេទណា? ១ ថ្ងៃ សំរាប់កិច្ចប្រជុំទូទៅថ្នាក់ភូមិ	
លទ្ធផល អ្នកភូមិ និងក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី(ពន្យល់រួមធ្វើការវិភាគស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន និងពន្យល់យោងចាស់នូវការងារក្នុង៧ និងការប្រើប្រាស់ដី និងទំនាស់នៅ ក្នុងតំបន់ផែនការ ហើយផែនទីប្រើប្រាស់ដី(បច្ចុប្បន្នត្រូវបានត្រៀមរៀបចំរួចរាល់ ។ ជំហានទី ៣		

ជំហានទី ៣ ការកំណត់ជំហានដំបូង និងលទ្ធភាពវិសេស

សកម្មភាព - ចូលរួមកំណត់តំបន់ប្រើប្រាស់ដីដែលតំរូវឱ្យមានការកែប្រែ (លើផែនទី និងនៅមូលដ្ឋានផ្ទាល់) - ធ្វើការប៉ាន់ប្រមាណលើដីវិសេសផ្សេង - ដឹកនាំធ្វើការវាយតម្លៃបច្ចេកទេសសមស្រប - សំរបស់រួលលើការសំរេចចិត្តអំពីដីវិសេសដីប្រសើរសំរាប់ការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត		មោឃៈ(៖) (សំភារៈ ឧបករណ៍ ផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន រាល់មធ្យោបាយចូលរួមវាយតម្លៃតាម ភក្ត្រ ដែលបាន រៀបចំក្នុងជំហានទី ២ ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ប្រជុំផ្នែកភូមិ សំរាប់ការពិភាក្សាស្វែងរកដីវិសេសផ្សេង ការត្រួតពិនិត្យមើលនៅមូលដ្ឋាន ផែនទីគំនូសប្រាង រៀបចំដោយការងារ
អ្នកណា(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី អ្នកតាម អ្នកផ្ទៃក្នុងបឋមថាសខាង	យុទ្ធសាស្ត្របុគ្គល? លទ្ធភាព? ១-២ ថ្ងៃ អាស្រ័យលើស្ថានភាពស្មុគស្មាញ	
លទ្ធផល អ្នកភូមិបានធ្វើការជ្រើសរើសលើការសំរេចចិត្តដ៏ប្រសើរសំរាប់ការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគតនៅក្នុងតំបន់ដីផែនការ និងដីវិសេសទាំងនេះត្រូវបានក្រាបបង្គំសាសនាទុក ។ ជំហានទី ៤		

ជំហានទី ៤ ការបង្កើតគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង

សកម្មភាព - ជូនដំណឹងដល់អ្នកភូមិសីលកិច្ចការរបស់គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង - ត្រៀមរបៀបចំការងារបោះឆ្នោត និងកំណត់បេក្ខជន - ដឹកនាំការបោះឆ្នោត		មោឃៈ(៖) (សំភារ្យ ឧបករណ៍ ក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺតសរសេរ (ជ្រើសរើសឈ្មោះបេក្ខជន ក្រដាសធម្មតាធ្វើជាសន្លឹកឆ្នោត
អ្នកណាខ(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរបៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី អ្នកភូមិ	រយៈពេលប៉ុន្មាន? ទ្រព្យណា? ១ ថ្ងៃ	ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ការប្រជុំជាទូទៅក្នុងភូមិ
លទ្ធផល គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រងសំរាប់តំបន់ធ្វើផែនការត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយការបោះឆ្នោតដោយសេរី និងត្រឹមត្រូវ ។ ជំហានទី ៥		

ជំហានទី ៥ ការត្រៀមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត បទប្បញ្ញត្តិក្នុងភូមិ និងផែនការគ្របគ្រងលំអិត

សកម្មភាព - ត្រៀមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត (ផែនទី - ជូនដំណឹងដល់អ្នកភូមិអំពីខ្លឹមសារសំខាន់ ក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ - សំរបស់រូលពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ		មោឃៈ(៖) (សំភារៈ ឧបករណ៍ ច្បាប់ចម្លងផែនទីប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន រូបថតពីលើយនហោះ គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់រៀបចំបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ គោលការណ៍ណែនាំសំរាប់ការចូលរួមធ្វើបញ្ជីសារពើភ័ណ ព្រៃឈើ បង្កើតទំរង់សំណួរ
អ្នកណាខ(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង អ្នកភូមិ	រយៈពេលប៉ុន្មាន? ទ្រព្យណា? ១០-១៥ ថ្ងៃធ្វើការ រវាងជាប៉ុន្មានសប្តាហ៍	ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ធ្វើផែនទីនៅលើការប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន បន្ទាប់មកលើរូបថតពីលើយនហោះ សំរបស់រូលក្រុមពិភាក្សា សាប៊ូ និងធ្វើពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ចូលរួមធ្វើសារពើភ័ណព្រៃឈើ និងផលជល
លទ្ធផល ផែនការប្រើប្រាស់ដី ពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្របគ្រងលំអិតមួយចំនួនសំរាប់តំបន់រួមគ្នាវិសាលភាពអនុវត្ត ។ ជំហានទី ៦		

ជំហានទី ៦ ការជាកស្មើផែនការប្រើប្រាស់ដី បទប្បញ្ញត្តិ និងផែនការគ្របគ្រងសំរាប់បង្កើន ការយល់រួម និងអនុវត្តជាង(៥ការ

សកម្មភាព - ត្រៀមរៀបចំប្រភេទកំណែបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងថ្មី - រៀបចំការចុះហត្ថលេខាទៅលើរាល់ឯកសារពាក់ព័ន្ធនានានៅកម្រិតភូមិ ឃុំ និងស្រុក - រៀបចំតួសផែនទីផែនការប្រើប្រាស់ដីដោយសេវាប្រព័ន្ធពតមានភូមិសាស្ត្រ - សំរាប់សំរួលការផ្លាស់ប្តូរផ្សេងទំពោះឯកសារពង្រាងនៅកម្រិតភូមិ - ដាក់ផែនការប្រើប្រាស់ដី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្រប់គ្រង ជូនដល់គណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត - ដើម្បីសុំការយល់ព្រម និងចុះហត្ថលេខាជាចុងក្រោយ	មាតិកា(៖) (សំភារៈ ឧបករណ៍ ផែនការប្រើប្រាស់ដីនាពេលអនាគត ប្រភេទបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ ផែនការគ្រប់គ្រង ដោយវិធីណា? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ការជួបប្រជុំ
អ្នកណា(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន និងថ្នាក់ដឹកនាំ គណ្ឌិកម្មាធិការខេត្ត (ឧ. គណ្ឌិកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត ប គណ្ឌិកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិខេត្ត សម្បទានិក វិនិយោគិនឯកជន អ្នកភូមិ	រយៈពេលប៉ុន្មាន? រូបណា? ៥-៧ ថ្ងៃ គិតទាំងការងារត្រៀម

លទ្ធផល

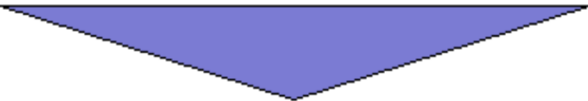
ផែនការប្រើប្រាស់ដី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្របគ្រងលំអិតមួយចំនួនសំរាប់តំបន់រួមត្រូវបានយល់រួម
 និងទទួលយកក្នុងការកាត់ទាំងអស់ជាផ្លូវការ ។

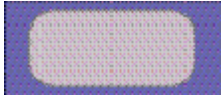

ជំហានទី ៧

**ជំហានទី ៧ ការផ្តោតការសម្ភាសន៍ជាមួយអ្នកគ្រប់គ្រងដ៏ទៃទៀត និងសេវាសុរិយោដី
សំរាប់អង្គការប្រឹក្សាប្រឹក្សា**

សកម្មភាព - ត្រៀមរៀបចំ និងអនុវត្តផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ - ផលិតមានសិទ្ធិផែនការប្រើប្រាស់ដីដល់សេវាសុរិយោដីដោយពាក់ព័ន្ធនានាសំរាប់គាំទ្រដល់ការអនុវត្ត - ផលិតផែនការប្រើប្រាស់ដីដល់សេវាសុរិយោដីសំរាប់ចុះបញ្ជី និងធ្វើការចែកចាយ - ប្រើប្រាស់យន្តការដោះស្រាយវិវាទ បើសិនជាអាច		ធនធាន(៖) (សំភារៈ ឧបករណ៍ ផ្ទាំងក្រដាសសំរាប់ធ្វើផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រង ធនធានធម្មជាតិភូមិ ដោយវិធីអ្វី? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ការប្រជុំប្រមូលព័ត៌មានការជួបជុំគ្នា
អ្នកណាខ(៖) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី មន្ទីរ កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ សេវាកម្មសុរិយោដីខេត្ត អ្នកភូមិ	យើងប្រើប្រាស់ប្លង់ណា? ប្លង់ណា? ៣- ៥ ថ្ងៃធ្វើការងារ	
លទ្ធផល សេវាផ្តល់ដល់ស្រូវ៧៧ និងសុរិយោដីត្រូវបានជូនដំណឹងអំពីលទ្ធផលនៃការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដី ការប្រើប្រាស់ដី និងកំណែប្រែសិទ្ធិកាន់កាប់ត្រូវបានគាំទ្រ ជាចាំបាច់ ។ ជំហានទី ៨		

ជំហានទី ៨ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ(

សកម្មភាព - ត្រួតពិនិត្យលទ្ធផលផ្សព្វផ្សាយ និងសកម្មភាពបង្ហាញបំភ្លឺផ្សេង ខ. ដោយមន្ទីរកសិកម្ម-រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ - ត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅភូមិជាមួយនិង គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង - ត្រួតពិនិត្យការពង្រឹងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងផែនការគ្រប់គ្រងជាមួយនិងគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង - ដឹកនាំការវាយតម្លៃប៉ះពាល់ផ្សេង		ធានាទី(១) (សំភារៈ ឧបករណ៍ សំភារៈសំរាប់មធ្យោបាយវាយតម្លៃតាម ភ្ជាប់ ដោយវិធីអី? (មធ្យោបាយ វិធីសាស្ត្រ ជួបប្រជុំជាមួយគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង មធ្យោបាយវាយតម្លៃតាម ភ្ជាប់ សំរាប់ការចូលរួម ត្រួតពិនិត្យផលប៉ះពាល់ ការសំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ
អ្នកធានា(១) (អ្នកធ្វើសកម្មភាព អ្នកចូលរួម ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី គណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង អ្នកវាយតម្លៃព្យាករណ៍	យើងប្រើប្រាស់បុណ្យប្រតិបត្តិ? ប្រភេទណា? ជាដំបូង ២ ថ្ងៃ ក្នុងមួយខែ និងកាត់បន្ថយជាបន្ត ការវាយតម្លៃផលប៉ះពាល់ ពី ២-៣ ថ្ងៃក្នុងមួយភូមិ	វិភាគនិរន្តរភាព ការដាក់ពិន្ទុ និងចាត់ថ្នាក់តាមតារាង ១តវិខ ការធ្វើផែនទី ការធ្វើផ្ទៃជើង
លទ្ធផលសរុប សហគមន៍៦មូលដ្ឋានត្រូវបានពង្រឹងសមត្ថភាពចាត់ចែង មានកម្មសិទ្ធិចាស់ណាស់ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងភូមិរបស់ខ្លួនដោយនិរន្តរភាព ។		

វិធីសាស្ត្រ PRA សម្រាប់សម្របសម្រួលរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី

ការចូលរួមសិក្សាពីសហគមន៍ដោយរបៀបប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព PRA ជាមធ្យោបាយមួយអាចជួយអោយប្រជាជន (តាមជនបទ និងទីប្រជុំជន ធ្វើការវិភាគអំពីជីវភាពរស់នៅ រួមចំណែកក្នុងការសម្រេចចិត្ត និងធ្វើផែនការសកម្មភាពរបស់គេ។ វាជា "ការបោះបង្គោល មួយដល់អ្នកខាងក្នុង" តាមរយៈវិធីសាស្ត្រ និងសកម្មភាព។ តួនាទីរបស់អ្នកខាងក្រៅ គឺជាអ្នកជួយជំរុញបន្ថែម ជាអ្នកសម្រប

សំរួល និងកំណត់ដំណើរការនៅក្នុងសហគមន៍មួយដែលត្រូវបានរៀបចំសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរស្ថានភាពពួកគេ។

ក្នុងបរិបទនៃការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដី វិធីសាស្ត្រមួយចំនួន PRA ត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មាន ការពិតជាក់ស្តែង និងវិភាគស្ថានភាពបច្ចុប្បន្ន បង្កើតជាអាទិភាពដែលតម្រូវអោយមានការផ្លាស់ប្តូរសិក្សាទៅលើប្រធានបទ មួយជាក់លាក់ តួយ៉ាង អំពីព្រៃឈើ ផលជល កំណត់អំពីទំនាស់រវាងក្រុមនានា និងដើម្បីអនុវត្តការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ។

វិធីសាស្ត្រ PRA ខាងក្រោមត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមួយក្នុងការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីហើយត្រូវបានគេអនុវត្ត ក្នុងប្រទេសកម្ពុជា មានរៀបរាប់ត្រួតត្រាក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនេះ។

- សំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ
- ចំណាត់ថ្នាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ និងប៉ាន់ស្មានពីភាពក្រីក្រ
- រៀបតាមលំដាប់
- ផែនទីធនធានក្នុងភូមិ
- ផែនការប្រើប្រាស់ធនធាន និងទំនាស់
- គូសផែនទីផ្សេងទៀត
- ពិន្ទុកាត់ទទឹង
- វិភាគនិន្នាការ
- ដ្យាក្រាមវ៉ែន
- ផែនទីអនាគត

ដំណាក់កាលនៃបទិសោធន៍ជាមួយវិធីសាស្ត្រ ដោយគំរោងគ្របគ្រងធនធានធម្មជាតិខ(៖2នៅកម្ពុជា

គំរោង	Concern World Wide	CBNRM CARERE Ratanakiri	PNRM, FAO Siem Reap	GTZ- PDP, Kompong Thom	CFRP IDRC	PMMR Koh Kong	FCFMP MRC/ DoF
សំភាសន៍ពាក់កណ្តាល ផ្លូវការ	x		x	x	x	x	x
ចំណាត់ថ្នាក់ទ្រព្យសម្បត្តិ	x		x		x		
រៀបចំតាមលំដាប់	x		x			x	
ផែនទីធនធានក្នុងភូមិ	x	x	x	x	x	x	x
ផែនការប្រើប្រាស់ធនធាន និងទំនាស់							
គួរផែនទីផ្សេងទៀត				x ផែនទី អនាគត		x ប្រវត្តិភូមិ	
ពន្យល់កាត់ទទឹង	x	x	x	x	x	x	x
វិភាគនិរន្តរភាព		x	x	x	x	x	
ដ្យាក្រាម វែន	x				x	x	
ធ្វើគំរូលំនាំ		x				x	

៦ និទានរឿង

ការនិទានរឿង ជាវិធីសាស្ត្រល្អបំផុតសំរាប់ការពិភាក្សានៅតាមភូមិ ដែលញឹកញាប់ប្រជាជនមានចំណូលចិត្តខ្លាំងក្នុងការចែក រំលែករឿង ។ ក្នុងវប្បធម៌ខ្មែរ ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យត្រូវបានគេគោរព ។ ដូច្នេះពេលមានសំខាន់ ត្រូវបានចាស់ទុំដំណាលឡើងហើយ ក្មេងអាចត្រងត្រាប់ ដែលពេលខ្លះពេលមានទាំងនោះមានតំលៃដល់ការពិភាក្សាផងដែរ ។

ចំណុចសំខាន់សំរាប់អ្នកសំរបស់រូប្យ

- ទុកពេលអោយចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យចែករំលែករឿងទូទៅរបស់គាត់មុនពេលសួរលំអិត
- សំដែងនូវការគោរពចំពោះចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ

- ប្រមូលមនុស្សជុំវិញដែលអាចអោយអ្នកឯទៀតរៀនសូត្រពីបទពិសោធន៍ (ព័ត៌មានខ្លះគេមិនចែករំលែកទេ ។

២ សំភាសនាទាក់កណ្តាលផ្លូវ(វិភាគ)

ការសំភាសន៍ផ្លូវការ ជាការសំភាសន៍ធ្វើតាមបញ្ជីសំណួរបំប៉នបន្ថែមឱ្យអ្នកចូលរួម និងអ្នកសំរបស់រូបមានការរង្សៀសចិត្ត ។

ម្យ៉ាងទៀតការពិភាក្សាជាផ្លូវការពិតប្រាកដ គឺមានការលំបាកក្នុងការប្រមូលព័ត៌មានដែលអ្នកសំរបស់រូបអាចប្រមូលបាន តិចតួច ហើយតាមផ្នែកខ្លះប៉ុណ្ណោះ ។ ជាការចាំបាច់ត្រូវធ្វើការបំផុសគំនិតជាមួយក្រុមអ្នកសំរបស់រូបក្នុងកំឡុងពេលធ្វើការ តាមមូលដ្ឋានអំពីប្រភេទព័ត៌មានខ្លះដែលមានប្រយោជន៍សំរាប់គំរោង និងខ្លះទៀតមានប្រយោជន៍សំរាប់សហគមន៍ ។

សំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ ជាវិធីសាស្ត្រសំខាន់បំផុត ដែលអាចនឹងប្រើប្រាស់យ៉ាងទូលំទូលាយនៅគ្រប់ដំណាក់កាល នៃការ ធ្វើ PRA ។ មធ្យោបាយនេះ មានភាពខុសប្លែកពីទំរង់នៃការសំភាសន៍តាមទំលាប់ តាមលក្ខណៈវិជ្ជាជីវៈ ។ ទោះបីជាគ្មានការ ត្រៀមជាមុន និងមិនប្រើបញ្ជីសំណួរក៏ដោយ ការសំភាសន៍បែបនេះក៏អាចបំប៉នបានដែរ ។ ក្នុងពេលសំភាសន៍ សំណួរនានា ត្រូវបានបង្កើតឡើង និងបានចោទសួរដោយអ្នកសំភាសន៍ ហើយរក្សាការពិភាក្សាឱ្យត្រូវតាមប្រធានបទ ។ ការសំភាសន៍ពាក់ កណ្តាលផ្លូវការដែលល្អ ត្រូវឱ្យមានជាការពិភាក្សាជាងការសំភាសន៍ ដែលអ្នកសំភាសន៍ជំរុញដំណើរការដោយមិនចាំបាច់ តម្រូវអោយគេឆ្លើយទាំងស្រុងនោះទេ ។

សំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ អាចមានភាពខុសប្លែកគ្នា ដូចជាការសំភាសន៍មនុស្សជាក្រុម ជាបុគ្គល ពិភាក្សាជាមួយក្រុមដែល ចាប់អារម្មណ៍ បស់សំភាសន៍ទៅលើព័ត៌មានសំខាន់ ។

មុននឹងធ្វើសំភាសនាទាក់កណ្តាលផ្លូវការ

- ប្រធានបទពិភាក្សា និងសំនួរជាក់លាក់គួរកំណត់ និងពិភាក្សាជាមួយសមាជិកក្រុមមុនពេលចាប់ផ្តើមសំភាសន៍ ។

កំឡុងពេលសំភាសនាទាក់កណ្តាលផ្លូវការ

- បង្កើតបរិយាកាសដោយសាកសួរជាសំនួរទូទៅ ដូចជាហេតុការណ៍ថ្មីប អាកាសធាតុ
- ជ្រើសរើសកន្លែងសមរម្យដើម្បីអោយការសំភាសន៍ប្រព្រឹត្តទៅបានល្អ
- ទាញចូលប្រធានបទពិភាក្សាបណ្តើរ
- ជានិច្ចកាលសួរសំនួរបើក ជៀសវាងការសួរសំនួរបិទ បន្ថែមយោបល់ បបងើបសំនួររហូត
- ជៀសវាងការសួរសំនួរមិនទាក់ទងនឹងគាត់ហើយពិបាកឆ្លើយ
- សាប់ដោយយកចិត្តទុកដាក់ ផោតអារម្មណ៍ ព្យាយាមយល់ស្តីមូលហេតុផ្សេងទាក់ទងនឹងចំណុចសំខាន់
- ប្រើប្រាស់សំនួរគន្លឹះ៧ គឺ អ្វី? ពេលណា? នរណា? ហេតុអ្វី? ដូចម្តេច? ជាមួយនរណា? និងនៅឯណា?
- ជានិច្ចកាលត្រូវគោរព ដោយមិនត្រូវរំខាន ប សុំបន្ថែមគំនិត បផ្តល់មេរៀន

- មិនត្រូវសាកសួរលើសពីមួយសំនួរក្នុងពេលតែមួយ
- មិនគួរមានសមាជិកណាម្នាក់នៃក្រុមចាកចេញកំឡុងពេលធ្វើសំភាសន៍
- អ្នកសំភាសន៍ និងអ្នកដែលត្រូវសំភាសន៍គួរអង្គុយឈាបគ្នាជាក្រុមក្នុងកន្លែងតែមួយ មិនត្រូវអង្គុយបែកគ្នាឡើយ
- ផ្លាស់ប្តូរបុរសម្នាក់ពីប្រធានបទមួយទៅប្រធានបទមួយទៀត
- ធ្វើការកត់ត្រាអោយបានលំអិតនូវរាល់ព័ត៌មាន និងកត់ពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ
- គួរផ្សំរវាងការងារកំរោងបង្ហាញនូវការយល់ស្រប និងមិនយល់ស្របតាម
- ប្រើប្រាស់នូវភាសាសាមញ្ញតាមមូលដ្ឋាន ប្រាមភាសាមូលដ្ឋានតាមតែអាចធ្វើទៅបាន
- ធ្វើអោយប្រាកដថាព័ត៌មានសំខាន់ដែលបានផលត្រូវបានអង្កេត និងធ្វើការផ្សំរវាងផ្នែកព័ត៌មានប្រភពធានា
- ថ្លែងអំណរគុណដល់អ្នកដែលផលព័ត៌មាន

៧ ចំណាត់ថ្នាក់ក្រសួងមតិ និងពន្យល់ស្តីពីក្រុម

ចំណាត់ថ្នាក់ធនធាន ជាបច្ចេកទេស PRA ប្រើដើម្បីស្វែងយល់ពីទំរង់សេដ្ឋកិច្ច និងសុខុមាលភាពក្នុងភូមិ ។ វិធីសាស្ត្រនេះ គេអាចរៀនសូត្របានច្រើនអំពីការខុសប្លែកគ្នារវាងក្រុមអ្នកមាន និងក្រុមអ្នកក្រនៅក្នុងសហគមន៍ ។ តាមរយៈវិធីនេះអាចដឹងពី អ្នកមាន អ្នកមធ្យម និងអ្នកក្រ អ្នកគ្មានដី និងស្រីជាមេគ្រួសារ ។

គំនិតសំខាន់គឺថា អ្នកភូមិប្រើចំណេះដឹង និងលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យរបស់គេដើម្បីធ្វើការចាត់ថ្នាក់ ហើយអ្នកខាងក្រៅអាចយល់បាន នូវការបកស្រាយពីស្ថានភាពសេដ្ឋកិច្ចនៃគ្រួសារនីមួយៗរបស់អ្នកភូមិ ។

៧ ការប្រើប្រាស់ផែនទីសង្គមក្នុងភូមិ

ជាជំរើសមួយសំរាប់សួរអ្នកភូមិ ដើម្បីគូសផែនទីសាមញ្ញរបស់ភូមិ ដែលមានផ្លូវលំ ផ្លូវថ្មីរើង និងប្រភពទឹក ដើម្បីបង្ហាញពី ផ្លូវ វត្ត និងទីតាំងផ្ទះទាំងអស់ក្នុងភូមិជាភាគរួម ។ បន្ទាប់ពីពិភាក្សាអំពីលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសំខាន់នៃភាពក្រីក្រដែលបានលើក ឡើងដោយប្រជាជនក្នុងសហគមន៍ គេត្រូវសួរអ្នកភូមិដើម្បីធ្វើការកត់សំគាល់ពីផ្ទះអ្នកមាន ដោយប្រើពណ៌មួយ និងផ្ទះអ្នកក្រ ដោយពណ៌ផ្សេងមួយទៀត ហើយផ្ទះដែលនៅសល់ជាគ្រួសារមធ្យមដោយពណ៌មួយទៀត ។ ជាការចាំបាច់ត្រូវធ្វើកំណត់សំគាល់ រាល់លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យនៅផ្នែកណាមួយនៃផែនទី ។

ម្យ៉ាងទៀត ផែនទីសង្គមអាចប្រើប្រាស់សំរាប់កត់សំគាល់ទៅលើផ្ទះដែលមានមុខងារពិសេសណាមួយ (ឧ. មេភូមិ ជាដើម គ្រួសារមានតួបលក់ទំនិញ រោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ បគ្រួសារដែលមានសាច់ញាតិនៅក្រៅប្រទេស ។ល។ ដោយប្រើនូវសញ្ញាពិសេស ផ្សេងហើយគួរតែមានពន្យល់នៅក្នុងកំណត់សំគាល់ផែនទី ។

ខ-ចំណាត់ថ្នាក់ទ្រួសមតិដោយប្រើក្រដាសតូច២

ចំណាត់ថ្នាក់ទ្រព្យសម្បត្តិអាចប្រើក្រដាសតូចតំណាងជាការល្អ ។ អ្នកភូមិសរសេរឈ្មោះគ្រួសារទាំងអស់ក្នុងភូមិលើក្រដាស តូច (ក្រដាសមួយសរសេរមួយគ្រួសារ ហើយធ្វើការចាត់ថ្នាក់ ។ ស្នើសុំឱ្យអ្នកភូមិដាក់បញ្ចូលគ្នានៅក្នុងភូមិ ដោយផ្អែកលើ ទ្រព្យសម្បត្តិរបស់គ្រួសារនីមួយៗ អ្នកភូមិគួរតែបង្កើតនូវលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យសមស្របសំរាប់បំពេញគោលបំណងនេះ ។

ចុងបញ្ចប់វានឹងមានបី បបួនគំនរនៃក្រដាសដែលតំណាងអោយក្រុមគ្រួសារផ្សេងៗ ព័ត៌មាននេះអាចផ្សំរវាងជាមួយនឹង ក្រុមមនុស្សផ្សេងគ្នា និងកន្លែងខុសគ្នានៅក្នុងភូមិដោយប្រើវិធីសាស្ត្រដូចគ្នា ។

៥ ការរៀបចំតាមលំដាប់

តំរូវការការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាងនៅខេត្តកោះកុង អនុវត្តទៅតាមលំដាប់ផ្សេងគ្នា។ ឧទាហរណ៍ បន្ទាប់ពីអ្នកភូមិបានពិនិត្យអំពីបញ្ហាធនធានទាក់ទងនឹងបរិស្ថាន គាត់ត្រូវបានស្នើឱ្យរៀបចំលំដាប់បញ្ហាទៅតាមសារៈសំខាន់របស់វា។ ការរៀបចំតាមលំដាប់នេះជួយក្នុងការកំណត់អាទិភាពគោលដៅ និងសកម្មភាព។ វាជាការចាំបាច់ដែលអាទិភាពត្រូវបានកំណត់ និងនាំឱ្យការងារចាប់ផ្តើម។ ឧទាហរណ៍ផែនការគ្រប់គ្រងថ្នាក់ភូមិ តំបន់មួយចំនួននៅជិតភូមិត្រូវបានកំណត់សំរាប់ ធ្វើការដាំដុះដើមកោងកាង។

តំបន់ទាំងនេះបានរៀបចំតាមលំដាប់ដោយយោងទៅតាមលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យដែលបានជ្រើសរើស (សរសេរដោយអ្នកភូមិហើយកម្មវិធីដាំដុះនិងការត្រួតពិនិត្យត្រូវបានចាប់ផ្តើម)។

ចំណុចកតតំណាងសំខាន់២សំរាប់អ្នកសំរបស់រួម

- ការរៀបចំតាមលំដាប់នេះ ដើម្បីធ្វើឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ដំបូងគេត្រូវកំណត់បញ្ហាឱ្យបានច្បាស់ និងត្រូវពិភាក្សា។
លើកលែងតែអ្នកចូលរួមដែលយល់ច្បាស់ពីបញ្ហា ទើបអាចរៀបវាតាមលំដាប់បាន។
- ការរៀបចំតាមលំដាប់អាចមានប្រយោជន៍នៅពេលគេជួយឱ្យសហគមន៍ចាប់ផ្តើមអនុវត្តបញ្ហាណាមួយ ឧ. បើសិនជាសហគមន៍កំពុងធ្វើការគ្រប់គ្រងធនធាន និងបានកំណត់ចំណុចចាប់អារម្មណ៍លើវិស័យ ៣ (ជំរុញការអនុវត្តន៍ ការ ដាំឡើងវិញ ការផ្គត់ផ្គង់ទឹក បន្ទាប់មកគេអាចអនុវត្តការរៀបចំនេះដើម្បីសំរេចលើចំណុចណាដែលសំខាន់។
- ចូរចាំថាសំណួរ ហេតុអ្វីចាំបាច់ត្រូវរៀបចំតាមលំដាប់ (គឺជាពត៌មានសំខាន់)។

ឧទាហរណ៍៖ ការរៀបចំតាមលំដាប់ស្វ័យប្រយោជន៍នៃប្រភេទឈើ

លក្ខណៈវិនិច្ឆ័យ៧យប្រភេទឈើ	គុណភាព សង្គម	គុណភាព សំរាប់អ្នក	ស្ថិតិសំរាប់ ចំណីសត	ផលផ្ទៃ	សីតុណ្ហភាព	លូតលាស់ លឿន
គគី						
ក្រវ៉ាន់						
មឿនជើង						
គោកផៅ						
អាកាស្យា						
។ល។						

៥ ផែនការងារធានាភូមិភូមិ

វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ក្រៅលែង ហើយជាវិធីសាស្ត្រកណ្តាល ដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ផែនការប្រើប្រាស់ដី បំផែនការគ្រប់គ្រងធនធាន ធម្មជាតិ។

ផែនការត្រូវឡើងដោយអ្នកភូមិ និងជួយអោយអ្នកខាងក្រៅយល់អំពីលក្ខណៈភូមិសាស្ត្រ និងប្រព័ន្ធប្រព្រឹត្តិការណ៍ ផ្លូវ តំបន់ព្រមព្រៀងដីព្រៃឈើ តំបន់ខ្ពង់រាប ទីវាល ស្រះ បឹង ទន្លេ បឹង និងឈ្មោះតាមអ្នកភូមិហៅ។

- តើត្រូវគូសផែនទីដែលនឹងគួរ ដើម្បីគោលបំណងអ្វី
- មានការពិភាក្សាហូតចត់ទៅលើការគូរផែនទី ក្នុងចំណោមអ្នកសំរបស់រូល មុនពេលចាប់ផ្តើមដំណើរការ
- ព្យាយាមអោយមានការចូលរួមពីមនុស្សសំខាន់ក្នុងភូមិដើម្បីព្រាងជាផែនទី
- ប្រើក្រដាសនិងហ្វឺត បប្រើវត្ថុពិធម្មជាតិដូចជា ថ្ម ឈើ គ្រាប់ធញ្ញជាតិ ។ល ។ ដើម្បីព្រាងជាផែនទី

ក្នុងកំឡុងពេល

- ស្នើអោយអ្នកភូមិគូសផែនទីភូមិរបស់គាត់នៅកន្លែងសមរម្យដែលពួកគាត់បានសន្មត់
- អនុញ្ញាតឱ្យគាត់គូសផែនទីតាមគំនិតរបស់គាត់ដែលមានបង្ហាញអំពីព្រំប្រទល់ ផ្លូវ លំនៅដ្ឋាន ព្រៃឈើ វាលស្មៅ ព្រៃឈើចម្លង ដីដាំដំណាំ ។ល ។
- មិនត្រូវរំខានពីខាងក្រៅ មិនត្រូវបង្គាប់ពួកគាត់ក្នុងការគូសផែនទីឡើយ
- គួរមានអ្នកភូមិពី ៥-៦ នាក់ បច្រើនជាងនេះ ដើម្បីព្រាងចេញនូវផែនទីក្នុងពេលតែមួយ ។ ការចូលរួមកាន់តែច្រើន ពីអ្នកភូមិនឹងធ្វើអោយគុណភាពផែនទីកាន់តែប្រសើរឡើង ។ នៅពេលពួកគាត់បានបញ្ចប់ការគូស ហើយសូមសាក សួរទៅអ្នកដទៃទៀត តើគេចង់បន្ថែមអ្វីទៀតបទេ? ។

បើផែនទីប្រវត្តិភូមិ (មើលខាងក្រោមត្រូវបានព្រាងហើយ ប្រៀបធៀបផែនទីទាំង ២ តើមានអ្វីខ្លះផ្លាស់ប្តូរ? ហេតុអ្វី?

៥ ផែនទីប្រើប្រាស់ធនធាន និងទំនាស់

នេះជាវិធីសាស្ត្រសំខាន់មួយ ដើម្បីស្វែងយល់ពីអ្នកប្រើប្រាស់ខាងក្រៅ និងការប្រើប្រាស់ធនធានដោយអ្នកទាំងនោះនៅតំបន់ របស់គាត់ ។ ជួនកាលអ្នកភូមិអាចនឹងគូសផែនទីថ្មីមួយទៀត ។

បន្ទាប់មកអ្នកសំរបស់រូលសួរៗ តើតំបន់ក្រៅភូមិណាខ្លះដែលពួកគាត់ប្រើប្រាស់ ឧ. រកអុស រកឈើសំរាប់សាងសង់ នេសាទ ប្រមាញ់ ។ល ។ ស្រង់រាល់ឈ្មោះធនធានធម្មជាតិដែលពួកគាត់ប្រើប្រាស់ ហើយគូសលើព្រំដែនផែនទី គួរបញ្ចូលសំគាល់ទិសដៅ ហើយសួរអ្នកណាកំពុងទៅទីនោះ ឧ. ស្រី បបុរស គ្រួសារទើបចំណូលថ្មី ។ល ។ មានអ្នកភូមិប៉ុន្មានដែលទៅ?

តើតំបន់ណាដែលអ្នកក្នុងភូមិប្រើប្រាស់ ហើយអ្នកខាងក្រៅក៏ប្រើប្រាស់ដែរ? រៀបរាប់ពីតំបន់ទាំងនោះ និងការប្រើប្រាស់ ព្រមទាំងគួរបញ្ជាក់ពីខាងក្រៅចូលទៅតំបន់នោះ ។ សួរថាតើមាននរណាចូលទៅទីនោះ (ឧ. ស្រី បបុរស គ្រួសារទើបចំណូលថ្មី ។ល ។ អ្នកភូមិប៉ុន្មាននាក់មក?

ក្នុងករណីនេះ ការប្រើប្រាស់ដី និងធនធានដោយអ្នកខាងក្រៅ ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាបញ្ហា ដែលនាំអោយមានទំនាស់កើតឡើង ហើយស្នើអោយអ្នកភូមិធ្វើកំណត់សំគាល់តំបន់នោះ ដោយពណ៌ក្រហម បន្តពណ៌ផ្សេងទៀត ។

៧ ការវិវត្តផែនទីផ្ទៃខ្សែទៀត

ក៏ ផែនទីប្រវត្តិ

ការគូសផែនទីជួយកំណត់ និងវិភាគចំពោះការផល ព្រមទាំងទំនាក់ទំនងធនធានជាក់លាក់នានា បណ្តាលពីវិធីសាស្ត្ររបស់វា ។ ពេលខ្លះអាចជាប្រយោជន៍សំខាន់ដើម្បីពិនិត្យអំពីស្ថានភាពដីនៅពេលខាងមុខ និងធនធានប្រើប្រាស់ប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ។ នរណា

កដោយដែលបានចូលរួមក្នុងការអនុវត្តន៍ការងារនេះ ត្រូវបានស្នើសុំអោយគិតត្រឡប់ទៅក្រោយវិញថា តើជីវិតរស់នៅកាល ពីមុនដូចមេច (តាមដែលពួកគាត់អាចចាំបាន ។ ជួនកាលវាមានន័យចាំបាច់សំរាប់ការចាប់ផ្តើមគូសផែនទី " បច្ចុប្បន្ន" កំណត់ ដីសំខាន់ បលក្ខណ៍ពិសេសផ្សេង ហើយបន្ទាប់មកគូសផែនទីលើកទី ២ "នៅពេលបន្ទាប់" ។ ការដែលមានផែនទី ២ អាច ឱ្យក្រុមធ្វើការពិភាក្សាអំពីបំណងប្រើប្រាស់ដី និងធនធានក្នុងមក ។

សំណួរសំខាន់លើកឡើងដោយអ្នកសំរបស់រួលទៅកាន់អ្នកចូលរួមទាំងអស់ៗ

- តើភូមិសព្វថ្ងៃខុសពីមុនយ៉ាងដូចមេច?
- តើមេរៀនណាខ្លះអាចរៀនសូត្រពីការប្រើប្រាស់ធនធាន និងការគ្រប់គ្រងក្នុងមក?
- តំរូវមានពត៌មានប្រវត្តិសាស្ត្រអ្វីខ្លះ ដែលអាចបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការប្រើប្រាស់ដីនេះ?

ខ៍ ផែនទីអនាគត

វិធីសាស្ត្រចូលរួមដល់មន្ត្រីកំណត់ទស្សន៍វិប្រជាជនក្នុងភូមិរបស់គេត្រូវបានហៅថាផែនទីស្រមៃស្រមៃ បអនាគត ។ ករណីនេះក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី គួរតែចែកក្រដាស និងហ្វឺតពណ៌ ផ្សេងដល់អ្នកតំណាងក្រុមតូចក្នុងភូមិ ដែលមានមនុស្សចំរុះគ្នា ចាស់ ក្មេង ប្រុស ស្រី ក្រុមជនជាតិផ្សេង ។ល។ បន្ទាប់មកក្រុមមនុស្សដែលបានជ្រើសរើសត្រូវបាន ស្នើសុំឱ្យគូររូបមួយ បំផែនទីមួយនៃភូមិរបស់ពួកគេ និងផែដីភូមិតាមតែពួកគេប្រាថ្នាឱ្យមានក្នុងរយៈពេល ៥-១០ ឆ្នាំ ពីពេល នេះទៅមុខ ។ បន្ទាប់ពីផែនទីស្រមៃស្រមៃត្រូវបានបង្ហាញដោយ " អ្នកថ្លៃប្រឌិត" គូនាទីរបស់ក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លីគឺសំរបស់រួលការពិភាក្សាលើរូបភាព និងគាំទ្រអ្នកភូមិក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ទស្សន៍វិប្បមគ្គមួយនៅពេលអនាគតលើ ផែដីភូមិរបស់គេ ។ ជាទីបញ្ចប់ គេបានសង្ខេបឡើងវិញនូវពត៌មានទាក់ទងទៅនឹងសេចក្តីសន្និដ្ឋានលើដីប្រើប្រាស់ក្នុងភូមិ ។

ជី ការធ្វើដំណើរកាត

ការដើរកាត់ភូមិដោយក្រុមចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីជាមួយអ្នកភូមិ ជួយឱ្យពួកគាត់បង្កើតនូវគំនិតច្បាស់លាស់មួយ ទៅលើធនធានធម្មជាតិ ការប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន បំរែបំរួលការរស់នៅតាមលក្ខណ៍វិទ្យុបសាស្ត្រពិសេស និងប្រព័ន្ធដីណាំ ។ល។ នៅក្នុងភូមិ ។ ពួកគេអាចចែករំលែកជាមួយសហគមន៍យ៉ាងទូលំទូលាយនូវពត៌មាន និងការអនុវត្តន៍របស់ជនជាតិ ។ ការដើរ កាត់ភូមិមានប្រយោជន៍ដល់ក្រុម PRA ដើម្បីមានទិសដៅសង្កេតធនធានភូមិ និងផ្សេងទៀតដែលបានប្រមូលតាម រយៈវិធីសាស្ត្រផ្សេងទៀត ។

មុនរួល

- ជ្រើសរើសអ្នកភូមិមួយក្រុម ដែលមានចំណេះដឹងខាងធនធានរូបសាស្ត្រ និងអ្នកស្ម័គ្រចិតដើរកាត់ភូមិ
- ពិភាក្សាតាមផ្លូវដើរជាមួយអ្នកភូមិដោយផ្អែកលើផែនទីធនធាន ។ គិតឱ្យបានច្បាស់លាស់ និងគ្រោងនូវអ្វីដែលអ្នក ចង់ឃើញក្នុងពេលដើរ
- សមាជិកក្រុមអាចផ្លាស់ប្តូរការទទួលខុសត្រូវសំរាប់សកម្មភាពដូចជា សំភាសន៍ ប្រមូលគំរូផ្សេង កំណត់ពេលវេលា ព្រាងផែនទី និងកត់ត្រា

កំឡុងរួល

- សង្កេត និងកត់ត្រាឱ្យបានលម្អិតរាល់ចំណុចសំខាន់នៅពេលដើរកាត់ នឹងប្រមូលព័ត៌មានឱ្យបានច្រើនពីអ្នកភូមិ ។
- នៅពេលកំពុងដើរ ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកភូមិមានអារម្មណ៍ចេញចប់ ត្រូវប្រើសំណួរជំនួយចំនួន ៦ ដូចជា អ្វី? ពេលណា? នរណា? ហេតុអ្វី? ដូចម្តេច? និងនៅឯណា?
- ធ្វើការកត់ត្រារាល់ព័ត៌មានចាំបាច់ដែលប្រមូលបាន និងព្រាងផែនទីត្រង់ណាដែលសំខាន់
- មិនចាំបាច់ប្រកាន់ខ្ជាប់តាមផ្លូវណាមួយសំរាប់ដើរកាត់ភូមិនោះឡើយ ។ អ្នកចេញពីផ្លូវគ្រប់ពេល ដើម្បីសង្កេត តំបន់ជុំវិញហើយប្រមូលព័ត៌មានដែលទាក់ទង និងមានប្រយោជន៍
- ធ្វើដំណើរយឺត និងអំណត់ ហើយព្យាយាមស្វែងយល់អំពីលក្ខណ៍ពិសេសនៃរូបសាស្ត្រក្នុងភូមិតាមទិដ្ឋភាព ផ្សេងគ្នា ។

បន្ទាប់

- បន្ទាប់ពីការដើរបានចប់សព្វគ្រប់ហើយ សំរាកនៅកន្លែងសមរម្យជាមួយអ្នកភូមិដើម្បីធ្វើការពិភាក្សា និងកត់ត្រា ព័ត៌មាន និងទិន្នន័យដែលប្រមូលបាន
- រៀបចំដៀងក្រាមរូបភាពនៃការដើរកាត់ភូមិ ដោយប្រើប្រាស់ព័ត៌មានដែលប្រមូលបាន ។ លើកយកព័ត៌មានទាំងនោះ ផ្សេងទៀត រាត់ជាមួយអ្នកភូមិផ្សេងទៀត

វិភាគនិទ្ទាការ

ការវិភាគនិទ្ទាការម៉ាទ្រីកជួយឱ្យវិភាគ និងពិភាក្សាបំណាស់ប្តូរព័ត៌មានត្រួតត្រានៅតាមពេលវេលា ។ ជាទូទៅព័ត៌មានត្រូវ និង ប្រធានបទ គួរលើកឡើងដោយអ្នកភូមិខ្លួនឯង ហើយក្រុម PLUP អាចបន្ថែមលើគំនិតទាំងនោះ ។

ក្រុមអ្នកសំរបំរួលគួរតែប្រាកដថាមានមនុស្សចាស់នៅក្នុងក្រុម ហើយគួរចាប់ផ្តើមពីប្រធានបទងាយស្រួល ដូចជា ប្រជាជន ភ្លៀង បទីកជនន់ បន្ទាប់មកទើបបង្វែរទៅលើការប្រែប្រួលធនធានធម្មជាតិ ។

ប្រធានបទ	១៩៧០	១៩៧៥	១៩៨០	១៩៨៥	១៩៩០	១៩៩៥	២០០១	២០១០
ចំនួនប្រជាជន								
ទឹកភ្លៀង (ពណ៌នា)								
ទឹកជំនន់ (ពណ៌នា)								
ដើមឈើ បម្រែឈើ (ចំណុច ១-៥)								
ធនធានជលផល (ចំណុច១-៥)								
ទីផ្សារត្រី (ចំនុច១-៥)								
ប្រភេទសត្វព្រៃ (ចំនុច១-៥)								
តំបន់ស្រូវវិស្សា (ចំណុច១-៥)								
តំបន់ស្រូវប្រាំង (ចំណុច១-៥)								
ប្រើថ្នាំកំចាត់ស្មៅនិងសត្វល្អិត (ចំណុច១-៥)								
អុសប្រើប្រាស់ (ចំណុច ១-៥)								
ផលិតផល (ចំនុច១-៥)								
វាលស្មៅសំរាប់សត្វនៅរដូវប្រាំង (ចំណុច១-៥ ។ ល ។								

ពិភាក្សាអំពីការប្រែប្រួល និន្នាការ និងធ្វើសន្និដ្ឋាន ។ បន្ទាប់មកសួររកហេតុផលដែលបណ្តាលអោយមានការប្រែប្រួល ហើយ
ពិភាក្សារកនូវអ្វីដែលបញ្ចៀសទំនោរអវិជ្ជមាននេះចេញ។

១៧ ដ្យាក្រាមវ៉ែន

នេះជាវិធីសាស្ត្រ PRA ជួយអោយអ្នកក្រៅបានយល់ពីសារៈសំខាន់នៃទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការខាងក្រៅ និងខាងក្នុងតាម រយៈពេលអ្នកភូមិ ។
វាសែងឡើងនូវផលប៉ះពាល់របស់អង្គការទាំងនោះ វិសាលភាពនៃការងារជាន់គ្នា និងផលប៉ះពាល់ដល់ភូមិ តាមការយល់ដឹងរបស់អ្នកភូមិ ។

ក្នុងពេលដែលប្រើប្រាស់នូវវិធីសាស្ត្រងាយស្រួលនេះ អ្នកភូមិមានក្រដាសមូលទំហំខុសគ្នា សំរាប់តំណាងអោយអង្គការ ទាំងនោះ
និងវិនិច្ឆ័យនូវគំនិតនៃក្រដាសទាំងនោះពីភូមិ ផ្នែកទៅលើទំនាក់ទំនង បណ្តាភ្ជាប់ទៅនឹងតំរូវការរបស់អ្នកភូមិ ។

ក្នុងពេលរៀបចំដ្យាក្រាមវ៉ែន ជួនកាលអ្នកភូមិធ្វើវាយ៉ាងសាមញ្ញ ដោយផោតទៅលើការពាក់ព័ន្ធជាពិសេសជាមួយអង្គការ ដូចជា រាល់អង្គការក្នុងភូមិ
អ្នកផល់សេវាកម្ម គំរោង បស្ចាធិបតីពលទាននានា ។ ពេលខ្លះចាំបាច់ត្រូវរៀបចំដ្យាក្រាមវ៉ែនដាច់ ដោយឡែកពីគ្នារវាងក្រុមបុរស និងក្រុមស្រី ។

មុនរួច

- កាត់ក្រដាសទំហំខុសគ្នាត្រៀមទុកជាស្រេច ។ អ្នកភូមិអាចគូសរង្វង់មានទំហំខុសគ្នាលើក្រដាសពណ៌ស
- ត្រៀមក្រដាសផ្ទាំងធំ និងហ្វឺត
- រកកន្លែងសមរម្យ និងមានបរិយាកាសល្អមិនរំខានដល់ការពិភាក្សា
- អញ្ជើញមនុស្សពីផ្នែកផ្សេងក្នុងភូមិដើម្បីចូលរួមពិភាក្សា បន្ទាប់មកបែងចែកជាក្រុម ស្រី បុរស និងកុមារ
- សំរេចបញ្ចូលប្រធានបទណាមួយឱ្យបានមុន ឧ. អង្គការផ្សេងក្នុងភូមិ

កំឡុងពេល

- ស្នើសុំឱ្យអ្នកភូមិធ្វើបញ្ជីស្ថាប័នដែលបំរើការងារនៅក្នុងតំបន់ ដូចជា ស្ថាប័នរដ្ឋ ស្ថាប័នភូមិ និងគំរោងអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាល
- ស្នើសុំអោយអ្នកភូមិគូសជារង្វង់មូលលើក្រដាសផ្ទាំងធំ សំគាល់ជាភូមិពួកគាត់
- ស្នើសុំអោយពួកគាត់ជ្រើសរើសក្រដាសមូលធំ បន្តលើក្រដាសជារង្វង់ធំតំណាងស្ថាប័នសំខាន់ ហើយតូចតំណាង ស្ថាប័នមិនសូវសំខាន់ (តាមគំនិតរបស់គាត់ ។ សរសេរឈ្មោះស្ថាប័នលើរង្វង់ និងគូសរង្វង់ជុំវិញឈ្មោះនោះ ។ ក្រដាសរាងមូលអាចត្រួតស៊ីគ្នា បមិនត្រួតស៊ីគ្នា ។ ចំងាយនៃក្រដាសមូលពីផ្នែកកណ្តាលនៃភូមិបញ្ជាក់អំពីកំលាំង ចូលរួម បសារីសំខាន់នៃស្ថាប័នពិសេសនៅក្នុងភូមិ ។
- អនុញ្ញាតិអោយពួកគាត់ផ្លាស់ប្តូរទីតាំងក្រដាស បើសិនពួកគាត់ចង់ ឧទាហរណ៍ បន្ទាប់ពីការពិភាក្សាលើកទី ២ ។ ដ្បាប់ក្រាមផ្តុំគ្នាមួយអាចនឹងកើតមានឡើង ។
- ចុងបញ្ចប់នៃការចូលរួមធ្វើការងារនេះ ស្នើអោយអ្នកភូមិពិនិត្យរាល់ក្រដាសមូលទាំងអស់ *កំណត់សំគាល់ៗ ចំងាយក្រដាសមូលមួយពីរង្វង់ តំណាងភូមិ មិនមានន័យថាជាចំងាយភូមិសាស្ត្រទេ ។*

បន្ទាប់

- ព្យាយាមស្វែងយល់អំពីទំនាក់ទំនងនៃអង្គការទាំងនោះ ជាមួយអ្នកភូមិ តាមរយៈវីដេអូក្រាមនេះ
- កត់ត្រាអ្វីដែលបានរកឃើញ និងរាល់ភាពខុសគ្នានៃទស្សនវិស័យរបស់បុរស និងស្រី អ្នកមាន និងអ្នកក្រក្នុងភូមិ
- ទំនាស់ និងការរង្គ្រាសចិត្តក្នុងចំណោមអង្គការក្នុងភូមិ បជាមួយអង្គការក្រៅភូមិ អាចនឹងសែងឡើង និងទាមទារ នូវចំណេះដឹងដើម្បីរៀបចំធ្វើផែនការពិតប្រាកដទៅអនាគត ។

១៩ គំរូលំនាំ

គំរូមួយនៃគំរោងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាងនៅខេត្តកោះកុង។ គំរូក្នុងសហគមន៍តំបន់ឆ្នេរ ការធ្វើផែនទី គឺជាវិធីសាស្ត្រចម្រុះដែលបានប្រើដើម្បីបង្ហាញនូវលក្ខខណ្ឌក្នុងតំបន់ឆ្នេរ ។ អ្នកសំរេចសំរួល ណែនាំអំពី “បំរែបំរួល” នៃសកម្មភាពផែនទីដែលជាគំរូលំនាំត្រូវបានធ្វើអំពីជីដង្កូវ ។ កិច្ចការនេះ អាចធ្វើជំនួសឱ្យផែនទី ព្រោះអ្នកចូលរួមត្រូវបានផល់ឱកាសឱ្យ ដើម្បីផ្តែប្រឌិត និងបង្ហាញគំនិតស្តីពីលក្ខខណ្ឌនៃធនធានតំបន់ឆ្នេរ ។ ជំនួសអោយជីដង្កូវ អ្នកចូលរួមអាចប្រើដូចជា ដីខ្សាច់ ថ្ម និងលើចំរុះគ្នាតំណាងឱ្យផ្នែកផ្សេងនៃដី ។

សំនួរសំខាន់២សំរាប់អ្នកសំរេចសំរួល

- ធនធានអ្វីខ្លះនៅក្នុងសហគមន៍ដែលអ្នកគិតថាសំខាន់?
- តើប្រជាជនផ្ទាល់ទៅលើធនធានទាំងនោះបទេ? មូលហេតុអ្វី ឬហេតុអ្វីមិនយកចិត្តទុកដាក់?
- តើបញ្ហាអ្វីដែលលេចធ្លោ ហើយមានសារៈសំខាន់?
- សង្កេតលើក្រុមជំនុំដែលបានធ្វើប្រតិបត្តិការពីដំបូង ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើធនធានទាំងនោះ? ហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិនយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើធនធានទាំងនោះ? តើមានហេតុអ្វីដែរ?

សិក្ខាលំអិតទៅលើខ្ញុំកសាងមានស្លាកស្នាមរួមរាយការណ៍លើជំនាញ (ទាហរណ៍៦ខាងលើដកស្រង់ចេញពីខ្ញុំកសាងឡើងនេះ)

Pretty, J.N.; Guijt, I; Scoones, I; and Thompson, J.: A Trainer's Guide for Participatory Learning and Action, IIED, London, 1995

Schoenhuth, M.; Kievelitz, U.: Participatory Learning Approaches - An introductory guide, GTZ, Rossdorf, 1994

FARM Programme: Participatory Assessment and Planning (PAP) Process for Community Planning and Natural Resource Management - A Training Manual, FAO/UNDP, 1998

Indo-German Changar Eco-Development Project: Participatory Rural Appraisal for Village Integrated Resource Management Planning, Himachal Pradesh, 1995

គោលការណ៍ និងសំណួរដែលទំនាក់ទំនងនឹងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងឧទាហរណ៍

ផែនការសកម្មភាពក្នុងគ្រូបង្រៀនធនធានធម្មជាតិក្នុងភូមិ

ក៏ បទប្បញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងភូមិ

ក្រុមការងារចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី គួរតែប្រកាន់យកនូវវិធីសាស្ត្រមួយបត់បែនបំផុតឈានទៅរកភាពល្អិត របស់បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ និងមិនប្រកាន់ខ្ជាប់នូវបទបទដ្ឋាននេះ ហើយត្រូវបានប្រើប្រាស់ និងបង្ហាញដល់អ្នកភូមិ ។ បន្ទាប់នេះ គឺជាគំនិតមួយចំនួនថា តើក្រុមការងារអាចបង្កើតនូវសំណួរដូចម្តេចចំពោះសហគមន៍ដែលនឹងលើកទឹកចិត្តអោយពួកគាត់ ចូលរួមធ្វើពង្រាងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ

ណែនាំអ្វីភូមិ និងប្រែប្រួលជាបន្តបន្ទាប់

សំណួរណែនាំដែលគួរសួរមានៗ តើអ្នកអាចចាប់ផ្តើមបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិដោយអោយ ឈ្មោះភូមិ ឃុំ និងស្រុករបស់អ្នក បានឬទេ? ចំនួនគ្រួសារក្នុងភូមិ? សូមរៀបរាប់ពីព្រំប្រទល់ភូមិរបស់អ្នកជាមួយភូមិជិតខាង ។ សូមរៀបរាប់ផងដែរអំពីលក្ខណៈ សំគាល់សំខាន់នៅក្នុងភូមិរបស់អ្នកដូចជា ភ្នំដែលអ្នកភូមិស្គាល់ បឹងធំ វត្តចំណាស់ និង ផ្ទះបុរាណ ។

ណែនាំអ្វីតំបន់ព្រៃឈើ និងបទប្បញ្ញត្តិផ្ទៃក្នុងសំរាប់ប្រើប្រាស់ ការរស់រានរស់អនាគត

សំណួរមានៗ តើនៅក្នុងភូមិរបស់អ្នកមានប្រភេទព្រៃអ្វីខ្លះ? (ឧទាហរណ៍ ដូងជាព្រៃអក្សរ ព្រៃកប់ខ្មោច តំបន់ការពារព្រៃ ផល់ផលជាងកជន និងសំរាប់ប្រើប្រាស់រួមគ្នា ។ល ។ រៀបរាប់ពីព្រៃទាំងនេះដោយប្រើឈ្មោះដែលធ្លាប់ហៅ ។ បន្ទាប់មក ឱ្យឈ្មោះព្រៃឈើនោះដែលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសំរាប់គ្រប់គ្រងត្រូវតែអនុវត្តតាម ។ ព្រៃឈើនោះអាចសំគាល់ដោយប្រើសញ្ញា តូច បង្អាក់ពណ៌សំរាប់សំគាល់ ។ តើអ្វីខ្លះត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិ និងអ្វីខ្លះដែលមិនអនុញ្ញាតិនៅក្នុងតំបន់ព្រៃទាំងនេះ? ចុះ ចំពោះការរកអុស បង្កើតផ្សែង ការកាប់ឈើ ការប្រមូលផ្លែឈើ និងបរិយាកាសផ្សេងៗ ។ល ។ ដូចម្តេចដែរ? តើមានអ្វីកើតឡើង បើមានអ្នកមិនគោរពបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ? តើយើងផាកពិន័យ បង្អាក់ទោសចំពោះអ្នកទាំងនោះដូចម្តេច? តើអ្នកណាខ្លះមាន សិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃរួមគ្នា ដូចជា រកអុស បង្កើតផ្សែង? តើមានផែនការសកម្មភាពដាំដុះឈើដីព្រៃរួមសំរាប់ថ្ងៃអនាគត ដែរឬទេ? ប្រសិនបើមាន តើនៅក្នុងតំបន់ណា? ចុះចំណែកការដាំឈើជាលក្ខណៈក្រៅសំរាប់ធ្វើអុសដុត បដិសេធន៍យ៉ាង ស្មើគ្នា និងជុំវិញផ្ទះ? តើអ្វីជាវិធានការចំពោះការងារនេះ? តើអាចជំរុញលើកទឹកចិត្តឱ្យប្រជាជនអនុវត្តយ៉ាងដូចម្តេច?

ណែនាំអ្វីតំបន់នេសាទ និងធនធានជលផលសំខាន់ៗក្នុងបឹង ត្រាវ ឆ្នាំង សឹង តាមដងទន្លេ(ដងសឹង អូរ និង វាលស្រែ និងបទប្បញ្ញត្តិសំរាប់ប្រើប្រាស់ និងការការពារទៅអនាគត សំរាប់កន្លែងនេសាទនីមួយៗនៅក្នុង បក្សភូមិសូមលើកឡើងនូវអ្នកដែលមានសិទ្ធិទៅនេសាទនៅទីនោះ ។ តើមានកំរិតការ នេសាទ (រដូវបិទនេសាទ ដែរឬទេ? តើមានកំរិតប្រភេទណាខ្លះ (ប្រភេទត្រី ប្រភេទសត្វទឹកផ្សេងៗទៀត?

តើប្រភេទ ណាដែលអនុញ្ញាតិអោយចាប់? តើមានកំណត់ឧបករណ៍នេសាទ និងបច្ចេកទេសត្រូវប្រើប្រាស់បទេ? ឧទាហរណ៍ដូចជា ហាម ឃាត់ចំពោះការនេសាទដោយប្រើឧបករណ៍ឆក់ បង្កើនជំនាញដើម ។ តើមានវិធានការចំពោះការប្រើជី ថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត សត្វចង្រៃ និងថ្នាំកំចាត់ស្មៅកែវតំបន់នេសាទ? ចុះការកាត់ស្មៅនៅកែវបឹង និងត្រពាំង? ការគ្រប់គ្រងតំបន់វាលភក់?

តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់ពុំគោរពបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះ? តើត្រូវផាកពិន័យ និងដាក់ទណ្ឌកម្មកំរិតណាចំពោះ អ្នកទាំងនោះ?

តើមានវិធានការពិសេស សំរាប់ការគ្រប់គ្រងរាល់ស្រះឯកជននៅក្នុងភូមិដែរឬទេ? តើមានលទ្ធភាពផលការ លើកទឹកចិតបន្ថែម ដល់សហគមន៍ដែលគ្រប់គ្រងធនធានត្រីបានល្អដែរឬទេ? ឧទាហរណ៍ ផលកូនត្រីដោយឥតគិតថ្លៃសំរាប់ ការចិញ្ចឹមនៅក្នុងស្រះរួមយ៉ាងពេលមួយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីលក្ខខណ្ឌនានាដែលចែងអំពីការគ្រប់គ្រងធនធានត្រី ត្រូវបានគេអនុវត្ត ដោយជោគជ័យ និងបានត្រួតពិនិត្យ?

ណានាអ្វីធនធានសត្វល្អិតនិងអនុផលល្អឈើ ១៩២៧ ទ្វីប ៩១២៧៦១ ផែន ឈើ ផ្គិត និងរុក្ខជាតិផ្សេងៗដែលពនមក្ស័យ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសំរាប់ប្រើព្រៃ និងការការពារទៅអនាគត តើសកម្មភាពប្រមូលផល និងបរិច្ចាគក្នុងព្រៃ ព្រៃធម្មជាតិមួយណាត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិ ហើយមួយណាមិនអនុញ្ញាតិ? តើមានប្រភេទសត្វ បង្កផលដែលត្រូវការការពារដែរឬទេ? តើត្រូវធ្វើការផាកពិន័យ និងដាក់ទោសចំពោះរាល់បទល្មើសដែរឬទេ?

ណានាអ្វីកសិកម្មតំបន់ខេត្តរាប និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងសំរាប់គ្រប់គ្រង

កសិកម្មនៅលើតំបន់ខ្ពង់រាបមិនមាននៅក្នុងភូមិច្រើន ប៉ុន្តែវាជាតំបន់ធនធានដ៏សំខាន់ចំពោះភូមិមួយចំនួន ។ តើយើងត្រូវធ្វើ យ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីធ្វើអោយប្រសើរឡើង និងការពារចំពោះតំបន់ទាំងនេះ? តើការប្រើប្រាស់ភ្លើង ត្រូវបានគេអនុញ្ញាតិអោយ អនុវត្តនៅលើតំបន់កសិកម្មទាំងនោះដែរឬទេ? គួរតែបង្ការមុន? តើមានការការពារចំពោះប្រភេទឈើសំខាន់មួយចំនួន ដែរឬទេ? តើប្រភេទឈើណាខ្លះ? តើម្ចាស់កម្មសិទ្ធិអាចត្រូវបានលើកទឹកចិតអោយចាកចេញពីតំបន់មួយចំនួនដើម្បីទុកអោយ ដើមឈើដុះឡើងវិញ និងផល់អុសដែរឬទេ? ចុះចំពោះការកាប់អុសលើដីកសិកម្មដោយអ្នកភូមិផ្សេង លើដីកសិកម្មឯកជន នោះ? តើមានកន្លែងណា (មិនមែនម្ចាស់ចំការ អាចកាប់ឈើធ្វើអុស ផលិតឆ្នុង ធ្វើរបងសង់ បង្កសំបុកផ្ទះ? តើមានការកំរិតកំណត់ក្នុងការលក់ដូរដីកសិកម្មទៅអ្នកខាងក្រៅដែរឬទេ?

វិធានការ និងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងមួយចំនួនស្តីការដុតសំរាមរបស់អ្នកភូមិនៅលើទីកែវលំនៅ ។ល។ តើអ្នកភូមិទាំងអស់ចង់បញ្ចូលនូវរាល់វិធានការណាមួយ ក្នុងន័យកែលំអអនាម័យភូមិ និងការកាត់បន្ថយការបំផ្លាញ បំប្លែង បរិស្ថានក្នុងភូមិដែរឬទេ?

ជាចុងក្រោយ តើអ្នកភូមិចង់បញ្ចូលអ្វីផ្សេងទៅក្នុងបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដែរទេ? បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិត្រូវតែបញ្ជាក់ថា តើអ្នកណាទទួលខុសត្រូវក្នុងការត្រួតពិនិត្យនូវរាល់ការអនុវត្តបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងទាំងនេះ (ឧទាហរណ៍ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិ ហើយនិងការប្រមូលប្រាក់ពិន័យ ។ តើមានអ្វីកើតឡើងប្រសិនបើ ជនល្មើសប្រព្រឹត្តបទល្មើសមិនរាងចាស់ ?

ប្រសិនបើគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិប្រមូលប្រាក់ពិន័យ តើអ្នកភូមិអាចប្រើប្រាស់ថវិកាទាំងនេះបានដែរឬទេ? (គំរូសិក្ខាផាកពិន័យថ្មី និងសមាជិករបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ គួរតែរាយនាមក្នុងឧបសម្ព័ន្ធនៃបទបញ្ជា ផ្ទៃក្នុងភូមិ ។ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះមិនត្រឹមតែបញ្ជាក់ពីការហាមឃាត់ និងការផាកពិន័យប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងបញ្ចូល នូវការលើកទឹកចិត ដើម្បីបង្កើនចំនួនប្រជាជនអោយមានការចូលរួមផងដែរ ។

តើក្នុងករណីណា និងអាជ្ញាធរកំរិតណាត្រូវចូលរួមដោះស្រាយទំនាស់ ? វិធានការទូទៅគួរតែដោះស្រាយនូវរាល់បញ្ហានានា ដែលកើតឡើងនៅត្រឹមកំរិតភូមិតាមដែលអាចធ្វើបាន ?

វាគួរតែបញ្ជាក់ថា ស្ថិតនៅក្រោមការណ៍ទេស៊ីណាមួយ បន្ទាប់ពីពេលវេលាណាមួយដែលបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងនេះអាចធ្វើវិសោធនកម្ម បត្រពិនិត្យឡើងវិញ ។

គួរតែច្បាស់លាស់ដែលថា បទបញ្ជាដែលក្នុងទាំងនេះ គឺវាមានប្រសិទ្ធិភាពចំពោះរាល់អ្នកខាងក្រៅទាំងឡាយណាដែលប្រើប្រាស់ ធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងភូមិ ។
ដូច្នេះជនណាប្រព្រឹត្តិដោយបទបញ្ជានេះ ទោះជាអ្នកខាងក្រៅក៏ដោយនឹងត្រូវដាក់ទោសទណកម្ម ដូចគ្នានឹងអ្នកភូមិទូទៅដែរ ។

នៅក្នុងបញ្ចប់នៃឯកសារនេះ វាគួរតែមានកន្លែងសំរាប់ចុះហត្ថលេខា និងបោះត្រាដោយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ជាតិភូមិ ប្រធានឃុំ
អភិបាលស្រុក ប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ និងអភិបាលខេត្តផងដែរ ។ ច្បាប់ចម្លងនូវបទ បញ្ជាដែលក្នុងដែលបានចុះហត្ថលេខានេះ
ហើយផល់អោយភូមិជិតខាង ។

តារាងប្រមូលត្រួតពិនិត្យសំណាកប្រតិបត្តិការបង្កើនផលិតភាពក្នុងដំណើរការដើម្បីឱ្យមានលក្ខណៈប្រសើរឡើង

ប្រភេទដី	ឈ្មោះក្បួន តំបន់	កង	រួម	អ្នកណាខ្លះ អាចប្រើប្រាស់តំបន់នេះ?	អីខ្លះត្រូវ អន្ទាតិ?	អីខ្លះត្រូវ ហាមឃាត?	តើអីទៅជាគំនិតប្រមូល ផល ការការពារ សំរាប់ថ្ងៃអនាគត?
តំបន់ព្រៃ							
ព្រៃកប់ខ្លោច							
ព្រៃអារក្ស							
តំបន់ការពារ ផ្សេង							
ព្រៃលិចទឹក							
ព្រៃឯកជន							
ព្រៃឈើ សហគមន៍							
ព្រៃបស្សី							
ព្រៃគម្លាត							
ព្រៃផ្សេង							
តំបន់នេសាទ							
បឹង							
ត្រពាំង							
វាលភក							
ទន្លេ							
សឹង							
អូរ							
វាលស្រែ							
តំបន់នេសាទ ផ្សេង							
កសិកម្មតំបន់ ខ្ពង់រាប							

ខី ផែនការសកម្មភាពគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិក្នុងភូមិ

សកម្មភាព១១៤	របៀប	អ្នកទទួលខុសត្រូវ	តំរូវការនៃសកម្មភាព ការកត់សំគាល់

ជាបន្ថែមទៅលើតារាងខាងលើ ព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីការប៉ាន់ប្រមាណនូវពេលវេលាសំរាប់សកម្មភាពនីមួយៗ ភាពខុសគ្នារវាង ស្វ័យសកម្មភាព និងសកម្មភាពគាំទ្រពីខាងក្រៅព្រមទាំងកតាចង្កូលបង្ហាញ បសនស្សន៍ផ្សេង គួរតែបញ្ចូលទៅក្នុងផែនការ ការងារ ។

គោលការណ៍ណែនាំសីការចូលរួមធ្វើសារពើភណ្ឌព្រៃឈើនិងជលផល

ក៏ ការចូលរួមធ្វើសារពើភណ្ឌព្រៃឈើ

វិធីសាស្ត្រចូលរួមធ្វើសារពើភណ្ឌព្រៃឈើនេះ ត្រូវបានអនុវត្តសាកល្បងក្នុងគំរោង ការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ របស់ អង្គការ ធារី ខេត្តសៀមរាប ហើយត្រូវបានធ្វើបទបង្ហាញដោយលោក ប្រាក់ ម៉ារីណា ក្នុងសិក្ខាសាលាលើក ទី៤ សីការ ចូលរួមធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីដែលបានប្រព្រឹត្តទៅនៅភ្នំពេញ ពីថ្ងៃទី ១៥-១៦ ខែ មីនា ឆ្នាំ ២០០១ ។

ការប៉ាន់ប្រមាណអំពិលក្នុងខណ្ឌ និងផលិតភាពរបស់ធនធានធម្មជាតិមានសារៈសំខាន់ណាស់ចំពោះផែនការគ្រប់គ្រង ។ នៅក្នុង សហគមន៍ព្រៃឈើ ការចូលរួមប៉ាន់ប្រមាណធនធានត្រូវបានប្រើប្រាស់ដើម្បីបង្កើតនូវព័ត៌មានចាំបាច់ សំរាប់ការរៀបចំធ្វើ ផែនការគ្រប់គ្រង ។ វាគឺជាសារពើភណ្ឌអំពិលក្នុងខណ្ឌព្រៃឈើ និងក្រុមបង្កើតទៅលើកំរិតនៃផលិតភាពព្រៃឈើ ប្រមាណប្រកបដោយនិរន្តរភាពទាំងផល និងអនុផលព្រៃឈើ ។ ការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃទៀងទាត់លើសកម្មភាពគ្រប់គ្រង ទាំងនោះ ត្រូវបានគេប្រើប្រាស់ដើម្បីវិនិច្ឆ័យទៅលើកំរិតនៃការប្រមូលផលឱ្យធានានូវនិរន្តរភាព ។

១ គោលបំណង

គោលបំណងនៃការចូលរួមធ្វើសារពើភណ្ឌព្រៃឈើ គឺដើម្បីប៉ាន់ស្មាននូវគុណភាព និងលក្ខខណ្ឌធនធានព្រៃឈើតាមរយៈភ្នែក អ្នកប្រើប្រាស់ និងធ្វើឱ្យឈានទៅដល់ការបង្កើតផលព្រៃឈើប៉ុន្មាន ដែលអាចដកហូតដោយនិរន្តរភាព ។ រាល់ ព័ត៌មានដែលបានប្រមូលនិងបានកត់ត្រាទុក គឺជាព័ត៌មានដែលត្រូវការសំរាប់រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង និងអនុវត្ត ។

២ វិធីសាស្ត្រ

អ្នកសំរបស់រួមម្នាក់ដែលបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល ធ្វើការជាមួយសមាជិកសហគមន៍មូលដ្ឋាន ហើយសំរបស់រួមឱ្យមានការ ពិភាក្សានៅពេលដើរឆ្លងកាត់នានា ។

២.១ ការរៀបចំសំរាប់ការងារនៅមូលដ្ឋាន

- ពិនិត្យឡើងវិញនូវរាល់ព័ត៌មានដែលមានស្រាប់ដែលបានមកពីការសិក្សាពីមុន ជាពិសេសករណីសិក្សា អំពីសហគមន៍ព្រៃឈើ ការប្រើប្រាស់ធនធាន (ការប្រើប្រាស់ដី ប្រព័ន្ធកសិកម្ម ដំណោះស្រាយទំនាស់
- កំណត់នូវចំនួនសរុបនៃអ្នកប្រើប្រាស់ (ចំនួនគ្រួសារ
- កំណត់គោលបំណងអ្នកប្រើប្រាស់ចំពោះការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ (ព្រៃផលជល ព្រៃជំនឿ ផលចំណូល
- រៀបចំផែនទីប្រទេសព្រៃឈើ ផែនទីប្រើប្រាស់ដី និងផែនទីបែងចែកដី
- កំណត់នូវវេចនាសម្ព័ន្ធក្នុងមូលដ្ឋានដែលមានស្រាប់

- ពិនិត្យឡើងវិញនូវរាល់គោលបំណង ដំណើរការ និងជំហាននានានៃការធ្វើសារពើភ័ណ តួនាទី និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងចំណោមសមាជិកក្រុមការងារនៅមូលដ្ឋាន ។

២២ ការរៀបចំសហគមន៍សំរាប់ធ្វើសារពើភ័ណ៧

- កំណត់នូវអ្នកតំណាងចំនួនប្រហែល ៣០ នាក់ ដោយរាប់បញ្ចូលគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើប្រធានភូមិ គណ្ឌីកម្មការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ និងអ្នកភូមិ
- ពិនិត្យឡើងវិញនូវទស្សន្សីនៃសហគមន៍ព្រៃឈើជាមួយក្រុម និងគោលបំណងព្រមទាំងតំរូវការសំរាប់ធ្វើ សារពើភ័ណព្រៃឈើដោយមានការចូលរួម
- ណែនាំ និងពិភាក្សាអំពីវិធីសាស្ត្រនៃការធ្វើសារពើភ័ណដោយមានការចូលរួមជាមួយអ្នកភូមិ
- ជ្រើសរើសតំណាង ១២រូប ពីគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ ប្រធានភូមិ គណ្ឌីកម្មការអភិវឌ្ឍន៍ ភូមិ និងអ្នកភូមិដើម្បីចូលរួមក្នុងការធ្វើសារពើភ័ណព្រៃឈើ

២៣ ការចូលរួមធ្វើផែនទី

- ការចូលរួមធ្វើផែនទីពង្រាងដើម្បីសំរួបសំរួលដល់ការពិភាក្សាអំពីការប្រើប្រាស់ធនធានពិមុន បច្ចុប្បន្ន និងអនាគត (តើអ្វីខ្លះ និងកន្លែងណា? អ្នកណាជាអ្នកប្រើប្រាស់?
- កំណត់ទីតាំងសំខាន់ និងឈ្មោះនៃទីតាំងទាំងនោះ (ប្រភពទឹក សាលារៀន ផ្លូវ បឹង វាលស្មៅ...
- សំភាសន៍ពាក់កណ្តាលផ្លូវការ ដោយប្រើតារាងត្រួតពិនិត្យ ដើម្បីញែកអោយដាច់នូវការប្រើប្រាស់ធនធាន ក្នុងចំណោមអ្នកប្រើប្រាស់ទាំងនោះ

២៤ ការបែងចែកប្រភេទ និងឡូត៣

តំបន់ព្រៃនិមួយត្រូវបានចែកជាប្លុក និងឡូត៣ដូចគ្នា ដោយផ្អែកទៅលើប្រភេទ និងផលិតភាពរបស់ព្រៃ ។ ការបែងចែកត្រូវធ្វើឡើងតាមរបៀបការពិភាក្សាជាមួយតំណាងសហគមន៍ និងព្រាងផែនទី ។ រូបថតពីលើអាកាសគួរតែត្រូវបានប្រើប្រាស់ ប្រសិនបើអាចព្រោះវាអាចធ្វើអោយងាយស្រួលដល់ដំណើរការ និងជួយអោយប្រសើរឡើងនូវគុណភាពការងារ ។

- សំរួបសំរួលសហគមន៍ដើម្បីបែងចែកប្លុក និងឡូត៣លើផែនទីពង្រាង
- ជួយសហគមន៍កំណត់គោលបំណងគ្រប់គ្រងប្លុក និងឡូត៣ (តើធនធានមួយណាមានសារៈសំខាន់ជាងគេ
- កំណត់ឈ្មោះប្លុក និងឡូត៣នៅមូលដ្ឋាន

២៥ ការធ្វើសារពើភ័ណ៧នៅតាមមូលដ្ឋាន

អ្នកសំរួបសំរួល និងអ្នកតំណាងសហគមន៍ ត្រូវរៀបចំពេលវេលាដើម្បីធ្វើសារពើភ័ណធនធាន ។ របៀបពេលវេលាត្រូវធ្វើគឺ អាស្រ័យទៅលើទំហំព្រៃ និងចំនួនប្លុក ប្រភេទព្រៃ ។ សារពើភ័ណត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយការដើរជាក្រុមចូលទៅក្នុងប្លុក និមួយ ហើយបន្ទាប់មកធ្វើការជ្រើសរើសទីតាំងមួយសំរាក និងពិភាក្សា នូវអ្វីដែលពួកគេបានឃើញ ។ អ្នកសំរួបសំរួលបាន ធ្វើការសំរួបសំរួលការពិភាក្សានេះ ហើយកត់ត្រានូវរាល់ព័ត៌មានជាមួយលេខរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រង ។ ប្លុកនិមួយត្រូវរៀបរាប់

- គោលបំណងនៃការគ្រប់គ្រង
- ការពណ៌នាទូទៅអំពីព្រៃ និង ប្រវត្តិនៃការប្រើប្រាស់
- ពណ៌នាទូទៅអំពីដី បង្កាន់លេខា បទដ្ឋភាពផ្សេង

- ការប្រើប្រាស់បច្ចុប្បន្ន (ស្មៅសំរាប់ចំណីសត្វ ការនេសាទ....
- អាយុមធ្យមនៃដើមឈើតាមប្រភេទសំខាន់
- កំពស់មធ្យមនៃដើមឈើប្រភេទសំខាន់
- ចំនួនដើមឈើជាមធ្យមក្នុងមួយហិកតា គិតតាមប្រភេទឈើ
- ពណ៌នាពីដំណុះឈើ (តាមប្រភេទ
- រាយមុខរាល់ផលិតផលសេដ្ឋកិច្ចនៅក្នុងប្តូក
- រាយមុខការប្រើប្រាស់ព្រៃផ្សេងទៀត

ចំពោះប្តូកនិមួយសមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់ ត្រូវបានស្នើអោយធ្វើការប៉ាន់ស្មានថា តើផលិតផលនិមួយដែលពួកគាត់គិត ថាអាចដកហូតរៀងរាល់ឆ្នាំ ដោយមិនធ្វើអោយប៉ះពាល់ បន្ទុកខាតដល់ព្រៃនោះ?

គួរតែឈានដល់ការឯកភាព និង កត់ត្រានូវរាល់ការប៉ាន់ស្មានសំរាប់ឆ្នាំ

- អុស
- បង្កោល
- សសរធ័រ
- ឈើហុប
- ផៅ
- បស្សី
- រុក្ខជាតិឱសថ
- អនុផលផ្សេងទៀត

សំរាប់ប្តូកនិមួយការពិភាក្សាអាចត្រូវបានចំណាយរយៈពេល ១ ទៅ ២ ម៉ោង នៅទីតាំងកណ្តាលនៃប្តូក ហើយការងារនេះត្រូវធ្វើ បន្ថែមទៀតដោយការដើរផង និងពិភាក្សាផងនូវអ្វីដែលប្រជាជនបានឃើញដើម្បីធ្វើការកែសំរួលឡើងវិញនូវសារពើភ័ណ លំអិតនេះ ហើយផ្សេងទៀតនូវប្តូកពិតប្រាកដលើផែនទី និងការគ្រប់គ្រងទៅអនាគត ។

២៦ ការប្តូរការងារក្រោយចុះផលរៀងរាល់

បន្ទាប់ពីការធ្វើសារពើភ័ណលំអិត នៅតាមប្តូកនិមួយបានចប់សព្វគ្រប់ហើយនោះ ការប្រជុំទូទៅមួយ គួរត្រូវបានរៀបចំឡើង ជាមួយគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងសមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀត ដើម្បីធ្វើការពិភាក្សាអំពីលទ្ធផលនៃការធ្វើសារពើភ័ណ ដើម្បីទៅរកការឯកភាពគ្នាលើលទ្ធផល និងដើមគំនិតរៀបចំផែនការគ្រប់គ្រង ។ ធ្វើសារពើភ័ណលំអិតក្នុងប្តូកនិមួយគួរតែ សរសេរអោយបានច្បាស់លាស់ ហើយត្រូវបញ្ចូលក្នុងផែនការគ្រប់គ្រង ។ តាមរយៈការសារពើភ័ណនេះ អ្នកអាចនូវផែនការគ្រប់គ្រង គួរតែមានរូបភាពច្បាស់លាស់របស់ព្រៃឈើ ព្រោះវាជាលក្ខខណ្ឌ និងសកានុពលនៃផលិតភាពព្រៃ ។

២៧ ការកែសំរួលឡើងវិញ

ការចូលរួមត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃគួរតែធ្វើឡើងជារៀងរាល់ឆ្នាំ ហើយកំរិតនៃការប្រមូលផល និងលក្ខខណ្ឌព្រៃឈើគួរតែ ត្រួតពិនិត្យអោយបានដិតដល់ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងគួរតែពិនិត្យឡើងវិញជារៀងរាល់ឆ្នាំ និងកែសំរួលទៅតាមសកម្មភាព ជាក់ស្តែង និងបទពិសោធន៍ដែលទទួលបាន ។

៣ ការបណ្តុះបណ្តាលនៃអ្នកសំរាប់សំរួល

ការិយាល័យក្រុមប្រឹក្សា-ប្រមាញ់ដែលនៅតាមបណ្តាខេត្តនីមួយៗ គួរតែកំណត់នូវសមត្ថកិច្ច និងជំនាញដល់បុគ្គលិកដើម្បីអោយពួកគេ ក្លាយទៅជាអ្នកជំនាញផ្នែកសារពើភ័ណព្រៃឈើនៅក្នុងខេត្ត ។ បុគ្គលិកទាំងនេះ គួរតែត្រូវបានបណ្តុះបណ្តាលនូវបច្ចេកទេស សារពើភ័ណ និងអនុវត្តរបៀបវារៈតែពូជអាចប៉ាន់ស្មានពីទំហំ និង មាឌឈើឱ្យបានច្បាស់លាស់ដោយភ្នែករបស់គេ ។ អ្នកជំនាញ សារពើភ័ណព្រៃឈើទាំងនេះ គួរតែផលនូវការបណ្តុះបណ្តាលផ្នែកសារពើភ័ណព្រៃឈើដល់អ្នកសំរាប់សំរួលដែលធ្វើការតាម ខេត្តនីមួយៗ ។

ឡូត៍៣គំរូសំរាប់អនុវត្តជាក់ស្តែងគួរតែបង្កើតឡើងដើម្បីផលនូវអោយអ្នកសំរាប់សំរួលយល់ដឹងច្បាស់លាស់អំពី ការធ្វើសារពើភ័ណធនធាន និងមាឌឈើពិតប្រាកដនៅក្នុងតំបន់ព្រៃដែលប្រគល់អោយ ។ ការងារនេះធ្វើឡើងដើម្បីសំរួលដល់ ភ្នែក និងគំនិតប្រាជ្ញរបស់ពួកគេ សំរាប់សំរួលការធ្វើសារពើភ័ណលំអិតជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

បញ្ហាសំខាន់មួយទៀតនៅក្នុងការធ្វើសារពើភ័ណព្រៃនោះគឺ ជាការវាស់សង់នូវសមត្ថភាព បរិវត្តន៍និរន្តរភាពនៃទិន្នផល ។ វាជា ការចាំបាច់ណាស់ ចំពោះពេលមានខ្លះសិរិចទំនាក់ទំនងក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ន រវាងការផ្គត់ផ្គង់ការឈើ និងផលិតផលព្រៃឈើ ផ្សេងទៀត ។ ការធ្វើអង្កេតថ្មីនេះ ដែលធ្វើឡើងនៅតាមបណ្តាខេត្តនៃប្រទេសកម្ពុជាបានផលនូវទិន្នន័យដែលគួរអោយចាប់ អារម្មណ៍អំពីការប្រើប្រាស់ឈើអុស និងផលិតភាពឈើក្នុងស្រុក (Degen, et al 2000) ការសិក្សាទៅលើគ្រួសារគំរូចំនួន ៨១៥ គ្រួសារនៅក្នុងខេត្តកំពង់ឆ្នាំង បានបង្ហាញថា ក្នុងមួយឆ្នាំ មួយគ្រួសារត្រូវការអុសដុត ជាមធ្យមដល់ទៅ ៥.២៧ តោន ។

រង្វាស់ផលិតភាពតាមតំបន់ព្រៃបានផលនូវលទ្ធផលដូចខាងក្រោម៖

- ព្រៃលិចទឹក - 4,4 t/ha/ឆ្នាំ
- ព្រៃជ្រះស្លឹក - 3,1 t/ha/ឆ្នាំ
- ព្រៃឈ្មោះ - 1,4 t/ha/ឆ្នាំ
- ព្រៃគម្ពោធ - 1,2 t/ha/ឆ្នាំ
- ព្រៃឈ្មោះលិចទឹក - 1,4 t/ha/ឆ្នាំ
- ព្រៃស្រោង - 5,7 t/ha/ឆ្នាំ

៥ ការចូលរួមធ្វើសារពើភ័ណ៧៧ផលផល

នេះជាឧទាហរណ៍ សិរិចសហគមន៍ផលផលតាមតំបន់ឆ្នេរ ដែលបានផលដោយគំរោង ការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាងដោយ មានការចូលរួម ឡើយខ្សែជ្រុង ក្នុងខេត្តកោះកុង។

សហគមន៍ផលផលតំបន់ឆ្នេរបានដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់នៅក្នុងជីវភាពរស់នៅ និងជាអាយុជីវិតរបស់អ្នកភូមិ ។ ភូមិបានចូលរួម យ៉ាងសកម្មភាពនៅក្នុងការធ្វើនេសាទ តាំងពីកូនក្មេង មនុស្សជំទង់ និងមជ្ឈឹមវ័យ ។ ទោះបីជាការគ្រប់គ្រងវិស័យផលផលជា ផ្នែកនៃដំណើរការផែនការប្រើប្រាស់ដីក៏ដោយ តែវាជាទំនាក់ទំនងថ្មីមួយនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា ។ ការចាប់អារម្មណ៍នោះគឺជា គំរូមួយចំនួននៃការអភិវឌ្ឍសហគមន៍ផលផលប្រកបដោយជោគជ័យ (ជាទូទៅបានបង្កើតឡើងដោយមានអ្នកជួយសំរួល សំរួលពីខាងក្រៅ ។

នៅក្នុងឧទាហរណ៍ជាតិរាម សហគមន៍បានបង្កើតក្រុមនេសាទភូមិដោយផ្អែកលើប្រភេទនៃឧបករណ៍នេសាទ ហើយបន្ទាប់មកធ្វើ ការប្រើសតាំងគណ្យិកម្មការនេសាទភូមិ ។ គេបានបង្កើតនូវបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងដើម្បីអនុវត្តក្នុងសហគមន៍នេសាទតំបន់ឧទាហរណ៍ រាម ហើយសកម្មភាពការល្បាត និងជំរុញនូវការអនុវត្តបទបញ្ជានេះ ដោយធ្វើការជាមួយឧទ្យានុរក្ស និងភ្នាក់ងារបច្ចេកទេស នានាដើម្បីការពារតំបន់នេះ ។ ទោះបីជាគំរោងនេះ

ទទួលបាននូវជោគជ័យយ៉ាងណាកដោយ កពុំមានបទដ្ឋានច្បាប់ណាមួយ គាំទ្រដល់សកម្មភាពទាំងនេះដែរដូចជា លក្ខណ៍ប្រែកម្រិត
ការបង្កើតសហគមន៍ទាក់ទងនឹងបញ្ហាគ្រប់គ្រងធនធាននោះ គឺពុំ ទាន់បានទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅឡើយ ។
មានតែនៅពេលអនុក្រឹត្យជលផលថ្មីត្រូវបានអនុវត្តទេ ទើបទទួលស្គាល់សហគមន៍ នេះជាផ្លូវការចំពោះសិទ្ធិក្នុងការរៀបចំ និងការពារធនធានរបស់ពួកគាត់ ។

នៅក្នុងតំបន់ដែនជម្រកសត្វព្រៃពាសក្រសោប គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងភូមិចំនួន ២ ។
អ្នកភូមិទាំងនោះបានការបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំគ្រប់គ្រងធនធាន ហើយពួកគាត់កំពុងតែអនុវត្តន៍នូវសកម្មភាពជាបន្តបន្ទាប់ដូចជា
ការអនុវត្តន៍ច្បាប់ទាំងអស់គ្នាជាមួយឧទ្យានរុក្ខ ក្នុងការដាំដើមកោងកាងឡើងវិញនិងការកាត់បន្ថយសកម្មភាព ផលិតធូលី ។ សម្ពាធអតិថិជន
ពិសេសអ្នកមានអំណាច សហគមន៍ដាក់កំហិតដោយខ្លួនឯង ចំពោះការប្រើឧបករណ៍នេសាទ និងទំហំសំណាញ់ ។

សំរាប់ក្រុមចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃកោងកាង គឺវាត្រូវចំណាយពេលវេលាដើម្បីធ្វើការពិចារណាទៅលើបញ្ហាគ្រប់ គ្រងជលផល
(ប្រហែលដោយសារតែត្រីជាធនធានធម៌តម្លៃ ហើយជាបញ្ហាសំបុក ។ អ្នកភូមិ និងអ្នកសំរបសំរួលត្រូវមាន
ពត៌មានជាមូលដ្ឋានមុនពេលចាប់ដើមគ្រប់គ្រងជលផល ។

ពេលដែលធ្វើការចាប់ដើមគ្រប់គ្រងជលផល តំរោងបានសួរថា តើវិធីសាស្ត្រណាខ្លះដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹង ការគ្រប់គ្រងជលផល? សកម្មភាពសំខាន់មួយគឺ
ទាំងអ្នកសំរបសំរួល និងសហគមន៍ ជាអ្នកចូលរួមលេងល្បែងនេសាទ ។ ល្បែងនេះបានបង្ហាញយ៉ាង
ច្បាស់នូវអ្វីដែលកើតឡើងក្នុងតំបន់មានការនេសាទហួសកំរិត ហើយមិនអាចចូលរួមដើម្បីចាប់ដើមគិតអំពីការគ្រប់គ្រងតំបន់ នោះយ៉ាងដូចម្តេច ។
នេះគឺជាមធ្យោបាយមួយយ៉ាងពិសេសដើម្បីបង្ហាញនូវគំនិតពីការគ្រប់គ្រងជលផលក្នុងសហគមន៍ ។

សកម្មភាពនេសាទ្យី លេងនេសាទ

ល្បែងនេសាទនេះ គឺប្រហាក់ប្រហែលទៅនឹងសកម្មភាពនេសាទមួយ ។ អ្នកចូលរួមត្រូវបានបែងចែកជា ៣ ក្រុមហើយក្រុម
នីមួយៗត្រូវបានគេផ្តល់នូវសំភារៈដូចខាងក្រោម៖

- ចំនួនស្មើគ្នានៃគ្រាប់ស្រូវលាយពណ៌ ដូចជា ពណ៌ទឹកក្រូច ពណ៌ស ពណ៌បៃតង (ដោយរៀបជា ត្រីពេញវ័យ ត្រីជំទង់ និងត្រីតូច
- ក្រដាសពណ៌បៃតង តំណាងនូវជីវកម្រិត
- ក្រដាសផ្កាឆាយ
- ម៉ាស៊ីនគិតលេខ

គ្រាប់ពូជត្រូវបានពង្រាយនៅលើក្រដាសពណ៌បៃតង បន្ទាប់មកបង្កើតជាអ្នកនេសាទចាប់ត្រីចេញ ។ ក្រុមនីមួយៗរក្សា រយៈពេលប៉ុន្មានក្នុងការចាប់នេះ
ឧទាហរណ៍ ១០ វិនាទី ១ នាទី ។ អ្នកនេសាទត្រូវតែធ្វើការចាប់ត្រីតាមតាមពេលកំណត់ ។ ខួបនៃការនេសាទនីមួយៗត្រូវបានគេគិតរយៈពេលមួយឆ្នាំ ។
ក្នុងពេលបញ្ចប់នេសាទ ឧទាហរណ៍ដូចជាពេលកំណត់បានមក ដល់អ្នកនេសាទត្រូវកត់ត្រាចំនួនត្រីដែលចាប់បាននៅលើក្រដាសផ្កាឆាយ
ហើយគណនាស្របតាមតំលៃនៃត្រីចាប់បាន ។

ឧទាហរណ៍៖ ក្រុមមួយពន្យល់ស្របទៅលើតំលៃដូចខាងក្រោម៖

ឆ គ្រាប់ពូជពណ៌ទឹកក្រូច = ត្រីពេញវ័យ = តំលៃ ២០ រៀល

ឆ គ្រាប់ពូជពណ៌ស = កូនត្រី = តំលៃ ១០ រៀល

ឆ គ្រាប់ពូជពណ៌ខៀវ = ត្រីជំងឺ = តំលៃ ៥ រៀល

ទាហរណ៍១

ឈ្មោះរបស់អ្នកនេសាទ នីន ណុង

ត្រីដែលចាប់បាន

ពេញវ័យ = ១៥ គ្រាប់ពូជ ឬ ២០ = ៣០០

កូនតូច = ៣០ គ្រាប់ពូជ ឬ ១០ = ៣០០

ជំងឺ = ១៧ គ្រាប់ពូជ ឬ ៥ = ៨៥ សរុប ៦៨៥

នីតិវិធីនេះត្រូវធ្វើដដែលៗបាន ៣ដង ។ នៅចុងបញ្ចប់នៃខួបទី ៣ អ្នកចូលរួមត្រូវបានស្នើឱ្យកត់ត្រានូវការចាប់ និង ការគណនាចំនួនត្រី ដោយប្រើតារាងដូចខាងក្រោមៗ

ឆ្នាំ	បរិមាណត្រីដំបូង			បរិមាណត្រីចាប់សរុប			បរិមាណត្រីចុងបូប		
	ពេញវ័យ	ជំងឺ	កូនតូច2	ពេញវ័យ	ជំងឺ	កូនតូច2	ពេញវ័យ	ជំងឺ	កូនតូច2
១	៤០	៤០	៤០	១៥ = ៣៥*	៣០ = ១០	(៤០-១៥ = ២៥**	(៤០-៣០	(៤០-១៧	
២	១០៣៥ =៤៥	២៣**	៣៥*						

ក្នុងការគណនាបរិមាណត្រីសរុបរយៈពេល ២ ឆ្នាំ អ្នកចូលរួមត្រូវពន្យល់នូវអនុវត្តដូចខាងក្រោមៗ

- ឆ្នាំបនបនាប់ ត្រីតូចដែលនៅសល់ធំជាតំលៃជំងឺ ។ កត់ត្រាបរិមាណត្រីតូចដែលនៅសល់ទៅជាត្រីជំងឺនៅឆ្នាំទី២ ។
- ត្រីពេញវ័យទាំងអស់ ដែលគេមិនទាន់ចាប់បានបង្កើតកូនចំនួនទ្វេដង ឧ.ចំនួន២ដង ។ កត់ត្រានូវចំនួនកូនត្រីតូចថ្មី ទាំងនោះនៅឆ្នាំទី២ ស្មើទៅនឹងចំនួនត្រីពេញវ័យដែលនៅសល់កាលពីឆ្នាំមុន ។
- ត្រីជំងឺដែលមិនទាន់ចាប់ រីកធំជាតំលៃពេញវ័យ ។ បន្ថែមចំនួនត្រីជំងឺនៅសល់ទៅក្នុងចំនួនត្រីពេញវ័យពីឆ្នាំទី១ ។ កត់ត្រានូវលទ្ធផលទាំងនេះជាត្រីពេញវ័យនៅឆ្នាំទី ២ ។

បនាបពីអ្នកចូលរួមបានបញ្ចប់នូវល្បែងនេសាទនេះ តំណាងនៃក្រុមនិមួយៗត្រូវបានស្នើអោយធ្វើបទបង្ហាញនូវលទ្ធផលដែល ទទួលបាន ។

សំនួរសំខាន់២ចំពោះអ្នកសរុបសរុបៗ

- តើអ្នកនឹងពណ៌នានូវនិន្នាការក្នុងបរិមាណត្រីយ៉ាងដូចម្តេច ?

- ប្រសិនបើមាននិន្នាការថយចុះ តើអ្នកគិតថាវាបណ្តាលមកពីមូលហេតុអ្វី ?
- តើត្រូវដោះស្រាយចំពោះស្ថានភាពតំហយចុះនូវបរិមាណត្រីនេះយ៉ាងដូចម្តេច ?

សកម្មភាពសំខាន់ៗផ្សេងទៀតក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលនោះគឺការត្រួតពិនិត្យសកម្មភាពចាប់ត្រី ។ អ្នកភូមិអាច ចូលរួមយ៉ាងសកម្មក្នុងកិច្ចការនេះ ហើយគំនូសតាងផ្សេងៗអាចគូសឡើង និងតំកល់ទុកនៅក្នុងភូមិដើម្បីបង្ហាញពីប្រភេទផ្សេងគ្នា និងបរិមាណត្រីដែលបានចាប់ ព្រមទាំងតំលៃផងដែរ ។ ជាច្រើនខែបន្ទាប់ពីការប្រមូលទិន្នន័យមក អ្នកភូមិនឹងមានគំនិតល្អលើ ធនធានរបស់ពួកគេ ហើយបន្ទាប់មកពួកគេអាចចាប់ផ្តើមរៀបចំផែនការដូចជាៗ តំបន់ណាខ្លះត្រូវការការពារ ប្រភេទត្រីណាត្រូវ ការពារ ថែទាំទាំងពង្រាងនូវផែនការគ្រប់គ្រងធនធានជលផលទៀតផង ។

ការត្រួតពិនិត្យការចាប់ត្រី

ឈ្មោះអ្នកស្រាវជ្រាវ

ខែពេញបូរមី ប៉ខែដើមឆ្នាំ

អ្នកនេសាទ

ប្រភេទឧបករណ៍នេសាទ

ភូមិ

ទុក (ទុកថែវី ម៉ាស៊ីន)

ទីកន្លែងនេសាទ

កាលបរិច្ឆេទ

ប្រភេទត្រី	ទំងន់	ភាគរយ	តំលៃចាប់	កំណត់សំគាល់

ជាថ្មីម្តងទៀត ទិន្នន័យខ្លះមានទំនាក់ទំនងរវាងការផ្គត់ផ្គង់ និងតំរូវការ ។ ចំពោះការនេសាទត្រី គឺទាមទារអោយមានពង្រាង

នូវរាល់ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍នេសាទ ។ ការសិក្សាថ្មីនេះនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជាបានផលនូវតួលេខដូចខាងក្រោម ១ឌុនេនេ តេ លេ ។ ២០០០ប៊ូ

ផលិតភាពត្រីនៅតាមវាលស្រែ គឺប្រហែលជា ២៥-២៦ គ.ក្រ.ហ.ត.ឆ្នាំ

អត្រាប្រើប្រាស់ត្រីជាមធ្យមគឺ ៦៧ គ.ក្រ.បរិមាណ.ឆ្នាំ

(ច្រើនជាង ៧៥% នៃប្រពន្ធអ៊ីនសត្វដែលបិរភោគនៅតាមជនបទ

ឧទាហរណ៍រចនាសម្ព័ន្ធផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ

ឧទាហរណ៍ខាងក្រោមបរិយាយយ៉ាងលម្អិត និងសាកល្បងក្នុងគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានដោយមានការចូលរួមក្នុងតំបន់បឹង ទន្លេសាប ១៨៧៥ ខេត្តសៀមរាប ។

ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ

១ ទំរង់ព្រៃឈើ

- ឈ្មោះសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ទីតាំង
- ស្ថានភាពសង្គមសេដ្ឋកិច្ច
- ព្រំប្រទល់លក្ខណ៍រូបសាស្ត្រ និងធម្មជាតិ
 - ខាងលិច
 - ខាងកើត
 - ខាងជើង
 - ខាងត្បូង
- ផែនដីសរុប និងផែនដីបែងចែកតាមតំបន់
- លក្ខខណ្ឌព្រៃឈើ
- ដំណុះឈើ

២ ផែនទីព្រៃឈើ

៣ ប្រវត្តិព្រៃឈើ និងទំលាប់នៃការគ្រប់គ្រង

៤ ការបែងចែកជាប្រភេទ និងរៀបរាប់លំអិតក្នុងប្រភេទ

ប្រភេទទី ១	ប្រភេទទី ២
ឈ្មោះ	ឈ្មោះ
ព្រំប្រទល់	
ផែនដី	

គោលបំណង៖

.....

ប្រភេទព្រៃឈើ៖

ប្រភេទឈើសំខាន់៖

- លក្ខខណ្ឌនៃដំណុះឈើ៖
- លក្ខខណ្ឌព្រៃឈើ៖
- លក្ខខណ្ឌដី៖
- សកម្មភាពគ្រប់គ្រង៖
- បទបញ្ញត្តិ និងការបែងចែកផល៖

៥ ការរៀបចំការងារ

- ការបរិច្ចាគ៖
- ការរំលោភ៖
- ឈើហុប្បិ៖
- អុស៖
- បង្គោល៖

៦ សកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ព្រៃឈើ

- ការរៀបចំផ្ទាល់៖
- ការដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញ៖
- សកម្មភាពអភិវឌ្ឍផ្សេងៗ៖

៧-ការប្រើប្រាស់ធនធាន និងការផលិតដោយព្រៃឈើ

ប្រភេទផលិតផលព្រៃឈើ	គោលការណ៍សំរាប់ធ្វើអាជីវកម្ម	កំណត់សំគាល់
ឈើបុប្ផី អុស្សី ផ្លែឈើព្រៃ ផ្សិត វល្លៗ		

ជី សកម្មភាពគ្រប់គ្រង

- គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
- កំណត់ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារ
- ដាក់ផ្លាកសញ្ញា
- សកម្មភាពត្រួតពិនិត្យ ត្រួតពិនិត្យអ្វី ដូចមេច ពេលណា ទីណា?

យនការដោះស្រាយទំនាស់

យនការដោះស្រាយទំនាស់ជាដំណើរការមួយដែលភាគីពិរ បច្ចេនធ្វើឱ្យស្ថានភាពរបស់ពួកគេប្រសើរឡើង ដោយសហការណ៍ (ពិភាក្សាមិនផ្លូវការ បន្ទុវការ ផ្អែកលើការសម្រុះសម្រួលទាំងសងខាង (២) ។

ទំរង់នៃការដោះស្រាយមាន ១១ទៅ៤

- ការចរចាតាមទំលាប់
- អ្នកសម្របសម្រួល (ជំហរអព្យាក្រឹត ផ្អែកលើគោលការណ៍គ្រឹះទទួលខុសត្រូវ ហើយគោរពអាជ្ញាធរ បែបទំនៀមទំលាប់
- តុលាការបែបបុរាណ
- តុលាការបែបសម័យ

ប្រភេទនៃទំនាស់

ក្នុងផែនការប្រើប្រាស់ដីនៅកម្ពុជា ដែលទំនាស់ជាច្រើនប្រភេទទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដី និងធនធាន អាចជា្យ

- ទំនាស់រវាងបុគ្គលក្នុងភូមិតែមួយ
- ទំនាស់រវាងក្រុមមួយបច្ចេនក្នុងភូមិតែមួយ
- ទំនាស់រវាងអ្នកភូមិមួយនិងអ្នកភូមិមួយទៀតពីសហគមន៍ជិតខាង បអ្នកចល័តតាមរដូវកាល
- ទំនាស់រវាងអ្នកភូមិមួយនិងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាននិងអ្នកដឹកនាំរបស់គេ
- ទំនាស់រវាងអ្នកភូមិនិងអ្នកក្រៅផ្សេងទៀត ដូចជាទាហានបានរំសាយ ប ទាហាន នគរបាល អ្នកជំនួញមានអំណាច បពួកឈ្មួញ

ក្រោមលក្ខខណ្ឌនៃទ្រទេសកម្ពុជាទំនាស់ភាគច្រើនកើតឡើងរវាងអ្នកភូមិនិងអ្នកខាងក្រៅ ហើយញឹកញាប់ច្រើនកើតមានជាមួយបុគ្គលមានអំណាចបក្រមហុសរបស់គេ ។

យនការដោះស្រាយទំនាស់សំខាន់គឺ ពិភាក្សាចំពោះមុខជាមួយគណ្យកម្មការ សម្របសម្រួល សងការខូចខាត បែងចែកផល ប្រយោជន៍ គ្រប់គ្រងរួមគ្នា វិមជ្ឈការ តម្លាភាព សម្រុះសម្រួលដោយអ្នកសម្របសម្រួលអព្យាក្រឹត្យ អនុវត្តន៍តាមច្បាប់ យល់ច្បាស់ ពិសោធន៍ច្បាប់ ។ល ។

ក្នុងករណីទី១ និងទី២ យនការដោះស្រាយទំនាស់គួរតែត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងភូមិដោយខ្លួនឯង ហើយក្នុងករណីទំនាស់ដី បធនធានបនាបំបន្សំ គួរមានការចូលរួមពីគណ្យកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានដែលជាប់ឆ្នោត និងទីប្រឹក្សា (ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ព្រះសង្ឃ ចៅអធិការវត ។ល ។

ទំនាស់រវាងភូមិ (ករណីទី៣ ក្នុងឃុំតែមួយ គួរតែពិភាក្សានៅចំពោះមុខអនុគណ្យកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឃុំ (ក្រុមប្រឹក្សាឃុំ ហើយស្វែងរកដំណោះស្រាយ ។ ក្នុងករណីទំនាស់ មានការចូលរួមពីអ្នកភូមិខាងក្រៅឃុំ គណ្យកម្មការដោះស្រាយបាតុភាពដីធ្លីខេត

គួរតែទទួលខុសត្រូវលើការងារនោះ ។

ទំនាស់រវាងអ្នកភូមិមួយនឹងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន បង្កការខាតបង់ក្រៅដែលមានឥទ្ធិពលគួរតែដោះស្រាយជាមួយ គណ្ឌីកម្មការដោះស្រាយបាតុភាពដីធ្លីខេត្ត ហើយករណីមិនអាចរកដំណោះស្រាយបានគួរបញ្ជូនទៅតុលាការខេត្ត ។

8.1

ឧទាហរណ៍ដំណើរការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ បការបែងចែក ដីឆ្នាំទី១១ និងវេជ្ជសាស្ត្រ

	NAWACOP/P.D.R. ប្រទេសឡាវ	ផែនការជាតិប្រើប្រាស់ និងបែងចែកដី គាំទ្រដោយ LSFP/LAO P.D.R.	គោលការណ៍6 រៀបចំ ផែនការប្រើប្រាស់ដី និងបែងចែកដី	SFDP/វេជ្ជសាស្ត្រ
ជំហាន ទី 1	ដំណើរការរៀបចំ - ការបង្កើតក្រុម ការត្រួតពិនិត្យព័ត៌មានដែលមាន ស្រាប់ស្ថិតិភូមិ ការជូនដំណឹង និងអញ្ជើញអ្នក ភូមិក្បែរខាងចូលរួម ឧបករណ៍ និង រូបថតពីលើអាកាស	ការរៀបចំអនុវត្តផែនការ ប្រើប្រាស់ និងសកម្មភាព បែងចែកដី - ការរៀបចំបុគ្គលិក (ក្រុម ឧបករណ៍ សំភារៈ) - ការរៀបចំអ្នកភូមិ (ហៅអ្នកភូមិ ជិតខាងចូលរួម ពន្យល់ពីដំណើរ ការ ឡូក ដល់គណៈកម្មការភូមិ ពន្យល់ពីគោលនយោបាយ អ្វីល ច្បាប់នានា និងគោលបំណង	ប្រមូលព័ត៌មាន និង ទិន្នន័យបណ្តាញ ដែលមានស្រាប់	ការរៀបចំ - រៀបចំគណៈកម្មការ ដឹកនាំផលប្រយោជន៍ នៅថ្នាក់ស្រុក - ក្រុមការងារថ្នាក់ឃុំ - ចងក្រងព័ត៌មានជា មូលដ្ឋានតាមរយៈ ការរៀបចំ ភ្នំ និងប្រមូលព័ត៌មាន បន្ទាប់បន្សំ
ជំហាន ទី 2	ប្រជុំភូមិលើកទី១ សិក្ខា PLUP/ LA: ការប្រមូលទិន្នន័យសិក្ខា ការប្រើប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន - ទិដ្ឋភាពច្បាប់ (ច្បាប់ដីធ្លី ច្បាប់ ព្រៃឈើ និងស្បៀងលើការចូល រួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ និង បែងចែកដីធ្លី ការគូសព្រំប្រទល់ ភូមិ ការរៀបចំផែនការភូមិ ការប្រើ ប្រាស់ដីបច្ចុប្បន្ន និងប្រព័ន្ធកម្មសិទ្ធិ ការកំណត់បទបញ្ញត្តិ និងលក្ខន្តិកៈ ដែលមានស្រាប់ស្ថិតិការប្រើប្រាស់ ធនធានធម្មជាតិ និង ទិន្នន័យ សេដ្ឋកិច្ចសង្គម	សិក្ខា ការប្រើប្រាស់ប្រទល់ ភូមិ និងតំបន់ព្រៃឈើ និងដី កសិកម្ម - ព្រំប្រទល់ភូមិ និងការឯកភាព គ្នាលើព្រំប្រទល់ - គូសផែនទីភូមិ - សិក្សាព្រំប្រទល់ភូមិ និង ឋានសេនា ដើម្បីបង្កើតចំណុច ច្របូបយោង - កំណត់តំបន់ប្រើប្រាស់ដីកសិកម្ម និងដីព្រៃឈើតាមភូមិបច្ចុប្បន្ន	និយមន័យ សាសនា នៃការប្រើប្រាស់ដី បច្ចុប្បន្ន	ប្រជុំភាគីភូមិ និងស្ថាប័ន នៃការបែងចែកដី (LA)
ជំហាន	ប្រជុំភូមិលើកទី២ សិក្ខា PLUP/	ការប្រមូលទិន្នន័យ និងការវិភាគ	ការវាយតម្លៃលើ លទ្ធភាពនៃសាសនា	ការរៀបចំផែនទី

ទី ៣	LA: កិច្ចផ្តល់សេវាភាគីការប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំរួមមាន - បង្ហាញផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីបង្កើតគណ្យកម្មការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ និងបែងចែកដីធ្លីទស្សន៍សិទ្ធិអនាគតភូមិការពន្យល់ពីដំណើរការបែងចែកដីធ្លី វិញ្ញាបនបត្រប្រើប្រាស់ដីធ្លីបណ្តោះអាសន្ន	- ព័ត៌មានសិទ្ធិកម្មសិទ្ធិដីភូមិ ការប្រើប្រាស់ដីធ្លីនិងការទាមទារ - លក្ខខណ្ឌសង្គម-សេដ្ឋកិច្ច និង បញ្ហាបត់បែនការផ្សេងរបស់ អ្នកភូមិ - សង្ខេប និងវិភាគព័ត៌មានរបស់ ភូមិនិងកំណត់លើលក្ខណៈវិនិច្ឆ័យពីការបែងចែកដីកសិកម្ម	ដីធ្លីបច្ចុប្បន្ន	ការប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំរួមមាន - ផែនទីធនធាននៅក្នុងភូមិការដើរកាត់ភូមិគំរូសំណាកត្រីវិជ្ជាមាត្រ
ជំហានទី ៤	ប្រជុំភូមិលើកទី៣ ស្តីការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ និងបែងចែកដីធ្លី - ការគូសព្រំប្រទល់តំបន់ការដីបន្ថែមការពណ៌នាតំបន់ទាំងនេះការរៀបចំគម្រោងលក្ខន្តិកៈភូមិ	ផែនការប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំរួម និងកិច្ចប្រជុំស្តីការបែងចែកដីធ្លី - ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃផែនទីតំបន់ប្រើប្រាស់ដីធ្លី ធ្វើការពិភាក្សា ការគ្រប់ គ្រងការប្រើប្រាស់ដីធ្លីមុនពេលចាប់ផ្តើមបែងចែកដីកសិកម្ម - ផ្សេងៗជាតំបន់មានម្ចាស់ ពិនិត្យលើសំណើសុំដីធ្លីនិងបែងចែក ដីធ្លីតាមរយៈកិច្ចប្រជុំភូមិ	រៀបចំផែនការ ប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំ និងដាក់សំណើអ្វី ការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំ	រៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំរួមមានប្រជុំភូមិ
ជំហានទី ៥	កម្មវិភាគ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវនិងការវាស់វែងដីដែលបានស្នើសុំ - ផែនទីប្រើប្រាស់ដីធ្លីពេលអនាគតវិភាគលើទីតាំងដី ដែលបានស្នើសុំតាមគ្រួសារ ជាមួយ VLUP/LAP ពិភាក្សាជាមួយ DLUP/LAC សិក្សាស្រាវជ្រាវ និងវាស់វែងដីដែលបានស្នើសុំ	ការវាស់វែងនៅមូលដ្ឋាន - ការវាស់វែងនៅមូលដ្ឋាន និងចងក្រងព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី	ការដាក់សំណើ ស្តីការធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីឆ្នាំជូន ដល់ឃុំ និងស្រុក PC ដើម្បីស្នើការ យល្យាម	ការបែងចែកដីឆ្នាំនៅមូលដ្ឋាន
ជំហានទី ៦	ការរៀបចំ និងប្រគល់ខ្ញុំសារ ១ឆ្នាំបន្តបន្ទាប់ ផែនដីឆ្នាំ បណ្តោះអាសន្ន - បោះពុម្ពផែនទីប្រើប្រាស់ដីព្រៃ និងផែនការបែងចែកដីផែនទីទាំងនេះវិញ្ញាបនបត្រដីឆ្នាំបណ្តោះអាសន្ន	រៀបចំកិច្ចប្រជុំរៀងរៀង និង កសិកម្មនិងការផែនទីជូនអ្នកភូមិ - រៀបចំបែបបទផែនដីកសិកម្មបណ្តោះ អាសន្ននិងរៀបចំកិច្ចសន្យាតាមគ្រួសារ នីមួយៗ - ធ្វើការបញ្ជាក់តំបន់ដីកសិកម្មនិងដីព្រៃឈើដោយប្រើប្រាស់ផែនទីភូមិមាត្រដ្ឋាន ១១០.០០០	ការបែងចែកដីព្រៃ អនុលោមទៅតាមគោលការណ៍៦៣ ១៩៩៤ របស់ក្រសួងព្រៃឈើ	នីតិវិធីដល់សំរាប់ផលការយល្យាមលើលទ្ធផលផែនការប្រើប្រាស់ និងផែនការបែងចែកដីឆ្នាំនិងការចេញ LUC

		- រៀបចំការគ្រប់គ្រងដីកសិកម្ម និងដីព្រៃតាមភូមិ - រៀបចំសេចក្តីសង្ខេបជាមួយអ្នកភូមិ		
ជំហានទី ៧	ការងារផ្តល់ ៩កសិកម្ម និងប្រៃសណីយ៍	ផ្តល់ការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ដី - ផ្សព្វផ្សាយផែនការការងារ - កសិករ និងការជ្រើសរើសទីតាំងសំរាប់កែលម្អការប្រើប្រាស់ដី និងការធ្វើកសិកម្មបង្ការ	ការចេញវិបសប្បុរសប្រើប្រាស់ដី (សៀវភៅក្រហម) (Red Book)	
ជំហានទី ៨	ការតាមដាន និងវាយតម្លៃ (សកម្មភាព ផ្នែកតាមដានកសិកម្មភូមិក្រោមឥទ្ធិពលនៃលទ្ធផលអនុវត្តការងាររបស់ VLUP/LAC ដោយមានការគាំទ្រពីមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុក	ការតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃ - រៀបចំនីតិវិធីនៃការតាមដាន និងវាយតម្លៃការសាកល្បងនៅមូលដ្ឋាន - រៀបចំការតាមដាន និងចងក្រងរបាយការណ៍សិទ្ធិលទ្ធផលនៅមូលដ្ឋាន		

ករណីសិក្សាអំពីសហគមន៍ព្រៃឈើនៅឃុំខ្នារពោធិ

ដោយ PNRM (FAO) ខេត្ត សៀមរាប

១ សេចក្តីផ្តើម

ធនធានព្រៃឈើមានការថយចុះយ៉ាងឆាប់រហ័សក្នុងកំឡុងពេលជាង ២០ឆ្នាំកន្លងមកនេះនៅតំបន់ខ្ពង់រាបនៃប្រទេសកម្ពុជា។ មូលហេតុដែលបណ្តាលអោយមានការថយចុះយ៉ាងរហ័សនេះគឺ បណ្តាលមកពីសង្គ្រាមស៊ីវិលអូសបន្លាយជាច្រើនឆ្នាំ ការធ្វើអាជីវកម្មហូសកំរិតដោយក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទាន សកម្មភាពកាប់ឈើអាណាធិបតេយ្យ ការកាប់ព្រៃឈើដើម្បីយកដីធ្វើ កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងធ្វើការពនេធន។ ចំណែកឯការប្រមូលអុសដើម្បីលក់ដូរ ការផលិតធុរ្យង និងការបរបាញ់សត្វព្រៃក៏ជាចំណែកមួយដែលបណ្តាលអោយធនធានព្រៃឈើនៅក្បែរតំបន់នោះមានការថយចុះផងដែរ។ លទ្ធភាពនៃការផលធនធាន និងការទៅរកធនធានកាន់តែមានការលំបាក តែតំរូវការនៃការប្រើប្រាស់កាន់តែកើនឡើង។ ដោយសារតែកង្វះខាតនូវភាពជាម្ចាស់នៃការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់ប្រជាជនមូលដ្ឋាន ជាលទ្ធផលការបំផ្លាញ និងការបាត់បង់ព្រៃឈើនៅតែបន្ត។ ធនធានព្រៃឈើត្រូវបានបំផ្លិចបំផ្លាញ នាំអោយគុណភាពជីវិតរស់នៅរបស់ប្រជាជនមានការលំបាកយ៉ាងខ្លាំង។ ដើម្បីការពារ ព្រៃឈើអោយបានល្អ សហគមន៍មូលដ្ឋានត្រូវតែចូលរួមក្នុងដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការ និងត្រូវប្រគល់សិទ្ធិស្របច្បាប់ ដើម្បីការពារគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើតាមលក្ខណ៍ប្រពៃណី និងធ្វើការបែងចែកផលប្រយោជន៍។

ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំ ខ្នារពោធិ៍ ស្រុកសូត្រនិគម បានទទួលស្គាល់ពីតំរូវការនៃការការពារ និងគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដែល នៅសេសសល់នៅតំបន់នេះ។ ពួកគាត់បានសំណូមពរអោយមានជំនួយលើការរៀបចំការត្រួតពិនិត្យ ការគ្រប់គ្រងព្រៃ និង តំបន់ទឹកជប់ និងដើម្បីប្រមូលនូវផលិតផលព្រៃឈើអោយមាននិរន្តរភាព។

២ គោលបំណង

- ដើម្បីវិភាគលើស្ថានភាពនៃការបំផ្លិចបំផ្លាញនៅមូលដ្ឋាន តាមរយៈការប្រើប្រាស់អនុផលព្រៃឈើ និងគំរូនៃការប្រើប្រាស់ដីដោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន
- ដើម្បីស្វែងរកបញ្ហា និងលទ្ធភាពនានាក្នុងការធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ដោយ សហគមន៍មូលដ្ឋាន និង
- ដើម្បីវិភាគទិដ្ឋភាពនានាផ្នែកច្បាប់ និងការគ្រប់គ្រងស្ថាប័នសិទ្ធិធនធានព្រៃឈើ និងលទ្ធភាពគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

៣ ទីតាំងភូមិសាស្ត្រ

ឃុំខ្នារពោធិ៍ស្ថិតនៅក្នុងស្រុក សូត្រនិគម ខេត្តសៀមរាប ដែលមានចម្ងាយ ៣០ គីឡូម៉ែត្រ ពីទីរួមស្រុក។ ភាគខាងជើងនៃ ឃុំ ខ្នារពោធិ៍

ស្ថិតនៅជាប់នឹងភ្នំតូលែន ភាគត្បូងឈៀងខាងកើតជាប់នឹងឃុំ ចាន់ស និងភាគខាងលិច ជាប់នឹងឃុំបាឡាំង ។ ផែនទីសរុបរបស់ឃុំខ្នារពោធន៍ យ ហិកតា ។

៤ សហគមន៍មូលដ្ឋាន

ឃុំខ្នារពោធន៍មានចំនួន ៨ភូមិ គឺភូមិច្បក ភូមិបស្ស ភូមិដំរីឆ្លង ភូមិសម្បត្តិ ភូមិសំរឹង ភូមិបស្សធំ ភូមិរំដេង និងភូមិជួប ។

ចំនួនប្រជាជនសរុបដែលរស់នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍មានចំនួន ៤៤១៣នាក់ (ប្រុស ២០៧១ និងស្រី ២៣៤២ នាក់ ក្នុងចំណោម ៨១៩គ្រួសារ ។

កសិកម្មគឺជាមុខរបរបស់ខាងលើរបស់ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍ ប្រជាជនភាគច្រើនអនុវត្តការធ្វើ កសិកម្មពេទេស និងដំណាំស្រូវនៅរដូវវស្សា

ប្រជាជនមួយចំនួនទៀតប្រមូលផលអនុផលព្រៃឈើ ដូចជា ឈើសំណង់ អុស វល្ល១ ផ្កា ។ ចំពោះការដាំបន្លែ

កត្រូវបានគេអនុវត្តផងដែរនៅតាមលំនៅដ្ឋានដូចជា ការដាំដូង និងដើម Areca ។

នៅក្នុងឃុំ មានក្រុមសហគមន៍មួយចំនួនដូចជា អាជ្ញាធរភូមិ ឃុំ សមាគមន៍គ្រួសារ មាតា បិតា និងគណៈកម្មការវត ។ អាជ្ញាធរភូមិឃុំ គឺជាសាធារណរដ្ឋាភិបាលដែលបង្កើតឡើងដើម្បីសម្របសម្រួលផ្នែករដ្ឋបាល និងសំរាប់ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ពីអាជ្ញាធរស្រុក និងសំរាប់គ្រប់គ្រងសកម្មភាពការងារផ្សេងដូចជា ការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ និងបេក្ខជនសុខ ។ អភិបាលស្រុក តែងតាំងប្រធានឃុំ និងប្រធានភូមិ ដោយជ្រើសរើសតាមរបៀបបោះឆ្នោតដោយប្រជាជនមូលដ្ឋាន ។ សមាគមន៍មាតាបិតា និងគណៈកម្មការវតរបស់ឃុំត្រូវបានរៀបចំបង្កើតឡើងនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៥ ដោយសារតែការដើមគំនិតរបស់ប្រជាជនដែល រស់នៅក្នុងតំបន់នេះ និងដោយមានការព្រមព្រៀងពីអាជ្ញាធរភូមិ ឃុំ ។ គណៈកម្មការនេះ មានតួនាទីទទួលខុសត្រូវលើការ ស្វែងរកថវិកាពីសប្បុរសធម៌ដើម្បីសាងសង់សាលា វត និងដើម្បីជួសជុលសំភារៈសាលាវតដែលខូចខាត និងជួយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ក្នុងការជំរុញ និងលើកទឹកចិត្តដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងសកម្មភាពអភិវឌ្ឍន៍ ។

ចំនួនប្រជាជនក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍

៥ ប្រវត្តិ

យោងតាមសំដីចាស់ទុំដែលរស់នៅក្នុងឃុំនេះអស់យូរពេលជាយូរមកហើយ បានអោយដឹងពីប្រវត្តិភូមិ និងព័ត៌មានអំពី

ព្រៃឈើនៅជុំវិញភូមិនេះដូចខាងក្រោម៖

- ឆ្នាំ ១៩៦៧ ជីវនៅក្នុងភូមិនេះត្រូវបានបាត់បង់យ៉ាងច្រើន
- ឆ្នាំ ១៩៦៨ សកម្មភាពនៃការកាប់ព្រៃឈើសំរាប់ធ្វើកសិកម្ម
- ឆ្នាំ ១៩៧០ ទាហានប៉ុលពតបានអោយប្រជាជនកាប់ព្រៃនៅតំបន់នេះដើម្បីពង្រីកតំបន់កសិកម្ម
- ឆ្នាំ ១៩៧៥ សហគមន៍មូលដ្ឋានបានបង្កើតប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីទាហានប៉ុលពត ធារាសាស្ត្រនេះប្រើប្រាស់ដើម្បីរក្សាទឹក និងបញ្ចេញបញ្ចូលទឹកដើម្បីធ្វើស្រែប្រាំង និងស្រែវស្សា
- ឆ្នាំ ១៩៧៩ ការកាប់ព្រៃយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីធ្វើការ កសិកម្មពេទេសបានចាប់ផ្តើមអនុវត្តនៅក្នុងតំបន់ទឹកជប់
- ឆ្នាំ ១៩៨៥ វតត្រពាំងក្រូច និងភូមិសម្បត្តិចាប់ផ្តើមសាងឡើង
- ឆ្នាំ ១៩៨៦ ភូមិបានសាងសង់ឡើងរួចរាល់
- ឆ្នាំ ១៩៩០ ការធ្វើអាជីវកម្មឈើសំណង់បានចាប់ផ្តើមឡើង
- ឆ្នាំ ១៩៩៣ ឈើសំណង់បានអនុវត្តការធ្វើអាជីវកម្មហួសកំរិត ដោយសារតែប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងអ្នកខាងក្រៅបុគ្គលិក ពានាក់របស់អង្គការ ណ និងអ្នកបកប្រែភាសាម្នាក់បានត្រូវចាប់ខ្លួនប៉ុន្តែត្រូវបានដោះ លែងមកវិញនៅរសៀលថ្ងៃដដែល
- ឆ្នាំ ១៩៩៦ ការធ្វើកសិកម្មពេទេសនៅតំបន់ទឹកជប់មានការថយចុះ នៅក្នុងឆ្នាំដែលនេះ ឈើសំណង់ជាច្រើនត្រូវបានបាត់បង់ពីព្រៃលោកនេះ

សនិសុខនៅក្នុងមូលដ្ឋានមានភាពប្រសើរឡើង

- ឆ្នាំ ១៩៩៧ មានការប្រើប្រាស់នូវឧបករណ៍ឆក់សំរាប់ការធ្វើនេសាទនៅតាមទន្លេ ជាពិសេសដោយសារទាហាន ការធ្វើស្រែប្រាំងបានចាប់ផ្តើមអនុវត្ត ទឹកជំនន់បានបំផ្លាញនូវប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ
- ឆ្នាំ ១៩៩៨ អង្គការ ៤ជួរខ្មែរ បានបង្កើតកម្មវិធីអោយប្រជាជនខ្ចីថវិកា ព្រៃភាគច្រើននៅតំបន់ទឹកជុំសនេះបានត្រូវបំផ្លាញដោយសារតែការធ្វើកសិកម្មពេនចរ

៦ ការប្រើប្រាស់ដី និងប្រូ7នកសិកម្ម

៦១ កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍6

តំបន់សំរាប់ធ្វើកសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ស្ថិតនៅតាមបណោយព្រំប្រទល់ភាគខាងជើងនៃឃុំ ខ្នារពោធិ៍3 (សូមមើលផែនទីដែលមាន ជូនភ្ជាប់ ។ ផែនទីសរុបប្រមាណ ២ ហិកតាត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ដំណាំស្រូវ សណែក ពោត តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ។

មុនឆ្នាំ ១៩៩៧៩ តំបន់នេះគ្របដណ្តប់ដោយពាក់កណ្តាលស្រោង ក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៩ ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍បាន ចាប់ផ្តើមចាប់យកដីនៅតំបន់នេះ ។ កម្មសិទ្ធិដីត្រូវបានទទួលស្គាល់ត្រឹម អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន (ប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំ ប៉ុន្តែពុំ ទាន់ទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការលើកម្មសិទ្ធិដីនេះទេ ដោយសារតែដីតំបន់នេះគឺជាដីព្រៃឈើដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ ការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត ។ ដីតំបន់នេះជាប្រភេទដីក្រហមដែលមានគុណភាពប្រសើរបំផុត ។ ជារៀងរាល់ឆ្នាំ កសិករដាំ ដំណាំជាច្រើនប្រភេទផ្សេងគ្នាដូចជា ស្រូវ សណែក ពោត និងឈើហូបផ្លែផ្សេងៗ ។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ស្រូវ គឺជា ប្រភេទដំណាំចម្បងដែលប្រជាជនធ្វើជាប្រចាំ ។ មានកសិករមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះដែលបានដាំ សណែក ដោយសារតែតំរូវឱ្យ មានការជួលកំលាំងពលកម្ម និងការទិញថ្នាំសំលាប់សត្វល្អិត ។ ការធ្វើស្រូវចាប់ផ្តើមអនុវត្តពី ខែមិថុនា រហូតដល់ ខែតុលា ដែលអាចទទួលបានផលពី ៧០០គីឡូក្រាមទៅ ១៥០០ គីឡូក្រាម ក្នុងមួយហិកតា ក្នុង១ឆ្នាំ ។ ការដាំស្រូវនេះ គឺពុំមានការ ភ្ជួររាស់ទេ ។ ចំពោះការដាំសណែកគឺចាប់ផ្តើម ពីខែ កញ្ញា រហូតដល់ខែ ធ្នូ ដែលអាចទទួលបានផលពី ៦០០ ដល់ ៨០០គីឡូក្រាម ក្នុងមួយហិកតាក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ដើម្បីបង្កើនទិន្នផលសណែកឱ្យបានខ្ពស់ តំរូវឱ្យភ្ជួរដីឱ្យបានមធ្យមមុនពេលដាំដុះ ។

ប្រជាជនក្នុងឃុំបាឡាំង ឃុំលួស និងមកពីស្រុកប្រាសាទបាតង បានមកដាំស្រូវ និងសណែកក្នុងតំបន់ កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍នេះ ប៉ុន្តែពួកគាត់ពុំមានកម្មសិទ្ធិទេ ។ មុនចាប់ផ្តើមដាំដុះនៅតំបន់នេះ ពួកគាត់ត្រូវសុំអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ដីនៅក្នុងឃុំ ខ្នារពោធិ៍3 ជា មុនសិន ។ ភាគច្រើននៃអ្នកដែលមកពីខាងក្រៅឃុំច្រើនតែជាបងប្អូនម្ចាស់ដី ។ គាត់អាចលក់ដីទៅឱ្យអ្នកមកពីខាងក្រៅឃុំក្នុង តំលៃជាមធ្យមពី ៣០ ទៅ ៤០ដុល្លា (ទៅតាមគុណភាពដី ដោយពុំចាំបាច់ពិភាក្សាជា មួយអាជ្ញាធរភូមិ ឃុំឡើយ ។

៦២ កសិកម្មពេនចរ

តំបន់នេះស្ថិតនៅចន្លោះតំបន់កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ភាគខាងជើង និងតំបន់ព្រៃឈើនៅភាគខាងជើង ប៉ុន្តែផ្នែកខ្លះស្ថិតក្នុងតំបន់ ទឹកជុំស (សូមមើលផែនទីដែលមានជូនភ្ជាប់ ។ ដីសរុបតំបន់នេះមានប្រមាណ ២៥០ហិកតា ។ ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងតំបន់ នេះយូរហើយបានប្រើប្រាស់ដីនេះសំរាប់ដាំស្រូវ ទិន្នផលទាបជាងនៅតំបន់កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ដោយសារតែដីសំបូរខ្សាច់ ។ ទិន្នផលស្រូវដែលទទួលបានគឺប្រមាណពី ៦០០-៨០០គីឡូក្រាម ក្នុង១ហិកតា ក្នុងមួយឆ្នាំ ។ ប្រជាជនចាប់ផ្តើមកាប់ឆ្ការព្រៃពី ខែមិនា ដល់ខែមេសា ដុតសំអាតព្រៃនៅខែឧសភា និងដាំដុះពីខែ មិថុនា ដល់ ខែ កក្កដា ។ ពួកគាត់អាចដាំដុះបានតែ ២ឆ្នាំ ប៉ុណ្ណោះ បន្ទាប់មកគាត់បោះបង់ចោលពី ៣ទៅ៥ ឆ្នាំ ទើបវិលមកកាប់ឆ្ការ និងដាំដុះនៅតំបន់នេះវិញ ។ ពេលដែលដីត្រូវបាន បោះបង់ចោល កសិកររងទៀតពុំអាចដាំដុះលើដីនេះបានទេ ព្រោះម្ចាស់ដីនៅមានសិទ្ធិ ។ ប្រសិនបើមានប្រជាជនមកពីខាងក្រៅ (ឃុំបាឡាំង និងរលួស ក្នុងស្រុកប្រាសាទបាតង ចង់ធ្វើស្រូវលើដីនេះ ពួកគាត់ត្រូវតែសុំអនុញ្ញាតពីម្ចាស់ដីជាមុនសិន ។

មុនឆ្នាំ ១៩៧៩ តំបន់នេះគ្របដណ្តប់ដោយព្រៃក្រាស់ ក្រោយមកព្រៃឈើត្រូវទទួលរងនូវការខូចខាតយ៉ាងខ្លាំង ។ ក្រោយឆ្នាំ ១៩៧៩ ប្រជាជនដែលរស់នៅ ក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍បានចាប់ផ្តើមចាប់យកដីនៅតំបន់នេះ ។ កម្មសិទ្ធិដីធ្លី ត្រូវបានទទួលស្គាល់ត្រឹម អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានប៉ុណ្ណោះ (ប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំ ប៉ុន្តែពុំទាន់មានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការនៅឡើយទេ ដោយសារតែដី តំបន់នេះគឺជាដីព្រៃឈើដែលស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់ការិយាល័យរុក្ខាប្រមាញ់ខេត្ត ។

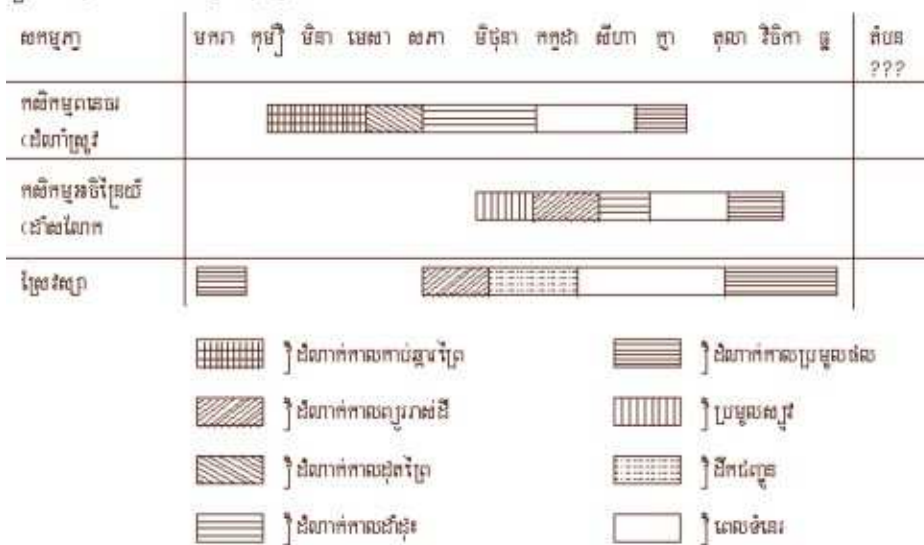
៦៣ ស្រែវស្សា

វាលស្រែនៅក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍មានចំនួន ១៧០០ហិកតា ដីទាំងនេះគឺជាកេរ្ត៍ដំណែលពីដូនតារបស់អ្នកភូមិ ។ ដីទាំងនេះត្រូវបាន ទទួលស្គាល់ជាច្រើនដោយរដ្ឋាភិបាលជាច្រើនជំនាន់មកហើយ ហើយនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩១ ពួកគាត់បានទទួលស្គាល់កម្មសិទ្ធិជាផ្លូវ ការដោយ មន្ទីរកសិកម្មស្រុកសូត្រនិតម ។ ពួកគាត់បានចាប់ផ្តើមដាំដុះនៅក្នុងខែមិថុនា និងខែកក្កដា និងប្រមូលផលនៅខែធ្នូ និងខែមករា ។ ទិន្នផលស្រូវដែលទទួលបានគឺពី ៥០០ ដល់ ៨០០គីឡូក្រាមក្នុង មួយហិកតាក្នុងមួយឆ្នាំ ។

៦៤ ដីលំនៅដ្ឋានរបស់កសិករ

ដីសំរាប់សាងសង់លំនៅដ្ឋានក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍មានចំនួន ១៨៧ ហិកតា ។ ដីទាំងនេះគឺជាកេរ្ត៍ដំណែលពីដូនតា ហើយកម្មសិទ្ធិដី ទាំងនេះត្រូវបានទទួលស្គាល់ដោយរាជរដ្ឋាភិបាល ។ ប្រជាជនបានប្រើប្រាស់ដីទាំងនេះសំរាប់ការដាំដុះដំណាំ និងឈើហូបផ្លែ មួយចំនួនដូចជា ដូង ស្លា ត្រសក់ និងសណែកទ្រើង ការដាំដុះបន្លែទាំងនេះសំរាប់តែបំពេញសេចក្តីត្រូវការក្នុងគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ។

ប្រតិទិនដីកាលនៃដំណាំក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍

៧ ការប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ

នៅក្នុងជំពូកនេះគឺយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើការពណ៌នាអំពីតំបន់ព្រៃទឹកជុំវិញដែលត្រូវបានហៅថា ព្រៃល្អិត ១ឡ្យក្រចក ។ យោង តាមផែនទីដែលមានពីមុន ការសង្កេតផល និងការសំភាសន៍បានបង្ហាញអោយឃើញយ៉ាងជាក់ស្តែងថា ពីមុនតំបន់ទឹកជុំវិញ មានធនធានជាច្រើនដូចជា ឈើសំណង់ និងអនុផលព្រៃឈើជាច្រើន (ឃ្មុំ សត្វព្រៃ ផ្សិត អុស ឈើតូច បង្កោល វល្ល១ ផ្លែ ទឹកជុំវិញ និងធនធានត្រី ។

៧១ ឈើសំណង់

នៅជំនាន់សម័យសីហនុ ប្រភេទឈើសំណង់ធំជាច្រើននៅតំបន់នេះដូចជា ឈើទាល ជៀក ត្រាច ច្រម៉ាស អង្កត់ខ្មៅ ចំបក់ ដូនថែម ។
ឈើភាគច្រើនដែលត្រូវបានបាត់បង់ពីតំបន់ទាំងនេះគឺដោយសារតែការកាប់បំផ្លាញដោយក្រុមហ៊ុនឯកជននៅក្នុង កំឡុងឆ្នាំ ១៩៧៩ ។
ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងតំបន់នេះក៏បានចូលមកកាប់ឈើសំណង់ដើម្បីសាងសង់លំនៅដ្ឋានរបស់ពួកគាត់
ប៉ុន្តែប្រភេទឈើទាំងនេះពុំសូវមានគុណភាពល្អដូចកាលពីជំនាន់សម័យសីហនុទេ ។

ជាទូទៅ ប្រភេទឈើដែលនៅសេសសល់ គឺជាប្រភេទឈើដែលស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់ថ្នាក់ដែលមានគុណភាពលេខ ៣ ឬ Atocarpus rigidus
(ប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជា សសរ និងការក្រាល ខ្ទឹម និងសេម៉ា ប្រើប្រាស់សំរាប់ធ្វើជាសសរប៉ុណ្ណោះ ប្រជាជនចូលទៅរកកាប់ឈើសំណង់ដោយសេរី
ពីតំបន់ទឹកជុំនេះ (ព្រៃល្ងក ប៉ុន្តែប្រសិនបើពួកគាត់ចង់ទៅរកកាប់ឈើនៅតំបន់ព្រៃដែលស្ថិតនៅឆ្ងាយពីឃុំ (ជិតភ្នំគូលែន
ពួកគាត់ត្រូវតែចំណាយលុយប្រមាណពី ២០០០ ទៅ ៣០០០រៀលទៅអោយទាហានដែលឈរជើងនៅទីនោះ ។

ពី២ អុស និងឈើច័រីង

មកទល់នឹងបច្ចុប្បន្ននេះ ការប្រមូលអុសពុំបំណុលអោយមានជាបញ្ហាអ្វីទេ ។ អ្នកភូមិអាចប្រមូលអុសនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅក្នុង ព្រៃជុំវិញភូមិរបស់ពួកគាត់ ។
ពួកគាត់ច្រើនធ្វើការប្រមូលអុសនៅក្នុងកំឡុងរដូវប្រាំងដោយសារតែក្នុងកំឡុងពេលនេះមាន ភាពរាំងស្ងួត ។ នៅក្នុងព្រៃទឹកជុំនេះ
ប្រជាជនអាចប្រមូលឈើរស់ និងឈើងាប់តូច និងធ្វើការដឹកជញ្ជូនដោយរទេះគោ ។ ក្រៅពីនេះ តំបន់ទឹកជុំនេះ
ប្រជាជនក៏អាចប្រមូលអុសនៅផ្នែកខាងលើក្បែរភ្នំគូលែន តាមបណ្តោយផ្លូវសំរឹងផងដែរ ។ ជូនកាលកសិករធ្វើការលក់ដូរអុសអោយឈ្មួញកណ្តាលក្នុងតំលៃ
១០០០០រៀល ក្នុងមួយរទេះ ។

ឈើច័រីងក៏ត្រូវបានប្រជាជនធ្វើការដកហូតចេញពីតំបន់ទឹកជុំនេះដែរ ។ ការកាប់ឈើច័រីងនេះបានធ្វើអោយមានផលប៉ះពាល់
យ៉ាងខ្លាំងដល់ការដុះលូតលាស់នៃប្រភេទឈើនៅក្នុងតំបន់ទឹកជុំនេះ និងតំបន់ព្រៃខ្ពង់រាប ដោយសារតែ ប្រជាជនកាប់ប្រភេទ ឈើសំណង់
កង្វះជាដើមឈើហូបផ្លែ ។ ក្នុងករណីនេះ តំរូវអោយមានការអប់រំលើផ្នែកបរិស្ថាន និងការយល់ដឹងអំពីផល ប្រយោជន៍នៃព្រៃឈើ
ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានអំពីការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ និងពីផលប្រយោជន៍នៃ ការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

ពី៣ វល្ល១៣ ផៅ

វល្ល១៣ ផៅ គឺជាអនុផលព្រៃឈើដ៏សំខាន់ដែលបានជួយដល់សហគមន៍មូលដ្ឋានក្នុងការរកចំណូលបន្ថែមក្នុងគ្រួសារ ។ ពួកគាត់អាច
ប្រមូលអនុផលទាំងនេះនៅក្នុងតំបន់ទឹកជុំនេះ ក្បែរភូមិ និងនៅតាមតំបន់ព្រៃខ្ពង់រាបប្រមាណ ៣ គីឡូម៉ែត្រពីឃុំ ។ មានប្រភេទ វល្ល១៣ ផៅ
ជាច្រើនសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការកែច្នៃជាឧបករណ៍សំរាប់នេសាទ និងសំរាប់ការសាងសង់លំនៅដ្ឋាននៅក្នុងតំបន់ ទឹកជុំនេះ ។
ក្នុងចំណោមប្រភេទវល្ល១៣ទាំងនោះ វល្ល១៣អង្កត់គឺជាប្រភេទវល្ល១៣មួយដែលកំពុងតែឈានទៅរកការបាត់បង់ ។ ដោយសារ
តែកំណើននៃការប្រើប្រាស់របស់ប្រជាជនដែលមកពីតំបន់ទំនាប វល្ល១៣ផៅកំពុងតែទទួលនូវការបាត់បង់ជាបណ្តើរ ។

ទីផ្សារសំរាប់លក់ វល្ល១៣ផៅនេះ គឺនៅតំបន់ទំនាប ជាពិសេសប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំកំពង់ក្អក កំពង់ឃ្លាំង បឃុំចុងឃ្លាស ។ បរិមាណ ប្រភេទ ទំហំ
និងប្រវែងរបស់វល្ល១៣ដែលពួកគាត់ប្រមូល គឺអាស្រ័យទៅតាមការបង្កាប់របស់ឈ្មួញកណ្តាល ។ នៅទី ផ្សារវល្ល១៣ត្រូវបានចងកំណត់ជាពីរចងផ្សេងគ្នាសំរាប់លក់
ៗ

- បាច់តូចៗ មានវល្ល១៣ចំរុះចំនួន ៥០០ដើម ដែលមានតំលៃ៥០០០រៀលក្នុងមួយបាច់
- បាច់ធំៗ ចំនួនវល្ល១៣ដូចគ្នានឹងបាច់តូចដែរ ប៉ុន្តែមានទំហំធំ និងមានប្រវែងវែងជាងបាច់តូច ដែលមានតំលៃ ៧០០០រៀលក្នុងមួយបាច់ ។

នៅពេលអនាគត ប្រសិនបើប្រជាជនអាចធ្វើការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើនៅតំបន់ទឹកជុំនេះបាន ពួកគាត់អាចទទួលបាននូវផល
ប្រយោជន៍ប្រកបដោយនិរន្តរភាពពីការប្រមូលវល្លៈនេះ ។

ពី៤ ឈើបង្គោលតូច២

កាលពីដើមប្រជាជនអាចប្រមូលឈើបង្គោលពីតំបន់ទឹកជុំនេះសំរាប់ការប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះមានការលំបាកក្នុងការ
ប្រមូលប្រភេទឈើទាំងនេះណាស់ដោយសារតែឈើប្រភេទនេះមានការថយចុះ ។ មូលហេតុចម្បងដែលបណ្តាលអោយមាន ការបាត់បង់នេះ
គឺបណ្តាលមកពីការកាប់ឆ្ការព្រៃដើម្បីយកដីធ្វើកសិកម្ម ។ បច្ចុប្បន្នប្រសិនបើ ប្រជាជនត្រូវការឈើបង្គោល
ពួកគាត់ត្រូវធ្វើដំណើរទៅតំបន់ខ្ពង់រាបដែលមានចម្ងាយប្រមាណ ៥ គីឡូម៉ែត្រពីឃុំ ។ ដើមឈើដែលពួកគាត់ប្រើប្រាស់សំរាប់
ធ្វើជាឈើបង្គោលនេះមានកំពស់យ៉ាងហោចណាស់ ៥ ម៉ែត្រ ។ ពួកគាត់ប្រើប្រាស់ប្រភេទឈើនេះសំរាប់ធ្វើជាបង្គោលសំរាស់ ក្នុងការចាប់ត្រី ។
ទីផ្សារសំរាប់ឈើបង្គោលនេះកម្ពុជាទីផ្សារសំរាប់ការលក់វល្លៈដែរ ។ ជាទូទៅអង្កត់ទ្វីតរបស់ឈើបង្គោល គឺពី ៥ ទៅ១០ សង់ទីម៉ែត្រ
ហើយតំលៃរបស់វាគឺអាស្រ័យទៅតាមទីកន្លែងដែលពួកគាត់លក់ ដូចជា៖

- លក់នៅឯព្រៃតំលៃពី ២០០ ទៅ ៣០០ រៀល ក្នុងមួយដើម
- លក់នៅក្នុងភូមិតំលៃពី ៣០០ ទៅ ៥០០ រៀល ក្នុងមួយដើម
- លក់នៅផ្សារតំបន់ទំនាបតំលៃពី ៨០០ ទៅ ១០០០ រៀល ក្នុងមួយដើម

យោងតាមយោបល់របស់អ្នកភូមិបានអោយដឹងថា ប្រសិនបើព្រៃឈើនៅតំបន់ទឹកជុំនេះត្រូវបានការពារប្រភេទឈើបង្គោល
នឹងដុះលូតលាស់ក្នុងរយៈពេល ២ ទៅ ៣ ឆ្នាំខាងមុខ ។

ពី៥ ការប្រមូលផ្តិត

ជាធម្មតា ផ្សិតត្រូវបានប្រជាជនរកនៅក្នុងរដូវវស្សា ពួកគាត់ចូលទៅក្នុងតំបន់ទឹកជុំរកផ្សិតពីពេលព្រឹក ដោយប្រមូលបាន
ផ្សិតជាមធ្យមមួយកន្សែកសំរាប់មួយគ្រួសារ ។ ការប្រមូលផ្សិតគឺសំរាប់ប្រើប្រាស់តែក្នុងគ្រួសារប៉ុណ្ណោះ ពុំមានការលក់ដូរនៅ ទីផ្សារទេ ។
កន្លងមកមានប្រជាជនម្នាក់ បានពុលដោយសារតែការបរិភោគផ្សិតដែលគាត់មិនធ្លាប់ស្គាល់ ប៉ុន្តែពុំមានបញ្ហា ធ្ងន់ធ្ងរទេ ។
ដើម្បីដោះស្រាយនូវការហូបប្រភេទផ្សិតពុលនេះ គួរតែមានកម្មវិធីអប់រំអំពីផ្សិតដែលអាចបរិភោគបានអោយដល់ ប្រជាជនដែលរស់នៅទីនោះ ។

ពី៦ ការប្រមូលសរ

កាលពីព្រៃឈើនៅដុះគ្របដណ្តប់ក្នុងតំបន់ទឹកជុំនេះ ប្រជាជនពុំដែលឃើញមានស្បូវដុះលូតលាស់នៅទីនេះទេ ប៉ុន្តែនៅឯឈ្លី
ដែលព្រៃឈើចាប់ផ្តើមថយចុះ គុណភាពដីខ្សោចដែលគ្របដណ្តប់នៅទីនេះចាប់អន់ថយ ហើយស្បូវក៏ចាប់ដុះលូតលាស់ ។ ស្បូវ ត្រូវបានប្រជាជនក្រុង
និងប្រើប្រាស់សំរាប់ជាដំបូលប្រក់ផេះ ជាទូទៅប្រជាជនប្រមូលស្បូវនៅដើមខែ វិច្ឆិកា រហូតដល់ពាក់ កណ្តាលខែ មករា ។ ក្នុងកំឡុងពេលនេះ ទាំងបុរស
ស្រីជាអ្នកទៅប្រមូល ប៉ុន្តែបនាប័ត្រប្រមូលបានមកហើយ ស្រីជាអ្នកក្រុង ។ ស្បូវដែលបានក្រងហើយគឺសំរាប់ប្រើប្រាស់ និងលក់ដូរនៅក្នុងភូមិតែប៉ុណ្ណោះ
តំលៃស្បូវមួយសន្លឹក ១៥០ រៀល ។

ពី៧ ឆ័សចម្បាណ

នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធន៍មានគ្រុឌឆ័សចម្បាណជាច្រើនដែលប្រើប្រាស់ឱសថចម្បាណសំរាប់ការព្យាបាលជំងឺ ។ ជាទូទៅគ្រុឌឆ័សចម្បាណ

ព្យាបាលជំងឺពិសេសមួយចំនួនដូចជា ជំងឺសើស្បែក ជំងឺស្វាយ កាមរោគ គ្រុនកៅ រលាកសួន គ្រុឌិសថបូរណកព្យាបាលជំងឺ ដែលពុំមែនជាជំនាញរបស់គាត់ដល់អ្នកជំងឺដែលមានការជឿជាក់លើការព្យាបាលរបស់ពួកគាត់ផងដែរ ប៉ុន្តែពុំមានការធានា ចំពោះការព្យាបាលទេ ។

ជួនកាលឱសថបូរណកត្រូវបានប្រើប្រាស់សំរាប់ព្យាបាលឱ្យ សត្វ និងបក្សី ផងដែរ ។ ការលក់ដូរ ឱសថបូរណពុំត្រឹមតែនៅក្នុងឃុំប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែមានការលក់ដូររហូតដល់ខេត្តផ្សេងទៀត ក្រៅពីខេត្តសៀមរាប ដូចជា ខេត្តបាត់ដំបង ខេត្តបនាយមានជ័យ ក្រុងភ្នំពេញ ខេត្តកំពង់ស្ពឺ និងខេត្តតាកែវជាដើម ។ ប្រភេទរុក្ខជាតិឱសថមួយចំនួនងាយ ស្រួលក្នុងការរកនៅក្នុងតំបន់ទឹកជុំស ប៉ុន្តែប្រភេទមួយចំនួនទៀតត្រូវឱ្យគ្រុឌិសថបូរណទៅរកបានតែនៅតំបន់ភ្នំប៉ុណ្ណោះ ។

ខាងក្រោមគឺជាតារាងឈ្មោះ“សថបូរណ”

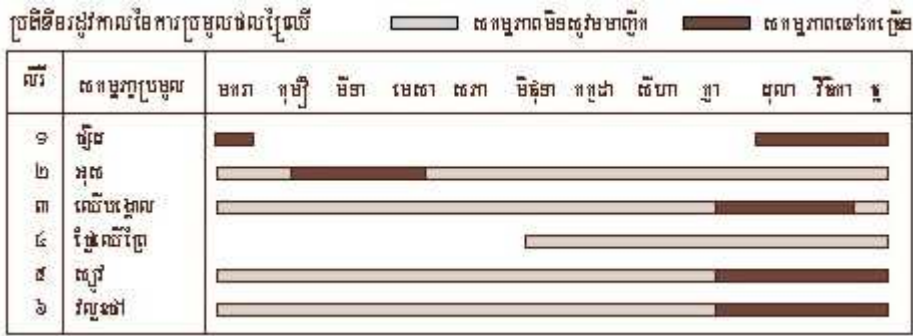
ល.រ	ប្រភេទរុក្ខជាតិ“សថ”	ឈ្មោះ“សថ”
១	ជាដើមឈើ	ដើមពុលធំ <i>Dellenia ovata</i> , ដើមខ្លាស់ <i>Diospyros sylvatica</i> , ដើមឈើទាល <i>Dipterocarpus alatus</i> , ដើមផ្សែក <i>Anisoptera glabra</i> , ដើមត្រាច <i>Dipterocarpus intricatus</i> , ?? <i>Terminalia cattapa</i> , ដើមក្លាវ <i>Adina ordfolia</i> , ដើមខ្នុរ <i>Dalbergia lanceolaria</i> , ដើមក្នុយ ដើមរលៀក្ស ដើមក្លាវធំ, ដើមជើងភ្លើង, ដើមភ្លោងាង, ដើមក្របៅ, ដើមកាឡាតូ, ដើមជំពូង, ដើមអង្កត់ខ្មៅ, ដើមបាត់ផល, ដើមពងកក់ពូង, ដើមភ្នំតូច និងដើមភ្នំធំ
២	ជាវល្ល័យ	វល្ល័យបណ្តាលពេជ្រ <i>Tinospora crispa</i> , វល្ល័យមេងមាស <i>Prismatomeris albidiflora</i> , វល្ល័យដោះគុណ <i>Tetracera sarmentosa</i> , វល្ល័យត្រី <i>Ichnocarpus frutescens</i> . វល្ល័យប្រឹង ឌុររិស តិវិជ្ជុលិវ វល្ល័យទន្រាង ស-ក្រហម, វល្ល័យគុយ, វល្ល័យរមៀតស-ក្រហម, វល្ល័យកណ្តេង, វល្ល័យដោះក្របី, វល្ល័យដេក <i>Lygodium flexuosum</i> ។
៣	ជាស្មៅ	ស្មៅជើងក្រាស, ស្មៅបង្ក្រាប, ស្មៅសសេត, ស្មៅវិញ្ញាំង, ស្មៅភ្នក, ស្មៅអាចម៍សេះ,

ពី៨ សត្វ

ក្នុងទសវត្សមុន តំបន់នេះសំបូរទៅដោយសត្វព្រៃជាច្រើនប្រភេទដូចជា ស្វា ខ្លាឃ្មុំ ខ្លា ដំរី ឈ្នួស កាន់ ទន្សាយ ជ្រូកព្រៃ និង បក្សីព្រៃជាច្រើន ។ រស់នៅក្នុងព្រៃនេះ ។ ពួកសត្វព្រៃទាំងនោះរស់នៅដោយស្ងៀមស្ងាត់ និងសុខសាន ដោយសារតែពុំ មានអ្នកប្រមាញ់ធ្វើការបរបាញ់ដើម្បីហូប និងលក់ដូរ ។ បច្ចុប្បន្ន សត្វព្រៃភាគច្រើនត្រូវបានបាត់បង់ពីតំបន់នេះ លើកលែងតែប្រភេទសត្វតូចមួយចំនួនប៉ុណ្ណោះ ។ តាមពិតមានពី ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងតំបន់នេះ បានអោយដឹងថាសត្វព្រៃនៅតំបន់នេះសើរតែវិនាសបាត់បង់ ដោយសារតែការធ្វើអាជីវកម្ម ហូសកំរិត សង្គ្រាមស៊ីវិលអូសបន្លាយជាច្រើនឆ្នាំ និងការបរបាញ់ហួសលទ្ធភាពពីសំណាក់អាហារ ។

ពី៩ ផ្លែឈើ

ក្នុងកំឡុងពេលប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ប្រជាជនបានចូលទៅក្នុងព្រៃដើម្បីបេះផ្លែឈើព្រៃសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងគ្រួសារ និងលក់ដូរបនិច បន្ត ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះ ផ្លែឈើព្រៃទាំងនោះត្រូវបានបំផ្លាញដោយសារតែសកម្មភាពកសិកម្ម បដោយសារតែការកាប់ឈើ ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាឈើសំណង់ ។ ផ្លែឈើព្រៃដែលសំបូរនៅក្នុងតំបន់ទឹកជុំសនេះមានដូចជា ផ្លែគុយ គូលែន សាម៉ាវព្រៃ ផ្លែសេមាន់ និងផ្លែម៉ាក់ប្រាង ។

៨ ការប្រើប្រាស់ទឹកផុសធម្មជាតិ

ទឹកផុសធម្មជាតិដែលមាននៅក្នុងតំបន់ព្រៃវាលនេះ មានចំនួន ៧ កន្លែង ប៉ុន្តែមានតែ ៣ កន្លែងប៉ុណ្ណោះដែលមានទឹកចេញ ជាប្រចាំ (កន្លែងដែលធំជាងគេស្ថិតនៅជិតវត្តព្រះបាត ។ នៅជុំវិញតំបន់ទឹកផុសនេះមានភូមិចំនួន ៨ (សូមមើលផែនទីដែល មានជូនភ្ជាប់ ។ ភូមិចំនួន៦ គឺភូមិ (សំរឹង ភូមិរំដេង ភូមិសម្បត្តិ ភូមិបូស ភូមិឈូក និងភូមិជួប ដែលបានប្រើប្រាស់ទឹកផុស ធម្មជាតិសំរាប់ការធ្វើកសិកម្ម ធ្វើស្រែវស្សា ស្រែប្រាំង ដាំបន្លែ និងសំរាប់ការចិញ្ចឹមសត្វ ។

ភូមិចំនួនពីរគឺភូមិ (ដីរំដេង និងភូមិបូសធំ មានទីតាំងស្ថិតនៅខ្ពស់ជាងតំបន់ទឹកផុស ។ ទឹកពុំអាចហូរទៅភូមិទាំងពីរនេះបានទេ ដូច្នេះប្រជាជនមានការលំបាកចំពោះប្រព័ន្ធការងារកសិកម្ម (ទិន្នផលមានកំរិតទាប ។ ប្រជាជនពឹងផ្អែកលើប្រព័ន្ធស្រោចស្រព ពីធារាសាស្ត្រដែលបានសាងសង់ឡើងនៅឆ្នាំ ១៩៧៥ ដោយប្រជាជន ប៉ុន្តែធារាសាស្ត្រនេះបានបំផ្លាញនៅក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ដោយសារតែទឹកជំនន់ដ៏ខ្លាំងក្លា ។ ស្ថានភាពជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជនមានការលំបាកកាន់តែខ្លាំងដោយសារតែកង្វះខាត នូវប្រព័ន្ធស្រោចស្រពសំរាប់ការធ្វើស្រែវស្សា និងស្រែប្រាំង ។

យោងតាមការអោយព័ត៌មានពីចាស់ទុំក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍បានអោយដឹងថា សមត្ថភាពនៃការផល់ទឹកផុសនេះមានការថយចុះ តាំងពីឆ្នាំ ១៩៧៩ ដោយសារតែព្រៃឈើមានការថយចុះ ។ បាត់ភូតនេះគឺដោយសារតែសកម្មភាពនៃការធ្វើសម្បទានព្រៃឈើ នៅភាគខាងជើងនៃតំបន់ទឹកផុស (ជិតភ្នំគូលែន ការធ្វើកសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ កសិកម្មពេទ្យ និងការធ្វើអាជីវកម្មព្រៃឈើ ហូសកំរិត ។

៩ ទន្លេ(សំរាប់ការនេសាទ

នៅក្នុងឃុំនេះមានទន្លេតូចមួយ ដែលមានប្រភពទឹកពីភ្នំគូលែន ដែលហូរឆ្លងកាត់តំបន់ទឹកផុស ។ ទីនេះគឺជា បរិវេណសំរាប់ ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍ និងឃុំចាន់ស ប្រកបរបរនេសាទ ប៉ុន្តែធនធានត្រីនៅតំបន់នេះបានថយចុះដោយសារ តែទាហានធ្វើការនេសាទដោយប្រើប្រាស់ឧបករណ៍នេសាទខុសច្បាប់ដូចជា ឧបករណ៍ឆក់ គ្រាប់បែកដៃ ដាក់ថ្មស្តុយ ។ បច្ចុប្បន្ន ដោយសារតែធនធានត្រីនៅតំបន់នេះមានការថយចុះ ធ្វើអោយប្រជាជនមូលដ្ឋាន ត្រូវធ្វើការនាំចូលត្រីពីតំបន់ទំនាប ។

១០ ការគ្របគ្រងព្រៃឈើ

នៅក្នុងយុគសម័យសមេធនវេទមន៍សីហនុ ធនធានព្រៃឈើស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងដោយមន្ត្រីរុក្ខា-ប្រមាញ់ថ្នាក់ខេត្ត ។ ក្នុងកំឡុងពេលនេះដែរ ច្បាប់ព្រៃឈើមានភាពតឹងតែងយ៉ាងខ្លាំង ដោយពុំមាននរណាម្នាក់ហានរំលោភបំពានលើច្បាប់ឡើយ ពីព្រោះថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់បំពាន ប្រាកដជាត្រូវទទួលការផាកពិន័យ និងត្រូវដាក់គុកជាមិនខាន ។ តាំងពីសម័យ សមេធនវេទមន៍និងបច្ចុប្បន្ននេះ ដោយសារតែអសនិស្សន្ទ ហេតុនេះពុំមានភ្នាក់ងាររុក្ខា-ប្រមាញ់ថ្នាក់ស្រុក បង្វាក់ខេត្ត គ្រប់គ្រងព្រៃឈើឡើយ ។ មកទល់ពេលនេះ ព្រៃឈើកំពុងតែឈានទៅរកភាពបាត់បង់ តែពុំមានក្រសួង នាយកដ្ឋាន បស្ចាធិស ណាម្នាក់អារម្មណ៍ បទទួលខុសត្រូវលើការបាត់បង់នេះឡើយ ។

ចាស់ទុំភាគច្រើនដែលបានរស់នៅក្នុងឃុំនេះអស់រយៈពេលជាយូរមកហើយបានព្យាយាមថែរក្សាការពារព្រៃនៅតំបន់នេះ ដោយបានធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយកម្មវិធីសហគមន៍ព្រៃឈើ របស់អង្គការ ធើរី ។

១៩ ទំនាស់ក្នុងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

- ការធ្វើកសិកម្មមានការលំបាកឡើង ដោយសារតែកង្វះខាតទឹកសំរាប់ប្រើប្រាស់ក្នុងការធ្វើស្រែវស្សា និង ស្រែប្រាំង ។ ការបាត់បង់ព្រៃឈើបណ្តាលមកពីការកាប់ឈើដើម្បីយកដីដាំដំណាំកសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ កសិកម្មពនេចរ ជាពិសេសគឺការកាប់ឈើសំណង់គឺជាមូលហេតុចម្បងនៃការបាត់បង់នេះ ។
- ក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទាននៅភាគខាងជើងនៃតំបន់ទឹកជូនបានគំរាមកំហែងដល់ការផ្តាច់ផ្តង់ទឹក ។
- អ្នកខាងក្រៅភូមិដែលមកពីឃុំបាឡាំង ឃុំលូស នៃស្រុកប្រាសាទបានទន្ទ្រានយកដីសំរាប់ធ្វើកសិកម្ម ពនេចរ ប៉ុន្តែដីទាំងនេះគឺជាកម្មសិទ្ធិរបស់ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍ ។ ម្ចាស់ដីបានបឹងទៅអាជ្ញាធរភូមិ ដើម្បីបញ្ឈប់កុំអោយអ្នកពីខាងក្រៅដែលមកទន្ទ្រានយកដីសំរាប់ការប្រកបរបរកសិកម្មពនេចរនេះ ប៉ុន្តែជូនការណ៍ អាជ្ញាធរបានអនុញ្ញាតអោយអ្នកដែលមកពីខាងក្រៅធ្វើការដាំដុះក្នុងឃុំពេលមួយឆ្នាំដោយមានកិច្ចព្រមព្រៀង ជាមួយម្ចាស់ដី ។
- ប្រជាជនប្រមាណ ១០ភាគរយនៃប្រជាជនសរុបនៅក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍បានទទួលឥណទានពីអង្គការ ACLEDA (ការប្រាក់៥ភាគរយក្នុងមួយខែ ។ គ្រួសារនីមួយៗទទួលបានប្រមាណពី ១០០.០០០រៀល - ៣០០.០០០រៀលអាស្រ័យទៅតាមធនធានដែលពួកគាត់មាន (ការសិក្សាពីព្រៃសម្បត្តិបានអនុវត្តធ្វើឡើងដោយមន្ត្រីរបស់អង្គការ ACLEDA ។ បច្ចុប្បន្នប្រជាជនភាគច្រើន កំពុងតែប្រើប្រាស់ថវិកាទាំងនេះដើម្បីជួលកំលាំងពលកម្មដើម្បីកាប់ ឆ្ការព្រៃ និងការអនុវត្តកសិកម្មពនេចរ ។

១២ អនុសាសន៍

ធនធានព្រៃឈើនៅក្នុងឃុំខ្នារពោធិ៍ត្រូវបានខូចខាតដោយសារតែក្រុមហ៊ុនព្រៃសម្បទាន កសិកម្មពនេចរ កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការធ្វើអាជីវកម្មហូសកីរិត ។ ស្ថានភាពជីវភាពរបស់ប្រជាជនមានការពឹងផ្អែកស្ទើរតែទាំងស្រុងលើការងារកសិកម្ម និងការប្រមូលផលិតផលព្រៃឈើ ។ ត្រូវតែអនុវត្តការគ្រប់គ្រង និងការអភិរក្សធនធានព្រៃឈើវិចិលដែលនៅសេសសល់ ជាពិសេសព្រៃឈើនៅជុំវិញតំបន់ទឹកជូន ធម្មជាតិ ដោយមានការចូលរួមយ៉ាងសកម្មពីប្រជាជនមូលដ្ឋាន ដើម្បីបង្កើននូវសកម្មភាព រកប្រាក់ចំណូលដែលអាចទាញយក បានពីធនធានព្រៃឈើនេះ ។ យោងតាមការសំភាសន៍ និងលំហាត់នៃការចូលរួមធ្វើផែនទីប្រើប្រាស់ដីជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងតាមរបៀបការសង្កេតនៅតំបន់ព្រៃឈើខាងក្រោម គឺជាអនុសាសន៍មួយចំនួនដែលបានលើកឡើង ។

៩ តំបន់ទឹកជូនធម្មជាតិ ផែដី ១៤០០ហិកតា (សូមមើលផែនទី ត្រូវតែធ្វើការការពារដើម្បីបង្កើន និងរក្សានូវការដុះ លូតលាស់ឡើងវិញរបស់ព្រៃដែលនៅសេសសល់ និងបង្កើននូវសមត្ថភាពទឹកសំរាប់សកម្មភាពកសិកម្ម ។ ត្រូវតែធ្វើការកំណត់ ព្រំប្រទល់តំបន់ការពារដោយធ្វើព័ន្ធកាត់ទទឹង និងដាក់ផ្លាកសញ្ញា ដោយមានការចូលរួមពីប្រជាជនមូលដ្ឋាន និងដោយមាន កិច្ចព្រមព្រៀងជាមួយអាជ្ញាធរ (ភូមិ ឃុំ និងស្រុក ។ នៅមានគ្រួសារមួយចំនួននៅតែបន្តការធ្វើ កសិកម្មពនេចរនៅក្នុងតំបន់ ការពារ ។ ម្ចាស់ដីបានព្រមព្រៀងបញ្ឈប់សកម្មភាពនេះប្រសិនបើពួកគាត់អាចដាំប្រភេទដើម Anacardium occidentale ហើយដែលផលប្រយោជន៍ពីដើមឈើនេះម្ចាស់ដីនឹងទទួលបាន ។

២ តំបន់កសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងកសិកម្មពនេចរ ត្រូវធ្វើការណែនាំពីការអនុវត្តកសិ-រុក្ខកម្មនៅក្នុងតំបន់នេះ ។ ត្រូវធ្វើ ការកំណត់ព្រំប្រទល់នៃតំបន់នេះ ដើម្បីជៀសវាងការទន្ទ្រានយកដី ។ ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសឡូត៍សំរាប់ដាំដុះបង្ការការ អនុវត្តការងារកសិ-រុក្ខកម្ម ។

៣ ទស្សន៍នៃការគ្រប់គ្រងធនធានព្រៃឈើ ត្រូវរៀបចំសិក្ខាសាលាអំពីការការពារទឹកជូនម្ចាស់ដី ដោយមានការ ចូលរួមពីតំណាងប្រជាជនតាមភូមិដែលមានការពាក់ព័ន្ធ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន (ប្រធានភូមិ ប្រធានឃុំ និងអភិបាលស្រុក គណ្ឌី កម្មាធិការវត សហគមន៍មាតាបិតា និងការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ស្រុក ។ សិក្ខាសាលាត្រូវសង្កត់ធ្ងន់ទៅលើការបង្កើតគណ្ឌី កម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ តួនាទី និងភារៈកិច្ចរបស់គណ្ឌីកម្មាធិការ លក្ខន្តិកៈ និងការបែងចែកផលប្រយោជន៍ ។ កិច្ចព្រម ព្រៀងលើការការពារតំបន់ទឹកជូនត្រូវតែបង្កើតឡើងទទួលស្គាល់ដោយចុះហត្ថលេខាដោយគណ្ឌីកម្មាធិការគ្រប់គ្រង ព្រៃឈើ ប្រធានឃុំ អភិបាលស្រុក និងការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត ។

៤ ការផលិតឆ្នាំ ត្រូវបង្កើតថ្នាលបណ្តុះកូនឈើ ដើម្បីបណ្តុះពូជឈើសំណង់ និងឈើហូបផ្លែតាមតំរូវការរបស់សហគមន៍ ។ គ្រាប់ពូជត្រូវតែធ្វើការជ្រើសរើសពីឃុំខ្នារពោធិ៍ដើម្បីឱ្យមានប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីដូចគ្នា ។ ត្រូវតែមានកម្មវិធីដាំដុះព្រៃឈើ ឡើងវិញនៅក្នុងតំបន់ទឹកជូនដោយឈរលើមូលដ្ឋាននៃការចូលរួមដោយស្ម័គ្រចិត្ត ។

៥ ការផ្តល់ឱកាសកម្មវិធីបរិស្ថាន ទាមទារអោយមានកម្មវិធីអប់រំបរិស្ថាន ដើម្បីជំរុញដល់ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់ គ្រងធនធានព្រៃឈើ ដូចជា កម្មវិធីអប់រំកសិកម្មពនេធន ការការពារទឹកជូន ការការពារភ្លើងឆេះព្រៃ និងការបរបាញ់ ។

៦ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រ ត្រូវតែធ្វើការជួសជុលប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រចាស់ដែលត្រូវខូចខាតក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ដោយទឹកជំនន់ខ្លាំង ដើម្បីអោយមានទឹកគ្រប់គ្រាន់សំរាប់សកម្មភាពកសិកម្ម ជាពិសេសស្រូវវស្សា ស្រូវប្រាំង និងស្ពានបង្កើន ។ ការបង្កើនទិន្នផល អាចជួយកាត់បន្ថយដល់ការកាប់បំផ្លាញព្រៃឈើជុំវិញតំបន់ទឹកជូនធម្មជាតិ (កសិកម្មពនេធន និងកសិកម្ម អចិន្ត្រៃយ៍ ។

៧ ការកសាងសមតភាពប្រជាជនមូលដ្ឋាន ត្រូវបើកវគ្គបណ្តុះបណ្តាលអោយសហគមន៍មូលដ្ឋាន អំពីការជ្រើសរើស គ្រាប់ពូជ ការបង្កើតថ្នាលបណ្តុះកូនឈើ ការដាំដុះកូនឈើ កសិ-រុក្ខកម្ម និងការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ វគ្គបណ្តុះ បណ្តាលគួរតែរៀបចំ និងសំរបស់រួលដោយមន្ត្រីរបស់អង្គការ FAO GCP/CMB/002/BEL ដោយមានការសហការជា មួយការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត ។

៨ សកម្មភាពសំរាប់សំរួល កម្មវិធីរបស់អង្គការ FAO (GCP/CMB/002/BEL) ត្រូវសហការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយ អង្គការ វាជឡឌ្រា ដើម្បីបង្កើនសកម្មភាពរបស់អង្គការប្រាក់ចំណូល ។ ឥណទានត្រូវផ្តោតការយកចិត្តទុកដាក់លើផលិតភាពនៃ ស្រូវវស្សា និងស្រូវប្រាំង (ពុំត្រូវសង្កត់ធ្ងន់លើការងារកសិកម្មពនេធន និងការធ្វើកសិកម្មអចិន្ត្រៃយ៍

៩ ការតាមដាន និងការវាយតម្លៃ ដើម្បីបង្កើនធនធានព្រៃឈើនៅក្នុងតំបន់ទឹកជូនធម្មជាតិនេះ គំរោង FAO GCP/ CMB/002/BEL ត្រូវតែធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន ដើម្បីបង្កើតផែនការសកម្មភាព និងត្រួតពិនិត្យរាល់ សកម្មភាព (សកម្មភាពសហគមន៍ព្រៃឈើ ។

** ត្រូវចាំថារាល់សកម្មភាពដែលផ្តោតលើការថែរក្សាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីទឹកជូនកសាងស្រោចលើកតាខាងក្រៅដែរ ដូចជាវតមាននៃការ កាប់ព្រៃនៅតំបន់សម្បទានផ្នែកខាងលើធនទឹក (ភ្នំគូលេន ។

ឧទាហរណ៍ ផែនការគ្រប់គ្រងសំរាប់សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំកំពង់ត្នក

ដោយ PNRM (FAO) ខេត្ត សៀមរាប

របៀបវារៈផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ
៥ ឆ្នាំ គិតពី ឆ្នាំ ២០០០ ដល់ ឆ្នាំ ២០០៤

លិខិតអនុញ្ញាតិ

និង

ចុះបញ្ជីសហគមន៍ព្រៃឈើ

រាជរដ្ឋាភិបាល

ក្រសួង កសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ
មន្ទីរ រុក្ខាប្រមាញ់ និង នេសាទ ខេត្ត សៀមរាប
ការិយាល័យនេសាទ ខេត្ត សៀមរាប

ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើឃុំ កំពង់ត្នក
ការពណ៌នាពីសហគមន៍ព្រៃឈើ
ឈ្មោះ ព្រៃឈើសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំ កំពង់ត្នក
ព្រំប្រទល់
ថ្ងៃទី ៩៧៩ ហិចតា

កម្មសិទ្ធិដី សហគមន៍ព្រៃឈើ

លិខិតបញ្ជាក់ផ្លូវការ ស្ថាប័ន ការិយាល័យនេសាទ ខេត្តសៀមរាប ហត្ថលេខា កាលបរិច្ឆេទ

ផែនការគ្រប់គ្រងសំរាប់សហគមន៍ព្រៃឈើកំពង់ភ្នំ

១ សេចក្តីផ្តើម

សហគមន៍ព្រៃឈើនៃកំពង់ភ្នំ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៩ ។ សហគមន៍នោះរួមមាន ភូមិដីក្រហម ត្នោតកំបុត និងកុកកុល ។ ទីតាំងសហគមន៍ព្រៃឈើនោះត្រូវបែងចែកជា ៥ ផ្នែក ហើយត្រូវបានចាត់ចែងរួមគ្នាដោយប្រជាជន ក្នុងតំបន់ចំនួន ៣ ភូមិ ។

ព្រៃក្នុងកំពង់ភ្នំត្រូវទទួលបានការការពារក្រៅផ្លូវការតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៥ ដោយប្រជាជនក្នុងតំបន់ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងព្រៃឈើដែល មានពីមុនមកនោះ គឺពុំសូវមានប្រសិទ្ធភាពឡើយ ។ ប៉ុន្តែដោយមានអនុវត្តន៍ពីសំណាក់គំរោងកម្មវិធី FAO GCP/CMB/OO2/BEL នៅពាក់កណ្តាលឆ្នាំ ១៩៩៩ ពួកគេនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ ក៏អាចគ្រប់គ្រង និងការពារព្រៃឈើបានយ៉ាងជោគជ័យ ក្នុងនោះ រួមទាំងធនធានធម្មជាតិផ្សេងៗផង ដូចជា ត្រី ជីវកសត្វ ការគ្រប់គ្រងសកម្មភាពនេសាទ និងប្រមាញ់ខុសឆ្ងាប់នៅ ក្នុងតំបន់ការពារ ។

២ សហគមន៍កំពង់ភ្នំ

សហគមន៍កំពង់ភ្នំ ស្ថិតនៅប្រមាណ ១២ គ.ម ភាគខាងត្បូងទីរួមស្រុកប្រាសាទបាគង ។ ព្រៃ និងតំបន់នោះ លិចទីក្រុង រយៈពេល ៦ខែ ពីខែកក្កដា ដល់ចុងខែមករា ។

២.១ ក្រុមអ្នកប្រើព្រៃស្រែ

មានពីរក្រុមដែលទទួលបានអត្ថប្រយោជន៍ដែលរួមមានចំនួន ២០០គ្រួសារ នៅក្នុងសហគមន៍នោះ

- ក្រុមនេសាទ
- ក្រុមព្រៃឈើសំរាប់ធ្វើអុសដុត

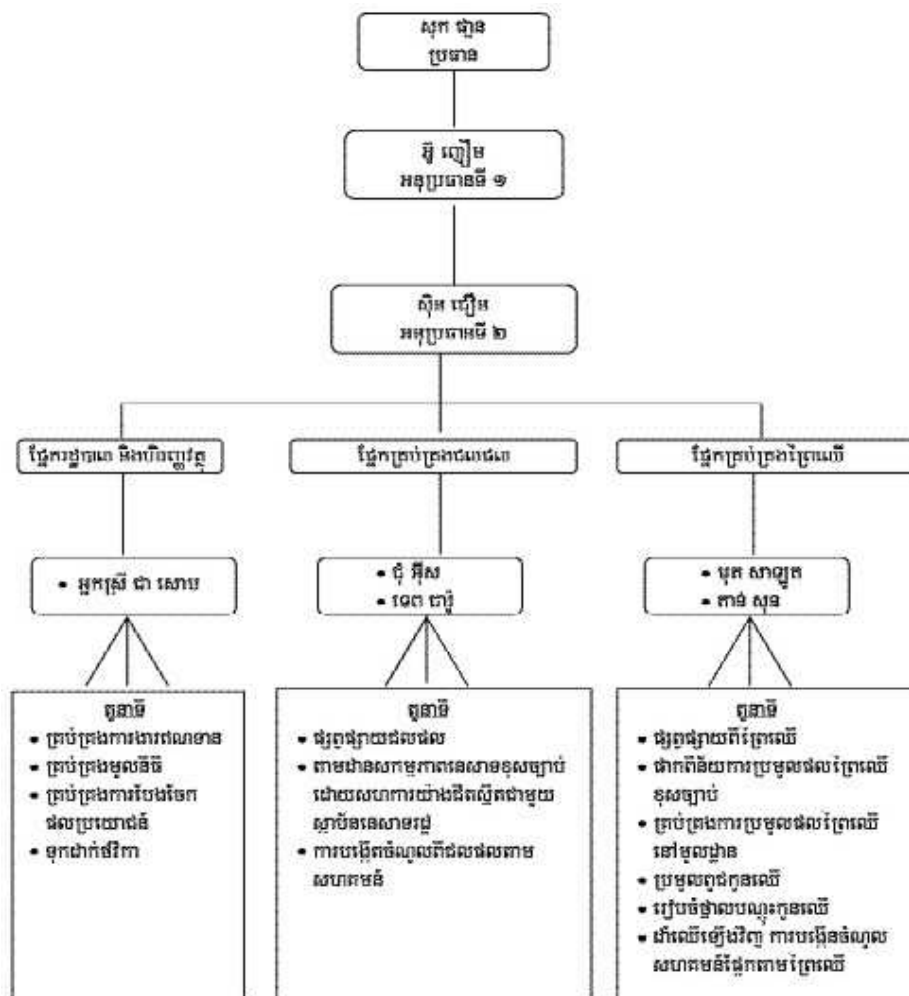
កំណត់សំគាល់៖ សមាជិកនៃសហគមន៍ព្រៃឈើទាំងអស់បានចុះឈ្មោះជាសមាជិកនៃក្រុមអត្ថប្រយោជន៍ទាំងពីរនេះ។

២.២ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

សហគមន៍ព្រៃឈើកំពង់ភ្នំមានសមាជិកចំនួន ៩ រូប ដែលជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោតនៅក្នុងឃុំទាំងមូល ហើយពួកទាំងនោះត្រូវបានប្រគល់ភារកិច្ចដោយឡែកពីគ្នា (មើលអង្គការលេខ ដើម្បីបង្កើនការគ្រប់គ្រងឱ្យកាន់តែមានប្រសិទ្ធភាព និងមានស្វ័យទំនុកចិត្តចំពោះប្រជាជនក្នុងតំបន់នោះ ។

អនុគណ្ឌិកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើចំនួន.....កត្រូវបានបង្កើតឡើង តំណាងអោយភូមិនិមួយ ។

រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើនៅភ្នំឧត្តរ(ក)

ពី ការណែនាំព្រៃឈើ

ពី១ រយៈពេលចម្រុះប្រវត្តិព្រៃឈើ

១៩៤៥ កសិដ្ឋានដាំឱឡឹកជាតំបន់ព្រៃឈើដែលមានដងស៊ីតេខ្ពស់

១៩៤៨ អ្នកស្រុកកំពង់ភ្នំក្រោយយាមជំនាន់ និងរក្សាការពារកសិដ្ឋានដាំឱឡឹក សំរាប់ការបង្កើនព្រៃធម្មជាតិ ។

តាំងពីឆ្នាំនោះមកការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើបែបធម្មជាតិត្រូវបានផ្តួចផ្តើមគំនិតឡើង ។ នៅពេលនេះ វាក៏

បានក្លាយទៅជាព្រៃដែលមានដងស៊ីតេខ្ពស់នៃសហគមន៍ព្រៃឈើ ។

១៩៩៤ ភ្លើងបានឆេះបំផ្លាញព្រៃឈើលិចទឹករាប់រយហិកតាដែលបណ្តាលមកពីការធ្វេសប្រហែសរបស់ពួកនេសាទ ដែលមកពីតំបន់ទំនាបកណ្តាល

១៩៩៦ ដឹកសិកម្មចំនួន ១៥ ហិកតា ត្រូវបានដកហូតហើយដាំដើមឈើឡើងវិញដោយប្រជាជនក្នុងតំបន់ក្រោម ការគាំទ្រពីគំរោងកម្មវិធី អង្គការ ឆាប៊ី

១៩៩៧ ផែនដីចំនួន ៤៥ ហិកតា នៃព្រៃឈើដែលបាននេះត្រូវបានដាំដោយប្រជាជនក្នុងតំបន់ក្រោម ការជួយគាំទ្រ ពីគំរោងកម្មវិធី អង្គការ ឆាប៊ី

១៩៩៩ សហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានបង្កើតឡើងជាផ្លូវការ ក្រោមការជួយគាំទ្រផ្នែកបច្ចេកទេសពី គំរោងកម្មវិធី អង្គការ ឆាប៊ី ។ នៅចុងឆ្នាំនោះ មានសិក្ខាសាលាថ្នាក់ខេត្តមួយ សិក្សាពីការដាំសណ្តែកបាយ និងស្រូវប្រាំង ក្នុងតំបន់លិចទឹក ។ លទ្ធផលនៃសិក្ខាសាលានោះ កសិដ្ឋានសណ្តែកបាយនៅក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ កត្រូវ បានបញ្ចប់ជាស្ថាពរ ។

២០០០ សិក្ខាសាលាមួយសិក្សាពីដំណោះស្រាយជម្លោះរវាង សហគមន៍ព្រៃឈើ និងទាហានអំពីការបំពានផ្នែកនេសាទ នៅកំរិតស្រុកត្រូវបានបើកឡើងដោយទទួលបានលទ្ធផលល្អ

៣២ ផែនដី សហគមន៍ព្រៃឈើ គ្របដណ្តប់លើផែនដីសរុបចំនួន ៩៧៩ ហិកតា (សូមមើលផែនទី ។

៣៣ ផែនដី ព្រំដែនសហគមន៍ព្រៃឈើមានព្រំប្រទល់ជាប់នឹងបឹងទន្លេសាបនៅប៉ែកខាងត្បូង ខាងជើងជាប់នឹងព្រៃលិច ទឹក(ឡូត៍នេសាទសាធារណៈ)ខាងកើត និងខាងលិចជាប់តំបន់ព្រៃលិចទឹក និងកសិដ្ឋានសណ្តែកបាយ (តំបន់នេសាទសាធារណៈ) ។

៣៤ លក្ខខណ្ឌព្រៃឈើ

- ពូជឈើព្រៃឈើនៅក្នុងតំបន់ការពារមាន *Barringtonia acutangula*, *Diospyros cambodianna*, *Coccoceras anisopodum*, *Crataeva volisiosa* and *Charlea*, but naturally ពូជឈើ *Barringtonia acutangula* មានច្រើន នៅក្នុងតំបន់នោះ ។
- ដី ជាទូទៅប្រភេទដីនៅទីនេះជាដីល្បាប់គ្រប់ទីកន្លែង ។

៣៥ តំបន់ព្រៃឈើ

តាមបច្ចេកទេស សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវបានបែងចែកជា ៥ តំបន់ ផ្អែកលើការរួមចំណែកបែងចែក ការប្រើប្រាស់ និងរូបភាព ថតពីលើអាកាស និងសកម្មភាពបង្កើនប្រាក់ចំណូល ។ ការបែងចែកតំបន់នោះបានធ្វើឡើងដោយប្រជាជនក្នុងតំបន់ ហើយធ្វើ ឱ្យពួកគេមានភាពងាយស្រួលក្នុងការគ្រប់គ្រង ចាត់ចែង និងប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិបានសមរម្យនៅក្នុងតំបន់ការពារ ទាំងនោះ ។

តំបន់ទី ១ (ដងស៊ីតេខ្ពស់

ផែនដី ៨២ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ជំនឿសំខាន់២ មាន *Barringtonia acutangula*, *Terminalia cambodianna*, *Croton caudatus*, *Hymenocardia wallichii* and *Tros*.

ដងស៊ីតេព្រៃឈើ ខ្ពស់

ការបង្កើនឡើងវិញ ៧ - ១២៥០ កូនឈើធម្មជាតិក្នុង ១ ហិកតា

តំបន់ទី ២ (ដងស៊ីតេមធ្យម

ផែនដី ៤៥៧ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ជំនឿសំខាន់២ man *Barringtonia acutangula*, *Terminalia cambodianna*, *Croton caudatus*, and *Tros*.

ដងស៊ីតេព្រៃឈើ មធ្យម

ការដាំដើមឈើឡើងវិញ ល្អណាស់ - ២០០០ កូនឈើធម្មជាតិក្នុង ១ ហិកតា

តំបន់ទី ៣ (ដងស៊ីតេទាប)

ផែដី ២៣៩ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ជាដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ជលើសំខាន់ 2 man Barringtonia acutangula រាង ទ្រវែង

ដងស៊ីតេព្រៃឈើ មធ្យម

ការដាំដើមឈើឡើងវិញ ល្អ - ៧៥០ កូនឈើធម្មជាតិក្នុង ១ ហិកតា

តំបន់ទី ៤ (ដីចំការ)

ផែដី ៥៥ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ជាដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ជលើសំខាន់ 2 man Barringtonia acutangula

ដងស៊ីតេព្រៃឈើ ទាប

ការដាំដើមឈើឡើងវិញ ខ្យល់ខ្សោយ - ៤០០ កូនឈើធម្មជាតិក្នុង ១ ហិកតា

ដីវាលស្មៅ ជាដីវាលស្មៅពេញមួយឆ្នាំ ។ ជាកន្លែងសំរាប់ត្រីពងនៅរដូវជំនន់ដែល ៥០% នៃផែនដីសរុបមាត់ច្រាំងនៃបឹង ព្រែកស្រមោច

ជាកន្លែងបំរុងសំរាប់ត្រីពង ដែលបង្កើតឡើង ដោយគំរោងកម្មវិធី អង្គការ ឆ្បឿ ក្នុងពាក់កណ្តាលឆ្នាំ១៩៩៩ ។

តំបន់ទី ៥ (អតីតកសិដ្ឋានចំការសណែកបាយ)

ផែដី ៩៧ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ការបង្កើនលក្ខខណ្ឌដីតាមធម្មជាតិ ខ្យល់ខ្សោយ

តំបន់ទី ៦ (ការបង្កើនព្រៃឈើឡើងវិញ)

ផែដី ៤៩ ហិកតា

លក្ខខណ្ឌដី ដីល្បាប់ (ដីអិដ្ឋ លាយជាមួយស្មៅ និងស្លឹកឈើរលួយ

ការបង្កើនលក្ខខណ្ឌដីតាមធម្មជាតិ ល្អណាស់

៥ គោលបំណងនៃផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

គោលបំណងនៃផែនការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ គឺជាផែនការជាក់ស្តែងមួយដែលបានរៀបចំ និងសំរេចដោយអ្នកប្រើប្រាស់របស់ សហគមន៍ ក្រោមការសម្របសម្រួលរបស់អ្នកសម្របសម្រួលអង្គការ ឆ្បឿ ។ ផែនការនេះផោតទៅលើ ការគ្រប់គ្រង ការប្រើប្រាស់ និងថែរក្សាលែកអត្ថប្រយោជន៍ធនធម្មជាតិដែលមាននៅក្នុងតំបន់ការពារ ។ គំរោងការនោះត្រូវបានអនុញ្ញាតដោយ ការិយាល័យនេសាទខេត្ត ។ គោលដៅរបស់ផែនការនេះមានដូចតទៅ៖

គោលដៅរយៈពេលវែង៖

- ដើម្បីអភិរក្សជីវសាស្ត្រចម្រុះនៅក្នុងតំបន់

- ដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិដោយចីរភាព
- ដើម្បីជួយនាយកដ្ឋាននេសាទ ក្នុងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ក្នុងតំបន់ទន្លេសាប

គោលការណ៍រយៗពេលខ្លី

- ដើម្បីពង្រឹងសមត្ថភាពគ្រប់គ្រងព្រៃឈើក្នុងតំបន់ដោយនិរន្តរភាព
- ដើម្បីទទួលបានការអនុញ្ញាតិពីនាយកដ្ឋាននេសាទចំពោះសិទ្ធិលើធនធានធម្មជាតិ ក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ដើម្បីកែលម្អអធិការភាពនៅជនបទដែលផ្អែកតាមធនធានព្រៃឈើសហគមន៍

៥ សកម្មភាពគ្រប់គ្រង

សមាជិកគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើម្នាក់បានទទួលភារកិច្ចខុសគ្នាក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើ ប៉ុន្តែភារកិច្ចដ៏សំខាន់របស់ពួកគេគឺដើម្បីជួយគ្នាទៅវិញទៅមកក្នុងការគ្រប់គ្រង និងចាត់ចែងតំបន់ទាំង ៥ ក្នុងតំបន់ការពារដោយរួមសហការជាមួយអ្នក ប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ និងភ្នាក់ងារនេសាទក្នុងសហគមន៍នោះ ។

៥.១ តំបន់ទី ១

៥.១.១ គោលដៅ

- ដើម្បីកែលម្អអាក្ខខណ្ឌព្រៃឈើនៅក្នុងតំបន់នោះ ព្រមទាំងធនធានមនុស្ស ដូចជាសត្វទឹក និងសត្វស្លាប
- ដើម្បីបង្កើតនូវធនធាន ការពារគ្រោះមហន្តរាយ (ខ្យល់ ទឹករលក ដែលបំផ្លាញផ្ទះសំបែងជារៀងរាល់ឆ្នាំ និង
- ដើម្បីប្រើប្រាស់តំបន់នោះជាតំបន់នេសាទសាធារណៈ និងជាតំបន់ទេសចរណ៍បរិស្ថាននៅរដូវទឹកឡើង

៥.១.២ ការចែកចាយអតប្រយោជន៍

ជាលក្ខណៈបុគ្គល

- ការនេសាទ្យី សមាជិកទាំងអស់របស់សហគមន៍ មានសិទ្ធិនេសាទដោយសេរី (គ្មានបង់ពន្ធនេសាទ នៅក្នុងព្រៃក្នុងរដូវទឹកឡើង និងនៅក្នុងឡូត៍នេសាទនៅរដូវប្រាំង ដោយឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូច សំរាប់បរិភោគក្នុងគ្រួសារ និងលក់ ។ ប៉ុន្តែនៅពេលបិទរដូវនេសាទ ពួកគេត្រូវបានអនុញ្ញាតិឱ្យធ្វើការនេសាទខ្នាតតូចតែប៉ុណ្ណោះ ។ គ្រប់ ឧបករណ៍ខុសច្បាប់ទាំងឡាយ ត្រូវបានហាមឃាត់ដាច់ខាតនៅក្នុងតំបន់នេះ ។
- មាន NWFP មួយចំនួនដូចជា អុសដុត វណ្ណៈ រុក្ខជាតិសំរាប់ធ្វើថ្នាំ បន្លែព្រៃ និងរុក្ខជាតិហូបផ្លែត្រូវបានគេអនុញ្ញាត អោយបេះ ប៉ុន្តែប្រភេទរុក្ខជាតិដែលមិនបានរៀបរាប់នៅក្នុងអត្ថបទនេះ នឹងត្រូវបានហាមឃាត់យ៉ាងតឹងរឹង ។

លក្ខណៈសហគមន៍

មានតំរោងកែលម្អតំបន់ទេសចរណ៍បរិស្ថានដើម្បីទាក់ទាញយកប្រាក់ចំណូលពីអ្នកទេសចរណ៍ សំរាប់កែលម្អអធិការភាព ប្រជាជនក្រីក្រនៅតំបន់នោះ ។ ការបង្កើតចំពោះការអភិវឌ្ឍន៍ជនបទកំពង់ភ្នំ នឹងត្រូវធ្វើឡើងនៅរដូវវស្សា ក្រោយ ដោយមានភ្នាក់ងារទេសចរណ៍នានាពិនិត្យស្វែងយល់ចំពោះសហគមន៍ ។ វាជាធនធានហិរញ្ញវត្ថុដ៏សំខាន់មួយក្នុងការ ជំរុញ និងដំណើរការគ្រប់គ្រងការនេសាទ និងរុក្ខាប្រមាញ់ក្នុងលក្ខណៈនិរន្តរភាព ។

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ឆ្នាំ					ផ្ទេង2
	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	
១. ឈើសំណង់តូចតាច	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
២. ឈើធ្វើអុស ស្លូត និងសើម	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៣. រុក្ខជាតិ ឱសថ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៤. ការនេសាទ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	នៅរដូវទឹកឡើង
៥. ការប្រមាញ់សត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	

កំណត់សំគាល់ៗ

បានៗ មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ
មិនបានៗ ពុំមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

៥២ តំបន់ទី ២

៥២១ គោលបំណង

- ដើម្បីកាត់បន្ថយការគំរាមកំហែងពីគ្រោះធម្មជាតិនៅរដូវទឹកជំនន់
- ដើម្បីកែលម្អក្នុងការព្រៃឈើ និងធនធានផ្សេងដូចជា សត្វទឹក និងសត្វស្លាប
- ដើម្បីបង្កើនឈើសំរាប់ធ្វើអុសដុតសំរាប់ការប្រើប្រាស់គេហកិច្ច
- ដើម្បីបង្កើតជីវកសិកម្ម
- ដើម្បីប្រើប្រាស់តំបន់នេះជាទ្វារទេសសាធារណៈ

៥២២ ការចែកចាយអតប្រយោជន៍6

ធនធានធម្មជាតិនៃតំបន់នេះ អាចប្រមូលផលបានស្មើគ្នា ដោយអនុវត្តតាមផែនការគ្រប់គ្រង និងបទបញ្ជាសហគមន៍

- ឈើស្លូតសំរាប់ធ្វើអុសដុត អាចអនុញ្ញាតឱ្យប្រមូលយកសំរាប់ការប្រើប្រាស់គេហកិច្ច
- សកម្មភាពនេសាទពាណិជ្ជកម្ម អាចអនុញ្ញាតបានចំពោះឧបករណ៍នេសាទខ្នាតតូចស្របច្បាប់ ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេល បិទរដូវនេសាទត្រូវបានហាមឃាត់លើកលែងតែឧបភោគស្វយ័ត
- ការប្រមូលយករុក្ខជាតិថ្នាំបុរាណ ត្រូវបានបើកចំហពេញមួយឆ្នាំ
- សត្វពាហន្យី ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យចូលស៊ីបានតែតំបន់ចំការធ្វើប៉ុណ្ណោះ

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ឆ្នាំ					ផ្ទៃដី2
	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	
១. ឈើសំណង់តូចតាច	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
២. ឈើធ្វើអុសស្លូត	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៣. ឈើធ្វើអុសសើម (ចំរាកសើម	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៤. រុក្ខជាតិ ឱសថ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៥. ការនេសាទ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៦. ការប្រមាញ់សត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	

៥៣ តំបន់ទី ៣

៥-៣-១ គោលដៅ

- ដើម្បីកែលម្អអនុវត្តន៍ព្រៃឈើ និងធនធានផ្សេងៗដូចជា សត្វទឹក និងសត្វស្លាប
- ដើម្បីបង្កើតជីវភាពសត្វព្រៃ
- ដើម្បីប្រើប្រាស់តំបន់នេះជាទីកន្លែងនេសាទក្នុងរដូវទឹកជំនន់

៥-៣-២ ការទទួលខុសត្រូវរឿង តំបន់នេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

៥-៣-៣ ការចែកចាយអត្ថប្រយោជន៍៦ៗ ផលិតផលព្រៃឈើ និងការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងតំបន់នេះ ត្រូវបានផល់ឱ្យស្មើគ្នាដល់សមាជិកនៃក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ទាំងឡាយ ដូចគ្នានឹងករណីនៅក្នុងតំបន់លេខ ២ ដែរ ។

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ឆ្នាំ					ផ្ទៃដី2
	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	

១. ឈើសំណង់តូចតាច	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
២. ឈើធ្វើអុសស្លូត	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៣. ឈើធ្វើអុសសើម (ចំរាកសើង	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៤. រុក្ខជាតិ ឱសថ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៥. ការនេសាទ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៦. ការប្រមាញ់សត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៧. ការប្រតិបត្តិ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	

៥៤ តំបន់ទី ៤ (ចំការ

តំបន់ទី ៤ ជាផ្នែកនៃព្រៃដែលនេះ (ប្រវត្តិ) បានលើកឡើងខាងលើ ហើយត្រូវបានគេដាំឡើងវិញនៅឆ្នាំ១៩៩៦ និង ១៩៩៧ ។

៥៥១ គោលបំណង

- ដើម្បីកែលម្អកូដណែនាំព្រៃឈើ និងធនធានផ្សេងៗដូចជា សត្វទឹក និងសត្វស្លាប
- ដើម្បីបង្កើតជីវភាព
- ដើម្បីនេសាទនៅរដូវទឹកឡើង និងរដូវប្រាំង
- ដើម្បីបង្កើនពូជឈើដោយដាំ ពូជឈើដែលមានលក្ខណ៍ស្មើភាព

៥៥២ ការចែកចាយអតប្រយោជន៍

គ្រប់សមាជិកនៃក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យធ្វើការនេសាទលក់ដូរបានចំពោះឧបករណ៍ខ្នាតតូចស្របច្បាប់ នៅក្នុងអនុតំបន់ ។
ប៉ុន្តែក្នុងរយៈពេលបិទរដូវនេសាទ ពួកគេអាចធ្វើការ នេសាទសំរាប់គ្រួសារតែប៉ុណ្ណោះ ។

ការគ្របគ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ឆ្នាំ					ផ្ទៃដី2
	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	

១. ការនេសាទ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
២. ការប្រមាញ់សត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៣. ការប្រមូលអុស	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	

ខ្លឹមសារ តំបន់ទី ៥ (កសិដ្ឋានសណែកបាយ)

៥-៥-១ គោលបំណង

- ដើម្បីកាត់បន្ថយសកម្មភាពកសិកម្ម ដែលជាផលអវិជ្ជមានប៉ះពាល់ដល់ទិដ្ឋភាពជីវសាស្ត្រនៅក្នុងតំបន់ទន្លេសាប
- ដើម្បីកែលម្អកូដណាត្រែលើ និងធនធានផ្សេងទៀត ដូចជា សត្វទឹក និងសត្វស្លាប
- ដើម្បីបង្កើតជំរកត្រី
- ដើម្បីប្រើប្រាស់ជាឡូត៍នេសាទនៅរដូវទឹកឡើង

ខ្លឹមសារ ការទទួលខុសត្រូវ តំបន់នេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

ខ្លឹមសារ ការចែកចាយអតប្រយោជន៍

- ណីធាន គ្រប់ប្រភេទត្រូវបានហាមឃាត់ លើកលែងតែបន្លែព្រៃ និងរុក្ខជាតិឱសថ
- សមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់មានសិទ្ធិប្រើប្រាស់តំបន់នេះ សំរាប់តែការនេសាទចំពោះមុខរបរតូចតាច

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ឆ្នាំ					ផ្ទៃដី2
	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	

១. សំណង់លើកតាម	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
២. លើកតាមស្តីពី	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៣. លើកតាមស្តីពី (ចំណាត់ថ្នាក់)	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៤. រុក្ខជាតិ ឱសថ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៥. ការសាងសង់	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៦. ការប្រមូលសត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
៧. ការប្រតិបត្តិ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
៨. បន្លែព្រៃ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	

៥៦ តំបន់ទី ៦ (តំបន់បង្កើតតាមបែបធម្មជាតិ)

តំបន់ទី ៦ ស្ថិតនៅតាមបណ្តោយប្រាង្គមាត់បឹង ហើយនៅតំបន់នោះមានកូនឈើពូជ ពារិនងត្បូងនា ឆ្នាំចុះសង្គម ល្អជា ច្រើនដែលអាចក្លាយជាព្រៃឈើដ៏ក្រាស់នាពេលអនាគតដ៏ខ្លីនេះ ។ មុននឹងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើ កូនឈើទាំងឡាយស្ថិត នៅក្រោមការគំរាមកំហែងពីសំណាក់ការកាប់ឈើខុសច្បាប់សំរាប់ធ្វើផលិតកម្មនេសាទ ។

៥-៦-១ គោលបំណង

- ជារនាំងធម្មជាតិដើម្បីការពារខ្យល់ បរលកពីបឹងទន្លេសាបក្នុងរដូវទឹកឡើង
- ដើម្បីបង្កើនកន្លែងទេសចរណ៍បរិស្ថាននៅក្នុងសហគមន៍

៥៦២ ការទទួលខុសត្រូវ

តំបន់នេះត្រូវបានគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងប្រជាជនក្នុងតំបន់

៥៦៣ ការបែងចែកអតប្រយោជន៍

- ប្រជាជនមានសិទ្ធិប្រើប្រាស់តំបន់នេះសំរាប់ការនេសាទជាលក្ខណៈគ្រួសារតែប៉ុណ្ណោះ ក្នុងអំឡុងពេលរដូវទឹកឡើង
- គ្រប់ ណីធរ ត្រូវបានហាមឃាត់នៅក្នុងតំបន់នេះ

ការគ្រប់គ្រងលើការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ

ប្រភេទធនធានព្រៃ	ផ្ទាំង	ផ្ទាំង2
-----------------	--------	---------

	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣	២០០៤	
ការប្រមូលអនុផលឈើព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
ការនេសាទលក្ខណ៍គ្រួសារ	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	
ការប្រមាញ់សត្វព្រៃ	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	មិនបាន	
តំបន់ទេសចរណ៍បរិស្ថាន	បាន	បាន	បាន	បាន	បាន	

៦ តួនាទីរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

តួនាទីរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ មានដូចតទៅ៖

- រកឱ្យឃើញបញ្ហានៅក្នុងសហគមន៍ ហើយដោះស្រាយរួមគ្នាដោយសហការជាមួយអាជ្ញាធរដែនដីដែលពាក់ព័ន្ធ
- ការពង្រីកព្រៃឈើសហគមន៍
- កំណត់ព្រំដែនតំបន់ការពារ
- ដាក់សញ្ញាសំគាល់ជុំវិញតំបន់ការពាររង
- រៀបចំផែនការគ្រប់គ្រងរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ
- ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តផែនការដែលបានព្រមព្រៀងគ្នានៅក្នុងបទបញ្ជាព្រៃឈើ និងផែនការគ្រប់គ្រង
- សម្របសម្រួលជាមួយមន្ត្រីរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នជំនាញដែលពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍
- ទាក់ទងអង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិដើម្បីស្វែងរកការគាំទ្រចំពោះការងារអភិវឌ្ឍន៍ជនបទនៅក្នុងសហគមន៍

ពី អាណតិ៍ និងការផ្លាស់ប្តូរផែនការគ្រប់គ្រងរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

អាណតិ៍នៃផែនការគ្រប់គ្រងនេះមានរយៈពេលប្រាំឆ្នាំ ។ នៅក្នុងកំឡុងពេលអនុវត្តផែនការនេះអត្ថបទខ្លះនៃផែនការនេះអាចមានការផ្លាស់ប្តូរអាស្រ័យដោយស្ថានភាពជាក់ស្តែង និងការព្រមព្រៀងគ្នាក្នុងចំណោមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ ។ ផែនការគ្រប់គ្រងកែប្រែថ្មី នឹងត្រូវបានអង្កេត និងគាំទ្រដោយអ្នកសម្របសម្រួលគំរោងកម្មវិធី ហើយបញ្ជូនទៅការិយាល័យនេសាទដើម្បី ទទួលការអនុញ្ញាតិ ។

ឧទាហរណ៍ ផែនការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិបូសង្គំ ១៩៩៩-២០០៣

ដោយ PNRM (FAO) ខេត្ត សៀមរាប

១ ការណ៍នាអ្វីព្រៃឈើ

១១ ទីតាំង

សហគមន៍ព្រៃឈើភូមិបូសង្គំមានទីតាំងស្ថិតនៅភាគខាងជើងឃុំខ្នារពោធន៍ ស្រុកសូទ្រនិគម ។ ព្រំប្រទល់រូបសាស្ត្រ និងព្រំប្រទល់ធម្មជាតិរបស់ឃុំខ្នារពោធន៍ស្ថិតនៅជាប់នឹងភាគខាងជើងនៃតំបន់ទីរដ្ឋបាលភ្នំគូលែន ភាគខាងកើតជាប់នឹងឃុំ ចាន់ស និង ឃុំពពេល ភាគខាងត្បូងជាប់នឹងឃុំប្រាសាទបាគង និងជាប់នឹងឃុំបាឡាំងនៅភាគខាងលិច ។

១២ តំបន់

សហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងភូមិបូសង្គំគ្របដណ្តប់លើផែនដីចំនួន ៤៧០ ហិកតា ។

១៣ ប្រទេស

សហគមន៍ព្រៃឈើបានបែងចែកចេញជា ៤ ប្រភេទ ដោយផ្អែកទៅលើផលិតភាពព្រៃឈើ និងគោលបំណងរបស់សហគមន៍ (សូមអានផែនទីដែលមានភ្ជាប់នៅក្នុងតារាង ឧបសម្ព័ន្ធទី ១ ។ ព្រំប្រទល់ពីខាងក្រៅនៃព្រៃឈើស្ថិតនៅជាប់នឹងឧទ្យានជាតិ ភ្នំគូលែនផ្នែកខាងជើង តំបន់ព្រៃឈើនៃឃុំខ្នារពោធន៍ភាគខាងត្បូង ឃុំពពេលភាគខាងកើត និងភូមិបូសង្គំនៅភាគខាងលិច ដោយត្រូវថែរក្សាមិនអោយមានការចូលរំខាននៅក្នុងតំបន់នេះឡើយ ។

១៤ ប្រភេទសារភូមិ

សហគមន៍ព្រៃឈើនៅក្នុងឃុំបូសង្គំគឺជាប្រភេទព្រៃឈើចម្រុះ ដែលសំបូរដោយប្រភេទឈើផ្សេងៗ ឈើទាល ត្រាច ច្រមាស់ អង្កត់ខ្មៅ ចំបក់ និងឈើដូនចែម ។ ប្រភេទដីនៅក្នុងព្រៃគ្របដណ្តប់ដោយដីក្រហមនៅភាគខាងជើង និងដីខ្សាច់ នៅភាគខាង ត្បូង ។ លក្ខណៈពិសេសនៃតំបន់នេះគឺមានប្រភពទឹកជប់សំរាប់ប្រើប្រាស់បរិភោគសត្វសត្វ និងសំរាប់សកម្មភាពដាំ ដុះដំណាំមួយចំនួនទៀត ។ គំរូបព្រៃមានលក្ខណៈពិសេសសមស្រប ដែលមានកំពស់ជាមធ្យម ២០ម ។ ការដុះលូតលាស់ដោយ ធម្មជាតិមានកំរិតខ្ពស់ ដោយសារតែនៅសំបូរប្រភេទដើមឈើមេនៅដុះរាយប៉ាយ ។

មុនឆ្នាំ ១៩៧៩ តំបន់នេះគ្របដណ្តប់ដោយប្រភេទព្រៃក្រាស់ (ចម្រុះដោយព្រៃបៃតងជានិច្ច និងព្រៃស្រោង ។ ក្នុងកំឡុងពេល ២០ ឆ្នាំមុន ព្រៃឈើតំបន់នេះត្រូវបានថយចុះ និងវិវិធានដោយសារតែការកាប់ឈើអាសាធិបតេយ្យ និងសកម្មភាពនៃការធ្វើ កសិកម្មពន្លឺម

ប៉ុន្តែការកាប់ព្រៃឈើតំបន់នេះកើតឡើងការពារសតិសុខ និងដើម្បីការពារភ្លើងឆេះព្រៃផងដែរ ។

ប្រវត្តិព្រៃឈើ

១៩៥៥ ជាប្រភេទព្រៃស្រោងក្រាស់ ដែលសំបូរដោយទឹកជប់សំរាប់ការងារកសិកម្ម និងសំបូរដោយ សត្វព្រៃ ជា ច្រើនប្រភេទរស់នៅក្នុងព្រៃនេះ

១៩៧០ ព្រៃតំបន់នេះទទួលបានការខូចខាតបន្តិចបន្តួចដោយសារតែការរាងយកដីសំរាប់ការធ្វើចំការ

១៩៧៥ ប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រខ្នាតតូចបានសាងសង់ឡើងនៅក្នុងតំបន់ព្រៃឈើដើម្បីបំប្រើការងារកសិកម្ម ប៉ុន្តែប្រព័ន្ធធារាសាស្ត្រនេះបានត្រូវទទួលបាននូវការបំផ្លាញដោយសារសង្គ្រាមដែលបានកើតឡើងនៅក្នុងប្រទេស ។

១៩៧៩ មានការចាប់ផ្តើមកាប់ឆ្ការព្រៃឈើដើម្បីធ្វើចំការ

១៩៩២ ពួកឧទាមខ្មែរក្រហមបានបង្កើតមូលដ្ឋានទី៣នៅក្នុងព្រៃនេះ

១៩៩៥ ព្រៃឈើតំបន់នេះបានបាត់បង់ដោយសារតែការកាប់ព្រៃខុសច្បាប់ និងដោយសារការរាងដីព្រៃសំរាប់ ធ្វើចំការ

១៩៩៨ សហគមន៍ព្រៃឈើបានរៀបចំបង្កើតឡើងក្រោមការសម្របសម្រួលពីគំរោងអង្គការ ឆៀ ដោយមានការ ឯកភាពពីអភិបាលស្រុក និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានឃុំ

មុនឆ្នាំ ១៩៩៧ ការការពារព្រៃឈើដោយអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានមិនមែនជាបញ្ហាអាទិភាពនោះទេព្រៃឈើបានបាត់បង់អស់ ។ ក្រោយឆ្នាំ ១៩៩៧ ដោយកត់សំគាល់ឃើញថាបរិមាណទឹកជុំសម្បទាននៅក្នុងតំបន់មានការថយចុះគួរអោយកត់សំគាល់នោះ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានបានចាត់វិធានការណ៍ដើម្បីការពារព្រៃតំបន់នេះ ដោយអំពាវនាវដល់បណ្តាប្រធានភូមិទាំងអស់អោយជួយផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជនតាមភូមិដើម្បីការពារព្រៃឈើនៅតំបន់ទឹកជុំស និងដាក់ផ្លាកសញ្ញាសំគាល់ព្រំប្រទល់តំបន់ដែលត្រូវ ការពារ ។ ក្រោមការការពារក្នុងអំឡុងឆ្នាំនោះ ប្រជាជននៅតាមមូលដ្ឋាននៅតែអាចចូលទៅក្នុងព្រៃដើម្បីធ្វើអាជីវកម្ម ផល-អនុផលព្រៃឈើ និងធ្វើកសិកម្មពនេចរ ។

ក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៨ ដោយមើលឃើញថាការការពារមិនមានផលប្រយោជន៍ដោយសារតែកង្វះខាតច្បាប់សំរាប់ការពារ អាស្រ័យ ហេតុនេះ អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានភូមិឃុំបានសហការគ្នាបង្កើតជាសហគមន៍ព្រៃឈើឡើង ក្រោមការសម្របសម្រួលពីអង្គការ ឆៀ ប្រចាំខេត្តសៀមរាប ។ មកដល់ឆ្នាំ ២០០០នេះ ដោយសារតែមានការការពារព្រៃឈើបានល្អ កបណាលអោយមានទឹកជុំស គ្រប់រដូវប្រាំង និងវស្សា ។

២ ការបែងចែកតំបន់

សហគមន៍ព្រៃឈើភូមិបូសឆ័ត្របានធ្វើការបែងចែកចេញជា ៤ តំបន់ដាច់ដោយឡែកពីគ្នា ដោយផ្អែកទៅលើផលិតភាពរបស់ ព្រៃឈើ និងគោលបំណងរបស់អ្នកប្រើប្រាស់ ។

២១ តំបន់ទី ១ តំបន់ឈើសំណង់ និងឈើថ្លឹង

- ផែនសរុប

- ប្រភេទដី ជាប្រភេទដីក្រហម និងដីឈូងខ្សាច់
- ប្រភេទឈើសំខាន់ៗ ឈើទាល ត្រាច ត្រសក ស្រឡៅ ដូនចែម ខ្នុរព្រៃ ។ល ។
- ស្ថានភាពព្រៃ មធ្យម
- ការលូតលាស់របស់ព្រៃឈើ ល្អ
- មុខរបរបស់ប្រជាជន ជាទូទៅប្រជាជនដែលរស់នៅតំបន់នេះតែងចូលទៅក្នុងព្រៃដើម្បីប្រមូលវល្ល៣ អុស ដំឡូង ផ្លែឈើព្រៃ កាប់ឈើចរិះ បង្កោលរបង កាប់ឡើងត្រសក់ ។ល ។

២១១ គោលបំណង

- ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពព្រៃក្នុងគោលបំណងដើម្បីថែរក្សាបរិមាណប្រភពទឹកជប់ពីតំបន់ទឹកជុំវិញជាតិ សំរាប់សកម្មភាពកសិកម្មពនេចរ និងសកម្មភាពបង្កបង្កើនផលផ្សេងទៀត
- ផលិតផលឈើសំណង់ ឈើចរិះ និងផលិតផលព្រៃឈើផ្សេងទៀតដូចជា អុស រុក្ខជាតិឱសថ ។ល ។
- បង្កើនសកម្មភាពកសិកម្មប្រាក់ចំណូលតាមរយៈការប្រើប្រាស់ផល និងអនុផលព្រៃឈើ
- ងាយស្រួលក្នុងការការពារ

២១២ ការទទួលខុសត្រូវ

តំបន់នេះទទួលបានការគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិបួសធំ នៅក្នុងក្រុមទី៣ ។

២១៣ ការបែងចែកផលប្រយោជន៍

ផលប្រយោជន៍ដែលបានមកពីផលិតផលព្រៃឈើត្រូវគ្រប់គ្រងដោយ គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិបួសធំ ដោយយោងទៅតាមលក្ខន្តិកៈ ។

ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់គ្រងឯកសារឌីជីថល ១ ប្រើប្រាស់ព័ត៌មានវិស័យសាធារណៈតែប៉ុណ្ណោះ

ប្រភេទឈើ	១៩៩៩	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣
ឈើសំណង់	០	០	០	០	០
ឈើថ្លឹង	០	០	០	០	០
វណ្ណ៣	ក	ក	ក	ក	ក
អុសដាប	ក	ក	ក	ក	ក
អុសរស់	០	០	០	០	០
ផ្សិត បន្លែព្រៃ	ក	ក	ក	ក	ក
ផ្លែឈើព្រៃ	ក	ក	ក	ក	ក
រុក្ខជាតិឱសថបូរាណ	ក	ក	ក	ក	ក
បង្កោលរបង	០	០	០	០	០
សត្វព្រៃ	០	០	០	០	០

កំណត់សំគាល់ៗ

- ០ ឱ្យ មិនអនុញ្ញាតិអោយកាប់
- ក ឱ្យ អនុញ្ញាតិអោយកាប់

២២ តំបន់ទី ២ ឈើថ្លឹង

- ផែនដីសរុប
- ប្រភេទដី ដីកលេងឈ្មោះខ្មោច
- ប្រភេទឈើសំខាន់ៗ សេមាន់ ពត្តា ផ្កាវដូល លាង ខ្នាស់ ច្រមាស់ អង្កត់ខ្មៅ ក្រាយ ព្រីង ។ល ។
- ស្ថានភាពព្រៃ មធ្យម
- ដំណុះព្រៃឈើ ដុះលូតលាស់ដោយខ្លួន និងគ្រាប់
- មុខរបរបស់ប្រជាជន រកអុស វណ្ណ៣ ផ្លែឈើព្រៃ និងដីឡូងព្រៃ ។ល ។

២២១ គោលបំណង

- ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពព្រៃឈើដែលវិវត្តន៍ និងដើម្បីរក្សាប្រភពទឹកជូនសំរាប់ការងារកសិកម្ម និង សកម្មភាពការងារផ្សេងទៀត
- ផលិតជាឈើចិញ្ចឹម ឈើសំណង់ និងអនុផលព្រៃឈើផ្សេងទៀតដូចជា អុស វល្ល៣ និងឱសថបូរាណ សំរាប់បំពេញ សេចក្តីត្រូវការរបស់ប្រជាជន
- បង្កើនសកម្មភាពកម្រិតចំណូលដល់សហគមន៍

២២២ ការទទួលខុសត្រូវ តំបន់នេះត្រូវគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មាធិការសហគមន៍ក្រុមទី ១ និងក្រុមទី២ ។

២២៣ ការបែងចែកផលប្រយោជន៍ ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីផលិតផលព្រៃឈើនឹងធ្វើការគ្រប់គ្រង និងការពារដោយសហគមន៍ដែលត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាមួយនៅក្នុងឃុំដោយយោងទៅតាមលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ ។

ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់គ្រងផលិតផលព្រៃឈើ ១ប្រើប្រាស់ពន្លឺតែសមាជិកសហគមន៍តែម្នាក់ឯង

ប្រភេទឈើ	១៩៩៩	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣
ឈើសំណង់	០	០	០	០	០
ឈើចិញ្ចឹម	០	៥០០០	៦០០០	៨០០០	៨០០០
អុសងាប់	០	០	០	០	០
អុសរស់	ក	ក	ក	ក	ក
អុសរស់	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ
ឱសថបូរាណ	ក	ក	ក	ក	ក
ផ្លែឈើព្រៃ បន្លែ ផ្សិត	ក	ក	ក	ក	ក
វល្ល៣	ក	ក	ក	ក	ក
ស្បូវ	ក	ក	ក	ក	ក
ឈើធ្វើបង	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ
សត្វព្រៃ	០	០	០	០	០

កំណត់សំគាល់

- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់
- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់
- ឃ រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់ ប៉ុន្តែត្រូវសុំការអនុញ្ញាតិពីគណៈកម្មាធិការ

២៣ តំបន់ទី ៣ ព្រៃកោងកាង

- ផែនទីសរុប
- លក្ខណៈទីតាំង ប្រភេទដីល្បាយខ្សាច់ជាំទឹក
- ប្រភេទឈើសំខាន់ៗ ត្រាច ព្រីង ដើមកោងកាង ដើមស្លាច់ ។ល ។
- ស្ថានភាពព្រៃ មធ្យម
- ដំណុះព្រៃឈើ ល្អ (ដុះលូតលាស់ពីខ្ពង់ និងគ្រាប់
- មុខរបរបស់ប្រជាជន រុករាន រកអុស ផ្លែឈើព្រៃ និងដឹកជញ្ជូនព្រៃ ។ល ។

២៤ គោលបំណង

- ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពព្រៃឈើ ក្នុងគោលបំណងការពារប្រភពទឹក និងបរិស្ថាន
- ផលិតឈើបង្កោល ឈើសំណង់ និងផលិតផលព្រៃឈើផ្សេងទៀតសំរាប់ប្រើប្រាស់ និងជាទីជំរករបស់សត្វព្រៃ
- បង្កើនការរកប្រាក់ចំណូលសំរាប់សហគមន៍ តាមរយៈការប្រើប្រាស់ផល-អនុផលព្រៃឈើ

២៥ ការទទួលខុសត្រូវ តំបន់នេះគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការសហគមន៍ និងអនុគណៈកម្មការកណ្តាល ក្រុមទី ១ និងក្រុមទី ២។

២៦ ការបែងចែកផលប្រយោជន៍ ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីផលិតផលព្រៃឈើនឹងត្រូវប្រើប្រាស់ និង គ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ ដែលអាចប្រើប្រាស់ជាមួយក្នុងសហគមន៍ដោយយោងទៅតាមលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ ។

ការប្រើប្រាស់ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ១ ប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសហគមន៍តែប៉ុណ្ណោះ

ប្រភេទឈើ	១៩៩៩	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣
ឈើសំណង់	០	០	០	០	០
ឈើថវិកា	០	៥០០០	៦០០០	៨០០០	៨០០០
អុសងាប់	ក	ក	ក	ក	ក
ឱសថបូរណ	ក	ក	ក	ក	ក
ផ្លែឈើព្រៃ បន្លែ ផ្សិត	ក	ក	ក	ក	ក
វល្ល៣	ក	ក	ក	ក	ក
ដំបូង	ក	ក	ក	ក	ក
អុសរស់	ក	ក	ក	ក	ក
ឈើរបង	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ
សត្វព្រៃ	០	០	០	០	០
កោងកាង	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ	ឃ

កំណត់សំគាល់៖

- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់
- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់ដោយសេរី
- ឃរឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់ ប៉ុន្តែត្រូវសុំការអនុញ្ញាតិគណ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

២៤ តំបន់ទី ៤ វាលស្បូវ

- ផែនការសរុប
- លក្ខណៈវិជ្ជា ជាប្រភេទដីឥដ្ឋល្បាយខ្សាច់
- ប្រភេទឈើសំខាន់ៗ ច្រើន សេមាន់ ល្បែង ព្រា ។ល។
- ស្ថានភាពព្រៃ ជាលក្ខណៈព្រៃរិចរិលខ្លាំង ដោយមានវតមានស្បូវដុះច្រើន
- ដំណុះព្រៃឈើ ល្អ (ដុះលូតលាស់ដោយខ្លាំង និងគ្រាប់

- មុខរបរបស់ប្រជាជនរៀរកអុស បោចវិល្ល័ ជីកដីឡូង ដកកណប ច្រើនសណែក ច្រូតស្មៅ ។ល ។

២៤៩ គោលបំណង

- ធ្វើអោយប្រសើរឡើងនូវស្ថានភាពព្រៃឈើ ដើម្បីរក្សានូវបរិស្ថាន
- ផលិតឈើសំណង់ ឈើចិរីង និងផលិតផលព្រៃឈើផ្សេងទៀត ដូចជា អុស រុក្ខជាតិឱសថ
- បង្កើនសកម្មភាពប្រាក់ចំណូល តាមរយៈការប្រើប្រាស់ផល-អនុផលព្រៃឈើ
- ដើម្បីងាយស្រួលក្នុងការការពារព្រៃឈើ

២៥០ ការទទួលខុសត្រូវរៀរ តំបន់នេះត្រូវគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងភូមិបួសធំ និង អនុគណៈកម្មការកណ្តាលក្រុមទី ១ និងក្រុមទី ២ ។

២៥១ ការបែងចែកផលប្រយោជន៍ ផលប្រយោជន៍ដែលទទួលបានពីផលិតផលព្រៃឈើនឹងធ្វើការគ្រប់គ្រងដោយគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិបួសធំដោយយោងទៅតាមលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ ។

ការប្រើប្រាស់ និងការគ្របគ្រងផលិតផលព្រៃឈើ ១ ប្រើប្រាស់ពន្លឺសមាជិកសហគមន៍តែម្នាក់ឯង

ប្រភេទឈើ	១៩៩៩	២០០០	២០០១	២០០២	២០០៣
ឈើសំណង់	០	០	០	០	០
ឈើចិរីង	០	០	០	០	០
អុសងាប់	ក	ក	ក	ក	ក
ផ្លែឈើព្រៃ បន្លែ ផ្សិត	ក	ក	ក	ក	ក
ឱសថប្រាណ	ក	ក	ក	ក	ក
វិល្ល័	ក	ក	ក	ក	ក
ស្មៅ	ក	ក	ក	ក	ក
ឈើរំបង	០	០	០	០	០
អុសរស់	០	០	០	០	០
សត្វព្រៃ	០	០	០	០	០

កំណត់សំគាល់

- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់
- រឿងអនុញ្ញាតិអោយកាប់ដោយសេរី
- ឃ្លីអនុញ្ញាតិអោយកាប់ ប៉ុន្តែត្រូវសុំការអនុញ្ញាតិពីគណ្ឌីកម្មការ

ពី ការណ៍នាអ្វីសហគមន៍6

ពី១ ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់

មានតែភូមិបួនធំមួយប៉ុណ្ណោះ ដែលបានឯកភាពគ្នាបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើនេះឡើង ដែលរួមមានប្រជាជនចំនួន ៧២ គ្រួសារ ត្រូវបានបង្កើតជាក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ និងទទួលខុសត្រូវថែរក្សា និងការពារសហគមន៍ព្រៃឈើទាំងមូល ។

ពី២ គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

រចនាសម្ព័ន្ធសហគមន៍ព្រៃឈើនៅក្នុងភូមិបួនធំត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយឈរលើគោលការណ៍ស្ម័គ្រចិត្តចូលរួម និងតាមរយៈការឯកភាពព្រមព្រៀងពីអាជ្ញាធរភូមិឃុំ និងសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។ រចនាសម្ព័ន្ធសហគមន៍ព្រៃឈើនេះបានចែកចេញជាគណ្ឌី

កម្មាធិការកណ្តាល និងអនុគណ្ឌីកម្មាធិការ ។

- គណ្ឌីកម្មការកណ្តាល គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើបានបង្កើតឡើងតាមរយៈការបោះឆ្នោត ដោយមានការ ចូលរួមពីប្រធានភូមិ ប្រធានក្រុមប្រជាជន និងមេឃុំជាទីប្រឹក្សា និងបង្កើតជាគណ្ឌីកម្មការ អនុប្រធាន គណ្ឌីកម្មការ ហិរញ្ញិក លេខាធិការ និងសមាជិក ។
- អនុគណ្ឌីកម្មការ ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងក្រុមនីមួយៗ ដែលក្នុងនោះរួមមានប្រធានម្នាក់ និងសមាជិក ២ នាក់ ដែលមកពីបណ្តាក្រុមនីមួយៗតាមរយៈការបោះឆ្នោតជ្រើសតាំងពីគណ្ឌីកម្មការកណ្តាល និងដោយមានការឯកភាព ពីប្រធានឃុំ ។

អនុគណ្ឌីកម្មការ

អនុគណ្ឌីកម្មការនេះ បង្កើតឡើងដើម្បីគ្រប់គ្រងដីព្រៃឈើនៅតាមក្រុមនីមួយៗ ដែលបែងចែកដោយគណ្ឌីកម្មការកណ្តាល គ្រប់គ្រងព្រៃឈើអាស្រ័យតាមការប្រើប្រាស់ និងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងតាមលក្ខណ៍ប្រពៃណី ។ ឈ្មោះរបស់គណ្ឌីកម្មការកណ្តាល និងអនុគណ្ឌីកម្មការនឹងមានរៀបរាប់នៅក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ ។

៥ ចាប់ និងលក់ឱក្សី

តួនាទីរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើរួមមានៗ

- ផ្សព្វផ្សាយ និងណែនាំអំពីលក្ខន្តិក្សីសីពីការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើ
- កំណត់ទំហំ និងព្រំប្រទល់នៃតំបន់ព្រៃឈើដែលត្រូវការពារ

- ដាក់ផ្លាកសញ្ញាជុំវិញតំបន់ដែលត្រូវការការពារ
- យាមល្បាតការពារតំបន់ព្រៃឈើ
- បែងចែកតំបន់ដែលត្រូវការការពារ ដើម្បីគ្រប់គ្រង និងប្រើប្រាស់
- រៀបចំដាំដុះព្រៃឈើឡើងវិញតាមព្រំប្រទល់តំបន់ការពារ និងដាំដើមឈើលើដីព្រៃដែលរិចរិល
- ត្រួតពិនិត្យ និងអនុវត្តលក្ខន្តិក្ស ផែនការគ្រប់គ្រង និងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- សំរាប់សំរួលជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធដទៃទៀតដែលទាក់ទងនឹងការងារសហគមន៍

៥ សមាជិកភ្នាក់ងារកសិកម្មម្នាក់ៗ

៥១ កសិកម្មកសិករកណ្តាល

១. លោក សៀង អូន ប្រធាន

២. លោក យ៉ាម ស៊ី អនុប្រធានទី១

៣. លោក មិន ណាំ អនុប្រធានទី២

៤. លោក ផម ហម សមាជិកទទួលបានបន្ទុកលេខាធិការ

៥. លោក ចាប ជន សមាជិក

៦. លោក ឆាយ ច័ សមាជិក

៧. លោក លង់ សេង សមាជិក

៨. លោក ប្រម ប្រាង សមាជិក

៩. លោក ម៉ាន់ សារ៉ូ សមាជិក

១០. អ្នកស្រី តោះ ហុច សមាជិកទទួលបានបន្ទុកហិរញ្ញវត្ថុ

១១. អ្នកស្រី តិល ម៉ឺ សមាជិក

១២. អ្នកស្រី រ៉ាន់ ឡឺន សមាជិក

លក្ខន្តិក្យរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវបានបង្កើតឡើងចាប់ពីខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ដោយមានការចូលរួមពីក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ ព្រៃឈើ គណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងប្រធានឃុំ ក្រោមការសម្របសម្រួលពីអង្គការ ធើរី ។ លក្ខន្តិក្យនេះបានចុះ ហត្ថលេខាដោយគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ប្រធានឃុំ និងអភិបាលស្រុក ការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត មន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខា-ប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត និងអភិបាលខេត្ត ។

ករណីសិក្សាការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សង្គម

គំរោងការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិបឹងទន្លេសាបនៃអង្គការ ឆរ្យ ខេត្តសៀមរាប ដោយលោក Renand Bailleux

ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយមានការចូលរួម និងសហគមន៍ព្រៃឈើ គឺជាសកម្មភាពស្នូលរបស់គំរោង ។ បច្ចុប្បន្ននេះ គំរោងបានដំណើរការយ៉ាងសកម្មនៅក្នុងតំបន់ចំនួនជាង ២០ កន្លែងផ្សេងគ្នា ។ តំបន់មួយចំនួនបានរៀបចំឡើងអស់រយៈពេល ជាង ២ ឆ្នាំកន្លងមកហើយ ។ គំរោងបានសំរេចធ្វើការវាយតម្លៃពីលទ្ធផលនៃការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយមានការចូលរួមតាមរយៈវិធីវិភាគសំនុំនៅប្រចាំថ្ងៃរបស់អ្នកភូមិនៅតំបន់អនុវត្តគំរោងចំនួន ៤ កន្លែង ។ ដោយពុំមានប្រព័ន្ធតាមដាន និងវាយតម្លៃដោយមានការចូលរួមដែលនឹងត្រូវរៀបចំឡើង យើងបានធ្វើការសិក្សាស្រាវជ្រាវពីរបៀបដែលសហគមន៍មូលដ្ឋាន ខ្លួនឯងបានតាមដានការវិវត្តន៍ និងប្រព្រឹត្តទៅនៅតាមតំបន់នីមួយៗដែលពួកគាត់កំពុងធ្វើកិច្ចការពារថែរក្សា ។

១) វិធីសាស្ត្រ

ការវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់សង្គមបានរៀបចំឡើងដោយអនុវត្តនូវឧបករណ៍នៃការចូលរួមមួយចំនួន ។ នីតិវិធីនៃការសិក្សា វាយតម្លៃនេះមានដូចខាងក្រោម ៖

- រៀបចំកិច្ចប្រជុំនៅតាមភូមិដោយមានតំណាងប្រជាពលរដ្ឋក្នុងភូមិចូលរួម
- តាមភូមិនីមួយៗមានរៀបចំគូផែនទីភូមិ រៀបចំបញ្ជីបង្ហាញពិនិត្យស្បងទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ប្រជាពលរដ្ឋដោយដាក់សញ្ញាតូចសំរាប់និមិត្តសញ្ញាសម្បត្តិតាមផ្ទះនីមួយៗ
- រៀបចំការពិភាក្សាជាមួយក្រុមគោលដៅ ជាមួយអ្នកភូមិដែលស្ថិតនៅក្នុងប្រភេទនិមិត្តសញ្ញាសម្បត្តិនីមួយៗ (គ្រាន់បើ មធ្យម ក្រីក្រ ម៉េម៉ាយ ។ ស្នើសុំក្រុមនីមួយៗគូផែនទីដោយមានការចូលរួមពីព្រៃឈើ និងរៀបចំ តារាងផលនានាដែលអ្នកភូមិបានប្រមូលពីព្រៃមុន និងក្រោយពេលដែលគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយ មានការចូលរួម ។ ការងារនេះអាចរៀបចំធ្វើបានផងដែរជាមួយ ក្រុមបុរស និងស្រី
- ធ្វើការស្វែងយល់ពីឥទ្ធិពលនៃការអនុវត្តគំរោងសហគមន៍ព្រៃឈើលើជីវភាពរស់នៅរបស់អ្នកភូមិ រៀបចំកិច្ច សំភាសន៍នៅតាមភូមិដើម្បីបញ្ជាក់ការពិតជាក់ស្តែងនៃលទ្ធផលដែលទទួលបានពីកិច្ចប្រជុំជាមួយ ក្រុមគោលដៅ
- តាមរយៈការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្រនេះ យើងអាចអោយមន្ត្រីគំរោងកំណត់នូវការខុសគ្នាក្នុងការប្រើប្រាស់ផល ព្រៃឈើទៅតាមកម្រិតទ្រព្យសម្បត្តិ និងវាយតម្លៃពីឥទ្ធិពលនៃសហគមន៍ព្រៃឈើទៅលើជីវភាពរបស់អ្នកភូមិ ។

២) លទ្ធផល

- ឥទ្ធិពលនៃគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយមានការចូលរួមមានភាពច្បាស់លាស់ ។ មុនពេលមានគំរោង អ្នក ភូមិប្រមូលផលព្រៃឈើច្រើន ហើយប្រើប្រាស់តំបន់ព្រៃឈើទាំងនោះសំរាប់ធ្វើ កសិកម្មពនេចរច្រើនជាងពេល ដែលគំរោងចាប់ផ្តើមអនុវត្តការងាររបស់ខ្លួន ។

លទ្ធផលនេះជាការរំពឹងទុកដូចជាមធ្យោបាយនៃកិច្ចការពារថែរក្សា យ៉ាងម៉ត់ចត់មួយចំពោះការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ ។

- ជាទូទៅនៅក្នុងឯកសារមានការព្រមព្រៀងគ្នា បយល់ថាប្រជាពលរដ្ឋ បង្កកភូមិក្រីក្រមានការពឹងអាស្រ័យយ៉ាង ខ្លាំងទៅលើផលព្រៃឈើ ។ និយាយរួមលទ្ធផលនៃការសិក្សានៅមូលដ្ឋានរបស់យើងមិនបានបង្ហាញដូចចំណុចខាង លើទេ ។ ប្រជាពលរដ្ឋមិនមែនជាអ្នកមាន អ្នកក្រ បបួរស-ស្រីនោះទេ គឺពួកគាត់បានទទួលឥទ្ធិពលស្មើគ្នាតាមរយៈនៃ ការចាប់ផ្តើមគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយការចូលរួមព្រោះថា អ្នកភូមិប្រើប្រាស់ផលព្រៃឈើស្មើគ្នា ។
- នៅក្នុងតំបន់ដែលគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយមានការចូលរួមអនុវត្តមួយចំនួន បានទទួលនូវការប៉ះពាល់ យ៉ាងខ្លាំងទៅលើជីវភាពរស់នៅរបស់អ្នកភូមិដោយសារតែពួកគាត់បាត់បង់នូវការប្រើប្រាស់ដីព្រៃសំរាប់កសិកម្ម ពនេធររបស់ពួកគាត់ បកពួកគាត់ត្រូវធ្វើដំណើរទៅឆ្ងាយជាងពីមុនដើម្បីរកអុស ។ ប៉ុន្តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកភូមិទាំងអស់ដែលបានចូលរួមផលការសំភាសន៍បាននិយាយថា ពួកគាត់មានសេចក្តីពេញចិត្តជាមួយនឹងការ អនុវត្តគំរោងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដោយមានការចូលរួម ” ដោយសារតែគំរោងនេះជួយការពារថែរក្សាប្រភព ទឹកផុសធម្មជាតិ ហើយដែលអាចផល់ទឹកច្រើនដល់ពួកគាត់នាពេលបច្ចុប្បន្ននេះដើម្បីស្រោចស្រពដំណាំស្រូវ” “ដោយសារតែយើងនឹងទទួលបានផលច្រើនថែមទៀតនាពេលខាងមុខ ” “បដោយសារតែក្មេងនឹងស្គាល់ព្រៃឈើ” ។
- អ្នកភូមិនៅក្នុងតំបន់ទាំង ៤ ដែលបានចុះសិក្សាស្រាវជ្រាវបានបង្ហាញពីការចាប់អារម្មណ៍ និងការរៀបចំទាក់ទង ទៅនឹងការតាមដានពិនិត្យស្ថានភាពនៅក្នុងតំបន់ព្រៃឈើដែលពួកគាត់បានការពារថែរក្សា ។ នៅតំបន់ជាច្រើន អ្នកភូមិដែលបានជួបសំភាសន៍ជាមួយបានអោយដឹងថា នៅពេលដែលគាត់បានឃើញសកម្មភាពបទល្មើស ពួកគាត់ ត្រូវតែរាយការណ៍ទៅជូនគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ នៅតំបន់ខ្លះទៀត គណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ បានរៀបចំនូវការដើរល្បាតព្រៃជាប្រចាំផង ។ តែទោះបីជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ការគាំទ្រសហគមន៍នៅតែត្រូវការ គំរោង ៨ រឿ នៅពេលដែលអ្នកមានអំណាចពីខាងក្រៅចូលរំលោភរំលោភយកដីព្រៃឈើក្នុងសហគមន៍នៅឡើយ ។

៣ អនុសាសន៍

ថ្វីបើទិដ្ឋភាពនៃជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋទទួលបានឥទ្ធិពលតាមរយៈការរៀបចំគំរោង ភណ្ឌខ្មែរប៉ុន្តែត្រូវកត់សំគាល់ ថាជាសមាមាត្រប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រជាអ្នកទទួលឥទ្ធិពលដោយផ្ទាល់ជាង ។ ការសិក្សាស្រាវជ្រាវបានកំណត់ដោយផោតយក ចិត្តទុកដាក់ទៅលើផលដែលប្រជាពលរដ្ឋបានប្រមូលមុននឹងក្រោយពេលអនុវត្តគំរោង ភណ្ឌគឺមិនបានផោតការយកចិត្ត ទុកដាក់ទៅលើបរិមាណនៃផលដែលបានប្រមូលនោះទេ ។ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធានាថា ការអនុវត្តគំរោង ភណ្ឌមិនបាន រំខានដល់ជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាពលរដ្ឋក្រីក្រ ទោះបីជាចង់ត្រូវធ្វើការសិក្សាបន្ថែមអោយបានស៊ីជម្រៅទៀត ។

ដោយសារតែគណៈកម្មការមិនទាន់មានភាពរឹងមាំនៅឡើយដើម្បីការពារសិទ្ធិដោយខ្លួនឯងនោះ វាជាការសំខាន់ណាស់ដើម្បី រៀបចំបង្កើត “សហព័ន្ធ” នៃគណៈកម្មការ ភណ្ឌនៅថ្នាក់ស្រុកដើម្បី

- ក. ពង្រឹងកំលាំងក្នុងការអនុវត្តផែនការ ភណ្ឌ
- ខ. ដើរតួជាអ្នកសំរួលរួមនៅថ្នាក់ខេត្តដើម្បីការពារសិទ្ធិរបស់ខ្លួន
- គ. ដើរតួជាអ្នករៀបចំវេទិកាដើម្បីពិភាក្សាលើការងារ ភណ្ឌ

នៅពេលដែលមានកិច្ចប្រជុំរបស់ “សហព័ន្ធ” នោះមន្ត្រីថ្នាក់ស្រុកខេត្ត ប៉ូលីស ទាហាន មន្ត្រីរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត ត្រូវតែអញ្ជើញ
អោយចូលរួមក្នុងកិច្ចប្រជុំទាំងនោះ ។

តាមរបៀបគំរោង ភណ្ឌគ្រួសារជាច្រើនបានផ្លាស់ប្តូរទីតាំងធ្វើកសិកម្មពេលវេលារបស់ខ្លួនទៅកាន់តំបន់ឆ្ងាយ ដែលមិនគ្រាន់តែ
តំរូវអោយមានការខិតខំប្រឹងប្រែងបន្ថែមទៀតប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែបានបង្កើតនូវបញ្ហានៃការរិចរិលធនធានធម្មជាតិនៅតំបន់ របស់ខ្លួនផ្សេងទៀត ។
ដូច្នេះការរៀបរយអនុញ្ញាតិអោយប្រជាពលរដ្ឋបន្តអនុវត្តកសិកម្មពេលវេលានៅតំបន់ដែលរិចរិលដែល ស្ថិតក្បែរ បន្ទាប់ពីក្នុងតំបន់ព្រៃការពារជាបន្តទៅទៀត ។

ឧទាហរណ៍បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង នៅភូមិដូនល្អ

ដោយ កម្មករ កំពង់ធំ (GTZ)

បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ
ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
ភូមិដូនល្អ
ឃុំ សំបោង ស្រុកសោង ខេត្តកំពង់ធំ

រៀបចំដោយ
គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិដូនល្អ
ឧបត្ថម្ភដោយ
អង្គការ GTZ កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍ខេត្ត

ក្រុមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០០០

ជូក ១ ១(បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងភូមិ)

នេះគឺជាលក្ខន្តិក្យភូមិដូនល្អ ឃុំសំបោង ស្រុកសោង ខេត្ត កំពង់ធំ ។ លក្ខន្តិក្យនេះបានរៀបចំដោយក្រុមគណ្ឌីកម្មការដែល ជាប់ឆ្នោតមានសមាជិក ៧ រូប និងទីប្រឹក្សា ៣ រូប ។ បន្ទាប់ពីបានរៀបចំលក្ខន្តិក្យនេះហើយ គណ្ឌីកម្មការបានបង្ហាញលក្ខន្តិក្យ នេះជូនអ្នកភូមិតាមរយៈកិច្ចប្រជុំថ្នាក់ភូមិមួយដែលមានសិក្ខាកាមចូលរួមចំនួន ៨០ នាក់ ដើម្បីកែសំរួល និងឈានដល់កិច្ច ព្រមព្រៀងពីលក្ខន្តិក្យនោះក្នុងចំណោមអ្នកភូមិទាំងអស់ ។ ជំហានបន្តមកទៀត សមាជិកគណ្ឌីកម្មការបានដាក់លក្ខន្តិក្យនេះ ជូនដល់សាលាឃុំដើម្បីពិនិត្យសម្រេច ។

ជំពូក ២
គោលបំណងនៃលក្ខន្តិក៍

មាត្រា ១ លក្ខន្តិក៍នេះមានគោលបំណងដូចតទៅ៖

- ដើម្បីធានាអោយមានការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកបដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងសហគមន៍ភូមិដូនល្អ
- ដើម្បីចូលរួមអនុវត្តគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- ចូលរួមបញ្ចប់ការធ្វើអាជីវកម្មអាណាធិបតេយ្យនៃធនធានធម្មជាតិ
- ដើម្បីធានាថាប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ទទួលបានផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នាពីធនធានធម្មជាតិ
- ជួយប្រជាពលរដ្ឋក្នុងសហគមន៍ដើម្បីលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងពីផលប្រយោជន៍នៃធនធានធម្មជាតិ
- ជួយសហគមន៍ដើម្បីបង្កើតប្រាក់ចំណូលដែលទទួលបានពីធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា ២ សហគមន៍នេះមានឈ្មោះថា "ការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិភូមិដូនល្អ"

ជំពូក ៣
បូតិទូទៅនៃលក្ខន្តិក៍

មាត្រា ៣ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិសហគមន៍ភូមិដូនល្អ គឺជាសហគមន៍ក្រៅរដ្ឋាភិបាលឯករាជ្យមួយ ដែលរៀបចំបង្កើតឡើងដោយមានកិច្ចព្រមព្រៀងពីប្រជាពលរដ្ឋទាំងអស់ក្នុងភូមិដូនល្អ ហើយមិនបំរើអោយបុគ្គលណាម្នាក់ បកគណបក្សនយោបាយណាមួយឡើយ ។ សហគមន៍នេះត្រូវគោរពតាមច្បាប់រដ្ឋាភិបាលនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅ និងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងសកម្មភាពការងារបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៤ សហគមន៍គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិដូនល្អរួមមាន ដីធ្លី ព្រៃឈើ ព្រៃលិចទឹក ដីព្រៃដាំឡើងវិញសត្វព្រៃគ្រប់ ប្រភេទ បឹង ទន្លេតូច ប្រាសាទចាស់ និងព្រះពុទ្ធបដិមាករនៅលើ និងក្រោមដី ដែលស្ថិតនៅក្នុងភូមិដូនល្អ និងជាកម្មសិទ្ធិរបស់សហគមន៍ និងត្រូវគ្រប់គ្រង អភិរក្ស និងការពារដោយសហគមន៍ ។

ប្រការ ៥ គ្រប់គោលបំណងទាំងឡាយណាដើម្បីប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងសហគមន៍ត្រូវតែមានតម្លាភាព និងបើកទូលាយក្នុងបំណងអោយគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិមាន លទ្ធភាពធ្វើការត្រួតពិនិត្យជាប្រចាំ ។

មាត្រា ៦ ហាមឃាត់ដាច់ខាតការលក់ ទិញ បង្គោលធនធានធម្មជាតិដែលបានចែងក្នុងមាត្រាទី ៤ ទៅឱ្យបុគ្គលណាមួយ

មាត្រា ៧ តំបន់ដែលត្រូវធ្វើការដាំឡើងវិញនៅក្នុងតំបន់ព្រៃវិវិល និងតំបន់ព្រៃការពារអភិរក្សត្រូវតែកំណត់ដោយគណកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា ៨ ការកំណត់ព្រំប្រទល់នៃតំបន់ធនធានធម្មជាតិ និងការបែងចែកតំបន់គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិជូនក្រុមនីមួយ

ដើម្បីគ្រប់គ្រងត្រូវកំណត់ដោយគណកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

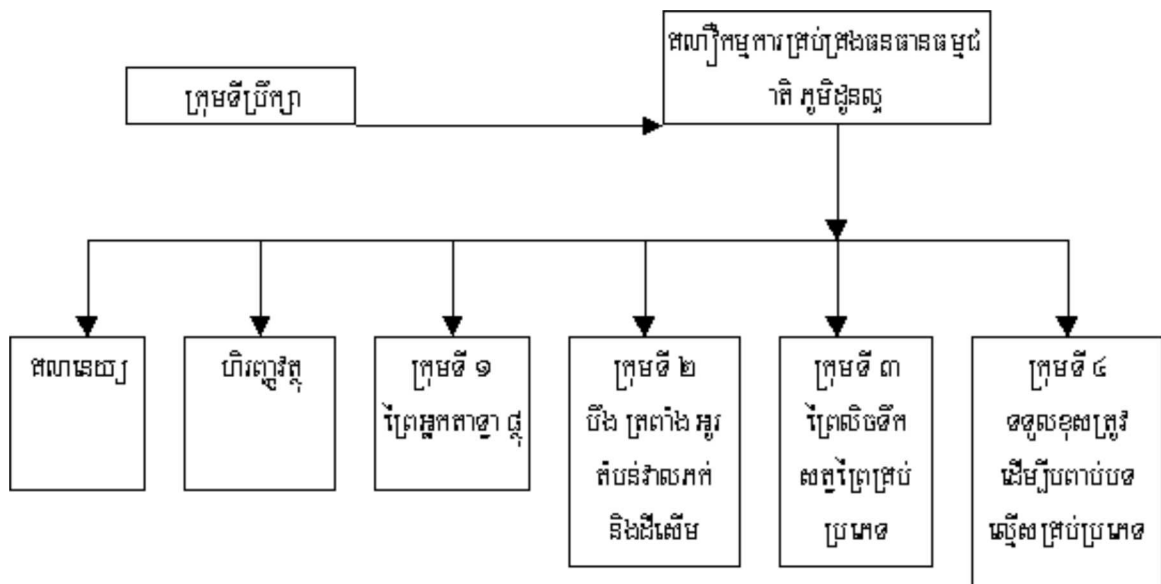
ជំពូក ៤ ការកំណត់ប្រទល់

មាត្រា ៩ៗ ការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិដូនល្អដែលមានព្រំប្រទល់ដូចខាងក្រោមៗ

- ខាងកើតរហូតដល់ដីស្រែភូមិពរក្អក
- ខាងលិចរហូតដល់ដែនឡូត៍នេសាទ
- ខាងជើងដល់ដីស្រែភូមិពើ និងដែនឡូត៍នេសាទ
- ខាងត្បូងរហូតដល់ដីស្រែភូមិសំពោច

ជំពូក ៥ រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងសហគមន៍ តួនាទី និងសិទ្ធិ

មាត្រា ១០ៗ រចនាសម្ព័ន្ធគ្រប់គ្រងសហគមន៍នៃការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិភូមិដូនល្អបានរៀបចំដោយគណកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដែលមានដូចខាងក្រោមៗ

មាត្រា ១១ៗ សមាជិកចូលរួមក្នុងគណកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ គឺបើកចំហរជូនបុគ្គលគ្រប់រូប និងមិនមានការកំណត់ប៉ុន្តែជាក់ស្តែងគ្រប់គ្រួសារទាំងអស់ក្នុងភូមិដូនល្អគឺជាសមាជិក ។

- តំណាងគ្រួសារនៃអ្នកភូមិពិបណាក្នុងភូមិដីទំនៀតមានសិទ្ធិចូលរួមជាសមាជិកនៃសហគមន៍នេះដែរ តាមរយៈ ប្រធានភូមិ និងការយល់ព្រមពីគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

មាត្រា១២ ការរៀបចំបង្កើតក្រុមសហគមន៍គ្រប់គ្រង និងការពារធនធានធម្មជាតិ

- សមាជិកដែលមានការចាប់អារម្មណ៍អាចជាអ្នកស្ម័គ្រចិត្តដើម្បីសហការក្នុងការរៀបចំបង្កើតក្រុមសហគមន៍ការពារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិដែលមានសមាជិកចាប់ពី ១ គ្រួសាររហូតដល់ ១៥ គ្រួសារ ។
- បណ្តាក្រុមសហគមន៍ការពារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិត្រូវមានអ្នកដឹកនាំមួយរូបដែលត្រូវជ្រើសរើសតាមរយៈការបោះឆ្នោតពីសមាជិកក្រុម ។

មាត្រា១៣ ការរៀបចំបង្កើតគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

- ក្រុមទាំងអស់ត្រូវជ្រើសរើសតំណាងមួយរូបដើម្បីចូលជាសមាជិកគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។ គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិត្រូវជ្រើសរើសប្រធាន បន្តប្រធានតាមរយៈការបោះឆ្នោតអោយដោយសមាជិកនៃគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ហើយត្រូវទទួលបានសំលេងច្រើនជាងពីរភាគបីនៃសន្លឹកឆ្នោតទើបមានការទទួលស្គាល់ជាផ្លូវការ ។

មាត្រា ១៤ អ្នកគាំទ្រក្រុមសហគមន៍ការពារ និងគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ គឺជាការស្ម័គ្រចិត្តរបស់ស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាល រដ្ឋ អំណាចមូលដ្ឋាន អង្គការជាតិ-អន្តរជាតិ ព្រះសង្ឃ បកស្សន្តរជននានាដែលមានការចាប់អារម្មណ៍លើសកម្មភាពកិច្ចការពារ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់សហគមន៍ ។

មាត្រា ១៥ អំណត្តិនៃគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ

ក. អំណត្តិរបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនឹងត្រូវរៀបចំជាថ្មីរៀងរាល់ ៣ ឆ្នាំម្តង តាមរយៈការ ជ្រើសរើសតំណាងក្រុមថ្មី ។ ប្រធាន និងអនុប្រធាននៃគណៈកម្មការថ្មីនេះ ជ្រើសតាំងតំណាងក្រុមថ្មីត្រូវជ្រើសរើសជាថ្មីឡើងវិញតាមរយៈការបោះឆ្នោតអោយពីសមាជិកគណៈកម្មការដែលត្រូវមាន សំលេងពីរភាគបីយ៉ាងតិច ។

ក្នុងករណីដែលប្រធាន បសមាជិកគណៈកម្មការទទួលមរណភាព បង្អាក់ចេញពីគណៈកម្មការនោះ ក្រុមនៃគណៈកម្មការត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសតំណាងថ្មីបំពេញបន្ថែមបុគ្គលទាំងនោះ ។ ក្នុងករណីមានទំនាស់រវាងសមាជិក គណៈកម្មការ បកមានការមិនទុកចិត្តគ្នាទៅវិញទៅមករវាងសមាជិកសហគមន៍នៅក្នុងគណៈកម្មការនោះ ការបោះឆ្នោតថ្មីត្រូវរៀបចំឡើងមុនពេលផុតអំណត្តិរបស់គណៈកម្មការ (៣ ឆ្នាំ ។

ខ. ប្រធានក្រុម សមាជិកក្រុមគ្រប់គ្រងត្រូវជ្រើសរើសប្រធានក្រុមរបស់ខ្លួនរៀងរាល់ ៣ ឆ្នាំម្តង តាមរយៈការ បោះឆ្នោត និងរាប់សន្លឹកឆ្នោត ។

គ. ការជួបប្រជុំគណៈកម្មការសហគមន៍ គណៈកម្មការសហគមន៍ត្រូវប្រជុំរៀងរាល់ខែ ។ ប្រសិនបើករណីចាំបាច់ កិច្ចប្រជុំរៀងរាល់បានមុនពេលកំណត់ ។ ប្រធានក្រុម និងអនុប្រធានក្រុមត្រូវរៀបចំ និងអញ្ជើញសមាជិកក្រុម ចូលរួមប្រជុំ ។ នៅពេលដែលប្រធានក្រុមអវតមាន នោះអនុប្រធានក្រុមត្រូវទទួលខុសត្រូវ និងដឹកនាំការប្រជុំ ។

ឃ. ការប្រជុំសហគមន៍ការពារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ត្រូវមានការចូលរួមរបស់សមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់ ហើយត្រូវជួបប្រជុំរៀងរាល់មួយឆ្នាំម្តង បកក្នុងករណីបន្ទាន់ ។

ង. ការប្រជុំតាមក្រុម ត្រូវរៀបចំឡើងរៀងរាល់ ៣ ខែម្តង ហើយត្រូវមានការចូលរួមពីតំណាងក្រុមដែលជា សមាជិកគណៈកម្មការ ។ គោលបំណងនៃកិច្ចប្រជុំនេះ គឺដើម្បីថែរក្សាលក្ខណៈស្ថាប័នបុព្វលាភ និងតាមដានពិនិត្យ អង្កេតការអនុវត្តន៍លក្ខន្តិក្យរបស់សហគមន៍ ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ប្រធានក្រុមមានសិទ្ធិកោះប្រជុំមុនពេលកំណត់ ។

មាត្រា ១៦ រឿង តួនាទី និងសិទ្ធិ

ក. គ្រប់សមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់ត្រូវតែអនុវត្តតាមចំណុចដូចខាងក្រោម៖

- ត្រូវគោរពតាមច្បាប់ លក្ខន្តិក្ស៍របស់សហគមន៍
- ចូលរួមគ្រប់សកម្មភាពការងារការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ
- ឈរឈ្មោះអោយគេបោះឆ្នោត និងចូលរួមអោយគេបោះឆ្នោតដើម្បីជ្រើសរើសគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍
- មានសិទ្ធិចូលរួម និងលាវែងជាសមាជិកសហគមន៍ ប៉ុន្តែមិនមានសិទ្ធិដើម្បីទាមទារអ្វីលើសពីគោលការណ៍
- លក្ខន្តិក្ស៍សហគមន៍កំណត់នេះទេ
- មានសិទ្ធិបដិសេធរឿងប្រយោជន៍សមាជិកនៃបុគ្គលណាមួយចេញប្រសិនបើគេមិនគោរពគោលការណ៍សហគមន៍
- ទទួលបានប្រយោជន៍ពីធនធានសហគមន៍យោងទៅតាមគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្ស៍សហគមន៍
- ចូលរួមផលវិភាគទានស្មើគ្នាដល់សហគមន៍
- ក្នុងគោលបំណងដើម្បីសម្របសម្រួលដំណើរការរបស់សហគមន៍តាមគោលការណ៍ នោះគ្រួសារនីមួយៗដែលជា សមាជិកត្រូវផលវិភាគទានចំនួនប្រាក់ ២០០ រៀល ដល់សហគមន៍នាបំណុចខែនីមួយៗ

ខ. ប្រធានក្រុមមានតួនាទីដូចតទៅ៖

- ដឹកនាំការអនុវត្តន៍ការងាររបស់ក្រុម
- តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃការអនុវត្តការងារ
- ទំនាក់ទំនង និងដើរតួជាបណ្តាញផល់ពេញមានរវាងសមាជិកសហគមន៍ និងសមាជិកគណ្ឌិកម្មការ
- ប្រមូលប្រាក់វិភាគទានអោយបានទាន់ពេលវេលាពីសមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់
- បង្កើនវិភាគទានដែលប្រមូលបានជូនសមាជិកគណ្ឌិកម្មការក្នុងសមាជិកសហគមន៍ទាំងអស់

គ. គណ្ឌិកម្មការការពារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិរបស់សហគមន៍ គឺជាអង្គការដែលទទួលខុសត្រូវទៅលើ

ចំណុចមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- រៀបចំគោលការណ៍ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងលក្ខន្តិក្ស៍ផ្សេងៗដើម្បីធានានូវសមភាព និងយុត្តិធម៌ក្នុងសហគមន៍
- តាមដានត្រួតពិនិត្យ និងដោះស្រាយរាល់បញ្ហាទាំងឡាយដែលកើតឡើងនៅក្នុងសហគមន៍
- ចងក្រងរបាយការណ៍ផ្ញើជូនស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធទាំងអស់
- ធានាអោយបានក្នុងការរៀបចំផែនការ ការអនុវត្តផែនការ និងការតាមដានត្រួតពិនិត្យ វាយតម្លៃការអនុវត្ត ការងារអោយបានល្អប្រសើរ
- ធានាអោយបានការរៀបចំប្រើប្រាស់ថវិកាដែលទទួលបានពីការបង្កើនវិភាគទានរបស់សមាជិក ការផ្សព្វផ្សាយ និងពិសោធន៍ផលវិភាគទានអោយមានភាពត្រឹមត្រូវ

ឃ. ប្រធានគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍មានភារកិច្ចដូចតទៅ៖

- ដឹកនាំការអនុវត្តការងារគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ
- ដោយមានការឯកភាពជាមួយសមាជិកគណៈកម្មការក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តស្តីពីការរៀបចំផែនការ សហគមន៍ ដើម្បីធានាអោយមានសមភាព និងយុត្តិធម៌
- ធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័ននានា
- បង្កើនភាពទានជូនដល់សហគមន៍ដូចសមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀតដែរ

ង. អនុប្រធានគណៈកម្មការការពារសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ មានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ជួយដល់ប្រធានសហគមន៍
- ដើរតួជាប្រធានពេលដែលប្រធានអវតមាន
- រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងបញ្ជីចំណូលចំណាយ និងចងក្រងឯកសារនានាដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងការការពារសហគមន៍
- បង្កើនភាពទានជូនដល់សហគមន៍ដូចសមាជិកសហគមន៍ដទៃទៀតដែរ

ច. សមាជិកគណៈកម្មការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិមានភារកិច្ចដូចខាងក្រោម៖

- ចូលរួមក្នុងការប្រជុំយោងតាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន បអនុប្រធាន
- មានសិទ្ធិចូលរួមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការងារផ្សេងរបស់សហគមន៍
- ផល និងផលប្រយោជន៍មានពីគណៈកម្មការជូនដល់ក្រុម និងពីក្រុមជូនដល់គណៈកម្មការវិញ
- សំរបស់រូបជាមួយប្រធានក្រុមក្នុងការអនុវត្តការងារអោយមានប្រសិទ្ធភាព
- ឈរឈ្មោះបោះឆ្នោត និងចូលរួមបោះឆ្នោតដើម្បីជ្រើសរើសប្រធាន និងអនុប្រធានដើម្បីគ្រប់គ្រងសហគមន៍

- ឆ. ទីប្រឹក្សាការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ
- ផលចំណេញ និងបទពិសោធន៍ជូនដល់សហគមន៍
- ជួយសហគមន៍ដើម្បីធ្វើការទំនាក់ទំនងជាមួយអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលផ្សេង
- ជួយសំរបស់រូបក្នុងការផលចំណេញដល់ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ
- ចូលរួមក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចចិត្តគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ
- ជួយក្នុងការអប់រំ និងលើកទឹកចិត្តសមាជិកសហគមន៍ ដើម្បីក្លាយទៅជាសិក្ខាកាមសកម្ម
- ជួយសំរបស់រូបការងារទាំងអស់ដែលបានលើកឡើងដោយគណៈកម្មការការគ្រប់គ្រងសហគមន៍

ជំពូក ៦

ថវិកាចំណាយ និងចំណូល

មាត្រា ១៧៖ ថវិកាចំណូល និងចំណាយក្នុងការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិបានមកពីប្រភពមួយចំនួនដូចខាងក្រោម៖

- អ្នកគាំទ្រ

- វិភាគទានរបស់សមាជិកសហគមន៍
- ប្រាក់ពិន័យពីបទល្មើសផ្សេងៗនៅក្នុងតំបន់ការពាររបស់សហគមន៍

មាត្រា ១៨ ការចំណាយ

- គ្រប់ការចំណាយទាំងអស់ត្រូវចំណាយទៅលើការងារគ្រប់គ្រងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ
- គ្រប់ការចំណាយទាំងអស់ត្រូវចែងក្នុងកសាងការងារកសាងគ្នា និងទទួលបានការយល់ព្រមតាមរបៀបការបោះឆ្នោតដែលមានសំលេងពីរភាគបីក្នុងគណ្ឌិកម្មការ

ជំពូក ៧

ការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិ

មាត្រា ១៩ នៅក្នុងតំបន់ព្រៃអ្នកតាទ្វារប្រាំបី និងព្រៃម្លប់បៃតង ការប្រមូលផលអនុផលព្រៃឈើត្រូវបានអនុញ្ញាតតែផល និងអនុផលព្រៃឈើមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះតែប៉ុណ្ណោះ៖

- មែកឈើងាប់សំរាប់ធ្វើអុស
- សំបកឈើ និងប្រមូលគ្រាប់ឈើសំរាប់ធ្វើថ្នាំបូរាណ
- ប្រមូលបន្លែព្រៃផ្សេងៗដូចជាស្លឹកឈើ ផ្សិត ។ល។
- ការកាប់ដើមឈើសំរាប់ធ្វើសំណង់សហគមន៍ដូចជា ធ្វើស្ពាន វត្តអារាម សាលារៀន ។ល។ និងអាចធ្វើទៅបានលុះណាតែមានការឯកភាពរវាងគណ្ឌិកម្មការ អ្នកភូមិ ព្រះសង្ឃ និង អាជ្ញាធរមូលដ្ឋានបើមានការចាំបាច់ ។

មាត្រា ២០ ការដឹកជញ្ជូនផលិតផលចេញពីតំបន់សហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ ត្រូវធ្វើឡើងដោយសមាជិកក្រុម ដែលនឹង ធានាថា ពួកគាត់គោរពគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្យរបស់សហគមន៍

មាត្រា ២១ ក្រុមដែលដឹកជញ្ជូនធនធានធម្មជាតិទាំងនោះត្រូវធ្វើពាក្យស្នើសុំទៅគណៈកម្មការសហគមន៍ ដោយបញ្ជាក់ពី ទីតាំង ទំហំ ចំនួន និងកាលបរិច្ឆេទ និងកិច្ចព្រមព្រៀងដើម្បីធានាថាពួកគាត់នឹងមិនរំលោភបំពានទៅលើ លក្ខន្តិក្យសហគមន៍ ។ គណ្ឌិកម្មការត្រូវធ្វើការកោះប្រជុំដើម្បីអោយមានការឯកភាពគ្នា និងផលការយល់ ព្រមទៅលើសំណើនោះ ។

មាត្រា ២២ ការដឹកជញ្ជូនធនធានធម្មជាតិទាំងនោះនៅក្នុងសហគមន៍ត្រូវបង្វិរវិភាគទាន ១០ ភាគរយ នៃផលិតផលសរុប ទាំងអស់ជូនដល់ថវិកាសហគមន៍

មាត្រា ២៣ ការធ្វើអាជីវកម្មទាំងឡាយណាដែលមានចែងនៅក្នុងចំណុចខាងក្រោមនេះ នឹងត្រូវចាត់ទុកជាអាជីវកម្មខុស ច្បាប់ និងត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាតនៅក្នុងសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិភូមិដូនឈ្មួញ៖

- ការប្រើអគ្គិសនី ការបំពុល ការដាក់ថ្នូស ការបូមសំបូតបឹងត្រពាំង ការដាក់សំរាស់ បរិធីផ្សេងៗដើម្បីចាប់ត្រី
- ការនេសាទដោយប្រើមង អ្នន ប្រយុង ដែលមានទំហំតូចជាង ២ សម
- ការប្រើព្រួល ដែលមានក្រឡាតូចជាង ១.៥ សម

- ការដាំដំណាំឈូកនៅក្នុងដែននេសាទ
- ការនេសាទក្នុងរដូវត្រីពេញពីថ្ងៃទី ១ ខែមិថុនា ដល់ថ្ងៃទី ៣០ ខែកញ្ញា
- ការដាក់អនាក់ បឧបករណ៍ទំនើបផ្សេងទៀតដើម្បីចាប់សត្វគ្រប់ប្រភេទ
- ការកាប់ឆ្ការព្រៃរួមទាំងព្រៃលិចទឹកដើម្បីធ្វើចំការ បម្រុងដុត ពង្រីកដីកសិកម្ម បដាក់សំរាស់ចាប់ត្រី
- ការដុតព្រៃដើម្បីចាប់សត្វដទៃទៀត និងការកាប់ព្រៃឈើសំរាប់ធ្វើអាជីវកម្មផ្សេង
- ការប្រើកែវឆ្កុះដែលមានឆ្កុក ស្នូ បកសាង ដើម្បីចាប់សត្វគ្រប់ប្រភេទ
- ការនេសាទប្រើប្រាស់ឧបករណ៍ទំនើប បរិក្ខារដើម្បីចាប់ត្រី ដែលអ្នកភូមិដូនល្អ មិនដែលប្រើពីមុនមក
- ការសាងសង់ទំនប់កាត់បឹង ទន្លេតូច ព្រែក និងអូរ ត្រូវហាមឃាត់

ជំពូក ៨

ការងារគ្លីនិក និងការជាកតិកម្ម

មាត្រា ២៤ បុគ្គលណាដែលរំលោភបំពាននឹងគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីសហគមន៍ត្រូវផាកពិន័យជាប្រាក់ បរិបូសវត្ថុតាងដោយយោងទៅតាមកំរិតនៃបទល្មើសនេសាទធ្ងន់ ប្រសាស ។ ការផាកពិន័យ បរិបូសវត្ថុតាងគឺជា ភារកិច្ចរបស់គណៈកម្មការសហគមន៍ ។ ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការផាកពិន័យ និងវត្ថុតាងដែលរឹបអូសបាន ត្រូវចាត់ទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរបស់សហគមន៍ ។

មាត្រា ២៥ ការផាកពិន័យត្រូវអនុវត្តពី ១ ទៅ ៥ដង នៃតម្លៃធនធានធម្មជាតិដែលបានបំផ្លាញដោយគ្មានការអនុញ្ញាត

មាត្រា ២៦ បុគ្គលណាដែលរំលោភបំពាននឹងគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីរបស់សហគមន៍ហើយមិនរាងចាលគណៈកម្មការសហគមន៍ត្រូវរៀបចំឯកសារដើម្បីធ្វើ និងប្តឹងទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីដាក់ ទណ្ឌកម្មយោងទៅតាម ច្បាប់នានារបស់រដ្ឋាភិបាល (ប្រសិនបើជនល្មើសជាសមាជិកសហគមន៍ ជននោះត្រូវតែបណេញចេញ ។

មាត្រា ២៧ គណៈកម្មការសហគមន៍ត្រូវអនុវត្តគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីសហគមន៍

មាត្រា ២៨ គោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីសហគមន៍អាចធ្វើការកែសំរួលយោងតាមការវិវត្តន៍នៃសហគមន៍នាពេលអនាគត ។

មាត្រា ២៩ ការកែសំរួលគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីត្រូវមានការកោះប្រជុំជាមួយគណៈកម្មការសហគមន៍ សមាជិកក្រុម និងប្រធានក្រុមក្នុងសហគមន៍ទាំងមូល តាមរយៈការបោះឆ្នោតដែលមានសំលេងគាំទ្រច្រើនជាង ២ ភាគ ៣ ។

មាត្រា ៣០ គោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីសហគមន៍ចូលជាធរមានចាប់ពីថ្ងៃប្រកាស និងចុះហត្ថលេខានេះតទៅ

មាត្រា ៣១ សំរាប់ភូមិក្បែរខាងដែលមានការពាក់ព័ន្ធដែលទទួលបានផលប្រយោជន៍ពីធនធានធម្មជាតិទាំងនេះ ត្រូវគោរព គោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សីសហគមន៍នេះ ។ ប្រសិនបើមានការរំលោភបំពានទៅលើគោលការណ៍ និងលក្ខន្តិក្សី សហគមន៍នេះ ពួកគាត់នឹងទទួលបានការផាកពិន័យ បទណ្ឌកម្មដូចសមាជិកសហគមន៍ភូមិដូនល្អដែរ ។

បានឃើញ និងយល់ព្រម

ប្រកាស និងផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុងសហគមន៍ភូមិដូនល្អនា

ភូមិដូនល្អ ថ្ងៃទី ១២ ខែមេសា ឆ្នាំ ២០០០

ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

ប្រធានគណៈកម្មការសហគមន៍ធនធានធម្មជាតិ

ប្រធានភូមិជូនល្អ

ភូមិជូនល្អ

បែម យ៉ាត

បានឃើញ និងឯកភាព

ឃុំសំពោច, ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

ប្រធានឃុំសំពោច

ចំណងជូន

បានឃើញ និងឯកភាព

- ការិយាល័យជលផលខេត្ត
- ការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត
- មន្ទីរកសិកម្មខេត្ត
- មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត
- កម្មវិធីអភិវឌ្ឍន៍នៃអង្គការ GTZ

ថ្ងៃទី ១៨ ខែ ឧសភា ឆ្នាំ ២០០០

អភិបាលស្រុក

ឧទាហរណ៍នៃលក្ខន្តិក្សសហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងចំការភ្នំឃ្លីភូមិព្រះរាមទ្រី (Concern Worldwide)

លក្ខន្តិក្ស នៃសហគមន៍ព្រៃឈើចំការភ្នំឃ្លី ភូមិព្រះរាមទ្រី

ផែនការប្រែប្រួល ៣៧៨ ហ.ត ដែលចែកនៅក្រោយភូមិត្រូវបានកាត់ខេចដោយប្រជាជន ទាំងអ្នកនៅក្នុងភូមិ និងអ្នកនៅ ក្រៅភូមិ ។ ហេតុដូច្នេះ ជាប្រការសមហេតុផល អ្នកភូមិព្រះរាមទ្រី បានជួបផ្ទៃមុខគំនិតក្នុងការបង្កើតសហគមន៍ព្រៃឈើឡើង ។ គោលបំណងក្នុងការបង្កើតនេះគឺដើម្បីអភិរក្ស និងការពារធនធានធម្មជាតិ សំរាប់ក្មេងជំនាន់ក្រោយទៀត ។ អ្នកសំរាប់សំរួល Concern ប្រចាំមូលដ្ឋាននេះ និងការិយាល័យព្រៃឈើនៅក្នុង ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង បានគាំទ្រដល់គំនិតផ្តួចផ្តើមនេះ ។

លក្ខន្តិក្សនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង តាមរយៈការចូលរួមពីសំណាក់អ្នកភូមិ ប្រធាន និងអនុប្រធានភូមិ គ្រូបង្រៀន ចាស់ទុំក្នុង ភូមិ និងគណៈកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ។ លក្ខន្តិក្សនេះ មានតួនាទីដូចជាច្បាប់សំរាប់ការពារ និងដូចជាមគ្គុទេសន៍ប្រចាំថ្ងៃរបស់ សហគមន៍ និងអាចត្រូវបានគេប្រើប្រាស់សំរាប់បញ្ឈប់ការកាប់ និងការរំលោភយកដោយខុសច្បាប់ពីសំណាក់ប្រជាជនទាំងក្នុង ភូមិ និងក្រៅភូមិ ។

ដូច្នេះវាអាចមានទំនាក់ទំនងរវាងអ្នកភូមិ មន្ត្រីរាជការនៅនាយកដ្ឋានរុក្ខាប្រមាញ់ និងសេនាទី និងគំរោងសហគមន៍ព្រៃ ឈើរបស់ Concern Worldwide នៅក្នុង ខេត្ត កំពង់ឆ្នាំង ដើម្បីធ្វើឱ្យមានការអនុវត្តន៍លក្ខន្តិក្សនេះឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព និងអនុវត្តស្របច្បាប់តាមវិធាន និងគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា ។

ជំពូក ១ គោលបំណង

មាត្រា ១

- បង្កើនការដាំព្រៃឈើឡើងវិញ ការអភិរក្ស និងការការពារសត្វព្រៃដោយនិរន្តរភាព
- ទទួលយកនូវគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីអំពីការការពារ និងអភិរក្សព្រៃឈើ
- ការពារផលប្រយោជន៍ព្រៃឈើតាមគ្រួសារ

មាត្រា ២ ឈ្មោះសហគមន៍ព្រៃឈើគឺ "សហគមន៍ព្រៃឈើចំការភ្នំឃ្លី ភូមិព្រះរាមទ្រី"

ជំពូក ២ បូគិទូទៅ

មាត្រា ៣

- សហគមន៍ព្រៃឈើ ចំការភ្នំ ភូមិព្រះរាមរង្សី គឺជាស្ថាប័នឯករាជ្យ និងមិនមែនជាសមាជិក បណ្តាញរបស់ អង្គការ បណ្តាញណាមួយឡើយ ។
- សហគមន៍នេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយមានការចូលរួមឯកភាពពី សមាជិកសហគមន៍
- សហគមន៍នេះត្រូវអនុវត្តតាមនីតិកម្មព្រៃឈើដែលចេញផ្សាយដោយរាជរដ្ឋាភិបាល

មាត្រា ៤ ធនធាននៅក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើដែលគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍មានៗ

- ព្រៃដាំថ្មី
- ព្រៃធម្មជាតិ
- សត្វព្រៃ
- រ៉ែ (ដីឥដ្ឋសំរាប់ធ្វើគ្រឿងកាជីន)
- អនុផលព្រៃឈើ

មាត្រា ៥ ការកាប់រានដីព្រៃក្នុងសហគមន៍ ព្រៃឈើត្រូវហាមឃាត់

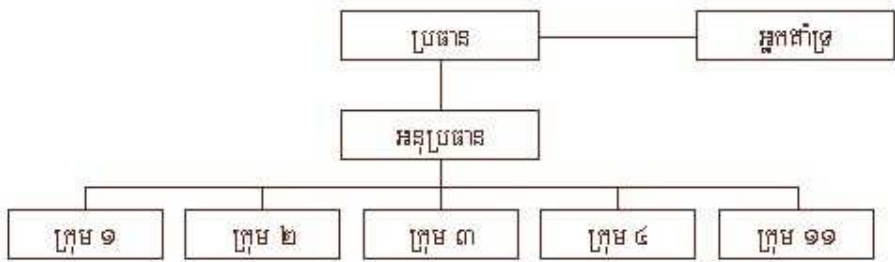
មាត្រា ៦ ការដាំដើមឈើក្នុងតំបន់ព្រៃវិវត្តន៍ត្រូវកំណត់ដោយគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ (គ.គ្រ.ព្រ.ភ)

មាត្រា ៧ សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវស្ថិតក្រោមការគ្រប់គ្រងរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ (គ.គ្រ.ព្រ.ភ)

មាត្រា ៨ ការលក់ បង្គុលសហគមន៍ព្រៃឈើទៅឱ្យអ្នកដទៃក្នុងគោលបំណងណាក៏ដោយត្រូវហាមឃាត់

ជំពូក ៣
រចនាសម្ព័ន្ធនគ្នាទាំង និងសិទ្ធិ

មាត្រា ៩ រចនាសម្ព័ន្ធរបស់ (គ.គ្រ.ព្រ.ភ)

មាត្រា ១០ តំណាងគ្រួសារនីមួយៗនៅក្នុងភូមិមានសិទ្ធិក្នុងការដាក់ពាក្យសុំធ្វើជាសមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើដោយបំពេញពាក្យស្នើសុំតាមរយៈប្រធានក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ និងការឯកភាពពីគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ ។

មាត្រា ១១ ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើមានសមាជិកពី ១០-១៥ គ្រួសារ ។ ប្រធានក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើត្រូវបាន ជ្រើសរើសដោយការបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ១២ សមាជិកសហគមន៍ត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ ហើយតំរូវឱ្យមានសម្លេង ច្រើនជាង ៥០% ។ សមាសភាពគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិមានៗ

១. ប្រធាន គ្រប់គ្រងទូទៅ

២. អនុប្រធាន ជំនួយការប្រធាន

៣. សមាជិកទី ១ លេខាធិការ

៤. សមាជិកទី ២ ជំនួយការ

៥. សមាជិកទី ៣ ជំនួយការ

៦. សមាជិកទី ៤ ជំនួយការ

៧. សមាជិកទី ៥ ជំនួយការ

មាត្រា ១៣ ៖ តំណាងប្រធានសហគមន៍ចាំបាច់ និងត្រូវបានអញ្ជើញអោយចូលរួមពិភាក្សាទៅលើដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ ព្រៃឈើជារួមមាន៖

- ប្រធានភូមិ
- តំណាងក្រុមចំណាប់អារម្មណ៍ផ្សេង
- គណៈកម្មការវត្ត និងសហគមន៍ផ្សេង

មាត្រា ១៤ ៖ អ្នកគាំទ្រសហគមន៍ជារួមមាន៖

- រដ្ឋាភិបាល
- អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន
- អង្គការជាតិ និងអន្តរជាតិ
- បុគ្គលឯកជនដែលចាប់អារម្មណ៍ពីសហគមន៍ព្រៃឈើចំការភ្នំឃ្លី ភូមិព្រះរាមរង្សី

មាត្រា ១៥ ៖ អាណត្តិ

ក. សមាជិកត្រូវធ្វើការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធានក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើរៀងរាល់ ២ ឆ្នាំម្តង

ខ. គណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ ត្រូវបានបោះឆ្នោតជ្រើសរើសដោយប្រធានក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ រៀងរាល់៥ឆ្នាំម្តង ។

ក្នុងករណីដែលសមាជិកណាម្នាក់របស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ សុំលាលែង ឈប់បំពេញការ គាត់ត្រូវដាក់ពាក្យជូនដំណឹងជាផ្លូវការជាមុនអោយបាន ១ ខែ ។ សមាជិករបស់គណៈកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងព្រៃឈើ និងប្រធានក្រុមប្រើប្រាស់ព្រៃឈើត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសអ្នកជំនួស ។

គ. ការប្រជុំរបស់គណៈកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

- ការប្រជុំត្រូវធ្វើនៅរៀងរាល់៣ខែម្តង
- ក្នុងករណីពិសេសប្រធាន បអនុប្រធានអាចធ្វើការប្រជុំមុនពេលកំណត់ ៣ ខែ

ឃ. ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ

- ការប្រជុំត្រូវធ្វើឡើងរៀងរាល់ ៣ ខែម្តង
- ក្នុងករណីពិសេសការប្រជុំអាចធ្វើឡើងមុនពេលកំណត់ ៣ ខែម្តង

ង. ការប្រជុំសហគមន៍ប្រចាំឆ្នាំ ការប្រជុំរបស់សហគមន៍ត្រូវធ្វើជាមួយរាល់ឆ្នាំ ហើយអ្នកចូលរួមគឺជា៖

- គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ
- ក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ
- សមាជិក

មាត្រា ១៦ រ៉ូ តួនាទី និងសិទ្ធិ

ក. សមាជិក

- ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខន្តិក្សី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង ក្នុងសហគមន៍ និងនីតិកម្ម និងគោលនយោបាយរាជរដ្ឋាភិបាល
- ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពសហគមន៍ព្រៃឈើយ៉ាងសកម្ម
- ទទួលខុសត្រូវក្នុងការអភិរក្សព្រៃឈើ
- សមាជិកមានសិទ្ធិឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ និងបោះឆ្នោតប្រធានក្រុម
- មានសិទ្ធិក្នុងការសុំលាលែងចេញពីសមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើដោយមានលិខិតជាផ្លូវការ
- មានសិទ្ធិក្នុងការប្តឹង និងបញ្ចេញយោបល់ដល់សមាជិកទាំងឡាយណាដែលរំលោភលក្ខន្តិក្សី

ខ. ប្រធានក្រុមអ្នកប្រើប្រាស់ព្រៃឈើ

- ដឹកនាំនិងអនុវត្តការងារក្នុងក្រុម
- ត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃព្យាករណ៍
- ទំនាក់ទំនងជាមួយគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ
- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន និងឆ្លើយតបពីគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិចំពោះសមាជិកក្រុម

គ. ប្រធានក្រុមគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ

- កែប្រែលក្ខន្តិក្សីបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងបរិយាកាសផ្សេងៗនៅក្នុងសហគមន៍
- ធ្វើអោយបានច្បាស់នូវសមភាពនិងយុត្តិធម៌រវាងសហគមន៍
- ទទួលខុសត្រូវដោះស្រាយវិវាទក្នុងសហគមន៍
- ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នរដ្ឋាភិបាលផ្សេង និងមន្ត្រីទាំងនោះ
- អភិវឌ្ឍន៍ការធ្វើផែនការ ការត្រួតពិនិត្យ និងការវាយតម្លៃព្យាករណ៍
- ដឹកនាំការងារក្នុងសហគមន៍
- គាំទ្រដល់ការសម្រេចចិត្តរបស់គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិស្តីពីសមភាព និងយុត្តិធម៌

- ដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមមុខក្នុងសហគមន៍

ឃ. អនុប្រធានគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ

- ជួយដល់ប្រធាន
- ជំនួសប្រធាននៅពេលដែលនាង បតាត់អវតមាន
- កត់ត្រាទុករាល់ចំណូល និងចំណាយ និងចងក្រងជាឯកសារសំរាប់គណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

ង. សមាជិកគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ

- ចូលរួមក្នុងអង្គប្រជុំ
- ជួយដល់ប្រធាននិងអនុប្រធាន
- ចូលរួមក្នុងការសំរេចចិត្តដែលមានសមភាព និងយុត្តិធម៌
- ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទៅដល់សហគមន៍
- បង្ហាញវតមានរបស់ខ្លួនដូចជាបេក្ខជនសំរាប់ការបោះឆ្នោត

ច. អ្នកគាំទ្រ

- ផលចំណេះដឹង បច្ចេកទេស សំភារៈ និងព័ត៌មាន
- ជួយធ្វើការទំនាក់ទំនងរវាងសហគមន៍ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធផ្សេង
- មិនចូលពាក់ព័ន្ធក្នុងការធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត
- ជួយសំរួលដល់សកម្មភាពសហគមន៍

ជំពូក ៤

ហិរញ្ញវត្ថុ ចំណូល និងចំណាយ

មាត្រា ១៧ ហិរញ្ញវត្ថុដែលទទួលបានពីក្នុង និងពីក្រៅសហគមន៍ត្រូវរក្សាទុកជាធនធានរបស់សហគមន៍

មាត្រា ១៨ ហិរញ្ញវត្ថុត្រូវតែប្រើប្រាស់សំរាប់សកម្មភាពសហគមន៍ព្រៃឈើ និងរាល់ការចំណាយត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ

ជំពូក ៥

ឈើថ្លៃ និងការប្រមូលអនុផលឈើ

មាត្រា ១៩

- ការប្រមូលផលឈើព្រៃត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ
- ការប្រមូលអនុផលឈើព្រៃក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតពីគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិ

មាត្រា ២០ ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើត្រូវតែមានការត្រួតពិនិត្យពីស្ថាប័នបច្ចេកទេស និងត្រូវស្របទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេសផ្សេងៗ ។

មាត្រា ២១ សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវសុំការអនុញ្ញាតមួយសបាហ៍ជាមុន មុនពេលធ្វើប្រតិបត្តិការណ៍ ដោយកំណត់ ទីតាំងច្បាស់លាស់ប្រភេទ និងបរិមាណ ។

មាត្រា ២២ ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើ ត្រូវអនុវត្តទៅតាមគោលការណ៍ណែនាំបច្ចេកទេស

មាត្រា ២៣ ការប្រមូលផលឈើត្រូវបង់ប្រាក់ចំនួន ៥% នៃតម្លៃប្រមូលផលរបស់ផលិតផលព្រៃឈើ ហើយការបង់វិភាគ ទាននេះអាចគិតជាឈើបជាសាច់ប្រាក់ឱ្យទៅសហគមន៍ដោយតម្លៃស្មើ ។

ជំពូក ៦
ការទិញ និងទណកម្ម

មាត្រា ២៤ បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលរស់នៅក្នុង និងក្រៅសហគមន៍ហើយបានរំលោភលើលក្ខន្តិក្យ ត្រូវតែទទួលនូវការ បង់ផាកពិន័យ បត្រូវបង់អត្រាប្រាក់ប្រចាំថ្ងៃដោយយោងទៅតាមកម្រិតធ្ងន់នៃការរំលោភនោះ ។

មាត្រា ២៥ ប្រាក់ពិន័យត្រូវកើនឡើងពី ១-៣ ដង នៃតម្លៃបំផ្លិចបំផ្លាញក្នុងការកាប់ឈើខុសច្បាប់ ឆ្ការដីព្រៃ និងដុតព្រៃ ។

មាត្រា ២៦ គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិព្រៃឈើត្រូវប្តឹងទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចសំរាប់ការដាក់ទោសដល់ជនល្មើសដែលតែងតែរំលោភបំពានក្រោយពីមានការព្រមានជាញឹកញយ ។

ជំពូក ៧
អវសានបូតិ

មាត្រា ២៧ គណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើភូមិប្រមាណសហគមន៍ព្រៃឈើ ចំការភ្នំឃ្លី ភូមិព្រះរាមរង្សីត្រូវទទួលខុសត្រូវអនុវត្តលក្ខន្តិក្យឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

មាត្រា ២៨ លក្ខន្តិក្យនេះមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា និងប្រកាសដល់សហគមន៍ព្រៃឈើចំការភ្នំឃ្លីតទៅ ។

កាលបរិច្ឆេទ ១៩.០៩.០០	កាលបរិច្ឆេទ ១៩.០៩.០០
ប្រធានភូមិ	ប្រធាន គ.គ្រ.ព្រ.ភ
បានឃើញ និងយល់ព្រម	បានឃើញ និងយល់ព្រម
កាលបរិច្ឆេទ ១៩.០៩.០០	កាលបរិច្ឆេទ ១៩.១១.០០
មេឃុំ	អភិបាលស្រុក
បានឃើញ និងយល់ព្រម	បានឃើញ និងយល់ព្រម
កាលបរិច្ឆេទ ២២.១១.០០	កាលបរិច្ឆេទ ២២.១១.០០
ប្រធានការិយាល័យរុក្ខាខេត្ត	

ឧទាហរណ៍នៃ លក្ខន្តិក្សសហគមន៍ព្រៃឈើតូចៗ

CARERE ខេត្តបាត់ដំបង

លក្ខន្តិក្ស សហគមន៍ព្រៃឈើតូចៗ ថ្មី ១មិឡុង ៣ គូមី ៨០០ហិកតា

ជំពូក ១ គោលបំណង

មាត្រា ១ ទទួលយកនូវគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលស្តីពីការគ្រប់គ្រង ការអភិរក្ស និងការការពារព្រៃឈើ

- ផលចំណេញពីផលប្រយោជន៍ព្រៃឈើដល់សហគមន៍
- ធានានូវផលប្រយោជន៍ស្មើគ្នាសំរាប់សមាជិកសហគមន៍
- បង្កើនចំណូលដែលបានមកពីព្រៃឈើ និងអនុផលឈើដល់សមាជិកសហគមន៍
- ប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើដោយនិរន្តរភាព

ជំពូក ២ បូគីទូទៅ

មាត្រា ២ សហគមន៍ព្រៃឈើមានឈ្មោះជាផ្លូវការថា "សហគមន៍ព្រៃឈើថ្មី"

មាត្រា ៣ សហគមន៍ព្រៃឈើថ្មី គឺជាអង្គការឯករាជ្យបង្កើតឡើងដោយមានការឯកភាពពីអ្នកភូមិ ប៉ុន្តែរាល់សកម្មភាព

របស់សហគមន៍ត្រូវតែអនុវត្តទៅតាមច្បាប់ និងគោលនយោបាយរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

មាត្រា ៤ រឿ ធនធានព្រៃឈើរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើថ្មីដែលត្រូវបានអភិរក្ស និងគ្រប់គ្រងដោយសហគមន៍ជារួមមាន ដី ព្រៃវិវិល ដីភ្នំ ព្រៃដាំ ព្រៃធម្មជាតិ សត្វព្រៃ និងអនុផលព្រៃឈើ ។

មាត្រា ៥ រឿ គណ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ (គ.ស.ព្រ. ជាអ្នកគូសព្រំប្រទល់និងបែងចែកផែនដីសហគមន៍ព្រៃឈើទៅ ដល់ក្រុមនិមួយ ។

មាត្រា ៦ រឿ ការកាប់ឆ្ការដីព្រៃនៅក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងគោលបំណងណាមួយនោះត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៧ រឿ ការលក់ បជូលសហគមន៍ព្រៃឈើទៅអោយភាគីណាផ្សេងទៀតក្នុងបំណងណាក៏ដោយត្រូវហាមឃាត់ ។

មាត្រា ៨ រឿ គណ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើជាអ្នកសំរេចក្នុងការដាំដើមឈើនៅលើដីព្រៃដែលវិវិល ។

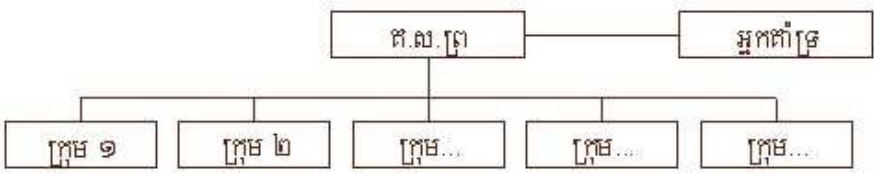
ជំពូក ៣
ការគូសព្រំប្រទល់

មាត្រា ៩ រឿ ព្រំប្រទល់សហគមន៍ព្រៃឈើថ្មីជាប់ជាមួយនឹង

- ខាងកើតជាប់នឹង ភូមិថ្មី
- ខាងលិចជាប់នឹង ភូមិឧត្តុង្គព្រាង
- ខាងជើងជាប់នឹង ភូមិតិរិវុដ
- ខាងត្បូងជាប់នឹង ភ្នំអានសៃ

ជំពូក ៤
រចនាសម្ព័ន្ធ សហគមន៍

មាត្រា ១០ រឿ រចនាសម្ព័ន្ធគណ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

មាត្រា ១១ រឿ សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើ

- តំណាងគ្រួសារនៅក្នុងភូមិថ្មីមានសិទ្ធិដាក់ពាក្យចូលជាសមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើតាមរបៀបធរនក្រុម និងដោយមានការយល់ព្រមឯកភាពពីគណ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

មាត្រា ១២ រឿ ការបង្កើតក្រុមសហគមន៍

- សមាជិកសហគមន៍ ស្ម័គ្រចិត្តបង្កើតក្រុមសហគមន៍ ដែលមានគ្នាពី ១០-១៥ គ្រួសារ
- ក្រុមសហគមន៍ត្រូវគ្រប់គ្រងដោយប្រធានដែលត្រូវបានជ្រើសរើសឡើងដោយសមាជិកក្រុម

មាត្រា ១៣ ៗ ការបង្កើតគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ

- គ្រប់ក្រុមទាំងអស់ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសតំណាងសំរាប់គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ
- គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើត្រូវបានបោះឆ្នោតឱ្យដោយសមាជិកគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ ដោយសម្លេង ២,៣ ដើម្បីជាប់ ។
សមាសភាពនេះជាមូលដ្ឋាន ប្រធាន អនុប្រធាន ហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ១៤ ៗ អ្នកគាំទ្រសហគមន៍

អ្នកគាំទ្រសហគមន៍ គឺជាអ្នកស្ម័គ្រចិត្តចូលរួមក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍ប្រឈើរួមបញ្ចូលទាំងស្ថាប័ន រដ្ឋាភិបាល អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន អង្គការជាតិនិងអន្តរជាតិ ព្រះសង្ឃ និងបុគ្គលដែលចាប់អារម្មណ៍លើការងារនេះ

មាត្រា ១៥ ៗ អាណត្តិ

ក៏ គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ

- គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ ត្រូវបញ្ចប់អាណត្តិរបស់ខ្លួន និងបង្កើតឡើងវិញទៀតរៀងរាល់ ៣ ឆ្នាំ មេង ប្រធាន អនុប្រធាន និងហិរញ្ញវត្ថុត្រូវជ្រើសរើសឡើងដោយសមាជិកគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ ។
- បើសិនជាសមាជិកគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើណាម្នាក់ត្រូវបណ្តេញ បញ្ឈប់គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសសមាជិកថ្មីជំនួសគាត់ បនាង ។

ខ័ ប្រធានក្រុម សមាជិកសហគមន៍ត្រូវធ្វើការជ្រើសរើសប្រធានក្រុមរៀងរាល់៣ឆ្នាំម្តង ។

មាត្រា ១៦ ៗ ការប្រជុំ

ក៏ កិច្ចប្រជុំគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើ

- ការប្រជុំគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ប្រឈើត្រូវប្រព្រឹត្តទៅរៀងរាល់ដើមខែនីមួយៗ
- ក្នុងករណីពិសេស ប្រធាន និងអនុប្រធានក្រុម នឹងត្រូវបានស្នើឡើង ហើយអញ្ជើញសមាជិកសហគមន៍ ហើយបើកអង្គប្រជុំវិសាមញ្ញមុនពេលកំណត់ ។

ខ័ ក្រុម

ការប្រជុំត្រូវធ្វើឡើងរៀងរាល់ ២ ខែមេង (ក្នុងករណីពិសេសប្រធានក្រុមអាចប្រជុំមុនពេលកំណត់បាន ។

សមាជិកសហគមន៍ត្រូវចូលរួមប្រជុំរៀងរាល់ឆ្នាំ ។

ជំពូក ៥
តួនាទី និងសិទ្ធិ

មាត្រា ១៧ តួនាទី និងសិទ្ធិរបស់សហគមន៍ព្រៃឈើថ្មី

គឺ សមាជិក

- ត្រូវទទួលយកលក្ខន្តិក្យី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់សហគមន៍
- ចូលរួមក្នុងសកម្មភាពព្រៃឈើនេះយ៉ាងសកម្ម
- មានសិទ្ធិឈរឈ្មោះជាបេក្ខជន និងបោះឆ្នោតជ្រើសរើសប្រធាន និងសមាជិក គ.ស.ព្រ
- មានសិទ្ធិឈរឈ្មោះ និងលាលែងពីសហគមន៍ព្រៃឈើ ប៉ុន្តែមិនបីងទាមទារអ្វីឡើយ
- ទទួលខុសត្រូវចំពោះការអភិរក្សព្រៃឈើ
- មានសិទ្ធិបីង បបណេញនរណាម្នាក់ដែលរំលោភលើលក្ខន្តិក្យី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- មានសិទ្ធិក្នុងការប្រមូល បទព្វយកផលប្រយោជន៍សហគមន៍ព្រៃឈើទៅតាមលក្ខន្តិក្យី បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង
- ត្រូវចូលរួមប្រជុំតាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធានសហគមន៍

ខ៍ ប្រធានក្រុម

- ដឹកនាំនិងអនុវត្តការងារក្នុងក្រុម
- ទំនាក់ទំនងជាមួយគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ និងស្ថាប័នផ្សេងទៀត
- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃព្យាករណ៍នូវសកម្មភាព

គឺ គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍6ព្រៃឈើ

- រៀបចំលក្ខន្តិក្យីបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុង និងបរិធានច្បាប់ផ្សេងសំរាប់សហគមន៍
- ធ្វើអោយបានច្បាស់នូវសមភាព និងយុត្តិធម៌សំរាប់សហគមន៍
- ដោះស្រាយបញ្ហាដែលប្រឈមមុខនៅក្នុងសហគមន៍
- អភិវឌ្ឍផែនការការងារសំរាប់អនុវត្តក្នុងសហគមន៍
- ធ្វើការត្រួតពិនិត្យ និងវាយតម្លៃព្យាករណ៍សកម្មភាព

ឃី ប្រធានគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍6ព្រៃឈើ

- ដឹកនាំសកម្មភាពសហគមន៍ព្រៃឈើ

- ធ្វើការសហការណ៍ជាមួយគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ផែនការការងារ
- ទំនាក់ទំនងជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ

ងី អនុប្រធានគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

- ជំនួយការប្រធាន
- ជំនួសប្រធាននៅពេលគាត់ បនាងអវតមាន
- ផល់គំនិត បបពោពាក់ព័ន្ធនានានៅក្នុងដំណោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមមុខក្នុងសហគមន៍

ចី ហ្វឹក

- គ្រប់គ្រងមូលនិធិសហគមន៍អោយបានត្រឹមត្រូវ
- ធ្វើរបាយការណ៍ចំណូល និងចំណាយអោយបានទាន់ពេល
- គ្រប់ចំណាយត្រូវមានការយល់ព្រមពីគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើដោយមានសម្លេងច្រើនជាង ២.៣

ឆី សមាជិកគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

- ចូលរួមប្រជុំដែលអញ្ជើញដោយប្រធាន និងអនុប្រធាន
- មានសិទ្ធិស្នើគ្នាពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចពីសហគមន៍
- ទំនាក់ទំនងរវាងសហគមន៍ និងគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ
- អាចឈរឈ្មោះជាបេក្ខជនក្នុងការបោះឆ្នោតជ្រើសរើស គ.ស.ព្រ ឬអាចបោះឆ្នោតឱ្យ គ.ស.ព្រ

ជី អ្នកគាំទ្រ

- ផល់ចំណេះដឹងបច្ចេកទេស បទពិសោធន៍ និងមូលនិធិសំរាប់សហគមន៍
- ជួយទំនាក់ទំនងរវាងសហគមន៍ និងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ
- សំរាប់សំរួលក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចពីសហគមន៍
- មិនមានសិទ្ធិក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេច បដិកនាំសកម្មភាពណាមួយរបស់សហគមន៍

- ជួយសំរួលរាល់ការងារដែលស្នើឡើងដោយ គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

ជំពូក ៦

មូលនិធិ ចំណូល និងចំណាយ

មាត្រា ១៨ ៖ ចំណូល

- អ្នកគាំទ្រសហគមន៍
- លក់ឈើ និងអនុផលឈើ
- តម្លៃបរិច្ចាគពីសហគមន៍
- ការផ្អាកពិន័យពីការរំលោភសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ចំណូលផ្សេងពីសហគមន៍

មាត្រា ១៩ ៖ ចំណាយ

- ការចំណាយទៅលើការងារបញ្ជាក់អំពីថវិកាប្រចាំឆ្នាំ
- ការចំណាយដែលត្រូវបញ្ជាក់អំពីគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ
- សរសេររបាយការណ៍ស្តីពីការចំណាយ និងផ្សព្វផ្សាយប្រាប់សហគមន៍អោយបានទាន់ពេល

ជំពូក ៧

ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើ

មាត្រា ២០ ៖ ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើត្រូវតែមានការអនុញ្ញាតពីគ.ស.ព្រ. និងទៅតាមច្បាប់ព្រៃឈើ ។

មាត្រា ២១ ៖ សមាជិកសហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវសុំសិទ្ធិបញ្ជាក់ជាផ្លូវការនូវទីតាំងប្រភេទទំហំ និងបរិមាណព្រៃឈើ និងកាល បរិច្ឆេទប្រតិបត្តិការណ៍ ។ គ.ស.ព្រ. ត្រូវតែបើកអង្គប្រជុំដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ២២ ៖ ការប្រមូលផលឈើ និងអនុផលឈើត្រូវតែបង់កំរៃ ២០% នៃផលិតផលព្រៃឈើ (ផលិតផលព្រៃឈើ បត់ម្លៃ ផលិតផលព្រៃឈើ

- រក្សា ១០% សំរាប់ក្រុម
- រក្សា ១០% ទៀតសំរាប់សហគមន៍

ជំពូក ៨

ការងារទី៧២ និងការដាក់ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា ២៣ ៖ បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលរំលោភលើលក្ខន្តិក្យត្រូវទទួលបាននូវការផាកពិន័យ បត្រវិបក្សសយកសម្បត្តិទ្រព្យ ដោយអាស្រ័យទៅនឹងកំរិតនៃការរំលោភ បបទស្នើសុំនោះ ។ ការផាកពិន័យ បការវិបក្សសយកសម្បត្តិទ្រព្យ គឺជាភារ្យ្យរបស់គណ្យ្យកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ ។ ការផាកពិន័យ បការវិបក្សសម្បត្តិ ជាភស្តុតាងនេះត្រូវ ទុកជាកំរៃចំណូលប្រចាំសហគមន៍ ។

មាត្រា ២៤ បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ត្រូវទទួលការផាកពិន័យពី ១-៥ ដងនៃតម្លៃខ្ទង់ខាតព្រៃឈើ ដែលបណាលមកពីការកាប់
បការដុតបំផ្លាញ។

មាត្រា ២៥ បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលរំលោភលើលក្ខន្តិក្សនេះ គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រលើត្រូវដាក់ពាក្យបណ្តឹងទៅ
ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចអោយដាក់ទណ្ឌកម្មទៅតាមច្បាប់ ។ សំរាប់សហគមន៍វិញបុគ្គលនោះនឹងត្រូវបានបណ្តេញ ពីសមាជិកសហគមន៍ផងដែរ ។

ជូក ៩
អវសានបូតិ

មាត្រា ២៦៖ គណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវអនុវត្តនូវលក្ខន្តិក្យនេះអោយមានប្រសិទ្ធិភាព

មាត្រា ២៧ លក្ខន្តិក្សនេះអាចកែប្រែបានអាស្រ័យទៅតាមភាពជឿនលឿនរបស់ច្បាប់ និងសហគមន៍

មាត្រា ២៨១ លក្ខន្តិក្សនេះចាប់ផ្តើមមានប្រសិទ្ធិភាពចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខា និងប្រកាសទូទៅក្នុងសហគមន៍

កាលបរិច្ឆេទ ១០,០៩,៩៩

បានប្រកាសក្នុងភូមិ

ប្រធានភូមិ

បានប្រកាសនៅក្នុងឃុំ

កាលបរិច្ឆេទ ១៣,០៩,៩៩

មេឃុំ

កាលបរិច្ឆេទ ១០,០៩,៩៩

ប្រធាន គ.ស.ព្រ

បានឃើញ និងយល់ព្រម

កាលបរិច្ឆេទ ១៥,០៩,៩៩

អភិបាលស្រុក

បានឃើញ និងយល់ព្រម

កាលបរិច្ឆេទ ២៣,០៩,៩៩

ប្រធានមន្ទីរបរិស្ថាន

បានឃើញ និងយល់ព្រម

កាលបរិច្ឆេទ ២៣,០៩,៩៩

ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មរុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

ឧទាហរណ៍នៃលក្ខន្តិក្សសហគមន៍ព្រៃឈើ

ឃុំសោមធំ ស្រុកអូរយ៉ាដាវ ខេត្ត រតនគិរី ដោយ CBNRM (IDRC/CARERE)

អនុសាសន៍ និងការត្រួតពិនិត្យរបស់ សហគមន៍ព្រៃឈើ

ឃុំសោមធំ ស្រុកអូរយ៉ាដាវ
ខេត្ត រតនគិរី

ឧបត្ថម្ភថវិកាដោយ

ឌី.ឌី.ជេ.ជេ. តាមរយៈកម្មវិធីសិល្បា ក្នុងកិច្ចសហការជាមួយមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត មន្ទីរបរិស្ថាន មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត
មន្ទីរកិច្ចការនារី មន្ទីរវប្បធម៌ និងមន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី
ផែនទី សហគមន៍ព្រៃឈើ ឃុំសោមធំ

រដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

សំណើស្នើការជំរុញរៀបចំគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើនៅឃុំសោមធំ

សូមគោរពជូន ឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត និងលោកនាយក អភិវឌ្ឍន៍ជនបទខេត្ត រតនគិរី

្យី ប្រជាជនរស់នៅភូមិសោមកានិញ ឃុំសោមធំ ស្រុកអូរយ៉ាដាវ ខេត្ត រតនគិរី

តាមរយ្យី

- លោកប្រធានឃុំសោមធំ
- លោកប្រធានរដ្ឋបាលស្រុកអូរយ៉ាដាវ
- ប្រធានការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ ខេត្ត រតនគិរី
- លោកប្រធានមន្ទីរឧស្ម័ន ខេត្ត រតនគិរី
- លោកប្រធានមន្ទីរប្រៃបង់ដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងសុរិយោដី ខេត្ត រតនគិរី
- លោកប្រធានមន្ទីរកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ខេត្ត រតនគិរី

យោង ្យី

- លិខិតស្នើសុំរបស់ប្រជាជនដែលរស់នៅក្នុងឃុំសោមធំ
- ផែនការអភិវឌ្ឍន៍ឃុំរយ្យីពេលវែង ឆ្នាំ ១៩៩៩-២០០០
- លទ្ធផលសិក្ខាសាលាកែលម្អផែនការសកម្មភាពសហគមន៍ព្រៃឈើផ្នែកខេត្តថ្ងៃទី ១៨-១៩ ខែវិច្ឆិកា ១៩៩៩

កម្មវត្ថុ ្យី សំណើសុំរៀបចំបង្កើតការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅឃុំសោមធំ

យោងតាមកម្មវត្ថុ និងឯកសារយោងខាងលើ ខ្ញុំមានកិតិយសសូមជំរាបជូនឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត និងជាប្រធាន កម្រុជ មេតា ជ្រាបថា សហគមន៍យើងខ្ញុំត្រូវបានទទួលស្គាល់ថាជា “ការចូលរួមគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិផ្នែកតាមសហគមន៍” នៅក្នុងដែន ព្រៃឈើនៃឃុំ សោមធំ ។ តំរោងសហគមន៍ ព្រៃឈើរបស់យើងខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមដំណើរការងាររបស់ខ្លួនតាំងពី ខែមិនា ឆ្នាំ ១៩៩៧ មកម្ល៉េះ ដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភថវិកាពីអង្គការ ឌីឡូ និង ជាប្រៃ តាមរយ្យីកម្មវិធីសិល្បាក្នុងគោលបំណង ដើម្បីយកចិត្តទុកដាក់ថែរក្សា ការពារ និងតាមដានត្រួតពិនិត្យ និងការដុះពូជពាត់នៃព្រៃធម្មជាតិជា ប្រភេទព្រៃបោះ ដែលដុះនៅលើដីល្បាយខ្សាច់ ដីគ្រួស និងថ្ម ដែលមានផែនដីព្រៃសរុបចំនួន ៣៦៨៤ហិកតា ដោយបែងចែកជាបីតំបន់ដូច ខាងក្រោម ្យី

- តំបន់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាង មានផែនដីចំនួន ២៨៤៤ ហិកតា
- តំបន់ដែនជម្រកសត្វព្រៃ មានផែនដីចំនួន ២៧០ ហិកតា
- តំបន់ព្រៃការពារ ៥៧០ ហិកតា

តំបន់ខាងលើត្រូវមានការតាមដានត្រួតពិនិត្យតាមមធ្យោបាយផ្សេងៗ សូមអានកិច្ចព្រមព្រៀងដែលមានភ្ជាប់ជាមួយ ។

ដោយសេចក្តីគោរព ស្រឡាញ់ រាប់អានដល់ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតពីយើងខ្ញុំ

បានឃើញ និង.....

បានឃើញ និង.....

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ប្រធានឃុំសោមធំ

ប្រធានសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំ

បានឃើញ និង.....

បានឃើញ និង.....

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ប្រធានការិយាល័យរុក្ខា-ប្រមាញ់ខេត្ត

អភិបាលស្រុកអូរយ៉ាដាវ

បានឃើញ និង.....

បានឃើញ និង.....

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ប្រធានមន្ទីរកសិកម្មរុក្ខា-ប្រមាញ់ និងនេសាទខេត្ត

ប្រធានមន្ទីរឋានខេត្ត រតនគិរី

បានឃើញ និង.....

ថ្ងៃទី.....ខែ.....ឆ្នាំ ២០០០

ឯកឧត្តមអភិបាលខេត្ត និងជាប្រធានគណៈកម្មាធិការ
អភិវឌ្ឍន៍ជនបទ ខេត្ត រតនគិរី

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ

សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំ ជាសហគមន៍ព្រៃឈើដែលបានបង្កើតឡើងតាមសំណើរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន ដែលក្នុងនោះ មានភូមិចំនួន ៣ គឺ៖

១. ភូមិសាមកានិញ

២. ភូមិសាមគុល

៣. និងភូមិសាមត្រក (ចាស់ - ថ្មី

សហគមន៍ព្រៃឈើនេះបង្កើតឡើងនៅលើដំណុះព្រៃធម្មជាតិជាប្រភេទព្រៃរោះ ដែលដុះនៅលើល្បាយដីខ្សាច់ ដីគ្រួស និងថ្ម ដែលមានផែនដីព្រៃសរុបចំនួន ៣.៦៨៤ ហិកតា ដោយបែងចែកជា ៣ តំបន់រួមមាន៖

- តំបន់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងចំនួន ២.៨៤៤ ហិកតា
- តំបន់ព្រៃការពារចំនួន ៥៧០ ហិកតា មានទីតាំងលើតំបន់កូនភ្នំ (ភ្នំហ្លោ ភ្នំចាក់ក្តា ភ្នំហា ភ្នំបុកបាល់ និងភ្នំបាង
- តំបន់ការពារដែនជំរកសត្វព្រៃខ្សាច់ចំនួន ២៧០ ហិកតា

ព្រៃទាំងនេះបានទទួលរងនូវការបំផ្លិចបំផ្លាញយ៉ាងខ្លាំង ដោយការធ្វើអាជីវកម្មគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ពីឆ្នាំ ១៩៩៣ ដល់ ១៩៩៨។ ដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់សហគមន៍ អាជ្ញាធរខេត្តបានបង្កើតក្រុមការងារនៅថ្នាក់ខេត្តដែលមាន មន្ទីរធនធានរុក្ខជាតិ មន្ទីរបរិស្ថានខេត្ត មន្ទីររៀបចំដែនដី នគរូបនីយកម្ម សំណង់ និងស៊ុយយោដី ខេត្តរតនគិរី ការិយាល័យរុក្ខាប្រមាញ់ខេត្ត មន្ទីរអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ មន្ទីរ កិច្ចការនារី និងមន្ទីរវប្បធម៌ខេត្ត ដើម្បីជួយដល់សហគមន៍ក្នុងការសម្របសម្រួល និងរៀបចំដំណើរការ តាំងពីខែ មិនា ឆ្នាំ១៩៩៨។

សហគមន៍ព្រៃឈើ ឃុំសោមធំ បានចាប់ផ្តើមដំណើរការរៀបចំឡើងដោយមានជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីអង្គការ ឌីអិល.ជេ.អ៊ី.ជេ. តាមរយៈកម្មវិធីសិលា។

ដូចនេះដើម្បីអោយការគ្រប់គ្រងសហគមន៍ព្រៃឈើមានប្រសិទ្ធភាពទៅបាន សហគមន៍ចាំបាច់ត្រូវតែរៀបចំលក្ខន្តិក្យមួយច្បាស់ លាស់ដោយមានការទទួលស្គាល់ពីស្ថាប័នជំនាញ និងអាជ្ញាធរដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ ។

ជំពូក ១
គោលបំណង

ប្រការ ១ៗ

- ចូលរួមការពារ ថែរក្សា ដាំដុះព្រៃឈើ ជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើ ប្រចាំថ្ងៃ និងធានាបាននូវនិរន្តរភាពយូរអង្វែង
- ថែរក្សាប្រពៃណី វប្បធម៌របស់បងប្អូនជនជាតិភាគតិចដែលរស់នៅតំបន់ព្រៃភ្នំតាំងពីដូនតាមក
- អោយកូនចៅជំនាន់ក្រោយយល់អំពីសារៈសំខាន់នៃព្រៃឈើ ដើម្បីអោយយល់ពីវិធីសាស្ត្រក្នុងការគ្រប់គ្រង ប្រើប្រាស់ ថែរក្សា ការពារ និងដាំដុះតាមលក្ខណ៍សមស្រប
- ធានាបាននូវនិរន្តរភាពក្នុងកិច្ចអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីលើកកម្ពស់កំរិតជីវភាពរស់នៅរបស់ប្រជាជន

ជំពូក ២
បូលហេតុ

ប្រការ ២

- កំណើនប្រជាជនចេះតែកើនឡើងជាលំដាប់
- ការអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចកាន់តែកើនឡើងយ៉ាងខ្លាំងក្លា
- តំរូវការប្រើប្រាស់ធនធានព្រៃឈើសំរាប់ទ្រទ្រង់ជីវភាពរស់នៅមានការកើនឡើង
- មើលឃើញការបាត់បង់ធនធានធម្មជាតិពិសេសមួយចំនួនទៅមួយថ្ងៃ និងគ្រោះធម្មជាតិជារៀងរាល់ឆ្នាំ
- ការចូលរួមពីបណ្តាស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ និងអាជ្ញាធរដែនដីក្នុងការធ្វើផែនការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅមានកំរិត

ព្រមទាំងពុំទាន់មានការចូលរួមការពារព្រៃឈើបានពេញលេញពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន

- យោងតាមច្បាប់របស់រដ្ឋាភិបាល

ជំពូក ៣

របៀបនៃការត្រួតពិនិត្យគ្រប់គ្រង

ប្រការ ៣

- សហគមន៍នេះមានឈ្មោះថា សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំ

ប្រការ ៤

- សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំជាសហគមន៍ដែលធ្វើការសហការគ្រប់គ្រង ថែរក្សាជាមួយរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីបំពេញសេចក្តីត្រូវការរបស់សហគមន៍មូលដ្ឋាន និងឆ្លើយតបការអភិវឌ្ឍន៍តាមលក្ខណ៍បច្ចេកទេសសមស្រប ។

ប្រការ ៥

- ធនធានធម្មជាតិទាំងអស់ ដែលមានក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើស្ថិតក្រោមការចូលរួមពិនិត្យ ការពារថែរក្សាធ្វើការដាំដុះព្រៃឡើងវិញដោយសហគមន៍ផ្ទាល់ និងដោយមានការជួយឧបត្ថម្ភគាំទ្រពីស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ និង អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ។

ប្រការ ៦

- សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំស្ថិតនៅក្រោមការគ្រប់គ្រងផ្ទាល់របស់គណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំ អ្នកភូមិដោយមានការជួយជ្រោមជ្រែងពីអាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធតាមលក្ខណ៍ច្បាប់ ។

ប្រការ ៧

- ការកំណត់ដែនព្រៃការពារ ព្រៃអារក្ស ព្រៃដែលមានសារៈសំខាន់សំរាប់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ត្រូវធ្វើការកំណត់ដោយ គណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិ ឃុំ ដោយមានការឯកភាពពីអាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ ។

ប្រការ ៨១

- ការធ្វើអាជីវកម្មធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើដោយគ្មានច្បាប់អនុញ្ញាតិ ការរានជីព្រៃ ដើម្បីធ្វើកសិកម្មត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត ។

ប្រការ ៨២

- តំបន់ព្រៃអារក្សដែលមានសារៈសំខាន់ខាងវប្បធម៌ តំបន់ជីព្រៃដែលមានសារៈសំខាន់ខាងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី និងជាកន្លែងសត្វបនពូជត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាតរាល់ការធ្វើអាជីវកម្មផ្សេង និងប្រើប្រាស់ជាតិផ្ទុះ បគីមី ។

ប្រការ ៩០

- តំបន់ប្រើប្រាស់ច្រើនយ៉ាងអាចធ្វើអាជីវកម្មតាមលក្ខណ៍ស្របច្បាប់ និងដោយមានការពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់ ពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។

ជំពូក ៤

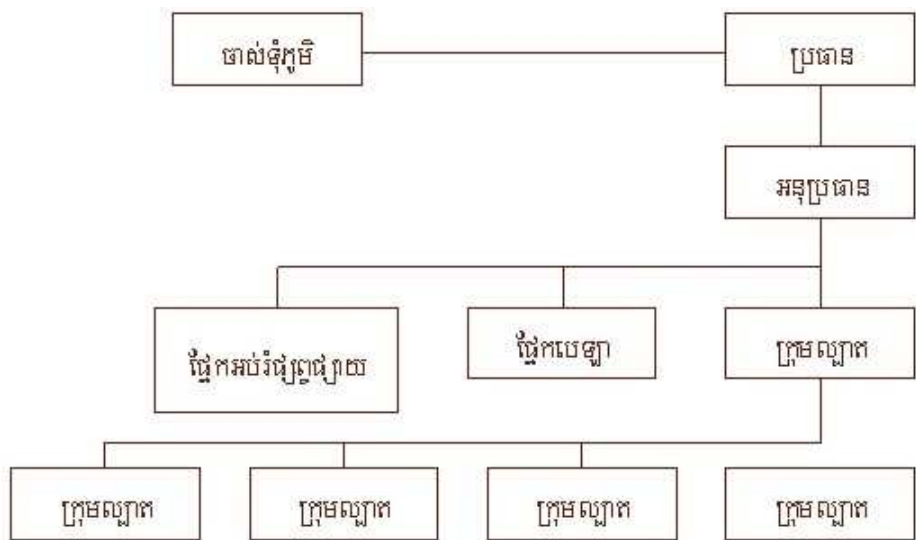
រចនាសម្ព័ន្ធ តួនាទី និងសិទ្ធិ

ប្រការ ១១ រចនាសម្ព័ន្ធ

ការជ្រើសរើសគណ្ឌិកម្មការ

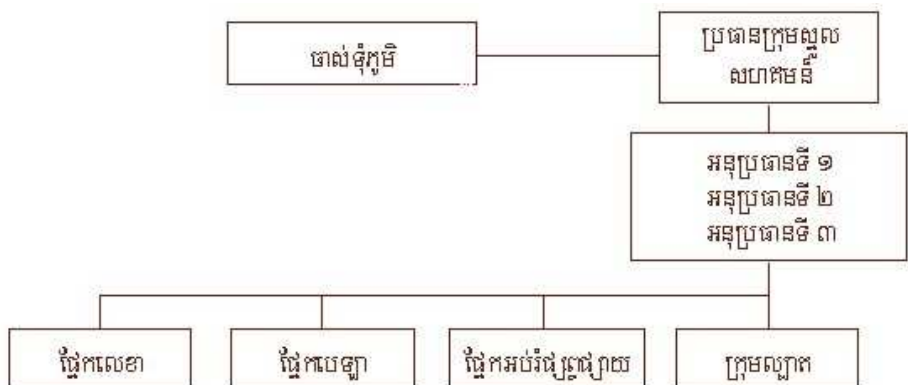
- ការជ្រើសរើសគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិ គឺធ្វើឡើងជាលក្ខណ៍បើកទូលាយតាមការបោះឆ្នោតដែលមាន ចំនួនសំលេងភាគច្រើន (លើសពី ០១ សំលេងឡើងទៅ ។
- ការជ្រើសរើសគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំ ធ្វើឡើងតាមរបៀបការបោះឆ្នោតពីគណ្ឌិកម្មការភូមិទាំង ៣ ក្នុងឃុំដែលមានចំនួនសំលេងគាំទ្រភាគច្រើន (លើសពី ០១ សំលេងឡើងទៅ ។ សមាជិកគណ្ឌិកម្មការឃុំដែល ជ្រើសរើសជាសមាជិកមកពីតំណាងគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើតាមបណ្តាភូមិនិមួយ ។

រចនាសម្ព័ន្ធគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ភូមិ

- គណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ភូមិសរុបមាន ៦រូប (ស្រី ២រូប បាត់ដំបង ១រូប ប្រធាន ១រូប អនុប្រធាន ១រូប ផ្នែកអប់រំផ្សព្វផ្សាយ ១រូប បេឡា ១រូប ល្បាត ១រូប និងតំណាងក្រុមល្បាតនៅតាមតំបន់ប្រើប្រាស់តាមភូមិ និមួយ ដូចជា ៖ សោមកានិញ (ខ្នុរ និងបាង ភូមិសោមគុល (អេស ពៅរ និងល្បែង សោមត្រកបាត់ និងសោម ត្រកថ្មី (ល្បែង លាង ហានីង ប៉ាន់ក្តាក់ ចាក់ក្បា ម្លូ ។

រចនាសម្ព័ន្ធគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ឃុំ

- គណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ឃុំមាន ១៤រូប បាត់ដំបង ៤រូប (ស្រី១រូប ប្រធានគណៈកម្មការសហគមន៍ ព្រៃឈើឃុំ ១រូប ក្រុមសហគមន៍ ២រូប អនុប្រធាន ៣រូប លេខា ១រូប បេឡា ១រូប អប់រំផ្សព្វផ្សាយ ១រូប និងក្រុមល្បាត ១រូប ។

តួនាទី និងសិទ្ធិ

ប្រការ ១២ ការចូលជាសមាជិកសហគមន៍

- ប្រជាពលរដ្ឋដែលមានលំនៅជាអចិន្ត្រៃយ៍ និងស្របច្បាប់ក្នុងភូមិ ឃុំ ទាំងប្រុស ទាំងស្រី ចាប់ពីអាយុ ១៨ឆ្នាំ ឡើង ទៅមានសិទ្ធិបោះឆ្នោត និងបញ្ចេញមតិជ្រើសរើសតំណាងរបស់ខ្លួន ។
- ប្រជាពលរដ្ឋទាំងប្រុស ទាំងស្រី ដែលបានចូលរួមក្នុងការងារសហគមន៍មានសិទ្ធិទទួលបានប្រយោជន៍ពីសហគមន៍ ព្រៃឈើ ។

ប្រការ ១៣ សិទ្ធិរយៈពេលជាគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ

- សមាជិកគណៈកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើដែលនឹងត្រូវបានជ្រើសរើសជាគណៈកម្មការសហគមន៍ភូមិ ឃុំ ត្រូវ មានអាយុចាប់ពី ២៥ ឆ្នាំ

ឡើងទៅ ។

ប្រការ ១៤ រឿ អណតិគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ប្រៃសណីយ៍

- អណតិ គ.ស.ប្រៃសណីយ៍ មានប្រតិបត្តិការដោយធ្វើការបោះឆ្នោតរាល់ខែកុម្ភី ត្រូវនឹងខែ នាងនង ២ (ខែចារាយ ។
- សមាជិកគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ប្រៃសណីយ៍អាចធ្វើការផ្លាស់ប្តូរមុនពេលកំណត់ ប្រសិនបើមានករណីចាំបាច់ដែល មានការស្នើសុំពីសហគមន៍ បគណ្ឌិកម្មការ និងមានមូលហេតុច្បាស់លាស់ ។

ប្រការ ១៥ រឿ តួនាទីគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ប្រៃសណីយ៍ភូមិ

ចាស់ទុំភូមិ

- ជាទីប្រឹក្សារបស់គណ្ឌិកម្មការភូមិដែលមានការជួយអប់រំ ផលគំនិតយោបល់ ការណែនាំដល់គណ្ឌិកម្មការភូមិ និង ប្រជាជនលើការងារគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិនៅក្នុងភូមិ
- ជួយសំរួលក្នុងការដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេងៗនៅក្នុងសហគមន៍

ប្រធាន

- ជាអ្នកដឹកនាំមើលការខុសត្រូវក្នុងសហគមន៍ប្រៃសណីយ៍ភូមិ
- ផ្សព្វផ្សាយអប់រំការងារ ដែលទាក់ទងទៅនឹងការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដល់អ្នកភូមិ
- ជាអ្នករៀបចំការប្រជុំផ្ទៃក្នុងការងារជាមួយអ្នកភូមិ និងត្រួតពិនិត្យតាមដានរាយការណ៍រាល់បញ្ហាដែលកើត មានឡើងនៅក្នុងដែនសហគមន៍ប្រៃសណីយ៍
- ជាអ្នកសំរួលសំរួលដោះស្រាយរាល់បញ្ហា ដែលកើតមានឡើងជាមួយប្រជាជនក្នុងសហគមន៍ភូមិ
- រាល់ការធ្វើការសំរួលសំរួលផ្សេងៗត្រូវមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិកគណ្ឌិកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ភូមិ ចាស់ទុំភូមិ និងប្រជាជនក្នុងភូមិជាមុនសិន

អនុប្រធាន

- បំពេញតួនាទីជូនមុខងារប្រធាននៅពេលប្រធានអវតមាន
- ជួយការងារប្រធាន

ផ្នែកអប់រំផ្ទៃក្នុង

- ជាអ្នកធ្វើការអប់រំផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជនខ្លួន និងប្រជាជនជិតខាង
- រៀបចំឯកសារ ផ្លាកសញ្ញា រូបភាពអប់រំផ្សព្វផ្សាយ

ផ្នែកក្រុមលាត

- ជាអ្នកមើលការខុសត្រូវផ្ទាល់នៅតាមតំបន់ប្រើប្រាស់នីមួយ

- ធ្វើរបាយការណ៍ និងរាយការណ៍ជូនគណ្ឌីកម្មការភូមិ
- ទប់ស្កាត់សកម្មភាពបទល្មើសព្រៃឈើ ករណីចាំបាច់ត្រូវរាយការណ៍ជូនគណ្ឌីកម្មការភូមិ
- ជាអ្នករៀបចំការប្រជុំតាមតំបន់របស់ខ្លួនដោយធ្វើការអប់រំផ្សព្វផ្សាយដល់ប្រជាជន
- តាមដានត្រួតពិនិត្យ ឃ្លាំមើល រាល់សកម្មភាពអាណាធិបតេយ្យ

ប្រការ ១៦ ៖ តួនាទីគណ្ឌីកម្មការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិឃុំ

ចាស់ទុំឃុំ

- ជាតំណាងចាស់ទុំមកពីបណ្តាភូមិទាំង៣ក្នុងឃុំ
- ជាអ្នកអប់រំផ្សព្វផ្សាយការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ដែលពាក់ព័ន្ធលើផ្នែកប្រពៃណី
- ជាអ្នកផល់គំនិត ពិគ្រោះយោបល់ និងជួយដោះស្រាយរាល់បញ្ហាផ្សេងជាមួយគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ
- រាល់ការដោះស្រាយបញ្ហាផ្សេង ត្រូវមានការប្រជុំពិភាក្សា ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយសមាជិកគណ្ឌីកម្មការឃុំជា មុនសិនមុននឹងធ្វើការសម្រេចចិត្ត
- ធ្វើរបាយការណ៍ប្រចាំខែរាល់សកម្មភាពការងារ ដែលកើតមានក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើជូនទៅអាជ្ញាធរដែនដី និងស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ
- ជាអ្នករៀបចំដំណើរការបោះឆ្នោតជ្រើសរើសគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ ភូមិ និងឃុំ ១ខែ មុនពេលអណតិ គណ្ឌីកម្មការត្រូវបានបញ្ចប់

ក្រុមស្នូលសហគមន៍

- ជាទីប្រឹក្សាគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំដូចជា ការផល់បទពិសោធន៍ និងការពិគ្រោះយោបល់បញ្ហាផ្សេងដែលទាក់ទងទៅនឹងការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ

អនុប្រធាន

- ជួសមុខអោយប្រធាននៅពេលប្រធានអវត្តមាន
- ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវផ្ទាល់នៅតាមបណ្តាភូមិនិមួយ

លេខា

- ជាអ្នកធ្វើរបាយការណ៍ ជូនប្រធានគណ្ឌីកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ជាអ្នករៀបចំឯកសារ និងជាសេនាធិការផ្ទាល់របស់ប្រធាន អនុប្រធាន

ផ្នែកអប់រំផ្ទាល់

- ផ្សព្វផ្សាយការងារ ដែលទាក់ទងសហគមន៍ព្រៃឈើដល់គណ្ឌីកម្មការភូមិ និងប្រជាជនជិតខាងអំពីការការពារ ថែរក្សាការគ្រប់គ្រង និងសារៈសំខាន់នៃការគ្រប់គ្រងព្រៃឈើ ។

ផ្នែកបេឡា

- ជាអ្នកគ្រប់គ្រងរាល់ថវិកាចំណូលចំណាយផ្សេង

ផ្នែកទី១

- មើលការខុសត្រូវរួមនៅការការពារ ថែរក្សា រាយការណ៍ និងហាមឃាត់ បច្ចេកវិទ្យាជនល្មើស

ប្រការ ១៧ ភារកិច្ចអ្នកភូមិ

- យកចិត្តទុកដាក់ ចេះស្រឡាញ់ថែរក្សាការពារព្រៃឈើដូចជាសម្បត្តិរបស់ខ្លួន
- ចេះប្រើប្រាស់ផល-អនុផលព្រៃឈើអោយមាននិរន្តរភាព
- រាយការណ៍រាល់សកម្មភាពបទល្មើសដែលខ្លួនបានជួបប្រទះនៅក្នុងសហគមន៍ព្រៃឈើទៅក្រុមល្អិត បគណ្ឌកម្មការ ភូមិ ឃុំ
- ចូលរួមដាក់លាំងពលកម្មក្នុងការការពារ ថែរក្សាព្រៃឈើរបស់ខ្លួនដោយស្ម័គ្រចិត្តនៅពេលគណ្ឌកម្មការស្នើសុំ ដូចជា ការការពារ ថែរក្សា បង្ការព្រៃ ពន្លត់ភ្លើង ដាំដុះព្រៃ ។ ល ។ និង ។ ល ។
- ចូលរួមប្រជុំ រៀបចំផែនការក្នុងដំណើរការការងារសហគមន៍ព្រៃឈើតាមការកោះអញ្ជើញរបស់គណ្ឌកម្មការ
- ផ្សព្វផ្សាយបន្តនូវសារៈសំខាន់សហគមន៍ព្រៃឈើ ការថែរក្សា ការពារព្រៃ ទៅដល់សហគមន៍របស់ខ្លួន និងសហគមន៍ជិតខាង
- មានសិទ្ធិគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការតវ៉ា បកធ្វើការស្នើសុំផ្សំបូរ និងជ្រើសរើសតំណាងជាថ្មីចំពោះគណ្ឌកម្មការសហគមន៍ ព្រៃឈើណាដែលបានប្រព្រឹត្តខុសពីលក្ខន្តិកៈព្រៃសហគមន៍
- ចូលរួមគោរពលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើ

ប្រការ ១៨ ការដោះស្រាយទំនាស់

- គណ្ឌកម្មការភូមិប្រជុំពិភាក្សាជាមួយអ្នកភូមិ ដើម្បីពិគ្រោះយោបល់ និងដោះស្រាយដោយផ្អែកលើលក្ខន្តិកៈ
- ក្នុងករណីចាំបាច់អាចដោះស្រាយបាន គ.ស.ព្រភូមិ ត្រូវរាយការណ៍ទៅ គ.ស.ព្រ ឃុំ ឱ្យជួយដោះស្រាយ
- គណ្ឌកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើថ្នាក់ឃុំធ្វើការដោះស្រាយ ដោយផ្អែកលើលក្ខន្តិកៈសហគមន៍ព្រៃឈើតែប្រសិន បើមានករណីចាំបាច់អាចដោះស្រាយបាន គណ្ឌកម្មការឃុំត្រូវធ្វើកំណត់ហេតុអង្គប្រជុំរាយការណ៍មកអាជ្ញាធរ ដែនដីគ្រប់លំដាប់ថ្នាក់ (ឃុំ ស្រុក ខេត្ត និងស្ថាប័នជំនាញថ្នាក់ខេត្តដើម្បីជួយធ្វើអនាគត) ។

ការគ្រប់គ្រងហិរញ្ញវត្ថុ

ប្រការ ១៩ ថវិកាចំណូល

- ថវិកាទាំងអស់ដែលបានពីរដ្ឋាភិបាល អង្គការនានា សប្បុរសជន ការផ្គត់ផ្គង់ ការដកហូតផលព្រៃឈើ បធនធាន ផ្សេងនៅក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវបានទុកសំរាប់ដំណើរការ ការពារ ថែរក្សា និងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ ឃុំ

ប្រការ ២០ ថវិកាចំណាយ

- ថវិកាចំណាយទាំងអស់សំរាប់តែក្នុងដំណើរការការងារសហគមន៍ព្រៃឈើ បការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិឃុំតែប៉ុណ្ណោះ
- រាល់ការចំណាយត្រូវមានការពិភាក្សាពិគ្រោះយោបល់ឯកភាពពីអ្នកផលជំនួយដូចជា រដ្ឋាភិបាល អង្គការនានា សប្បុរសជន គណ្ឌកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិ ឃុំ និងប្រជាជនជាមុនសិន

ជំពូក ៥
ការគ្របគ្រង និងការជំរុញធនធាន

ប្រតិសេសៗប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងផែនការសកម្មភាព

ជនជាតិចាញ់មានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រង និងការគោរពជាទាំងស្រុងទៅលើអារក្សអ្នកតា ព្រៃភ្នំ ថ្ម ប្រប់ ។ តំបន់ព្រៃអារក្សដែល សហគមន៍គោរពជា ជាតំបន់ភ្នំ ដែលមានប្រភេទដីក្រូស ថ្ម និងតំបន់ទីជម្រាលខ្លាំង ក្នុងនោះមានព្រៃអារក្ស ភ្នំហ្លោ ចាក់ក្ប ហានីង ប្រហែល១៥០ ហិកតា ។ ភ្នំបុក-ភ្នំបាត់-ភ្នំឃី ១៥០ ហិកតា ភ្នំបាត់ ២៧០ ហិកតា ។ តាមជំនឿរបស់ជនជាតិចាញ់ គឺជាទីសក្ការ្យរបស់ពួកគេ និងជាតំបន់ដែលមានលក្ខណ៍ពិសេសខាងផ្នែកជីវសាស្ត្រចម្រុះសំបូរបែបទៅដោយអនុផលព្រៃឈើ សំរាប់ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ និងមានសារៈសំខាន់សំរាប់ការការពារតំបន់ទីជម្រាល ។

តំបន់ព្រៃអារក្សទាំងនេះមានឥទ្ធិពលខ្លាំងក្លាទៅលើការគោរពជាសំរាប់អ្នកភូមិ តាំងពីដើមរហូតមកដល់បច្ចុប្បន្ន ដូចជា មិនអាចកាប់ចំការ ឡឡា កាប់ឈើធំ រមៀលដុំថ្មធ្លាក់លើតំបន់ទាំងនោះ បបរចាញ់សត្វនៅតំបន់នេះច្រើនលើកច្រើនសារ ហើយប្រសិនបើអ្នកភូមិ បង្កការខាងក្រៅបានប្រព្រឹត្តខុស អារក្សនៅតំបន់ទាំងនេះនឹងខឹងទៅដល់អ្នកភូមិ ដែលតាមជំនឿធ្វើ អោយអ្នកភូមិជួបប្រទះនូវពាធាច្រើនដូចជា ជួបប្រទះនៅជម្ងឺ គ្រោះរាំងស្ងួត សត្វបំផ្លាញ មិនសូវបានផលក្នុងការធ្វើកសិកម្ម និងធ្វើអោយប្រជាជនឈឺស្លាប់ច្រើន ។ ប៉ុន្តែតំបន់ទាំងនេះសហគមន៍អាចប្រមូលអនុផលព្រៃឈើជាលក្ខណ៍ប្រពៃណីបាន ដូចជា ផ្លែឈើព្រៃ គ្រឿងសំណង់បនាបបន្សំ បន្លែបង្កា ។ ប៉ុន្តែពួកគេត្រូវបន់ស្រន់ដល់អារក្សព្រៃភ្នំដែលថែរក្សាលើតំបន់ ទាំងនោះ ដើម្បីសុំការអនុញ្ញាតជាមុនសិន មុនពេលប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ បបរចាញ់ ។

ប្រធាន

- ជាអ្នកទទួលខុសត្រូវលើការងារសហគមន៍ព្រៃឈើក្នុងឃុំទាំងមូល
- ជាអ្នកដឹកនាំ រៀបចំផែនការ និងសំរាប់សំរួលដោះស្រាយរាល់បញ្ហាដែលកើតមាននៅក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើ
- ជាអ្នកទំនាក់ទំនងការងារទៅកាន់អង្គការសហគមន៍ព្រៃឈើ ជាមួយសហគមន៍ជិតខាង ស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធ និង អាជ្ញាធរដែនដី

រូបប្រធានតំបន់ការពារដែនជំរកសត្វព្រៃ

ចំពោះតំបន់ព្រៃខ្សាច់ចំនួន ២៧០ហិកតា សហគមន៍បានធ្វើការគ្រប់គ្រងរួមគ្នាជាមួយភូមិ ២ ទៀត ដូចជា ភូមិឡេ និង ចាក់ក្រៀង ។ តំបន់ទាំងនេះមានលក្ខណ៍ពិសេសខាងផ្នែកជីវសាស្ត្រចម្រុះសំរាប់ជំរកសត្វព្រៃ (មានប្រភេទទឹកខ្ទប់ប្រាំង វស្សា សំបូរបែបទៅដោយអនុផលព្រៃឈើសំរាប់ការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ និងមានសារៈសំខាន់សំរាប់ការការពារតំបន់ទីជម្រាល ។

ប្រការ ២១ ការគ្របគ្រងតំបន់ព្រៃអារក្ស និងជំរកសត្វព្រៃ

- តំបន់ព្រៃខ្សាច់ដែលមានលក្ខណ៍ពិសេសសំរាប់ជំរកសត្វ ត្រូវហាមឃាត់ដាច់ខាតរាល់ការធ្វើអាជីវកម្មឈើ និងបបរចាញ់សត្វគ្រប់ប្រភេទសំរាប់ធ្វើពាណិជ្ជកម្ម
- មិនអនុញ្ញាតអោយធ្វើអាជីវកម្មគ្រប់ប្រភេទក្នុងដែនព្រៃអារក្ស ដែលសហគមន៍គោរពជា
- ធនធានមួយចំនួនដូចជា ប្រភេទឈើដែលកំរមាន ក្រវីញ មើមជើងក្រអោកផៅ ។ល។ សហគមន៍នឹងធ្វើការ សិក្សា បដិដុះបន្ថែមទៀត
- ហាមកាប់ឈើដើម្បីបេះយកផ្លែ ដុតភ្លើងដើម្បីចាប់សត្វ និងកាប់ឈើចាប់សត្វ
- ការប្រើអាវុធ ជាតិផ្ទុះ និងបំពង់សំលេងនៅក្នុងតំបន់នេះត្រូវហាមឃាត់

ប្រការ ២២១ ការគ្រប់គ្រងតំបន់ប្រើព្រៃសង្រួម

- មិនអនុញ្ញាតិអោយកាប់ចំការក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ហាមកាប់ឈើអាណាធិបតេយ្យគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- មិនអនុញ្ញាតិអោយតាំងរោងចក្រសហគ្រាសក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ចំពោះសហគមន៍ ដែលមានចំការចាស់នៅក្បែរតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ សហគមន៍អាចថែរក្សា ធ្វើការដាំដុះជាបន្តបន្ទាប់ត្រូវធានានូវសុវត្ថិភាពភ្លើង និងពុំអនុញ្ញាតិអោយពង្រីកចំការបន្ត
- មិនអនុញ្ញាតិអោយចោទយកដីពីដើមឈើមួយដើមឈើសពី ២ រន្ធ ប្រើប្រាស់ម៉ាស៊ីនត្រង់ស៊ីម៉ង់ដើម្បីចោទយកដី ឡើយ រាល់ការដុតយកដីត្រូវធានាអោយបាននូវសុវត្ថិភាពភ្លើងក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ហាមចាប់ត្រីដោយប្រើឧបករណ៍ទំនើបដូចជា ឆក់ត្រី ថ្នាំពុល អាវុធ ជាតិផុះ ជាតិគីមី ម៉ាស៊ីនបូម ។ល។ ចំពោះសហគមន៍អាចចាប់ត្រីបានតាមលក្ខណ៍ប្រពៃណី ដោយប្រើឧបករណ៍ ដូចជា ទ្រូ មង លាយ តុំ ជញ្ជាត់ បាច និងសន្ទុះដែលមិនមានលក្ខណ៍បំផ្លាញ
- ហាមបរបាញ់សត្វគ្រប់ប្រភេទដោយប្រើ អាវុធជាតិផុះ ជីវឆក់ អង្ករចំ ខ្នា និងខ្សែអាត់ចាក់សំលេងក្នុងតំបន់ សហគមន៍ព្រៃឈើ
- ហាមកាប់ឈើដើម្បីបេះយកផ្លែ ដុតភ្លើងដើម្បីចាប់សត្វ និងកាប់ឈើចាប់សត្វ
- ការប្រើអាវុធជាតិផុះ និងជាតិគីមីគ្រប់ប្រភេទត្រូវហាមឃាត់ជាដាច់ខាត

ប្រការ ២២២ ការប្រើព្រៃស និងការដកហូត

- សហគមន៍អាចប្រើប្រាស់អនុផលព្រៃឈើតាមលក្ខណ៍ប្រពៃណីដូចជា គ្រឿងសំណង់ ម្សៅខ្នាច (ប៉ង វល្ល១ ផៅ ផ្លែឈើព្រៃ បន្លែបង្កាបរបាញ់សត្វតូចដូចជា កងែន កំប្រុក កណ្តុរ លលក សេក ជ្រូកព្រៃ ខ្យង មាន់ព្រៃ និងធ្វើការនេសាទ បកប្រមូលអនុផលព្រៃឈើផ្សេងសំរាប់ផ្គត់ផ្គង់ក្នុងជីវភាពរស់នៅប្រចាំថ្ងៃដោយគោរពទៅ តាមលក្ខន្តិក្សសហគមន៍ព្រៃឈើ
- សហគមន៍ជិតខាងអាចប្រើប្រាស់អនុផលព្រៃឈើក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ ដោយមានការអនុញ្ញាតិពីគណ្ឌីកម្ម ការសហគមន៍ព្រៃឈើភូមិ ឃុំជាមុនសិន ហើយត្រូវគោរពទៅតាមលក្ខន្តិក្សសហគមន៍ព្រៃឈើ
- សហគមន៍ជិតខាងអាចប្រើប្រាស់ផលព្រៃឈើ សំរាប់គ្រឿងសំណង់ផ្សេងដោយមានការអនុញ្ញាតិពីគណ្ឌីកម្មការ សហគមន៍ព្រៃឈើភូមិ ឃុំ និងអាជ្ញាធរដែនដីជាមុនសិន
- រាល់ការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវការត្រួតពិនិត្យអោយបានត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណ៍បច្ចេកទេសពីស្ថាប័នជំនាញ
- រាល់ការធ្វើអាជីវកម្មលើធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់ សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវតែពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ សហគមន៍ គណ្ឌីកម្មការភូមិ ឃុំ ជាមុនសិន និងត្រូវមានច្បាប់អនុញ្ញាតិត្រឹមត្រូវ ដែលចេញដោយស្ថាប័នជំនាញ និងអាជ្ញាធរដែនដី
- រាល់ការចេញច្បាប់អនុញ្ញាតិធ្វើអាជីវកម្មគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើ ត្រូវតែមានការជូនដំណឹង ការសិក្សាពិគ្រោះយោបល់ជាមុនពីសហគមន៍ស្ថាប័នជំនាញ និងអាជ្ញាធរដែនដី
- រាល់ការធ្វើអាជីវកម្មគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវមានតំណាងសហគមន៍ចូលរួមក្នុងការតាមដាន និងឃ្លាំមើល
- ការដកហូតផលព្រៃឈើ បធនធានធម្មជាតិគ្រប់ប្រភេទក្នុងតំបន់សហគមន៍ព្រៃឈើត្រូវមានផលកំរៃដល់សហគមន៍ សំរាប់ធ្វើការថែរក្សាការពារព្រៃ និងធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍សហគមន៍

ជំពូក ៦

ការរៀបចំ និងទទួលបាន

ប្រការ ២៤១

- ជនណាប្រព្រឹត្តបទល្មើសនឹងប្រការ ២១-២២-២៣ នៃលក្ខន្តិក្ស័យខាងលើគណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំមាន សិទ្ធិផាកពិន័យចាប់ពី ១០.០០០រ ទៅ ៥០០.០០០រ (មួយម៉ឺនរៀល ទៅ ហាសិបម៉ឺនរៀល
- ករណីជនល្មើសមិនបានបង់ថវិកាតាមលក្ខខណ្ឌខាងលើ គណ្ឌិកម្មការសហគមន៍កសាងសំណុំរឿងបញ្ជូនទៅស្ថាប័ន មានសមត្ថកិច្ច

ប្រការ ២៥

- ក្នុងករណីដែលការផាកពិន័យលើសពី ១០០០០រ ៥០០.០០០រ (ហាសិបម៉ឺនរៀល ឡើងទៅ គ.ស.ព្រ ត្រូវកសាង សំណុំរឿងបញ្ជូនទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចដើម្បីធ្វើការដោះស្រាយ
- ប្រាក់ដែលទទួលបានពីការផាកពិន័យនេះចំនួន ៤០ ភាគរយ ត្រូវផ្តល់ជូនភាគីដែលចូលរួមដោយចំណែកស្មើគ្នា

ជូត ៧

ប្រការ ២៦

- គណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំត្រូវតែអនុវត្ត និងផ្សព្វផ្សាយអនុសាសន៍ និងមាត្រាខាងលើនេះ

ប្រការ ២៧

- អនុសាសន៍ និងមាត្រាខាងលើនេះចាប់អនុវត្ត និងមានប្រសិទ្ធភាពចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសឱ្យប្រើប្រាស់ជាផ្លូវការក្នុងដែន សហគមន៍ព្រៃឈើឃុំសោមធំតាមកិច្ចសន្យា ។

ប្រការ ២៨

- អនុសាសន៍ និងមាត្រាខាងលើនេះមានអនុភាពទៅលើគ្រប់ប្រជាពលរដ្ឋដែលចូលទៅក្នុងដែនសហគមន៍ព្រៃឈើ ឃុំសោមធំមិនត្រឹមតែទៅលើប្រជាពលរដ្ឋដែលរស់នៅក្នុងមូលដ្ឋានឃុំសោមធំប៉ុណ្ណោះទេ ។

ប្រការ ២៩

- សេចក្តីព្រាងអនុសាសន៍ និងមាត្រាសហគមន៍ព្រៃឈើខាងលើនេះ អាចធ្វើការកែសំរួលបានប្រសិនបើមានករណី ចាំបាច់ និងមានការស្នើសុំពីសហគមន៍ឃុំសោមធំ ។ រាល់ការកែសំរួលនេះត្រូវមានការពិគ្រោះយោបល់ ពិភាក្សា ឯកភាពពីសហគមន៍ គណ្ឌិកម្មការសហគមន៍ព្រៃឈើ និងស្ថាប័នជំនាញ ។

សំណូមពរ

- ស្ថាប័នជំនាញពាក់ព័ន្ធនានា និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋានគ្រប់កម្រិតសូមចូលរួមសហការជួយធ្វើអនុវត្តទៅតាមសំណើ របស់គណ្ឌិកម្មការសហគមន៍គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ ។

ឧទាហរណ៍នៃ PLUP នៅក្នុងតំបន់ជនជាតិភាគតិចភាគឥសានកម្ពុជា និងបណ្តាសាធានក្នុងតំបន់ក្រចេះ

ដោយលោក ហ៊ុនសុខ ផេងសុខ គឺរោងអនុជនប្រែប្រួល រតនគីរី

សេចក្តីផ្តើម

ភាគឥសាននៃប្រទេសកម្ពុជា ជាតំបន់មានខេត្តមណ្ឌលគីរី រតនគីរី សឹងត្រែង និងផ្នែកខ្លះនៃខេត្តក្រចេះ និងព្រះវិហារ ។ តំបន់នេះមានធនធានកសិកម្មជាតិបំផុតខ្ពង់រាប ដែលទាក់ទងទៅនឹងតំបន់ព្រៃឈើខ្ពស់ បើប្រៀបធៀបទៅនឹងខេត្តនៅតំបន់ទាប ខាងក្រោម ។ ការធ្វើជំនួញផ្នែកដីធ្លី និងការធ្វើសម្បទាន (ដីនិងព្រៃ អំពីកិច្ចការជាតិ គឺជាការកំណត់តំបន់ដីធ្លីដល់ តំបន់ព្រៃឈើ និងការប្រើប្រាស់ដីដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងតំបន់ផែនទីក្បែរផ្នែកឥសាន ។ ដីបន្តភ្នំភ្លើងក្រហមនៅតំបន់ ខ្ពង់រាបកណ្តាល បានក្លាយទៅជាតំបន់គួរឱ្យចាប់អារម្មណ៍ខ្លាំង ក្រោយពេលដែលមានជនចំណូលស្រុក មកតាំងលំនៅ និងមាន សម្បទានិក ជំនួញផ្នែកកសិកម្មសំរាប់រុក្ខជាតិ និងដំណាំដែលលក់បានប្រាក់បានមកដល់ ។ ជាង ១៥០ គ.ម តាមបណ្តោយ ផ្លូវជាតិលេខ ៩ ក្នុងខេត្ត រតនគីរី ត្រូវបានកាប់ព្រៃបំផ្លាញដោយជនសមកវិញនូវដំណាំចិញ្ចឹមជីវិត និងរុក្ខជាតិចាប់តាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៨ ។ ទាំងនេះគឺជាវិបាកយ៉ាងធ្ងន់ធ្ងរសំរាប់សហគមន៍ជនបទ ដែលពឹងផ្អែកលើវត្តមាននៃព្រៃឈើសុទ្ធសាធ ដែលជាផ្នែក មួយនៃប្រព័ន្ធកសិកម្មពន្លឺចេញទៅនឹងវត្តមានរបស់ពួកគាត់ ។ ការបាត់បង់នូវដីកសិកម្មនេះរបស់គាត់ ឱ្យទៅឈ្នួញ និងអ្នកអភិវឌ្ឍន៍ ផ្សេងទៀត គឺជាការបង្កើតនូវសម្ពាធដែលធ្ងន់ធ្ងរលើដំណុះព្រៃចាស់បន្ថែមទៀត ។

ការសិក្សាអំពីការចិញ្ចឹមជីវិតបែបប្រពៃណី និងសុវត្ថិភាពដីធ្លី បានបង្ហាញឱ្យឃើញថាការប្រើប្រាស់ធនធានធម្មជាតិប្រកប ដោយនិរន្តរភាពនៅក្នុងខេត្ត រតនគីរី គឺទាមទារឱ្យសហគមន៍ដើមទទួលបាននូវការធានាផ្នែកសិទ្ធិកាន់កាប់ដីធ្លី បសិទ្ធិអ្នក ប្រើប្រាស់ចំពោះដីកសិកម្មរបស់ខ្លួន ។ នៅពេលដែលមានការចាប់អារម្មណ៍ច្រើនអំពីសហគមន៍ដើម នៅក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ ប្រព័ន្ធកសិកម្មគ្រប់រដូវ ប៉ុន្តែប្រព័ន្ធនេះមិនបានធានាចំពោះតំបន់ខ្ពង់រាបនោះឡើយ ។ សុវត្ថិភាពស្បៀងសំរាប់ការប្រមើល មើលថែទាំអនាគត គឺជិតនៅក្នុងកសិកម្មពលករទៀងទាត់ ដែលពួកគេធ្លាប់បានអនុវត្តន៍ពីមួយជំនាន់ទៅមួយជំនាន់ ។ ក្នុងន័យ នេះវាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ចំពោះលទ្ធភាពជីវិតផ្សេងសំរាប់សុវត្ថិភាពដីធ្លីដើម្បីរក្សា ឱ្យសមស្របទៅនឹងស្ថានភាព បច្ចុប្បន្នរបស់ប្រជាជនទីនោះ ។

ជីវិតសំរាប់សុវត្ថិភាពដីធ្លីក្រោមវត្តមានរបស់ច្បាប់ដែលមានក្នុងឆ្នាំ ១៩៩៧ ។ ពង្រាងច្បាប់ដីធ្លី ផលនូវលទ្ធភាពខ្ពស់ដល់ ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងតាមបែបបុរាណ និងមានម្ចាស់រួមពង្រាងនេះ បច្ចុប្បន្ននៅស្ថិតក្នុងដំណើរដោះស្រាយអនុម័តរួចនៅឡើយទេ ។ ជាក់ស្តែងបរិបទសំរាប់ម្ចាស់ដីសហគមន៍នៅភូមិភាគឥសាន នៅបន្ទាប់បញ្ជាក់នៅឡើយក្នុងដំណាក់កាលបច្ចុប្បន្ន ។

- ច្បាប់បានផលនូវបទបញ្ញត្តិមួយចំនួនសំរាប់ទទួលបាននូវកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ប៉ុន្តែពលរដ្ឋភាគច្រើនខ្វះនៅការយល់ដឹង និងមិនមានលទ្ធភាពចំពោះតម្លៃខ្នាតគំរូនេះសំរាប់ទទួលបាននៅសិទ្ធិ
- បែបបទសុត្រស្នាញកំពុងត្រូវបានហាមឃាត់ ហើយដែលតាំងពី ខែមករា ១៩៩៩ រាល់ពាក្យស្នើសុំចាំបាច់ត្រូវតែមានការយល់ព្រមពីការិយាល័យកណ្តាលក្រុងភ្នំពេញ
- ម្ចាស់កម្មសិទ្ធិដីកសិកម្ម គឺមិនមែនដូចជាគោលគំនិតចំពោះសហគមន៍ដើមនោះទេ គឺជាប្រភេទនៃម្ចាស់ដែលភាគ

ច្រើនងាយនឹងទទួលបានក្រោមច្បាប់ដីធ្លី

- ភាពងក្រោមដាច់ស្រយាលរបស់សហគមន៍ជនជាតិភាគតិចរវាង បានលុះ និងភ្នំពេញ និងការពិតដែលថាជនជាតិដើមភាគច្រើនមិនសូវចេះភាសាខ្មែរនោះ គឺជាឧបសគ្គសំរាប់ផលលទ្ធភាពផ្នែករចនាសម្ព័ន្ធរដ្ឋបាល
- កង្វះខាតនូវចំណេះដឹងផ្នែកច្បាប់ដីធ្លី និងមិនមានលទ្ធភាពគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការបឹងតុលាការនៅ បានលុះ និងភ្នំពេញ បានធ្វើអោយសហគមន៍ជនជាតិដើមកាន់តែជួបភាពលំបាកខ្លាំងឡើងចំពោះរដ្ឋបាលពុករលួយ បអំពើរំលោភ របស់ពួកយួញ បក្រមហុសដែលបានរឹបអូសដីរបស់ខ្លួន
- ទម្រង់បែបបទដ៏ស្មុគស្មាញសំរាប់ការទទួលបាននូវកម្មសិទ្ធិ ដូចជាការតំរូវអោយមានការយល់ព្រមពីឋានានុក្រម ផ្នែករដ្ឋបាលយ៉ាងតិចណាស់ ៨ នោះ វាបង្កើតឡើងនូវឧបសគ្គ ដល់បេក្ខជនក្នុងការស្វែងរកកម្មសិទ្ធិស្របច្បាប់ ។
- កង្វះខាតភាពច្បាស់លាស់ក្នុងតម្លៃ ទទួលកម្មសិទ្ធិកាន់កាប់ និងពេលវេលាសំរាប់បំពេញដំណើរការងារធ្វើអោយមានភាពលំបាកដល់បេក្ខជនក្នុងការរៀបចំតំរូវការសំរាប់សុំកម្មសិទ្ធិដីធ្លី ។
- កង្វះខាតជំនាញបច្ចេកទេសឧបករណ៍ និងមូលនិធិដើម្បីស្វែងរកដល់ដំណើរការកម្មសិទ្ធិដីធ្លីក្នុងការិយាល័យខេត និង ការិយាល័យសុរិយោដីកណ្តាល បកការរាំងសះរាល់ដំណើរការទាំងអស់ ។

ប្រ7នៃការធ្វើជីវិតបែបបុរាណ [ករណីផ្ទេង2សំរាប់គោលនយោបាយរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី\(ក្រុមជនជាតិភាគតិច រតនគីរី](#)

មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងខ្លាំងនឹងធម្មជាតិដែលនៅជុំវិញគេ ។ វាបានឆ្លុះបញ្ចាំង និងរក្សាយ៉ាងខ្ជាប់ខ្ជួនតាមរយៈជំនឿស្មារតី ។ ជំនឿលើព្រលឹងព្រៃព្រឹក្សា ដី បង្កងជលធារ បាននាំមកនូវកិច្ចការពារដល់ខាងដល់តំបន់ផែនដីក្បែរ និងដើរតួនាទីពិសេស

ផងដែរក្នុងដំណើរការផ្ទេងការក្នុងការអនុវត្តន៍កសិកម្មឆ្នាស់ ។

បំរាមដាច់ខាតមានន័យជាសកម្មភាពពិតប្រាកដ ដូចជាការកាប់ដើមឈើ និងការប្រើប្រាស់អាវុធ (កាំភ្លើង សំរាប់ បរបាញ់សត្វព្រៃមិនអាចអនុវត្តបាននៅក្នុងតំបន់នេះបានទេ ព្រោះព្រលឹង បរិញ្ញាណអាចនឹងខឹងសម្បារ ។ បើសិនជា វិញ្ញាណទាំងនោះខឹងសម្បារអ្នកភូមិអាចនឹងស្លាប់ បមានជីវីថ្នាត់ហើយដែលតំរូវអោយសហគមន៍ត្រូវរៀបចំពិធីបុណ្យ ដោយមានការបូជាក្របី (បសត្វចិញ្ចឹម និងផឹកស្រាអង្ករដើម្បីសូមខទោសពួកគេ ។

ការគ្របគ្រងធនធានធម្មជាតិទៅតាមទំនៀមទំលាប់

ការសិក្សាស្រាវជ្រាវក្នុងអតីតកាលបង្ហាញឱ្យឃើញថា មានសហគមន៍ជនជាតិដើមប្រហែល ៩៥% ដែលអាចផ្គត់ផ្គង់ជីវភាព ខ្លួនឯងគ្រប់គ្រាន់ពីការដាំដុះ និងប្រមូលភោគផលធម្មជាតិ ។

ប្រព័ន្ធការចិញ្ចឹមជីវភាពរបស់ ខ្លួននោះអាចចែកចេញជា៣ផ្នែកៗ

- ដី (កសិកម្មពនេចរ កាប់ឆ្ការ និងដុត
- ព្រៃ (ព្រៃសក្តារៗការប្រមូលអនុផលព្រៃឈើ និងឆ្កែធ្វើជាសម្ភារៗផ្សេង
- មច្ឆាធម្មជាតិ និងធនធានទឹក

ការគ្របគ្រងដីធ្លី

កសិកម្មពនេចរ គឺជាសកម្មភាពសេដ្ឋកិច្ចដ៏សំខាន់បំផុតរបស់សហគមន៍ជនជាតិដើម ។ នេះគឺជាទំរង់នៃកសិកម្មឆ្នាស់លើព្រៃ ធម្មជាតិដែលពុំធ្លាប់មានដាំដុះអ្វីតាំងពីមួយជំនាន់ដល់មួយជំនាន់ ដើម្បីសារពន្ធភាពដ៏អោយមានជីវជាតិ ។ នៅខ្ពង់រាបកណ្តាល ដែលមានដីក្រហមនោះ គ្រួសារនីមួយៗអាចមានដីពី ៣-៥ ឡូត៍ដែលពួកគេធ្វើដំណាំឆ្នាស់ ។ គេសង្កេតឃើញថាអស់រយៈពេល ពី ១០-១៥ ឆ្នាំ ដែលពួកគាត់ទុកដីអោយនៅទំនេរចោលក្រោយពីការបំផ្លាញ និងដុតរហូតដល់ព្រៃដុះលូតលាស់ឡើងវិញ ។ នៅពេលដែលមានការកាប់បំផ្លាញរូបបែបនេះកើតឡើង គេសង្កេតឃើញថាមានចំនួនគ្រួសារតែបន្តិចបន្តួចប៉ុណ្ណោះ ដែលអាច មានតុល្យភាព និងនិរន្តរភាពស្បៀងអាហារក្នុងគ្រួសារបានគ្រប់គ្រាន់ ។

កសិកម្មពនេចរធ្វើឡើងនៅក្នុងព្រំដែនដែលមានការទទួលស្គាល់រវាងសហគមន៍ ។ តើបញ្ហានេះត្រូវបានធ្វើឡើងដោយចាស់ ក្នុងអតីតកាល និងដោយមានផ្លូវទឹកដើមឈើ បង្ហាញពីសំគាល់ព្រំ ។ អ្នកភូមិអាចធ្វើកសិកម្មនៅគ្រប់ទីកន្លែងនៅក្នុងព្រំប្រទល់ ភូមិរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែមិនកាត់តាមភូមិរបស់អ្នកជិតខាងនោះឡើយ គឺពួកគេភ័យខ្លាចនឹងកម្មពារដែលអាចកើតមានដោយសារ វត្ថុសកិសិទ្ធិ ។ សមាជិកភាពនៅក្នុងសហគមន៍ គឺជាអ្វីដែលគេត្រូវការជាបឋមសំរាប់សិទ្ធិធ្វើកសិកម្មនៅក្នុងព្រំប្រទល់រួម ។

លោក Dr Jefferson Fox នៅមជ្ឈមណ្ឌល East West Center នៅក្នុងឃុំ ប៉ូយ (១៩៩៦ បានអោយដឹងថា ទំនាក់ ទំនងរវាងប្រជាជនទៅនឹងផែដី (នៅក្នុងព្រំប្រទល់ជាប្រពៃណី គឺវាមិនសូវផ្លាស់ប្តូរ ប្រែប្រួលអ្វីឡើយ (ប្រហែលជា ៣០នាក់ គ.ម គឺ វាមិនទាក់ទងទៅនឹងទំហំរបស់ភូមិឡើយ ។

ទាំងអស់នេះ គឺវាបង្ហាញនូវកំរិតនៃសមធម៌ទៅតាមប្រព័ន្ធប្រើប្រាស់ដីរួមគ្នាបែបបុរាណរវាងសហគមន៍ ។ នៅក្នុងព្រំប្រទល់ របស់ភូមិប្រហែលជា ៨%នៃផែដីអាចបិតនៅក្រោមរបបកសិកម្មនៅពេលណាមួយនោះ ។ ផ្នែកដែលនៅសល់ជាដីធម្មជាតិ គ្មានដាំអ្វីបន្ថែម វាជាតំបន់ព្រៃដំណុះថ្មីនៅគ្រប់ជំនាន់ ។ ការវិភាគរូបភាពផ្កាយរណបរបស់ឃុំ ប៉ូយ បានបង្ហាញឱ្យដឹងថាអត្រា ព្រៃចាស់ បាននៅសល់ប្រហែល ៥០% ព្រៃថ្មីប្រហែល ៤០% និងដីគ្មានព្រៃ (បច្ចុប្បន្នធ្វើកសិកម្ម ប្រហែល ៥%នៃផែដី សរុប ។ (នៅសល់ប៉ុន្មានគឺជាផ្លូវ តំបន់លំនៅដ្ឋាន ព្រែក សឹង ។ល។ ។ និរន្តរភាពនៃប្រព័ន្ធនេះអាស្រ័យទៅនឹងដង់ស៊ីតេ ប្រជាជនដែលទាប និងប្រព័ន្ធសិទ្ធិកាន់កាប់ជាប្រពៃណី (រួម ។ ដើម្បីតម្រូវទៅតាមការកើនឡើងនៃប្រជាជន ប្រព័ន្ធសិទ្ធិ កាន់កាប់តាមប្រពៃណីនេះ គួរតែប្រើជាគោលការណ៍គ្រឹះសំរាប់ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍កសិកម្ម ។

ការការពារតំបន់ផែនទឹកភ្លេង

កសិកម្មតាមបែបប្រពៃណី គឺជាប្រភេទកសិកម្មដែលគ្មាន បមានការកាប់គាស់រុករានតិចតួចបំផុតដែលអាចការពារដល់ សំណឹកច្រោះដី ។ លំហូរ កត្រូវបានការពារផងដែរដោយព្រៃក្រាស់ ដំណុះថ្មី ដែលនៅជុំវិញឡូត៍ការបំផ្លាញសំរាប់កសិកម្ម ។ ការបិទរាំងខប់ជុំវិញព្រៃសំរាប់ការបំផ្លាញដី ផល់គ្រាប់ពូជដល់ទីទំនេរ ។ ការបង្កើតជាថ្មីយ៉ាងរហ័សនេះ អាចជួយធានាដីពីការ ហូរច្រោះ ។ ទោះបីជាប្រព័ន្ធពនេចរប្រើប្រាស់កម្លាំងពលកម្មដោយបង្អួកដោយ កផលិតកម្មនេះមិនតំរូវអោយមានជំនួយពីខាង ក្រៅបន្ថែមទៀតដែរដូចជា ថ្នាំសម្លាប់សត្វល្អិត បដិគីមី ។ តាមលំនាំនេះតំបន់ផែនទឹកភ្លេងត្រូវបានរៀបចំផុតពីការបំពុល ពីសារធាតុគីមី ។

ការការពារស្រែក

ដូចដែលករណីសិក្សាខាងក្រោមបានបង្ហាញតំបន់តូចចំនួន ៦ ដែលជាប្រភេទព្រៃការពារក្នុងចំណោមតំបន់តូច ចំនួន ១២ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយសហគមន៍ ។ ព្រៃឈើ គឺជាតំលៃដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់សំរាប់ចិញ្ចឹមជីវិត និងជាទីសក្ការ្យរបស់សហគមន៍ ដែល បង្ហាញអំពីសេចក្តីត្រូវការសំរាប់ការគ្រប់គ្រងព្រៃប្រកបដោយនិរន្តរភាព ។

ប្រព័ន្ធប្រពៃណីការពារព្រៃស្តុកមានទឹក

- ព្រឹត្តិការណ៍កសិកម្ម គឺជាតំបន់ព្រៃការពារដោយមានជំនឿថាមានអំណាចអូរូបិយម្យ៉ាងរស់នៅទីនោះ មានរឿងរ៉ាវជា ច្រើនអំពីជីវិត និងការស្លាប់ដែលទាក់ទងទៅនឹងជំនឿផ្នែកស្មារតីនេះ ហើយក្នុងន័យនេះព្រឹត្តិការណ៍នេះត្រូវបាន ការពារយ៉ាងខ្លាំងក្លាពីការធ្វើកសិកម្ម ដោយសារថាពួកគេភ័យខ្លាចវត្ថុកសិកម្មទាំងនោះខឹងសម្បារ ។
- តំបន់ធំនៃព្រៃចាស់ក្រាស់នៅក្រៅព្រំប្រទល់កសិកម្មភូមិ (ប្រហែល ៥០% នៃផែនដីសរុបក្នុងឃុំ ប៉ូយ ត្រូវបាន រក្សាទុកសំរាប់ប្រមូលផលធម្មជាតិព្រៃឈើ ។

ការប្រមូលផលធម្មជាតិព្រៃឈើត្រូវដើរចម្ងាយពី ១-២ ថ្ងៃពីភូមិ ពីព្រោះថាផលធម្មជាតិទាំងនោះមានសារៈសំខាន់ដល់ការផ្គត់ផ្គង់ផ្នែកសំភារៈសំណង់ ថ្នាំព្យាបាល ផ្លែឈើ សត្វ និងបន្លែបង្ការផ្សេងទៀតផង ។

ការដឹកនាំផ្សេងៗ និងរចនាសម្ព័ន្ធរចនាសម្ព័ន្ធនានា

ប្រវត្តិសាស្ត្រ និងទំនាក់ទំនងស្វ័យភាពរបស់ក្រុមជនជាតិដើម នៅតំបន់ខ្ពង់រាបតម្រូវឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរដោយមានផ្នែកដឹកនាំផ្ទៃក្នុងចំណោម និងធ្វើឱ្យមានការរីកចម្រើនក្នុងសហគមន៍រាល់ពេល ដើម្បីធ្វើឱ្យសមស្របទៅនឹងស្ថានភាពរបស់ពួកគេ ក្នុងការដឹកនាំសហគមន៍ ។ ជាទម្លាប់ប្រធានភូមិ គឺជាអ្នកដឹកនាំសហគមន៍តំបន់ខ្ពង់រាប ហើយក្រុមចាស់ទុំ បង្កើតជាក្រុមក្នុងសហគមន៍ក្នុងការធ្វើសេចក្តី

សំរេចផ្សេងៗ ។ លើសពីនេះទៅតសហគមន៍នីមួយៗមានផ្នែកដឹកនាំផ្នែកស្មារតី ដែលមានប្រយោជន៍ខ្លាំងដល់សហគមន៍ក្នុង ការទំនាក់ទំនងជាមួយដូងព្រលឹងអូរូបិយនៅពេលធ្វើបុណ្យទាន បេពេលមានសុបិនផ្សេងៗ ។ នៅពេលដែលប្រព័ន្ធ និងតួនាទី ខុសប្លែកគ្នារវាងក្រុមនីមួយៗ រចនាសម្ព័ន្ធនៃការធ្វើសេចក្តីសំរេចផ្សេងៗត្រូវបានដឹកនាំសំរាប់សំរួលទៅតាមប្រពៃណី (ភាគ ច្រើននៃភូមិត្រៀងនៅតំបន់ភ្នំ និងភូមិតាពុន និងអ្នកដឹកនាំត្រូវបានជ្រើសរើសដោយផ្អែកទៅតាមសមត្ថភាពក្នុងការដឹកនាំ

តួនាទីដ៏ធំធេងនេះ ។ តួនាទីជាអ្នកដឹកនាំនេះតម្រូវឱ្យមានចំណេះដឹងស្តីពីសហគមន៍របស់ខ្លួន មានគំនិតច្នៃប្រឌិតក្នុងការ ដោះស្រាយបញ្ហា និងមានសមត្ថភាពដើរតួជាអាជ្ញាធរនៅក្នុងសហគមន៍ ។ ប្រព័ន្ធភាពជាអ្នកដឹកនាំ គឺជាបណ្តុំនៃវប្បធម៌ ប្រពៃណីដូចជាដំណើរការធ្វើសេចក្តីសំរេចចិត្ត និងដោះស្រាយទំនាស់តាមរយៈការពិភាក្សា និងវែកញែក ។ រាល់ប្រព័ន្ធដឹកនាំ ទាំងអស់ ត្រូវធ្វើឱ្យសហគមន៍មានភាពរឹងមាំ និងសមស្របតាមតម្រូវការសំរាប់ការគ្រប់គ្រង និងការការពារ ធនធានរួម ។

អ្នកភូមិយល់ដឹងនូវការរៀបចំចាត់ចែងផលបែងភូមិកររបស់ខ្លួនទៅតាមប្រពៃណី ដោយមានការប្រជុំនៅកណ្តាលភូមិ ដើម្បី ជួយលើកដំកើរដល់ជីវភាព និងសាមគ្គីភាពរបស់សហគមន៍ ។ ជុំទៅវិញបើពួកគេទទួលយកអ្វីដែលជាលក្ខណៈជនវិញ នោះ ពួកគេត្រូវរៀបចំចាត់ចែងជាថ្មីឡើងវិញនូវទំរង់ភូមិកររបស់ខ្លួន ។ សង្គមវិទូ និង នរកវិទូបានធ្វើរបាយការណ៍អំពីផល ប៉ះពាល់ចំពោះ សីតិអតសញ្ញាណវប្បធម៌ និងទំនាក់ទំនងគ្នារបស់ជនជាតិដើម ក្រោយពីការកែប្រែទំរង់បែបប្រពៃណី ដើម្បី សំរាប់ទៅតាមមាត្រដ្ឋាននៃតំលៃសីលធម៌ (ច្រៀង : ។ របាយការណ៍កំណត់សំគាល់ ឆ្នាំ ២០០០ ។

សហគមន៍ជនជាតិដើម បច្ចុប្បន្នត្រូវបានរស់នៅតាមកំរិតអប់រំភាសាខ្មែរក្នុងប្រព័ន្ធថាមានការយល់ដឹងទាប បកគ្មានសោះ (ទាំងអក្សរ និងលេខ ។ នេះជាចំណុចសំខាន់សំរាប់ពិចារណា និងជាល្បិចក្នុងការទិញដីពីជនជាតិដើម ដោយអ្នកនៅខាងក្រៅ ដោយសារថាសហគមន៍មិនបានយល់ដឹងនូវអ្វីដែលខ្លួនបានចុះហត្ថលេខានោះ ។ ការសន្យាក្នុងការជួយទៅដល់សហគមន៍ ដោយទីភ្នាក់ងាររបស់រដ្ឋាភិបាល បង្កការក្រៅរដ្ឋាភិបាល ក្នុងករណីដែលពួកគេចាត់បង់ដីនោះហាក់ដូចជាគ្មានប្រសិទ្ធភាព ប គ្មានន័យ ។ ស្ថាប័នអភិវឌ្ឍន៍ទាំងនេះទទួលខុសត្រូវក្នុងការប្រើប្រាស់ភាសាខ្មែរ ហើយឯកសារដែលបានសរសេរកមិន បានគិតដល់ការយល់ដឹងរបស់សហគមន៍នោះដែរ ។ សហគមន៍ដែលបានដឹកនាំធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីតាមរយៈការអនុវត្តជាក់ស្តែង និងវិធីសាស្ត្រសាប័កិច្ចសន្តិសុខអាចបង្កើនសមត្ថភាព និងការពាក់ព័ន្ធរបស់សហគមន៍ទៅក្នុងការគ្រប់គ្រង និង ការប្រើប្រាស់ដីរបស់ពួកគេនៅពេលអនាគតបាន ។

ការសង្កេតលើការគ្រប់គ្រងធនធាន ទៅតាមប្រពៃណី និងការរៀបចំសហគមន៍ វាឆ្លុះបញ្ចាំងឱ្យឃើញនូវទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធរវាងបញ្ហាទាំងពីរនេះ ។
សាមគ្គីភាពរបស់សហគមន៍ គឺជាការបង្រួបបង្រួមផ្នែកមួយនៃប្រព័ន្ធសិទ្ធិកាន់កាប់រួម ដែល
សម្ពាធពីមុនមកទល់បច្ចុប្បន្នបង្ហាញយ៉ាងគ្រប់គ្រាន់នូវមធ្យោបាយរស់នៅតាមលក្ខណ៍វិជីវភាពគ្រប់ល្អមក្នុងគ្រួសារ ។

មានកតាជាច្រើន ដែលនាំមកនូវផលប៉ះពាល់ទៅលើសហគមន៍មួយចំនួនដែលទីណាមានការបាក់បែកសាមគ្គីដោយការអុចអាស ពីសំណាក់អ្នកមកពីក្រៅ ។
គំនិតជាទ្រឹស្តីបុគ្គលនិយមក្នុងចំណោមយុវជនជំនាន់ថ្មី ដែលជាអ្នកមានបទពិសោធន៍ពីខាងក្រៅ សហគមន៍
កបង្ហាញផងដែរនូវការប្រឆាំងទៅនឹងការដឹកនាំតាមបែបប្រពៃណី ដោយពួកគេបានបង្ហាញចេញមកនូវការគោរព
តិចតួចលើការសម្រេចចិត្តរបស់ចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។ បច្ចុប្បន្នភាពនៃការអភិវឌ្ឍន៍ធនធានមនុស្ស ក៏ជាការនាំមកនូវភាពខុសគ្នាក្នុងការ ដឹកនាំតាមបែបប្រពៃណីដែរ
ជួនកាលបណាល់មកពីទំនាស់ផ្ទាល់ខ្លួន បរាជ័យនាំមកដល់បែកបាក់សាមគ្គីភាព ដើម្បីការពារ ដីគ្រប់គ្រាន់ដែលធ្លាប់មានមកសំរាប់ការរស់នៅ
និងថែរក្សា ។ ផែនការប្រើប្រាស់ដីបំប៉នទុកដៃទៀតសំរាប់ទ្រទ្រង់នូវផល ប្រយោជន៍ចំពោះសហគមន៍ទាំងមូលក៏ដូចជាក្រុម
ប៉ុន្តែត្រូវជៀសវាងផលប្រយោជន៍ដែលជាតម្លៃវប្បធម៌ សុច្ឆន្ទៈភាពរបស់ សហគមន៍ ដោយចាំបាច់យកចិត្តទុកដាក់ជាមួយនឹងការទទួលយក
និងកិច្ចព្រមព្រៀងរបស់សហគមន៍ទាំងមូលផងដែរ ។ ប្រសិទ្ធភាពនៃការរៀបចំឱ្យមានគណៈកម្មាធិការសហគមន៍ជាថ្មីនេះ
ត្រូវបានអនុវត្តទៅតាមរយៈការបោះឆ្នោតសកល និង កំណត់តួនាទី របស់ពួកគេនៅក្នុងគណៈកម្មាធិការនេះ និងស្ថាប័នសំរេចចិត្ត ។

ការយកចិត្តទុកដាក់លើការរីកចំរើនរបស់សង្គម វប្បធម៌ ជំនឿ និងភាសា មានទំនាក់ទំនងយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយនឹងធនធាន
ប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងនៅតាមបណ្តាសហគមន៍ ដែលជាដំណាក់កាលដំបូងធ្វើឱ្យមានការអភិវឌ្ឍន៍ទៅលើនយោបាយដីធ្លី ។ គោល នយោបាយ
គឺជាគន្លឹះក្នុងការបង្កើននូវប្រសិទ្ធភាពប្រើប្រាស់ដីដោយគ្មាននិរន្តរភាព និងបញ្ចៀសគ្រោះមហន្តរាយដល់ប្រព័ន្ធ អេកូឡូស៊ីដោយសកម្មភាពទាំងនោះ
ក៏ដូចជាផ្នែកខាងក្រោមនៃសីលធម៌របស់រាជានេះនៃភាគឥសានកម្ពុជា ។

ការទទួលបានកម្មសិទ្ធិដីផលខ្ពស់

តើកម្មសិទ្ធិប្រភេទណាដែលប្រជាជនមូលដ្ឋានអាចស្នើសុំបាន?

គណៈកម្មាធិការស្រាវជ្រាវដែលរៀបចំឡើងដោយទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រីនាខែ មីនា ឆ្នាំ ១៩៩៩ សិទ្ធិប្រភេទដីកម្មសិទ្ធិ នៃ
សហគមន៍ជនជាតិភាគតិចបានបង្ហាញនូវការគាំទ្រពីសហគមន៍យ៉ាងខ្លាំង ។ មូលហេតុសំខាន់នោះ គឺកម្មសិទ្ធិសហគមន៍អាច ការពារសក្តានុពល
សុវត្ថិភាពស្បៀង ភូមិស្រុកសំរាប់បច្ចុប្បន្ន និងអនាគតជំនាន់ក្រោយទៀត ដូចជាដំណាដែលចាំបាច់អាច លក់បាន គឺតម្រូវឱ្យមានឯកភាពដោយ (យ៉ាងហោច
២ ភាគ ៣ នៃសមាជិកចាស់ព្រឹទ្ធាចារ្យ ។ ផលចំណេញដែលបានមក ពីការលក់ គឺត្រូវបានប្រើប្រាស់ជាផលប្រយោជន៍ដល់សហគមន៍ ។
អ្នកភូមិក៏បានយល់ព្រមដែរថា ប្រព័ន្ធគោលការណ៍នេះ អាចនឹងការពារទ្រព្យសម្បត្តិសហគមន៍ពីការប៉ុនប៉ងយកធ្វើជាសម្បត្តិផ្ទាល់ខ្លួន ។
កម្មសិទ្ធិសហគមន៍ដែលមកដល់ពេលនេះ ក៏ជាការយល់ឃើញពីយន្តការមួយដែលទទួលយកបានដោយសហគមន៍ជនជាតិភាគតិច ក្នុងការទប់ទល់
នឹងការទាញយក

ចំណេញលើសលប់ពីទីផ្សារដី ។

សារៈសំខាន់នៃវិជ្ជមាន និងអវិជ្ជមាននៃកម្មសិទ្ធិសហគមន៍ ១ សិទ្ធិអាស្រ័យកាន់កាប់ តាមរយៈការធ្វើផែនការ ប្រើប្រាស់ដី

សារៈសំខាន់នៃកម្មសិទ្ធិសហគមន៍

- ប្រជាជនមូលដ្ឋានអាចងាយស្រួលក្នុងការយកលំនាំតាមការសម្រេចចិត្តនេះ

- អាចធ្វើផែនទីជាបន្ទាន់មួយ បើអាចធ្វើបាន (ទូទាំងសហគមន៍នៅពេលណាមួយ ដោយធ្វើការប្រៀបធៀបជាមួយ
នឹងការចុះអង្កេតលើកម្មសិទ្ធិកងជន ដូច្នេះការកំណត់នូវការការពារអាចត្រូវបានផ្សព្វផ្សាយដឹងព័ត៌មានប្រជាជន មូលដ្ឋានទាំងអស់
- ដំណើរការនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី បានអធិប្បាយកម្មសិទ្ធិពីមុនមក (កំពុងប្រើប្រាស់ និងកាន់កាប់
ដោយមានការទទួលស្គាល់ថាមានកម្មសិទ្ធិជាម្ចាស់ក្រោមការត្រួតពិនិត្យច្បាប់ដីធ្លី ឆ្នាំ ១៩៩២ ។ មាត្រា ៧០
បានទទួលស្គាល់កន្លែងដែលមិនដាច់ខាត ដើម្បីរក្សាដីឱ្យមានជីវិត គឺជាដីដែលអាចប្រើប្រាស់ទៅតាមច្បាប់ ។
ដូចនេះរាល់សកម្មភាពលើតំបន់ដីស្រែ-ស្រូវដំណាំពនេសាទ អាចចាត់ទុកជាចំណែកមួយដែលជាប់សហគមន៍ ។
- ការចូលរួមពីសំណាក់អ្នកទទួលខុសត្រូវទាំងអស់ គឺមានប្រសិទ្ធភាពណាស់ក្នុងការបញ្ចៀសទំនាស់ទាំងឡាយ អ្នក ភូមិផងរូបជាមួយអាជ្ញាធរដែនដី
គឺជាអ្នកដែលទទួលខុសត្រូវក្នុងដំណើរការនេះ ។ ការកាត់បន្ថយជំនឿរដ្ឋប្បវេណី គឺជាអទិភាពចម្បងរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ ។
ការចូលរួមរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី កន្លងមកផងដែរក្នុងការ
កាត់បន្ថយពេលវេលាដែលអាជ្ញាធរដែនដីត្រូវចំណាយលើការដោះស្រាយជំនឿ ។
- ផលិតផលដែលមានសក្តានុពលភាព (សុវត្ថិភាពស្បៀង នៃភូមិ ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ការពារសំរាប់បច្ចុប្បន្ន
និងអនាគតសំរាប់ជំនាន់ក្រោយទៀត ។
- លើកទឹកចិត្តដល់ការធ្វើកសិកម្មពនេសាទដែលផលនូវផលច្រើនយ៉ាងដូចជា ឈើហូបផ្លែ ដំណាំប្រចាំឆ្នាំ ជាលក្ខណ៍ គ្រួសារនាំមកនូវភាពស្ថិតស្ថេរ
ក្នុងជាអាទិភាពរបស់រដ្ឋាភិបាល ។ ការប្រមូលធ្វើជាកសិកម្មនៅមួយកន្លែង គឺជាវិធី
មួយដ៏ប្រសើរដែលសហគមន៍អាចមានវិធានការណ៍ដោះស្រាយបាន (អាចចំណាយយឺតពេល ១៥ ឆ្នាំ ។
- ការប្រើប្រាស់កំលាំងពលកម្មដើម្បីអភិវឌ្ឍន៍ បាននឹងកំពុងធ្វើនៅក្នុងសហគមន៍ ។ សហគមន៍មូលដ្ឋានមិនឥត
ប្រយោជន៍ក្នុងការចូលរួមជាមួយសកម្មភាពគំរោងអភិវឌ្ឍន៍ (ឧទាហរណ៍ ៗ ចំការដូងប្រេង បើពួកគាត់ចូលរួម គាត់នឹងបានទទួលនូវផលចំណេញ ។
- អនុញ្ញាតិលើការវិនិយោគកងជន ដោយមានការចូលរួមយល់ព្រមជាមួយនឹងកិច្ចព្រមព្រៀងពីសហគមន៍មូលដ្ឋាន ។
- ព្រៃឈើសំខាន់ គឺត្រូវបានអភិរក្ស និងតំបន់ទីជម្រាលត្រូវបានការពារ

បស្ចុគ្គ និងអីដែលមិនមែនជាផលប្រយោជន៍៦ នៃកម្មសិទ្ធិសហគមន៍៦

- នាយកដ្ឋានសុរិយោដី (អាជ្ញាធរដែនដីមួយចំនួន ដែលស្ថិតនៅជាទំលាប់ជាមួយនឹងការរៀបចំកម្មសិទ្ធិដី
សហគមន៍បានប្រើប្រាស់នូវប្រសិទ្ធភាពរបស់ខ្លួនក្នុងការអនុញ្ញាតិឱ្យអ្នករកស៊ីគូកដេរ (ឈ្មួញកណ្តាល ពង្រីក ផែដីកម្មសិទ្ធិ
ការផេរកម្មសិទ្ធិដីពីមួយទៅមួយ ។
- នៅមិនទាន់មានគោលនយោបាយច្បាស់លាស់នៅឡើយទេ នយោបាយសីលការអភិវឌ្ឍន៍លើតំបន់ ប្រជាជន
ខ្ពង់រាបមិនអាចទៅបានអស់យឺតពេល ៣ ឆ្នាំ ទៅហើយ ។ ជំពូកមួយសិទ្ធិកាន់កាប់ដី សហគមន៍ជនជាតិ ភាគតិច
មកទល់បច្ចុប្បន្នស្ថិតនៅជាពង្រាង ព្រោះនៅក្នុងច្បាប់ដីធ្លីមិនទាន់បានទទួលការសម្រេចជាផ្លូវការទេ ។
- រាល់សិទ្ធិកាន់កាប់ដែលផលដោយផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី កន្លែងមិនទាន់មានភាពច្បាស់លាស់ថា តើសិទ្ធិអាស្រ័យ នៅក្រីកណា ?
តើនេះជាការជួលយឺតពេលវែងបទេ ? ការកាន់កាប់រហូត ? នេះគឺជាតំបន់ពិសេសទុកបំរុងដោយ
ជនជាតិភាគតិចដើម្បីបំរើផ្នែកទំនៀមទំលាប់របស់គេប ?
- ដោយសារតែមិនទាន់មានគោលនយោបាយដូចនេះហើយ រាល់ការស្នើសុំបង្កើតឱ្យមានផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី
ចាំបាច់ត្រូវប្រើប្រាស់ពេលវេលាច្រើនលើកិច្ចពិគ្រោះពិភាក្សាសិក្ខាសាលានៅគ្រប់កំរិត ។

ការវិនិយោគផ្នែកកសិកម្ម នៅលើដីសហគមន៍៦ត្រូវបានលើកទឹកចិត្ត

- ជីវចំរុះ (ជីវសាស្ត្រ ខ្ពស់ ផ្នែកលើមូលដ្ឋាននៃប្រព័ន្ធកសិកម្មដែលមានស្រាប់ និងការចូលរួមជាភាគហ៊ុនជាមួយ ជនជាតិដើមជាច្រើនទៀត ។
លើមធ្យោបាយនេះ អត្ថប្រយោជន៍នៃតំបន់ទីជម្រាល ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី បរិស្ថាននៃ ប្រពៃណីជនជាតិដើមអាចត្រូវបានថែរក្សាដូចដើម ។

- ដំណាំប្រចាំឆ្នាំនឹងក្លាយជាសមាសភាគចំបងមួយ (នាំមកនូវស្ថេរភាពប្រព័ន្ធ និងជំនួសមកវិញនូវតួនាទី អេកូឡូស៊ី នៃព្រៃដុះទី ២ ។
- ផលិតផលអាហារគ្រួសារ គឺជាអាទិភាពទីមួយ ។ ផលិតផលដែលលើសពីតម្រូវការ (ផលិតផលផ្សេងទៀត គឺជាអាទិភាពទីពីរ ។
- គួរប្រើប្រាស់កំលាំងពលកម្មរបស់ពលករ ជំនួសការប្រើប្រាស់ដើមទុនលើគ្រឿងចក្រកសិកម្ម ។ កំលាំងពលកម្ម គឺជាកតាកំណត់រាប់គ្រួសារតំបន់ខ្ពង់រាបក្នុងការធ្វើការអនុវត្តន៍ ការកែប្រែកសិកម្ម ។ ដូច្នេះការទទួលយកនូវ កំលាំងពលកម្ម ក្នុងការជួយដោះស្រាយការងាររបស់ជនជាតិផងដែរ ។

ទាហានណា ១ ការអនុវត្តផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី នៅភូមិក្រឡា ១ គណ្ឌិកម្មាធិការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី និង ផលបូជន ៣ ឆ្នាំ ក្រោយមកចុះ

តម្រូវការ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គណ្ឌិកម្មាធិការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីភូមិ

គណ្ឌិកម្មាធិការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី មានតួនាទីជាគន្លឹះក្នុងការធ្វើការចរចាលើបញ្ហាប្រឈម រៀបចំកែប្រែច្បាប់ ការសម្របសម្រួលជាមួយនឹងមតិជនជាតិភាគតិចលើការសម្រេចចិត្តទាក់ទងដល់ការអភិវឌ្ឍន៍ដីសហគមន៍ ។ ទៅអនាគតតួនាទីនេះ ត្រូវយកមកប្រើក្នុងការចរចាព្រមព្រៀងលើសកាសពលភាពរបស់វិនិយោគិន ។ ជាក់ស្តែងនៅពេលដែលមានបញ្ហាកើតឡើង ត្រូវចូលរួម និងប្រើប្រាស់តួនាទីរបស់ខ្លួនក្នុងកិច្ចការពារផលប្រយោជន៍របស់សហគមន៍ ។ តាមបទពិសោធន៍របស់ពួកគេ ឃ្លៀងព្រេង ឆ្នាំកន្លងមក សមាជិកភូមិ ក្រឡា បានផលនូវការប្រឹក្សាណែនាំពីទំនាក់ទំនងការងាររវាងគណ្ឌិកម្មាធិការ និងដំណើរការបោះឆ្នោតរបស់ពួកគេ ។

- សមាជិកនៃគណ្ឌិកម្មាធិការគួរតែជាអ្នកដែលប្រជាជនមានទំនុកចិត្ត ។ ពួកគេចាំបាច់ត្រូវជ្រើសរើសដោយប្រជាជន នៅក្នុងភូមិ ។
- គណ្ឌិកម្មាធិការត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ពិភាក្សារបស់ខ្លួនក្នុងអង្គប្រជុំ ចំពោះមុខសមាជិកទាំងអស់ យ៉ាងហោច ណាស់ឱ្យបានម្តងក្នុង ១ ខែ ។
- ស្ថាប័នប្រតិបត្តិ និងផែនការរបស់គណ្ឌិកម្មាធិការត្រូវមានការចូលរួមពីសំណាក់សមាជិកផ្សេងទៀត បក សហគមន៍ ។
- គណ្ឌិកម្មាធិការត្រូវពិនិត្យព័ត៌មានពីមជ្ឈដ្ឋានខាងក្រៅ ដូចជា អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាល ។ គណ្ឌិកម្មាធិការត្រូវព្យាយាមធ្វើការផ្សព្វផ្សាយរាល់ពេលមានទាំងនោះទៅដល់គ្រប់ស្រទាប់ប្រជាជនក្នុងភូមិ ពួកគេ ត្រូវមានភារកិច្ចផងដែរ ក្នុងការធ្វើរបាយការណ៍ដោយទៀងទាត់ទៅអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច ។
- គណ្ឌិកម្មាធិការ កត្រូវមានជំនឿជឿជាក់ថា ពួកគេអាចបំរើនូវរាល់ព័ត៌មានដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹងសមាជិកទាំងអស់ នៃសហគមន៍ ។ ឧបមាថា ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅក្នុងភូមិចង់លក់ដីនៅក្នុងភូមិមួយចំនួន ។ វាមានសារៈសំខាន់ ណាស់សំរាប់គណ្ឌិកម្មាធិការក្នុងការថែរក្សាទំនាក់ទំនងល្អ និងការចូលរួមធ្វើការពិភាក្សាជាមួយសមាជិកសហគមន៍ ទាំងអស់ដើម្បីឱ្យអ្នកភូមិមានអារម្មណ៍កំពៅក្នុងការបញ្ជូនព័ត៌មាន និងពិគ្រោះពិភាក្សាគំនិតរបស់ពួកគេ ។
- វាមានសារៈសំខាន់ណាស់ ដែលប្រជាជនក្រីក្រនៅក្នុងសហគមន៍ ដូចជាគ្រួសារទាប (មេម៉ាយ កមានសិទ្ធិស្មើគ្នា ក្នុងការផលគំនិតដែលទាក់ទងនឹងផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ដូចជាអ្នកដែលមានប្រជាប្រិយភាព និងអនុភាពដែរ ។
- សមាជិកភាគគណ្ឌិកម្មាធិការគួរតែជាអ្នកដែលមានលក្ខណៈរស់នៅសមរម្យ ។ បើពួកគេមានស្ថានភាពក្រីក្រពេក ពួកគេមិនអាចបំពេញកិច្ចការដោយស្ម័គ្រចិត្តហើយអាចនឹងយកតួនាទីមកប្រើក្នុងការរកផលចំណេញផ្ទាល់ខ្លួន ។
- ប្រសិនបើគណ្ឌិកម្មាធិការឃើញថាមានអំពើពុករលួយ សហគមន៍ត្រូវកោះប្រជុំ និងដកពួកគេចេញជាបន្ទាន់ ។

សំណងតបវិញសំរាប់គណ្ឌិកម្មាធិការ

គណ្ឌិកម្មាធិការអភិវឌ្ឍន៍ភូមិ និងគណ្ឌិកម្មាធិការគ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ បានចំណាយពេលយ៉ាងច្រើនដោយស្ម័គ្រចិត្ត ធ្វើការបំរើផលប្រយោជន៍សហគមន៍របស់គេ ។ គណ្ឌិកម្មាធិការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ភូមិ ក្រឡា កមិនមានអ្វីដែល ប្លែកពីគេដែរ ។ អ្នកស្រាវជ្រាវប្រចាំអង្គការ ក្រៅរដ្ឋាភិបាល បានរកឃើញថាមួយនឹងអ្នកភូមិ នូវសញ្ញាណដែលសំដៅដល់ការ លើកតំលៃដល់គណ្ឌិកម្មាធិការ (សំរាប់គ្រប់គ្នា និងនូវអ្វីដែលគណ្ឌិកម្មាធិការ គួរតែទទួលបាននូវរង្វាន់លើកទឹកចិត្តដែល ផលដោយសហគមន៍ ។

“សមាជិកភូមិទាំងអស់សូមសំដែងនូវអំណរគុណជាអនេកចំពោះការងារដែលបំពេញដោយស្ម័គ្រចិត្តរបស់គណ្ឌិកម្មាធិការ គ្រប់គ្រងធនធានធម្មជាតិ និងគណ្ឌិកម្មាធិការដទៃទៀត ។ ប្រជាជនទាំងអស់បានចាត់ទុកពួកគេទាំងអស់នោះជាវិជ្ជាបុរស មូលដ្ឋាន និងផលនូវការលើកទឹកចិតដល់ពួកគេវិញ គាំទ្រសីលធម៌ និងការគោរពប្រតិបត្តិ ” ។

ជារួមមានគណ្ឌិកម្មាធិការជាច្រើននៅភូមិ ក្រឡ ដូចជា គណ្ឌិកម្មាធិការធនាគារស្រូវ អណ្តូងទឹក រោងម៉ាស៊ីនកិនស្រូវ និង គណ្ឌិកម្មាធិការសុខភាពជាដើម ។ ប្រជាជនភូមិប្រមាណពាក់កណ្តាលដែលមានការទទួលខុសត្រូវនៅក្នុងគណ្ឌិកម្មាធិការ ទោះក្នុងរយៈពេលខ្លីយ៉ាងណាក៏ដោយ ។ អ្នកភូមិទាំងអស់ក៏បានបង្ហាញនូវចំណាប់អារម្មណ៍ថា គឺវាពិតជាមិនអាចធ្វើទៅរួចទេ ក្នុងការឧបត្ថម្ភដល់សមាជិកភាពគណ្ឌិកម្មាធិការស្ម័គ្រចិត្ត បកផលនូវការបំពេញបង្អែកជីវភាពសំរាប់ពួកគេបានឡើយ ។

“អ្នកភូមិទាំងអស់ គឺជាអ្នកក្រីក្រ ។ យើងជាកសិករដែលប្រកបរបរគ្រាន់តែចិញ្ចឹមជីវិត និងមិនទាន់មានភាពប៉ិនប្រសព្វក្នុង ការស្វែងរកប្រាក់ចំណូលពីសកម្មភាពផ្សេងទៀត ។ ដូចនេះ វាគឺជាការលំបាកណាស់ ក្នុងការស្វែងរកនូវកិច្ចបរិច្ចាគសំរាប់ សមាជិកទាំងអស់នៃគណ្ឌិកម្មាធិការ” ។

វាគឺជាការបង្ហាញឱ្យឃើញថា សមាជិកគណ្ឌិកម្មាធិការទាំងអស់រីករាយ និងធ្វើការដោយស្ម័គ្រចិត្តបំរើសហគមន៍ ។ ទិដ្ឋភាព សំខាន់នៃការងារបានបង្ហាញថា គឺពួកគេបានរៀបចំខ្លួន និងកំណត់ពេលវេលាដែលត្រូវចូលរួមចំណែកលើការងារ ភឡូក បការ គ្រប់គ្រងធនធាននៅដំណាក់កាលចាប់ដើម កដូចជាទុកពេលវេលាមិនជ្រៀតជ្រែកការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតរបស់ពួកគេ ។

ផលចំណេញនៃការរៀបចំផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លី

បីឆ្នាំបន្ទាប់ពីការអនុវត្ត សហគមន៍ភូមិ ក្រឡ ទទួលស្គាល់ថាសមាជិកម្នាក់ ផលចំណេញក្នុងការដោះស្រាយផែនការ ប្រើប្រាស់ដីធ្លី

១. ភូមិអាចនឹងថែរក្សាបាននូវប្រពៃណី ទំនៀមទំលាប់របស់ពួកគេបាន ។ នេះគឺនាំមកនូវសារៈសំខាន់ណាស់ក្នុងកិច្ច ថែរក្សាសាមគ្គីភាពបន្តនូវការអនុវត្តទៅតាមវប្បធម៌ ទំនៀមទំលាប់របស់សហគមន៍ ។

២. ដីភូមិសហគមន៍ត្រូវទទួលបានធានាសុវត្ថិភាព ។ ដីមិនអាចលក់ដោយសមាជិកណាម្នាក់បានឡើយបើគ្មានការ យល់ព្រមពីសមាជិកក្នុងសហគមន៍ ។ នៅលើវិធីនេះអ្នកភូមិទទួលបាននូវអារម្មណ៍ជឿជាក់ថាសុវត្ថិភាពស្បៀង តទៅអនាគតសំរាប់ជំនាន់ក្រោយត្រូវបានថែរក្សា ។ ដំណើរក្នុងការធ្វើផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីមានការទទួល ខុសត្រូវដោយអាជ្ញាធរដែនដីផលនូវកិច្ចការពារដីពួកគេដែលចាប់ដើមឡើងដោយមានការផ្លាស់ប្តូរកម្មសិទ្ធិ ។

៣. ដំណើរការផែនការនេះ នាំមកនូវចំណាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងពីសំណាក់អ្នកភូមិក្នុងការដាំដំណាំប្រចាំឆ្នាំ ។ ច្បាប់ប្រើ ប្រាស់ដីធ្លីអនុញ្ញាតឱ្យសមាជិកភូមិធ្វើការអភិវឌ្ឍន៍លើដីដីចំនួន ៥ ហិកតា (ក្នុងគ្រួសារទោលមួយ សំរាប់ប្រើ ប្រាស់ជាប្រចាំ ។ ដំណាំ និងផលិតផលដែលប្រមូលបាន គឺជាកម្មសិទ្ធិជារៀងរហូតសំរាប់គ្រួសារទាំងនោះ ទោះបីដី កំពុងប្រើប្រាស់មិនអាចយកទៅលក់ ឱ្យអ្នកមកពីក្រៅដោយគ្មានការយល់ព្រមពីសហគមន៍ក៏ដោយ ។ ការរៀបចំ នេះ ផលនូវការលើកទឹកចិតដល់សមាជិកភូមិទាំងអស់ក្នុងការអភិវឌ្ឍន៍ដីលើកសិកម្មអតិផល ឆ្លើយតបនឹង គោល នយោបាយអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ចរបស់រដ្ឋាភិបាល ។ ការផ្លាស់ប្តូរពីការធ្វើកសិកម្មពេទ្រមកធ្វើជាលក្ខណ៍វិស្វកម្ម អាចយកមកអនុវត្តជាបណ្តើរតាមភាពដែលអាចធ្វើទៅបាននៅលើដីដាំដុះប្រចាំឆ្នាំរបស់គ្រួសារនីមួយ ។

៤ ។ ត្រូវមានការបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់លាស់ពីព្រំប្រទល់ដីភូមិដែលមានការទទួលស្គាល់ដោយអ្នកភូមិជិតខាង ពីអាជ្ញាធរ ដែនដី ។

ដោយសារកិច្ចប្រឹងប្រែងពិភាក្សារបស់ស្ថាប័នទទួលខុសត្រូវលើដំណើរការប្រព្រឹត្តិទៅនៃការរៀបចំផែន ការប្រើប្រាស់ដីធ្លី ការប្រកបរបរចិញ្ចឹមជីវិតទៅអនាគត ទំនាស់ជាមួយអ្នកភូមិជិតខាងនឹងត្រូវបានកាត់បន្ថយ ។

សន្និដ្ឋាន

កំណើនប្រជាជនកសិករម្នាក់ៗមួយលើការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែរ ។ សហគមន៍មូលដ្ឋាននៅរតនគិរី ត្រូវធ្វើការដោយកំលាំង ដើម្បី អភិវឌ្ឍន៍ដោយម៉ត់ចត់លើទំរង់ការដាំដុះ ។ នេះគឺជាប្រព័ន្ធទទួលខុសត្រូវដែលនាំមកនូវនិរន្តរភាពអេកូឡូស៊ីនិងការសំរាប់តាម មូលដ្ឋានសង្គមលក្ខខណ្ឌបរិស្ថានវប្បធម៌ ។ ព្រមពេលជាមួយដែលសហគមន៍ជនជាតិភាគតិចនៅរតនគិរី មានភាពសម្រាក់ សម្រាប់ ចាប់អារម្មណ៍ក្នុងដំណាក់កាល ពួកគេក្រោមទទួលស្គាល់ថា ពួកគាត់មិនទាន់ត្រៀមលក្ខណ៍ ក្នុងការផ្លាស់ប្តូរទៅតាម ប្រព័ន្ធអភិវឌ្ឍន៍ដែលមានស្ថេរភាពនៅឡើយ ។ តួយ៉ាងការធ្វើស្រែនៅឃុំកុកឡាក់ (ខេត្ត រតនគិរី ស្រុកសៀមបាំង (ខេត្ត សឹងត្រែងនិងប្រជាជនជិតខាង ខេត្តអូរតាពៅ ប្រទេសឡាវ បានរាយការពីសុវត្ថិភាពស្បៀងអាហារដោយធ្វើការប្រៀបធៀប ជាមួយសមភាគរបស់ខ្លួនដែលបានបន្តការដាំដុះតាមរបៀបពេនចរតាមទំនៀមទំលាប់ដើម ។ កសិករដែលបានដាក់ទុនក្នុងការ ដាំការហ្វូ និងស្វាយចន្ទី បច្ចុប្បន្នរកទីផ្សារបានតែមិនអាចឱ្យគេបានចំណេញពីការវិនិយោគបានទេ ។ ជាការពិតណាស់ បំណាស់ ប្តូរទៅរកការអភិវឌ្ឍន៍ឱ្យមានស្ថេរភាពទៅតាមប្រព័ន្ធត្រឹមត្រូវនោះចាំបាច់ត្រូវមានការសិក្សាស្រាវជ្រាវ ដោយប្រុងប្រយ័ត្ន ។ ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីដែលលើកយកមកពិភាក្សាក្នុងអត្ថបទនេះគួរតែយកមកធ្វើការពិចារណាជាមូលដ្ឋានគ្រឹះក្នុងការជំរុញ សន្ទុះលើកទឹកចិត្តដល់សហគមន៍មូលដ្ឋាននានា ដើម្បីដំណើរការអភិវឌ្ឍន៍ផែនការប្រើប្រាស់ដីធ្លីរបស់ខ្លួន ទៅតាមបែបបទ ពិសោធន៍ថ្មីនេះ កម្ពុជា របត់ទៅតាមប្រព័ន្ធដែលកំពុងអនុវត្តស្រាប់របស់ពួកគេផងដែរ ។